

Piotr Mulawka

Historia polskiej muzyki elektronicznej

Zrealizowano w ramach Krajowego Planu Odbudowy dla Kultury

Fundusze
Europejskie

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY

2024

Wydawca:

Piotr Mulawka

p.mulawka@poczta.fm

© 2024 Wszelkie prawa zastrzeżone

ISBN 978-83-943331-9-5

Przedmowa

Muzyka elektroniczna narodziła się w latach 50-tych XX wieku w Niemczech, a do jej powstania przyczyniły się zdobycze techniki z końca XIX wieku m.in. telefon, pierwsze urządzenie służące do przesyłania dźwięków na odległość (Aleksander Graham Bell), fonograf, pierwsze urządzenie zapisujące dźwięk (Thomas Alv Edison 1877) a także gramofon (Emile Berliner 1887). Początki tworzenia muzyki elektronicznej miały miejsce na Międzynarodowych Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt w 1950 roku. W 1951 roku powstało pierwsze studio muzyki elektronicznej na świecie przy Rozgłośni Radia Zachodnioniemieckiego w Kolonii (NWDR- Nordwestdeutscher Rundfunk). Opracowano tu metody tworzenia muzyki z dźwięków generowanych wyłącznie elektronicznie, zmieniając ich barwę, wysokość, głośność, rytm i tempo. Była to muzyka elektronowa- elektroniczna (niem. *elektronische musik*). W latach 1953-1954 Karlheinz Stockhausen nagrał swoje debiutanckie utwory „Studie I” i „Studie II”, a pierwszy publiczny koncert muzyki elektronicznej miał miejsce w Kolonii w październiku 1955 roku.

Do pionierów muzyki elektronicznej należeli m.in. Edgar Varese, Olivier Messiaen, Darius Milhaud, Arthur Honegger, Maurice Jarre, Karlheinz Stockhausen, Robert Beyer, Werner Meyer-Eppeler, Luis Baron, Otto Luening, Vladimir Ussashevsky, Lajaren Hiller, John Cage, Luigi Nono.

W literaturze specjalistycznej występuje termin muzyka elektroakustyczna. Jak podaje Encyklopedia PWN, muzyka elektroakustyczna to zbiorcze określenie rodzajów muzyki, które powstają z użyciem urządzeń elektroakustycznych, czyli muzyki konkretnej, elektronicznej, elektronicznej na żywo (live electronic music), komputerowej.

Na rozwój muzyki elektronicznej duży wpływ miały syntezatory, czyli instrumenty muzyczne, które służą do generowania dźwięków. Zawierają: oscylatory, filtry i wzmacniacze kontroli napięciowej, które pozwalają wytwarzać nowe dźwięki. Za pierwszy syntezator uważa się Theremin z 1919 roku wynaleziony przez radzieckiego fizyka i muzyka Lwa Termena (znanego też jako Léon Theremin). W 1964 roku Robert Moog skonstruował modularny syntezator, który od nazwiska wynalazcy nazwano syntezatorem Mooga. Jego asystent Wendy Carlos wyprodukował album „Switched-On Bach” (1968) z muzyką Jana Sebastiana Bacha przetworzoną przez syntezator, który zastąpił prawdziwą orkiestrę. Płyta osiągnęła wielki sukces. Zdobyła kilka nagród Grammy i zwróciła uwagę szerokiej publiczności na ten nowy

sprzęt. Tylko nieliczni mogli sobie pozwolić na Mooga, gdyż był bardzo drogi. Na jego zakup zdecydowała się m.in. grupa The Beatles i zespół The Rolling Stones.

W 1970 roku do sprzedaży trafił Minimoog, pierwszy przenośny syntezytor monofoniczny, który zyskał ogromną popularność dzięki swojej prostocie, ciepłemu analogowemu brzmieniu i łatwości obsługi. Oferował regulację częstotliwości odcięcia i rezonansu. Wyposażono go w trzy oscylatory, generator szumu i dwie obwiednie. Z rodzimych twórców korzystali z niego m.in. Czesław Niemen, Marek Biliński, Józef Skrzek, grupa Arp Life i Lombard. Urządzenie zakupiło również Studio Eksperymentalne Polskiego Radia w Warszawie.

W 1972 roku firma ARP wyprodukowała syntezytor ARP Odyssey, który stanowił dużą konkurencję dla Minimooga. Umożliwiał grę dwóch różnych nut jednocześnie (duofonia). Posiadał dwa oscylatory i filtr górnoprzepustkowy, generator napięć przypadkowych. W Polsce posługiwali się nim m.in. Andrzej Korzyński i Janusz Grzywacz.

W tym samym roku do sprzedaży trafił syntezytor Synthi AKS firmy EMS (Electronic Music Studios) z Wielkiej Brytanii. Miał dwa oscylatory z różnymi kształtami fal, modulator o szerokim zakresie, który mógł być używany jako trzeci oscylator, generator niskiej częstotliwości (LFO), sekwencer, który pozwalał programować i odtwarzać sekwencje dźwięków. Po raz pierwszy w naszym kraju posłużyli się nim m.in. Włodzimierz Kotoński, Czesław Niemen, Tadeusz Sudnik. Dysponowało nim również Studio Eksperymentalne Polskiego Radia w Warszawie.

W 1978 roku skonstruowano syntezytor polifoniczny Prophet 5. Powstał w zakładach Sequential Circuits w USA. Oferował możliwość zapisu i przywoływania własnych ustawień (presetów). Umożliwiał granie jednoczesne do pięciu nut. Z polskich twórców używał go Sławomir Łosowski.

W 1981 roku firma Sequential Circuits wprowadziła na rynek syntezytor monofoniczny Sequential Circuits Pro-One. Pozwalał nagrywać i odtwarzać krótkie sekwencje nut, co czyniło go idealnym do tworzenia basów, leadów oraz efektów dźwiękowych. Miał wbudowany arpeggiator i sekwencer. W swojej pracy artystycznej stosował go Kapitan Nemo (właśc. Bogdan Gajkowski).

W latach 80-tych firmy japońskie wyspecjalizowały się w produkcji syntezytorów m.in. Korg, Yamaha, Roland. Urządzenia stały się tańsze i przez to bardziej dostępne. Warto zwrócić

uwagę na syntezator monofoniczny Korg MS-20, który miał premierę w 1978 roku. Oferował bogaty zestaw filtrów, oscylatorów oraz unikalnych opcji modulacji. Z polskich kompozytorów posługiwał się nim Konrad Kucz.

W 1981 roku firma Korg wprowadziła do sprzedaży polifoniczny model Korg Polysix, który pozwalał grać do sześciu nut jednocześnie. Oferował możliwość zapisu do 32 presetów, co było dużym atutem w latach 80-tych. Posiadał sekcję efektów: chorus, phaseri ensemble. Pozwalał na szybkie przywoływanie ulubionych brzmień podczas występów na żywo. Z polskich artystów korzystał z niego Konrad Kucz.

Firma Roland również produkowała syntezatory i automaty perkusyjne. Przedsiębiorstwo założył w 1972 roku Ikutaro Kakehashi w Osace. Do najślynniejszych syntezatorów należały: Roland Jupiter-8 (1981), Roland TB-303 (1981), Roland TR-606 Rhythm Composer (Drumatix), Roland D-50 (1987). W 2013 roku Kakehashi otrzymał nagrodę Grammy za całokształt osiągnięć w muzyce, głównie za wkład w rozwój Standardu MIDI. Andrzej Korzyński w swoich kompozycjach korzystał z produktów tej firmy. Wyprodukował płytę dla Franka Kimono i ścieżkę dźwiękową do filmu „Akademia Pana Kleksa”.

W 1983 roku skonstruowano syntezator cyfrowy Yamaha DX7, który oferował nowe brzmienia i syntezę FM, w przeciwieństwie do tradycyjnych syntezatorów analogowych. Użytkownicy mogli wybierać spośród 32 algorytmów (kombinacji operatorów), co pozwalało na tworzenie różnorodnych brzmień, od fortepianów po unikalne, eteryczne tekstury. Zalety tego instrumentu w swojej twórczości dostrzegli m.in. Sławomir Łosowski i Grzegorz Ciechowski.

Do produkcji muzyki elektronicznej stosuje się też samplery, które umożliwiają nagrywanie, przechowywanie, edytowanie i odtwarzanie próbek dźwiękowych (sampli). Mogą obejmować dźwięki instrumentów, głosu, efektów dźwiękowych, całe frazy muzyczne lub nawet krótkie fragmenty istniejących utworów, które można dowolnie modyfikować i wykorzystać w kompozycjach muzycznych. Do najślynniejszych samplerów należały m.in. Akai S900 (1986) i Roland SP-404 (2005). Z tego pierwszego modelu korzystał DJ 600V (właśc. Sebastian Imbierowicz) przy tworzeniu bitów hip-hopowych.

Komputery odegrały kluczową rolę w rozwoju muzyki elektronicznej. Pierwsze próby zastosowania komputerów miały miejsce w latach 50-tych w studio muzyki eksperymentalnej na Uniwersytecie Illinois. Lejaren Arthur Hiller i Leonard Isaacson, pracując na komputerze Illiac, nagrali suitę „Illiac na kwartet smyczkowy” w 1957 roku. W 1961 roku komputer IBM

704 wygenerował jedną z pierwszych elektronicznych kompozycji. W 1978 roku Włodzimierz Kotoński skomponował „Muzykę wiosenną na flet, obój, skrzypce i syntezator”, jedno z pierwszych polskich dzieł wykorzystujących komputerową syntezę dźwięku, zrealizowaną w języku MUSIC V. Później Krzysztof Knittel nagrał dwa komputerowe nagrania „Norcet 1” i „Norcet 2” (1980). Jego kontynuatorami byli Gerard Zieliński i Stanisław Krupowicz. W latach 80-tych komputery m.in. Commodore 64, Atari ST, Amiga 2000 umożliwiły sprawniej komponować muzykę elektroniczną. Oprogramowanie do edycji dźwięku C-Lab Notator ułatwiło obróbkę dźwięku. W Polsce skorzystali z tych nowości m.in. Sławomir Łosowski i Rafał Paczkowski, producent płyty „Tak Tak!” Grzegorza Ciechowskiego (Obywatel G.C) z 1988 roku.

W 1983 roku opracowano Standard MIDI (Musical Instrument Digital Interface), który umożliwiał urządzeniom muzycznym, takim jak syntezatory, samplery, automaty perkusyjne i komputery, wzajemne przesyłanie danych muzycznych. Dzięki niemu twórcy muzyki mogą tworzyć skomplikowane aranżacje, łączyć różne instrumenty i w pełni kontrolować proces tworzenia muzyki. Standard MIDI ułatwił ewolucję muzyki elektronicznej.

Automat perkusyjny Roland TR-808 Rhythm Composer wywarł ogromny wpływ na muzykę elektroniczną m.in. electro, techno i house. Firma Roland Corporation z Japonii sprzedawała go w latach 1980-1983 jako alternatywę dla starego urządzenia bębnowego CR-78. Jednym z pierwszych, który dostrzegł zalety Roland TR-808, był Ryuichi Sakamoto z Yellow Magic Orchestra. Skomponował kultowy hit „Riot In Lagos” w 1980 roku. Z polskich artystów korzystali z niego m.in. Marek Biliński, zespół Kombi, Andrzej Korzyński i Camey. Następcą tego urządzenia był Roland TR-909 produkowany w latach 1983-1984.

Kolejną innowacją, która wpłynęła na muzykę elektroniczną, był sekwencer, czyli urządzenie lub program komputerowy sterujący urządzeniem MIDI. Zapamiętywał sekwencję dźwięków i umożliwiał wielokrotne ich odtwarzanie, edycję poszczególnych elementów muzyki, zmianę ich długości, wysokość tonów, tempo a także wzbogacał efekty. Do udanych sekwencerów można zaliczyć m.in. Akai MPC, Korg Electribe i Roland TR-808/TR-909. W Polsce w latach 80-tych i 90-tych najpopularniejszym komputerem używanym jako sekwencer MIDI było Atari ST. Obecnie programy DAW (Digital Audio Workstation) m.in. Ableton Live, FL Studio, Logic Pro, Cubase i Reason zawierają wbudowane sekwencery, które pozwalają na tworzenie i edytowanie muzyki na komputerze. W utworze Herberta Bruna po raz pierwszy wykorzystano prototypowy egzemplarz sekwencera, zbudowany w warszawskim studio przez Krzysztofa Szlifirskiego.

Zespół Kraftwerk z Zachodnich Niemiec to następny kamień milowy w rozwoju muzyki elektronicznej. W swojej twórczości korzystał tylko z instrumentów elektronicznych m.in. syntezatorów, automatów perkusyjnych, samplerów i vocoderów. Grupę założyli w 1970 roku w Düsseldorfie Ralf Hütter i Florian Schneider. Wyprodukowali takie szlagiery, jak „Autobahn” (1974), „Trans Europa Express” (1977), „Das Model” (1978), „Nummern” (1981). Ich charakterystyczne brzmienie stało się fundamentem muzyki: techno, synth-popu, house, hip-hop. W 2014 roku zespół otrzymał nagrodę Grammy za całokształt twórczości.

Yellow Magic Orchestra (YMO) to grupa z Japonii, która również przyczyniła się do sukcesu muzyki elektronicznej. Zespół w składzie: Haruomi Hosono, Ryuichi Sakamoto, Yukihiro Takahashi powstał w 1978 roku. Łączyli muzykę elektroniczną z popem i tradycyjnymi japońskimi melodiami oraz eksperymentalnymi dźwiękami. Jako jedni z pierwszych na świecie zastosowali automat perkusyjny Roland TR-808 i syntezator Prophet 5. Ich muzyka miała duży wpływ na synth-pop, house, techno. Ich najważniejsze hity to „Rydeen” (1979), „Technopolis” (1979), „Behind the Mask” (1979).

Pierwszym wielkim przebojem w dziejach muzyki elektronicznej był utwór „Popcorn” (1972) zespołu Hot Butter. W 1977 roku włoski producent Giorgio Moroder nagrał z Donna Summer przebój „I Feel Love”. Utwór ten przyspieszył ekspansję muzyki elektronicznej. Syntezatory zaczęły być powszechnie używane w muzyce m.in. disco, funk i w hip-hopie.

W latach 70-tych i 80-tych pierwsze płyty winylowe z muzyką elektroniczną wydawali m.in. Kraftwerk, Jean-Michel Jarre, Giorgio Moroder i Vangelis. Legendarnym gramofonem do ich odtwarzania był Technics SL-1200 produkowany od 1972 roku. Zaprojektowano go z myślą o intensywnym użytkowaniu w klubach, na imprezach i w studiach. Słynął z solidnej konstrukcji i trwałości. Posiadał napęd bezpośredni (direct drive). Talerz był napędzany bezpośrednio przez silnik, a nie za pomocą paska. Pozwalał na precyzyjne dostosowanie tempa utworów.

W 1963 roku holenderska firma Philips wprowadziła kasetę kompaktową (compact cassette) znaną również jako kasetę audio. Nośnik stał się bardzo popularny w latach 80-tych i 90-tych. Był tańszy, łatwiejszy w obsłudze w porównaniu do szpul i umożliwiał szybką wysyłkę materiału demo do wytwórni. Od 1982 roku wprowadzono do sprzedaży płyty CD, które oferowały lepszą jakość dźwięku, większą trwałość i możliwość szybkiego przeskakiwania między utworami. W latach 90-tych płyty CD zdominowały rynek muzyczny, lecz z czasem zaczęły tracić popularność na rzecz plików MP3. Format MP3 zmniejszał rozmiar

pliku audio, eliminując mniej słyszalne dla ucha dane. W 1999 roku na rynku zadebiutowały pierwsze przenośne odtwarzacze MP3. Przed pojawieniem się MP3 popularny był format MOD, który umożliwiał podgląd i edycję struktury utworu oraz ponowne wykorzystanie zawartych w nim sampli.

W 1998 roku na rynku pojawił się odtwarzacz Pioneer CDJ-100, który szybko stał się standardem w klubach. W 2001 roku zadebiutował model Pioneer CDJ-1000, w pełni profesjonalny odtwarzacz CD dla DJ-ów, który zrewolucjonizował sposób grania muzyki elektronicznej. Był pierwszym odtwarzaczem, który wiernie symulował działanie winylowych gramofonów, umożliwiając DJ-om scratchowanie i manipulację dźwiękiem w sposób naturalny. Historia DJ-ingu w Polsce i na świecie to ewolucja od epoki analogowej (winylowej) do cyfrowej, kształtowana przez rozwój technologii i zmieniające się narzędzia pracy DJ-ów.

W latach 80-tych DJ-e i producenci muzyczni testowali różne style muzyczne i miksowali dźwięki z płyt winylowych. Powstały nowe gatunki muzyki elektronicznej m.in. house, techno, electro-funk, freestyle-electro i miami-bass. Muzyka house ma swój początek w Chicago w USA. Jej korzenie sięgają muzyki disco, funk, soulu oraz wczesnych eksperymentów z automatami perkusyjnymi i syntezatorami. W legendarnym klubie Warehouse imprezy prowadził DJ Franki Knuckles, „ojciec chrzestny muzyki house”. W 1983 roku Jesse Saunders wylansował przebój „On and On”, który uznaje się za pierwszy tego typu hit.

W tym czasie twórcy muzyki elektronicznej stosowali technikę samplingu (próbki), czyli pobierania fragmentów utworu i dźwięku lub muzyki (np. z innej piosenki, filmu, efektu dźwiękowego) i wykorzystywania ich w nowej kompozycji. Jednym z pionierów tej techniki w Polsce był Sławomir Łosowski, a później m.in. Kazik Staszewski, Grzegorz Ciechowski, jako Grzegorz z Ciechowa, wyprodukował album „OjDADAna” (1996).

Muzyka techno powstała w Detroit w USA w wyniku połączenia futurystycznych brzmień syntezatorowych z miejską kulturą Detroit. Na jej rozwój miała wpływ twórczość grupy Kraftwerk z Düsseldorfu oraz muzyka house z Chicago. Charakteryzuje się mechanicznym, pulsującym rytmem, syntezatorowymi dźwiękami. Pionierzy techno to Juan Atkins, Derrick May i Kevin Saunderson powszechnie byli znani jako „Belleville Three”. Pierwszym nagraniem techno, które uznaje się za przełomowe, był przebój grupy Cybotron „Clear” (1983).

Styl electro-funk narodził się w Nowym Yorku w USA. Łączy elementy funk, hip-hopu i electro. Twórcy tej muzyki korzystają z samplingu, vocodera, automatu perkusyjnego

Roland TR-808. W 1982 roku Afrika Bambaataa wyprodukował pierwszy tego typu hit zatytułowany „Planet Rock” bazujący na „Trans-Europe Express” (1977) i „Nummern” (1981) zespołu Kraftwerk i na muzyce funky „The Mexican”(1972) Babe Ruth. Miami-bass to podgatunek hip-hopu oparty na charakterystycznym brzmieniu syntezatora Roland TR-808, w tekstach zawiera ostre, wulgarne treści erotyczne. Charakteryzuje się szybkim tempem i pulsującym basem. Czerpie dużo z twórczości artystów electro i techno z Detroit. Największą popularność zdobył na Florydzie w latach 80-tych i 90-tych. Gatunek freestyle-electro jest fuzją electro-popu, house i ciekawych wpadających w ucho wokali. Łączy elementy electro, disco, hip-hopu a także latino i R&B. Jednym z największych hitów tego stylu jest piosenka Shannon – „Let the Music Play” z 1983 roku.

W latach 90-tych powstają nowe odłamy muzyki elektronicznej m.in. drum and bass, rave, trance i euro-dance. Drum and bass narodził się w Wielkiej Brytanii. Charakteryzuje się tempem w granicach 160-180 BPM, szybkimi perkusyjnymi breakami i głębokimi basami. Muzyka rave ma swoje korzenie w angielskim ruchu acid house. Cechuje się szybkim tempem, energetycznymi rytмами a także eksperymentalnym podejściem do produkcji dźwięku. Odnosi się do specyficznej subkultury a także do dużych, często nielegalnych imprez tanecznych. Czasem były to specjalnie kluby, innym razem wynajmowane raz na jakiś czas pomieszczenia (lokale taneczne, hale przemysłowe, duże mieszkania prywatne). Rave wpłynął na scenę muzyczną, ale także na kulturę młodzieżową i imprezową. Na imprezach rave uczestnicy często zażywali narkotyki MDMA (ecstasy) lub LSD, dlatego eventy stały się przedmiotem krytyki władz. Do Polski rave dotarł na początku lat 90-tych. Imprezy były organizowane m.in. w Łodzi w klubach New Alcatraz, Blue Velvet, Węglowa, w Warszawie w Horyzontach, a w Krakowie w klubach Kotły i Krzysztofory. Fani muzyki elektronicznej spotykali się na imprezach typu rave, które stały się symbolem wolności, równości, integracji i pozytywnej energii. Ludzie tańczyli w rytm muzyki granej prosto ze specjalnych platform. Do największych eventów należały: Sensation (Holandia- Amsterdam), Qlimax (Holandia), Trance Energy (Holandia), Mayday (Niemcy). W 1989 roku odbyła się pierwsza berlińska Love Parade (Parada Miłości). Festiwal został zorganizowany przez niemieckiego DJ-a Dr. Motte (właśc. Matthias Roeningh). Stał się jednym z najważniejszych wydarzeń dla fanów muzyki rave, techno, trance i innych gatunków muzyki elektronicznej. Pierwszy polski event tego typu, „Parada Wolności” odbył się w Łodzi w 1996 roku, a ostatnia edycja miała miejsce w 2002 roku. Impreza została reaktywowana w 2022 roku. Muzyka trance ukształtowała się w Niemczech. Miała wielki wpływ na rozwój muzyki elektronicznej, zarówno w kontekście produkcji jak i kultury

klubowej. Odznacza się podniosłymi melodiami, szeroką przestrzenią dźwiękową oraz powtarzalnymi motywami.

Styl euro-dance powstał w Europie na początku lat 90-tych. Łączył elementy techno, house, italo disco oraz popu. Muzykę komponowano przy użyciu elektronicznych instrumentów: syntezatorów, automatów perkusyjnych, samplerów. Utwory utrzymane w tym stylu charakteryzują się pięknymi zmysłowymi wokalami kobiecymi połączonymi z męskim rapem. Do klasycznych i nieśmiertelnych nagrań utrzymanych w tych klimatach należą: „Rhythm Is A Dancer” (1992) zespołu Snap!, „Here Comes The Sun” (1997) grupy R'n'G a także najlepsze nagrania Dr. Albana, DJ Bobo i Captain Hollywood Project. Największy wpływ na style muzyczne euro-dance mieli znakomici producenci Denniz Pop ze Szwecji i Toni Cottura z Niemiec. W Polsce sięgnęli po euro-dance m.in. grupa La Strada, D-Bomb, United, Kasia Lesing i Jamrose.

W XXI wieku powstały nowe gatunki muzyki elektronicznej m.in. moombahton i skweee. Festiwale stały się jednym z kluczowych elementów kultury muzyki elektronicznej. Do najważniejszych należą m.in. Tomorrowland (Belgia), Ultra Music Festival (USA), Burning Man (USA). Ich organizatorzy skupiają się coraz bardziej na ekologicznych rozwiązaniach, by zmniejszyć wpływ wydarzeń na środowisko.

W 2022 roku powstało muzeum poświęcone historii i rozwojowi muzyki elektronicznej MOMEM (Museum of Modern Electronic Music), które znajduje się we Frankfurcie nad Menem w Niemczech. Prezentuje m.in. instrumenty elektroniczne, płyty winylowe, plakaty oraz interaktywne instalacje dźwiękowe. Organizuje warsztaty, wykłady i wydarzenia z udziałem artystów związanych z muzyką elektroniczną.

Obecnie muzyka elektroniczna osiągnęła światowy zasięg, a rozwój nowinek technologicznych sprawił, że jej produkcja, dystrybucja i odbiór stały się bardziej dostępne niż kiedykolwiek wcześniej.

W latach 50-tych i 60-tych w Polsce muzykę elektroniczną produkowano tylko w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia (SEPR) w Warszawie. Ośrodek funkcjonował w latach 1957-2004. Powstał z inicjatywy Józefa Patkowskiego (muzykologa i twórcy muzyki filmowej). Zainaugurował swoją działalność dopiero w drugiej połowie 1958 roku. Był to pierwszy ośrodek w Europie Środkowej. Wcześniej powstały m.in. Studio Pierre'a Schaeffera w Paryżu, Studio für elektronische Musik w Kolonii, Studio di Fonologia Musicale w Mediolanie. Dysponował generatorem tonów prostych, generatorem impulsów

prostokątnych, oscylografem, magnetofonem Sander-Jansen typu SJ100K (produkcji NRD). Od 1958 roku funkcję kierownika technicznego pełnił inż. Krzysztof Szlifirski (ur. 1934) pomagał mu Eugeniusz Rudnik (ur. 1933). Pierwszą kompozycję do filmu animowanego „Albo rybka...” Hanny Bielińskiej i Włodzimierza Haupego stworzył Włodzimierz Kotoński (ur. 1925). W 1959 roku nagrano tu pierwszy w Polsce elektroniczny utwór na taśmę „Etiuda konkretna (na jedno uderzenie w talerz)” Włodzimierza Kotońskiego. Kompozycja trwała 2 minuty i 41 sekund. Zaprezentowano ją na koncercie muzyki eksperymentalnej na festiwalu „Warszawskiej Jesieni” w 1960 roku. W 1959 roku w dniach 1-6 czerwca w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia zorganizowano kursy dla wszystkich zainteresowanych pod hasłem „Seminarium zastosowania techniki radiowej w realizacji kompozycji muzycznej”. Wykłady prowadzili m.in. Włodzimierz Kotoński, Zbigniew Wiszniewski, Andrzej Dobrowolski, Andrzej Markowski, Tadeusz Miszczak, Bolesław Urbański, akustyk Witold Straszewicz oraz Włoch Franco Evangelisti. W 1962 roku powstał tu pierwszy (całkowicie elektroniczny) utwór polskiego kompozytora Zbigniewa Wiszniewskiego zatytułowany „Db-Hz-Sek”. W 1967 roku w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej (PWSM) w Warszawie rozpoczęto dwuletnie kursy muzyki elektronicznej prowadzone przez Włodzimierza Kotońskiego, Eugeniusza Rudnika i Bohdana Mazurka, które były obowiązkowe dla wszystkich studentów kompozycji. W tym czasie powstały utwory m.in. Andrzeja Dobrowolskiego „Passacaglia” (1960), Eugeniusza Rudnika „Collage” (1965), Bogusława Schaeffera „Assemblage” (1966) i Krzysztofa Pendereckiego „Psalmus 1961” (1961).

W latach 70-tych Studio Eksperymentalne wprowadziło technologię sterowania napięciowego, która umożliwiła tworzenie złożonych struktur dźwiękowych w znacznie krótszym czasie. W 1970 roku do studia trafił pierwszy syntezator Minimoog, a w 1973 roku zainstalowano syntezator Synthi AKS. W 1980 roku pojawił się magnetofon firmy 3M (USA) oraz polska konsola nowej generacji (Fonia typ SM 131). W 1983 roku ośrodek przeniesiono do nowej siedziby przy ul. Woronicza w Warszawie. W 1985 roku nowym kierownikiem studia został Ryszard Szeremeta, który zastąpił Józefa Patkowskiego. Twórca SEPR wszedł w konflikt z władzami komunistycznymi, co skutkowało jego usunięciem z Polskiego Radia. W 1986 roku pojawiły się urządzenia cyfrowe, w tym syntezator Yamaha DX7 oraz komputery Apple Macintosh i IBM. Dzięki temu powstało studio komputerowe. Do wybitnych kompozytorów, którzy współpracowali ze studiem i zapisali się w historii polskiej muzyki elektronicznej, należeli m.in. Włodzimierz Kotoński, Andrzej Dobrowolski, Tomasz Sikorski, Eugeniusz Rudnik, Krzysztof Penderecki, Zbigniew Wiszniewski, Bohdan Mazurek, Bogusław Schaeffer,

Grupa KEW (Elżbieta Sikora, Krzysztof Knittel, Wojciech Michniewski), Magdalena Długosz, Tomasz Stańko, Paweł Szymański, Andrzej Biezan, Marek Chołoniewski, Krzesimir Dębski. Do studia przyjeżdżali twórcy z całego świata m.in. Franco Evangelisti (Włochy), Roland Kayn (RFN), Arne Nordheim (Norwegia), Francois-Bernard Mache (Francja), Herbert Brüun (USA), Lejaren A. Hiller (USA), Heinz-Paul Dietrich (NRD), Wilhelm Zobl (Austria), Dennis Eberhard (USA), Tamas Ungvary (Szwecja), Bengt Emil Janson (Szwecja), Nigel Osborne (Wlk. Brytania), Roman Berger (Czechosłowacja), Vittorio Gelmetti (Włochy).

W późniejszym czasie powstały tutaj kompozycje m.in. Anny Zawadzkiej (ur. 1957) „Girare na perkusję i taśmę” (1986), Edwarda Sielickiego (ur. 1956) „Paralipomenon” (1988), Jarosława Kapuścińskiego (ur. 1964). „Chagaliana I na skrzypce, syntezator i taśmę” (1990), Włodzimierza Kotońskiego „Tierra caliente” (1992), Jacka Grudnia (ur. 1961) „Tritinos na klawesyn i taśmę” (1995), Jarosława Siwińskiego (ur. 1964) „Notarimbalo na klawesyn i taśmę” (1995), Tadeusza Wieleckiego (ur. 1954) „Poemat egocentryczny na fort. amplif. i taśmę” (1995), Pawła Mykietyna (ur. 1971) „Epiphora na fort. i taśmę” (1996), Bartłomieja Gliniaka (ur. 1973) „Neumo progremodum” (1994) i „El-sonobis” (1997), Magdaleny Długosz „Patian” (1997). W 1990 roku w ośrodku pojawiły się nowe komputery, które wykorzystywali do tworzenia muzyki m.in. Paweł Mykietyn, Jarosław Siwiński i Marzena Komsta. W 1998 roku kierownikiem Studia został Krzysztof Szlifirski. Od 2004 roku ośrodek zakończył swoją działalność, a obowiązki Studia Eksperymentalnego zostały przejęte przez Program 2 Polskiego Radia.

Od 1960 roku pierwsze polskie kompozycje elektroakustyczne były prezentowane na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień” powołanym w 1956 roku przez Tadeusza Bairda i Kazimierza Serockiego. W 1973 roku Krzysztof Knittel, Elżbieta Sikora i Wojciech Michniewski powołali „Grupę kompozytorską KEW”, a na „Warszawskiej Jesieni” w 1974 roku zaprezentowali „Drugi poemat tajemny na aparaturę elektroakustyczną i diapozytywy”, pierwszy najprawdopodobniej polski utwór multimedialny. W 1998 roku po raz pierwszy wykorzystano Internet do organizacji koncertu „Warszawska Jesień”, umożliwiając polskim artystom wspólny występ na odległość z muzykami z Oslo i Helsinek. W 2004 roku na festiwalu zaprezentowano „Koncert muzyki elektroakustycznej” z podtytułem „młodzi kompozytorzy polscy”. Zagrali m.in. Zaid Jabri (ur. 1975), Ryszard Osada (ur. 1972), Bartłomiej Krcha (ur. 1971), Maciej Zieliński (ur. 1971), Tomasz Praszczalek (ur. 1981), Wojciech Kałamarz (ur. 1974) i Cezary Duchnowski (ur. 1971).

Józef Patkowski i Anna Skrzyńska odegrali ważną rolę w popularyzacji muzyki elektroakustycznej w Polsce. Od 1959 roku współprowadzili audycję radiową „Horyzonty muzyki”, przybliżając słuchaczom współczesne nurty muzyczne, takie jak muzyka konkretna, elektroniczna i eksperymentalna. W 1969 roku Polskie Wydawnictwo Muzyczne (PWM) podjęło decyzję o wydaniu „Horyzontów Muzyki” w formie drukowanej.

W 1973 roku powstało Studio Muzyki Elektroakustycznej w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej, dziś Akademii Muzycznej w Krakowie. W 1989 roku ośrodek został wyposażony w nową aparaturę. Ze studentami współpracowali znani kompozytorzy m.in. Bogusław Schaeffer, Marek Chołoniewski, Magdalena Długosz i Hanna Kulenty. W 1992 roku powstało Studio Muzyki Komputerowej w Akademii Muzycznej w Katowicach im. Karola Szymanowskiego. W roku 1998 powołano Studio Kompozycji Komputerowej (obecnie Katedra Nowych Mediów ze Studium Kompozycji Komputerowej) w Akademii we Wrocławiu, gdzie wykłada Cezary Duchnowski. Własne Studio Komputerowe Muzyki Elektronicznej ma również Akademia Muzyczna w Łodzi, w której pracował Krzysztof Knittel.

Muzyka elektroniczna w Polsce nie rozwijała się tak prężnie jak w Europie Zachodniej czy w USA. Powodem był ustój naszego państwa, brak większych kontaktów z postępowym światem, nikły dostęp do sprzętu elektronicznego a przede wszystkim brak pieniędzy na zakup takich urządzeń. Oknem na świat z nowoczesną muzyką było Radio Luksemburg. Niektórym „śmiałkom” udawało się przemycić płyty z muzyką elektroniczną z Zachodu. Polska importowała płyty z bratnich krajów m.in. Melodii, Eterny, Supraphonu i Bałkantonu, ale nie spełniały one oczekiwań fanów muzyki elektronicznej. Zdarzały się jednak niespodzianki-pojawiły się na licencji płyty Depeche Mode i Tangerine Dream. W Polsce, pomimo niedogodności, muzyka elektroniczna rozwinęła się. Eksport polskich płyt był znikomy. Polskie Nagrania w 1983 roku wyeksportowały 283 tysiące płyt, w tym na Zachód tylko 15 tysięcy. Rodzimi artyści mieli niewielkie szanse na podbicie światowych list przebojów, ale tworzyli wspaniałą muzykę elektroniczną.

Z szacunkiem trzeba wspomnieć o Czesławie Niemenie, który jako pierwszy w Polsce zastosował syntezator Minmooga w utworze „Pielgrzym” z płyty „Aerolit” (1975). Album „Katharsis” (1976) to prawdziwa perełka tamtych lat, pierwsza polska płyta elektroniczna, która miała ogromny wpływ na rozwój krajowej sceny muzyki elektronicznej. Dopiero w latach 80-tych syntezatory stały się tańsze i łatwiej dostępne. Zakłady Radiowe „Unitra Eltra” z Bydgoszczy produkowały organy elektroniczne B-2. Wkrótce pojawiła się Elwirka (1982)

i Polivoks, które cieszyły się popularnością w Polsce i w Europie Wschodniej. Pierwszy z nich wyprodukowała wrocławska firma Elwro. Polivoks zdobył uznanie za swoje charakterystyczne, agresywne brzmienie. Był produkowany w Związku Radzieckim w latach 1982-1990.

W latach 80-tych w naszym kraju powstało kilka wytwórni fonograficznych m.in. Arston, Savitor, Polton. Dzięki temu rodzimi artyści na szeroką skalę mogli wydawać swoje kompozycje. Wówczas na polskim rynku muzyki elektronicznej pojawili się: Marek Biliński, Władysław Komendarek, Konrad Kucz, Artur Lasoń, Sławomir Łosowski, Józef Skrzek. Wtedy królował styl synth-pop (electro-pop), czyli pop syntezatorowy lub technopop, który wywodzi się z Zachodnich Niemiec. Jego protoplastą była grupa Kraftwerk z Düsseldorfu. W naszym kraju muzykę z użyciem syntezatora zwano el-muzyką. Pojęcie to wprowadził Czesław Niemen i Marek Biliński. Nazwa przyjęła się w audycji radiowej Jerzego Kordowicza.

W Polsce synth-pop zapoczątkowała Anna Jantar, która zaśpiewała piosenkę „Nic nie może wiecznie trwać” w 1979 roku. Muzykę do tego przeboju stworzył Romuald Lipko (współzałożyciel i wieloletni lider Budki Suflera) a tekst napisał Andrzej Kobylański (współzałożyciel Lady Pank). Coraz więcej artystów i zespołów sięgało po syntezatory i inne urządzenia elektroniczne do tworzenia muzyki m.in. Arp Life, Dwa Plus Jeden, Kapitan Nemo, Klincz, Gayga, Anna Jurksztowicz, Aya RL, Papa Dance, Majka Jeżowska, Izabela Trojanowska, Halina Frąckowiak, Bajm, Urszula, Budka Suflera, Zdzisława Sośnicka i Lady Pank, Enola Gay i Dom Mody z Kielc.

Najbardziej rozpoznawalnym artystą tej epoki jest Marek Biliński. W latach 1980–1983 grał na instrumentach klawiszowych w zespole rockowym Bank. Jednak największą sławę przyniósł mu pierwszy solowy album „Ogród Króla Świtu” (1983) oraz kultowy już wideoklip „Ucieczka z tropiku” (1984). Biliński, podobnie jak pionierzy muzyki elektronicznej- Kraftwerk z Düsseldorfu, eksperymentował z syntezatorami i tworzył bogate, wielowarstwowe kompozycje, które stały się fundamentem dla polskiej muzyki elektronicznej. Artysta korzystał m.in. z Polymooga, z Micromooga i z Minimooga.

Wybitym przedstawicielem polskiej muzyki elektronicznej jest Władysław Komendarek z Sochaczewa. W latach 1973-1983 był członkiem legendarnej grupy EXODUS. Później zaczął wydawać solowe albumy wypełnione oryginalną muzyką elektroniczną. Do dziś na koncertach używa syntezatorów i urządzeń elektronicznych.

Zespół Kombi założony w 1976 roku przez Sławomira Łosowskiego wprowadził syntezatory do mainstreamu, tworząc unikalne brzmienie, które zyskało ogromną popularność.

W 1983 roku grupa nagrała elektroniczny utwór „Inwazja z Plutona”. Jako jedni z pierwszych w Europie Wschodniej wykorzystali syntezator Prophet 5 oraz perkusję elektroniczną Simmons (model SDS V). Ich utwory, „Słodkiego, miłego życia” i „Nasze Rendez-Vous”, łączyły popowe melodie z elektronicznymi brzmieniami, nawiązując do estetyki Kraftwerk.

Bogdan Gajkowski, czyli Kapitan Nemo był oczarowany twórczością „czwórki z Düsseldorfu”. Jego piosenki „S.O.S. dla planety” i „Twoja Lorelei” łączyły elementy synth-popu z nowoczesnymi brzmieniami elektronicznymi. To unikalne kompozycje, które odniosły sukces na polskiej scenie muzycznej. Elektroniczne brzmienia znalazły również swoje miejsce w polskiej muzyce filmowej i teatralnej. Andrzej Korzyński napisał muzykę do filmu „Akademia Pana Kleksa” z 1983 roku. Pod pseudonimem (Andrzej Spol) współpracował z Piotrem Fronczewskim przy projekcie Franka Kimono. Skomponował muzykę do wszystkich jego piosenek. Na uwagę zasługują utwory „Pola monola + coca cola” i „King Bruce Lee karate mistrz”. Jako jeden z pierwszych w Polsce zastosował syntezatory Roland (m.in. TB-303 i TR-606, TR-808), Yamaha DX7 i Minimoog oraz organy Hammonda.

Warto wspomnieć o zespole Republika, który w swojej twórczości łączył elementy rocka z elektroniką i społecznymi tekstami. Ich albumy, takie jak „Nowe sytuacje” i „1984”, są uważane za klasyki polskiej muzyki synth-pop. Grupa SBB pod przewodnictwem Józefa Skrzeka była jednym z pionierów polskiego jazz-rocka. Eksperymentowała z elektronicznymi brzmieniami i z jazzowymi improwizacjami. Zespół Papa Dance często wykorzystywał syntezatory, automaty perkusyjne, vocodery i inne technologie muzyczne. Ich utwory często były inspirowane brzmieniem niemieckich zespołów elektronicznych.

W latach 80-tych w Polsce zyskał popularność styl electropunk (synth-punk), który łączył elektroniczne brzmienia z punkową estetyką. Utwory wyróżniają się obecnością syntezatorów i automatów perkusyjnych, szybkim wokalem oraz tekstami, które są energetyczne, bezpośrednie, a momentami wręcz pretensjonalne. Do prekursorów tego gatunku w naszym kraju należy zaliczyć m.in. zespół Siekiera, Bexa Lala, Kafel ze Szczecina, McMarian, Düsseldorf, Arbeiter Klasse i Deuter (utwór „Nie Ma Ciszy W Bloku”) oraz Wahehe z Krakowa. Zespół Siekiera powstał w Puławach na przełomie 1983/1984 roku. Początkowo wykonywał muzykę punkową, stając się ikoną dla subkultury punk w Polsce. W 1986 roku wydał płytę „Nowa Aleksandria”, w której połączył muzykę punkową z partiami elektronicznymi. Wszystkie utwory skomponował i napisał Tomasz Adamski. Formacja zakończyła swoją działalność w 1988 roku.

Muzyka electro z użyciem vocodera pojawiła się również w filmie „Na Całość”. Utwór tytułowy z tej ścieżki dźwiękowej dorównuje najlepszym przebojom z USA. Album nagrała grupa Green Revolution w Studio Polskiego Radia i Telewizji w Szczecinie w 1986 roku.

W 2021 roku wyszła składanka „Echo Wielkiej Płyty (Rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. Na krążku znalazło się wiele utworów electro wcześniej nieopublikowanych, które powstały w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. Maciej Zambon i Norbert Borzym zebrali nagrania z lat 80-tych takich artystów, jak Andrzej Mikołajczak, Wojciech Jagielski, Jacek Skubikowski, Krzysztof Duda, Mikołaj Hertel i Stefan Sendeki.

W 1986 roku w Polsce powstał DEE JAY Mix Club, który dostarczał polskim DJ-om muzykę, jaką ich zagraniczni koledzy grali na parkietach całego świata. Firma zapewnia do dziś legalną muzykę z prawem do publicznego odtwarzania, zarówno na tradycyjnych płytach CD jak i poprzez profesjonalną platformę cyfrową DJpromo.pl. Współpracuje z ponad 140 wytwórniami fonograficznymi z Polski i całego świata – od największych labeli po niezależne, niszowe wydawnictwa oraz samych artystów. Oferuje kursy DJ-skie w formie stacjonarnej, wyjazdowej oraz indywidualnej, prowadzone przez doświadczonych wykładowców.

Prezenter radiowy i DJ Bogdan Fabiański w drugiej połowie lat 80-tych prowadził w Programie II Polskiego Radia dwie audycje „Słuchajmy razem” i „Piosenki na życzenie”. Prezentował przede wszystkim utwory w stylu: new romantic, electro, italo disco, euro disco itp. To dzięki niemu polscy słuchacze po raz pierwszy mieli okazję usłyszeć hity muzyki elektronicznej z różnych zakątków świata. Od 1986 roku Kelner (właśc. Paweł Rozwadowski) organizował w studenckim klubie Hybrydy w Warszawie raz w tygodniu imprezę Rap Club, na której odtwarzał z kaset: funk, rap, house. W latach 1986 – 1988 Roman Rogowiecki pisał o muzyce house w „Magazynie Muzycznym”. Dziennikarz Robert Leszczyński założył rubrykę „Rap’n’House 4U” w młodzieżowym dwutygodniku „Na przełaj”.

Dziennikarz Tomasz Beksiński był gospodarzem audycji radiowej „Romantycy muzyki rockowej”, emitowanej w latach 1985-1990 w Programie III Polskiego. Na falach eteru prezentował muzykę zachodnich gwiazd muzyki elektronicznej m.in. Ultravox, Gary'ego Numana, Spandau Ballet, Real Life, Howarda Jonesa oraz Joy Division.

W 1986 roku w Warszawie powstał Klub Przyjaciół Muzyki Elektronicznej i Medytacyjnej (KMMEiM) stworzony przez pasjonatów muzyki elektronicznej. Początkowo spotkania miały miejsce w klubie studenckim „Sigma” przy Uniwersytecie Warszawskim,

a później zostały przeniesione do Ośrodka Kultury Ochota. Po trzech latach działalności "aktywiści" klubu zorganizowali pierwszy ogólnopolski Zlot Elektronicznych Fanatyków – ZEF '89 w Piszcu, na Pojezierzu Suwalskim. Impreza zgromadziła kilkuset miłośników muzyki elektronicznej. W marcu 1990 roku KMMEiM wydał pierwszy w Polsce fanzin poświęcony muzyce elektronicznej zatytułowany „Moogazyn”, który ukazał się tylko cztery razy. Fani muzyki elektronicznej zakładali następne fan kluby m.in. „Tangram”, którego założycielami byli Sławomir Więckowski i Jacek Dąbkowski.

Jerzy Kordowicz, dziennikarz radiowej Trójki, w latach 1977-2010 popularyzował muzykę elektroniczną w swoich programach: „Studio Nagrań”, „Klasycy syntezatorów”, „Top Tlen”, „Nastroje el-muzyki” „Studio el-muzyki”. W pismach „Jazz Forum” i „Non Stopie” publikował recenzje płyt i koncertów, a w „Audio hi-fi Video” recenzje i testy sprzętu audio. W latach 90-tych publikował artykuły dotyczące muzyki elektronicznej w czasopismach „Muzyk FCM”, „Brzmienia” i „Music News”. W 2016 roku wznowił współpracę z Programem Trzecim Polskiego Radia. Jego audycja „Studio el-muzyki” cieszy się wielką popularnością wśród fanów muzyki elektronicznej. To w jego programie zadebiutowali giganci polskiej muzyki elektronicznej m.in. Marek Biliński i Władysław Komendarek a także słynni wykonawcy z zagranicy m.in. Klaus Schulze, Tangerine Dream i Kraftwerk.

Do popularyzacji muzyki elektronicznej w Polsce przyczyniła się również telewizja. W latach 1983-1986 emitowała program „Jarmark”, w którym prezentowano teledyski z muzyką z całego świata. To tutaj zadebiutował videoklip grupy Break Machine „Street Dance”, który zapoczątkował modę na breakdance w Polsce. „Jarmark” prowadzili znani dziennikarze: Wojciech Pijanowski, Krzysztof Szewczyk, Włodzimierz Zientarski. W 1984 roku w czołówce programu telewizyjnego „Bez Próby” wykorzystano nagranie grupy Kraftwerk – „Das Model”. Warto wspomnieć o koncercie „Pożegnanie lata z jarmarkiem”, który odbył się 21 września 1985 roku na stadionie w Warszawie, gdzie wystąpiły zespoły, takie jak Universe, Papa Dance, Lady Pank, Baden-Baden, Test Dept, szwedzkie Treat i 220 Volt. Gwiazdą wieczoru był brytyjski zespół elektroniczny Orchestral Manoeuvres in the Dark (OMD).

W 1981 roku do Polski przyjechał zespół Kraftwerk. Czwórka z Düsseldorfu zagrała aż siedem koncertów: w Katowicach (dwa razy), w Opolu, w Sopocie, w Warszawie, we Wrocławiu, w Zielonej Górze. Publiczność była pod wrażeniem tego, co zobaczyła. Zespół niósł ze świata zachodu powiew wolności. Kraftwerk zaśpiewał po polsku „Pocket Calculator”,

„Numbers” i „Computer Love”. W 1983 roku do Polski przybyła następna grupa z Niemiec, czyli Tangerine Dream. Zaprezentowała wówczas mało znane w Polsce urządzenia do tworzenia muzyki elektronicznej, takie jak Fairlight, Synclavier i Emulator. W tym samym roku przyjechał do Polski Klaus Schulze (właśc. Richard Wahnfried), niemiecki pionier rocka elektronicznego. Muzyk wydał później album „Dziękuję Poland Live `83“, gdyż był oczarowany polską publicznością. W 1985 roku zespół Depeche Mode wystąpił w Polsce, a wytwórnia Tonpress wydała na licencji ich album „The Singles 81 → 85”. W 1988 roku pojawiła się na rynku muzycznym składanka „House Muzyka Komputerowa” z udziałem światowych wykonawców. Płytę wydała warszawska wytwórnia Arston. W 1989 roku wyszła kolejna kompilacja „Come Back To Me” utrzymana w klimatach electro-freestyle.

Upadek komunizmu w 1989 roku to ważny moment w historii muzyki w Polsce. Rodzimi twórcy mogli w pełni otworzyć się na świat, a do naszego kraju mogli przyjeżdżać różni artyści i zespoły. Transformacja ustrojowa w Polsce w latach 90-tych XX wieku miała także wpływ na rozwój muzyki elektronicznej. Umożliwiła większą swobodę artystom w eksperymentowaniu i promowaniu swojej twórczości zarówno w kraju jak i za granicą.

W latach 90-tych zyskały popularność takie style muzyki elektronicznej jak techno, trance i house, minimal, IDM i ambient. Zaczęły powstawać duże kluby i dyskoteki w największych miastach w Polsce. Narodził się tzw. clubbing. W 1991 roku w Warszawie przy ulicy Rutkowskiego (dzisiejsza Chmielna) na terenie dawnej łaźni zorganizowano pierwszą imprezę technoparty Dance Mission. Pomysłodawcami wydarzenia byli: Wojtek Szymocha (DJ i dziennikarz Radia Zet), Tomek Hornung z Londynu, Skandal (właśc. Dariusz Hajn) (członek zespołu „Dezserter”). Przy muzyce granej z gramofonów i mixera bawiło się około 300 osób. W kolejnych latach organizatorzy wydarzenia wynajmowali ośrodek wioślarski „Horyzont”. Było to miejsce pierwszych imprez acid house w stolicy. Później przenieśli się do klubów studenckich „Babylon” i „Alfa”. W 1991 roku w Sopocie powstał z inicjatywy Roberta Florczaka, Alicji Grucy, Henryka Cześnika, Józefa Czerniawskiego klub Sfinks (Sopockie Forum Integracji Nauki i Kultury). W 1993 roku odbyła się tu pierwsza profesjonalna impreza techno „Pleasure Dome”. Na festiwalu Love Parade w Belinie w 1997 roku pojawiła się pierwsza polska ciężarówka (platforma) reprezentowana przez ekipę ze Sfinksa. W połowie lat 90-tych DJ \$ (właśc. Tomasz Barudin) i DJ Fresh (właśc. Piotr Michalewski) zapoczątkowali cykl imprez house na Wybrzeżu. Pierwsze imprezy techno na Śląsku organizowali DJ Jaco (właśc. Jacek Zimnik) i DJ Gogo (właśc. Grzegorz Dobrowolski).

W 1992 roku w Warszawie założono pierwszy klub techno „Space Filter” (Filtry). Jego właścicielem był Michał Stykier. Do pierwszych DJ-ów należeli: Sesiz, Perez, Bogusz Jr. Miejscówka działała w latach 1992-1994. Odbywały się tu imprezy techno i rave. Bartek Winczewski i DJ Glasse organizowali serie wydarzeń „Import”, „Back To Groove”, „Acieed” i „Love Bomb!”, ściągając zagraniczne sławy muzyki elektronicznej. DJ Extase (właśc. Jarek Budyta) w 1993 roku zagrał w warszawskim klubie Remont na jednym z pierwszych techno party w stolicy, przyczyniając się do rozwoju tej kultury w Polsce. W Piekarni od 1998 roku organizowano eventy house, breakbeat i acid jazz. W CDQ (Centralny Dom Kultury) królowała muzyka drum’n’bass, jungle i dancehall. Klub funkcjonował w latach 2000-2014.

W 1997 roku w Bielsku-Białej powstał klub „Techno Planet” (później „Happy Planet”), jeden z pierwszych w Polsce dedykowanych imprezom techno. Jego właścicielem był Jerzy Kupczak, który później organizował festiwal „Mayday” w Katowicach. W Gdańsku działały w latach 1995-2006 legendarne „Forty”. W Krakowie pierwsze imprezy od 1992 roku organizował Janusz Zawierucki (DJ Loverover, Zawieja), który odegrał kluczową rolę w rozwoju krakowskiej sceny muzyki klubowej po 1989 roku. Regularnie podróżując do krajów Europy Zachodniej, przywoził najnowsze płyty. Zafascynowany nową elektroniką przekonał Józefa Chrobaka (kuratora i badacza Grupy Krakowskiej oraz twórczości Kantora) prowadzącego wówczas klub „Krzysztofora”, do nowego zjawiska muzycznego. Niedługo potem do DJ Loverovera dołączyli pionier techno w Polsce, MK Fever (właśc. Michał Długosz) oraz DJ OP (właśc. Robert Zając). W 1995 roku, w okresie pierwszych krakowskich imprez techno w „Krzysztoforach”, Biomodem (właśc. Marcin Bednarski) wraz z DJ-em Ozzem (właśc. Wojciech Wachowicz) i G. Labem założyli trzyosobową formację Ongo. Grupa fascynowała się brzmieniami Detroit Techno oraz nowej elektroniki, czerpiąc inspiracje z twórczości takich artystów, jak The Orb, Orbital, Air Liquide, Mouse On Mars. Członkowie Ongo aktywnie angażowali się w promocję muzyki techno na wielu płaszczyznach. Tworzyli muzykę, nagrywając autorski album. Założyli „Future Guide”, pierwszy w Polsce magazyn poświęcony muzyce techno. Współpracowali z TV Kraków, nagrywając programy o muzyce techno. Otworzyli i prowadzili dwa legendarne kluby „Jupiter” oraz „Electric Café”, gdzie organizowali kultowe imprezy klubowe.

Pierwszym imprezom techno towarzyszyły efekty wizualne Vj-ing. VJ-e (Video Jockeys) łączą obrazy, filmy, animacje i efekty wizualne w czasie rzeczywistym, synchronizując je z muzyką, tworząc w ten sposób dynamiczną atmosferę. Ruch VJ-ingowy w Polsce prawdopodobnie zainicjowano w Szczecinie w 1996 roku wraz z rozwojem imprezy

TDM (Techno Dance Mission) w studiu graficznym Creo. Pierwszymi VJ-ami w kraju byli Przemysław Borkowski i Marcin Przepiórka (ampersand.pl), którzy wykorzystując animacje 3D oraz proste technologie w połączeniu z techniką video, stworzyli fundamenty dla rozwijającej się branży VJ. Pierwsi VJ-e pojawili się w Krakowie około 1995/1996 roku, w wyniku intensywnej obecności techno w klubie „Krzysztofor”. Młodzi studenci ASP i artyści zaczęli nawiązywać coraz głębsze relacje artystyczne z DJ-ami, tworząc wspólne projekty muzyczno-wizualne.

W latach 90-tych agencja New Music Art organizowała imprezy Techno Dance Mission w kultowym szczecińskim klubie „Meratronik”. W Szczecinie działały takie ekipy jak Electric Rudeboyz i Family Groove (projekt muzyki house) w składzie DJ Mario, Jazzmix i Moname. Szczecińscy DJ-e masowo podróżowali do Berlina po winyle, z których później grali na nielegalnych imprezach w różnych miejscach. Muzyczna scena undergroundowa tętniła również w „Tamie Pomorzańskiej” -klubie, w którym odbywały się pierwsze w Polsce imprezy drum'n'bassowe. Od 2000 roku w Szczecinie działał „Lokomotiv Club” (Lokomotywa) – legendarne miejsce, w którym narodziły się kultowe imprezy, takie jak Electric Kingdom, Bass Planet i wiele innych, na zawsze wpisując się w historię muzyki elektronicznej. Wśród popularnych szczecińskich klubów, obok „Lokomotiv Club”, wyróżniały się także „Black Pearl”, „Heya” i „Peron 5”, które przyciągały rzesze miłośników muzyki i nocnego życia.

Na Lubelszczyźnie najważniejszym klubem było „Bardo”. Działo w latach 1997-1999 w Świdniku koło Lublina. Założycielem klubu był DJ House Elvis, który z czasem przeistoczył się w Elvise de Toxa (właśc. Mariusz Skrok). W tym samym czasie w Lublinie identyczną funkcję spełniał klub „Graffiti”. Tam imprezy rozkręcał m.in. Alan White (właśc. Wojciech Bendarczyk). W Poznaniu Maciej Ostojka-Zagórski z Radia „S” (obecnie Radio Eska) promował techno w „Malta Club”. Stefan i Marcin Czubala nawiązali współpracę z legendarną wytwórnią techno Tresor, organizując w Poznaniu imprezy pod tym szyldem. Na pierwszej edycji „Tresor Night” w klubie Fabryka w 1996 roku wystąpił DJ X-Ceed, czyli Ronnie Krieger z Berlina. Później imprezy odbywały się w klubie Eskulap. Tutaj grali DJ-e: Wookie, Moi, Basic, Ash, Mik Sync, Mate K. Mariusz „Epix” Durczyński organizował wydarzenia pod nazwą Hypnotic Experience.

W latach 1999-2004 w Manieczkach (koło Poznania) w „Ekwadorze” Dj Kris (właśc. Krzysztof Bartyzel) prowadził słynne imprezy techno m.in. Amsterdam Dance Mission, która stała się jednym z najważniejszych wydarzeń na polskiej scenie muzyki klubowej. W Łodzi muzykę techno grano w klubie „New Alcatraz” przy ul. Piotrkowskiej. Właściciele klubu

organizowali w latach 1996-2002 słynną Paradę Wolności (DJ Mix Festival). Jej uczestnicy bawili się przy muzyce techno, jungle, house i garage granej z aparatury zamontowanej na samochodach. Impreza, inspirowana berlińską Love Parade, została reaktywowana w 2022 roku. Pomysłodawcami tego wydarzenia byli Sławek Żak i Robert Jakubowski a także Adam Radoń, Rafał Baran i DJ Inkee (właśc. Jacek Pietrzak). Parada powiązana była z konkursem DJ-skim pod patronatem Sony Music oraz płytą Zakręcona Paczka. DJ Epix (właśc. Mariusz Durczyński) był jednym z laureatów konkursu pierwszej Parady Wolności w Łodzi. Na tej paradzie grali polscy DJ-e m.in. Gigi, Bogusz Jr, Drwal, Dukee, Jaco, Jacek Sienkiewicz, Dooda, MK Fever.

Jednym z pionierów łódzkiej sceny rave był muzyk i artysta wizualny Marcelo Zammenhoff (właśc. Piotr Wygachiewicz), który odegrał kluczową rolę w jej kształtowaniu. W 1998 roku zorganizował jedną z najbardziej legendarnych łódzkich imprez rave „Sonax 4”, która na zawsze zapisała się w historii lokalnej sceny. Zammenhoff, wraz z innymi niezależnymi artystami, stworzył własną platformę podczas łódzkiej Parady Wolności, która wyraźnie kontrastowała ze sponsorowanymi, bardziej komercyjnymi platformami.

W 1999 roku Krzysztof Bartyzel (DJ Kris), związany z klubem „Manieczki Ekwador”, zorganizował swoje imieniny 25 lipca w klubie „Miami Nice” w Mielnie. Impreza, znana jako „Imieniny Krisa” lub „Cztery dni śmierci”, została w 2003 roku przeniesiona do Kołobrzegu ze względu na niewielką powierzchnię mieleńskiego klubu, zmieniając nazwę na „Sunrise with Ekwador”. Festiwal zyskał ogromną popularność, stając się jednym z największych wydarzeń muzyki elektronicznej w Polsce. Co roku przyciąga tysiące uczestników i wielu renomowanych DJ-ów oraz artystów z całego świata.

Od 2006 roku do 2015 roku w Lubiążu (koło Wrocławia) organizowano „Tunnel Electrocitcy”, gdzie królowały różne rytmy muzyki elektronicznej. Gościem honorowym tego festiwalu był DJ Afrika Islam, znany również jako —Mr. X (ex-bboy i DJ z grupy tanecznej Rock Steady Crew.

Coroczny festiwal muzyki elektronicznej „Bass Planet” w Szczecinie przyciąga miłośników techno, house i trance. Jego korzenie sięgają legendarnej imprezy urodzinowej ikony muzyki elektronicznej z Niemiec, DJ-a Westbama (właśc. Maximilian Lenz). Od 2000 roku w katowickim Spodku odbywa się Mayday Polska – festiwal wywodzący się z Niemiec, który szybko zdobył ogromną popularność, stając się jednym z najważniejszych wydarzeń dla miłośników muzyki elektronicznej w naszym kraju. Kluby Energy 2000 w Katowicach

i Przytkowicach regularnie goszczą światowej sławy DJ-ów i popularnych artystów. W kolejnych latach w Polsce powstały inne znaczące miejsca m.in. Prozak (Kraków, 2002), SQ Club (Poznań, 2005), Klub 1500m2 do wynajęcia (Warszawa, 2009), Tama (Poznań, 2015) oraz Transformator (Wrocław, 2018).

Polska scena klubowa i organizacja festiwali muzycznych, takich jak Open'er Festival (od 2002 roku) (obecnie Gdynia), Unsound Festival (od 2003) (Kraków), Auditoriver (od 2006 roku) (obecnie Łódź), OFF Festival (od 2006 roku) (Katowice), Tauron Nowa Muzyka Festival (od 2006 roku) (Katowice), Up To Date Festival (od 2010 roku) (Białystok), Wrocław Industrial Festival (od 2001 roku) odegrały kluczową rolę w rozwoju muzyki elektronicznej. W trakcie tych wydarzeń artyści i producenci muzyki elektronicznej, (zarówno z Polski jak i z zagranicy) mogli prezentować swoje nowe kompozycje i eksperymentować z różnymi stylami muzycznymi. Festiwale przyciągają fanów muzyki elektronicznej z całego świata.

W 2005 roku Jarosław Degórski zorganizował pierwszy ogólnopolski festiwal muzyki elektronicznej „Elektroniczny Woodstock - Kruszwica 2005”. W tym samym roku zorganizował w szczecińskim klubie „Delta” cykl imprez promujących polską elektronikę pod nazwą „Emotroniczne Wieczory”, w ramach których wystąpili Karol Tejchman, Konrad Jakrzewski oraz Jerzy Jędra.

W maju 2005 roku z inicjatywy kompozytora Stanisława Krupowicza odbył się we Wrocławiu 1. Międzynarodowy Festiwal Muzyki Elektroakustycznej „Musica Electronica Nova” (MEN). Festiwal ma miejsce co dwa lata. Łączy różne nurty muzyki elektronicznej, studyjnej i improwizacji z różnymi formami performance'u, teatrem, tańcem i sztuką video. W organizację festiwalu zaangażowane jest Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu. Od 2019 roku funkcję dyrektora artystycznego pełni Pierre Jodlowski.

O muzyce elektronicznej pisano w czasopiśmie. Artur Lasoń prowadził od 1993 roku dział „Moogazyn” poświęcony muzyce elektronicznej w czasopiśmie „Enter” Magazyn Komputerowy. Od 1997 roku „Moogazyn” ukazywał w miesięczniku „Estrada i Studio”. W latach 1997-1999 wychodził miesięcznik „Plastik”, „Zero. Techno, ambient, industrial, experimental” (1997–1998), a później magazyn „Kaktus” wydawany w latach 2000–2004. W latach 1998–2001 ukazywało się czasopismo „Techno Party” pod redakcją Leszka Rakowskiego, wzbogacone o płytę CD z utworami znanych producentów. Czasopismo „Laif” (2001-2016) redagowali Łukasz Figielski i Przemek Karolak. W latach 1992–1995 w Poznaniu ukazywało się czasopismo „Outside” w formacie A4 (wydano łącznie dziewięć numerów).

Inicjatorem powstania tej gazety był Stefan Czubała. Później „Outside” sprowadzał do Polski płyty z muzyką elektroniczną z zachodu.

Do „Machiny” publikowanej w latach 1996–2002 (reaktywowanej od 2006 roku) załączono płyty CD z muzyką. W 1999 roku na składance znalazły się nagrania w stylu electro i house z Wielkiej Brytanii „Syntetyczna Natura w Krainie Big Beatu”. Gazety „Aktivist” i „City Magazine” dystrybuowano bezpłatnie w klubach i kawiarniach, pełniły rolę przewodników po miejskim życiu imprezowo-kulturalnym. W latach 90-tych największą popularnością cieszyły się czasopisma dla młodzieży „Bravo” i „Popcorn”. Wprowadzały czytelników w świat nowych gatunków muzycznych, od popu i rocka po techno i eurodance. Pierwszy numer czasopisma dla DJ-ów „DJ Magazine Polska” („DJ Mag Polska”) ukazał się w grudniu 2007 roku, a jego redaktorem naczelnym został Marcin Źyski. Po długiej przerwie magazyn przeniósł się do Internetu i jest dostępny on-line.

W pierwszej połowie lat 90-tych powstawały rozgłośnie radiowe m.in. Radio RMF FM, Radio Zet, i Radio Kolor. Na ich antenie zagościła muzyka elektronicznej. W RMF FM nadawano program poświęcony muzyce rave (TMM) - Technikum Mechanizacji Muzyki FM – „TMM Rave FM”. Audycję nadawano w nocy z soboty na niedzielę. Promowano tu muzykę rave, techno, minimal i jungle. W latach 1994-1998 program prowadzili znani dziennikarze Bogdan Zalewski i Technic (właśc. Paweł Drzyzga). Zgodnie z ankietą miesięcznika „Plastik”, program ten został uznany za najpopularniejszą audycję o muzyce elektronicznej w polskim eterze. Później powstała piracka stacja radiowa pod nazwą „Rave Fm”, która promowała scenę underground, DJ-ów oraz imprezy. Muzykę klubową popularyzował Tomasz Rawski warszawski DJ i producent. Prowadził program „Niedzielną Sesję” w radiowej Czwórce. W latach 1998-2008 funkcjonowała Harcerska Rozgłośnia Radiowa (Radiostacja) stworzona przez Justyna Depo we współpracy z norweskim radiem P4 i ZHP, która zrewolucjonizowała scenę radiową. Ogromną popularnością cieszyły się audycje „Nove rytmy”, „Muza nowej generacji”, „Czarne hity, danceowe bity” i „Houserka” prowadzoną przez Roberta Dinna, Sebka Skalskiego, Łukasza Glasera. W latach 1994–2006 Jerzy Gruszczyński (Juras) był gospodarzem audycji „Elektroniczne nastroje” na antenie radia Alex–Podhale. DJ Drwał (właśc. Jarosław Drążek) prowadził gdańską audycję „Drewutnia Drwala Drągała”, pierwszy polski program radiowy prezentujący nowo kształtującą się muzykę elektroniczną, inspirowaną house, techno i industrial. Audycja wystartowała w 1992 roku na antenie Radia Gdańsk, następnie przeniosła się do alternatywnego Radia ARnet, by ostatecznie zakończyć emisję

w 2000 roku. Maciej Wowk prowadzi świetny program z muzyką klubową „Dance Mix Chart” (DMC) emitowany w każdy piątek po 20: 00 na antenie Muzycznego Radia z Jeleniej Góry.

W Szczecinie pierwsze autorskie audycje Radia ABC, zwłaszcza Marcina „Viteka” Wiencisa, wpłynęły na lokalną scenę elektroniczną. Po zamknięciu stacji w 2005 roku, społeczność związana z muzyką elektroniczną znalazła nowe miejsce w Szczecin.fm – specjalnym programie Radia Szczecin.

Audycja radiowa „Big Star Club” była nadawana w lokalnej rozgłośni TOP FM w Katowicach, a jej gospodarzami byli DJ Jaco (Jacek Zimnik) i DJ Gogo (Grzegorz Dobrowolski). Z kolei w Radiu Łódź emitowano program „Nocny Trans”, prowadzony przez Adama Kołacińskiego (1771), który nadawano w latach 1998–2008. Maciej Ostoja-Zagórski (Anioł) i Pawła Czaplickiego (Czapla) prowadzili w poznańskim Radiu S audycję „Nocny Lot”.

W 1994 roku w Lublinie rozpoczęło nadawanie radio TOP, w którym Piotr Lenart (el_vis) prowadził audycję „Magazyn Muzyki Elektronicznej Elmania”, emitowaną do 5 czerwca 1996 roku. Od 2001 roku program wrócił na antenę Radia PLUS Lublin, gdzie gościł przez 133 poniedziałki. Po zdjęciu audycji z anteny we wrześniu 2004 roku, kontynuował swoją działalność w Internecie. Internetowy Magazyn Muzyki Elektronicznej „Elmania” został stworzony w celu udostępniania w sieci informacji o muzyce elektronicznej, jej twórcach oraz technologicznych aspektach produkcji muzycznej. W latach 1993-2003 funkcjonowała w Płocku audycja „Technomania” w lokalnym Radio Plus. W 1993 roku powstał w tym mieście Fanklub Miłośników Muzyki Techno „Noiser”, który w miejscowym MDK-u organizował pierwsze imprezy klubowe. W 1996 roku Dominik Nowak i Maciej Salmonowicz założyli Technomania Crew kolektyw organizujący wydarzenia techno, który odegrał istotną rolę na polskiej scenie klubowej. W latach 1996-2000 w wytwórni Handmade Records wydali kilka składanek z muzyką elektroniczną „Płock Potrafi”.

W tym czasie muzyka elektroniczna była prezentowana w telewizji VIVA w programach House TV i Viva Club Rotation, a w MTV w audycji Party Zone. Teledyski z udziałem twórców muzyki elektronicznej były często nagrywane na kasety wideo. W 1999 roku pojawiła się pierwsza w Polsce telewizja muzyczna Atomic TV. Od 2000 roku rozpoczęły nadawanie VIVA Polska i MTV Polska, które zdobyły dużą popularność i uznanie wśród fanów muzyki elektronicznej. Na antenie VIVA emitowano program „Viva Club Rotation Party”, który cieszył się ogromną popularnością w latach 90-tych i na początku 2000 roku. „Pepsi Faza” to cykl imprez sponsorowanych przez Pepsi a także audycja muzyczna emitowana na

antenie Viva Polska. W latach 2000-2002 ukazało się kilka kompilacji z muzyką elektroniczną, wydanych jako dodatki do magazynu „Machina”. DJ Jaco (właśc. Jacek Zimnik) prowadził program „DJ`s Club” w telewizji Polsat. Na kanale Polonia 1 emitowano program poświęcony wyłącznie muzyce dance i techno „Power Dance”. Maciek Sienkiewicz w latach 1997-99 prowadził program „Techno Life” w telewizji Polsat 2. Od 1995 roku do 2006 roku w TVP2 nadawano program „30 ton – lista, lista przebojów” prowadzony przez Dariusza Odię. Prezentowano w nim najnowsze teledyski zarówno z Polski, jak i z całego świata. Muzyka elektroniczna obecnie emitowana jest w telewizji m.in. Eska TV oraz 4fun.tv. Przeniknęła do filmów, seriali i polskich gier komputerowych m.in. „Wiedźmin” i „Observer”.

Na początku lat 90-tych w Polsce rozwijała się demoscena – cyfrowa kultura eksperymentująca z granicami sztuki i technologii, obejmująca m.in. muzykę elektroniczną oraz grafikę pikselową i wektorową. Najpopularniejszymi platformami demoscenowymi były komputery Amiga, Atari, Commodore i ZX Spectrum. Twórcy korzystali z ProTrackera – kultowego programu muzycznego dla komputerów Amiga, służącego do tworzenia utworów w formacie MOD (MODule). Był on szczególnie popularny w latach 90. zwłaszcza wśród twórców muzyki do gier oraz sceny demoscenowej. W 1994 roku, pojawił się FastTracker II (FT2) – klasyczny tracker muzyczny stworzony przez grupę Triton dla komputerów PC z systemem MS-DOS. Był następcą FastTrackera I i jednym z najpopularniejszych programów do komponowania muzyki w formacie XM (Extended Module), używanym głównie w scenie demoscenowej i chiptune. Międzynarodowy sukces w tej dziedzinie odniósł m.in. Patryk Gęgniewicz, a później Michał Staniszewski, laureat Paszportu Polityki (2017, Kultura Cyfrowa), Adam Skorupa, twórca najlepszej oryginalnej muzyki do gier wg IGN (2007) i zdobywca Golden Pixel za wkład w polską branżę gier (2017) a także Andrzej Dragan, fizyk, reżyser, fotograf, twórca „efektu Dragana” i filmów inspirowanych teoriami fizycznymi. Tradycje i dzieła polskiej demosceny wpisano w grudniu 2021 roku na Krajową Listę Niematerialnego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO. Do czołowych polskich grup demoscenowych należały m.in. Flying Cows, Anadune, Amnesty, Appendix oraz Madwizards. W Polsce organizowano demoparties, na których scenowcy w duchu pozytywnej rywalizacji prezentowali swoją twórczość w konkursach zwanych compo (od angielskiego słowa *competition*).

W latach 90-tych nagrania z nurtu el-muzyki nie znajdowały większego zainteresowania wśród wielkich wytwórni muzycznych, co sprawiło, że twórcy tego gatunku często musieli szukać alternatywnych dróg dystrybucji. W związku z tym nagrania te ukazywały się głównie

nakładem małych firm fonograficznych lub były wydawane samodzielnie przez samych artystów. W tym czasie na scenie muzycznej pojawili się artyści m.in. Bookovsky, Cargo, Daniel Bloom, Dariusz Kaliński, Deliver, Ireneusz Dreger, Kerygma, Michel Delvig, EQ, Piotr Grinholc, Robert Kanaan, Sample Edit, Thomas Gruberski, Tomasz Kubiak, Tomasz Ostrowski, Andrzej Lewandowski.

W 1991 roku Kazik Staszewski wydał debiutancki album „Spalam się” w wytwórni Zic Zac, przy współpracy z Jackiem Kufirskim i Piotrem Strembickim. Zachwyił się gwiazdami hip-hopu z USA m.in. Whodini, Grandmaster Flashem i Sugarhill Gang. Krążek uznaje się za pierwszy album hip-hop w Polsce. Fanom spodobały się: „Spalam się”, „Dziewczyny”, „Jeszcze Polska” i „Bagdad”. Materiał wydano na płycie CD i kasecie. Z powodu braku wznowienia, płyta zyskała status „białego kruka”. Artysta zestawiał rap z brzmieniami electro, acid house i dancehall. Posłużył się sekwencerem Yamaha i samplerem AKAI.

W Polsce na początku lat 90-tych królowała muzyka eurodance, którą u nas nazywano power dance. Cechowała się szybkim rytmem, nawiązywała do stylu muzyki techno. Czołowi artyści i twórcy tego gatunku to m.in. Stachursky, United, D-Bomb oraz Zero.

W latach 90-tych pierwsze polskie produkcje techno-house, tworzone m.in. przez Tubylców Betonu, duet Max i Kelner, T-34, Nazara, Jamrose, Modfunk, Wentylator, X-Rave (Xrave) i Millennium, stały się symbolem eksperymentalnego podejścia do muzyki elektronicznej w Polsce. Do pionierów krajowej sceny techno należą m.in. Jacek Sienkiewicz, Marcin Czubała (DJ Eliot), Piotr Śliwiński (Echoplex). W 1996 roku ukazała się składanka „Technomania (Polish Techno Scene Stars)”, zawierająca pierwsze polskie utwory techno takich wykonawców, jak Gagarin 108, Kaman, De Ville, DP-4003, Wieloryb, Freenternetry i 8 Ohms. W 1997 roku wyszła „Technomania 2 - Polish Scene”. Kompilacje zostały wydane przez wytwórnię SPV Poland. Trans Records to label Roberta Dorosza, który powstał w 1998 roku. Wydano tu pierwsze w Polsce kompilacje z muzyką techno. „Interlock '98 Vol.1”, „Interlock '98 Vol.2”. W 1997 roku miała miejsce wystawa „Wolność Energia Trans Sfinks”, prezentująca wizualne interpretacje kultury techno.

Styl electro-funk w Polsce reprezentował świetny producent z Gniezna Camey, czyli Maciej Sierakowski. Na początku lat 90-tych tworzył muzykę do tańców breakdance i electric-boogie. Fani breakdance (b-boyingu) znają go głównie z takich szlagierów, jak „Breakdance come back” (1999), „Breakin” (1999) i „Zrób to” (2005).

W Polsce muzykę ambient popularyzuje Tadeusz Łuczejko (realizator dźwięku, plastyk). Od 1999 roku tworzy muzykę elektroniczną pod szyldem Aquavoice. W 2001 roku został uhonorowany laureatem złotej dziesiątki plebiscytu słuchaczy radiowej „Trójki” za najlepsze nagranie muzyki elektronicznej. Od 2003 roku organizuje Międzynarodowe Prezentacje Multimedialne „Ambient Festival” w Gorlicach.

Styl electro-freestyle rozpowszechnił w naszym kraju m.in. eXtatic (właśc. Damian Politański), który wydał album w 2005 roku „Electric City”. Na krążku znalazło się 20 nagrań. Wzorował się na niemieckiej grupie Music Instructor. Założył z mAKuSh1no (właśc. Maciej Gapys) grupę Sonic Division.

Muzykę jungle w Polsce promowali DJ Mono, MC Maniac w Łodzi. Ważną rolę w rozwoju sceny psytrance w Polsce odegrał Daniel Kleczyński (Fading Colours), który w latach 1996-1998 nagrał kilka utworów pod pseudonimami Mesmerisa i Gagarin 108. W latach 1997-2002 na polskim rynku psytrance pojawili się: Aspect of Valor, T4 Soundsystem, Hallabanaha, Vision Illusion, Shiva.pl (Warszawa), Pulsar Trance Formation, Uridium (Poznań), Toga Dansverg i Stropharia Cubensis Coummunity (Gdańsk) i Rave On Trans (Białystok). Pierwsze imprezy psytrance w Polsce zorganizowała grupa Neurotrance. W skład grupy wchodził DJ-e Dreddy, Sesis, Din i Tomasz Jakubowski. Pierwsza wytwórnia psychedelic trance w Polsce to Dark Life Records. Powstała w 2005 roku. W 2008 roku powstało No Comment Records, a w 2009 roku kolektyw Egodrop. Kolektyw przyczynił się do powstania Goa Dupa Festival, który był jednym z najlepszych festiwalu psychedelic trance w Europie Środkowo-Wschodniej. Goa Dupa organizowano w Dolinie Będkowskiej koło Krakowa w latach 2010-2013, a od 2015 roku na terenie Natura Park Bieszczady w Stężnicy koło Baligrodu.

W latach 90-tych nie było jeszcze Internetu płyty winylowe kupowano za granicą m.in. w Berlinie, w Londynie i w Amsterdamie. Od 1996 roku działa Skylark Records pierwszy w naszym kraju sklep winylowy z muzyką elektroniczną. W późniejszym czasie w Warszawie powstały sklepy z winylami, „u Dresza” i „u Pytka” (Recordheadshop).

W tym czasie wytwórnie Digiton i X-Serwis promowały muzykę elektroniczną w Polsce. Label SPV Poland został założony w 1990 roku jako część niemieckiej firmy SPV GmbH. W 2002 roku Igor Kurowski przejął ją od niemieckiej firmy-matki i zmienił nazwę na Big Blue Records. Współpracowali z labelami m.in. Gagarin 108 i Agressiva 69. W 1992 roku firma Snake's Music rozpoczęła działalność w Sosnowcu, a jej założycielem i późniejszym prezesem był Dariusz Wąż. Wydawała muzykę: dance, italo, techno, rave. Wytwórnia Koch

International Poland SP z o.o. została założona w 1994 roku we Wrocławiu jako oddział Koch International. W 1995 roku przeniosła swoją siedzibę do Warszawy, a po 2002 roku zakończyła działalność w Polsce. Wydawali tu swoje produkcje m.in. Wieloryb, grupa United. DJ Dreddy (właśc. Tomasz Roehr) wspólnie z Grzegorzem Magnuszewskim jako Promesa wydali winyl „The Polish E.P.” w Transient Records w 1996 roku. Była to pierwsza polska płyta wydana na Zachodzie. W warszawskim klubie Trend w latach 1994-1995 rezydowali DJ-e Dreddy i Sesis, pionierzy muzyki psytrance w Polsce. Wydali dwie kompilacje w 1996 roku, DJ Dreddy-„DJ Choice Vol.1”, a rok później „Transelected by DJ Sesis-Róża Lukemburg”. Płyty wypuściły duże wytwórnie Eurosun Media Corporation i Pomaton EMI.

W 1997 roku Agencja Artystyczna MTJ wydała kompilacje „Warp4 Techno Collection” i „Electrical Hazard” z udziałem polskich wykonawców muzyki techno m.in. Krisb, Echoplex. W 1998 roku wyszła składanka „Anal Test 0.01” uznawana przez wielu za jedną z najlepszych i najciekawszych prezentacji polskiej sceny techno lat 90. Wydana przez niezależną wytwórnię S.P. Records, stanowi unikalny przegląd twórczości rodzimych artystów tego nurtu. Na kompilacji znalazły się nagrania m.in. Solaris, Fanfan La Tulipe, Cez, Echo, Krisb, Wieloryb, Invidual Output i Kobas Laksa. W 1999 roku Marcin Czubała razem z Maciejem Kokocińskim założył pierwszą polską wytwórnię płytową techno Currently Processing, która stała się ważnym punktem na krajowej scenie elektronicznej. Wydano tu „Uncutfunkultrasubbass”, pierwszy w naszym kraju winyl z muzyką klubową. Wytwórnia Generator, działająca od 1994 roku, specjalizuje się w wydawaniu muzyki elektronicznej. Od 2008 roku rozszerzyła swoją działalność o międzynarodową promocję polskiej muzyki elektronicznej, tworząc platformę GENERATOR.pl, która umożliwiła artystom takim jak Kucz, Zawadziński czy Rudź zdobycie uznania wśród globalnej społeczności fanów elektroniki. Kolejnym ważnym labeliem w Polsce jest Kayax, założony w 2001 roku przez wokalistkę Kayah i Tomasza Grewińskiego. Tu wydali swoje płyty m.in. Smolik, Mery Spolsky i Novika.

W 1999 roku w Warszawie odbył się międzynarodowy konkurs dla DJ-ów Red Bull Music Academy. Laureatem tego konkursu był Paweł Pindera (DJ Paul Exes, DJ Exes).

W 2000 roku powstało internetowe forum Clubbing.pl, założone przez Playera i Emsiego. Stało się największym polskim forum poświęconym undergroundowej scenie elektronicznej, w szczególności muzyce techno. Wraz z rosnącą popularnością Facebooka, forum Clubbing.pl straciło na znaczeniu, a jego działalność zakończyła się w 2018 roku, po 18 latach istnienia. Inne popularne fora to m.in. Psytrance.pl, Hardkur.pl, Drumandbass.pl (później Dnb.pl), Bibainfo.pl. Miłośnicy nowych technologii i muzyki eksperymentalnej gromadzili się

na Wef.pl, natomiast entuzjaści trance i pokrewnych brzmień dyskutowali na Forum Muzyki Trance, Progg.pl, Maydayowa Gatka Szmatka i Psytrance.pl. Forum clubbing.waw.pl odegrały znaczącą rolę w promocji warszawskiej sceny klubowej. Założył je Michał Murawski. Tu pisano m.in. o muzyce i imprezach.

Serwis internetowy FTB.pl popularyzuje muzykę elektroniczną w całej Polsce. Jego początki sięgają forum feelthebeat.prv.pl. Zrzeszało miłośników elektronicznych brzmień, umożliwiając im wymianę muzyki oraz dyskusje na jej temat. Dziś FTB.pl to największy w kraju portal poświęcony muzyce elektronicznej i kulturze klubowej – dynamicznie rozwijające się miejsce, oferujące artykuły, felietony, informacje o wydarzeniach oraz opinie na tematy, które fascynują fanów trance’u i EDM-u. Serwis internetowy Muno.pl to projekt skupiony wokół muzyki elektronicznej, sceny festiwalowej i kultury klubowej a także ludzi, którzy ją tworzą: artystów, wydawców, kuratorów, animatorów, dziennikarzy, właścicieli klubów, organizatorów wydarzeń, najważniejszych odbiorców i uczestników.

W naszym kraju DJ-ów wspiera od 1991 roku stowarzyszenie DJ Union, Polskie Stowarzyszenie Prezenterów Muzyki, które założył Janusz Kondratowicz. Organizuje coroczne mistrzostwa didżejów. Do jego głównych celów należy promowanie kultury muzycznej w Polsce. W ramach działań statutowych przyznawana jest srebrna odznaka „Exclusive DJ”, nadawana przez Kapitułę PSPM osobom szczególnie zasłużonym w promowaniu kultury muzycznej w Polsce. Stowarzyszenie uczestniczy aktywnie w konsultacjach społecznych w zakresie prawa autorskiego. Obecnie przewodniczącym zarządu jest Robert Gruszczyński.

W 1996 roku powstała „New Alcatraz Mega Party Organization” pierwsza w Polsce agencja eventowa zajmująca się organizacją imprez z muzyką elektroniczną. Zainaugurowała na polskiej scenie nowatorskie przedsięwzięcie pod nazwą „Welcome Back Party”, które odbyło się w Łódzkiej Hali Sportowej i przyciągnęło ponad 5 tysięcy uczestników. W 1998 roku agencja artystyczna „My Sweet Music” zorganizowała w poznańskiej Hali Arena wydarzenie pod nazwą Open House Party.

W 2000 roku powstała w Internecie darmowa platforma P2P (peer-to-peer) Souseek do udostępniania plików, szczególnie popularna wśród fanów muzyki elektronicznej i niezależnych twórców. Stała się miejscem wymiany rzadkich nagrań, setów DJ-skich i niewydanych utworów. Ogromną popularnością w sieci cieszył się polski portal mp3.wp.pl, który działał do 2003 roku. Tu każdy mógł opublikować swoją muzykę w formie plików MP3.

Instytut to legendarny cykl imprez dla fanów muzyki elektronicznej i techno, organizowany od 2000 roku w Instytucie Energetyki w Warszawie. Od 2018 roku wydarzenie rozszerzono o coroczny Instytut Festival Music & Art, odbywający się w Modlinie. Przyjeżdżali tu DJ-e i producenci muzyki elektronicznej z całego świata m.in. Jeff Mills, Luke Slater, Josh Wink, Richie Hawtin.

W 2000 roku powstał Instytut Dźwięku, założony przez DJ-a Manoida (właśc. Karol Murawski), który stał się edukacyjną platformą muzyczną skupioną na scenie klubowej i muzyce elektronicznej, zdobywając rosnącą popularność i kształcąc przyszłych artystów. Wspiera rozwój muzyki techno w Polsce. Organizuje cykl imprez i projektów dla fanów muzyki elektronicznej m.in. Siedzimy Techno Las.

W 2005 roku rozpoczęło swoją działalność w Krakowie Polskie Stowarzyszenie Muzyki Elektroakustycznej (PSME), którego głównym celem jest promocja polskiej sztuki elektroakustycznej (muzyka elektroakustyczna, sztuka wideo, instalacja dźwiękowa, sztuka interaktywna i audiowizualna). Jego inicjatorami byli: Józef Patkowski, Ryszard Szeremeta, Elżbieta Sikora, Krzysztof Szlifirski, Marek Chołoniewski. PSeME należy do Międzynarodowej Konfederacji Muzyki Elektroakustycznej z siedzibą w Bourges.

Od 2007 roku działa radio internetowe El-Stacja, które nadaje wyłącznie muzykę elektroniczną. Prezentuje muzykę na licencji Creative Commons, i taką, na którą wykonawca/wydawca wyrazi zgodę. Jej właścicielem jest kompozytor muzyki elektroakustycznej, elektronicznej Marek Kwiatkowski z Mogilna. Artysta należy do Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej (PSeME).

W 2008 roku ukazała się kultowa dwupłytkowa kompilacja „Poland Calling mixed by Angelo Mike” zawierająca produkcje wyłącznie polskich DJ’ów i producentów tworzących muzykę klubową min. Jacka Sienkiewicza, Marcina Czubali, Mafia Mike, Jakuba Rene Kosika.

W warszawskim internetowym Radiu Kapitał emitowana jest audycja „Głębokie Pasma”, prowadzona przez Adriana Jagielińskiego i Łukasza Miturę. Swoje programy w tej stacji prowadzi również Milena Soporowska. Z kolei co wtorek nadawany jest „Technoraneek” – audycja poświęcona muzyce klubowej.

W latach 2011–2019 w Warszawie odbywał się Brutaż – cykliczne wydarzenie muzyczne, które przyciągało miłośników undergroundowej elektroniki. W 2016 roku zainaugurował działalność Telekom Electronic Beats (TEB), organizując koncerty, festiwale

i imprezy klubowe. Sceny Electronic Beats pojawiły się na takich festiwalach, jak Auditorium w Płocku, OFF Festival w Katowicach, Up To Date w Białymstoku.

W 2017 w Polsce po raz pierwszy w Warszawie odbyła się impreza Boiler Room. To seria wydarzeń i transmisji na żywo, prezentujących występy DJ-ów oraz producentów muzyki elektronicznej. Organizowane w różnych miastach na całym świecie, łączą lokalnych i międzynarodowych artystów z widownią z całego globu. Projekt został założony w 2010 roku w Londynie przez grupę znajomych, szybko stał się jednym z kluczowych projektów w muzyce elektronicznej. Po czterech latach działalności rozwinął się na tyle, że otwarto biura w Londynie, Berlinie i Nowym Jorku oraz rozpoczęto stałe edycje w takich miastach, jak Paryż, Barcelona i Los Angeles. W projekcie wystąpili m.in. Catz'N'Dogz, Aksamit, Sept, An On Bast, Manoid.

W 2017 roku otwarto wystawę „140 uderzeń na minutę” w Muzeum nad Wisłą w pawilonie Muzeum Sztuki Nowoczesnej. Prezentuje związki pomiędzy polską kulturą rave a sztuką współczesną w Polsce. Tytuł nawiązuje do liczby uderzeń na minutę (140 bpm - beats per minutę) w klasycznym techno.

W 2018 roku w Krakowie odbyło się wydarzenie muzyczne o nazwie Orcheston, organizowane przez producenta muzycznego Gromee (właśc. Andrzej Gromala) we współpracy z Prestige MJM. Był to unikatowy projekt łączący muzykę elektroniczną z orkiestrą symfoniczną, w aranżacjach granych przez Orkiestrę Akademii Beethovenowskiej. Na scenie pojawili się m.in. Kayah, Reni Jusis, Lukas Meijer, Sarsa i Ania Dąbrowska, a główną gwiazdą wieczoru była niezastąpiona Beata Kozidrak. Orcheston zachwyił słuchaczy niezwyklejmi aranżacjami hitów takich artystów, jak Depeche Mode, Avicii, Daft Punk, Armin van Buuren oraz Kraftwerk.

Kluczową rolę w popularyzacji muzyki elektronicznej w Polsce ma DJ Inox (właśc. Waldemar Kaczmarek). W 2018 roku ruszył jego autorski podcast XONI On Air, w którym prezentuje najnowsze trendy sceny klubowej, goszcząc czołowych DJ-ów znanych z klubów w Polsce i na świecie. Artysta prowadzi program Party Room TV na antenie 4FUN Dance, gdzie serwuje klubowe hity, muzykę na żywo, ekskluzywne newsy oraz relacje prosto z najlepszych tanecznych parkietów.

W 2020 roku ukazała się książka „30 lat polskiej sceny techno” pod redakcją: Artura Wojtczaka, Łukasza Krajewskiego, Radosława Tereszczuka. Prezentuje rozwój muzyki elektronicznej m.in. techno, trance, rave, dubstep, hardtek, house, drum'n'bass w Polsce po

1989 roku. Publikacja ukazała się nakładem Wydawnictwa Krytyki Politycznej. Rok później Bartłomiej Kluska napisał książkę „Technowulkan”, w której opisał historię łódzkich parad wolności.

Problemy związane z pandemią COVID-19 i lockdownem w latach 2020-2021 wstrząsnęły polską sceną klubową. Zamknięte kluby i brak zaproszeń dla DJ-ów negatywnie wpłynęły na muzykę elektroniczną. Wykonawcy znaleźli nowe sposoby na docieranie do publiczności m.in. przez streaming koncertów i setów w Internecie.

Wraz z rozwojem komputerów osobistych i technologii cyfrowych w latach 90. i 2000. polscy twórcy muzyki elektronicznej zaczęli coraz częściej wykorzystywać komputery do produkcji i tworzenia muzyki. To pozwoliło na bardziej zaawansowane kompozycje, manipulację dźwiękiem i eksperymentowanie z nowymi gatunkami muzycznymi. Rozwój technologii sprawił, że jej produkcja, dystrybucja i odbiór stały się bardziej dostępne niż kiedykolwiek wcześniej. Wcześniej używano Jeskola Buzz – zaawansowanego wirtualnego studia muzycznego, łączącego funkcje trackera i syntezatora. Aplikacja miała modułową budowę, co pozwalało na swobodne łączenie efektów i instrumentów w dowolne konfiguracje. Obecnie artyści często korzystają z oprogramowania typu DAW (Digital Audio Workstations). Programy komputerowe, takie jak Ableton Live, FL Studio, Logic Pro i Pro Tools pozwalają tworzyć muzykę w domowych warunkach. Na rynku pojawiły się również syntezatory wirtualne VST (Virtual Studio Technology), których jakość znacznie się poprawiła. Muzycy łączą technologie cyfrowe i analogowe, co znacznie usprawnia tworzenie muzyki.

W 2023 roku miał premierę spektakl „Mój pierwszy rave” w reż. Agnieszki Jakimiak w Teatrze Nowym im. Kazimierza Dejmka w Łodzi. Przedstawił dzieje klubowych imprez w tym mieście. W tym samym roku powstał film „Rave/Rejw” w reżyserii Łukasza Ronduda i Dawida Nickela, który opowiada historię rozwoju muzyki techno i kultury rave w Polsce z dwóch perspektyw- historycznej i współczesnej. Wśród ważnych punktów na mapie polskiej muzyki elektronicznej znalazły się m.in. łódzka scena techno oraz legendarny klub Ekwador w Manieczkach. W filmie wystąpili Marcelo Zammenhoff, performer i jeden z pionierów kultury rave z lat 90-tych i dwójka młodych rejwowców Marysia i Janusz.

W 2024 roku zorganizowano wystawę w Muzeum Woli – Euforia o warszawskiej scenie klubowej po 1989 roku. Ekspozycja dokumentowała historię stołecznych klubów m.in. Fugazi, Filtry, Alfa, Paragraf 51, Piekarnia i CDQ. W Londynie miał miejsce Festiwal Kina Polskiego Kinoteka. W ramach tego wydarzenia odbyła się impreza „Polski Rave”, która przypominała

uczestnikom polską muzykę elektroniczną z lat 90-tych. Zaprezentowano kilka filmów z lat 1993-2016. Festiwal uświetnili DJ-e Catz 'n Dogz i Blanka Barbara.

Wrocławska agencja artystyczna C&C Bookings, której szefem jest Rafał Cały, w 2024 roku wzięła udział w festiwalu Rave The Planet w Berlinie, który jest kontynuatorem tradycji legendarnej Love Parade. Festiwal zgromadził tysiące miłośników muzyki elektronicznej z całego świata. Wydarzenie odbywało się pod hasłem „Love Is Stronger”. Na jedynej polskiej platformie wystąpili artyści m.in. Catz 'n Dogz, An On Bast, Rysy, Jurek Przeddziecki, Kuba Sojka, Michał Zietara, Edvvin, Manoid, Mihau, Piotr Figiel, Vacos, Juniore & Conradq.

Obecnie powszechny dostęp do mediów społecznościowych i platform streamingowych w Internecie spowodowały znaczący postęp w rozwoju polskiej muzyki elektronicznej. Powstały aplikacje m.in. Bandcamp, iTunes, TIDAL, Beatport, Beatsource, Spotify, Apple Music, które pozwalają na światową dystrybucję utworów. Artyści z naszego kraju mogą współpracować z wykonawcami i wytwórniami z całego świata. Serwis internetowy YouTube stał się oknem na świat dla wielu z nich. Pojawiły się też ciekawe aplikacje do promowania swojej twórczości m.in. Instagram, TikTok, SoundCloud. Każdy artysta może zaprezentować swoje utwory i teledyski w sieci. Zmienił się także sposób dotarcia do fanów i zwolenników danego gatunku muzycznego.

Technologie wirtualnej i rozszerzonej rzeczywistości umożliwiają interaktywne koncerty i doświadczenia audiowizualne. Sztuczna inteligencja i algorytmy AI są wykorzystane do komponowania muzyki i do analizy dźwięku i miks. W 2021 roku w Bonn w ramach projektu „Beethoven X – AI Project” orkiestra symfoniczna wykonała „X Symfonię Beethovena”, skomponowaną przez sztuczną inteligencję. Technologie, np. Blockchain i NFT zmieniają sposób dystrybucji muzyki, umożliwiając artystom sprzedaż unikalnych treści bez pośredników.

Obecnie polska muzyka elektroniczna obejmuje szeroki zakres gatunków, począwszy od techno, house, trance i drum and bass aż po bardziej eksperymentalne formy jak IDM (Intelligent Dance Music) czy ambient. Każdy z tych gatunków ma swoje unikatowe cechy i jest reprezentowany przez licznych artystów i producentów. Polska muzyka elektroniczna jest znana z innowacyjności i eksperymentowania. Artyści często łączą tradycyjne polskie brzmienia i motywy muzyczne z nowoczesnymi technologiami i elektronicznymi brzmieniami, co nadaje im unikalny charakter i rozpoznawalność na światowej scenie muzycznej. Współczesne odmiany muzyki house, choć mniej popularne niż techno, w Polsce wciąż

utrzymują wysoki poziom artystyczny. Najważniejsi przedstawiciele tego nurtu to m.in. Tamten, Earth Trax, Jazxing, Sosky oraz Das Komplex. W Polsce electro-pop, będący odmianą synth-popu, zyskał znaczną popularność dopiero w obecnej epoce za sprawą, takich wykonawców jak Husky, Skinny Patrini, Öszibarack, Novika, Kamp!, Rebeka, Bokka, The Dumplings, Xxanaxx i Baasch.

W XXI wieku artyści z Polski zdobyli olbrzymią popularność poza granicami naszego kraju, co wpłynęło na zwiększenie zainteresowania polską muzyką elektroniczną i jej eksport na światowe rynki muzyczne. Są wśród nich m.in. Tribbs, C-Bool, Gromee, Jacek Sienkiewicz, VTSS, Catz 'n Dogz. Rysy, Baasch, Hatti Vatti, Skalpel, Lanberry, Piotr Bejnar. Muzyka elektroniczna przeniknęła do różnych gatunków, takich jak pop, hip-hop czy muzyka eksperymentalna, tworząc hybrydy gatunkowe, które stały się obecne w twórczości artystek, takich jak m.in. Doda, Edyta Górniak, Justyna Steczkowska, Natalia Kukulska, Reni Jusis, Agnieszka Chylińska, Kayah. Powstały liczne wytwórnie muzyki elektronicznej m.in. Recognition, U Know Me Records, MOST Records, które promowały i promują muzykę elektroniczną w różnych jej odmianach. Dorobek wszystkich twórców na zawsze zapisze się na kartach historii.

Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 50-70-te

Ałaszewski Marek (ur. 1942 roku w Warszawie, zm. 2023 roku w Bielawie) kompozytor, gitarzysta, autor tekstów piosenek i wokalista. W 1969 roku wraz z Maciejem Głuszkiewiczem (instrumenty klawiszowe), Romanem Pawelskim (gitara basowa) i Andrzejem Poniatowskim (perkusja), założył grupę wokально-instrumentalną Klan. Był autorem płyty „Mrowisko” (1971). Po dwóch latach zawiesił działalność zespołu i zajął się malarstwem. W 1973 roku skomponował muzykę do spektaklu „Sen nocy letniej” wg Szekspira, wystawianego przez Teatr Roma i berliński Metropoltheater. Klan reaktywował w 1991 roku. Rok później zespół wydał płytę „Po co mi ten raj”. W 2010 roku, na zamówienie Muzeum Literatury, skomponował oratorium „Podróż Trzech Króli” do poezji T.S. Eliota. W 2023 roku otrzymał Złoty Krzyż Zasługi „za zasługi dla kultury polskiej, za osiągnięcia artystyczne”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Muzyka betonów” (1982)

Biezan Andrzej (ur. 1945 roku w Warszawie, zm. 1983 roku w Poznaniu) kompozytor i pianista, studiował kompozycję u Piotra Perkowskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. Grał w zespole Sesja 72, który wystąpił na Jazz Jamboree w 1973 roku. Był współzałożycielem zespołów: Materials Service Co., Grupa Muzyki Intuicyjnej, Super Grupa Bez Fałszywej Skromności, Cytula Tyfun da Bamba Orkiester, Niezależne Studio Muzyki Elektroakustycznej. Współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia. Komponując muzykę, często korzystał z syntezatora Minimooga. Od 1982 roku był dyrektorem poznańskiego Teatru Lalki i Aktora „Marcinek”. Album „Miecz Archanioła”, nagrany w „Club Remont”, został wydany pośmiertnie w 1984 roku. W 2013 roku ukazała się płyta „Poligamia”, na której znalazły się wszystkie jego kompozycje.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Andrzej Biezan & Grupa Muzyki Intuicyjnej – „Improwizacja” (1972)
- Andrzej Biezan & Jacek Malicki – „Atmosfery” (1973)
- Andrzej Biezan & Krzysztof Knittel – „Poligamia” (1978-1979)
- „Miecz Archanioła” (1980)
- „Isn't it na taśmę” (1983)
- „Byłem i byłem...” (1983)

Dobrowolski Andrzej (ur. 1921 roku we Lwowie, zm. 1990 roku w Graz) kompozytor i nauczyciel muzyki. W czasie okupacji niemieckiej uczył się gry na organach u Bronisława Rutkowskiego, gry na klawirze u Ludwika Kurkiewicza a wokalu u Stefana Beliny-

Skupowskiego. W latach 1947-54 wykładał teorię muzyki w Państwowej Akademii Muzycznej w Krakowie. W 1976 roku został profesorem zwyczajnym kompozycji i muzyki elektronicznej na Uniwersytecie Muzyki i Sztuk Scenicznych w Grazu, a w 1979 roku dziekanem wydziału kompozycji, dyrygentury i teorii muzyki. Pracował w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. W 1971 roku Dobrowolski został odznaczony przez Ministerstwo Kultury RP, a w 1972 roku przez Stowarzyszenie Kompozytorów Polskich za całokształt twórczości. W 1990 roku otrzymał nagrodę muzyczną im. Johanna Josepha Fuxa. Do wychowanków Dobrowolskiego należą m.in. John Casken (Anglia), Krzysztof Knittel, Norbert Mateusz Kuźnik, Wojciech Michniewski, Jan Oleszkowicz, Bernhard Lang, Sigrid Riegebauer (Austria) oraz K. Johns (Niemcy). W 2015 roku odbyła się w Warszawie na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina konferencja naukowa poświęcona temu wybitemu artyście.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Passacaglia” (1959)
- „Muzyka na taśmę nr 1” (1962)
- „Muzyka na taśmę magnetofonową i obój solo” (1965)
- „Muzyka na smyczki, 2 grupy instrumentów dętych i 2 głośniki” (1967)
- „Muzyka na taśmę magnetofonową i fortepian” (1971)
- „S for S, muzyka elektroniczna” (1973)
- „A-LA. Muzyka na orkiestrę nr 4” (1974)
- „Muzyka na orkiestrę nr 6” (1981-1982)

Kaszycki Lucjan (ur. 1932 roku w Krakowie, zm. 2021 roku w Warszawie) kompozytor, pedagog, publicysta muzyczny. Występował pod pseudonimem Jean Clero. Studiował kompozycję w klasie Stanisława Wiechowicza w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Krakowie, a dyplom uzyskał w 1957 roku. Od 1974 roku wykładał na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. W latach 1975-77 był kierownikiem Redakcji Muzycznej Programu III Polskiego Radia w Warszawie. W 1984 roku otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w 2002 roku profesora zwyczajnego muzykologii. Od 1985 roku tworzył we własnym studiu muzykę rozrywkową, elektroniczną i komputerową, a w 1992 roku założył pierwszą w Polsce Szkołę Zawodową Muzyki Rozrywkowej. Komponował piosenki m.in. dla Piotra Szczepanika, Sławy Przybylskiej, Joanny Rawik, Ireny Santor. W 2013 roku został odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Stworzył muzykę do około 150 spektakli teatralnych i ponad 40 filmów. Był członkiem Związku Kompozytorów Polskich, Związku Polskich Autorów i Kompozytorów ZAKR (gdzie w latach 1991-2004 pełnił funkcję wiceprezesa) oraz Stowarzyszenia Autorów ZAiKS.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wariacje dziecięce na fortepian solo” (1952)
- „Scherzo na orkiestrę” (1953)
- „Sonatina na fortepian” (1954)

- „Scherzo symfoniczne na orkiestrę” (1955)
- „Symfonia na orkiestrę” (1958)
- „Passacaglia na wielką orkiestrę symfoniczną” (1958)
- Muzyka do filmu „Pożegnania” w reż. Wojciecha Jerzego Hasa (1958)
- „Pamiętasz, była jesień”, piosenka z filmu Pożegnania (1958)
- „Nocą na Kanonicznej”, piosenka” (1959)
- Muzyka do filmu „Wspólny pokój” w reż. Wojciecha Jerzego Hasa (1959)
- Muzyka do filmu „Miejsce na ziemi” w reż. Stanisława Różewicza (1959)
- „Melodie z bajek na fortepian solo” (1960)
- Muzyka do filmu „Świadectwo urodzenia” („Birth Certificate”) w reż. Stanisława Różewicza (1961)
- Muzyka do filmu „Droga na Zachód” w reż. Bohdana Poręby (1961)
- „Zatrzymaj wóz”, piosenka (1962)
- Muzyka do filmu „Jak być kochaną” w reż. Wojciecha Jerzego Hasa (1962)
- Muzyka do filmu „Gangsterzy i filantropii” („Gangsters & Philantropists”) (1962)
- „Alma Mater”, pieśń na chór mieszany a cappella (1963)
- „Tajemnicza pozytywka czyli Jak zwabić starszą panią, musical” (1963)
- „Cztery ekspozycje na dwa fortepiany” (1964)
- „Nie twoje kroki”, piosenka (1964)
- „Od brzegu do brzegu”, piosenka (1964)
- „Nie chodź tą ulicą”, piosenka (1965)
- „Trzy suity z cyklu „Listy otwarte” na chór mieszany i orkiestrę” (1966-69)
- „Preludium e passacaglia un poco blues na orkiestrę jazzową, kotły, harfę i smyczki” (1967)
- „Osobni”, piosenka (1968)
- „Słomkowy kapelusz, musical-śpiewogra” (1968)
- „Adiaphora na orkiestrę” (1969)
- „Urząd” („The Office”) (1969)
- „Gdzieś w niedorzeczcu Wisełki”, musical (1969)
- „Nokturn na flet i harfę” (1969)
- „Suita francuska na orkiestrę” (1970)
- „Wysokie loty” („High Flight”) (1978)
- „Sześć piosenek na chór mieszany a cappella z towarzyszeniem fortepianu” (1979)
- „Doktor Murek” (muzyka i czołówka z serialu) (1979)
- „Pastoral Suite na orkiestrę” (1980)
- „Noveletta na zespół instrumentalny” (1982)
- „Kołowrotek na zespół instrumentalny” (1982)
- „Wampuka”, opera buffa (1983)
- Muzyka do filmu „Katastrofa w Gibraltarze” w reż. Bohdana Poręby (1983)
- „Into Battle Again – Dramatic Moods, suita w 12 częściach na orkiestrę” (1984)
- „Czarodziejski pierścień”, musical dla dzieci (1984)
- „Granie miłe [wersja I]”, pieśń na chór mieszany a cappella (1985)
- „Czarodziejski pierścień”, musical dla dzieci (1986)
- „Przygody Cippolina”, musical dla dzieci (1986)
- „Cross Rosen na taśmę” (1987)
- „Diabły warszawskie”, musical dla młodzieży (1987)
- „Kwiat paproci”, musical dla młodzieży (1989)
- „Atlantis na taśmę” (1991)
- „Tryptyk na taśmę” (1991-93)
- „Birkut '81 na taśmę i czworo solistów” (1992)
- „Lucjan Kaszycki na taśmę” (1992)
- „Vilcabamba na taśmę i czworo solistów” (1992)
- „Lines of Life [wersja I] na taśmę” (1993)
- „Sfinks na taśmę i czworo solistów” (1993)
- „Lines of Life [wersja II] na taśmę” (1999)
- „W krainie wiatru, srebrnych jezior i jaskiń”, baśń muzyczna na zespół instrumentalny (lub realizacja elektroniczna) (2000-2003)
- „Granie miłe [wersja II]”, pieśń na chór mieszany a cappella (2003)
- „Meridian”, musical dla dzieci (2004)
- „Przychodzę”, pieśń do wiersza ks. Jana Twardowskiego (2005)
- „Kochanowskiego przekład Psalmów”, pieśń do wiersza ks. Jana Twardowskiego (2005)

Kezik Bohdan (ur. 1933 roku w Warszawie) kompozytor, wokalista, aranżer. W 1956 roku zadebiutował jako kontrabasista w zespole Pinokio. W latach 1964-1981 prowadził Kwartet Warszawski. Jako pierwszy w Polsce używał elektronicznego instrumentarium własnej konstrukcji (elektryczny kontrabas) oraz firmowego (clavietta, string, tubon). Na estradzie korzystał z mikrofonu bezprzewodowego i stosował technikę półplaybacku. Był autorem muzyki do reklam m.in. dla Baltony i Hortexu. Stworzył pierwsze w Polsce w pełni profesjonalne akustyczne studio nagrań Sonus w Łomiankach (1989). Pełnił funkcję dyrektora Konkursu Pianistów i Hammondzistów Muzyki Rozrywkowej. Współpracował m.in. z Ireną Santor, Tadeuszem Rossem i Joanną Rawik. Należy do Stowarzyszenia Muzyków Rozrywkowych w Polsce Stomur z siedzibą w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Kwartet Warszawski – „Oj, panie kapralu” (1964)
- Kwartet Warszawski – „Idealny sierżant” (1964)

Knittel Krzysztof (ur. 1947 roku w Warszawie) kompozytor i twórca muzyki elektronicznej, uczeń Włodzimierza Kotońskiego i Lejarena Hillera, pracował w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. W 1973 roku z Elżbietą Sikorą i Wojciechem Michniewskim założył „Grupę Kompozytorską KEW”. Zadebiutował w 1975 roku na festiwalu Warszawska Jesień utworem „Punkty/linie na klarnet, taśmy i slajdy”, mając już za sobą udział w Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt (1974 i 1976). W 1976 roku nagrał „Robaka Zdobywcę”. Kompozycja ta łączyła dźwięki elektroniczne z przetworzonymi brzmieniami skrzypiec i puzonu. W 1978 roku podczas festiwalu Warszawska Jesień zaprezentował utwór „Resztki na taśmie”, w którym szum wodospadu Niagara został przetworzony za pomocą syntezatora Minimooga. Jako pionier muzyki komputerowej w Polsce odegrał kluczową rolę w rozwoju tego gatunku. W 1980 roku wyprodukował dwa nagrania „Norcet 1” i „Norcet 2”, korzystając z komputera. W 1985 roku otrzymał nagrodę Solidarności za utwór dedykowany Jerzemu Popiełuszce. Pełnił funkcję wiceprezesa Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej w latach 1989–1992. Współtworzył festiwal Audio-Art w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, a od 1995 do 1998 roku był dyrektorem festiwalu muzycznego Warszawska Jesień. Wykładał w Akademii Muzycznej w Łodzi a także w Akademii Muzycznej w Krakowie. Założył zespoły: Niezależne Studio Muzyki Elektroakustycznej, Light from Poland, Pociąg Towarowy, Go-Go Boys i Studio Ch & K. Współpracował z Tygodnikiem Literackim, Ruchem Muzycznym, magazynem muzycznym Studio, telewizyjnym Pegazem i Redakcją Muzyki Poważnej TVP. Otrzymał wiele nagród

i wyróżnień m.in. Nagrodę Norwida w dziedzinie muzyki (2003), Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich (2003). W 2005 roku został odznaczony przez Ministra Kultury RP Srebrnym Medalem „Gloria Artis”, a w 2019 roku otrzymał Nagrodę 100-lecia ZAiKSu. Krzysztof Knittel realizuje utwory komputerowe i elektroakustyczne, komponuje muzykę do filmów, sztuk teatralnych oraz baletu, tworzy instalacje dźwiękowe i pisze utwory na orkiestrę, chór oraz zespoły kameralne.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Punkty/Linie na klarnet, taśmę i slajdy” (1973)
- „W Tatrach” (muzyka elektroniczna) (z Elżbietą Sikorą i Wojciechem Michniewskim) (1975)
- „Strefy nakładania” (muzyka elektroniczna) (z Elżbietą Sikorą i Wojciechem Michniewskim) (1975)
- „Robak Zdobywca” (1976)
- „Glückspavillon dla Kasi” (1977)
- „Poligamia” (muzyka elektroniczna) (z Andrzejem Biezanem) (1979)
- „Norcet 1” (muzyka komputerowa) (1980)
- „Norcet 2” (muzyka komputerowa) (1980)
- „Lapis” (muzyka elektroniczna) (1985)
- „Pilot automatyczny” (suiata na głos, saksofon i instrumenty elektroniczne) (z Markiem Chołoniewskim) (1986)
- „Histoire II na klarnet” (fortepian, syntezator i taśmę) (1989)
- „Sonata da Camera nr 2” (na dwa syntezator) (1995)
- „Sonata da Camera nr 3” (na klawesyn i syntezator) (1995)
- „Pamięci Barbary Zbrożyny” (na syntezatory i samplery) (1997)
- „Sonata da Camera nr 4” (na skrzypce, wiolonczelę i syntezator) (1997)
- „Sonata da Camera nr 5” (na wiolonczelę i syntezator) (1997)
- „Sonata da Camera nr 6” (na altówkę, fortepian preparowany i syntezator) (1998)
- „Sonata da Camera nr 7” (na saksofon tenorowy i elektronikę na żywo) (1999)
- „Interakcje” (muzyka komputerowa) (z Tadeuszem Sudnikiem) (1999)
- „Z głębokości wołam do Ciebie, Panie..., Psalmi” (na chór i dźwięki elektroniczne) (2000)
- „Odwrócona podróż” (na sopran, aktorów i dźwięki elektroniczne) (2000)
- „Sonata da Camera nr 8” (na głośniki i elektronikę na żywo) (2000)
- „Sonata da Camera nr 9” (na saksofon i elektronikę na żywo) (2000)
- „Sonata da Camera nr 10” (na theremin i elektronikę na żywo) (2000)
- „Sonata da Camera nr 11” (na kontrabas i elektronikę na żywo) (2002)
- „Negev II” (na głos, instrumenty perkusyjne, syntezatory i samplery) (2002)
- „Na żywo z CNN” (na głos, puzon, syntezator i taśmę) (2003)
- „Męka Pańska według Świętego Mateusza” (na głos solowy, chór mieszany, dwóch perkusistów, orkiestrę smyczkową i elektronikę) (2004)
- „Sonata da Camera nr 12” (na saksofon i syntezator) (2004–05)
- „Sonata da Camera nr 13 i 14” (na skrzypce, syntezator i sampler) (2004–05)
- „Sonata da Camera nr 15” (na fortepian i syntezator) (2005)
- „Strzępy pamięci” (muzyka komputerowa) (2006)
- „Pory roku” (muzyka komputerowa) (2008)

Kotoński Włodzimierz (ur. 1925 roku, zm. 2014 roku) pierwszy polski twórca muzyki elektronicznej, kompozytor, pedagog. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Warszawie u Piotra Rytyla. Od 1958 roku współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia. Był autorem pierwszego w naszym kraju elektronicznego utworu na taśmę „Etiudy konkretnej (na jedno uderzenie w talerz)” (1959). W latach 1957–1961 uczestniczył w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadt w Zachodnich

Niemczech. Współpracował z wieloma ośrodkami muzyki elektroakustycznej w Europie: ze studiem Westdeutscher Rundfunk w Kolonii (1966/1967), Groupe de Recherches Musicales ORTF w Paryżu (1970), studium eksperymentalnym Südwestfunk Baden-Baden Studio we Freiburgu (1979), Stiftelsen Elektroakustik Musik i Sverige w Sztokholmie (1984) oraz Groupe de musique eksperymentalne de Bourges (1986). W 1963 roku wydał książkę „Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze”. Komponował muzykę do filmów dokumentalnych oraz animowanych, m.in. „Dom” (1958) w reżyserii Waleriana Borowczyka oraz „Labirynt” (1963) Jana Lenicy. Był redaktorem naczelnym Polskiego Radia w latach 1974-1976, a od 1967 do 1995 roku wykładowcą w Akademii Muzycznej w Warszawie. Kierował również działaniami Studia Muzyki Elektronicznej. Prowadził wykłady z kompozycji oraz z muzyki elektronicznej i komputerowej. Uczył w Królewskiej Akademii Muzycznej w Sztokholmie (1971), w Uniwersytecie Stanowym w Buffalo (1978) i w Rubin Academy of Music w Jerozolimie (1989). W 1967 roku skomponował utwór „Gry dźwiękowe”, będący jednym z przykładów muzyki typu live electronics (elektronika na żywo), a w 1984 roku posłużył się komputerem przy nagraniu „Textures”. W 1989 roku napisał pierwszą w Polsce książkę o muzyce elektronicznej „Muzyka elektroniczna”. Jej wznowienie ukazało się drukiem w 2002 roku. W 1999 roku wydał następną publikację „Leksykon współczesnej perkusji”. Do jego uczniów należą m.in. Krzysztof Knittel, Paweł Mykietyn, Stanisław Krupowicz i Paweł Szymański. W 2006 roku otrzymał Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Zmarł w 2014 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Etiuda konkretna (na jedno uderzenie w talerz)” (1959)
- „Mikrostruktury- muzyka szmerowa, wywodzi się z hałasów maszyn” (1963)
- „Aela- zastosowanie aleatoryzmu w muzyce elektronicznej” (1970)
- „Promenada I- na 4 wykonawców z użyciem środków elektronicznych” (1973)
- „Skrzydła” (Les Ailes) -kompozycja elektroniczna” (1973)
- „Muzyka wiosenna- na flet, obój skrzypce i syntezator” (1978)
- „Pełnia lata- na klarnet, fortepian, wiolonczelę i dźwięki elektroniczne” (1979)

Kuźniak Henryk (ur. 1936 roku w Czeladzi) kompozytor, muzykolog, twórca muzyki filmowej i telewizyjnej. W 1959 roku ukończył muzykologię na Uniwersytecie Warszawskim. Pracował w Wytwórni Filmów Dokumentalnych w Warszawie. W 1968 roku otrzymał stypendium Rządu Francuskiego na odbycie stażu w studio muzyki konkretnej u Pierre’a Schaeffera w Paryżu. Jest autorem unikalnego testu filmowego pt. „Wariacje obrazu i dźwięku (La vie, la mort, l’espoir)”, który zrealizował w 1969 roku w GRM w Paryżu, badając percepcję audiowizualną. W latach 80-tych skomponował muzykę do filmów „Vabank” i „Vabank 2” Juliusza Machulskiego oraz serialu „Na kłopoty... Bednarski” (1986). W 2005 roku otrzymał

odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, a w 2011 roku został odznaczony „Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski”. Ma swoją gwiazdę w Alei Sławy w Łodzi (2012). W swojej twórczości wykorzystywał syntezatory.

Oto najpopularniejsze utwory:

Muzyka do filmów:

- „Vabank” (1981)
- „Seksmisja” (1983)
- „Vabank II” (1985)

Muzyka do seriali telewizyjnych:

- „Parada oszustów” (1977)
- „Na kłopoty Bednarski ” (1986)
- „Sukces” (1996)

Litwiński Mieczysław (ur. 1955 roku w Będzinie) kompozytor, multiinstrumentalista, wokalista i pedagog muzyczny. Studiował kompozycję w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Był członkiem zespołu Cytula Tyfun Da Bamba Orkiester (Jazz Jamboree 1981) oraz twórcą projektów Niezależne Studio Muzyki Elektroakustycznej i Light from Poland. W latach 1986-1991 kontynuował swoją twórczość muzyczną w USA. Tam poznał Johna Cage'a, który miał ogromny wpływ na jego twórczość. Później studiował u Karlheinz Stockhausena w Kürten. Wykładał na Uniwersytecie w Kownie, Uniwersytecie Warszawskim, New York University a także w konserwatoriach w Rydze, Tallinie i Kłajpedzie.

Makowicz Adam (właśc. Adam Matyszkowicz) (ur. 1940 roku w Gnojniku) pianista jazzowy, absolwent Państwowej Szkoły Muzycznej im. Karola i Antoniego Szafranków w Rybniku. Jako jeden z pierwszych w Polsce używał pianina Rhodes (dawniej produkowanego pod marką Fender). W 1962 roku wraz z trębaczem Tomaszem Stańką, Makowicz utworzył grupę Jazz Darings. W 1977 roku, z rekomendacji Benny'ego Goodmana i popularyzatora jazzu Willisa Conovera, producent John Hammond zaprosił go na tournée po Stanach Zjednoczonych. W tym samym roku nagrał solową płytę dla CBS Columbia zatytułowaną „Adam”. W 1981 roku (w czasie stanu wojennego w Polsce) z inicjatywy prezydenta USA Ronalda Reagana wziął udział w programie telewizyjnym „Żeby Polska była Polską”. W swojej karierze współpracował m.in. z Benny Goodmanem, Herbie Hancockiem, Earlem Hinesem oraz Freddie Hubbardem. W 2005 roku został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. W 2021 został laureatem Złotego Fryderyka. Rok później Akademia Sztuki w Szczecinie nadała mu tytuł „doktora honoris causa”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Tomasz Stańko, & Adam Makowicz, Czesław Bartkowski-„Unit” (1973)

Markowski Andrzej (ur. 1924 roku w Lublinie, zm. 1986 roku w Warszawie) dyrygent, kompozytor, dyrektor Filharmonii Wrocławskiej (1965–1968), twórca Międzynarodowego Festiwalu Wratislavia Cantans. Używał pseudonimu Marek Andrzejewski. Współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie. W 1959 roku wziął udział w Kursach Letnich w Darmstadt, gdzie wygłosił wykład na temat nowej muzyki w Polsce. W 1969 roku otrzymał roczną nagrodę Związku Kompozytorów Polskich. Wprowadził muzykę elektroniczną do ścieżek dźwiękowych filmów eksperymentalnych Andrzeja Munka, Waleriana Borowczyka, Jana Lenicy i Kazimierza Urbańskiego. Napisał muzykę do kilku filmów fabularnych m.in. „Milcząca gwiazda” (w reżyserii Kurta Maetziga, wg opowiadania Stanisława Lema (1959)). W 1974 roku otrzymał nagrodę płytową Grand Prix du Disque Charles Cros we Francji za nagranie utworu Krzysztofa Pendereckiego „Jutrznia”.

Mazurek Bohdan (ur. 1937 roku, zm. 2014 roku) kompozytor, reżyser i pedagog. Od 1962 roku współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia. Pełnił funkcję specjalisty ds. realizacji muzyki elektronicznej. W 1972 roku wziął udział w Międzynarodowych Kursach Nowej Muzyki w Darmstadt. Od 1974 roku wykładał kompozycję muzyki elektronicznej, teorię muzyki, dyrygenturę oraz reżyserię dźwięku w Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W 1980 roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie gościnnie nauczał kompozycji na Uniwersytecie Stanowym Illinois w Urbanie, a jako Artist-in-Residence wykładał w Muhlenberg College w Pensylwanii oraz na Lehigh University, Moravian College i Lafayette College. Prowadził audycję radiową „Panorama muzyki elektronicznej” poświęconą muzyce współczesnej i elektronicznej. Zrealizował znaczące utwory elektroakustyczne i elektroniczne dla całej plejady kompozytorów, wśród których znaleźli się m.in. Roman Berger, Andrzej Dobrowolski, Włodzimierz Kotoński, Andrzej Markowski, Krzysztof Penderecki, Bogusław Schaeffer, Tomasz Sikorski, Zbigniew Turski, Zbigniew Wiszniewski, Benno Ammann, Herbert Brun, Vittorio Gelmetti, Lejaren Hiller, Benjamin Johnston, Kare Kolberg, Arne Nordheim, Teresa Rampazzi i Tamas Ungvary. Inspirował się folklorem podhalańskim, łemkowskim, hiszpańskim i chińskim, tworząc muzykę radiową, baletową, teatralną i telewizyjną.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Etiuda” (1965)
- „Bozzetti” (1967)
- „Esperienza” (1967)

- „Epitafium na śmierć Jana Palacha” (1969)
- „Phantasma” (1969)
- „Sinfonia rustica” (1970)
- „Canti” (1973)
- „Epizody” (1973)
- „Ballada” (1976)
- „Sny dziecięce” (1976)
- „Daisy story” (1979)
- „Alla rustica na instrumenty dęte i taśmę” (1980)
- „Sześć preludiów elektronicznych” (1981)
- „Polnische Lieder ohne Worte” (1982)
- „Z notatnika” (1983)
- „List do przyjaciół” (1986)
- „Pennsylvania dream” (1987)
- „Landscape” (1995)
- „Suplikacje na sopran, głos, instrumenty perkusyjne i taśmę” (2000)

Michniewski Wojciech (ur. 1947 roku w Łodzi) kompozytor i dyrygent. Studiował dyrygenturę u Stanisława Wisłockiego oraz teorię muzyki i kompozycję u Andrzeja Dobrowolskiego w PWSM w Warszawie. W latach 1973- 1978 był dyrygentem Orkiestry Filharmonii Narodowej. Wraz z Krzysztofem Knittlem i Elżbietą Sikorą założył grupę kompozytorską KEW (1973-77). Za swój utwór „Whisperetto” otrzymał w 1975 roku nagrodę Premio RAI włoskiego radia i telewizji. Na Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów im. Guido Cantellego w Teatro alla Scala w 1977 roku zdobył pierwszą nagrodę, a rok później brązowy medal w Konkursie im. Ernesta Ansermeta w Genewie. W latach 1979–1981 Michniewski był dyrektorem artystycznym Teatru Wielkiego w Łodzi. W latach 1987-1991 kierował Filharmonią Poznańską. W Teatrze Wielkim Michniewski wyreżyserował światowe prawykonania oper „Wyrywacz serc” Elżbiety Sikory (1995), „The Music Program Roxanny Panufnik” (2000) oraz „Ignorant i szaleniec” Pawła Mykietyna (2001). W 1996 roku otrzymał nagrodę „Fryderyk” za nagranie utworów Witolda Lutosławskiego. Za zasługi dla współczesnej muzyki polskiej Michniewski otrzymał Nagrodę Związku Kompozytorów Polskich. Od 2009 roku wykłada w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy, a od 2014 roku pełni funkcję profesora.

Niemen Czesław (właśc. Czesław Juliusz Wydrzycki) (ur. 1939 roku w Starych Wasiliszkach, zm. 2004 roku w Warszawie). Był jednym z najwybitniejszych i najważniejszych twórców muzyki w naszym kraju. W 1958 roku przybył do Polski jako repatriant, rozpoczął karierę w gdańskim klubie „Żak”, występował z Czerwono-Czarnymi, należał do grupy Niebiesko-Czarnych (1962–1966), a w 1966 roku założył Akwarele i wydał hit „Sen o Warszawie”. W 1967 roku na festiwalu w Opolu zaprezentował utwór „Dziwny jest ten świat”, który przyniósł mu sławę i uznanie, stając się hymnem młodego pokolenia, za co

otrzymał Nagrodę Specjalną Przewodniczącego Komitetu do spraw Polskiego Radia i Telewizji. Jako jeden z pierwszych w Polsce wykorzystał także organy Hammonda do nagrania albumu „Sukces”. Z zespołem Akwarele nagrał hit „Czy mnie jeszcze pamiętasz” (Polskie Nagrania) 1969 rok. W 1970 roku nagrał album „Niemen Enigmatic” (Polskie Nagrania) z udziałem Michała Urbaniaka i Zbigniewa Namysłowskiego. Album promowało nagranie „Bema pamięci rapsod żałobny” Cypriana Kamila Norwida. W 1971 roku, współpracując z Józefem Skrzekiem, Helmutem Nadolskim, Jerzym Piotrowskim oraz Antymosem Apostolisem, Niemen nagrał album „Strange Is This World” w zachodniej wytwórni CBS. Później wyszły jego kolejne albumy „Niemen vol. 1”, „Niemen vol. 2” a także (bez udziału Nadolskiego) „Ode to Venus”. Muzyk eksperymentował i nagrał ciekawą płytę „Russische Lieder” z białoruskimi i rosyjskimi melodiami ludowymi. W 1974 roku w Nowym Jorku ukazał się album „Mourner's Rhapsody”, a na wydanej w 1975 roku płycie „Niemen Aerolit” (Polskie Nagrania) artysta wykorzystał instrumenty elektroniczne, takie jak Minimoog i Mellotron; w tym samym roku otrzymał Złoty Krzyż Zasługi i Odznakę Zasłużonego Działacza Kultury. W 1976 roku album „Katharsis”, zawierający utwory takie jak „Planeta Ziemia”, „Fatum” i „Katharsis”, stał się przełomowym dziełem dla muzyki elektronicznej. Była to pierwsza polska płyta elektroniczna, nagrana wyłącznie przy udziale jednego artysty. Niemen zagrał w 1979 roku na festiwalu w Opolu i wykonał elektroniczną wersję hitu „Dziwny jest ten świat”. Piosenka „Nim przyjdzie wiosna” przyniosła mu nagrodę Grand Prix na Festiwalu Interwizji w Sopocie. W 1989 roku ukazał się album „Terra deflorata”, a kolejna jego płyta „Spodchmurykapelusza” wyszła w 2001 roku. Niemen komponował muzykę do filmów m.in. „Antyki” (reż. K. Wojciechowski), „Polonia Restiuta” (reż. B. Poręba), „Wesele” (reż. A. Wajda), „Dziewczyny do wzięcia”, (reż. A. Kondraciuk), seriali TV „Rodzina Leśniewskich” (reż. J. Łęski), „Kronika polska” (reż. Grzegorz Królikiewicz). Nagrywał również we Francji, we Włoszech i w USA. Łączył muzykę soul ze słowiańską melodyką. Był prekursorem big-beatu w Polsce. Pierwszy w naszym kraju na szeroką skalę zaczął wykorzystywać instrumenty elektroniczne m.in. syntezator Minimoog, Synthi EMS oraz melotron. W latach 90-tych zajął się malarstwem oraz grafiką komputerową. Brytyjski zespół The Chemical Brothers sięgnął do dorobku Czesława Niemena, wykorzystując jego kompozycję „Pielgrzym” z płyty „Niemen Aerolit” z 1975 roku w utworze „The Test” (2002). Artysta zmarł w 2004 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zabawa w ciuciubabkę” (1965)
- „Sen o Warszawie” (1966)
- „Dziwny jest ten świat” (1967)

- „Pod papugami” (1968)
- „Czy mnie jeszcze pamiętasz” (1968)
- „Kłęcząc przed tobą” (1968)
- „Płonąca stodoła” (1968)
- „Sukces” (1968)
- „Wiem, że nie wrócisz” (1968)
- „Czas jak rzeka” (1968)
- „Bema pamięci rapsod żałobny” (1970)
- „Jednego serca” (1970)
- „Mourner`s Rhapsody” (1974)
- „Pielgrzym” (1975)
- „Katharsis” (1976)
- „Fatum” (1976)
- „Planeta Ziemia” (1976)
- „Nim przyjdzie wiosna” (1980)
- „Terra Deflorata” (1989)

Oleszkowicz Jan (ur. 1947 roku w Jeleniej Górze) kompozytor i pedagog. W latach 1977–1980 studiował w Konserwatorium Paryskim w klasie kompozycji Oliviera Messiaena i Ivo Malca oraz w klasie muzyki elektroakustycznej Guya Reibela. W 1978 roku uczestniczył w kursach mistrzowskich, które prowadził Iannis Xenakis w Aix-en-Provence. Współpracował ze Studium Eksperymentalnym Polskiego Radia, w którym powstało wiele jego utworów. Od 1982 roku uczył improwizacji fortepianowej w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. J. Elsnera w Warszawie, a w 1997 roku założył tam studio muzyki komputerowej. Utwór „Scontra” przyniósł mu nagrodę na międzynarodowym konkursie muzyki elektronicznej w Bourges w 1990 roku. Za osiągnięcia w zakresie dydaktyki muzycznej, w tym za autorskie programy nauczania, w 1996 roku otrzymał Srebrny Krzyż Zasługi. W 2004 roku uzyskał stopień doktora sztuki w zakresie kompozycji na Akademii Muzycznej we Wrocławiu. W 2017 roku zdobył stopień doktora habilitowanego w dziedzinie kompozycji i teorii muzyki na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Spazm” (1981)
- „Scontra” (1990)

Patkowski Józef (ur. 1929 roku w Wilnie, zm. 2005 roku w Warszawie) muzykolog i kompozytor. Założył w 1957 roku Studio Eksperymentalne Polskiego Radia (SEPR). W latach 1959-69 wraz z Anną Skrzyńską prowadził cykl audycji radiowych „Horyzonty muzyki” poświęconych muzyce współczesnej. Na początku lat 60-tych wraz z grupą muzyków (Z. Krauze, T. Sikorski, Z. Rudziński, J. Tilbury) zainicjował i zorganizował serię koncertów muzyki awangardowej „Warsztat muzyczny”. Wygłaszał wykłady na temat muzyki elektroakustycznej oraz polskiej muzyki współczesnej zarówno w kraju, jak i za granicą. W 1973 roku założył Studio Muzyki Elektroakustycznej (SME) Akademii Muzycznej

w Krakowie, którym kierował aż do 2000 roku. W latach 1960-2000 był członkiem Komisji Programowej Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej "Warszawska Jesień". Zdobył wiele nagród i odznaczeń. Napisał muzykę do kilku filmów. Zmarł w 2005 roku.

Penderecki Krzysztof (ur. 1933 roku w Dębicy, zm. 2020 roku w Krakowie) kompozytor, dyrygent i pedagog muzyczny. Był najwybitniejszym przedstawicielem muzycznej awangardy drugiej połowy XX wieku. Piastował funkcję profesora i rektora w Akademii Muzycznej w Krakowie. Współpracował z Eugeniuszem Rudnikiem w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. W 1961 roku napisał pierwszy samodzielny utwór elektroniczny "Psalmus". Do jego najbardziej znanych dzieł należą: „Tren ofiarom Hiroszimy”, „III Symfonia”, „Pasja według św. Łukasza”, „Polskie Requiem”, „Anaklasis” i „Utrenja”. Penderecki zdobył wiele prestiżowych nagród m.in. Prix Italia w 1967 i 1968. W 1972 roku wyprodukował dwa utwory elektroniczne „Aulodia” i „Ekecheiria” z okazji ceremonii otwarcia Olimpiady w Monachium. W 2012 roku dziennik „The Guardian” określił go mianem „najprawdopodobniej największego żyjącego polskiego kompozytora”. Zmarł w 2020 roku w Krakowie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Psalmus” (1961)
- „Tren Ofiarom Hiroszimy” (1959-1961)
- Krzysztof Penderecki & Bohdan Mazurek – „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1963)
- „Aulodia” (1972)
- „Ekecheiria” (1972)
- „Kosmogonia” (1974)
- „Polish Requiem” (1984)

Rudnik Eugeniusz (ur. 1932 roku w Nadkolu, zm. 2016 roku) inżynier elektronik, reżyser dźwięku, pionier muzyki elektronicznej i elektroakustycznej. W 1958 roku działał w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. W latach 60-tych nawiązał współpracę z m.in. z niemieckim kompozytorem Karlheinzem Stockhausenem w Studiu Muzyki Elektronicznej (Westdeutscher Rundfunk) w Kolonii. W realizacji utworu „Klangspiele” współpracował z Włodzimierzem Kotońskim. Z norweskim kompozytorem Arne Nordheima wyprodukował nagrania: „Colorazione” i „Solitaire” (1969). Do jego ciekawych kompozycji należą: „Muzyka na taśmę magnetofonową i obój solo” (1965) (z Andrzejem Dobrowolskim), „Psalmus” (1961) (z Krzysztofem Pendereckim), „Aela” (1970) (z Włodzimierzem Kotońskim), „Missa elettronica” (1975) (z Bogusławem Schaefferem). Skomponował utwór „Homo Ludens”, który zagrano w 1985 roku podczas otwarcia światowej wystawy sztuki współczesnej Documenta VII w Kassel. W 2000 roku został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia

Polski. W 2012 roku otrzymał nagrodę Człowiek ze Złotym Uchem. Jego utwory były prezentowane w wielu rozgłośniach radiowych oraz na festiwalach Warszawska Jesień i Musica Polonica Nova we Wrocławiu. Tworzył muzykę elektroniczną w studiach muzyki elektronicznej w Sztokholmie, Kolonii, Paryżu, Bourges, Baden-Baden, Brukseli i Gandawie. Zmarł w 2016 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Lekcja” (1965),
- „Kolaż” (1965),
- „Dixi” (1967) | III nagroda na I Międzynarodowym Konkursie Muzyki Elektronicznej w Dartmouth
- „Dziecielina Palala Na Tasmie Stereo” (2013)
- „Collage” (2013)
- „Dzwon Się Topi” (2015)

Schaeffer Bogusław (ur. 1929 roku we Lwowie, zm. 2019 roku w Salzburgu) kompozytor, muzykolog i grafik. Był członkiem awangardowej „Grupy Krakowskiej”. Współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie. Od 1963 wykładał kompozycję na Akademii Krakowskiej. W latach 1989-2002 był profesorem w Akademii Muzycznej w Salzburgu w Austrii. Jego utwór „Klavier Konzert” trafił na ścieżkę dźwiękową do filmu „Inland Empire” Davida Lyncha (2006). Schaeffer napisał kilka publikacji poświęconych współczesnym kompozytorom i współczesnym technikom kompozytorskim. Wykształcił blisko 160 uczniów różnych narodowości, w tym znanych polskich kompozytorów, jak: Barbara Buczek, Marek Chołoniewski, Anna Maciejasz-Kamińska, Maria Szpineter-Kuniecka, Józef Rychlik. Zmarł w 2019 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cztery utwory na trio smyczkowe” (1962)
- „Assemblage” (1965)
- „Symphony” (1966)
- „Symfonia na taśmę” (1966)
- „Monodram” (opera radiowa do tekstów greckich Yannisa Ristosy i J. Seferisa (1968)
- „Koncert na taśmę” (1968)
- „ES Jazz” (1969)
- „Heraklitiana na solo i taśmę dla 12 alternatywnych wykonawców” (1970)
- „Project for Tuba and Tape” (1980)
- „Maa'ts” (1985)
- „Koncert na klarnet i instrumenty” (1996)

Serocki Kazimierz (ur. 1922 roku w Toruniu, zm. 1981 roku w Warszawie) kompozytor i pianista. Studiował kompozycję u Kazimierza Sikorskiego i grę na fortepianie u Stanisława Szpinalskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Łodzi. W Paryżu uczył się kompozycji u Nadii Boulanger i gry na fortepianie u Lazare Lévy. W latach 1946-1951 wielokrotnie występował jako pianista w kraju i za granicą. W 1956 roku Serocki

z Tadeuszem Bairdem zorganizował festiwal muzyki współczesnej „Warszawska Jesień”. Z Tadeuszem Bairdem i Janem Krenzem założył grupę kompozytorską Group 49. W latach 1954-55 był wiceprezesem zarządu centralnego Związku Kompozytorów Polskich. W 1952 roku za muzykę do filmu „Młody Chopin” otrzymał nagrodę w konkursie UNESCO. W 1963 roku otrzymał nagrodę Ministra Kultury i Sztuk Pięknych za całokształt twórczości. Jego słynny utwór „Pianophonie” powstał w latach 1976-1978 z inicjatywy niemieckiej stacji Südwestfunk w Baden-Baden i Studia Eksperymentalnego w Fryburgu. W Polsce utwór został wykonany po raz pierwszy podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień (1979). Było to ostatnie jego dzieło skomponowane przy użyciu instrumentów elektronicznych. Zmarł w 1981 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sonatina na fortepian” (1949)
- „Trzy melodie kurpiowskie na soprany, tenory i zespół kameralny” (1949)
- „Koncert romantyczny na fortepian i orkiestrę” (1950)
- „Trzy śpiewki na chór mieszany a cappella” (1951)
- „I Symfonia” (1952)
- „Suita preludiów na fortepian” (1952)
- „Koncert na puzon i orkiestrę” (1953)
- „Krasnoludki, miniatury dla dzieci na fortepian” (1953)
- „Suita na 4 puzony” (1953)
- „Symfonia pieśni na sopran, baryton, chór i orkiestrę” (1953)
- „Sobótkowe śpiewki na chór mieszany a cappella” (1954)
- „Sonatina na puzon i fortepian” (1954)
- „Suita opolska na chór mieszany a cappella” (1954)
- „Sonata na fortepian” (1955)
- „Sinfonietta na 2 orkiestry smyczkowe ” (1956)
- „Serce nocy, cykl pieśni na baryton i fortepian; do słów K.I. Gałczyńskiego” (1956)
- „Oczy powietrza, cykl pieśni na sopran i fortepian; do słów J. Przybosa” (1957)
- „Musica concertante na orkiestrę” (1958)
- „Epizody na smyczki i 3 grupy perkusyjne” (1959)
- „Segmenti na orkiestrę” (1961)
- „A piacere, propozycje na fortepian” (1963)
- „Freski symfoniczne na orkiestrę” (1964)
- „Continuum, sextet na instrumenty perkusyjne” (1966)
- „Niobe dla 2 recytatorów, chór i orkiestrę, do fragmentów poematu K.I. Gałczyńskiego” (1966)
- „Forte e piano na dwa fortepiany i orkiestrę” (1967)
- „Poezje na sopran i orkiestrę kameralną” (1969)
- „Dramatic Story na orkiestrę” (1970)
- „Swinging Music na klarnet, puzon, wiolonczelę (lub kontrabas) i fortepian” (1970)
- „Fantasmagoria na fortepian i perkusję ” (1971)
- „Fantasia elegiaca na organy i orkiestrę” (1972)
- „Impromptu fantasque na flety proste, mandoliny, gitary, perkusję i fortepian” (1973)
- „Ad libitum, 5 utworów na orkiestrę” (1973–1977)
- „Concerto alla cadenza per flauto a becco e orchestra” (1974)
- „Arrangements na 1-4 flety proste” (1976)
- „Pianophonie na fortepian, środki elektroniczne i orkiestrę” (1978)

Sikora Elżbieta (ur. 1943 we Lwowie) kompozytorka. W latach 1968-1970 studiowała muzykę elektroniczną u François Bayle'a i Pierre'a Schaeffera w Paryżu. W Warszawie uczyła się kompozycji u Tadeusza Bairda i Zbigniewa Rudzińskiego. Studiowała muzykę

komputerową w IRCAM w Paryżu i u Johna Chowninga na Uniwersytecie Stanforda. Jako jedna z pierwszych kompozytorek w Polsce grała na syntezatorze Minimooga (Studio Eksperymentalne Polskiego Radia w Warszawie). W 1973 roku założyła z Krzysztofem Knittlem i Wojciechem Michniewskim grupę kompozytorską KEW. W 1978 roku na konkursie kompozytorskim w Dreźnie zdobyła drugą nagrodę za operę „Ariadna”. Napisała muzykę do filmu „Przed odlotem” (1980) w reżyserii Krzysztofa Rogulskiego. W 1981 roku przeprowadziła się do Francji, a w 1985 roku została mianowana nauczycielką muzyki elektroakustycznej w Conservatoire national de région w Angoulême. Tworzyła utwory dla Groupe de recherches musicales (GRM), w IRCAM i dla Radio France. W konkursie w Mannheim (1981) otrzymała pierwszą nagrodę za „Guernicę”. W 1997 roku otrzymała Order Zasługi RP. W latach 2011-19 była dyrektorką artystyczną festiwalu Musica Electronica Nova we Wrocławiu. Skomponowała około pięćdziesięciu utworów, w tym trzy opery.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Widok z okna” (1971)
- „Podróż II na taśmę” (1975)
- „Krótka podróż - A Short Trip” (1976)
- „Listy do M.” (1980)

Sikorski Tomasz (ur. 1939 roku w Warszawie, zm. 1988 roku tamże) kompozytor i pianista. W latach 1961-1963 pracował w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. Później studiował w Paryżu u Nadii Boulanger. W latach 1975-1976 pracował w Columbia-Princeton Electronic Music Center w Nowym Jorku. Skomponował wiele utworów instrumentalnych, z których niektóre nagrywał również na magnetofon taśmowy. Był pionierem minimalizmu w muzyce polskiej lat 70-tych i 80-tych XX wieku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Echa II na 2, 3 lub 4 fortepiany, perkusję i taśmę” (pierwszy utwór instrumentalno-elektroniczny zrealizowany w Studiu Eksperymentalnym, 1963),
- „Antyfony na sopran, fortepian, róg, dzwony, 4 gongi i taśmę” (1963)

Sudnik Tadeusz (ur. 1955 roku w Warszawie) reżyser dźwięku, performer, kompozytor, muzyk jazzowy założyciel Studia Dźwięków Niemożliwych. Przez kilkanaście lat pracował w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia, gdzie tworzył muzykę elektroniczną, teatralną, filmową i baletową. Koncertował z różnymi zespołami m.in. z grupą Freeelectronic Tomasza Stańki i z berlińskim perkusistą Maurice de Martin. Artysta udzielał się w Polskim Towarzystwie Muzyki Współczesnej. Współpracował z kompozytorem i pianistą Andrzejem Bieżanem, z kompozytorami Krzysztofem Knittlem i Mieczysławem Litwińskim, współtworząc grupy Cytula Tyfun da Bamba Orkiester i Niezależne Studio Muzyki

Elektroakustycznej. W 2003 roku wziął udział w europejskiej trasie koncertowej zespołu Amusos Adama Pierończyka i wystąpił z berlińskim perkusistą Maurice'em de Martinem. Od 2004 roku koncertował z nową grupą Freeelectronic. Jego działalność artystyczna obejmuje współpracę z wieloma wybitnymi muzykami należą do nich m.in. Sonny Sharrock, Adrian Mears, Peter Giger, Antymos Apostolis, Janusz Skowron, Michał Miśkiewicz, Kuba Sienkiewicz, Aleksander Korecki, Andrzej Bieżań, Mamadou Diouf i Gunnar Geisse. Od 2001 roku jest członkiem grupy Kawalerowie Błotni wraz z Jerzym Kornowiczem, Mieczysławem Litwińskim, Ryszardem Lateckim, Krzysztofem Knittlem i Tadeuszem Wieleckim. W 2006 roku Sudnik zrealizował multimedialną instalację „Kolej rzeczy” w warszawskiej Galerii XXI.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Muzyka do filmu dokumentalnego „Wielkie dusze, małe cuda” (1997)
- Muzyka do filmu dokumentalnego „Wewnętrzna moc” (2005)
- Muzyka do filmu dokumentalnego „Tombakowanie” (2007)
- Muzyka do filmu dokumentalnego „Kamienna cisza” (2007)
- Ścieżka dźwiękowa do wystawy „OD-DO Stanisława Dróżdża” (2009)
- Tadeusz Sudnik i Tomasz Stańko Group- „Euforia” (2017)

Sudnik zrealizował też nagrania takich wykonawców jak:

- Władysław Komendarek – „Dotyk Chmur” (1987)
- Tomasz Stańko- „Freeelectronic” (1987)
- Tomasz Stańko- „Switzerland” (1988)
- Stół Pański- „Gadające drzewo” (1997)
- Volapük- „Pükapök” (1999)
- Adam Pierończyk- „Amusos” (2003)

Szalonek Witold (ur. 1927 roku w Czechowicach-Dziedzicach, zm. 2001 roku w Berlinie)

kompozytor, jeden z najważniejszych przedstawicieli nurtu awangardowego w muzyce polskiej i europejskiej, pedagog muzyczny. W latach 1949-56 studiował grę na fortepianie w klasie Wandy Chmielowskiej a także kompozycję u Bolesława Woytowicza w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach. W 1963 roku odkrył i usystematyzował tzw. dźwięki kombinowane, generowane przez instrumenty dęte drewniane. Od 1967 roku prowadził klasę kompozycji w PWSM w Katowicach, a w latach 1970-1974 pełnił funkcję kierownika Katedry Teorii i Kompozycji tej uczelni. Od 1970 roku organizował warsztaty i szkolenia dotyczące własnych technik kompozytorskich na głównych uczelniach muzycznych i uniwersytetach m. in. Danii, Niemiec, Finlandii, Polski i Słowacji. Zajmował się muzyką elektroniczną.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Trzy szkice na harfę solo” (1972)

Szymański Paweł (ur. 1954 roku w Warszawie) kompozytor, przedstawiciel postmodernistycznego nurtu zwanego surkonwencjonalizmem. Studiował kompozycję pod kierunkiem Włodzimierza Kotońskiego (1974-78) i Tadeusza Bairda (1978) w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, którą ukończył z wyróżnieniem. W latach 1979-81 współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia a w latach 1982-84 z Niezależnym Studiem Muzyki Elektroakustycznej. W 1983 roku współpracował również ze Studiem Muzyki Elektronicznej Akademii Muzycznej w Krakowie. W latach 1987-88 był stypendystą Deutscher Akademischer Austauschdienst w Berlinie, gdzie pracował w Studiu Elektronicznym Technische Universität. W 2005 roku otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”, a od 2011 roku jest członkiem honorowym Związku Kompozytorów Polskich. Od 2021 roku pełni funkcję członka czynnego Polskiej Akademii Umiejętności.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „La folia” (1979)
- „Pod jaworem...” (1980)

Święcicki Mateusz (ur. 1933 roku w Wilnie, zm. 1985 roku w Chodzieży) organista, kompozytor, aranżer, dziennikarz radiowy. Był pomysłodawcą i autorem pierwszej audycji Trójki zatytułowanej „Mój magnetofon”, która później przekształciła się w „Muzyczną pocztę UKF”, program ten nadawany jest do dziś. Grał na trąbce w grupie Czarne Koty. Współpracował z zespołem Pinokio. W 1962 roku z Leszkiem Bogdanowiczem utworzył projekt Big Band PAA Pagart. Razem z Andrzejem Korzyńskim w 1965 roku założył Młodzieżowe Studio „Rytm” w programie I Polskiego Radia. Święcicki prowadził zespół Filipinki. W 1974 roku założył grupę Arp Life. W ramach tego projektu artyści nagrali kilka utworów elektronicznych dla archiwum PR i WFD. Współpracował m.in. z grupą Breakout, Czesławem Niemenem i Karin Stanek.

Trzaskowski Andrzej (ur. 1933 roku w Krakowie, zm. 1998 roku w Warszawie) pianista, kompozytor, publicysta muzyczny, dyrygent. Pionier jazzu w Polsce. Studiował kompozycję i teorię muzyki współczesnej u Eugeniusza Rudnika i Bogusława Schaeffera w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia. Od 1959 roku był członkiem zespołów The Wreckers, Kwintet i Sekstet. Napisał także muzykę do dwóch baletów jazzowych oraz licznych sztuk teatralnych i filmów: „Bardzo spokojna wieś” Janusza Kidawy, „Rozwodów nie będzie” Jerzego Stefana Stawińskiego, „Dreszcze” Wojciecha Marczewskiego, „Gra o wszystko” Andrzeja Kotkowskiego, „Jeszcze słyhać śpiew i rzenie koni” Mieczysława Waśkowskiego

oraz „Pociąg” Jerzego Kawalerowicza. Wystąpił w filmie Andrzeja Wajdy „Niewinni czarodzieje” (1960). W latach 1971-1974 współpracował ze Studiem Jazzowym PR. Korzystał z Standardu MIDI i instrumentów elektronicznych. Zdobył wyróżnienie Stemra Music Awards w 1993 roku. Nazywano go „mózgiem polskiego jazzu”. W 1995 został po raz drugi odznaczony „Złotym Krzyżem Zasługi” za osiągnięcia w pracy artystycznej.

Wiszniewski Zbigniew (ur. 1922 roku we Lwowie, zm. 1999 roku w Warszawie) kompozytor. W latach 1957-1962 współpracował ze Studiem Eksperymentalnym Polskiego Radia, a w okresach 1957–1966 oraz 1968–1985 pełnił funkcję redaktora muzycznego w Polskim Radiu. Otrzymał Prix Italia za operę telewizyjną „Neffru” (1959), I nagrodę na konkursie Première Semaine Chrétienne Internationale de TV w Monako za oratorium telewizyjne „Genesis” (1969), Złoty Mikrofon za osiągnięcia w muzyce radiowej. W 1962 roku nagrał pierwszy autonomiczny utwór na taśmę zatytułowany „dB, Hz, s (decybel, herc, sekunda)”, który stał się pierwszym całkowicie elektronicznym utworem zrealizowanym w Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Db-Hz-Sek (Postludium nr 1)” (1962-63)
- „Postludium nr 2” (1962-63)
- „Postludium nr 3” (1962-63)
- „Burleska” (1963)

Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 70-80-te

2 plus 1 (Dwa Plus Jeden) grupa z Warszawy w składzie: Elżbieta Dmoch, Janusz Kurek, Andrzej Rybiński. Zespół był aktywny w latach 1971-1991, początkowo grał muzykę rockową i folkową, a w późniejszych latach eksperymentował także z disco i synth-popem. Przez zespół przewinęło się aż 11 muzyków m.in. Andrzej Krzysztofik, Zbigniew Hołdys. Cezary Szlązak (wokale, instrumenty klawiszowe), Michał Król (gitara, wokale), Tomasz Kosiarkiewicz (instrumenty klawiszowe, wokale), Adam „Blacha” Blaszyński (perkusja), Urszula Blaszyńska (wokale). Zdobyli liczne nagrody na festiwalach w Opolu, w Sopocie, w Kołobrzegu. Na jednym z tych festiwali w 1976 roku zaprezentowali suitę zatytułowaną „Aktor” poświęconą pamięci Zbigniewa Cybulskiego. W 1979 roku wystąpili w niemieckim programie „Musikladen” w telewizji ARD. Ich nagranie „Easy Come, Easy Go” odniosło duży sukces w RFN. Zespół współpracował z niemiecką wytwórnią Metronome. Grupa koncertowała na całym świecie m.in. w USA. W 1980 roku wydała album „Easy Come, Easy Go” z syntezatorowymi hitami „My Gypsy Lady” i „Jumbo Jumbo”, a rok później pojawił się longplay „Warsaw Nights” z synth-popowymi utworami „Hula Lula Nights” i „Warsaw Nights”. W 1983 roku ukazała się polskojęzyczna płyta „Bez limitu” z elektronicznymi przebojami: „Gorące telefony”, „China Boy”, „Super szczer”, „Requiem dla samej siebie”, „XXI wiek dla wszystkich nas”. Kolejny album zatytułowany „Video”, wydany w 1985 roku, zawierał synth-popowe szlagiery: „Wielki mały człowiek”, „Balet rąk”, „Naga Plaża”. Ostatni krążek grupy zatytułowany „Antidotum” ukazał się w 1989 roku. Na płycie znalazły się electro-popowe hity: „Ameryka cię zje”, „Przyciąganie ziemskie”, „Rock antidotum”, „Za mało życia”. Po śmierci lidera Janusza Kruka w 1992 roku, zespół zakończył działalność. W latach 1998–2019 miały miejsce reaktywacje kapeli. Zespół był często nazywany polską Abba.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Chodź, pomaluj mój świat” (1972)
- „Czerwone słoneczko” (1972)
- „Wstawaj, szkoda dnia” (1972)
- „Hej, dogonię lato” (1972)
- „Nie zmogła go kula” (1972)
- „Kołysanka matki” (1974)
- „Na luzie” (1974)
- „Wyspa dzieci” (1975)
- „Odpłyniesz wielkim autem” (1976)
- „Aktor” (1977)
- „Windą do nieba” (1978)
- „Ding Dong” (1978)
- „Easy Come, Easy Go” (1979)
- „Calico Girl” (1979)
- „Singapore” (1979)

- „My Gypsy Lady” (1980)
- „Jumbo Jumbo” (1980)
- „Iść w stronę słońca” (1981)
- „Requiem dla samej siebie” (1983)
- „Gdy grali dla nas Rolling Stones” (1983)
- „XXI wiek (dla wszystkich nas)” (1983)
- „Gorące telefony” (1983)
- „China Boy” (1983)
- „Super szczur” (1983)
- „Wielki mały człowiek” (1985)
- „Balet rąk” (1985)
- „Naga Plaża” (1985)
- „Przyciąganie ziemskie” (1989)
- „Rock antidotum” (1989)
- „Ameryka cię zje” (1989)
- „Za mało życia” (1989)

Arbeiter Klasse grupa z Lublina, założona w 1986 roku przez Darka Maruszaka (wokal) i Pawła Łukowskiego (gitara). Inspiracją dla zespołu był Joy Division, The Stranglers, The Clash i Dead Can Dance. Eksperymentowali z muzyką industrialną i syntezatorami, wykorzystując taśmowe echo, gitarę i automat perkusyjny Unitra Rytm 16. W latach 1989-1994 zarejestrowali kilka nagrań w Radiu Lublin a także w Izabelin Studio. Zespół zagrał m.in. w warszawskim Riverze Remont oraz na Festiwalu Odjazdy w Katowicach. W 1994 roku zespół rozpadł się, a wokalista Darek Maruszak został menadżerem Acid Drinkers do 2004 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Euro!!” (1988)
- „Gry i zabawy towarzyskie” (1988)
- „Chciał zabłysnąć” (1988)
- „Kiss me”

Arp Life zespół elektroniczno-instrumentalny, założony w 1974 roku, w składzie: Mateusz Świąćicki (instrumenty klawiszowe), Ryszard Szumlicz (perkusja), później dołączył Andrzej Korzyński i Maciej Śniegocki. Nazwa kapeli pochodzi od nazwy polifonicznego syntezatora Arp. Jako jedni z pierwszych w Polsce używali syntezatora Minimoog. Tworzyli muzykę na potrzeby teatru i telewizji. W 1977 roku nagrali swój debiutancki album „Jumbo Jet”, a rok później wydali kolejny krążek „Z bezpieczną szybkością”, na którym znalazły się syntezatorowe hity: „Klik Klak”, „Marmurarz”, „Tango Mundial”. Współpracowali m.in. z Krystyną Prońko, z grupą 2 plus 1, z zespołem Czerwone Gitary. W 2014 roku firma GAD Records wydała reedycję albumu „Jumbo Jet”, a w 2020 roku na rynku pojawiła się kompilacja najpopularniejszych piosenek Arp Life zatytułowana „Komplet 1975-78”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Welwet” (1977)
- „Bu-Bu” (1977)
- „Jumbo Jet” (1977)
- „Baby-Bump” (1977)
- „Tango Milonga” (1977)
- „Jalousie” (1977)
- „Apolobomba” (1977)
- „Besame Mucho” (1977)
- „Motor Rock” (1977)
- „Olo boogie” (1977)
- „Marmurarz” (1978)
- „Klik Klak” (1978)
- „Tango Mistrzostw” (1978)

Aya RL (Aya Red Love) zespół grający muzykę synth-pop, założony w 1984 roku przez Waltera Chełstowskiego, występował w składzie: Paweł Kukiz, Igor Czerniawski, Jarek Lach. W tym samym roku zagrali swój pierwszy koncert w Poznaniu. Później wystąpili na Festiwalu w Jarocinie, zdobywając dużą popularność dzięki utworom „Jazz” i „Skóra”, które wyrażały bunt i sprzeciw wobec ówczesnego porządku na świecie. W 1985 roku Jarek Lach odszedł z zespołu. Rok później muzycy nagrali płytę „Aya RL” w wytwórni Tonpress Records. Album promowały piosenki, takie jak „Nasza ściana”, „Ulica miasta”, „Księżycowy krok”. Utwór „Polska” (z tego albumu) zdobył nagrodę Grand Prix w konkursie organizowanym przez firmę Roland. Muzycy wystąpili w filmie „Fala” (reż. Piotr Łazarkiewicz) (1986) i w dokumencie telewizji BBC „My Blood, Your Blood” (reż. Andrzej Kostenko). Kolejny album grupy Aya RL, wydany w 1989 roku z gitarzystą Adamem Romanowskim (bez Jarka Lacha), nie powtórzył sukcesu debiutanckiej płyty, chociaż utwór „Jak ze szkła i stali” stał się hitem. W 1990 roku Paweł Kukiz i Adam Romanowski zakończyli współpracę z zespołem, a Jarosław Lach powrócił do grupy, która w 1994 roku wydała płytę „Nomadeus” z muzyką elektroniczną. W 1996 roku nagrała kolejną, „Calma”, z gościnnym udziałem Pawła Kukiza. W 1998 roku po odejściu Lacha zespół stał się solowym projektem Igora Czerniawskiego, który w tym samym roku wyprodukował album „Change In Form”. Zespół koncertował w oryginalnym składzie w warszawskim klubie Stodoła w 2011 roku w ramach akcji charytatywnej „Help Maciek”. Utwór „Skóra” zajął 12. miejsce w notowaniu „Polski Top Wszech Czasów” Polskiego Radia Program 3 w 2020 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jazz” (1984)
- „Skóra” (1984)
- „Księżycowy krok” (1986)
- „Nasza ściana” (1986)
- „Wariant "C"” (1986)
- „Unikaj zdjęć” (1986)
- „Nie zostawieć” (1986)
- „Pogo I / Pogo II” (1986)

- „Ulica miasta” (1986)
- „Jak ze stali i ze szkła” (1990)
- „Wha Mo Ya” (1994)
- „Ameryka” (1996)
- „Wy-to-ya” (1996)

Bajm zespół założony w 1978 roku w Lublinie w składzie: Beata Kozidrak, Andrzej Pietras, Jarek Kozidrak, Marek Winiarski, Andrzej Koziara i Andrzej Grądkiewicz. Nazwa Bajm to akronim utworzony z pierwszych liter czterech członków zespołu. Grupa początkowo grała ballady i piosenki turystyczne, a później zyskała popularność wykonując muzykę popową i rockową. Zdobyła uznanie za przebój „Piechotę do lata” na 16. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu w 1978 roku. W 1982 roku piosenka „W drodze do jej serca” zdobyła pierwsze miejsce na liście przebojów Programu Pierwszego Polskiego Radia, a kolejny hit, „Co mi Panie dasz”, zajął pierwsze miejsce zarówno na Telewizyjnej Liście Przebojów, jak i na Liście Przebojów Programu I Polskiego Radia. Bajm wystąpił także na XI Międzynarodowym Festiwalu Przebojów w Dreźnie, gdzie zdobył nagrodę dziennikarzy, a Beata Kozidrak została wybrana Miss Obiektywu. W 1983 roku zespół wydał swój pierwszy album, na którym znalazły się przeboje: „Co mi Panie dasz”, „Józek, nie daruję ci tej nocy”, „Nie ma wody na pustyni”. W 1985 roku utwór "Dwa serca, dwa smutki" zdobył pierwsze miejsce na liście przebojów radiowej Trójki. Kolejny album „Chroń mnie” z synth-popowym hitem „Wielka inwazja” ukazał się w 1986 roku. W 1990 roku zespół wylansował szlagier „Biała armia”, który w 1992 roku uzyskał status „Złotej Płyty”. W 1998 roku Beata Kozidrak wydała solowy album „Beata”, który szybko stał się bestsellerem. W 2000 roku zespół Bajm wypuścił płytę „Szkłanka wody”. Ten krążek uzyskał status Złotej Płyty. W 2003 roku grupa nagrała kolejny album „Myśli i słowa”. W 2008 roku z okazji trzydziestolecia istnienia zespołu na rynek trafiła druga część kompilacji „Ballady”, promowana premierowym hitem „Krótka historia”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Piechotę do lata” (1978),,
- „W drodze do jej serca” (1982)
- „Co mi Panie dasz” (1983)
- „Józek, nie daruję ci tej nocy” (1983)
- „Nie ma wody na pustyni” (1983)
- „Dwa serca, dwa smutki” (1985)
- „Wielka inwazja” (1986)
- „Płynie w nas gorąca krew” (1986)
- „Biała armia” (1990)

Bank grupa rockowa założona w 1980 roku w Środzie Śląskiej, w składzie: Marek Biliński, Mirosław Grał, Piotr Iskrowicz, Roman Iskrowicz, Krzysztof Krzyśków i Mirosław Bielawski. W 1982 roku kapela wydała debiutancką płytę „Jestem panem świata”, która przyniosła im

Złotą Płytę Polskich Nagrań, po czym zespół wystąpił na KFPP w Opolu. Album „Ciągle ktoś mówi coś” ukazał się w 1983 roku. Wkrótce po jego wydaniu zespół opuścił Marek Biliński. W 1984 roku grupa się rozpadła. Zespół reaktywował się w Berlinie w 1999 roku. Bank w zmienionym składzie nagrał album „Gdzie mieszka czas” (2000). Rok później wyszedł ich album „The Best of..”. W 2008 roku zespół, wraz z Markiem Bilińskim, wystąpił w programie „Widzota dorosłego człowieka” na antenie TVP2. Reaktywowany zespół wydał płytę „Złoty pył” w 2008 roku, a w 2012 roku firma Mobile Wings wydała ich album „Bank Ballads” na iPada. W 2022 roku formacja otrzymała nagrodę „Zasłużony dla Gminy Środa Śląska”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rozbij Bank” / „Wielki Wóz” (1981)
- „Tak zdarza się” (1981)
- „Nie Ma Rzeczy Niemożliwych” (1981)
- „Jestem panem świata” (1981)
- „Powiedz Mi Coś o Sobie” (1982)
- „Ciągle ktoś mówi coś” (1982)

Bexa Lala zespół punkowy założony w 1981 roku w Poznaniu przez Cezarego Ostrowskiego. Wcześniej działali pod nazwami Leo Patett, Taz, Hagen Baden 235 i Mechaniczna Pomarańcza. Od 1983 roku, z inicjatywy Kamila Sipowicza, przyjęli nazwę Bexa Lala, pod którą nagrywają do dziś. Skład grupy często ulegał zmianom. Obecnie do kapeli należą: Cezary Ostrowski (gitara solowa, wokół), Valentine Slab (perkusja) i Staxx (gitara basowa). Pierwszy raz wystąpili na żywo w 1987 roku. To pionierzy polskiej muzyki elektronicznej. Grupa eksperymentowała z syntezatorami. Wypracowała własny styl zwany nowym swingiem. Muzycy nagrywali swoje albumy w warunkach domowych i rozsyłali je wśród przyjaciół muzyki awangardowej. W 2014 roku wytwórnia Requiem Records wydała album „Bexa Lala i inni”. Znalazły się na niej wybrane nagrania z kaset magnetofonowych, wydawanych przez formację głównie w latach 80-tych. Współpracowali m.in. z Glennem Branca, z Svenem Aka Johanssonem, z Nickiem z Hobbsem i z Chrisem Cutlerem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- "Flowers" (1983)
- „Dziecko dziecka Róży Marii” (1992)
- „Ile mucha ma nóg” (1992)
- „Piosenka o górach”
- „Fabryka zabawek”
- „Hotel”
- „Do oszustów”
- „Sukow” (1997)
- „We are Dancing” (2018)
- „Raid over Tokyo” (2018)

Biliński Marek (ur. 1953 roku w Szczecinie) multiinstrumentalista i kompozytor muzyki elektronicznej, absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu, członek Akademii Fonograficznej ZPAV. Inspirował się takimi zespołami, jak Yes, Genesis, Emerson, Lake & Palmer oraz japońskim pionierem elektroniki Isao Tomitą. W latach 1975-1980 grał w zespole Haem. W 1977 roku, jako jeden z pierwszych kompozytorów w Polsce, zakupił kultowy syntezator Minimooga. W latach 1980–1983 grał na instrumentach klawiszowych w zespole rockowym Bank, jednak największą sławę przyniósł mu pierwszy solowy album „Ogród Króla Świtu” (1983) oraz kultowy wideoklip do „Ucieczka z tropiku” (1984), zmontowany ze scen kraks z filmów o Bondzie. Jego twórczość wspierał Jerzy Kordowicz, wybitny popularyzator muzyki elektronicznej z radiowej Trójki. W 1984 roku muzyk nagrał płytę „E=MC²”, a dwa lata później (w 1986 roku) kolejną zatytułowaną „Wolne loty”. Na niej znalazł się hit „Stare dobre czasy”. W latach 1986-1990 artysta był wykładowcą w Akademii Muzycznej w Kuwejcie. Tu powstały kompozycje z elementami muzyki arabskiej, w tym „Oblicza pustyni”. Utwór ten miał uświetnić obchody 30-lecia niepodległości Kuwejtu, jednak inwazja iracka uniemożliwiła realizację tego przedsięwzięcia. W 1994 roku wydał płytę „Dziecko Słońca”, na której znalazła się suita elektroniczna „Twarze pustyni”. Suita stanowiła oprawę muzyczną dla Kuwejtu podczas Wystawy Expo w 1992 roku w Sewilli. Utwory z płyty zainspirowały Ewę Wycichowską do przygotowania choreografii do baletu „Dziecko Słońca”. Balet wystawił Polski Teatr Tańca w Poznaniu. W 1995 roku artysta otrzymał tytuł najlepszego kompozytora i wirtuoza syntezatorów przyznany przez czasopismo „Muzyka”. Jego kompozycje znalazły się na ścieżkach dźwiękowych do filmów „Przyjaciel Wesołego Diabła” i „Bliskie spotkania z Wesołym Diabłem” w reżyserii Jerzego Łukaszewicza a także stanowiły oprawę muzyczną do quizu "Koło fortuny" i Gali Polskich Nagród Przemysłu Fonograficznego "Fryderyk '96" i "Fryderyk '97". Współpracując z Wojciechem Trzczańskim, Marek Biliński napisał muzykę do dramatu „Brat naszego Boga” w reżyserii Andrzeja Marii Marczewskiego. Koncertował w kraju i za granicą m.in. w Berlinie, w Hamburgu, w Bremie, w Pradze, w Moskwie i w Kuwejcie. Artysta przejął od Jeana-Michela Jarre’a pomysł na wielkie koncerty w plenerze. Jego spektakularne show zachwyciło publiczność w Szczecinie (1993) i Krakowie (1994). W marcu 2000 roku artysta w Gnieźnie zaprezentował kolejne widowisko pt. „Gniezno 2000 – Dźwięk, Ogień, Światło, Kolor”. W 2008 roku wyprodukował album „Fire”, a jego kolejna płyta, „Mały Książę”, wydana w 2010 roku, została nominowana do nagrody Fryderyk. W 2014 roku wydano kompilację „Best Of The Best” na winylu i CD z najlepszymi kompozycjami. W 2017 roku otrzymał nagrodę „Człowieka Ze Złotym Uchem” za pionierskie

osiągnięcia w dziedzinie produkcji muzycznej na festiwalu Soundedit w Łodzi. Rok później otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W latach 2019–2022 wszystkie jego albumy zostały wznowione i zremasterowane. W 2023 roku powstał film o Marku Bilińskim zatytułowany „Marek Biliński - życie jest muzyką” w reżyserii Grzegorza Brzozowicza. Artysta otrzymał swoją gwiazdę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki w Opolu, którą odsłonięto w 2024 roku. W swojej twórczości korzystał m.in. z syntezatora Minimooga, analogowego syntezatora SH-101, Roland TR-808 oraz sekwencera CSQ-600.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fontanna Radości” / „Taniec w Zaczarowanym Gaju” (1982)
- „Ucieczka z Tropiku” (1983)
- „Fontanna radości” (1983)
- „Dom w Dolinie Mgieł” (1983)
- „Król Świtu” (1983)
- „Błękitne Nimfy” (1983)
- „Sen Mistrza Alberta” (1984)
- „Porachunki z Bliźniakami” (1984)
- „Po drugiej stronie świata” (1984)
- „Kosmiczne Opowiadania” / „Gorące Lato” (1985)
- „Caliope For Ever” (1986)
- „Stare dobre czasy” (1986)
- „Dziecko Słońca” (1995)
- „Refleksje” (2002)
- „Piszczalka” (2014)

Bruszewski Wojciech (ur. 1947 roku we Wrocławiu, zm. 2009 roku w Łodzi) reżyser, operator filmowy, artysta multimedialny i wykładowca. Prekursor sztuki wideo w Polsce. Był autorem systemu kodowania polskich znaków AmigaPL, który zastąpił standard xJP, przeznaczonego dla komputerów Amiga i systemu AmigaOS. Od 1981 roku wykładał w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu, gdzie założył pierwszą w Polsce Pracownię Grafiki i Projektowania Komputerowego. W 1994 roku wydał album „C.H.O.P.I.N” z komputerowymi interpretacjami utworów Fryderyka Chopina, za który w 1999 roku zdobył III nagrodę w I Otwartym Konkursie Chopinowskim.

Budka Suflera zespół rockowy założony w Lublinie w 1974 roku przez Krzysztofa Cugowskiego i Romualda Lipkę. W 1975 roku kapela nagrała swój pierwszy album „Cień wielkiej góry” w składzie uznawanym za podstawowy (Cugowski, Lipko, Zeliszewski, Ziółkowski). Z zespołem współpracowały m.in. Anna Jantar, Izabela Trojanowska i Urszula, a jego skład wielokrotnie się zmieniał, obejmując ponad 25 muzyków. Zespół koncertował na całym świecie. W 1982 roku Budka Suflera nagrała synth-popowy singiel „Noc Komety” z wokalistą Felicjanem Andrzejczakiem. To cover utworu „Time To Turn” niemieckiego

zespołu Eloy, do którego polski tekst napisał Marek Dutkiewicz. Utwory Budki Suflera znalazły się na ścieżkach dźwiękowych w filmach: „Przepraszam, czy tu biją?” (1976), „Alabama” (1984), „Pay Off” (1987). W 1997 roku album Budki Suflera „Nic nie boli tak jak życie” sprzedał się w nakładzie miliona egzemplarzy. W 2014 roku zespół odbył pożegnalną trasę koncertową, oficjalnie kończąc swoją działalność, jednak w 2019 roku grupa się reaktywowała, choć bez Krzysztofa Cugowskiego. W 2024 roku zespół obchodził swoje 50-lecie. Z tej okazji zagrał specjalny koncert „Czarodziej i Hipisi” w Muszli Koncertowej im. Romualda Lipko w Lublinie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sen o dolinie” (1974)
- „Jolka Jolka, pamiętasz” (z wokalistą Felicjanem Andrzejczakiem) (1980)
- „Za ostatni grosz” (1982)
- „Noc Komety” (z wokalistą Felicjanem Andrzejczakiem) (1982)
- „Takie Tango” (1997)
- „Bał wszystkich Świętych” (2000)

Chołoniewski Marek (ur. 1953 roku w Krakowie) kompozytor i pedagog, studiował grę na organach u Leszka Wernera, kompozycję u Bogusława Schaeffera i muzykę elektroniczną u Józefa Patkowskiego w Akademii Muzycznej w Krakowie. Artysta od 1984 roku koncertuje, prowadzi warsztaty i wykłady w Europie, Ameryce Północnej i Południowej oraz w Azji. Od 2000 roku kieruje pracownią muzyki elektroakustycznej w Krakowie. Komponował muzykę instrumentalną i elektroakustyczną dla radia, telewizji i filmu. Tworzył instalacje dźwiękowe i wideo oraz projekty audiowizualne i sieciowe. Był założycielem takich grup, jak Pociąg Towarowy, Studio MCH, Studio Ch & K (z Krzysztofem Knittlem), CH & K & K (z Knittlem i Włodzimierzem Kiniorskim), duetów mc2 (z Marcelem Chyrzyńskim) i Double Mark (z Markiem Polishookiem), Infinity Quartet (z Keirem Neuringerem, Ryanem Zawelem i Rafałem Mazurem), Natural Plastic (z Amy Knoles) oraz Kinetic Trio (z Kiniorskim i Mazurem). W 2005 roku powołał do życia Polskie Stowarzyszenie Muzyki Elektroakustycznej. W 2012 roku w Krakowie, razem z Natalią Balską, Marcinem Janusem, Marcinem Strzeleckim i Peterem Sychą, założył kolektyw naukowo-badawczy GrupLab. W 2023 roku otrzymał odznaczenie „Złoty Krzyż Zasługi” dla kultury polskiej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Proces (dla K.)” (1980)
- „Isn't it na taśmę” (1983)

Ciechowski Grzegorz (ur. 1957 roku w Tczewie, zm. 2001 roku w Warszawie) wokalista, multiinstrumentalista, kompozytor rockowy. W 1980 roku rozpoczął swoją karierę muzyczną w toruńskim klubie „Od Nowa”, a rok później założył zespół Republika, który zadebiutował

płytą „Nowe sytuacje” z takimi hitami jak „Kombinat”, „Sexy Doll”, „Śmierć w bikini”. Od 1984 roku korzystał z syntezatora Yamaha DX7, a w 1986 roku rozpoczął karierę solową jako Obywatel G.C. Jego debiutancki album „Obywatel G.C.” powstał z wykorzystaniem samplerów Akai S612, S900 oraz automatu perkusyjnego Roland TR-707. Artysta współpracował z Michałem Urbaniakiem, Krzysztofem Ścierańskim i Janem Borysewiczem. W 1988 roku ukazała się jego druga płyta „Tak Tak!”, w nagraniu wzięli udział Wojciech Karolak (organy), John Porter (gitara) oraz Rafał Paczkowski (producent i realizator dźwięku). Elektroniczne przeboje z tego krążka: „Nie Pytaj O Polskę”, „Tak Tak... To Ja”, „Podróż Do Ciepłych Krajów” nagrano z wykorzystaniem m.in. komputera Atari ST z oprogramowaniem C-Lab Notator oraz samplera Akai S1000. W 1990 roku Grzegorz Ciechowski powrócił do grania z Republiką, a rok później wyprodukował kolejny solowy album „Obywatel świata”. W 1996 roku, jako Grzegorz z Ciechowa, wydał płytę „OjDADAna”, do której nagrania zastosował technikę samplingu. Artysta napisał muzykę do filmu: „Stan strachu” (1989), „Schloss Pompon Rouge” (1991), „Wiedźmin” (2001). Otrzymał nagrodę „Fryderyk” (1997) w kategorii producent muzyczny roku, „Fryderyk” (1998) w kategorii kompozytor roku. Był producentem płyt Justyny Steczkowskiej „Dziewczyna szamana”. W 2002 roku otrzymał pośmiertnie od prezydenta Aleksandra Kwaśniewskiego „Order Odrodzenia Polski”. W 2010 roku Kasia Kowalska wydała płytę „Moja Krew” z piosenkami zespołu Republika i Grzegorza Ciechowskiego.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Obywatel G. C.:

- „Paryż-Moskwa 17.15” (1986)
- „Tak Długo Czekam” (Czyli "Ciało") (1986)
- „Przyznaję się do winy” (1986)
- „Spoza Linii Świata (Czyli Listy Pisane Z Serca Dżungli)” (1986)
- „Błagam Nie Odmawiaj” (1986)
- „Kaspar Hauser” (1986)
- „Udajesz, że nie żyjesz” (1987)
- „Nie Pytaj O Polskę” (1988)
- „Tak Tak... To Ja” (1988)
- „Piosenka Kata” (1988)
- „Umarłe słowa” (1988)
- „Podróż Do Ciepłych Krajów” (1988)

Jako Grzegorz z Ciechowa:

- „Piejo Kury Piejo” (1996)
- „Oj zagraj że mi zagraj” (1996)
- „Gawęda o skrzypku i diable” (1996)
- „Jako tako bym śpiewała” (1996)

Dom Mody grupa new romantic założona w 1982 roku w Kielcach w składzie: Jacek Zalewski (wokalec), Boguś „Olek” Olczyk (perkusja), Andrzej Wolski (organy B-2, instrumenty

klawiszowe), Witek Gąska (syntezator ARP, sting vermona, instrumenty klawiszowe, wokal), Stanisław Sidor i Paweł Wawrzala (reżyseria dźwięku). Z kapelą współpracowali Jacek Krelowski (organy B-11), Andrzej Łukasik (gitara basowa). Była jednym z pionierów tego gatunku w Polsce. Dom Mody zadebiutował w 1983 roku utworem „Samouwielbienie”, zdobywając pierwsze miejsce w Przeglądzie Zespołów Nowofalowych w Toruniu. W 1985 roku muzycy wydali single „Szyfry” i „Deszcz Słów” w wytwórni Tonpress. Ich muzyka była inspirowana Ultravox i Spandau Ballet. Rok później zakończyli działalność. W 2022 roku wyszła płyta winylowa „Samouwielbienie” zawierająca wszystkie zarchiwizowane utwory tej grupy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Oda” (1983)
- „Smuga cienia” (1983)
- „Samouwielbienie” (1983)
- „Nadchodzi noc” (1983)
- „Szyfry” (1985)
- „Deszcz Słów” (1985)

Duda Krzysztof (ur. 1948 roku w Gdyni) kompozytor, muzyk estradowy. Był organistą w katedrze w Oliwie, wielokrotnie koncertował w Europie. Do jego najpopularniejszych utworów należą: „Vivit Olim Homo” (1984), „Dedykowane miastu” (1986). W pierwszej kompozycji połączył dźwięki organów piszczałkowych z kościoła św. Antoniego w Gdańsku z muzyką syntezatorową. Duda korzystał z instrumentów m.in. Micromoog, Arp Axxe, Clavinet D6. Współpracował z artystami: Haliną Frąckowiak, Januszem Hajdunem, Piotrem Nadolskim, Marylą Lerch, Januszem Popławskim, Agnieszką Osiecką, Andre Ochodlo, Grażyną Łobaszewską. Jego kompozycje stanowiły oprawę muzyczną do programów telewizyjnych „Sonda”, „Halo Komputer” czy „Laboratorium”. Artysta wygrał kilka konkursów muzycznych. Fani muzyki elektronicznej docenili jego utwory: „Akrim” (1985) dedykowany żonie Mirosławie (tytuł „Akrim” to anagram jej imienia), „Taniec Voo-Doo” (1987). Pisał muzykę do filmów „Biuro pisanie podań” i „Gancwol fotograf” (1993). W 1995 roku wydał swoją autorską płytę zatytułowaną "Voices" z kompozycjami relaksacyjnymi. W 2012 roku, razem z Przemysławem Rudziem, nagrał album "Four Incarnations". Rok później ukazał się jego album „Altus” z archiwalnymi nagraniami z lat 1980-1985. W 2014 roku wydał płytę „Deep Sea”. W 2021 roku jego dwa nieopublikowane nagrania „Tascam” (1984) i „Robotron” (1985) znalazły się na kompilacji „Echo Wielkiej Płyty (rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. W 2021 roku wyprodukował kolejny longplay „For Better Sound”, a w 2023 roku wydał album „Ostinato”, który zawiera kultowy

hit „W Stylu Punk”. Otrzymał wiele nagród m.in. Nagrodę Prezydenta Gdyni „Galion” w dziedzinie kultury i statuetkę „Osobowość Roku 2020”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tama” (1983)
- „Marzenia z wiśniowego sadu” (1983)
- „Vivit Olim Homo” (1983)
- „Tascam” (1984)
- „Akrim” (1985)
- „Robotron” (1985)
- „Jeszcze jedna ucieczka z tropiku” (1985)
- „Takie Sobie Trzy Po Trzy” (1980-85)
- „Atropos” (1980-85)
- „D Microcomputer” (1980-85)
- „Blue Man” (1980-85)
- „Format A-4” (1980-85)
- „Katedra W Esztergom” (1980-85)
- „Hymn Światła” (1980-85)
- „Dedykowane miastu” (1986)
- „Taniec Voo-Doo” (1987)
- Krzysztof Duda & Jola Rados – „W stylu punk”

Dudek-Dürer Andrzej (ur. 1953 roku we Wrocławiu) kompozytor, muzyk, performer.

Jego pseudonim pochodzi od nazwiska Albrechta Dürera (artysta wierzy, że jest jego inkarnacją). Od lat 90-tych należy do Związku Polskich Artystów Plastyków, a jego prace można podziwiać w Muzeum Narodowym w Warszawie, w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, w Muzeum Miejskim we Wrocławiu a także Muzeum Sztuki w Łodzi. Artysta tworzy również muzykę elektroniczną, korzystając z gitar, fortepianu i sitar. Wydał wiele albumów: „Metaphysical Sitar Music” (1983), „Gregorian Chance with Mark Bloch” (1988), „Equivalent” (1996), „Transmutation” (1999), „Infiltration of the Timespaces” (2000), „Trans Trip” (2001), „Transmutation II” (2003), „Trans Power Music Project A. Dudek-Dürer” (2012), „Projection z Lucyanem” (2014). W 2002 roku wziął udział w nagraniu płyty „Fiu fiu..” Lecha Janerki, a w 2014 roku wystąpił w bydgoskim Klubie Mózg w widowisku Heaven on Earth Live. W 2024 roku w Bydgoszczy wysawiono spektakl „Face 2 Face”, w którym wystąpił razem z Jarosławem Pijarowskim i Dariuszem Paczkowskim.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Found Secret” (1982)
- „Metabiiluminacja”
- Andrzej Dudek-Durer & Lucyan-„ Transmit”
- „Trans Wishes II” (2013)

El Division (Electronic Division) elektroniczna grupa z Sopotu, założona w 1984 roku przy klubie „Łajba”, działała w składzie: Krzysztof Janik, Robert Usewicz, Jacek Sylwin. W 1985 roku otrzymała wyróżnienie na „Moogowisku” w Kielcach. Skomponowała muzykę do filmu „Menedżer” w reżyserii Ryszarda Rydzewskiego. W swojej karierze kapela wydała

dwie płyty: „Electronic Division” (1986) z gościnnym udziałem Grzegorza Ciechowskiego, Ryszarda Sygitowicza i Krzysztofa Ścierańskiego i „Wind of Sorrow” (1989), nagrań w Londynie we współpracy z Jonem Hermanem (gitara i wokale), Totim Solerem (hiszpański gitarzysta flamenco), Mają Kisielińską (wokale), Tomaszem Kamińskim (gitara) i Janem Plutą (perkusja), wydana przez wytwórnię Veriton. W 2002 roku muzycy zakończyli działalność El Division. Członkowie kapeli prowadzili centrum nagrań (Studio Krater) w Gdańsku i kontynuowali indywidualne projekty. Krzysztof Janik przez długi czas mieszkał w Londynie, gdzie pracował w studiach audio-video Zone Vision Ltd. i ChelloZone Ltd. a także współpracował z TVN i TV Puls. W 2023 roku samodzielnie, pod szyldem Electronic Division, powrócił do działalności artystycznej. Wydał dwa single: „Nowy Wiatr” i „Lampa Aladyna”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dziecięce Zabawy” (1986)
- „Naprawdę Nieżle Dziś Wyglądasz” (1986)
- „Dotykanie” (1986)
- „Szukam Śladu” (1986)
- „39 steps” (1989)
- „Fox And The Innocent” (1989)
- „Last Protocol” (1989)
- „Lampa Aladyna”(2023)

EQ (Empireum Quadro) kielecka grupa elektroniczna, założona w 1981 roku, działała w składzie: Andrzej Wolski i Mieczysław Pasiński. Na przełomie lat 1983-1984, z inicjatywy Andrzeja Wolskiego, powstała formacja TOTAL ART. GROUP EQ, która nagrała spektakl „6 dni i 15 minut”, wystawiony w Klubie Środowisk Twórczych „U Sołtyków” w Kielcach w 1984 roku. W tym samym roku skomponowała w Polskim Radiu Kielce ścieżkę dźwiękową do spektaklu „Dream”. W 1984 roku wzięła udział w I Festiwalu Muzyki Elektronicznej „Moogowisko – Kielce 1984”, zdobywając III nagrodę. Duet tworzył muzykę przy użyciu syntezatorów m.in. Roland SH-1000 i Roland 2000. W 1985 roku Andrzej Wolski i Bogdan Olczyk skomponowali utwory „Taniec Kleopatry”, „Expres do Tokyo”, „Przygoda nad wodą”. Ich hit „Gry wojenne” zdobył I nagrodę na II Festiwalu Muzyki Elektronicznej „Moogowisko – Kielce 1985”. W 1985 roku Bogdana Olczyka zastąpił Mariusz Kozak. W 1994 roku Andrzej Wolski i Mariusz Kozak wyprodukowali utwory: „Nocna Randka Z Panią M.” i „48 Street”. Andrzej Wolski, działający pod szyldem EQ, nagrał utwory: „Elektrik Woland”, „EQ – 2 Czas”, „Taniec w chmurach”, „EQ-5 Zagubiony świat” , „Spacer wśród gwiazd” a także wydał album „Odmienne stany”. Obecnie EQ ponownie stanowi duet: Andrzej Wolski i Mariusz Kozak. W 2024 roku wytwórnia GAD Records wydała nagranie z 1984 roku „6 dni i 15 minut” na kasecie i na płycie CD.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „EQ3” (1994)
- „Halibut” (1994)
- „Gorąca Rumba” (1994)
- „Nocna randka z panią M” (1994)
- „Pałac białego łabędzia” (1994)
- „Lata 80.” (2024)
- „EQ” (2024)

Ex-Dance zespół synth-popowy działał w latach 1986-1988 w składzie: Marek Karczmarek (keyboard), Grzegorz Wawrzyszak (wokal), Tadeusz Łyskawa (instrumenty perkusyjne, wokal), Piotr Prusiński, Krzysztof Kasprzyk, Michał Coganianu. Grupa powstała po rozpadzie formacji Papa Dance. Zadebiutowali w 1986 roku w Programie IV Polskiego Radia, a rok później zespół wystąpił w popularnych programach telewizyjnych, takich jak „Od Opola do Opola” oraz „Videoteka”. W 2005 roku, dzięki inicjatywie Grzegorza Wawrzyszaka, zespół wznowił działalność, a do składu dołączył Andrzej Zieliński. Rok później wydali album „Rzeka snów”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Powrót Donalda” (1987)
- „Między nami tania gra” (1987)
- „Gdybyś tu była ze mną” (2006)
- Ex-Dance feat. Skaldowie – „Medytacje Wiejskiego Listonosza” (2006)
- „Rzeka Snów” (2006)
- „Mój Pierwszy Raz” (2006)
- „Czarny smog”
- „Poranna Gwiazda”

Ex-Midi (Ex Midi) zespół, początkowo działający pod nazwą MIDI, założony w 1986 roku w Krakowie przez Marka Ostrowskiego i Mirka Wanata. Po licznych zmianach w składzie formację Ex-Midi reprezentowali: Andrzej Lizak, Grzegorz Fedor, Mariusz Kondycki i Ryszard Lizak. Tworzyli muzykę disco-polo, wprowadzając do niej eksperymentalne brzmienia syntezatorów. W 1989 roku wydali electro-rapowe nagranie „Dziewczyna i rap”. Winył ukazał się nakładem wytwórni Arston. W 1992 roku skomponowali następnym elektronicznym hitem „Cyganecka 92 (Rap Version)”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dziewczyna i rap” (1989)
- „Cyganecka 92 (Rap Version)” (1992)
- „No Limit” (1994)

Exodus zespół z Warszawy w składzie: Paweł Birula (śpiew, gitara dwunastostrunowa), Andrzej Puczyński (gitara), Wojciech Puczyński (gitara basowa), Władysław Komendarek (instrumenty klawiszowe), Zbigniew Fyk (perkusja). Działali w latach 1976-1985. Początkowo występowali pod nazwą Źródło, grając muzykę rockowo-progresywną, by

z czasem przejść na brzmienia elektroniczne i new romantic. Ich pierwsza płyta „The Most Beautiful Day” (1980) osiągnęła status złotej płyty, a kolejny album „Supernova” z 1982 roku zdobył dużą popularność i przyniósł im sławę. Kapela w 1985 roku zakończyła działalność. Władysław Komendarek po odejściu z grupy rozpoczął karierę solową, a Andrzej Puczyński został później prezesem Universal Music Polska. Na przełomie 1985 i 1986 roku podjęto próbę reaktywacji formacji pod nazwą MadMax. Ta formacja nagrała jedynie teledysk „Atak serca”. W 1992 roku ukazała się płyta „Exodus: Singles Collection”, na której znalazły się wszystkie najważniejsze nagrania zespołu. W 2006 roku wytwórnia Metal Mind Productions ponownie wydała albumy studyjne zespołu Exodusa na płytach kompaktowych, w tym wcześniej nieopublikowany album „Hazard” nagrany w 1983 roku. W 2010 roku Stachursky nagrał swoją wersję piosenki „Ponury pejzaż” zespołu Exodus, która znalazła się na płycie „Wspaniałe polskie przeboje 2”. W 2024 roku wytwórnia GAD Records wydała album „Niedokończony Sen” z kompozycjami kapeli z lat 1977-1979.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ci wybrani” (1980)
- „Ostatni teatrzyk objazdowy” (1980)
- „Ten najpiękniejszy dzień” (1980)
- „Spróbuj wznieść się wyżej” (1981)
- „Jest taki dom” (1981)
- „Jestem automatem” (1981)
- „Powstanie Supernowej” (1982)
- „Jeszcze czekam” (1982)
- „Płynąca marzeń rzeka” (1982)
- „Zawsze przyjdzie co ma przyjść” (1984)

Fabiański Bogdan dziennikarz i prezenter radiowo- telewizyjny. Był jednym z pierwszych didżejów w Polsce. Swoją karierę rozpoczął w latach 70-tych, grając w warszawskich klubach: Alfa, Stodoła, Hybrydy, Park, Orfeusz, Cyganeria, Olszynka, Nimfa, Stolica i Underground. Później zdobył popularność poza granicami naszego kraju m.in. w Miami, w Nowym Jorku, w Londynie i w Toronto. W latach 80-tych prezentował w Programie II Polskiego Radia muzykę elektroniczną z całego świata m.in. italo disco, euro disco, electro i new romantic. Prowadził audycje „Słuchajmy razem” i „Piosenki na życzenie”. W 1990 roku, wspólnie ze Stefanem Zajązkowskim, założył Radio Dla Ciebie (Radio 4U), gdzie emitował program „Wieczór i Noc DJ-ów”. W Radiu Zet Gold prowadził popularne audycje „Piątki na piątki” oraz „Gorączka sobotniej nocy”. W latach 1995 - 2017 wydał ok. 30 składanek z najpopularniejszym przebojami z lat 1955-2005. W 2013 roku otrzymał Honorową Srebrną Odznaką „Exclusive Dj”, nadawaną przez Kapitułę Polskiego Stowarzyszenia Prezenterów Muzyki DJ UNION. W 2017 roku związał się ponownie z Radiem Dla Ciebie, w którym

prowadzi audycję „Bez limitu”. W 2019 roku otrzymał nagrodę ZAIKS-u za promowanie muzyki rozrywkowej. Fabiański jest członkiem Kapituły Rady Akademii Fonograficznej (Fryderyki) SPAV-u.

Fading Colours (Bruno Wątpliwy, Bruno the Questionable) grupa, założona w 1986 roku w Bolesławcu na Dolnym Śląsku, specjalizowała się w gotyckiej muzyce elektronicznej w stylu dark psychedelic trance. Zespół tworzyli Leszek Rakowski i Krzysztof Rakowski. W 1988 roku zdobyli nagrodę publiczności na festiwalu w Jarocinie. W latach 90-tych do muzyków dołączyła wokalistka De Coy (właśc. Kasia Ziemek). W 1993 roku zespół wydał kasetę „Black Horse” nakładem wytwórni SPV. Kasetę w 1995 roku ukazała się w wersji CD. Zespół wystąpił jako support przed niemiecką grupą – Love Like Blood. Muzycy podpisali kontrakt z Dion Fortune Records i zmienili nazwę swojego zespołu na Fading Colours. W 1998 roku wyprodukowali album „I'm Scared Of ...”. Na krążku pojawiła się gościnnie Anne Clark. Płyta została dobrze przyjęta przez fanów muzyki elektronicznej w Europie, a nawet w USA. „Zillo” czołowe niemieckie pismo poświęcone muzyce elektronicznej zapewniło grupie szeroką promocję. W 2002 roku wydali płytę „The Beginning 89-93”, na której znalazły się zremasterowane utwory z albumu „Black Horse” oraz dwa teledyski. Ostatni album Fading Colours wyszedł w 2009 pt. „I had to Come”. Zespół nagrał dwa covery Depeche Mode („Clean”) oraz Kraftwerk („Metal on Metal”).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Black Horse” (1994)
- „Siostra Nocy” (1994)
- „Lie” (1995)
- „Sister of the Night” (1995)
- „Colours” (1995)
- Fading Colours Feat. Broon, Darrin Huss & Gagarin 108 – „Time” (1996)
- „Spring” (1996)
- „Lorelei” (1998)
- „Strzeż się Tych Miejs” (1998)
- „In This Garden Of Mine” (1998)
- „Enchanted ” (1998)
- „Still” (1998)
- „Clean” (1998)
- „ Be An Angel Again” (2009)
- „Fade away” (2009)
- „Seems Strange” (2009)

Frąckowiak Halina (ur. 1947 roku w Poznaniu) piosenkarka, kompozytorka i autorka tekstów. Zadebiutowała w 1963 roku na Festiwalu Młodych Talentów w Szczecinie, występując pod pseudonimem Sonia Sulin. Współpracowała z zespołami: Tony, Takty, Tarpany, Czerwono-Czarni, ABC, Drumlersi, z liderem SBB Józefem Skrzekiem oraz

z Markiem Bilińskim. Występowała m.in. w Teatrze Muzycznym w Gdyni, w Teatrze Wielkim w Łodzi i w Warszawie. W 1972 roku rozpoczęła karierę solową, a w 1974 roku wyprodukowała swój debiutancki album „Ida”. W 1983 roku wydała synth-popowy album „Serca gwiazd”, który zawierał hity „Serca gwiazd” i „Małe Jeziora”. W 1990 roku uległa poważnemu wypadkowi samochodowemu. W 2007 roku prowadziła autorski cykl rozmów „Porozmawiaj z Haliną” w TVP Polonia, a rok później nagrała nową wersję przeboju „Papierowy księżyc” z grupą Muchy. Otrzymała Złotą Płytę za całokształt dokonań artystycznych, przyznaną przez Polskie Nagrania. Była inicjatorką nadawania Nagrody im. Anny Jantar dla najzdolniejszych debiutantów. W 2023 roku otrzymała Złoty Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Anna już tu nie mieszka” (1982)
- „Serca gwiazd” (1983)
- „Tin Pan Alley” (1987)
- „Papierowy księżyc” (1987)
- „Dancing Queen” (1987)
- „Mały elf” (1987)
- „Jak pięknie by mogło być” (1987)

Gayga (właśc. Krystyna Stolarska) (ur. 1954 roku w Będzinie, zm. 2010 roku w Siemianowicach Śląskich) piosenkarka, kompozytorka, aranżer i skrzypaczka. W latach 1973–1980 występowała w zespołach Amazonki, Rock & Blues i Pro Contra. Występowała jako wokalistka z grupą Krzysztofa Sadowskiego oraz z zespołem Blues & Rock Wojciecha Skowrońskiego. W 1982 roku przyjęła pseudonim „Gayga”, nawiązujący do niemieckiego słowa Geige, oznaczającego skrzypce. W 1984 roku wydała singiel synth-popowy „Ja ruchomy cel” nakładem wytwórni Tonpress, do którego tekst napisał Janusz Kondratowicz. W 1994 roku nawiązała współpracę z zespołem eurodance MC Diva Bernarda Sołtysika. W 2006 roku Gayga wydała album „Dziennik z podróży”.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Gayga:

- „Ostatni singel”
- „Jeszcze godzin tyle”
- „Ja ruchomy cel” (1984)
- „Graj, nie żałuj strun” (1987)

Jako MC Diva:

- „Panie coś pan” (wyd. Laser Sound) (1994)
- „Dziewczyna z St. Pauli” (1995)
- „Anything You Want” „Wszystko czego chcesz” (wyd. Snake’s Music) (1996)
- „Mały Książę” (wyd. Magic Records) (1997)
- „Nowe idzie”
- „Muzyka naszych serc”
- „U-la-le” (Lato nad Bałtykiem) (1996)

Grzywacz Janusz (ur. 1947 roku w Zakopanem) pianista, organista, kompozytor, absolwent Państwowej Szkoły Muzycznej w Katowicach w klasie fortepianu. W 1970 roku z Mieczysławem Górką założył zespół jazz-rockowy Laboratorium. W 1979 roku zadebiutował jako kompozytor muzyki teatralnej, tworząc m.in. do spektaklu „Głosy przyszłości” a także jako kompozytor muzyki filmowej, komponując do „Fotoptaka”. Artysta prowadził równocześnie inne projekty: Duo Laboratorium i Digital Jazz Laboratorium. Grał na instrumentach klawiszowych w zespole Anawa. Współpracował m.in. z Markiem Grechutą, Izabelą Trojanowską, Jarosławem Śmietaną. Był autorem muzyki do widowisk plenerowych m.in. Festiwalu Teatru Ulicznego w Jeleniej Górze, ceremonii otwarcia Festiwalu Teatralnego w Nancy (Francja). W latach 1983-1988 był zwycięzcą konkursu Jazz Top magazynu „Jazz Forum” w kategorii syntezator. Jego kompozycja uświetniła prezentację Polski na Expo w Sewilli (Hiszpania). W 1998 roku wyprodukował płytę „Muzyka osobista”. W 2005 roku wydał album zatytułowany „Młynek Kawowy”. W 2006 roku reaktywował zespół Laboratorium. Otrzymał Złoty Krzyż Zasługi i Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005). Jest członkiem Rad Programowych i jurorem – Studenckiego Festiwalu Piosenki w Krakowie i festiwalu FAMA w Świnoujściu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Młynek Kawowy” (2005)
- „Rondelek” (2005)
- „Zegarek Po Starym” (2005)
- „Kazik Archanioł” (2005)

Heam zespół rockowy w składzie: Henryk Tomczak (gitara basowa), Eugeniusz Parzyński (perkusja), Andrzej Modrzejewski (elektronik-akustyk), Marek Biliński (lider, instrumenty klawiszowe). Później Eugeniusza Parzyńskiego zastąpił Marek Olszak-Dobosz. Zespół powstał w 1975 roku w Poznaniu. Nazwę utworzono z pierwszych liter imion muzyków. Komponowali muzykę rockowo progresywną z elementami elektroniki. Wzorowali się na zespole SBB - Józefa Skrzeka, Czesławie Niemenie oraz Isao Tomicie. W 1975 roku, zdobywając główną nagrodę Złotego Kameleona na Wielkopolskich Rytmach Młodych w Jarocinie, zyskali możliwość nagrania suitu „Przedwiośnie” w studiu nagraniowym Giełda w Poznaniu. W 1977 roku do zespołu dołączył gitarzysta Wojciech Hoffmann oraz nowy perkusista Przemysław Pahl. W 1979 roku grupa najpierw zmieniła nazwę na Krater, a następnie na Krater Rock Band. Rok później zakończyła działalność, a Marek Biliński wraz z wokalistą Włodzimierzem Grzesikiem założyli projekt Arbiter Elegantiarum. Henryk Tomczak i Wojciech Hoffmann utworzyli heavymetalowy zespół Turbo.

Hertel Mikołaj (ur. 1948 roku) muzyk, kompozytor i wykonawca muzyki elektronicznej, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie. Współpracował z Orkiestrą Polskiego Radia i Telewizji Studio S-1 pod dyrekcją Andrzeja Trzaskowskiego. Tworzył piosenki dla Anny Jantar, Zdzisławy Sośnickiej, Ireny Jarockiej, Jerzego Połomskiego. Korzystał m.in. z syntezatora Roland Juno-106. Zasłynął hitami „Dźwięki dalekiego świata” i „Zaczarowane ogrody”, które znalazły się także na ścieżkach dźwiękowych programów telewizyjnych „Pieprz i wanilia” oraz „Sonda”. Często gościł w programie III Polskiego Radia, jego muzykę lansował Jerzy Kordowicz. Tworzył muzykę dla polskiej wytwórni Paris Music. W 2015 roku ukazała się kompilacja jego utworów z lat 1983–1988 zatytułowana „Epizod A”, a dwa lata później wytwórnia GAD Records wydała na CD reedycję kasety „Dźwięki dalekiego świata” z 1992 roku, wzbogaconą o niepublikowane nagrania. W 2018 roku artysta zaprezentował album „Spleen”. Zyskał przydomek „najbardziej romantycznego twórcy el-muzyki w Polsce” oraz miano „polskiego Kitaro”. W 2021 roku wyszła składanka „Echo Wielkiej Płyty (rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. Na winylu znalazły się nieopublikowane nagrania artysty. „Wewnętrzny Puls I” (1984) i „Powitania i Rozstania”(1985). W 2023 roku otrzymał Nagrodę Miasta Stołecznego Warszawy. W tym samym roku ukazała się płyta „Zagubiona w Nostalgii” z kompozycjami z początkowego okresu jego twórczości (utwory zostały zremasterowane z oryginalnych taśm z archiwum Polskiego Radia).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wewnętrzny Puls I” (1984)
- „Powitania i Rozstania” (1985)
- „Róże w ogrodzie Rosetto” (1986)
- „Rozmowa z ptakami” (1986)
- „Światło W Środku Nocy” (1986)
- „Dźwięki Dalekiego Świata” (1992)
- „Zaczarowane ogrody” (1992)
- „Dźwięki dalekiego świata” (1992)
- „Introdukcja” (1992)
- „Ogród Zmysłów” (1992)
- „Kołysanka” (1992)
- „Kolekcja Lalki Barbie” (1992)
- „Ogród cieni” (1993)
- „Powitania i Rozstania” (1993)
- „Na Skraju Przebudzenia” (1998)
- „Ogród aniołów” (2017)
- „Introdukcja: Cztery śnieżynki” (2017)
- „Twarze Melancholii” (2018)
- „Smutek pamięci” (2018)

Jagielski Wojciech (ur. 1955 roku w Warszawie) poeta, kompozytor, reżyser filmowy i scenarzysta. Ukończył Wydział Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego. Tworzył teksty piosenek dla Ewy Bem, Andrzeja Zauchy, Krzysztofa Krawczyka, Grażyny Łobaszewskiej, Bogusława Meca i Maryli Rodowicz. Zajmował się również produkcją teledysków, w tym „Tokio” z Ewą Bem oraz „Ucziwa bieda” z Jackiem Skubikowskim. Jego utwór nagrany z grupą Jot „Pamiętnik manekina” zdobył I nagrodę w konkursie Programu III Polskiego Radia w 1985 roku. Artysta napisał muzykę m.in. do spektakli „Król IV” Stanisława Grochowiaka (w reżyserii Tadeusza Różewicza), „Pułapki na myszy” Agathy Christie (w reżyserii Marka Piestraka), „Motyle są wolne” Leonarda Gershe (w reżyserii Zbigniewa Lesienia). W 2021 roku dwa jego utwory electro-funkowe z lat 80-tych „Śniadanie Pod Palmą” (1984) i „Sałatka z Bananów” (1987) trafiły na kompilację „Echo Wielkiej Płyty (rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. Jego przebój „Pamiętnik Manekina” doczekał się nowej wersji w 2024 roku dzięki remiksowi autorstwa Polotronic.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Śniadanie Pod Palmą” (1984)
- Wojciech Jagielski i grupa Jot- „Pamiętnik Manekina” (Instrumental) (1985)
- „Sałatka z Bananów (Ćwiczenia Izometryczne)” (1987)

Jantar Anna (właśc. Anna Maria Szmeterling) (ur. 1950 roku w Poznaniu, zm. 1980 roku w Warszawie) piosenkarka. Swoją karierę rozpoczęła w 1968 roku piosenką „Po ten kwiat czerwony”. Rok później została wokalistką zespołu Waganci. Współpracowała m.in. ze Stanisławem Sojką, Bogusławem Mecem, Zbigniewem Hołdysem, Andrzejem Tenardem. Nagrywała piosenki z Budką Suflera i grupą Perfect. W 1971 roku wyszła za mąż za Jarosława Kukulskiego, który komponował muzykę do jej przebojów. W 1972 roku rozpoczęła solową karierę pod pseudonimem Anna Jantar. W 1973 roku wystąpiła na 11. Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu, wykonując swój pierwszy solowy hit „Najtrudniejszy pierwszy krok”. Rok później wydała debiutancki album „Tyle słońca w całym mieście”, za który otrzymała złotą płytę. W 1979 roku nagrała hit „Nic nie może wiecznie trwać” (uznawany za pierwszy w Polsce utwór synth-popowy). Muzykę do tego przeboju skomponował Romuald Lipko (współzałożyciel i wieloletni lider Budki Suflera) a tekst napisał Andrzej Kobyliński (współzałożyciel Lady Pank). Artystka zginęła w katastrofie lotniczej 14 marca 1980 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Najtrudniejszy pierwszy krok” (1973)
- „Tyle słońca w całym mieście” (1974)

- „Staruszek świat” (1975)
- „Za każdy uśmiech” (1975)
- „Mój tylko mój” (1975)
- „Radość najpiękniejszych lat” (1977)
- „Baju-baj proszę pana” (1978)
- „Nic nie może wiecznie trwać” (1979)
- „Wielka dama tańczy sama” (1980)
- „Moje jedyne marzenie” (1980)

Jarocka Irena (ur. 1946 roku w Srebrnej Górze, zm. 2012 roku w Warszawie) piosenkarka i aktorka. Studiowała na Wydziale Wychowania Muzycznego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Gdańsku. W 1966 roku zadebiutowała w Klubie Rudy Kot w Gdańsku. Wzięła udział w Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W 1968 roku po raz pierwszy zaśpiewała na festiwalu w Sopocie. Nagrywała płyty dla wytwórni Philips i występowała na koncertach m.in. z Michelelem Sardou, Enrico Maciasem, Charlesem Aznavourem, Mireille Mathieu. Śpiewała nie tylko w Polsce, ale i za granicą, występując m.in. w Niemczech, Bułgarii, Szwajcarii, Włoszech, Portugalii, Luksemburgu, Australii i Francji a także dla środowisk polonijnych w USA i Kanadzie. Współpracowała z Polanami, Czerwonymi Gitarami i Exodusem. W 1976 roku wystąpiła u boku Andrzeja Kopiczyńskiego w filmowej adaptacji Jerzego Gruzy „Motylem jestem, czyli romans czterdziestolatka”. W filmie zaśpiewała hity „Motylem jestem” i „Po prostu człowiek”. Wystąpiła w sztuce Sławomira Mrożka „Piękny widok”. W 1980 roku z Budką Suflera nagrała dwa synth-popowe single „Nie odchodź jeszcze” i „To za mało”. Brała również udział w programie telewizyjnym „Muzyka łączy pokolenia”. W 2008 roku nagrała ostatnią płytę z premierowymi piosenkami „Małe rzeczy”. W 2010 roku wspólnie z Michaeliem Boltonem wyprodukowała swój ostatni przebój „Break Free”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wymyśliłam Cię” (1974)
- „Kocha się raz” (1975)
- „Odpływają kawiarenki” (1975)
- „Gondolierzy znad Wisły” (1976)
- "Motylem jestem" (1976)
- Irena Jarocka & Budka Suflera – „Nie odchodź jeszcze” (1980)
- Irena Jarocka & Budka Suflera – „To za mało” (1980)
- „Beatlemania story” (1987)
- Irena Jarocka & Michael Bolton – „Break Free” (2010)

Jeżowska Majka (właśc. Maria Zofia Jeżowska-Logan) (ur. 1960 roku w Nowym Sączu) piosenkarka, kompozytorka. Ukończyła studia wyższe na Wydziale Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach. Znana jest przede wszystkim z piosenek dla dzieci. Współpracowała m.in. z Jackiem Cyganem, Krzysztofem Antkowiakiem, Anną Jurkiewicz i Papa Dance. W 1978 roku zdobyła nagrodę ZAKR-u na Festiwalu Piosenki Radzieckiej

w Zielonej Górze. W 1981 roku wydała swój debiutancki album zatytułowany „Majka Jeżowska”, a w 1985 roku wylansowała synth-popowy utwór „Papierowy Man”. W 1988 roku za działalność artystyczną i twórczość estradową otrzymała Nagrodę Artystyczną Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego. Od 2003 roku pełni rolę ambasadorki dobrej woli UNICEF. W 2007 została ambasadorką organizacji Polish American Youth w Chicago. Artystka popiera ruchy emancypacji osób LGBT. W 2019 roku wystąpiła na największym festiwalu muzycznym w Polsce Pol’And’Rock. W 2024 roku z okazji 45-lecia działalności artystycznej wystąpiła z recitalem na Polsat Hit Festiwal 2024 w Sopocie. W 2024 roku nawiązała współpracę z raperem Malikiem Montaną, czego efektem jest utwór „Bawimy się w życie”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Papierowy Man” (1985)
- Krystyna Prońko i Majka Jeżowska – „On nie kochał nas” (1985)
- „A ja wolę moją mamę” (1986)
- „Wszystkie dzieci nasze są” (1991)
- „Kolorowe dzieci” (1994)
- „Kolor serca” (pierwszy hymn WOŚP) (1995)
- „Laleczka z saskiej porcelany” (1996)

Jurkstwicz Anna (ur. 1963 roku w Szczecinie) piosenkarka. Na początku swojej muzycznej drogi zafascynowała się jazzem i muzyką gospel. W latach 80-tych występowała w zespołach „Bolter”, „Sami swoi” i z Orkiestrą Zbigniewa Górniego. Zadebiutowała w 1985 roku na festiwalu w Opolu piosenką „Diamentowy kolczyk”. Utwór zdobył pierwszą nagrodę w konkursie premier. W 1986 roku wydała debiutancką płytę synth-popową „Dziękuję, nie tańczę”, na której znalazły się hity: „Diamentowy kolczyk”, „Stan pogody”, „Hej man!”, „Video-dotyk”. Rok później wyprodukowała album z kolędami „Gdy śliczna Pani”. Na przełomie lat 80-tych i 90-tych wzięła udział w serii koncertów Dyskoteka Pana Jacka, organizowanych przez Jacka Cygana. W 1988 roku wydała kolejny szlagier, „Będzie tak, jak jest”, który zyskał uznanie słuchaczy. Nagrywała piosenki do filmów i seriali m.in. „Kingsajz”, „W pustyni i w puszczy”, „Puchatkowego Nowego Roku”, „Prosiaczek i przyjaciele”, „Kubuś i Hefalumpy”, „Czułość i kłamstwa”, „Matki, żony i kochanki”, „Na dobre i na złe”, „Ranczo”. Jest właścicielką Si Music, wytwórni pełniącej jednocześnie funkcje firmy zarządzającej, produkcyjnej i wydawniczej. W 2020 roku wydała płytę „Jestem taka sama” z okazji 35-lecia kariery muzycznej. Na krążku znalazły się premierowe kompozycje. Od 2024 roku prowadzi cykl wywiadów z artystami Legendy Show-biznesu na kanale „Złota scena” w serwisie YouTube.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Od dzisiaj mówię STOP” (1986)

- „Dziękuję, nie tańczę” (1986)
- „Diamentowy koleczyk” (1986)
- „Stan pogody” (1986)
- „Hej man!” (1986)
- „Video-dotyk” (1986)
- „Przenikam” (1986)

Kafel zespół ze Szczecina, gra muzykę industrialną, dark wave, cold wave, synth pop i EBM, powstał w 1986 roku. Jego skład często się zmieniał. Do grupy należeli m.in. Dariusz „Kafel” Krzywański (instrumenty elektroniczne, taśmy preparowane, samplery, komputer, produkcja, kompozycje, śpiew, teksty), Andrzej Panfil (instrumenty elektroniczne), Bogusław Czerwiński (instrumenty elektroniczne), Piotr Gniedziejko (instrumenty elektroniczne). W zespole zadebiutowała Katarzyna Nosowska. Muzycy wzorowali się m.in. na Depeche Mode, Soft Cell, The Human League i Ultravox. Do produkcji swoich utworów używali komputera Amiga 500+. Teksty dla nich pisali m.in. Dorota Maziakowska i Zbyszek Uciechowski. Zespół po raz pierwszy wystąpił w Warszawie podczas VII Festiwalu Poza Kontrolą w 1986 roku, a rok później zagrał dwa koncerty w Szczecinie, gdzie Andrzeja Panfila zastąpił Tomek Czerwiński. W Częstochowie, w studiu akademickiego radia, nagrali kilka piosenek z udziałem Piotra Gniedziejko. W 1989 roku do zespołu dołączył wokalista Andrzej Kwinto (Lenin). W 1992 roku wydali własnym sumptem kasetę „Egzalte”, a ich występy uświetniały projekcje slajdów z obrazami Zdzisława Beksińskiego. Grupa Kafel zakończyła swoją działalność w 1992 roku. W 2012 roku nakładem Requiem Records wyszła kompilacja „1982–1992”, na której znalazły najważniejsze utwory zespołu. W 2020 roku zespół powrócił, wydając teledysk do utworu „Daj”. Koncert z 22 kwietnia 2023 roku został uwieczniony na płycie CD zatytułowanej „Zawieje”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Korowody” (1989)
- „Dom” (1990)
- „Klatka” (1992)
- „Noc” (1992)
- „Eko” (1992)
- „Daj” (2020)
- „Czasem” (2024)

Kapitan Nemo (właśc. Bogdan Tadeusz Gajkowski) (ur. 1950 roku w Warszawie) prekursor new romantic w Polsce, znakiem rozpoznawczym artysty był charakterystyczny beret. Zadebiutował pod własnym nazwiskiem nagraniami „Dzieci muzyki” i „Będzie niedziela” (1978) wydanymi przez Tonpress. W 1981 roku wyprodukował dla Izabeli Trojanowskiej piosenki „Brylanty” i „Nic naprawdę”, a rok później, jako Kapitan Nemo, wydał szlagiery „Elektroniczna cywilizacja” i „Po co mówić o tym” (Tonpress). Współpracował

z Krzysztofem Kobylińskim, Adamem Lewandowskim (perkusja) i Januszem Grzywaczem (instrumenty klawiszowe). W 1983 roku ukazały się kolejne piosenki „Słodkie słowo” i „S.O.S. dla planety”. W nagraniach wziął udział Rafał Paczkowski (instrumenty klawiszowe) i Adam Kolarz (perkusja). Jego największym przebojem stała się piosenka „Twoja Lorelei” (1984), nagrana z udziałem Marka Kaczmarska. Na debiutancki album „Kapitan Nemo” (Tonpress) trzeba było czekać aż do 1986 roku. Produkcję promował hit „Bar Paradise” oraz piosenki „Wideonarkomania” i „Samotność jest jak bliski brzeg”. W 1989 roku ukazał się jego drugi album „Jeszcze tylko chwila”, wydany również w wersji angielskiej, jako „In a Little While”. W 1992 roku wydał album „The Best of Kapitan Nemo”, po czym skoncentrował się na komponowaniu muzyki do reklam. W 2002 roku nagrał płytę „Wyobraźnia” (BooGie Records), którą promował hit „Zabierasz moje sny”, nawiązujący do muzyki z lat 80-tych. W 2014 roku ukazał się kolejny album z serii „Złota Kolekcja” pt. „Kapitan Nemo – Twoja Lorelei”. W 2024 roku artysta wyprodukował swój najnowszy krążek, zatytułowany „Rycerz”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Elektroniczna cywilizacja” (1982)
- „Po co mówić o tym?” (1983)
- „S.O.S. dla planety” (1983)
- „Zimne kino” (1984)
- „Twoja Lorelei” (1984)
- „Samotność jest jak bliski brzeg” (1985)
- „Wynurzenie” (1985)
- „Wideonarkomania” (1986)
- „Bar Paradise” (1986)
- „Nic się nie zmienia” (1989)
- „Zabierasz moje sny” (2002)
- „Na co czekasz” (2002)
- „Wojna” (2023)
- „Rycerz” (2024)

Kayah (właśc. Katarzyna Szczot) (ur. 1967 roku w Warszawie) piosenkarka, kompozytorka, autorka tekstów, fotomodelka i projektantka mody. Jest członkinią Rady Polskiej Fundacji Muzycznej. Śpiewała z zespołami Rastar i Zgoda. W 1986 roku nagrała z zespołem Tilt piosenkę „Mówię ci, że...” Utwór zdobył olbrzymią popularność w Polsce. W 1988 roku nagrała swój debiutancki album „Kayah”. Artystka współpracowała m.in. z zespołem Republika przy utworze „Mówili o mnie”, Grzegorzem Ciechowskim przy „Obywatelu świata” oraz z Nazarem przy piosence „Inout”. W 1995 roku nagrała album „Kamień”, a dwa lata później kolejny krążek „Zebra”. W latach 1998-1999 współpracowała z Goranem Bregoviciem. Ich hit „Śpij kochanie śpij” trafił na ścieżkę dźwiękową do filmu „Operacja Samum” (reż. W. Pasikowski). Teledysk do utworu „Prawy do lewego” otrzymał nagrodę „Fryderyk” w 1999 roku w kategorii teledysk roku. Nawiązała współpracę z Cesarią Evorą. Artystki nagrały

teledysk do utworu „Embracaco”. W 2003 roku wydała album „Stereo typ”, na którym znalazły się elektroniczne kompozycje m.in. „Do D.N.A” i „Testosteron”. W 2004 roku założyła z Tomkiem Grewińskim firmę fonograficzną i agencję koncertową Kayax. W tej wytwórni wydali swoje płyty m.in. Mosqitoo i Zakopower. W 2020 roku wydała singiel „Ramię w ramieniu” z Viki Gabor, który osiągnął 4. miejsce na antenowych listach przebojów. W tym samym roku nagrała „Królestwo kobiet” z Mery Spolsky wystąpiła gościnnie w piosenkach „Przejazdem” Pectusa, „Kocham cię” Marii Sadowskiej i „Nisko jest niebo” Pezeta. W 2021 roku wydała singiel „Nie dzielcie nas” z Krzysztofem Iwaneczko i „Kochaj różnym być” z Nickiem Sincklerem. W duecie z Natalią Kukulską nagrała utwór „Pod powieką” inspirowany „Preludium e-moll” Chopina. W 2025 roku wydała singiel „Proszę tańcz”, nagrany w duecie z Dawidem Kwiatkowskim.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Robert Chojnacki, Piasek, Kayah – „Budzikom Śmierć” (1995)
- „Fleciki” (1995)
- „Supermenka” (1997)
- „Na językach” (1997)
- Kayah, Urszula – „Uwierz...To Nie Ja” (1997)
- Kayah & Goran Bregović – „Śpij Kochanie, Śpij” (1999)
- Kayah & Goran Bregović – „Prawy Do Lewego” (1999)
- „Jaka Ja Kayah” (2000)
- „Testosteron” (2003)
- „Do D.N.A.” (2004)
- „Duchy Tych Co Mieszkali Tu” (2004)
- Krzysztof Kiljański feat. Kayah – „Prócz Ciebie, Nic” (2004)
- „Jutro Rano” (2005)
- „Za późno” (2011)
- „Ding Dong” (2016)
- „Po co” (2017)
- Kayah & KęKę – „Supermenka 2018” (2018)
- Viki Gabor i Kayah- „Ramię w ramię” (2020)
- Dawid Kwiatkowski, Kayah – „Proszę tańcz” (2025)

Kayanis (właśc. Lubomir Jędrasik) (ur. 1972 roku w Słupsku) kompozytor, autor tekstów i producent. Pisze muzykę do spektakli teatralnych i wystaw, współpracuje m.in. z wytwórnią Warner Bros i firmą fonograficzną Koch International. Tworzy muzykę elektroniczną z elementami rocka symfonicznego i neoprogresywnego, łącząc dźwięki syntezatorów z brzmieniem elektrycznych gitar a także z orkiestrą i chórem. W 1987 roku założył zespół Van der Krammer, grający muzykę elektroniczną, inspirowany grupami: Tangerine Dream, Klaus Schulze, Vangelis. Pierwszy koncert zagrali w Ośrodku Kultury Ochoty w Warszawie w 1988 roku w ramach „Festiwalu Muzyki Science-Fiction”, gdzie zdobyli drugie miejsce. Grupa zakończyła działalność w 1990 roku, po czym Jędrasik rozpoczął solową karierę. W 1992 roku zorganizował widowisko „Oczekiwanie” z udziałem grupy tańca współczesnego „Nocny Warsztat”. W 1994 roku label X-Serwis wydał pierwsze kompozycje

Jędrasika zatytułowane „Oczekiwanie”. W 1998 roku artysta nagrał swoją pierwszą płytę „Machines and Dreams”, którą promował teledysk do utworu „Arecibo”. Album został ciepło przyjęty przez fanów muzyki elektronicznej. Z Markiem 'mRqS' Szulenem organizował w latach 2000-2001 Festiwal Muzyki Elektronicznej KOMP w Kwidzynie. Kayanis często gościł w programie Jerzego Kordowicza w radiowej Trójce. Jego album „Synesthesia” (2001) zdobył ogromną popularność na całym świecie. Do jego realizacji zaprosił Państwową Orkiestrę Kameralną ze Słupska, prowadzoną przez Romana Drozda, oraz stuosobowy chór. W 2007 roku wydał płytę „Where Abandoned Pelicans Die”, promowaną przez kilka teledysków m.in. „Lightsleeper” i „Where Abandoned Pelicans Die”. Kayanis wystąpił jako pierwszy artysta z Polski na holenderskim festiwalu muzyki elektronicznej „Alfa Centauri”. Współpracował z Patrycją Modlińską i był autorem tekstów piosenek z sezonów „1-3 Pokémon”. W 2015 roku wyprodukował płytę „Transmundane” (po raz pierwszy sygnując ją swoim prawdziwym imieniem i nazwiskiem obok pseudonimu). W 2017 roku wydał album „Mundane” w wersji streamingowej, a rok później materiał ukazał się na płycie CD. Od 2023 roku występuje jako Lubomir Jędrasik. W tym samym roku wypuścił album „Myötähäpeä”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Synesthesia I” (2001)
- „Aurora Abbandonata” (2007)
- „Where Abandoned Pelicans Die” (2007)
- „Lightsleeper” (2007)
- „Sad Song”
- „Disturbing Glow” (feat. Marcin Tomczak i Akademicki Chór Uniwersytetu Gdańskiego) (2015)
- „Transmundane” (2015)
- „Atate” (2015)
- „Patrycja Modlinska & Kayanis - The Ghostwriter” (2015)

Kimono Franek (właśc. Piotr Fronczewski) (ur. 1946 roku) to wspaniały aktor, ale jako Franek Kimono (raper) został odkryty przez kompozytora Andrzeja Korzyńskiego (aka Andrzej Spol) oraz jego współpracowników, Mariusza Zabrodzkiego i Sławomira Wesołowskiego, Krzysztofa Gradowskiego. Piotra Fronczewskiego wybrano do tego przedsięwzięcia podczas nagrywania ścieżki dźwiękowej do filmu „Akademia pana Kleksa” w 1983 roku. W tym samym roku Piotr Fronczewski wydał pierwsze utwory: „King Bruce Lee karate mistrz” i „Dysk Dżokej”. Rok później w wytwórni Arston ukazał się longplay „Franek Kimono”, który doczekał się kilku reedycji i zdobył tytuł „Płyty roku '84” w kategorii muzyki rozrywkowej w plebiscycie przeprowadzonym przez II Program Polskiego Radia. Andrzej Korzyński (producent płyty) wykorzystał profesjonalny sprzęt do jej produkcji m.in. syntezator Yamaha DX7, automat perkusyjny Roland TR-808 oraz Roland TB-303 do linii basowych. W 1984 roku w Teatrze Muzycznym w Gdyni wystawiono musical „Drugie Wejście Smoka - Franek Kimono Story”

w reżyserii Jerzego Gruzy. Postać Franka zainspirowała Marylę Rodowicz do stworzenia piosenek „Franek - Wielkie Jajko z Małym Żółtkiem” i „Gimnastyka”. Franka Kimono uważa się za pierwszego polskiego rapera. Jego piosenki pojawiły się w serialu „Tulipan” (1986). W 1998 roku Franek Kimono wydał swój drugi album „Toczy się życie – Powrót Mistrza”, jednak żadna z piosenek nie zdobyła większej popularności. W 2007 roku Sokół i Pono zaprosili go do udziału w utworze „W aucie”, a rok później remiks jego hitu „Dysk Dżokej” pojawił się jako bonus track na debiutanckiej płycie Wet Fingers. W 2021 roku raper Popek i producent Claysteer nagrali własną wersję przeboju „King Bruce Lee”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „King Bruce Lee Karate Mistrz” (1984)
- „Pola Monola + Coca Cola” (1984)
- „Dysk Dżokej” (1984)
- „Sound Ciezkie Brzmienie” (1984)
- „Ja Jestem Menago” (1984)
- „Tankowanie Noca” (1984)
- „Królowa Dysko” (1984)
- „Break Dance” (1984)

Klincz poznański zespół nowofalowy, założony w 1983 roku przez Ryszarda Kniata (wokół, instrumenty klawiszowe), zadebiutował na Rock Arenie w Poznaniu w składzie: Krzysztof „Kuba” Janicki (wokół), Jerzy Michalak (wokół, gitara), Tomasz Runke (gitara), Tomasz Kaczmarek (gitara basowa) i Wojciech Młotecki (perkusja). Zespół łączył rock i muzykę elektroniczną, zdobył dużą popularność dzięki tekstom Marka Dutkiewicza. Do ich najlepszych hitów należały: „Słodki Doping” (1985), „Gorączka” (1985) oraz „Pod latarnią” (1988) nagrany we współpracy z Ursulą. Zespół, w swojej twórczości wykorzystujący syntezatory i perkusję Simmons, doczekał się reedycji swoich płyt na winylu i CD, wydanych przez Wytwórnnię Muzyczną MTJ z Warszawy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Słodki Doping” (1985)
- „Posłuszna jak automat” (1985)
- „Plamy na słońcu” (1985)
- „Gorączka” (1985)
- „Dla Ciebie staczam się” (1985)
- „Dokąd, po co i jak” (1985)
- „Firma Salon gier” (1985)
- „Dziś cofnąć się nie mogę” (1985)
- „Zadzwoń do nieba” (1985)
- „Disneyland” (1985)
- „Latarnik” (1985)
- „Jak lodu bryła” (1985)
- „Klucze Do Raju” (1985)
- „Wielki wyścig” (1988)
- „To nie do wiary” (1988)
- „Koty” (1988)
- Klincz i Urszula- „Pod latarnią” (1988)

Kniat Ryszard (ur. 1955 roku w Poznaniu) kompozytor, aranżer i wokalista, twórca muzyki elektroniczno-instrumentalnej. W latach 1961–1971 śpiewał w Poznańskim Chórze Chłopięcym Jerzego Kurczewskiego. Jako wokalista współpracował z zespołami Sebastian, Fart, S-26 oraz z kabaretem Tey. W 1983 roku Ryszard Kniat utworzył grupę Klincz. Komponował piosenki dla Krzysztofa Krawczyka, Urszuli, Magdy Dureckiej i Danuty Mizgalskiej. Współpracował z Krystyną Giżowską oraz Orkiestrą PRiTV Zbigniewa Górnego. W 1991 roku wydał solowy album „Australian Dreams”. Był także współzałożycielem K&K Studio (Kniat & Kosmała) wraz z Andrzejem Kosmałą, menedżerem Krzysztofa Krawczyka. Wytwórnia ta zajmowała się wydawaniem kaset i płyt, przyczyniając się do sukcesu zespołu Krzysztof Krawczyk Family. W latach 90-tych Ryszard Kniat nagrał kilka tanecznych hitów w polskiej wersji językowej, takich jak „Runaway Train (Twój Pociąg)”, „Moja Matyldo”, „W Biciu Serc” oraz „This Old Town (Chcę Cię Znaleźć)”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Chyba wiesz” (Have i told you lately) (1994)
- Michał Gielniak & Jerzy Różycki & Ryszard Kniat – „Już czas” (Go west) (1994)
- „Twój pociąg” (Runaway train) (1994)

Kombi zespół z Gdańska, grający muzykę eksperymentalną i jazzową, działał od 1969 roku pod nazwą Akcenty. Kierował nim Sławomir Łosowski (ur. 1951), grający na instrumentach klawiszowych. Do grupy należeli muzycy: Grzegorz Skawiński (ur. 1954) na gitarze, Waldemar Tkaczyk (ur. 1954) na basie, Jan Pluta (ur. 1954) na perkusji. W 1976 roku formacja przyjęła nazwę Kombi i zadebiutowała na festiwalu Pop Session w Sopocie. W 1979 roku artyści nagrali swój pierwszy singiel „Wspomnienia z pleneru”. W drugiej połowie lat 70-tych zespół zwrócił się ku rockowi i synth-popowi, stając się pionierami electro i synth-popu w Polsce. Jako pierwsi nad Wisłą używali do komponowania muzyki: Commodore, 64 (jako sekwencera MIDI), Prophet 5, 700s Minikorg, syntezatora DX-7 Yamaha, elektronicznego zestawu perkusyjnego Simmons SDS-V i Yamaha RX-11, Rolanda TR-808. Na pierwszym albumie „Kombi” (1979) znalazły się przeboje: „Jak ja to wytrzymam”, „Czy już koniec”, „Leniwe sny” i „Przytul mnie”. W 1981 roku zespół wydał płytę „Królowie życia”, na której znalazły się hity „Słodka jest noc” oraz funkowy hit „Bez ograniczeń”, który stał się oprawą muzyczną programu telewizyjnego „5-10-15”. Po nagraniu tego albumu z zespołu odszedł Pluta, a jego miejsce zajął Jerzy Piotrowski znany ze współpracy z SBB i Czesławem Niemenem. W 1983 roku zespół wyprodukował kilka singli elektronicznych, takich jak „Inwazja z Plutona”, „Linia życia”, „Komputerowe serce” oraz „Nie ma jak szpan”. Rok później wydali swój trzeci album „Nowy rozdział”, który brzmieniowo skłaniał się bardziej ku

elektronice niż muzyce rockowej. Zawierał przeboje takie jak „Słodkiego miłego życia”, „Nie ma zysku”, „Kochać cię – za późno”. Nagranie „Słodkiego miłego życia” zdobyło nagrodę publiczności na Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Warto wyróżnić album „Kombi 4” (1985), który zawierał hit „Black and White” oraz piosenkę „Nasze rendez-vous”. Przy jego produkcji po raz pierwszy w Polsce zastosowano sampler. W 1989 roku ukazał się album „Tabu”, który stał się ostatnim wydawnictwem zespołu w pierwotnym składzie. Przebój „Nietykalni” z tego albumu zyskał popularność wśród fanów zespołu. W 1991 roku wyszła składanka „The Best of Kombi” z największymi przebojami w historii kapeli. Grupa rozpadła się w 1992 roku, a z zespołu odeszli Grzegorz Skawiński i Waldemar Tkaczyk. Trzy lata później, w 1995 roku, założyli zespół O.N.A. Lider grupy Kombi, Sławomir Łosowski, kontynuował działalność artystyczną, ale nie odnosił większych sukcesów. W 2003 roku Grzegorz Skawiński, Waldemar Tkaczyk i Jan Pluta reaktywowali zespół, ale zmienili jego nazwę na Kombii. Pod koniec 2014 roku Sławomir Łosowski ponownie założył zespół Kombi w składzie: Zbyszek Fil (wokal), Karol Kozłowski (gitara basowa) i Tomasz Łosowski (perkusja). Na mocy wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej od 2022 roku jego kapela występuje pod nazwą Kombi Łosowski.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wspomnienia z pleneru” (1979)
- „Czy Już Koniec?” (1979)
- „Oczekiwanie Na Odlot” (1979)
- „Leniwe Sny” (1979)
- „Jak Ja To Wytrzymam” (1979)
- „Hotel Twoich Snów ” (1979)
- „Przytul Mnie” (1979)
- „Bez ograniczeń” (1981)
- „Inwazja z Plutona / „Nie ma jak szpan” (1983)
- „Linia Życia” / „Komputerowe Serce” (1983)
- „Nie poddawaj się” (1983)
- „Kochać Cię za późno” (1984)
- „Słodkiego, miłego życia” (1984)
- „Black and White” (1985)
- „Nasze rendez vous” (1985)
- „You Are Wrong” (1986)
- „Bez szans” (1989)
- „Nietykalni – skamieniałe zło” (1989)
- „Pamiętaj mnie” (1989)
- „Tabu – obcy ład” (1989)
- „Też chciałbym tak” (1989)

Komendarek "Gudonis" Władysław (ur. 1948 w Sochaczewie) instrumentalista, producent muzyczny i kompozytor. Nazywany jest ojcem polskiej muzyki elektronicznej. Inspirował się punkiem, hard rockiem, jazzem i muzyką klasyczną. Grał w różnych zespołach: Kormorany, Borysy. W latach 1973-1983 był członkiem legendarnej grupy rockowej Exodus (z Andrzejem i Wojciechem Puczyńskimi, Zbigniewem Fykiem, Pawłem Birulą). Po rozpadzie

zespołu w 1983 roku rozpoczął karierę solową pod pseudonimem „Gudonis”. W 1984 roku zadebiutował płytą solową „Dotyk chmur”. Komponował muzykę do przedstawień teatralnych m.in. „Szalona lokomotywa”, do filmów m.in. „Przyjaciele” i „Ręczna robota”. Zdobył w tym samym roku Grand Prix w kategorii najciekawsze zjawisko akustyczne. Zorganizował w 1989 roku Złot Elektrycznych Fanatyków (ZEF). Wystąpił na Festiwalu Ars Electronica w Linzu. W 1992 zdobył nagrodę Top Tlen (Trójkowej Listy Elektrycznych Nagrań) za kompozycję „35 śmietnik atomowy”. W 2011 roku ukazał się dwupłytowy album „Przestrzenie Przeszłości” z jego najlepszymi kompozycjami, wydany przez wytwórnię Metal Mind Productions. W 2013 roku otrzymał nagrodę „Człowiek ze Złotym Uchem” przyznaną przez Międzynarodowy Festiwal Producentów Muzycznych Soundedit w Łodzi. Muzyk posiada sporą kolekcję instrumentów elektrycznych m.in. organy Hammonda, Korg Trident MK II, Roland SH-2000, Roland System 100 model 101 i 102, Yamaha Electone B20R, ARP Soloist, Clavinet C3 Hohner, Crumar Multiman S (string) oraz ARP Omni. O Władysławie Komendarku nakręcono film „Władysław Komendarek. W Kosmosie zawsze jest dobrze”. Współpracował z Stevem Schroyderem i Steve'em Jolliffe'em z Tangerine Dream. W 2018 roku otrzymał od Ministra Kultury odznakę honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Słynny raper 50 Cent z USA skorzystał z jego twórczości, nagrywając samplowany utwór pt. „Crazy”. Rok później francuska wytwórnia Akuphone wydała kilka jego kompozycji na płycie winylowej „Retrospektywny” (Retrospective). W 2024 roku dziennikarz Dawid Brykalski opublikował biografię Władysława Komendarka pt. „Komendarek. Życie pozaziemskie”. Władysław Gudonis Komendarek i Krzysztof Maria Komendarek-Tymendorf zostali nominowani do nagrody Fryderyka w 2024 roku za album „AtomoGenus”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Anielski lot” (1982)
- „Tęsknota Żeglarza” (1985)
- „Opętanie” (1987)
- „Sen shoguna” (1988)
- „Cyklamenowe wyspy” (1988)
- „Taniec szerszeni” (1988)
- „Halo Komputer” (1988)
- „Miłość Robotów” (1988)
- „Hibernacja Nr 1” (1990)
- „Płynąca plazma” (1990)
- „Przywitanie kosmitów” (1990)
- „Taniec Elfów” (1993)
- „35 śmietnik atomowy” (1993)
- „Kupcy czasu” (1995)
- „Szafirowa chimera” (1996)
- „Polowanie w puszczy białej” (2007)
- Władysław Komendarek i 50 Cent- „Crazy” (2018)
- „Toccata i fuga” (2018)
- „Kosmiczny mecz” (2018)

- „Planeta śmiechu 1” (2021)

Kordowicz Jerzy (ur. 1943 roku w Wilnie) największy popularyzator muzyki elektronicznej w Polsce, dziennikarz Programu III Polskiego Radia. W latach 70-tych promował twórców związanych ze Studium Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie, prowadząc z Krzysztofem Szlifirskim cykl audycji „Instrumenty elektryczne i elektronowe” oraz z Eugeniuszem Rudnikiem program „Fantazja elektryczna”. W 1977 roku zapoczątkował cotygodniową audycję autorską „Studia nagrań”. Prowadził audycje, takie jak „Klasycy syntezatorów”, „Top Tlen”, „Muzykobranie”, „Między snem, a dniem”, „Muzyczna poczta UKF”. Jego program „Studio el-muzyki” był nadawany w latach 1977-2010 i ponownie od 2016 roku. W 1983 roku zapowiadał koncert grupy Tangerine Dream w Warszawie, ale nie na żywo, gdyż zapowiedź odtwarzano z taśmy. To w jego programach zadebiutowali polscy wykonawcy muzyki elektronicznej m.in. Marek Biliński i Władysław Komendarek a także zachodnie gwiazdy m.in. Kraftwerk i Klaus Schulze. Kordowicz uważany jest za ojca chrzestnego polskiej muzyki elektronicznej.

Korzyński Andrzej (ur. 1940 roku w Warszawie, zm. 2022 roku) kompozytor, pianista i aranżer muzyki rozrywkowej, pionier polskiej muzyki elektronicznej i bigbitu, występował pod pseudonimem Andrzej Spol. Był uczniem K. Sikorskiego. Ukończył Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Warszawie. W latach 1965-73 był kierownikiem Radiowego Studia "Rytm". Do komponowania muzyki używał, jako jeden z pierwszych w Polsce, syntezatora Minimooga. W 1977 roku nagrał elektroniczny album „Jumbo Jet” (Polskie Nagrania) dla Arp Life, korzystając z syntezatora Roland TB-303 i sekwencera, pianina Fendera, organów Hammonda. Stał również za sukcesem Franka Kimono (właśc. Piotr Fronczewski) i wyprodukował jego debiutancką płytę, wydaną w 1984 roku. Nowoczesne instrumenty zastosował w produkcji do popularnych seriali, takich jak „07 zgłoś się”, „Akwen Eldorado” czy „Tulipan”. Współpracował m.in. z Andrzejem Wajdą, Andrzejem Żuławskim, Sylwestrem Chęcińskim, Januszem Morgensternem, Władysławem Ślesickim, Jerzym Gruzą. Jego muzyka trafiła na ścieżkę dźwiękową do filmów: „Diabeł” (1972), „W Pustyni i w Puszczy” (1973), „Człowiek z marmuru” (1976) i „Człowiek z żelaza” (1981) (oba w reżyserii A. Wajdy), „Na srebrnym globie” (reż. A. Żuławski) oraz do filmów o „Panu Kleksie” (reż. K. Gradowski). Napisał wiele przebojów m.in. dla Piotra Szczepanika „Żółte Kalendarze”, „Kochać” i „Zabawa podmiejska”; dla Ireny Jarockiej „Motylem jestem”; dla Czesława Niemena „Domek bez

adresu”; dla Maryli Rodowicz ”Szparka sekretarka”. Napisał słowa do piosenki disco-polo „Mydełko Fa” (1991). Po muzykę Korzyńskiego sięgnęli raperzy Sokół i Pono w przeboju „W aucie” z 2007 roku. W 2016 roku powstał o nim film dokumentalny „Andrzej Korzyński. Zagubiony diament” w reżyserii Grzegorza Brzozowicza. W 2017 roku Andrzej Korzyński otrzymał Srebrny Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis przyznany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP, a rok później Nagrodę „Człowieka ze Złotym Uchem” na Festiwalu Soundedit za „wybitne dokonania w dziedzinie produkcji muzycznej”. W 2018 roku dziennikarka Maria Szablowska napisała książkę-wywiad z Korzyńskim pt. „Znam wszystkie Wasze numery”. W 2020 roku wytwórnia GAD Records wydała kompilację zatytułowaną „80” z jego najlepszymi utworami. Artysta zmarł w 2022 roku, a w 2023 roku otrzymał pośmiertnie Złotego Fryderyka.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Piotr Szczepanik- „Żółte kalendarze” (1966)
- Piotr Szczepanik- „Kochać” (1966)
- Czesław Niemen- „Domek bez adresu” (1967)
- Muzyka z filmu „W pustyni i w puszczy” (reż. Władysław Ślesicki) (1973)
- Irena Jarocka -„Motylem jestem” (1974)
- Muzyka z filmu S.O.S (1974) (reż. Janusz Morgenstern) (1974)
- Maryla Rodowicz- „Do łezki łezka” (1974)
- Zdzisława Sośnicka-„A kto się kocha w tobie” (1979)
- Muzyka z filmu „Akademia pana Kleksa” (reż. Krzysztof Gradowski) (1983)
- Franek Kimono – „King Bruce Lee karate mistrz” (1984)
- Małgorzata Ostrowska- „Meluzyna” (1985)
- Muzyka z filmu „Podróże pana Kleksa” (reż. Krzysztof Gradowski) (1986)
- Maryla Rodowicz- „Szparka sekretarka” (1986)
- Urszula- „Sweet, sweet tulipan” (1986)
- Maryla Rodowicz- „Kasa sex” (1987)
- Muzyka z filmu „Pan Kleks w kosmosie” (reż. Krzysztof Gradowski) (1988)
- Franek Kimono –„Hossa Bossa” (1990)
- Marlena Drozdowska i Marek Kondrat – „Mydełko Fa” (1991)
- Marlena Drozdowska i Marek Kondrat – „Dolary, Dolary” (1991)
- Franek Kimono – „Bazar Europa” (1998)
- Małgorzata Ostrowska – „Wiosna kwiaty rozdaje” (2001)
- Muzyka z filmu „Zaginiona” (2003) (reż. Andrzej Kostenko) (2003)
- Andrzej Korzyński – „Truncheon Man” (2014)
- Robert Rozmus-„Mówili Na Nią Słońce” (2016)
- „Mowa ptaków” (reż. Xawery Żuławski) (2019)
- Andrzej Korzyński – „Fantazja na TB-303 i sax”

Krupowicz Stanisław (ur. 1952 roku w Grodnie) kompozytor i nauczyciel muzyki.

W latach 1975-81 studiował kompozycję u Tadeusza Bairda i Włodzimierza Kotońskiego w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie, a w 1979 roku uczestniczył w letnich kursach kompozycji w Bayreuth. W 1981 roku założył z kompozytorami: Andrzejem Mitanem, Krzysztofem Knittlem, Andrzejem Bieżanem, Mieczysławem Litwińskim i Tadeuszem Sudnikiem „Niezależne Studio Muzyki Elektroakustycznej”. W 1982 roku wziął udział

w Międzynarodowych Kursach Wakacyjnych Nowej Muzyki w Darmstadt. W 1984 roku Krupowicz zadebiutował na „Warszawskiej Jesieni” utworem na taśmę pod angielskim tytułem „Music for S”, który w istocie był dedykacją dla podziemnego ruchu „Solidarności”, skróconym ze względu na cenzurę. W 1986 roku otrzymał Prix de Paris, nagrodę University Stanford, na realizację utworu w IRCAM w Paryżu. W 1989 roku otrzymał tytuł doktora sztuk muzycznych. Zdobył wiele nagród w dziedzinie kompozycji, tworząc utwory kameralne, orkiestrowe i elektroakustyczne. W 2005 roku był jednym z inicjatorów wrocławskiego festiwalu „Musica electronica nova”. W latach 2003–2020 był kierownikiem Studia Kompozycji Komputerowej w Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. W 2012 roku otrzymał tytuł profesora sztuk muzycznych. W 2019 roku został laureatem nagrody ZKP. Pracuje w Akademii Muzycznej we Wrocławiu, gdzie wykłada kompozycję i muzykę elektroniczną.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Music for S” wyk. Warszawska Jesień (1984)
- „Tako rzecze Bosch” (1985)
- „Zmierzch na taśmę” (1986)
- „Alcoforado na taśmę” (1989)
- „Smoking Room Blues na zespół” MIDI (1991)
- „Pewne szczególne przypadki Uogólnionej Kadencji Wielkiej Doskonałej na syntezatory i komputery”, wyk. Warszawska Jesień (1995)
- „Muzyka najwyższego zwoju na komputery” wyk. (2009)

Laboratorium zespół w składzie: Janusz Grzywacz (fortepian i organy), Mieczysław Górka (perkusja), Marek Stryszowski (wokal i saksofon). Powstał w 1970 roku w Krakowie (przy Zakładach Przemysłu Tytoniowego) z inicjatywy Janusza Grzywacza. W 1976 roku wydał swój debiutancki album „Modern Pentathlon”. W 1982 roku nagrał koncertowy longplay „The Blue Light Pilot – Live”. Do nagrania płyty „No 8” (1984) muzycy użyli vocodera, Micromooga, Rolanda Jupiter 4 oraz Clavisetu. W 1987 roku ukazała się ich płyta „Anatomy Lessons”, wydana tylko w Szwajcarii. W 1990 roku grupa zakończyła działalność. W 2006 roku zespół wydał album „Anthology 1971 – 1988”, który zawierał prawie wszystkie nagrania grupy. Kapela powróciła w 2008 roku jako **Laboratorium Second Life**. W 2018 roku ukazał się ich album „Now”. W 2019 roku **Laboratorium** uznano za Najlepszy Zespół Jazzu Elektrycznego w Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pięcioróbj nowoczesny” (1976)
- „Szalony Baca” (1976)
- „ABZ” (1976)

- „Funky Dla Franki - Funky For Franka” (1976)
- „Beautiful Driver” (1978)
- „I'm Sorry, I'm Not Driver” (1979)
- „Ikona / An Icon - In Memory Of Zbigniew Seifert” (1979)
- „Karolinka” (1984)
- „Makijaż” (1986)
- Laboratorium Ft. O.S.T.R. – „Laboratorium ” (2018)

Lady Pank zespół rockowy z Wrocławia powstał w 1981 roku z inicjatywy Jana Borysewicza (związanego wcześniej z grupą Budka Suflera) oraz Andrzeja Mogielnickiego (autora tekstów piosenek zespołu). Formacja przyjęła nazwę od tytułu swojego pierwszego przeboju „Mała Lady Punk”. Do pierwszego składu zespołu należeli: Jan Borysewicz (gitara), Janusz Panasewicz (wokalec), Paweł Mściślawski (bas), Edmund Stasiak (gitara), Jarosław Szlagowski (perkusja). W 1983 roku nagrali swój debiutancki album „Lady Pank”. Krążek sprzedał się w ponadmilionowym nakładzie. Zespół koncertował w USA, Wielkiej Brytanii, Francji i NRD. W 1985 roku wydał anglojęzyczną wersję debiutanckiego albumu „Drop Everything”. Eksperymentując z elektronicznymi brzmieniami i syntezatorami, w 1988 roku nagrał płytę „Tacy Sami”. Na krążku znalazły się hity: „Zostawcie Titanica”, „Mała wojna”, „To, co mam”, „Tacy sami”. W 1997 roku nagrali płytę „W transie”, na której znalazły się dawne przeboje w nowych aranżacjach. W 2007 roku zespół odsłonił swoją gwiazdę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki w Opolu. Lady Pank wciąż aktywnie tworzy muzykę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tańcz, głupia tańcz” (1982)
- „Mniej niż zero” (1983)
- „Zamki na piasku” (1983)
- „Kryzysowa narzeczona” (1983)
- „Zostawcie Titanica” (1988)
- „Mała wojna” (1988)
- „To, co mam” (1988)
- „Tacy sami” (1988)
- „Zawsze tam, gdzie ty” (1990)
- „Wenus, Mars” (2007)

Lipko Romuald (ur. 1950 roku w Lublinie, zm. 2020 roku w Lublinie) organista, pianista, gitarzysta, kompozytor i aranżer, autor tekstów. W 1996 roku zadebiutował, komponując muzykę do wiersza Adama Asnyka „Między nami nic nie było”. Razem z Krzysztofem Cugowskim założył zespół Budka Suflera. Wspólnie z Markiem Dutkiewiczem, autorem tekstów, stworzył wiele przebojów, takich jak „Jolka, Jolka pamiętasz”, „Czas ołowiu” i „Giganci tańczą”. Współpracował z artystami: Anną Jantar, Ireną Jaročką, Zdzisławą Sośnicką, Izabelą Trojanowską i Urszulą. Jego muzyka pojawiła się również w filmach „Alabama” i „Przepraszam, czy tu biją”. Artysta skomponował muzykę do

elektronicznego przeboju Zdzisławy Sośnickiej „Aleja Gwiazd” (1987). Największy sukces komercyjny osiągnęła płyta Budki Suflera „Nic nie boli, tak jak życie”, wydana w 1997 roku. W 2005 roku ukazała się kompilacja „Przeboje Romualda Lipko”, zawierająca piosenki skomponowane przez niego i śpiewane m.in. przez Annę Jantar, Izabelę Trojanowską, Urszulę, Irenę Santor, Zdzisławę Sośnicką, Marylę Rodowicz, Małgorzatę Kozuchowską. W 2014 roku Romuald Lipko otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski za osiągnięcia w pracy artystycznej i twórczej, a rok później Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W 2015 roku założył zespół Romuald Lipko Band, w skład którego weszli m.in. Izabela Trojanowska, Felicjan Andrzejczak oraz Grzegorz Wilk. Muzyk zmarł w 2020 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Anna Jantar- „Nic nie może wiecznie trwać”, „Do żony wróć”, „Układ z życiem”
- Urszula- „Dmuchawce, latawce, wiatr”, „Malinowy król”, „Za twoje zdrowie mała”, „Temat Bożeny”
- Irena Jarocka – „To za mało”, „Nie odchodź jeszcze”, „Lato dzikich róż”
- Zdzisława Sośnicka- „Aleja gwiazd”, „W kolorze krwi”, „Serce pali się raz”, „Powiedz mi panie”, „Będzie co ma być”
- Izabela Trojanowska-„Jestem twoim grzechem”, „Wszystko czego dziś chcę”, „Nic za nic”
- Barbara Sikorska- „CDN”, „Mniejsze zło”, „Gramatyka miłości”, „Zakochajmy się jak dzieci”
- Irena Santor- „Jak fart, to fart”, „Jeszcze kochasz mnie”
- Maryli Rodowicz- „Tak nam słodko, tak nam gorzko”
- Eleni- „Postaw na mnie, a zatrzymam deszcz”

Lombard zespół pop-rockowy z Poznania, założony w 1981 roku przez lidera Grzegorza Stróżniaka, Małgorzatę Ostrowską, Wandę Kwietniewską i Piotra Zandera. Grupa wykorzystwała instrumenty elektroniczne i syntezatory, nadając swojej muzyce charakterystyczne brzmienie. Formacja wydała debiutancki album „Śmierć w dyskoteci” w 1983 roku z przebojami: „Diamentowa kula” i „Śmierć w dyskoteci!”. Lombard odniósł duży sukces na festiwalu w Opolu z piosenką „Szkłana pogoda”. Rok później ukazała się płyta „Wolne od cła” (1984) z hitami: „Adriatyk, ocean gorący” i „Dwa słowa, dwa światy”. W tym samym czasie kapela wydała następne albumy, „Szara maść” (1984) oraz anglojęzyczną wersję „Hope and Penicillin”. W 1985 roku ukazał się album „Anatomia”, który przyniósł synth-popowe hity „Mam Dość” oraz „Kryształowa”. W 1990 roku zespół wydał album „Welcome Home” (bez Grzegorza Stróżniaka). W 1999 roku Małgorzata Ostrowska rozpoczęła solową karierę. W 2009 roku zespół wziął udział w koncercie „Zaczęło się w Polsce” z okazji 20. rocznicy wyborów z czerwca 1989 roku. W 2019 roku Lombard, na wniosek przyjaciół ze Związku Podhalan, otrzymał wyróżnienie państwowe „Gloria Artis” za promocję polskich tradycji, wartości, historii i patriotyzmu na całym świecie. W 2021 i 2022 roku zrealizował projekt „Lombard 40/40” z okazji 40-lecia istnienia zespołu Lombard. Jako jedni z pierwszych w Polsce wprowadzili do koncertu multimedia zsynchronizowane z grafikami, teledyskami

i wizualizacjami. Aktualny skład zespołu: Marta Cugier (wokal), Grzegorz Stróżniak (kompozytor, aranżer, wokal, instrumenty klawiszowe), Łukasz „Luki” Kulczak (gitara), Paweł „Kosa” Kosicki (bas) oraz Maksymilian Mińczykowski (perkusja). Zespół jest znany z przeboju „Przeżyj to sam” oraz ballady „Bye, bye Jimi”, poświęconej legendarnemu Jimiemu Hendrixowi. W swojej twórczości muzycy wykorzystywali syntezatory takich marek, jak Korg, Moog, Sequential Circuits Pro One.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bez zysków, bez strat” (1981)
- „Droga pani z TV” (1982)
- „Przeżyj to sam” (1982)
- „Taniec pingwina na szkle” (1982)
- „Nasz Ostatni Taniec” (1982)
- „Diamentowa Kula” (1982)
- „Śmierć Dyskotece!” (1983)
- „Bye Bye Jimi” (1983)
- „Szklana pogoda” (1983)
- „Na Skróty Do Piekła”(1983)
- „Mniej niż nic” (1983)
- „Gwiazdy rock and rolla” (1983)
- „Adriatyk - ocean gorący” (1984)
- „Dwa słowa, dwa światy” (1984)
- „Szara maść” (1984)
- „EKG” (1984)
- „Stan gotowości” (1984)
- „Kradzież Nie Popłaca” (1984)
- „Kryształowa” (1985)
- „Mam dość” (1985)
- „Anatomia” (1985)
- „Gołębi puch” (1985)
- „Ckliwy Melodramat” (1985)
- „Odejść bez pożegnań” (1987)

Łosowski Sławomir (ur. 1951 roku w Gdańsku) elektronik, organista, kompozytor rockowy, projektant graficzny, laureat nagród festiwalowych. Wzorował się na zespołach: Harum i Emerson, Lake & Palmer. Założył zespół Akcenty (1970-1975) i Kombi (1976-1992). Skomponował największe hity Kombi: „Słodkiego miłego życia”, „Kochać cię za późno”, „Za ciosem cios”, „Nietykalni”, „Przytul mnie”, „Taniec w słońcu”. Łosowski przerabiał i tworzył instrumenty elektroniczne własnej produkcji. Jako jeden z pierwszych w Polsce zastosował komputer Commodore 64 i Atari ST komponując swoje utwory. Był pionierem samplingu w Polsce, jednocześnie wykorzystując na szeroką skalę syntezatory: Mini Korg 700s, Prophet-5, Roland SH-101, E-mu Proteus oraz Yamaha DX7 i TX7. Od 1992 roku prowadzi firmę SL Sound, która specjalizuje się w nagłaśnianiu koncertów ma własne studio nagrań w gdańskiej dzielnicy Osowa. W 1995 roku nagrał album „Nowe narodziny” ze swoim synem Tomaszem Łosowskim. W 2004 roku, po 12 latach od rozwiązania zespołu Kombi, powrócił do koncertowania z nowym projektem muzycznym firmowanym własnym nazwiskiem, w którym

również brał udział jego syn Tomasz. W 2013 roku Łosowski zmienił nazwę kapeli na Kombi Łosowski. W latach 2014–2022 muzycy występowali jako Kombi, jednak po wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, od 2022 roku ponownie powrócili do nazwy Kombi Łosowski. W 2019 roku Sławomir Łosowski obchodził 50-lecie swojej działalności artystycznej. Z tej okazji odbył się koncert Kombi w Muzycznym Studiu Polskiego Radia im. Agnieszki Osieckiej. Artysta otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz złoty medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W 2021 roku wydał album „Minerał życia” i odsłonił swoją pamiątkową gwiazdę w Alei Gwiazd Polskiej Piosenki w Opolu. W 2023 roku Sławomir Łosowski otrzymał Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości. W 2024 roku zespół Kombi świętował 40-lecie albumu „Nowy rozdział”. Do koncertowego repertuaru włączył otwierający płytę utwór instrumentalny „Cyfrowa gra” w nowej wersji.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Sławomir i Tomasz Łosowscy - „Nowe narodziny” (1995)

McMarian grupa industrialna z Krakowa, aktywna w latach 1986-1989. W skład zespołu wchodził: Piotr Kalinowski, Marcin Bednarski (Wahehe, O.N.G.O., Biomodem, Elektrostat, Subotnick), Piotr "Peter" (taśmy, efekty), Marcin "Marski" (dźwięki, rytm, hałas), Ojciec (Wahehe) (gitara), Franz Dreadhunter (bas), Prezes (ID) (bas) oraz Nodzeń. W swojej twórczości wykorzystywali dwa domowej roboty analogowe syntezatory, z których jeden był mieszanką generatora dźwięku, sekwencera i automatu perkusyjnego, a krajobraz dźwiękowy wypełniały pętle taśmy magnetycznej oraz instrumenty elektroniczne i akustyczne. Inspirowali się muzyką takich grup, jak D.A.F., Kraftwerk, Criss & Cosey i Front 242.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dziwny Świat Mariana III” (1987)
- „Untitled”
- „Destrukcyjna II”
- „X”

Mikołajczak Andrzej (ur. 1946 roku w Poznaniu, zm. 2022 roku w Puszczykowie) klawiszowiec, akordeonista, kompozytor i aranżer. Używał pseudonimów: Mały, Andre Mikola. Ukończył Państwowe Studium Muzyczne w Poznaniu. Grał na instrumentach klawiszowych w zespołach: Poznańscy Trubadurzy (1964–1965), Grupa MY (1964–1965, 1966), Pahl Quintet (1965), Tarpany (1966-1967), Drumlersi (1968), Nowi Polanie (1968), ABC (1969-1971), Test (1971-1973), Igloo Band, Potop (1981-1985) i Woytek Skowroński Band (1986-1988). Współpracował z Adą Rusowicz i Wojciechem Kordą. W latach 70-tych w studiu Radia Poznań nagrał kilka utworów, wykorzystując dostępne wówczas instrumenty

elektroniczne. Założył własne studio nagrań „A-Mix”, w którym nagrywali m.in. Ryszard Rynkowski, Wojciech Korda, Krzesimir Dębski, Bohdan Smoleń i poznański kabaret Afera. Komponował muzykę dla wielu artystów. Jego największe przeboje to: „Tylko jeden dom” (utwór znany również jako „W gorącym słońcu Casablanki”) śpiewany przez Danutę Mizgalską a także „Gdzie jest wczorajszy dzień” i „Napisz proszę” (1969) z repertuaru Haliny Frąckowiak. W 1983 roku niemiecka wytwórnia Coloursound Library wydała składankę, na której znalazły się synth-popowe utwory Andrzeja Mikołajczaka, występującego pod pseudonimem Andre Mikola. W 2009 roku zaczął występować z zespołem Korda-Nebeski Band. Na płycie z 2021 roku „Echo Wielkiej Płyty (Rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)” ukazały się jego trzy kompozycje z lat 80-tych.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Andrzej Mikołajczak:

- „Ring Modulator” (1982)
- Potop – „Na oślepie” (1983) (muzyka Andrzej Mikołajczak)
- „Nocna Eskapada” (1984)
- "Plastic dream" (1984)
- „Tori” (1985)

Jako Andre Mikola:

- „Circulation” (1983)
- „Longing For Tomorrow” (1983)
- „Nocturnal Flowers” (1983)
- „Fly Me To The Sun” (1983)
- „Birth Of A Butterfly” (1983)
- „Riding On A Sunbeam” (1983)
- „Osmosis” (1983)
- „Solar Heating” (1983)

Minkus Czesław (ur. 1957 roku w Lesznie) kompozytor, autor projektów muzyczno-medialnych, filmowych i teatralnych. Tworzy muzykę elektroakustyczną, elektroniczną, eksperymentalną. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Muzyki Współczesnej (PTMW), Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP) oraz Polskiego Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej (PSeME). W 1984 roku współpracował z Tomaszem Stańko trębaczem i kompozytorem, tworząc Specjalny Multimedialny Quintet (real. Teatr Stu, Kraków). Współpracował także z wieloma innymi artystami, w tym z Michałem Urbaniakiem, Olgą Sz wajgier, Agatą Zubel, Józefem Skrzekiem, Leszkiem Żądłą, Joachimem Mencelem, Markiem Chołoniewskim, Janem Pilchem i Janem Peszkiem. W 2019 roku został uhonorowany Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” oraz Nagrodą Okolicznościową Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Mogielnicki Andrzej (ur. 1948 roku w Warszawie) autor tekstów piosenek, satyryk i producent muzyczny, współzałożyciel zespołu Lady Pank, stworzył takie przeboje, jak „Ohyda”, „Drop Everything”, „O dwóch takich, co ukradli księżyc”. Współpracował m.in. z Izabelą Trojanowską, Anną Jantar, Ireną Jarocką, Mafią, Dwa Plus Jeden, Markowski & Sygitowicz, Anną Wyszconi. Był twórcą grupy System. Napisał teksty piosenek m.in. dla Budki Suflera, grupy Dwa Plus Jeden „Bez Limitu”; Izbeli Trojanowskiej „Iza”, „Układy”. Bogdana Gajkowskiego „Kapitan Nemo”. Wielokrotnie zwyciężał w plebiscycie magazynu „Non Stop” na autora roku, doceniany za swoje teksty i twórczość muzyczną. W 2015 roku wydał książkę pt. „Kryzysowa narzeczona”, której tytuł nawiązuje do jednego z przebojów zespołu Lady Pank.

Omni grupa z Warszawy w składzie: Rafał Błażejowski (wielonczela, syntezator), Marcei Latoszek (syntezator, sekwencer), Gerard Sawicki (hałasy). Od 1983 roku tworzyła muzykę elektroniczną. Kapela czerpała inspiracje z twórczości Emerson, Lake & Palmer, Tangerine Dream i Klaus Schulze. Piosenki Omni były energiczne i drapieżne. Zespół wystąpił w 1984 roku we Wrocławiu na festiwalu „Wyspa muzyki elektronicznej”. Do swoich produkcji używali m.in. syntezatora Roland TR-909 i magnetofonu Digital Keyboard Recorder MSQ-700. Swój pierwszy album „Omni” nagrali w 1985 roku. Rok później ukazał się ich singiel z utworami: „Lamia” i „S.I.Y.”. Najbardziej rozpoznawalnym utworem zespołu Omni stała się przewodnia piosenka z programu telewizyjnego „Przybysze z Matplanety”, którą zaśpiewał Andrzej Zaucha. Grupa zawiesiła swoją działalność w 1987 roku, jednak w 2002 roku ukazała się reedycja ich pierwszego albumu na CD. W 2006 roku wyprodukowali drugi album „Mermaids” utrzymany w klimacie rocka progresywnego. W 2021 roku nakładem Gad Records wydano dwupłytową kompilację „Opera Omnia”, zawierającą wszystkie studyjne nagrania zespołu. W 2022 roku ukazał się limitowany singiel winylowy z utworem „Przybysze z Matplanety”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Omni Modo” (1985)
- „Necropolis Part 2” (1985)
- „Omni Homo Mendax” (1985)
- „Omnia Mea Mecum Porto” (1985)
- „Omnia Vincit Aqua” (1985)
- „Lamia / SIY” (1986)
- „Drzewo z Toledo” (2014)
- Andrzej Zaucha i Omni- „Przybysze z Matplanety” (2022)

Papa Dance (Papa D, Papa Dance New Sound, Papa Dock) zespół synth-popowy założony w 1984 roku przez Sławomira Wesołowskiego i Mariusza Zabrodzkiego.

W grupie występowali: Paweł Stasiak (wokal), Jacek Szewczyk (gitara solowa), Waldemar Kuleczka (gitara basowa), Marcin Tywoniuk (instrumenty klawiszowe) i Dariusz Piskorz (perkusja). Pierwsze syntezatorowe przeboje grupy, „W 40 dni dookoła świata” oraz „Ordynarny faul”, ukazały się w 1984 roku i spotkały się z ciepłym przyjęciem fanów. W 1985 roku wydali swój debiutancki album „Papa Dance”, a rok później, w zmienionym składzie, stworzyli kolejny krążek „Poniżej krytyki”. Paweł Stasiak odszedł z grupy i stworzył grupę Ex-Dance. W 1989 roku wyszedł ich trzeci album „Nasz ziemski Eden” z hitami: „Nasz Disneyland”, „Galaktyczny zwiad”. Pod koniec lat 80-tych zespół osiągnął status mega gwiazdy nie tylko w Polsce, ale i w krajach ościennych m.in. w Związku Radzieckim. Zespół wielokrotnie zmieniał nazwę oraz skład, a po latach reaktywował się w 2001 roku. W 2005 roku wydali płytę pt. „1 000 000 fanek nie mogło się mylić”. W 2007 roku zespół Papa Dance zmienił nazwę na Papa D. W tym samym roku ukazała się ich płyta „Bezimienni” z 12 premierowymi nagraniami. W 2015 roku muzycy obchodzili 30-lecie pracy artystycznej i zostali odznaczeni medalem Zasłużeni dla Kultury Polskiej nadanym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W 2019 roku ukazała się składanka „Papa D 35 lat”, zawierająca 20 utworów, w tym dwie nowe piosenki: „Teraz” i „Wiecznie młodzi”. W 2022 roku Grzegorz Wawrzyszak i Kostek Joriadis zapowiedzieli powrót Papa Dance jako projektu o nazwie Papa Dance Legend, jednak ostatecznie duet wrócił do aktywności pod oryginalną nazwą, co skutkowało powstaniem dwóch zespołów nawiązujących do pierwotnego Papa Dance- Papa D. (z Pawłem Stasiakiem) oraz Papa Dance Legend (z Grzegorzem Wawrzyszakiem).

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Papa Dance:

- „W 40 dni dookoła świata” (1984)
- „Ordynarny faul” (1984)
- „Kamikadze wróć!” (1985)
- „Panorama Tatr” (1985)
- „Kanał X-0-2” (1985)
- „Pocztówka Z Wakacji” (1985)
- „O-la-la” (1986)
- „Ocean wspomnień” (1986)
- „Naj Story” (1986)
- „Maxi Singiel” (1986)
- „In Flagranti” (1987)
- „Nasz Disneyland” (1989)
- „Nietykalni” (1989)
- „Twój ziemski Eden” (1989)
- „It's a simple Song” (1989)
- „Galaktyczny zwiad” (1989)
- „Zwodziśz mnie” (2024)

Jako Papa D:

- „Bezimienni” (2008)
- „Będziemy Tańczyć” (2008)
- „Mamy cały świat” (2015)

- „Wiecznie młodzi” (2019)
- „Teraz” (2019)
- „Nasz Disneyland 2025” (2025)

Republika zespół rockowy założony w Toruniu w 1981 roku przez Jana Castora pod nazwą Res Publica. Później przemianowany na Republika, nowym liderem grupy został Grzegorz Ciechowski (ur. 1957) (wokal, syntezatory). Do zespołu należeli również: Paweł Kuczyński (ur. 1951) (bas), Zbigniew Krywański (ur. 1961) (gitara) i Sławomir Ciesielski (ur. 1957) (perkusja). W 1984 roku Republika skomponowała muzykę do widowiska baletowego „Republika-Rzecz Publiczna” wystawionego w Teatrze Wielkim w Łodzi. Po rozpadzie grupy w 1986 roku Grzegorz Ciechowski rozpoczął karierę solową jako Obywatel G.C. Pozostali muzycy Kuczyński, Krzywański i Ciesielski założyli z Robertem Gawlińskim zespół Opera. Zespół Republika reaktywował się w 1990 roku. W 1993 roku ukazał się ich pierwszy album live unplugged „Bez Prądu”. W tym samym roku Republika nagrała album „Siódma Pieczęć”. Do produkcji tego krążka muzycy użyli: syntezatorów, samplerów, organów Hammonda. W 1995 roku wydali płytę popową „Republika marzeń”. Ostatnim albumem Republiki okazał się krążek „Masakra” (1998) inspirowany heavy rockiem i trip-hopem. Promowała go piosenka „Mamona”. Nagła śmierć Grzegorza Ciechowskiego w 2001 roku przerwała produkcję kolejnego ich albumu. Cztery ukończone utwory wraz z utworami na żywo złożyły się na podwójną płytę zatytułowaną „Republika”. Zespół koncertował nie tylko w Polsce, ale również w wielu innych krajach Europy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Biała flaga” (1982)
- „Telefony” (1982)
- „Układ Sił” / „Sexy Doll” (1983)
- „Kombinat” / „Gadające Głowy” (1983)
- „Sam Na Linie” / „Moja Krew” (1986)
- „Lawa” / „Balon” (1991)
- „Mamona” (1998)

Roxa zespół z Warszawy powstał w 1984 roku w składzie: Zbigniew Ciszewski (gitara, wokale), Mariusz Wojeński (syntezatory, wokale), Piotr Prusiński (gitara basowa, wokale), Piotr Spaltenstein (saksofon), Robert Olejnik (perkusja). Nazwa zespołu pochodzi od tytułu utworu „Roxanne” grupy The Police. Artyści tworzyli muzykę new romantic z elementami pop. Zadebiutowali w warszawskim klubie Hades. W 1985 roku zajęli II miejsce w konkursie wytwórni Savitor. Dzięki temu ich utwór „A ona tańczy” pojawił się na składance „Sztuka latania”. Zespół promowała radiowa Trójka. W 1988 roku ukazał się na kasecie ich jedyny album „Roxa”. Kapela zakończyła działalność na początku lat 90-tych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „A ona tańczy” (1985)
- „Aleja Marzeń” (1988)
- „Czym jest miłość?” (1988)
- „Moje małe marzenia” (1988)
- „Mocne zbliżenia” (1988)
- „Gdy zabierzesz mi Twoje ja” (1988)
- „Który z nich?” (1988)

SBB zespół, który powstał w 1971 roku w Siemianowicach Śląskich w składzie: Józef Skrzek (multiinstrumentalista i wokalista), wcześniej w grupie Breakout, Jerzy „Keta” Piotrowski (perkusja), Apostolis „Lakis” Anthimos (gitara). Grupa kilkakrotnie się reaktywowała i zmieniała skład. Artyści grali muzykę rockowo progresywną z elementami bluesa i jazzu. Nazwa zespołu SBB w pierwszej wersji to Silesian Blues Band, a później Szukaj, Burz i Buduj. Na początku współpracowali z Czesławem Niemenem. W 1974 roku ukazał się ich debiutancki (koncertowy) album „SBB”. Rok później wyszła płyta „Nowy Horyzont” w progresywno rockowym klimacie. Na krążku znalazła się dwudziestominutowa suita „Wolność z nami”. Zespół występował na Ogólnopolskim Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu w 1974 roku oraz na Jazz Jamboree w 1974 i 1975 roku. W 1975 roku zostali laureatem angielskiego tygodnika „Music Week”. Zespół nagrał w języku angielskim kilka płyt m.in. „Follow My Dream” (1978), „Welcome” (1979). Kolejne płyty to: „The Rock” (2007) i „Iron Curtain” (2009). W 2016 roku ukazał się ich album „Za Linią Horyzontu” (nagrany z Jerzym Piotrowskim). Z zespołem SBB współpracowali: wokalistka Halina Frąckowiak, gitarzysta Tadeusz Nalepa (Breakout) i wybitny skrzypek Jan Błędowski. Grupa koncertowała w Czechosłowacji, Niemczech Wschodnich i Zachodnich, Finlandii, Szwecji, Danii, Węgrzech, Austrii, Szwajcarii, Holandii i Belgii. W swojej twórczości korzystali m.in. z painina Fender-Rhodes oraz syntezatora Minimoog.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Z których krwi krew moja” (1976)
- „W Kolysce Dłoni Twych” (1976)
- „Ze Słowem Biegne Do Ciebie” (1977)
- „Freedom with Us” (1978)
- „Follow My Dream” (1978)
- „Going Away” (1978)
- „Freedom With Us” (1978)
- „Improv”
- „Z miłości jestem”

Sendecki Stefan pianista, klawiszowiec, kompozytor, aranżer i muzyk sesyjny. Członek zespołów: Grupy ABC (1972-1973), Dżambli (1978-1981), Wolnej Grupy Bukowiny. Jego trzy utwory znalazły się na składance z 2021 roku „Echo Wielkiej Płyty (Rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. Współpracował m.in. z Jolantą Arnal,

Iwoną Niedzielską, Gaygą, Kalibrem 44, 3xKlanem oraz Kwartetem Śląskim a także z Orkiestrą Rozrywkową PRiTV pod batutą Jerzego Miliana. W studiu nagraniowym Polskiego Radia Katowice tworzył muzykę filmową. W 2021 roku ukazała się jego płyta „Paranoja” wydana przez wytwórnię GAD Record, zawierająca niepublikowane wcześniej nagrania z lat 1980-81.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pierwszy zestaw” (1980)
- „For My Lady” (1980)
- „Tresowany szczur” (1980)
- „Camel-Leon” (1981)
- „Przyszłaś w samą porę” (1981)
- „Paranoja” (1981)
- „Powrót do Tijuany” (1981)
- „Take Off” (Instrumental) (1985)
- „Tape Hunters” (1985)
- „Astrożagłowiec” (1985)

Muzyka filmowa:

- „Posłuchajcie przypowieści o życiu szczęśliwym” (1999)
- „Końca wojny nie było” (1999)
- „Za drzwiami z napisem cisza...” (2001)
- „Listy niewysłane” (2004)
- Malik Montana i Majka Jeżowska-„Bawimy się w życie” (2024)

Siekiera zespół z Puław powstał na przełomie 1983/1984 roku w składzie: Tomasz Adamski („Dzwon”) (gitara, lider, autor słów i muzyki do wszystkich utworów), Tomasz Budzyński („Budzy”) (wokal), Dariusz Malinowski („Malina”) (bas), Krzysztof Grela („Koben”) (perkusja). Przez krótki okres (wiosna 1984 roku) z zespołem grał drugi gitarzysta Piotr Szewczyk (wcześniej członek Sił Szybkiego Reagowania). Pierwszy koncert zagrali wiosną 1984 roku w warszawskim klubie studenckim Remont. Zespół zyskał rozgłos dzięki Rozgłośni Harcerskiej, emitującej nagrania z ich koncertu a także dzięki nazwie doskonale oddającej ducha ich muzyki. W 1986 roku wydali album „Nowa Aleksandria”, reprezentujący zupełnie inny styl muzyczny. Połączyli muzykę punkową z partiami elektronicznymi. Wszystkie utwory skomponował i napisał Tomasz Adamski. Formacja zakończyła swoją działalność w 1988 roku, a jego lider zajął się działalnością teatralną. W 2008 roku ukazały się dwie płyty dokumentujące pierwszy okres działalności zespołu w składzie z wokalistą Tomaszem Budzyńskim i perkusistą Krzysztofem Grelą. Pierwsza, „Na wszystkich frontach świata”, zawiera szesnaście utworów demo nagranych w puławskim „Domu Chemika” oraz czternaście nagrań koncertowych z Jarocina i Wrocławia. Druga, „1984”, to zapis jednej z ostatnich prób zespołu przed zmianami personalnymi i repertuarowymi, wydana wyłącznie na płycie winylowej. W 2011 roku ukazał się album „Ballady na koniec świata” z premierowymi utworami nagranych przez Tomasza Adamskiego we współpracy z muzykami sesyjnymi, a w jednym z utworów gościnnie wystąpił

Paweł Młynarczyk. W 2012 roku wytwórnia MTJ wydała dwupłytkową reedycję albumu „Nowa Aleksandria”, wzbogaconą o nagrania z singla, odrzucony utwór z sesji nagraniowej „Serce” oraz materiały z prób i koncertów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Idzie wojna” (1984)
- „Fala (Oddział ślepych)” (1984)
- „Nowa Aleksandria” (1986)
- „Idziemy przez las” (1986)
- „Ludzie wschodu” (1986)
- „Jest Bezpiecznie” (1991)
- „Tak dużo, tak mocno”
- „Misiowie puszyści (Szewc zabija szewca)”
- „Nadchodzi Zwykle Świństwo (Nasza Wojna)”
- „Ja stoję, ja tańczę, ja walczę”

Sikora Sławomir (ur. 1966 roku w Pisz) producent muzyki elektronicznej. W 1984 roku otrzymał wyróżnienie na Festiwalu Muzyki Elektronicznej "Moogowisko" w Kielcach. Był też jednym z pomysłodawców i współorganizatorów Zlotu Elektronicznych Fanatyków w Pisz. W 1993 roku nagrał kasetę „Wracam”. Na potrzeby widowiska muzyczno- teatralnego „By Polska Polską Była” nagrał piosenki Jacka Kaczmarskiego w elektronicznych aranżacjach. Jego idolem był zespół Tangerine Dream. Do tworzenia muzyki wykorzystywał syntezator Yamaha SY-85. W 2005 roku zakończył karierę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wracam” (1993)

Skowron Janusz (ur. 1957 roku w Warszawie, zm. 2019 roku) pianista jazzowy, kompozytor, aranżer. Zadebiutował w 1979 roku w kwintecie Kazimierza Jonkisz. W latach 1981-1984 koncertował z grupą String Connection. Grał w zespole Carte Blanche z Wincetem Chróstem. W 1958-1988 współpracował z zespołem Freeelectronic Tomasza Stańki. Występował jako pianista w zespole Walk Away. Był uznawany w latach 80-tych i 90-tych za najlepszego pianistę grającego na fortepianie elektrycznym i syntezatorze. W ankiecie Jazz Top magazynu Jazz Forum zwyciężał w kategorii fortepian elektryczny w latach 1983–1988, w 1990 r. i w latach 1992–1994, w kategorii syntezator w 1990 r., w latach 1993–2007 i 2012–2016. Nagrywał m.in. z: Zbigniewem Jaremko, Zbigniewem Namysłowskim, Marylą Rodowicz, Hanną Banaszak, Łucją Prus, Majką Jeżowską, Ewą Bem, Grażyną Łobaszewską, Anną Serafińską, Grzegorzem Markowskim i rockową grupą Lady Pank. W ostatnich latach wraz z Apostolisem Anthimosem założył zespół Anthimos Skowron United. Zmarł w 2019 roku.

Skrzek Józef (ur. 1948 roku w Michałkowicach) multiinstrumentalista, wokalista i kompozytor jazz-rockowy. Uczył się gry na fortepianie i skrzypcach w szkole muzycznej w Katowicach. Komponował muzykę do filmów i sztuk teatralnych. Łączył brzmienia akustyczne z syntezatorami. Wykorzystywał do tworzenia swoich nagrań m.in. Minimoog, Micromoog, Polymoog, Sonicsixmoog, fortepian Fendera i organy Hammonda. Był członkiem grupy Breakout i formacji Józef Skrzek East Wind. Później wraz z gitarzystą Apostolisem Anthimosem i perkusistą Jerzym Piotrowskim utworzył grupę SBB (Silesian Blues Band). Współpracował z Czesławem Niemenem. Wydali płyty: „Strange Is This World”, „Niemen vol. 1”, „Niemen vol. 2” i „Oda do Wenus”, „Requiem dla van Gogha”, „Marionetki”. Na płycie „Memento z banalnym tryptykiem” (1980), wydanej przez Polskie Nagrania, wykorzystał syntezatory. W 1978 roku artysta wydał swój pierwszy solowy album „Pamiętnik Karoliny” (wytwórnia Wifon). Skrzek grywał też na organach kościelnych. Pierwszy występ live zagrał w 1978 roku na Festiwalu Muzyki Sakralnej w Katowicach. Artysta skomponował muzykę do filmu „Golem” (1979) (reż. Piotr Szulkin). Wydał singiel „Szczęśliwi z miasta „N”/ „Andantino 107” (1979). W 1980 roku wyszła jego kolejna płyta „Ojciec chrzestny Dominika” (Polskie Nagrania), na której znalazły się dwie suity: „Toczy się koło historii” i „Zaćmienie słońca”. W 1981 roku ukazał się album „Józefina” (Wifon) nagrany z udziałem Haliny Frąckowiak i Tomasza Szukalskiego. Skrzek napisał muzykę do filmu „Wojna światów – następne stulecie” (w reż. Piotra Szulkina) (1982). Razem z Szokalskim nagrał album „Ambitus Extended” (Helicon) (1983) oraz „Kolędy”. W 1983 roku skomponował „Kantatę Maryjną” na cześć papieża Jana Pawła II. Kolejną płytę „Podróż w krainę wyobraźni” (1985) artysta zrealizował w Planetarium Śląskim. Sięgnął po syntezator Minimooga. W 1990 roku muzyk wydał album „Wracam” (Polskie Nagrania). Wspólnie z Michałem Mitko i księdzem Stanisławem Puchałą zrealizował „Piosenki ojca Aime Duvala” (1993) i „Warto żyć dla miłości” (1998). W 1997 roku wspólnie z Michałem Banasikiem wydał album „Czas”. Połączył muzykę organową z muzyką elektroniczną. W 2001 roku we współpracy z żoną Aliną, skomponował płytę „Słone perły”. Następny album „Koncert świętokrzyski” (2002) powstał z połączenia muzyki kościelno-organowej i syntezatorów. Z basistą Colinem Bassem wydał „Planetarium” (2005) a ze swoim bratem Janem Skrzekiem „Dwa braty” (2008). Jego album „Czas dojrzewania” (2009) łączy muzykę filmową z syntezatorami Minimooga. Rok później nagrał album „Metropolis”. Razem z Przemysławem Rudziem w 2015 roku stworzył album „The Statomusica Suite”. W 2017 roku Józef Skrzek został laureatem Nagrody Ekspresjonistycznej FENIKS im. Tadeusza Micińskiego za artystyczną ekspresję

i nowatorstwo w twórczości muzycznej. W kolejnych latach Józefa Skrzeka uhonorowano Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2017), Medalem Stulecia Odzyskanej Niepodległości (2018) oraz Krzyżem Wolności i Solidarności (2019).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Delta” (1978)
- „Narodziny” (1978)
- „Zaćmienie Słońca” (1980)
- „Toczy Się Koło Historii” (1980)
- „Dla Aliny” (1981)
- „The War Of The Worlds” (1982),
- „Nieznamy List” (1982)
- „Josephine” (1983)
- „Ambitus Extended” (1983)
- „Winter Space” (1984)
- „Podróż stroną wyobraźni” (1985)
- „Tchnienie” (1993)
- „Genesis” (2015)
- „Objawienie” (2015)
- „O gwiazdo betlejemska” (2015)
- „Triumfy króla niebieskiego” (2015)
- „Śląska kolęda” (2018)
- „Głębia” (2021)

Skubikowski Jacek (ur. 1954 roku w Warszawie, zm. 2007 roku w Warszawie) piosenkarz, gitarzysta, autor tekstów piosenek, prezenter telewizyjny i sceniczny, absolwent Wydziału Prawa na Uniwersytecie Warszawskim i inżynierii dźwięku i produkcji nagrań Media Music Services w Londynie. Na początku swojej kariery tworzył muzykę bluesową i country. W 1981 roku założył Stowarzyszenie Muzyki Ludowej "Country". Komponował utwory m.in. dla zespołu Lombard, Martynty Jakubowicz, Krystyny Prońko, Ewy Bem i Majki Jeżowskiej. Współpracował także z Maciejem Januszką z zespołu Mech i pisał teksty dla grupy Lady Pank. W 1983 roku otrzymał III nagrodę w koncercie „Premiery” na Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu za piosenkę „Jedyny hotel w mieście”. Pełnił funkcję prezesa Stowarzyszenia Artystów Wykonawców SAWP. Był współautorem projektu ustawy o dobrowolnej opłacie za pobieranie plików przez Internet. W 2005 roku otrzymał Brązowy Medal Zasłużony Kulturze Gloria Artis. Jego utwór „Ekstrakcja” z 1987 roku znalazł się na składance z 2021 roku „Echo Wielkiej Płyty (Rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Jacek Skubikowski:

- „Dobre miejsce dla naiwnych” (1982)
- „Jedyny hotel w mieście” (1983)
- „Someone Cool Is Playing Pool” (1983)
- „Następnym razem pójdzie jak z nut” (1984)
- „Słodkie чудо z M-2” (1984)
- „Ja tu tylko śpię” (1984)

- „Exit” (1984)
- „Ostatnie żywe drzewo” (1985)
- „Za każdy dzień, za każdy szept” (1987)
- „Ekstrakcja” (1987)
- „Żółta żaba żarła żur” (1989)
- „XIX wiek” (1990)
- „Uczciwa bieda” (1994)
- „Nawet nie pytaj” (1994)
- „Było nas dwoje” (1994)

Utwory napisane dla innych wykonawców:

- „Pomidory” (muz. Krzysztof Ścierański, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Ewa Bem)
- „Śmierć dyskotece!” (muz. Jacek Skubikowski, sł. Marek Dutkiewicz, wyk. Lombard)
- „Droga pani z telewizji” (muz. i sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lombard)
- „Taniec pingwina na szkle” (muz. i sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lombard)
- „Stan gotowości” (muz. Grzegorz Stróżniak, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lombard)
- „Kryształowa” (muz. Grzegorz Stróżniak, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lombard)
- „Zawsze tam, gdzie ty” (muz. Jan Borysewicz, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lady Pank)
- „Tacy sami” (muz. Jan Borysewicz, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lady Pank)
- „Jak igła” (muz. Jan Borysewicz, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Lady Pank)
- „Na dobre i na złe” (muz. Krzesimir Dębski, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Anna Jurkiewicz)
- „Daleka droga” (muz. Piotr Chancerz, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Mech)
- „Za mało” (muz. Marc Sway, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Sami)
- „Po drugiej stronie” (muz. Maciej Jamroz, sł. Jacek Skubikowski, wyk. Kasia Lesing)

Sośnicka Zdzisława (ur. 1945 roku w Kaliszu) piosenkarka i kompozytorka. Cieszyła się ogromną popularnością w latach 70-tych i 80-tych XX wieku. Występowała pod pseudonimem Barbara Bajer. Ukończyła wydział dyrygentury PWSM w Poznaniu. Przez pewien czas współpracowała z zespołem Bizony. Zadebiutowała w 1963 roku na Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze. W 1971 zdobyła nagrody na festiwalach w Opolu, Sopocie, Rostoku, Kołobrzegu. W 1972 roku wystąpiła na koncercie galowym „MIDEM” w Cannes. Otrzymała nagrodę za wyróżniającą się osobowość estradową w Tokyo. W 1976 roku wydała album „Moja muzyka” utrzymany w klimatach disco-funk. Z tej produkcji pochodziły hity: „Żyj sobie sam”, „Tańczyć, tańczyć bez pamięci”, „Należy nam się taki dzień”. Jej album „Odcienie samotności” (1979) promowały kompozycje przypominające piosenki Donny Summer i Giorgio Morodera m.in. „Nie czekaj na mnie w Argentynie”, „Tak chciałabym twoją żoną być”, „Wybacz Mi, Przebacz Mi Jeszcze Raz” oraz „W każdym moim śnie”. Wystąpiła w filmie „Akademia pana Kleksa” w roli Smutnej Księżniczki (1983, reż. Krzysztof Gradowski). Na płycie „Realia” (1984) pojawiły się hity syntezatorowe: „Uczymy się żyć bez końca”, „Sceny z życia artystek” i „Wiem, że jesteś lwem”. Największym przebojem Sośnickiej okazał się szlagier „Aleja Gwiazd” (1987) nagrany z Romualdem Lipką z Budki Suflera. Album ten zawiera również inne utwory: „W kolorze krwi” i „Człowiek nie jest sam”. W 1989 roku wyszła jej kolejna płyta „Serce”. Krążek ten wyprodukowali Lipko i Rafała Paczkowski. Z tego

albumu pochodziły piosenki: „Nie do obrony”, „Świat starych map”, „Z tobą obudzić się” a także „Daj zaczarować się”. W 2014 roku artystka nagrała swój kolejny album „Tańcz, choćby płonął świat”. Matheo & Anna Karwan nagrali swoją wersję przeboju „Alej gwiazd” w 2016 roku. W 2020 roku artystka została odznaczona Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dom, który mam” (1971)
- „Kochać znaczy żyć” (1977)
- „Jeden świat” (1977)
- „Raz na jakiś czas” (1979)
- „Julia i ja” (1980)
- „Nie czekaj na mnie w Argentynie” (1980)
- „Tak chciałabym twoją żoną być” (1980)
- „Wybacz Mi, Przebacz Mi Jeszcze Raz” (1980)
- „W każdym moim śnie” (1980)
- „Uczymy się żyć bez końca” (1984)
- „Sceny z życia artystek” (1984)
- „Wiem, że jesteś lwem” (1984)
- „Aleja gwiazd” (1987)
- „Daj zaczarować się” (1989)
- „Nie do obrony” (1989)
- „Świat starych map” (1989)
- „Z tobą obudzić się” (1989)
- „Będzie, Co Ma Być” (1998)
- „Chwila” (1999)
- „Tańcz Choćby Płonął Świat” (2015)

Stańko Tomasz (ur. 1942 roku w Rzeszowie, zm. 2018 roku w Warszawie) trębacz jazzowy, kompozytor, absolwent PWSM w Krakowie w klasie trąbki u Ludwika Lutaka. Z Wacławem Kisielewskim grał w krakowskim zespole Jazz Club Helicon. W 1962 roku został trębaczem w grupie Jazz Darings. W latach 1963- 1967 grał w zespole Krzysztofa Komedy i Andrzeja Trzaskowskiego. W 1985 roku z Tadeuszem Sudnikiem i Januszem Skowronem, Witoldem Szczurkiem założył projekt Freeelectronic. Łączyli muzykę reggae i latino z elektroniką. Zdobyli rozgłos w całej Europie. Stańko udzielał się w Studiu Jazzowym PR i grupie InFormation Sławomira Kulpowicza. Komponował muzykę do filmów i spektakli teatralnych. W 1997 roku zdobył nagrodę „Fryderyk” w kategoriach Muzyk jazzowy roku i Album roku. W 2005 roku skomponował i nagrał muzykę dla Muzeum Powstania Warszawskiego, wydaną w 2006 roku pod tytułem „Wolność w sierpniu”. W 2018 roku otrzymał Nagrodę 100-lecia ZAiKSu. Zmarł w tym samym roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Svantetic” (1997)
- „Soul of Things, Var. 2” (2002)
- „II (Suspended Variations)” (2004)
- „Number One” (2005)
- „Terminal 7” (2009)

- „Grand Central” (2009)
- „So Nice” (2009)
- „Kaetano” (2024)
- „Theatrical” (2024)
- „Hermento’s Mood” (2024)

Szeremeta Ryszard (ur. 1952 roku w Krakowie) kompozytor, dyrygent, wokalista jazzowy, prekursor muzyki elektronicznej, eksperymentalnej i elektroakustycznej. Studiował muzykę elektroniczną u Józefa Patkowskiego. Był członkiem grupy NOVI Singers. Jako kompozytor zadebiutował na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień w 1981 roku utworem symfonicznym „Advocatus Diaboli” pod batutą Andrzeja Markowskiego. W latach 1985-1999 prowadził Studio Eksperymentalne Polskiego Radia. W 1986 roku doskonalił swoją wiedzę z zakresu muzyki komputerowej w Elektronmusikstudion w Sztokholmie pod okiem Larsa Gunnara Bodina i Tamasa Ungvary'ego. Koncertował z zespołem „Crossover” w składzie: Jan Pilch, David Pituch, Jarosław Kapuściński. Szeremeta skomponował kilka utworów elektronicznych: „Points I i II”, „Pulse Rate”, „Amfora na saksofon i taśmę”, „Entering”, „Un Marceau de Mac”, „Agent Orange”, „Miraculo”, „Trickstar”, „Future Music”, „Belief”, „Metrograph Future”. Napisał muzykę do filmów m.in. „Tanie pieniądze” (reż. T. Lengren), „Dom w Alei Róż”, „Wielki Szary Nikt”, „Już nie ma dzikich plaż”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Ryszard Szeremeta i Eugeniusz Rudnik- „Omaggio all' Anonimo” (1979)
- „Punkty I” (1980)
- „Punkty II” (1980)
- „Sounds of Science, Pt. 1” (1990)
- „Electronic Points. Pt. 1” (1990)

Trojanowska Izabela (ur. 1955 roku w Olsztynie) piosenkarka i aktorka, projektantka mody. Zadebiutowała pod panieńskim nazwiskiem Schütz. W 1971 roku zdobyła nagrodę im. Maksymiliana Kolbego na Festiwalu Pieśni Sakralnej Sacrosong w Chorzowie. Rok później zdobyła nagrodę na Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze i w tym samym roku została wyróżniona za debiut na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W 1980 roku nawiązała współpracę z Budką Suflera. Romuald Lipko wyprodukował dla niej kilka piosenek, które stały się hitami m.in. „Tyle samo prawd ile kłamstw” i „Wszystko czego dziś chcę”. W 1981 roku ukazał się jej debiutancki album synth-popowy „Iza” z tekstami Andrzeja Mogielnickiego. Później rozpoczęła współpracę z zespołem Stalowy Bagaż w składzie: Aleksander Mrożek (gitara, lider), Kazimierz Cwynar (gitara basowa) i Jacek Krzaklewski (gitara). W 1981 roku wystąpiła z tym zespołem na festiwalu w Opolu. Zaśpiewała „Pieśń

o cegle” oraz „Na bohaterów popyt już minął”. Jej kolejna płyta „Układy” ukazała się w 1982 roku, a muzykę do niej skomponowali Aleksander Mrozek, Jan Borysewicz, Wojciech Bruślik, Andrzej Dylewski i Janusz Grzywacz, Bogdan Gajkowski. Ten ostatni napisał dla niej dwa syntezatorowe hity: „Nic naprawdę’ i „Brylanty”. Z Tadeuszem Nalepą nagrała longplay „Pożegnalny cyrk” (1982). Cenzura nie dopuściła do wydania tego albumu, ponieważ teksty piosenek krytykowały wprowadzenie stanu wojennego. „Pożegnalny cyrk” ukazał się dopiero po 11 latach, bo w 1993 roku. Artystka w 1987 roku zamieszkała w Berlinie Zachodnim. W 1990 roku wydała album „Izabela Trojanowska” z piosenkami nagrami w języku angielskim. Krążek promował utwór „Independance Day”. Od 1997 roku występuje w serialu telewizyjnym „Klan”. W 2002 roku, wspólnie z Moniką Natorą, stworzyła kolekcję ubrań „MonaLza”, a rok później stała się jedną z bohaterek książki „Karuzela z madonnami, czyli 57 bardzo zakręconych kobiet”. Od 2009 roku Trojanowska rozpoczęła współpracę z zespołem Mafia. W 2011 roku wydała album „Życia zawsze mało” w wytwórni (Roxy Records & Fonografika). Z tego krążka pochodziły szlagiery: „Nie od razu”, „Słodkich snów”. W 2016 roku ukazał się jej siódmy album studyjny „Na skos”, nagrany we współpracy z Janem Borysewiczem, który zadebiutował na 49. miejscu polskiej listy przebojów i był promowany teledyskiem do singla „Posłańcy wszystkich burz”. W 2020 roku obchodziła jubileusz 40-lecia pracy artystycznej, a w drugiej połowie roku wydała teledysk do swojej interpretacji utworu Tadeusza Nalepy „Dźwignij się, Grenado”. W 2024 roku, po ośmioletniej przerwie, wydała single „Niebo nad Warszawą” i „Znów będziemy tańczyć”. Wystąpiła na koncercie „Muzyka to coś, co nas łączy” podczas Top of the Top Sopot Festival 2024. Jej utwory były wielokrotnie interpretowane przez innych artystów, w tym Joannę Lazer, Joannę Osydę, zespół Lemon, Monikę Brodkę, Kaję Paschalską, Candy Girl, Stefano Terrazzino, Jeremiego Sikorskiego, Elizę Rycembel, Karolinę Czarnecką oraz Irenę Melcer.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Izabela Trojanowska i Zespół Budka Suflera – „Tydzień łez” (1981)
- Izabela Trojanowska i Zespół Budka Suflera – „Tyle Samo Prawd Ile Kłamstw”/”Komu Więcej Komu Mniej” (1981)
- Izabela Trojanowska i Zespół Budka Suflera – „Wszystko Czego Dziś Chcę” (1981)
- Izabela Trojanowska i Zespół Budka Suflera – „Pytanie O Siebie (1981)
- „Nic Za Nic” (1981)
- „Jestem twoim grzechem” (1981)
- „Brylanty” (1982)
- Izabela Trojanowska, Stalowy Bagaż - „Pieśń o cegle”
- Izabela Trojanowska, Stalowy Bagaż – „Na bohaterów popyt minął”
- „Karmazynowa Noc” (1982)
- „Nic naprawdę’ (1982)
- „Independance Day” (1990)
- „Tydzień łez” (2006)

Tubylcy Betonu zespół w składzie: Dwidzius (właśc. Dariusz Nowakowski) (perkusja), Artur Łobanowski (instrumenty klawiszowe), Strobo (właśc. Robert Ochnio) (gitara, vocal, autor słów i muzyki), Arek Stegenka. Byli prekursorami muzyki acid-house i noise w Polsce. Ich wielki hit „Dla panienek co kochają nas” (1988) został zarejestrowany w studio W. Chełstowskiego. W 1989 roku wokalistką zespołu została Ludmiła „Lusia” Łączyńska. W 1992 roku ukazał się ich album „Acid Party”, zawierający covery utworów m.in. U2, Prince'a i Madonny. Rok później wydali album „Wielki Ogień”, którego promocję wspierał teledysk do utworu „Ye, ye, ye”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Modlitwa dziękczynna” (1986)
- „Ktoś zabił człowieka” (1986)
- „Rejestr wariatów” (1986)
- „Dla panienek, co kochają nas” (1988)
- “Justify My Love” (Madonna cover) (1992)
- “Shiny Happy People” (R.E.M cover) (1992)
- „Ye, ye, ye” (1993)
- „Mięso” (1993)

Urszula (właśc. Urszula Kasprzak) (ur. 1960 roku w Lublinie) piosenkarka, aktorka i autorka tekstów piosenek. Zadebiutowała w 1977 roku na Festiwalu Piosenki Radzieckiej w Zielonej Górze, gdzie zdobyła nagrodę Złotego Samowara. W latach 1982-1988 współpracowała z zespołem Budka Suflera. Romuald Lipko skomponował dla niej kilka piosenek. Z jej debiutanckiej płyty „Urszula” (1983), nagranej we współpracy z Budką Suflera, na szczególną uwagę zasługują utwory: „Fatamorgana '82”, „Ciotka P.”, „Rodezja finezja”, „Bogowie i demony”, „Dmuchawce, latawce, wiatr”. Nagrania powstały dzięki wykorzystaniu instrumentów elektronicznych, w tym vocodera, syntezatora Minimoog i Theremina. Piosenki te przypominają nagrania Garego Numana, Mike`a Oldfielda a także Vangelisa. W 1984 roku ukazała się kolejna electro-popowa płyta artystki zatytułowana „Malinowy król”, promowana przez piosenki: „Malinowy król”, „Podwórkowa kalkomania”, „Twoje zdrowie mała”, „Cztery litery” i „Wielki odlot”. W 1986 roku wydała album „Urszula 3”, z którego pochodziły hity „Powiedz, ile masz lat”, „Bez toastów” oraz „Kochanie to nic” (z tekstem Marka Dutkiewicza). Jej kolejny album „Czwarty Raz” ukazał się w 1988 roku. Powstał przy współpracy ze Stanisławem Zybowskim. Wspólnie z zespołem Klincz nagrała album „Jak Łodu Bryła” (1988). Od 1989 roku współpracowała z grupą Jumbo. Grała w przedstawieniach teatralnych oraz filmach m.in. „Och, Karol” i „Alabama”. W 2015 roku została odznaczona przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. W tym samym roku nagrała z zespołem Pectus

utwór „Za kogo ty się masz”. Piosenka trafiła na płytę „Kobiety”, na której znalazły się duety najpopularniejszych wokalistek w historii polskiej muzyki rozrywkowej. W 2022 roku ukazała się książka „Urszula”. Wywiad z artystką przeprowadziła Ewa Anna Baryłkiewicz. W 2024 roku wystąpiła na koncercie „Muzyka to coś, co nas łączy” w ramach Top of the Top Sopot Festival.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fatamorgana '82” (1982)
- „Dmuchawce, latawce, wiatr” (1983)
- „Michelle ma belle” (1983)
- „Rodezja-finezja” (1983)
- „Noc komety” (1983)
- „Nie Chcę Do Nieba” (1983)
- „Luz-Blues, W Niebie Same Dziury” (1983)
- „Totalna hipnoza” (1983)
- „Malinowy król” (1984)
- „Jest taki samotny dom” (1984),
- „Wielki Odlot” (1984)
- „Szał Sezonowej Mody” (1984)
- „Polka idolka” (1984)
- „Wołam znów przez sen” (1984)
- „Twoje Zdrowie, Mała” (1984)
- „Podwórkowa Kalkomania” (1984)
- Urszula i Seweryn Krajewski – „Baw mnie” (1985)
- „Powiedz ile masz lat” (1986)
- „Kto zamiast mnie” (1986)
- „Jestem ogniem” (1986)
- „Bez toastów” (1986)
- „Czeska biżuteria” (1986)
- „Sweet sweet tulipan” (1987)
- Urszula & Klincz – „Koty” (1987)
- „Rysa na szkle” (1989)
- „Konik na biegunach” (1994)
- „Niebo Dla Ciebie” (1996)
- „Na Sen” (1996)
- „Ja płaczę” (1996)
- „Dzis Juz Wiem” (2013)

Wahehe (Wahehe Divagazione Universale) projekt muzyki industrialnej z Krakowa powstał w 1984 roku z inicjatywy Alberta von Knutke (właśc. Stanisław Gerlach) i Beefharta Wahehe (właśc. Marek Seremak). Wkrótce do zespołu dołączyli Ojciec Wahehe (właśc. Marcin Norek), Marski Wahehe (właśc. Marcin Bednarski) Hwa Rang Wahehe (Wiesław Fronczyk) i John Fullen, a ich występy wspierali Franza Dreadhunter i Tomasz Kożuchowski. Wzorowali się na zespołach: The Residents, Throbbing Gristle, Cabaret Voltaire, S.P.K. W latach 1985-87 grupa występowała pod nazwą Wahehe Divagazione Universale. Do komponowania muzyki używali instrumentów elektronicznych, przedmiotów codziennego użytku oraz specjalnie preparowanych taśm. Ich występy były wzbogacone

projekcjami filmowymi. Grupa rozpadła się w 1987 roku. W 2009 roku ukazał się ich album z archiwalnymi nagraniami zatytułowany „Dywagacje Uniwersalne”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dywagacje Studyjne II” (1984)
- „Poza Kontrolą” (1986)
- „Dom Poloni” (1986)
- „Matowe oko” (1987)
- „Zbrodnia”
- „Destrukcja”

Wanda i Banda (Banda i Wanda) zespół rockowy z Poznania w składzie: Wanda Kwietniewska (wokal), Marek Raduli (gitara), Jacek Krzaklewski (gitara), Andrzej Tylec (perkusja) i Henryk Baran (gitara basowa). Wkrótce do zespołu dołączył Marek Kapłon (perkusja). Grupa zadebiutowała w noc sylwestrową (na przełomie roku 1982 i 1983) na antenie Programu III Polskiego Radia. W 1984 roku ukazał się ich debiutancki album „Banda i Wanda” z hitami „Nie będę Julią”, „Hi-Fi”, „Chcę zapomnieć”. Krążek uzyskał status złotej płyty. Rok później wyszedł ich kolejny longplay „Mamy czas” ze szlagierami: „Kochaj mnie miły”, „Mamy czas” i „Para goni parę”. W 1986 roku w telewizji zadebiutował długo oczekiwany serial dla nastolatków „Siedem życzeń”, w którym zespół nie tylko wystąpił, ale także wykonał dziewięć utworów. W tym samym roku grupa zakończyła działalność. W 1990 roku Wanda Kwietniewska wydała solowy album „Własna California”, na którym znalazł się hit „Co z tobą”. Zespół powrócił w 2000 roku w nowym składzie jako Wanda i Banda. W 2001 roku wydali nowe single „Te noce są gorące” i „Kanonady galopady”. W 2006 roku polski duet DJ-ski Wet Fingers zremiksował utwór „Hi-Fi” w tanecznym stylu, tworząc wersję „Hi-Fi Superstar”, która zyskała dużą popularność w radiu i na scenie klubowej. W 2008 roku duet Kalwi & Remi zremiksował piosenkę „Nie będę Julią”, która również zdobyła popularność. W tym samym roku ukazał się długo oczekiwany studyjny album grupy „Z miłości do strun”, zawierający kilkanaście premierowych piosenek, w tym dwa wspomniane remiksy klubowe. Pierwszym singlem promującym album było nagranie „Nie zmieniamy się”, a kolejnymi „To nie Polska” (poruszające problem emigracji), „Miłości żar”, „Afryka woła nas”. W maju 2011 roku miała miejsce premiera nowej piosenki – „To mój świat”. W 2013 roku zespół zaprezentował utwór „Lęk wysokości”, który zapowiadał jubileusz 30-lecia grupy. W 2016 roku ukazał się kolejny singiel – „Kawa (Kawa na śniadanie)”. W 2018 roku, podczas 55. Krajowego Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu zespół Wanda i Banda odebrał nagrodę TVP1 z okazji 35-lecia pracy artystycznej, w ramach koncertu „Od Opola do Opola”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fabryka marzeń” (1982)
- „Hi-Fi” (1983)
- „Nie będę Julią” (1983)
- „Siedem Życzeń” (1983)
- „Chcę zapomnieć” (1984)
- „Kochaj mnie miły” (1985)
- „Hej heja hej” (1986)
- „Te noce są gorące” (2001)

Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 90-te

8 Ohms (właśc. Robert Suszko) pionier muzyki techno w Polsce. W 1995 roku wydał na kasecie „Eter” kilka utworów w wytwórni SPV Poland.

Adamus Ryszard (ur. 1953 w Warszawie, zm. 2020 w Warszawie) producent muzyczny i działacz piłkarski. Był najpopularniejszym DJ-em w Polsce w latach 70-tych i 80-tych XX wieku. Założył wytwórnię Ara, w której ukazały się albumy m.in. Roberta Chojnackiego „Sax & Sex” (1995), „Sax & Dance” (1996) oraz „Big Beat” (1997). Artysta wystąpił w teledysku „Budzikom śmierć” (1995) Roberta Chojnackiego a także w filmach „Poranek kojota” i „Złoty środek” Olafa Lubaszenki.

Af40 zespół grający muzykę elektroniczną, działający od 1992 roku. Artyści postanowili zachować anonimowość, nie ujawniając swoich imion i nazwisk. Nie występują na żywo. Do produkcji muzyki wykorzystują komputery Commodore C64, Amiga oraz syntezatory m.in. Roland D-10, microKorg i Waldorf Blofeld. Używają również samplingu, vocodera i efektów takich jak overdrive. W 2008 roku Af40 wydał album „Na drugim brzegu tęczy”-to reinterpretacja utworów grupy Breakout.

Agressiva 69 zespół założony w 1989 roku w Krakowie w składzie: Tomasz Grochola (wokale, samplery), Jacek Tokarczyk (gitara, samplery), później do zespołu dołączył Bogusław Pezda (wokale, samplery, syntezatory) i Sławomir Leniart w latach 1994-2010 (gitary, programowanie) oraz Robert Tuta. Byli pionierami rocka industrialnego w Polsce. W 1992 roku zaprezentowali się na słynnym festiwalu w Jarocinie i podpisali kontrakt z wytwórnią SPV Poland. Rok później wyszła ich debiutancka płyta „Deus Ex Machina”. W 1994 roku ukazał się album „Hammered By The Gods”, który magazyn „Brum” uznał za najlepszą płytę industrialną w Polsce. Muzycy z tej kapeli byli organizatorami festiwalu muzycznego Industriallooz, który wspierał młode talenty i promował muzykę elektroniczną w Polsce. W 1996 roku podpisali kontrakt z wytwórnią Koch International Poland. W hołdzie dla Depeche Mode nagrali covery ich dwóch przebojów: „Personal Jesus” i „Master and Servant”. Nagrania odniosły ogromny sukces i zostały dobrze przyjęte przez fanów tej grupy. W tym samym roku wystąpili przed koncertem zespołu Prodigy w Katowicach. W 1997 roku wydali album „2.47”, w którym gościnnie wystąpił gitarzysta Sławek Leniart. Album ukazał się w kilku krajach Europy m.in. w Niemczech, w Austrii i w Holandii. Był nominowany do

nagrody „Fryderyk” w kategorii najlepszy album techno. Ich następna kompozycja pojawiła się w filmie „Gniew” (reż. Marcin Ziębicki), a promował ją teledysk „Point Of View”. Kolejny utwór zespołu trafił na ścieżkę dźwiękową do filmu „Poniedziałek” (reż. Witold Adamek). W 2001 roku wytwórnia Pomaton EMI wydała album „Agressiva 69”, którego promocję wspierał singiel „Egoiści” nagrany z udziałem Edyty Bartosiewicz. Rok później wypuścili album „Koniec sztuki”, który zawierał remiksy autorstwa m.in. Husky’ego i Luk Ska. W 2004 roku wydali czteropłytowy album zatytułowany „Dirrt”. Na płytach znalazły się zremasterowane albumy grupy Agressiva 69 oraz dwie premierowe piosenki: „Relax” Frankie Goes to Hollywood (w wersji Agressiva 69) oraz „Každy dzień jest taki sam”. Ta kompozycja trafiła na ścieżkę dźwiękową do serialu TVN „Alfabet mafii”. W 2006 roku ukazał się ich kolejny album zatytułowany „In”. W jego nagraniu uczestniczył Martin Atkins. Na kolejnej płycie zatytułowanej „Out” z 2007 roku znalazły się m.in. remiksy piosenek z „In” wykonane przez różnych artystów. Płytę wydano w wytwórni 2.47 Records. W 2012 roku wyprodukowali krążek „Ummmet”. Zespół występował w wielu krajach Europy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pure” (1996)
- „Point Of View” (1998)
- „Situations” (2001)
- „Aniołowie”/ „Cisza” (2001)
- „Koniec Sztuki” (2002)
- „Chaos i Kosmos” (2003)
- „Relax” (2004)
- „Nie widać końca” (2005)
- „Na końcu świata” (2006)
- „Kombinat” / „Poranna Wiadomość” (2007)

Aquavoice projekt muzyki elektronicznej stworzony przez Tadeusza Łuczejkę i Piotra Wołyńskiego inspirował się szkołą berlińską. W 1996 roku zadebiutowali na festiwalu „EL-Izerie” w Świeradowie Zdroju, a rok później wystąpili w Piszcu na Zlocie Elektronicznych Fanatyków. W 1998 roku Piotra Wołyńskiego zastąpił Paweł Olszański, a artyści zaczęli interesować się muzyką ambientową. Od 2001 roku jedynym członkiem występującym pod szyldem Aquavoice jest Tadeusz Łuczejko. Jego utwór „Underwater Flight” z albumu „Water Music” (2001) zdobył dużą popularność w Programie III Polskiego Radia. Artysta został laureatem Złotej Dziesiątki w plebiscycie słuchaczy audycji „Top Tlen” Jerzego Kordowicza. Jego występy uświetniały wizualizacje autorstwa Dariusza Kalińskiego, którego później zastąpił Wojciech Wójcik. Od 2003 roku Łuczejko organizuje Międzynarodowe Prezentacje Multimedialne „Ambient Festival” w Gorlicach. W 2007 roku został wpisany jako artysta do międzynarodowej encyklopedii „Who is Who”. W 2015 roku nagrał dwupłytowy album „Early

Recordings”, który magazyn „High Fidelity” uznał za album roku. Aquavoice wydaje swoje nagrania w wytwórniach: Requiem Records, Generator, Zoharum.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Lothlorien” (2001)
- „Cold 11” (2008)
- „Dancing snowflakes” (2009)
- „Autumn” (2009)
- „News of the Word” (2009)
- „Terra Incognita” (2013)
- „S.E.T.I. Project” (2013)
- „Fish Dreams” (2014)
- „Emptiness” (2015)
- „Chronos II” (2018)

Ars Deco (właśc. Rafał Sygowski) (ur. 1977 roku w Piasecznie) założyciel i wiodący artysta wytwórni płytowej Native 77 Rec. Członek kolektywów Site Rec i Telescope. W 2004 roku wydał swój album „The Real And Imaginary Part Of Us”.

Aural Planet zespół elektroniczny z Wrocławia w składzie: Adam Skorupa, Radosław Kochman, Konrad Gmurka, Jacek Dojwa, działał w latach 1997-2004. Artyści byli pionierami muzyki ambient w Polsce, eksperymentowali także ze stylami trance i goa. Utwór „Hydropoetry Cathedra” to najbardziej rozpoznawalna kompozycja grupy. Zespół nagrywał w wytwórniach: Flow Records, Iboga, Spirit Zone. Kilka ich utworów znalazło się na francuskiej składance wydanej przez Ultimae Records. Adam Skorupa zyskał popularność jako twórca muzyki do serii gier wideo „Wiedźmin”. W 2004 roku Radosław Kochman i Daniel Lułkowski stworzyli nowy projekt Sundial Aeon.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Hydropoetry Cathedra” (2004)
- „Exposure” (2004)
- „Blue Water Cave” (1997)
- „Gene” (2002)
- „Changing My Mind”
- „Sunfruits Avenue”
- „Paleo”
- „Costa Del Nimphos”

Balkan Electrique grupa wokalnie-instrumentalna w składzie: Violetta „Fiolka” Najdenowicz i Sławomir Starosta, rozpoczęła swoją działalność w 1988 roku w Warszawie. Tworzyli muzykę elektroniczno-popową z elementami muzyki bałkańskiej. Ich pierwszy album „Balkan Electrique” wyszedł w 1991 roku. W 1994 ukazał się kolejny krążek „Piosenki O Miłości”. Do ich piosenek „HiJacekt Party” i „Dwa słońca” nakręcono teledyski. Zespół skomponował muzykę na ścieżkę dźwiękową do filmu „Channel 4”. W 1995 roku projekt zakończył działalność a Violetta Najdenowicz rozpoczęła karierę solową.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ye me poday” (1989)
- „Hi-Jackers Party” (1989)
- „No Longer with You” (1990)
- „Kochaj nie zabijaj” (1990)
- „Dwa Słońca” (1994)

Bednarski Marcin muzyk elektroniczny znany z projektów: McMarian, Wahehe. Tworzył również pod pseudonimami: Subotnick, Elektrostat. W 1995 roku założył grupę Ongo z Dj „Ozzem” i „G. Labem”. Był twórcą „Future Guide” – pierwszego polskiego magazynu poświęconego muzyce techno. Współpracował z TV Kraków, gdzie promował ten gatunek muzyki. Organizował w klubach „Jupiter” oraz „Electric Café” pierwsze imprezy techno w Krakowie. Pod pseudonimem Biomodem nagrał dwie płyty: „The Prehistory Of Aviation” i „All That Jazz”. Pod pseudonimem Subotnick komponował muzykę, łącząc różne odmiany techno (Detroit techno, minimal) z elementami ambientu, funku i jazzu, co znalazło odzwierciedlenie w albumie „Mystic Energy”. Jako Elektrostat tworzył muzykę electro (płyta „Musica Electronica”). Na składance „Funk Fu vol. 1” znalazły się jego trzy utwory: „The Sea” (pod pseudonimem Biomodem), „Teotihuacan” i „Machinery” (pod pseudonimem Elektrostat). Współpracował z Marzeną Boroń z grupy Klandestein oraz z Małgorzatą „Malu” Luberdą ze Sceny Niezależnej. Inspirował się twórczością zespołu Kraftwerk, The Orb, Orbital, Air Liquide i Mouse On Mars.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Jako Elektrostat – „Machinery”
- Jako Biomodem feat. Malu – „The Sea”

Bookovsky (właśc. Michał Bukowski) (ur. 1975 w Krakowie) Jest twórcą muzyki elektronicznej, aktywnym od 1990 roku. Inspiruje się szkołą berlińską, techno-pop oraz darkwave. Artysta wydał cztery albumy: „Układ słoneczny– Naszyjnik Boga” (1996), „Sen paranoika” (2000), „Analogy” (2001), „Book of Sky” (2006). Grał na różnych festiwalach muzyki elektronicznej w Polsce m.in. w Piszcu (1998), w Gorlicach (Ambient Festival) (2002) i na Elektronicznych Pejzażach Muzycznych w Olsztynie (2005). Bookovsky i Foltman założyli zespół Geiger Box, który w 2003 roku wydał album „Humanity”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Słońce – diament” (1996)
- „Faeton – szmaragd” (1996)
- „Płynąc poprzez ciemność” (1996)
- „Wg Pasji” (1998)
- „Sen Paranoika” (2000)
- „Analogy part 1” (2001)
- „Book of sky” (2006)

Jako Geiger Box:

- „You are the robot (2003),
- „Hypnoid (2003),
- „Behind The Wheel (Depeche Mode cover)

Bongo DJ (właśc. Mariusz Filipczyński) producent i DJ. Założył projekt Mystic Arts Event. DJ Bongo to jeden z najdłużej grających DJ-ów w Polsce. Wspólnie z DJ Mabeat i Igorem (DJ Kwiec) stworzył ekipę Hallabanaha. Razem organizowali imprezy w klubie Apartament.

Bownik Certamen Adam (ur. 1972 w Lublinie) producent muzyki elektronicznej. W 1990 roku z Robertem Lejko (gitara), Ireneuszem Lejko (gitara), Marcinem 'Stefanem' Sokołowskim (bas) założył zespół rockowo – metalowy Certamen. W 1993 roku zagraли pierwsze koncerty w Lubelskim Domu Kolejarza. Po rozpadzie grupy artysta rozpoczął karierę solową, czerpiąc inspirację od japońskiego muzyka Kitaro. Jego ulubione style muzyczne to szkoła berlińska i ambient. Bownik w swojej twórczości korzystał z różnych instrumentów elektronicznych m.in.: Roland V-synth + VC1(D50), Alesis Ion, Korg MS - 2000B, ARP Explorer I, Yamaha S30, Yamaha CS1x, Roland JV-1010, Roland Alpha Juno-1, Wersi Entertainer. Od 2000 roku wydał kilkanaście płyt z muzyką elektroniczną m.in. „Sonabilis” (2000), „Perigeum” (2001), „Vega” (2002), „Elmania Live 2003” (2003), „The Storm Is Here” (2004), „As The Moon Shines” (2004), „Red Planet” (2008), „Hyperion” (2013), „Apogeuem” (2014), „Phoebe” (2015), „Aura” (2016).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „The storm is here”
- „Successors of honour”
- „Elecrequiem”
- „Wolf on the move”
- „Illumination”
- „Blue lava”

Busso de la Lune (właśc. Piotr Jurczak) twórca muzyki ambient, aktywny od 1999 roku w Andrychowie. W 2002 roku artysta wydał swój pierwszy album „Race Against Time” nakładem Requiem Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Hidden” (2006)
- „Alien Territory”

Camey (właśc. Maciej Sierakowski) producent muzyczny, jeden z głównych przedstawicieli stylu electro-funk w Polsce. Pierwsze studio Cameya znajdowało się w Gnieźnie, gdzie powstały kultowe hity electro-breakdance: „Break Dance Come Back”, „Electro B-Boy”,

„Breakin”, Camey Squad feat. Tede- „Król parkietu” i „Zrób to”. Współpracował z DJ Kostkiem (właśc. Tomasz Kościelny) z Koszalina i Funnym (właśc. Tomasz Ferenc) z Ławy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Breakin” (1999)
- „Break Dance Come Back”
- „Zrób To”
- Camey Squad feat. Tede – „Król Parkietu”

D-Bomb zespół muzyki dance, założony w 1996 roku przez Bartosza i Jarosława Padyasków, zdobył popularność na polskiej scenie muzycznej. Muzycy zadebiutowali utworami „Wszystko, co robię” (1997), „O Tak! O Yeah!” (1997). Rok później wydali swój pierwszy krążek zatytułowany „Moja gra”. Ich kolejny album „Back Again” (1999), promowany przez przeboje „Ciało”, „Zaopiekuj się mną” i „Koniec”, zdobył prestiżową nagrodę Dance Music Award. Następny album „Cały świat należy do nas” (2000) został zrealizowany w Niemczech z wokalistką Agnieszką Krupą. Patronat nad tą produkcją objęło Radio Wawa. Hity: „Dobrze robię”, „Ciebie brak” czy też „Zapagnij mnie” zdobyły uznanie fanów. Rok później do składu dołączył tancerz Michał Rejniak, który wcześniej występował ze Stachurskym. Razem wylansowali płytę „Cztery” z popularnymi piosenkami: „Złoty deszcz...Ela!”, „Daj mi ciało” i „Kolorowy zawrót głowy”. W 2002 roku z zespołu odszedł Jarosław Padyasek, a kapela wyprodukowała następny album zatytułowany „Kameleon”. Kompozycje „Zielony kapelusz” i „Przez całą noc” ponownie oczarowały fanów. Następną płytę „Jak narkotyk” nagrali w 2006 roku. Promowały ją single „Myślę.”, „Shake Your Boom Boom”, „Powiedz Co Czujesz”. W 2008 roku zespół wystąpił po raz pierwszy na Ogólnopolskim Festiwalu Muzyki Tanecznej w Ostródzie. W 2013 roku grupa wydała swoją ostatnią płytę „Lubię Kiedy”, która ukazała się nakładem wytwórni Universal Music Polska. Grupa koncertowała w Polsce i za granicą. Ich teledyski emitowała TV Polsat.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wszystko Co Robię” / „OTak! O Yeah!” (1997)
- „Koniec” (1999)
- „Ciało” (1999),
- „Dobrze Robię” (2000)
- „Zapagnij Mnie” (2000)
- „Złoty Deszcz - Ela.” (2001)
- „Zielony Kapelusz” (2002)
- „Kolorowy Zawrót Głowy” (2002)
- „Przez Całą Noc” (2002)
- „Move Your Love” / „Myślę..” (2006)
- „Shake Your Boom Boom (2007)
- „Powiedz Mi Co Czujesz (2009)
- „Do Szaleństwa (2010)
- „Chciałbym Się Zakochać W Tobie”/ „Do Końca Naszych Dni” (2015)
- „Lubię cię” (2016)
- D-Bomb i Borys LBD- Hey Hey Hey (Party Everyday) (2019)

- „Cała Polska Śpiewa” (2022)
- „Jesteś Moim Snem” (2024)

Deliver projekt elektroniczny w składzie: Agim Dželilji, Piotr Makiewicz. Duet nazywano polskim Tangerine Dream. W 1994 roku wydali wspaniały album „Bracia Syriusza” w wytwórni Digiton. Druga płyta „Horror Vacui” powstała w 1995 roku w prywatnych studiach muzyków we współpracy z Olafem Łapczyńskim.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Syriusz A” (1994)
- „Syriusz B” (1994)
- „Syriusz C” (1994)

Delving Michel projekt elektroniczny w składzie: Robert Chojecki, Bartłomiej Drameczyk.

Łączą muzykę industrial z rockiem. Wydali w 1996 roku jedyną produkcję „Władca Pierścieni”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Władca Pierścieni” (1996)

Dervish DJ (właśc. Paweł Pakulski) (ur. 1974 roku) DJ i producent, remikser z Warszawy, znany również jako Pablo Labrentz. Specjalizuje się w muzyce electro house. W 1993 roku był DJ-em w „Filtrach” w pierwszym klubie techno w Polsce. W 1997 roku wydał swoją pierwszą płytę techno „She”. Prowadził pierwszą polską audycję radiową „rozgłośnia harcierska”. Tam prowadził audycję „deejay club”. Współpracował z wytwórniami m.in. Xerophyte rec, V.O.T.U. Hit&hot rec, Broken rec. Molacacho, Glamour puss, Deepless rec, Redsession, Hed Kandi, Duffnote, Metrogroove czy O2P.

Diana d'Rouze (właśc. Katarzyna Sochacka) jedna z najbardziej rozpoznawalnych polskich DJ-ek, aktywna na scenie od 1997 roku. W swoich setach łączy wszelkie odmiany muzyki elektronicznej (techno, progressive, electro-house, tribal). Wystąpiła na wielu festiwalach na całym świecie m.in. Creamfields, Mayday (Niemcy i Węgry), Hrad House Festival w Bratysławie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DJ Electro One & Diana D Rouze – „Mi Corazone” (2005)
- „Maritime Border” (2017)

D-Nation projekt muzyczny w składzie: Krzysztof Ryński, Piotr Dyjak. W 1997 roku nagrali euro-dance album „Oni Już Tu Są”. Muzykę pisał dla nich Maciej Jamroz, a słowa Jacek Skubikowski.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Taniec z Diablem” (1997)
- „Pustelnik” (1997)
- „Nie obawiaj się” (1997)
- „Wybierzmy Się W Podróż” (1997)

DP-4003 (właśc. Paweł Kmiecik) projekt jednego z twórców grupy Wieloryb z Gdańska. Uznaje się go za pioniera muzyki rave i techno w Polsce. Występował również pod szyldem G.A.S. i D.J. Doom. W 1995 roku wydał kasetę zatytułowaną „Poison”, a rok później wypuścił kolejne nagrania zatytułowane „Stick Up!”.

Dreddy DJ (właśc. Tomasz Roehr) DJ i producent muzyki elektronicznej, współtwórca trzech projektów muzycznych: Tromesa (z Grzegorzem Magnuszewskim), Bigwigs (z Grzegorzem Magnuszewskim i Jerzym Przędzieckim) oraz Zenglodon (z Jerzym Przędzieckim). Jako DJ specjalizuje się w muzyce trance progressive. Współtworzy dwa projekty: Dyskżogęje (z DJ Bertem) oraz Defucted (z DJ Bertem i Gerhardem). Założył T4 Soundsystem i organizował imprezy w Wielkiej Brytanii. W 1995 roku, jako pierwszy polski DJ, wydał kompilację „DJ Choice Vol. 1”, która sprzedała się w nakładzie 6000 egzemplarzy. W 1998 roku został wybrany Najlepszym Polskim DJ-em '97 przez czytelników magazynu „Plastik” oraz widzów „DJ Club”. W 2001 roku na Polish Dance Awards otrzymał tytuł DJ-a Roku 2000, a w 2002 i 2003 zajął odpowiednio 4. i 9. miejsce w TOP 100 DJ's magazynu „LaiF”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Invade” (instrumental)
- „Star wars”

Dreger Ireneusz producent muzyczny, absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. W 1996 roku założył zespół Medusa i podpisał kontrakt z wytwórnią Warner Music Poland (WEA). Zespół nagrał trzy albumy: „Story” (1997), „Waterland” (1999) i „Exploration” (2000). Album „Story” zdobył nagrodę „Indywidualność Roku”. W 1999 roku Medusa wystąpiła jako support przed koncertem Mike'a Oldfielda w Katowicach. W 2000 roku kompozycja „Dream is Real” z albumu „Exploration” zdobyła ogromną popularność na antenie MTV Polska. Zespół miał także zaszczyt promować Polskę podczas „EXPO 2000” w Hanowerze. Projekt wydał w 2001 roku płytę „Medusa dla Dr Irena Eris”. Kolejny album

"Free" został wydany przez Interscope w 2011 roku. W 2016 roku Medusa wystąpiła na festiwalu CEMF (Cekcyn Electronic Music Festival). W 2020 roku wyszła kompilacja „97/11” z najlepszymi przebojami Medusy. Dreger jest właścicielem znanego i profesjonalnego studia nagrań ICD Studio w Warszawie. Współpracuje z Telewizją Polską, TVN, Polsatem. Komponuje oprawy muzyczne programów, jingle, czołówki. Zdobył wiele nagród i wyróżnień.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Ireneusz Dreger:

- „In the wind”
- „Insight”
- „Burning roofs”

Jako Medusa:

- „Elvira” (1997)
- „Anna's Dream” (1997)
- „Underwaterland” (1999)
- „Dream Is Real” (2000)
- „Free” (2011)
- Medusa vs. Moniuszko – “The Spinner” (2019)
- „Flyin' High”
- „Movin' On”
- „Song of Dreams”
- „Shadows”

Düsseldorf zespół z Katowic, Adam Białoń (wokal) i Adam Radecki (instrumenty klawiszowe), powstał w 1989 roku. Zadebiutowali podczas legendarnego festiwalu FMR Jarocin '89. Na przełomie 1991/92 roku miejsce Adama Białonia zajął Marcin Jasiński. Zespół wspierał Dariusza Krzywańskiego ze szczecińskiej grupy Kafel. Do komponowania muzyki używali: syntezatora Minimooga, automatu perkusyjnego, magnetofonów, komputera Atari/Steinberg. Inspirowali się muzyką zespołu Kraftwerk, Cabaret Voltaire oraz Front 242. Grupa aktywnie rozwijała swoją działalność artystyczną, tworząc bogaty dorobek muzyki studyjnej. W 1993 roku zespół zakończył działalność. Dwaj założyciele zespołu rozwijali swoje muzyczne kariery w innych projektach, Adam Białoń w Nowym Horyzoncie, a Adam Radecki w VSI. Wytwórnia Requiem Records w 2011 roku wydała kompilację „1989-1993” z całym repertuarem grupy Düsseldorf. W 2014 roku formacja ponownie rozpoczęła działalność. Podczas koncertów grupa współpracuje z Mirosławem Matyasikiem, znanym z projektu CH District. W 2016 roku ukazał się nowy album, „Düsseldorf Live RE/Actions”. W 2022 roku muzycy wydali album „Amok”, który ukazał się nakładem wytwórni Zoharum (cztery pierwsze utwory nagrano podczas studyjnych sesji w 2022 roku, a dwa ostatnie pochodzą z warszawskiego koncertu z 2021 roku, co podkreśla, że Düsseldorf to projekt live). Oprawą graficzną płyty zajął się Maciej Mehring, współzałożyciel wytwórni Zoharum. W 2024 roku zespół wydał album „Bunker Musick”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dlaczego” (1989 – 1993)
- „Potęga ludu” (1989 – 1993)
- „Wodospady” (1989 – 1993)
- „Goddess Of War” (1989 – 1993)
- „D.B.P.” (89 - 92)
- „Królewska Huta” (1989)
- „Daj więcej”

Dziady Żoliborskie projekt z Warszawy powstał w 1996 roku z inicjatywy: Piotra Łojka (lidera projektu), Tomasza Konopińskiego, Aleksandra Koreckiego. Muzycy łączyli instrumentarium elektroniczne z dźwiękami naturalnymi. Współpracowali z innymi artystami m.in. z Tadeuszem Sudnikiem, Kubą Sienkiewiczem, Piotrem Wolskim. Ich utwór „Liturgia dźwięku Dziadów Żoliborskich” został wydany w 2001 roku w labelu Polonia Records. Na swoim koncie mają kilkanaście płyt wydanych przez niezależną wytwórnię Polcud.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tu stacja łęgowa bocian "zero" 01”
- „Hinol”

Epix DJ (właśc. Mariusz Durczyński) (ur. w 1967 roku w Turku) pionier muzyki psychedelic trance w Polsce. W 1995 roku założył Pulsar TranceFormation, pierwszy w kraju samowystarczalny sound system psytrance, obejmujący DJ-ów, sprzęt, nagłośnienie, światła i dekoracje. Specjalizuje się w muzyce Goa i psychedelic po minimal, progressive i ambient. Charakterystycznym elementem jego setów są występy na żywo z bębniarzami. Był jednym z laureatów pierwszej Parady Wolności w Łodzi. W latach 1997–1998 prowadził autorską audycję Transmisja w Radiu Konin. Był również właścicielem klubu Pulsar w rodzinnym Turku, gdzie promował muzykę elektroniczną, ze szczególnym naciskiem na psytrance. Współfinansował i współtworzył film dokumentalny „Nova Kultura”. Był autorem ścieżki dźwiękowej do filmu „Open Times”, prezentowanego na festiwalach NIP w Cannes oraz PFD Szczecin '99, gdzie zdobył IV miejsce. Aktywnie uczestniczył w organizacji i promocji wydarzeń muzycznych zarówno w Polsce, jak i za granicą. Występował na całym świecie. Współpracował z kolektywami T4, Aspect Of Valor, Hallabanaha, Uridium Rec., Omega 69 i Toga Dansverg. Do maja 2004 roku był współwłaścicielem poznańskiego klubu MO, gdzie jako DJ i promotor organizował legendarne imprezy z cyklu Hypnotic Experience i Pulsar Vibration.

Eternal Fear projekt dark ambient z Oławy, aktywny od 1994 roku, założony przez Nerthona (właśc. Bartosza Żrebcę). W 1995 roku wyprodukował dwa dema „Ancient Woods”

oraz „Pagan Souls Of Ryczyn...Zvantevith” wydane przez wytwórnię Warhagan Records. Projekt zawiesił swoją działalność pod koniec 1995 roku. W 2017 roku francuska wytwórnia Obscure Dungeon Records wydała wznowione wersje obu taśm. W maju 2018 roku ukazał się dokument o Eternal Fear zatytułowanym „Inspekcja”.

Gagarin 108 (właśc. Daniel Kleczyński) pionier muzyki techno w Polsce. Używał pseudonimu Freenternetry. Udzielał się również w projektach: No Smoking, Trumpets & Drums, Freenternetry, Mesmerisa, Fading Colours. W 1996 roku wydał kasetę „Prodigital”.

Gęgniewicz Patryk kompozytor, producent, multiinstrumentalista. W latach 90-tych odniósł duży sukces na demoscenie. Dotarł do pierwszego miejsca w zachodnim magazynie na chartsach (publicznych głosowaniach na najlepszych twórców i ich produkcje). Wyprodukował kilka soundtracków do gier komputerowych m.in. „Painkiller”, „Painkiller: Battle Out of Hell”, Datura. Tworzył muzykę do filmów i przedstawień teatralnych. Występował w różnych grupach m.in. The Loveliars, Itoa, Sundial Aeon, Angst 78.

Górniak Edyta (ur. 1972 roku w Ziębicach) piosenkarka i aktorka. W 1990 roku wzięła udział w konkursie „Debiuty” w Opolu. Otrzymała wyróżnienie za wykonanie piosenki „Zły chłopak” z repertuaru Lory Szafran. W 1991 roku dołączyła, jako wokalistka, do grupy Janusza Józefowicza, reżysera słynnego musicalu „Metro”. W 1994 roku reprezentowała Polskę w konkursie Eurowizji w Dublinie (Irlandia). Jej utwór „To nie ja” zajął drugie miejsce. Piosenka została nagrana w języku angielskim jako „Once In A Lifetime”. W tym samym roku wystąpiła w programie „Night Show” w niemieckiej telewizji RTL. Jej pierwszy album „Dotyk” (1995) sprzedał się w nakładzie pół miliona egzemplarzy. Artystka zdobyła nagrodę „Fryderyk” w 1995 roku w kategorii fonograficzny debiut roku i teledysk roku („Dotyk”). W 1997 roku wystąpiła z Jose Carrerasem podczas koncertu charytatywnego w Warszawie. Wspólnie z Mieczysławem Szczęśniakiem nagrała przebój „Dumka na dwa serca”, który promował film „Ogniem i mieczem”. W tym samym roku nagrała w Londynie album „Edyta Górniak” w języku angielskim. Promowały go single: „When You Come Back To Me” i „One & One”. W 2002 roku wyszedł jej następny album „Perła” zrealizowany w USA i w Wielkiej Brytanii. Podpisała kontrakt z wytwórnią płytową Virgin i wydała album „Invisible” (2003). Na krążku znalazł się klubowy hit „Impossible”. Wspólnie z grupą producencką Mathplanete wydała kolejne dyskotekowe hity „Lunatique” (2005), „Sexuality” (2006). W 2018 roku nagrała utwór „Dom dobrych drzew”, promujący serial „Leśniczówka”, emitowany w TVP1.

Rok później wystąpiła w finale 9. edycji „Dancing with the Stars”, śpiewając „I Have Nothing” Whitney Houston. Na festiwalu Top of the Top w Sopocie zaprezentowała hit „Król” z Gromeem. Przyznano jej złotą płytę za singel „Andromeda” nagrany z Donatanem. W 2024 roku z utworem „I Remember” zajęła 18. miejsce w krajowych eliminacjach do 68. Konkursu Piosenki Eurowizji.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Once In A Lifetime - To Nie Ja” (1994)
- „Niebo to my” (1995)
- „Jestem Kobieta” (1995)
- „Kolorowy wiatr” (piosenka z filmu „Pocahontas”) (1995)
- Edyta Górniak & Krzysztof Antkowiak – „Pada Śnieg” (1995)
- „To Atlanta” (1996)
- „Love Is On The Line” (1996)
- „One And One” (1997)
- „When You Come Back To Me” (1997)
- Jose Carreras, Edyta Gorniak – „Hope For Us” (1997)
- „Anything” (1998)
- Edyta Górniak & Mietek Szcześniak – „Dumka Na Dwa Serca” (1998)
- „Lustro” (1998)
- „Linger” (1999)
- „Hunting High & Low” (2000)
- „Jak Najdalej” (2001)
- „Nie Proszę O Więcej” (2001)
- „Impossible” (2002)
- „Perła” (2002)
- „Słowa Jak Motyle” (2002)
- „Nie Proszę O Więcej” (2002)
- „Whatever It Takes” (2003)
- „Make It Happen” (2003)
- „Nieśmiertelni” (2003)
- „As If / Sit Down” (2003)
- „The Story So Far” (2003)
- Sweet Noise Feat. Edyta Górniak – „Nie Było” (2004)
- „Krople Chwil...” (2004)
- Mathplanete Feat. Edyta Górniak – „Lunatique” (2005)
- Mathplanete Feat. Edyta Górniak – „Sexuality” (2006)
- „Loving You” (2006)
- „List” (2007)
- „Dziękuję Ci” (2008)
- „To Nie Tak Jak Myślisz” (2008)
- „On The Run” (2011)
- „Oj... Kotku” (2011)
- „Teraz – Tu” (2011)
- „Nie Zapomnij” (2012)
- „Co Tylko Chcesz” (2012)
- „Consequences” (2012)
- „Sens-Is” (2013)
- „Glow On” (2014)
- „Your High” (2014)
- „Oczyszczenie” (2015)
- „Grateful” (2016)
- Edyta Górniak & Donatan – „Andromeda” (2017)
- Edyta Górniak i Roksana Węgiel – „Zatrzymać Chwilę” (2018)
- „Dom Dobrych Drzew” (2018)
- „My Way” (2019)
- Edyta Górniak & Gromee – „Król” (2019)
- „Lime (TeQuila-ila)” (2020)

Grinholc Piotr (ur. 1966 roku w Warszawie) muzyk, kompozytor i realizator dźwięku. Ukończył w 1992 roku Akademię Muzyczną im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie organów. Jego dorobek artystyczny to kompozycje i aranżacje na organy, chór, orkiestrę oraz instrumenty elektroniczne. W 1995 roku wydał pierwsze ambientowe kompozycje na kasecie „Pejzaże”. W 2010 roku jego płyta „Battalia” otrzymała prestiżową nagrodę „Fryderyk” w kategorii muzyka dawna. W 2012 roku został uhonorowany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego medalem „Zasłużony dla Kultury Polskiej” za całokształt twórczości artystycznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Początek Życia” (1995)
- „W Grocie Króla” (1995)
- „Piramida Słońca” (1995)

Gruberski Thomas (ur. 1974 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej. W 1990 roku rozpoczął komponowanie swoich pierwszych utworów na syntezatorach. Wydał mini album „Back to Metropolis”, a kilka lat później, w 1994 roku, zaprezentował swoją pierwszą profesjonalną płytę „Cinemascope”. W 1995 roku ukazał się jego następny album „Omnipresence”, który został uznany za najlepszą polską płytę elektroniczną w 1995 roku. Gruberski zagrał koncert na Zlocie Elektronicznych Fanatyków w Pieszku w 1996 roku. Następna płyta „Protuberance” (1999) to covery utworów Jeana Michela Jarre’a. W 2000 roku ukazał się jego kolejny album „Spacetime Adventures” inspirowany również twórczością Jean-Michela Jarre’a oraz synth-popowym zespołem Alphaville. Artysta tworzył jungle dla stacji radiowych w Szwajcarii. Był związany ze szwajcarską wytwórnią Outline Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Take 01” (1994)
- „Take 03” (1994)
- „Take 05” (1994)
- „Motion Diameter” (2000)
- „Photonic Rainbow” (2000)
- „Omnipresence Parts IV & V”
- „Omnipresence Part IX”

Hedone zespół muzyczny założony w 1992 roku w Łodzi przez Macieja Werka (właśc. Maciej Możdżeń). Do składu należeli: Robert Tuta i Łukasz Jędrzejczak. Grali muzykę industrialną z elementami electro-popu. Rok później nagrali pierwszą kasetę „Demo 1993”. Wystąpili w Jarocinie oraz w Sopocie. W 1994 roku wydali swój pierwszy album „Werk”. Na krążku znalazły się szlagiery: „Dead Fish”, „To Madness”, „G.O.D”. Płytę promował teledysk do utworu „I Need You”, który zdobył nagrodę za montaż na „Yach Film Festiwal” w 1994

roku. Płyta była nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategorii „album-muzyka taneczna”. W 1997 roku grupa Hedone koncertowała z brytyjskim zespołem Apollo Four Forty. W 1998 roku wydali swój kolejny album „SanctVarium”. Następna ich płyta „Playboy” ukazała się w 2005 roku. Radio Wawa uznało album za najciekawszą produkcję roku. W 2020 roku wyszła kompilacja „Rare 92-20”, na której znalazły się najważniejsze utwory z całego dorobku artystycznego grupy. Po 15 latach przerwy Hedone powrócił z albumem „2020”. Album ten miał premierę 31 grudnia 2020 roku. W 2022 roku nakładem GAD Records ukazała się długo wyczekiwana reedycja płyty „Werk” z 1994 roku. W 2024 roku wyszedł album „600 Lat Samotności”. To dziewięć polskojęzycznych utworów o przemijaniu, odchodzeniu, dojrzałości i życiowym spełnieniu, współprodukowany i zmiksowany przez Marcina Borsę. Nazwa Hedone w języku starogreckim oznacza rozkosz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dead Fish” (1994)
- „To Madness” (1994)
- „G.O.D” (1994)
- „I Need You” (1994)
- Hedone & Renata Przemyk- „Zapach” (1998)
- „Daj mi to” (1998)
- Hedone & Joanna Prykowska – „To tylko miłość” (2005)
- „What Dickens Says About Loneliness” (2020)
- „Nie Wiem Jak Jest” (2024)
- „W Mojej Głowie Ciągłe Słowa” (2024)

Hurt zespół punk-rockowy, założony w 1992 roku we Wrocławiu w składzie: Maciej Kurowiecki, Igor Paszula, Jacek Dobrzaniecki. W 1994 roku ukazał się ich debiutancki album wydany na kasecie „Babilon”. W 1999 roku artyści nagrali płytę „Musisz to kupić” wydaną przez S.P. Records z gościnnym udziałem m.in. Mateusza Pospieszalskiego (Voo Voo). Rok później wydali album „Dokładny czas”, na którym znalazł się hit „Stare numery”. W 2003 roku ukazała się kompaktowa reedycja dwóch pierwszych kaset zespołu na płytach CD, „Babilon” i „Serki Dietetyczne” (nakładem Rockers Publishing). W 2005 wyprodukowali swój najpopularniejszy album „Czat”, z którego pochodził szlagier „Załoga G”. W 2007 roku ukazał się ich następny album „Nowy początek”. Producentem płyty był Agim Dżejlili. Skład grupy często się zmieniał. Zespół Hurt współpracował z Wojtkiem Karelemem, Andrzejem "Gienia" Markowskim i Patrycją Hefczyńską (Öszibarack, Husky). W 2013 roku wydał album „Hurt”, promowany singlem „Najważniejszy Jest Wybuch (Rewolucja)”. Pod koniec 2017 roku do zespołu Hurt powrócił Sid Motkovic, którego w 2022 zastąpił Robert "Ropson" Pękała. W tym samym roku z zespołu odszedł Jacek "Smoła" Smolak, a jego miejsce zajął Grzegorz "Boro" Sawa-Borysławski. W swojej twórczości wykorzystywali instrumenty elektroniczne, a przede

wszystkim automaty perkusyjne i samplery. Współpracowali z wytwórniami m.in. z Universal Music Group, Luna Music, My Music oraz S.P. Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pragnienie Milionów” / „Na Skos” (1999)
- „Stare numery” (2000)
- „Pogoda Dla Ciebie” (2005)
- „Załoga G” (2005)
- „Lecę ponad chmurami”
- „Między, pomiędzy gdzieś”
- „Nowy Początek”
- „Czary Mary”
- „Nowy początek” (2007)
- „Alarm Cykliczny” (2007)
- „Między pomiędzy gdzieś” (2007)
- „Statek kosmiczny miłość” (2010)
- „Jesteś mały”

IK DJ (właśc. Maciej Wawrzycki) DJ, producent muzyki elektronicznej, w 1990 roku założył Projekt Końca Taniec z Maciejem Potępą. Po kilku latach współpracy grupa podzieliła się na dwie formacje: Końca Taniec (Maciej Wawrzycki), eksplorującą niszowe odmiany muzyki tanecznej oraz Serferzy Na Falach Chaosu (Maciej Wawrzycki, Maciej Potępa, Marcin Martyński), tworzącą improwizowaną muzykę elektroniczną. Jako Końca Taniec wydali dwie płyty „d-2” (1992) i „Święty spokój, beton i lód” (1994) w wytwórni Requiem Records. Później założyli wydawnictwo Sala Numer 6.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Końca Taniec:

- „67”

luvenes zespół elektroniczny z Piły, aktywny w latach 1996-2009. Najpierw wykonywali muzykę ambientową, a później zmienili styl na viking metal. W 1997 roku wydali na kasecie swój debiutancki materiał „Sons Of Mayhem”. Rok później wyprodukowali kolejne kompozycje „The Emphyrean Call's Of Wolves”.

Jaco DJ (właśc. Jacek Zimnik) producent, DJ, dziennikarz radiowy i telewizyjny. Był gospodarzem audycji radiowych: „Break the Cease”, „Big Star Club” - Radio Top (Katowice) „Vinyl Nights”, „Dancing 20” Radio RMI (Poznań). Prowadził programy promujące muzykę elektroniczną „DJ Club” w TV Polsat oraz „Club Rotarian” na antenie Viva Polska. Występował w klubach na południu Polski, m.in. Mega Club (Katowice), Kanty Club (Jaworzno), Techno Planet (Bielsko Biała). Wspólnie z DJ Gogo zorganizował imprezę z cyklu „Laser Techno House Party” z udziałem czołowych polskich i zagranicznych DJ-ów. Był

współzałożycielem agencji bookingowej DJ Club, odpowiedzialnej za cykl imprez „DJ Club Tour” w całej Polsce. Jest również współtwórcą i założycielem agencji bookingowej Omega69, organizującej ogólnopolskie cykle wydarzeń promujących artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bring it Back” (MTJ Music)
- „Mornings” (Dirty Stuff Records)
- „Sweet and Wild” (Omega69)

Jamrose zespół techno- dance, powstał w 1993 roku w składzie: Maciej Jamroz (znany z projektu Top One), Rafał Bielski, wokalistka Kasia Lesing. Teksty w języku angielskim pisał dla nich Marek Śledziwski, a w języku polskim Janusz Kondratowicz. Współpracowali z włoską wytwórnią Disco Magic. W 1993 roku zaprezentowali się na Festiwalu w Sopocie z utworem „Funk Machine”. Zespół zakończył działalność w 1996 roku. Jego reaktywacja nastąpiła w 2015 roku. W 2019 roku Kasia Lesing wycofała się z działalności artystycznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Funk Machine” (1993)
- „Master Plan” (1993)
- „Dig The Sound To The Underground” (1993)
- Jamrose Feat. Kasia Lesing – „Do The Dance” / „Do You Wanna Stay” (1994)
- „Posse Boy” (1995)
- „Welcome to Cybernet” (1995)
- „Evolution Dance” (1995)
- „Destiny” (1995)
- Jamrose feat Kasia Lesing - „Zamienię w perły” (2015)

Jauntix zespół synth-popowy z Wieliczki, powstał w 1989 roku w składzie: Damian Dominik, Marcin Jaglarz, Norbert Nawojski. W 1992 roku wystąpili na Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Wydali trzy albumy: „Sceny Z XX W” (1991), „Atlantyda” (1992), „Dolina Płaczu” (1993). Wzorowali się na kultowym zespole Depeche Mode. W 1994 roku grupa zakończyła swą działalność. W 2019 roku polska DJ-ka i producentka VTSS wydała utwór „Atlantyda”, oparty na samplach z ich utworów. W 2020 roku Damian Dominik i Marcin Jaglarz zapowiedzieli trzy płytowe wydawnictwo 1991–1993, zawierające zremasterowane wersje dotychczasowych albumów. Pod koniec grudnia ukazał się utwór „Moment”, a 1 kwietnia 2021 roku album o tym samym tytule.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nowy Jork” (1991)
- „Atlantyda” (1992)
- „Pod wodospadem marzeń” (1992)
- „Moment” (2021)
- „Stąd do przyszłości” (2021)
- „Let me go” (2022)
- „Trzymaj się kochanie”

- „Kochajcie nas”
- „Nasze oblicze (innym na złość)”
- „Lies” (2024)
- „Promise (ft. Idalia) (2024)

Jusis Reni (ur. 1974 roku w Koninie) piosenkarka popowa, autorka tekstów i producentka. Ukończyła dyrygenturę chóralną na Akademii Muzycznej w Poznaniu. Początkowo Reni Jusis nagrywała utwory w stylu r&b, a później zainteresowała się muzyką elektroniczną. W 1997 roku z raperem Yaro nagrała przebój „Rowery dwa”. Artystka podpisała kontrakt płytowy z EMI Music i wydała hit „Zakręcona” (1998), który promował jej album pod tym samym tytułem. Płyta była utrzymana w stylu funk, hip-hop, r&b. Otrzymała aż trzy „Fryderyki”. Drugi album, „Era Renifera”, ukazał się rok później, a większość utworów to jej kompozycje. Na płycie znalazł się cover 10CC- „Dreadlock Holiday”. Kolejny album, „Elektrenika” (2001), utrzymany był w stylu electro-pop. Na płycie widać zafascynowanie muzyką klubową i elektroniką (2-step i house). Krążek zawierał dwa wielkie hity: „Nic o mnie nie wiecie”, „Jakby Przez Sen”. Następny album „Trans Misja” z 2003 roku promowały szlagiery: „Kiedyś Cię znajdę”, „Ostatni raz (nim zniknę)”, „It's Not Enough”. Krążek zdobył nagrodę „Fryderyk” za najlepszy elektroniczny album roku. W 2006 roku ukazała się kolejna płyta „Magnes”, wydana przez jej wytwórnię Pink Pong Records. Wspierały ją single: „Kilka prostych prawd”, „Miktura”, „Niemy krzyk”. W 2009 roku wydała następny album z muzyką akustyczną „Iluzjon cz. I”. Promował go utwór „A mogłoby być tak pięknie” wydany w labelu Amfibia Records. W 2016 roku ukazał się „Bang!” (Sony Music), który był promowany przez piosenki: „Bejbi Siter”, „Zombi świat” oraz „Delta”. Produkcja zdobyła statuetkę „Fryderyk” w kategorii album roku elektronika. Jej kolejny album zatytułowany „Ćma” wyszedł w 2018 roku. W 2020 roku nagrała piosenki w języku francuskim w ramach projektu „Je Suis Reni”. W 2023 roku, z okazji dwudziestolecia albumu „Trans Misja”, wydała limitowany biały winyl, minialbum „Renixy” z remiksami „Kiedyś cię znajdę” i wyruszyła w jubileuszową trasę Re Trans Misja.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zakręcona” (1998)
- „Graj więcej” (1998)
- „Dreadlock Holiday” (1999)
- „Nic O Mnie Nie Wiecie” (2001)
- „Kiedyś cię znajdę” (2003)
- „Ostatni raz (nim zniknę)” (2003)
- „Magnes” (2006)
- „Niemy krzyk” (2006)
- „Kilka Prostych Prawd” (2006)
- „Motyle” (2007)
- A mogło być tak pięknie” (2009)
- „Bejbi Siter” (2016)
- „Zombi świat” (2016)
- „Delta” (2016)

- „Tyyle Miłości” (2018)
- „Ćma (Gromee Remix)” (2018)
- „Bez filtra” (2018)
- „Aureola” (2019)

Kaliński Dariusz muzyk, kompozytor, aranżer, producent muzyczny. Tworzył muzykę dla telewizji, kina, teatru, baletu, filharmonii, w Polsce i za granicą. W 1996 roku wydał kasetę „Ps.150”. Był jednym z pomysłodawców Ambient Festivalu w Gorlicach. Współpracował z Tadeuszem Łuczejko i Tomaszem Kubiakiem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Somewhere in the Jungle” (1996)

Kaman (właśc. Mariusza Kotarski) pionier muzyki techno w Polsce. W 1995 roku wydał na kasecie zbiór nagrań „Start Program '95” nakładem firmy SPV Poland. Jego utwory znalazły się również na kompilacji z 1996 roku „Technomania - Polish Techno Scene Stars”. Wspólnie z DJ Igorem, a później z wokalistką Edytą Baczewską stworzył projekt house Minimal 2.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Turn it” (1995)
- „Everybody” (1995)
- „De Sequencer” (1995)
- „Azimuth” (1996)
- „Pretty Good Looking Guy” (2021)

Kanaan Robert kompozytor, absolwent Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jest autorem muzyki do filmów oraz ponad czterdziestu spektakli teatralnych realizowanych w Polsce i za granicą. Już w latach 90-tych używał syntezatorów Korg Poly 800 II i Korg M1 oraz sekwencera Roland MV 30. W 1992 roku nagrał pierwszą kasetę „Panocean”. Tworzył muzykę elektroniczno–instrumentalną dla radia, teatru m.in. „Sen nocy letniej” (Teatr Miejski w Gdyni), „Sonata Belzebuba” w reż. Julii Wernio (Teatr Miejski w Gdyni), „Wyzwolenie” w reż. Andrzeja Rozhina (Teatr im. Juliusza Osterwy w Gorzowie Wlkp.), „Gwiazdy na porannym niebie” w reż. Andrzeja Pieczyńskiego (Teatr Polski w Warszawie) i „Die Mutter” w reż. Janiny Szarek (Teatr Studio w Berlinie). Jego płyty „Karaibi”, „White pigeons”, „Gaja” ukazały się w Polsce i w USA. Kanaan wyprodukował serial o muzyce elektronicznej „Elektroniczne sny” emitowany w Telewizji Bydgoszcz. Zdobył nagrodę na Festiwalu Młodej Sztuki a także wyróżnienie za najlepszą muzykę w sezonie teatralnym 1995/96 w Polsce wg rankingu miesięcznika „Teatr”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Atlantyk” (1994)

- „Wieczne Kwiaty” (2010)
- „Taniec Nocy” / „Midnight Dance” (2014)
- „Modlitwa” / „Prayer” (2014)
- „The Old Prophecy” (2016)
- „The Girls In White” (2016)
- „Sen wiewiórki”
- „Rytm drzewa”

Kerygma (właśc. Janusz Jarosław Kwiatosiński) producent muzyki elektronicznej. W 1995 roku wydał kilka kompozycji na kasecie „MIDI Przestrzeń”, a w 1996 roku jego utwór „T.A.O” znalazł się na składance „Tangram Sampler Vol. 2”. W 1997 roku stworzył kolejne utwory, które pojawiły się na kasecie „Bałtyk”. Artysta wykorzystywał syntezatory Korg Poly 800, Roland D50 oraz Yamaha SY22.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „T.A.O.” (1995)
- „Vocoder 1” (1997)
- „T.A.R.A.N.” (1997)

Key Follow projekt muzyki elektronicznej: Krzysztof Kłubo i Adam Tarczyński. Współpracowali z gitarzystą Arturem Szałowskim. W 1993 roku wydali na kasecie „Plugged Minds” swoje pierwsze utwory. Ich muzykę popularyzował Jerzy Kordowicz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Hybrydos” (1993)
- „Diamorphos” (1993)
- „Key Follow” (1993)
- „Plugged Minds part 3” (1993)

Kowalsky Matt (właśc. Maciej Wojciech Kowalski) (ur. 1972 roku w Chorzowie) DJ, gitarzysta, remikser, kompozytor muzyki elektronicznej, w latach 90-tych był członkiem krakowskiej grupy muzycznej Dynamind. Później wygrał eliminacje do Red Bull Music Academy. W 2004 ukończył inżynierię dźwięku w Instytucie Jazzu na Wydziale Jazzu i Muzyki Rozrywkowej w Akademii Muzycznej w Katowicach. Występował również pod pseudonimami HiQ Koval, Maciek K. Łączył drum'n'bass z breakbeatem i acid-jazzem. Jego album „Code” (2009) był nominowany do nagrody Independent Music Awards USA w 2010 roku w kategorii dance/elektronika oraz do nagrody „Fryderyk” 2010 w kategorii album roku muzyka klubowa. Założył w 2011 roku formację Future Folk. Współpracował z Kasią Klich i Skubasem. Był wielokrotnie nagradzany przez lokalne i międzynarodowe rozgłośnie radiowe i czasopisma. Jego kompozycje znalazły się na ścieżkach dźwiękowych w wielu filmach. Wydał ponad 20 płyt.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako HiQ Koval:

- „Underwater Sounds” (1999)
- „Hold it! Polska!” (1999)
- „Guess Whos Back” (1999)

Jako Matt Kowalsky:

- Matt Kowalsky feat. Kasia Klich – „True Step” (2002)
- Matt Kowalsky feat. Jean – „Bądź Jaki Chcesz” (2004)
- Matt Kowalsky feat. Ms Róża – „Nowy Plan” (2005)
- Matt Kowalsky feat. Jean – „Nobody Has To Believe” (2005)
- Matt Kowalsky – „Cannon Music” (2006)
- Matt Kowalsky feat. MC Sqbass – „Barracuda X” (2006)
- „Nowa twarz” (2008)

Krisb DJ (właśc. Krystian Batyjewski) kompozytor muzyki elektronicznej z Warszawy, znany również pod pseudonimem Titanium White. Zadebiutował w 1994 roku. Współpracował z zachodnimi wytwórniami: Phantasm Rec., Spiral Trax International, z labelem Marcina Czubali Currently Processing a także z wokalistką Pauliną Penc. Z czasem stał się świetnym VJ'em (trasa z grupą WWO). Był autorem scenografii multimedialnych do wydarzeń kulturalnych m.in. organizowanych przez Narodowe Centrum Kultury w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Krisb vs. Tromesa – „Pod Mchem” (1998)
- „Nieprzejezdne Jezdnie Warszawy” (1998)
- Krystian Batyjewski- „Culture Beat” (1999)
- Titanium White-„Live” (2001)
- Tromesa & Krisb – „Stereopian” (2020)

Kubiak Tomasz producent muzyki elektronicznej. W 1994 roku wydał swój debiutancki album „Out of Environment Space”. Razem z Agim Dželjilji i Piotrem Makiewiczem założył projekt Deliver. W 1994 roku wydali płytę „Bracia Syriusza”. Jego kompozycja „Random Realities” znalazła się na składance „Moogazyn” (1996). Artysta inspirował się szkołą berlińską. W wytwórni Generator.pl wydał kolejny krążek „Some Of Random Realites” (1999). W swojej twórczości korzystał z instrumentów: Casio SZ1, Roland U220, Roland JD800, Alexis Quadraverb.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Random Realities” (1996)
- „Overture” (1999)
- „The Hymn” (1999)
- „Out of environment space”

Kucz Konrad (ur. 1966 roku) artysta, grafik, instrumentalista, kompozytor specjalizujący się w muzyce elektronicznej. Związany był z grupami Futro i Nemezis. Zadebiutował w 1988 roku w warszawskim klubie Park. Kucz w swojej twórczości samplował m.in. utwory polskiego big beatu. W 1993 roku wyszły jego solowe płyty: „Sny Polskie” i „Vita Contemplativa” („Życie

w kontemplacji”). Inspirował się zespołami i artystami: Kraftwerk, Brian Eno, Vangelis, Avro Part, Tangerine Dream, The Residents. Współpracował z Gabą Kulką, Justyną Steczkowską, Noviką oraz Karoliną Kozak.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cosmogony”
- „Rzeka” (1994)
- „Switezianka” (1994)
- „Ballada o liliach” (1994)
- „Lot na Wenus” (1999)
- „Path 2”
- „Robotic missions”
- „Bory białowieskie” (2003)
- „Waldhornium VI” (2013)
- „Waltornium IX” (2013)
- „Air: Second Movement” (2015)
- „Orionsphere” (2020)

Kukulska Natalia (ur. 1976 roku w Warszawie) wokalistka, kompozytorka. Nagrała swoje pierwsze płyty „Natalia” (1986) oraz „Bajki Natalki” (1987) adresowane głównie do młodszej publiczności. W 1991 roku wydała album „Najpiękniejsze kolędy”. W 1995 roku zagrała główną rolę w musicalu „Królewna Śnieżka” (reż. K. Kolberger) w warszawskim Teatrze Komedia. W 1996 roku wydała pierwszą „dorosłą” płytę „Światło”, którą promował singiel „Dłoń”. W 1999 roku wyszedł jej kolejny album „Autoportret” m.in. z piosenką „Tyle słońca w całym mieście”. W kompozycji wykorzystano fragmenty nagrań A. Jantar. Kolejny album „Sexi Flexi” (2007) powstał we współpracy z grupą Plan B (Bartek Królik i Marek Piotrowski). Krążek nawiązywał do muzyki elektronicznej z lat 80-tych. Na płycie znalazły się szlagiery: „In the Spot”, „Sexi Flexi”. W 2010 roku Natalia Kukulska wydała płytę „Comix”, którą nagrała z mężem Michałem Dąbrówką. Krążek promował singel zatytułowany „To jest komiks”. Jej kolejny utwór „Wierność jest nudna” trafił do filmu „Och, Karol 2”. W 2015 roku wyprodukowała płytę „Ósmy plan”. Nagranie „Miau” zaprezentowała na koncercie Super Premiery podczas 52. Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu (2015). W 2018 roku wydała album „Search in Dreams” (kołysanki z tekstami piosenek zmarłego radzieckiego muzyka Włodzimierza Wysockiego). W 2020 roku premierę miał teledysk do utworu „Czułe struny (Polonez As-dur)”, zapowiadający album „Czułe struny”, który ukazał się 28 sierpnia 2020 roku. Na płycie znalazły się kompozycje Fryderyka Chopina, do których powstały teksty. W 2021 roku w programie telewizyjnym „Zakochany Mickiewicz” w reżyserii Marcina Kołaczekowskiego zaśpiewała „Inwokację” Adama Mickiewicza. W tym samym roku ukazał się singiel Matta Duska „One Note Samba / Samba na jedną nutę”, nagrany w duecie z Natalią Kukulską. W 2024 roku artystka wydała album „Dobrostan”, skomponowany przez producenta muzycznego Archie'go Shevsky'ego. Natalia Kukulska zdobyła liczne nagrody: „Fryderyka”,

„Telekamery”, Nagrody Telewizji Polskiej i nagrody publiczności na festiwalu sopockim i Festiwalu Piosenki Krajów Nadbałtyckich.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Co powie tata” (1986)
- „Mała smutna królewna” (1986)
- „Puszek-okruszek” (1986)
- „Bał moich lalek” (1986)
- „Dłoń” (1996)
- „Piosenka Światłoczuła” (1996)
- „Daleki Brzeg” (1997)
- „W Biegu” (1997)
- „Ani Słowa” (1997)
- „Im Więcej Ciebie Tym Mniej” (1997)
- „Jakbyś Chciał Mi Coś Powiedzieć” (1998)
- „Czy Ona Jest” (1998)
- Natalia Kukulska i R'N'G – „We'll Be Together” (1998)
- „Skończyło Się” (1999)
- „Przychodzimy Tylko Raz” (1999)
- „Zanim Wszystko Się Odwróci” (1999)
- Natalia Kukulska, Anna Jantar – „Tyle Słońca W Całym Mieście” (1999)
- „Ale We Mnie Wszystko Twoje” (1999)
- „Z Głębi Serc” (2000)
- „Zakochani” (2000)
- „Niepotrzebny” (2001)
- „Cicho Ciepło” (2001)
- „Jeśli Ona” (2001)
- „Nikt Nie Będzie Żył Za Ciebie” (2002)
- „Decymy” (2003)
- Natalia Kukulska Feat. TeDe – „Kamienie” (2003)
- „I Wanna Know” (2004)
- „Słońce Za Mną Chodzi” (2005)
- „Sexi Flexi” (2007)
- „In the Spot” (feat. Mika Urbaniak) (2007)
- „Fantasies” (2007)
- „Wierzę W Nas” (2011)
- „Wierność jest nudna” (Och Karol 2 OST) (2014)
- Natalia Kukulska feat. Archie – „Próba” (2024)
- „Dobrostan” (2024)

Kury zespół powstał w Sopocie w 1992 roku w składzie: Tymon Tymański (bas i wokół), Piotr Pawlak (gitara), i Jacek Olter (perkusja). Z kapelą współpracowali: Leszek Możdżer, Mazzoll, Kuba Staruszkiewicz, Jacek Stromski, Anka Lasocka i DJ Scissorkicks (właśc. Anthony Chapman). W 1998 roku grupa nagrała płytę „P.O.L.O.V.I.R.U.S.” i zdobyła nagrodę „Fryderyk”. Album „100 Lat Undergroundu” (2001) powstał dzięki współpracy zespołu z DJ Scissorkicks. Krążek połączył nowatorskie brzmienia z elementami undergroundowej elektroniki. Album promowały nagrania: „Wypierz Mi Bieliznę”, „Ponoć Kazik”. W 2003 roku zespół zakończył działalność. W 2011 roku trio Kury, w składzie Tymański, Pawlak i Staruszkiewicz, zagrało jeden wyjątkowy koncert podczas Off Festivalu. Na wiosnę 2024 roku agencja S7 ogłosiła trasę koncertową „Wiosenna Deprecha Tour”, podczas której zespół

wystąpił w składzie: Tymon Tymański, Piotr Pawlak, Olaf Deriglasoff, Jerzy Mazzoll, Szymon Burnos i Jacek Prościński.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jesienna deprecha” (1998)
- Kury & DJ Scissorkicks – „Och Tato” (2001)
- „Wypuście Ryśka Matuszewskiego” (2001)
- „Trujmiasto” (2001)
- „Biegnij szczurze” (2001)
- „Ponoć Kazik” (2001)
- „Wypierz Mi Bieliznę” (2001)
- „Dożynki”
- „O trójkątach”
- „Nie mam jaj”

Lasoń Artur (ur. 1952 roku w Warszawie) twórca muzyki elektronicznej i komputerowej, aktor i piosenkarz. Ukończył Wydział Wokalny w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Przez wiele lat współpracował z teatrami dla dzieci i młodzieży, takimi jak Guliwer, Fraszka czy Teatr Młodych, a także z teatrami muzycznymi, w tym Operetką Warszawską i Teatrem Na Targówku.. Od 1985 roku tworzy muzykę elektroniczną, a jego kompozycje, takie jak „Wonny krzyk barw” (rozbudowany, 5-częściowy utwór na syntezator, taśmę i fortepian) oraz „Hue Rage Music”, przyniosły mu sławę. W 1997 roku skomponował muzykę do spektaklu „Meil” dla Teatru Współczesnego w Warszawie a także do spektaklu „Demon” (opartego na poemacie Michaiła Lermontowa) dla Teatru Lektur działającego przy ZASP. Nagrał również muzykę do bajki „Król Bajduś”. Współpracował w latach 90-tych z miesięcznikiem „Enter” Magazyn Komputerowy, a później z „Estradą i Studio”. W tych czasopismach prowadził dział „Moogazyn” poświęcony muzyce elektronicznej. Lasoń występował w klubach, teatrach i kościołach a także gościł na takich wydarzeniach jak Zlot Elektronicznych Fanatyków – ZEF, Bliskie Spotkania z Muzyką Science Fiction oraz Nocne Czekania na UFO w Jeleniej Górze. W 1999 roku zagrał koncerty „MMM - Muzyka, Medytacja, Mistycyzm” w Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Znak zasłuchania” (1992)
- „Happy new york - to radio” (1996)
- „I 8 X” (1996)
- „Neuromancer” (2020)
- „Artur's Song” (2020)

Lesing Kasia (Kate Lesing) (właśc. Katarzyna Patrycja Lesing-Tober) (ur. 1972 roku) swoją przygodę z muzyką zaczęła w latach 90-tych w zespole Top One. W 1995 roku wydała pierwszy album „Wielki Błękit”, który zapisał się w historii polskiej muzyki powerdance. Później współpracowała z grupą Jamrose, której założycielem był Maciej Jamroz. W 2015

i 2016 roku wyszyły jej zremiksowane wersje kultowych przebojów: „Zamienię w perły”, „Big room”, „Miłość” i „Wielki Błękit”. W 2019 roku wycofała się z działalności artystycznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wielki błękit” (1995)
- „Daj mi trochę siebie” (1995)

Łuczejko Tadeusz (ur. 1957 roku w Gorlicach) twórca muzyki elektronicznej ambient, aranżer, artysta grafik, malarz. Pod koniec lat 70-tych założył z Mirosławem Czyżykiewiczem zespół Pracownia Trójwymiarowych Marzeń. W tej grupie grał na flecie prostym oraz na organach przerobionych na syntezator. Później stworzył projekt Aquavoice z Piotrem Woltyńskim. Byli zafascynowani muzyką tzw. szkoły berlińskiej -Tangerine Dream i Klausem Schulze. W 1996 roku zadebiutowali na festiwalu „EL-Izerie” w Świeradowie Zdroju. W 1998 roku skład uległ zmianie. Do Łuczejki dołączył Paweł Olszański (efekty wizualne). Wylansowali hit „Underwater Flight” z albumu „Water Music”. Utwór był często prezentowany w Programie III Polskiego Radia u Jerzego Kordowicza. Artysta zdobył nagrodę Złotej Dziesiątki w plebiscycie słuchaczy audycji Top Tlen. W 2015 roku muzyk obchodził 20-lecie artystycznej pracy muzycznej i z tej okazji wydał album „Early Recordings”. Łuczejko od 1999 roku jest organizatorem Międzynarodowych Prezentacji Multimedialnych „Ambient Festival” w Gorlicach. W wydarzeniu tym brali udział m.in. Konrad Kucz, Artur Lasoń, Bookovsky, Władysław Komendarek. W 2022 roku otrzymał statuetkę Dersława Karwacjana, przyznaną przez Burmistrza Miasta Gorlice.

Manowski Marek (ur. 1966 roku) kompozytor muzyki elektronicznej, absolwent szkoły muzycznej w Poznaniu w klasie fortepianu i perkusji. Inspirował się muzyką elektroniczną spod znaku: Vangelis, Tangerine Dream i Klaus Schulze. Fascynował się także poezją, folkem oraz muzyką poważną, w tym dziełami Chopina, Debussy'ego i Griega. W 1995 roku nagrał na kasecie „Kamienna Droga” swoje pierwsze utwory. Produkcję wydała wytwórnia X-Serwis. Wystąpił w Pizzu na Złocie Elektronicznych Fanatyków (ZEF). W latach 90-tych współpracował z FCM Muzyk, prowadząc dział „Syntezatory sprzed lat”. Tworzył muzykę do reklam, etud filmowych i teatralno-baletowych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tajemnica ogrodów” (1995)
- „Kamienna Droga” (1995)
- „Suita Jesienna: Cisza Pośród Burz” (1995)
- „Infomania” (1995)

Matauszek Korneliusz polski duchowny, który tworzy muzykę elektroniczną. Wydał dwa albumy ambientowe „Szósta Nad Ranem” (1990), „Życie - Muzyka Obrazu i Słowa” (1993). Jest proboszczem parafii pw. św. Bartłomieja w Smolnicy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „W głębinę prawdy wchodzę” (1990)
- „Morze znów tonie w niebie”
- „Mędracy” (1993)
- „The wise men”
- „Życie objawiło się”

Max i Kelner duet Max (właśc. Robert Brylewski) i Kelner (właśc. Paweł Rozwadowski) grają muzykę elektroniczną. W 1992 roku wydali swój debiutancki album „Tehno Terror” w wytwórni Kamiling Co. W nagraniu tego albumu wzięła udział wokalistka Vivian Quarcoo z grupy Izreal oraz Krzysztof „Banan” Banasik, znany z zespołów Armia i Kult. Przy produkcji krążka wykorzystano technikę samplingu. Połączyli hip-hop, electro, breakbeat, acid house, dub i reggae. Brylewski indywidualnie wydał dwie płyty z muzyką elektroniczną „Warsaw Beat” (1998) utrzymaną w stylu techno oraz „Warsaw Beat II” (2004). W 2006 roku wyszła reedycja album „Tehno Terror” wydana w wytwórni W Moich Oczach.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dzieci” (1992)
- „Mamy zahut” (1992)
- „Kosmos” (1992)
- „Bawimy się” (1992)
- „Miasto” (1992)
- „Starufka” (1992)
- „Denervus polonicus influenza virus” (1992)

Mic Ostap (właśc. Michał Ostapowicz) DJ i producent muzyki elektronicznej z Warszawy. Występował w najlepszych klubach w Polsce m.in. w Poznaniu, Sopocie, Wrocławiu (także festiwal Muzik Of Love), Krakowie, Szczecinie, Białymstoku, Lublinie, Katowicach, Zielonej Górze, Suwałkach, Częstochowie, Jaworznie, Koszalinie, Augustowie, Łodzi (także Parada Wolności), Olsztynie, Zakopanem, Gdyni, Płocku (festiwal Audioriver), Toruniu, Bydgoszczy. Wydał swoje remiksy w rodzimych wytwórniach: Recognition Rec. i Otake.

Millennium grupa elektroniczna, działała w latach 1993-2002. Początkowy skład: Krzysztof Kłubo (aka DJ Phobos, Kris Kłubo), Tomasz Rożek (aka Tom Horn, TR), a później dołączyli do nich Dawid Portasz (aka Dr Jamal) i Przemysław Parszutowicz (aka Monsieur Pate). Byli pionierami muzyki techno/house w Polsce. Uznawani są za pierwszy polski live act. Zagrali

ponad 200 koncertów i nagrali trzy albumy: „A Teraz Polska” (1995), „Self” (1998), „Entropy” (2000).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „A Teraz Polska” (1995)
- „Re-Flex” (1998)
- „Self” (1998)
- „Motion In Glass” (1998)
- „Irie” (2000)

MK Fever (właśc. Michał Długosz) DJ jeden z pionierów polskiej muzyki klubowej, uznawany za jej lidera w Krakowie. W 1991 roku zagrał w legendarnym klubie Krokodyl, a w 1992 roku rozpoczął współorganizację imprez w Krzysztoforach, które stały się kamieniem milowym w rozwoju techno w Krakowie. Założył kolektyw THC Underground, który skupiał DJ-ów: Bassiv, Dokuro, Edee-Dee, Krime, MC Mikee z Łodzi. Współpracował również z wieloma uznanymi formacjami DJ-skimi, w tym krakowskimi Electric Team, Funk Fu, Kinetic Formation, Never After, Krak Garage a także Burning Lion, Dope Smokers Crew oraz Respecta Record Store.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DJ Dokuro + MK Fever feat. MC Edee Dee – „Positivity” (2002)

Moon Anthony (K. Martin) (właśc. Marcin Kiljan) (ur. 1970 roku) producent, kompozytor i wokalista. Pod pseudonimem K. Martin nagrał kilka utworów. Później tworzył muzykę disco-dance dla zespołów: Funky 5, Boyz Attack, Norman, North Boys, La Banda, Millenium, La Luna, Nicole. Napisał przebój „Ole! Olek!” dla zespołu Top One. Współpracował również z Rafałem Brzozowskim. Od 2008 roku występował pod pseudonimem Anthony Moon. W 2009 roku nagrał debiutancki album „Music Goes Around”. Jest właścicielem wytwórni muzycznej Mass Music.

Oto najpopularniejsze utwory

Jako K. Martin:

- „Pozwól żyć marzeniom” (1996)
- „Krzyk” (1997)
- „Dotykać Ciebie”
- „Zapomnisz Mnie” (2000)
- “S.O.S.” (2000)
- „Wołam cię” (2000)

Jako Anthony Moon:

- „How Can I Love You” (2008)
- „It's Over” (2008)
- „Music Goes Around” (2009)
- „I Try To Get To You” (2009)

Morris Generativ grupa aktywna w latach 1988-1993. Działali w Ciechocinku i w Łodzi. Byli przedstawicielami muzyki industrial noise/ postindustrial. Grupę założył Marcelo Zammenhoff (właśc. Piotr Wygachiewicz) pionier muzyki techno w Polsce. Do produkcji muzyki wykorzystywali własnoręcznie wykonywane i przerabiane urządzenia (generatory, miksery). W 1992 roku wyszła ich kasetka „The Simplest Truths”. Po zakończeniu działalności w 1993 roku, kontynuacją zespołu stała się grupa Protoplazma, która później przekształciła się w Mikrowafle.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Anomalia-2” (1990)
- „Fine Stomach” (1990)

Mr Root (właśc. Robert Korzeniewski) DJ i producent muzyczny, autor piosenek. W 1996 roku wraz z Waldemarem Nowakiem założył firmę Planet Manga, zajmującą się dystrybucją kaset VHS z anime oraz sprzedażą gadżetów związanych z mangą. Publikował artykuły w prasie muzycznej, m.in. w Estrada i Studio oraz DJ Magazyn. Prowadził studia nagraniowe Over30 Studio (2006–2015) i Energise Records Limited (2018–obecnie). Zajmuje się również produkcją filmową w ramach Malta4Ever Production (od 2020 roku). Obecnie mieszka na Malcie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Westbam – „Beatbox Rocker” (Mr. Root Re-Work)
- Paul Kalkbrenner – „Te Quiero” (Mr. Root Re-Work)
- Voyage – „From East to West” (Mr. Root 54 Remix)
- Mr. Root ft Noor – „Summertime Beat”
- Stakka Bo – „Here We Go” (Mr. Root Remix)
- Mr.Root vs Bob Sinclar – „You Could Be My Lover” (Mr.Root Bootleg)

Najakotiva zespół z Warszawy, powstał w 1994 roku w składzie: Sebastian Witkowski, Konstanty Usenko, Marcin Skibiński, skrzypaczka Renata Wojnarowska, perkusista Marek Szwarz. Później do grupy dołączył David Price i Filip Rakowski (perкусиści). Grali muzykę electro- industrial z użyciem komputerów Amiga i Atari, samplerów i syntezatorów w połączeniu z wiolonczelą. Inspirowali się twórczością zespołu Kraftwerk. W 1999 roku zawiesili działalność. Artyści powrócili do tworzenia muzyki w 2009 roku, a rok później zagrali na Open'er Festival.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bocassa” (1999)
- „Friki”
- „Sensemilla Session”
- „Fiolet”
- „Jestem”

Nazar zespół założony w 1991 roku w składzie: Nazara Al-Khouri i Szymon Wysocki. Grali muzykę elektroniczną z elementami popu, rapu i funku. Ich album „Extazee!” (1993) został nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategorii najlepszego albumu muzyki tanecznej. W 1997 roku ukazał się album „Kosmos” utrzymany w klimatach drum’n’bass i latino-house. Później pod nazwą Nazar występował już tylko Nazara Al-Khouri.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Memory of you” (1991)
- „Moja wolność” (1993)
- „Białe Świąta” (1993)
- „Żyjesz w snach” (1993)
- „Oni (My)” (1993)

Nemezis projekt muzyczny Łukasza Pawlaka, do którego dołączyli Andrzej Rutkowski i Sebastian Walensa, rozpoczęli swoją działalność w 1996 roku. Skład grupy często się zmieniał. Grali muzykę spod znaku dark ambient. Inspirowali się m.in. Biosphere, Brianem Eno. Ich koncert w Ostrowie Wielkopolskim (1997) został zarejestrowany i wydany na kasecie. Dopiero w 2002 roku wytwórnia Requiem Productions Records wydała jego reedycję na płycie CD „Koncert Ostrów 3 / Illbient”. W latach 1998-99 nawiązali współpracę z Wawrem z Końca Taniec, czego efektem była płyta „IZ-ZA7”. Na krążku widać fascynację nowoczesną elektroniką połączoną z ambientem. W 2001 roku nakładem Vivo Records wyszła ich w pełni profesjonalna produkcja „Whispers From Behind The Window” z udziałem Macieja Stanieckiego i Wojtka Benicewicza. Później do zespołu dołączyli Konrad Kucz (członek nieistniejącej już grupy FUTRO, nominowanej do MTV Awards i Fryderyków) oraz Marcin Bociński (fotografik, producent współpracujący z Arturem Żmijewskim, współwłaściciel firmy nagraniowej Legato). Wydawcą albumu „In Between” ponownie została firma Vivo, a premierowy materiał zaprezentowano podczas festiwalu w Cieszynie i Gorlicach w lipcu 2007 roku. Pawlak jest właścicielem wytwórni Requiem Productions Records, która promuje polską muzykę elektroniczną, wydając płyty w ramach cykli „City Songs” oraz „Sleep Well”. Staniecki specjalizuje się w komponowaniu muzyki do reklam, prezentacji i dżingli. Stworzył oprawę muzyczną do filmu: „Paradox Lake” (reż. Przemysław Reut) oraz „Superprodukcja” (reż. Juliusz Machulski) i przedstawień teatralnych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cold Room”
- „Iced Eyes”
- „Widow Maker”
- „Subtropolis 10893”
- „Sila”

- „Strefa”
- „Syreny”
- „Iced Eyes” (2001)

Nosowska Katarzyna (ur. 1971 roku w Szczecinie) wokalistka, autorka tekstów. Z zespołem Hey zadebiutowała na Rock Festival w Kielcach, gdzie zdobyła drugą nagrodę. W 1993 roku pojawił się ich pierwszy album „Fire”. Artystka w 1996 roku nagrała płytę „Puk puk” z udziałem Piotra Banacha. Na krążku znalazły się też elektroniczne utwory m.in. „O tobie?” i „Puk puk”. Album zdobył nagrodę „Fryderyk” w kategorii muzyka alternatywna. Artystka współpracowała z Andrzejem Smolikiem, który skomponował muzykę do jej albumu „Milena” (1998). Krążek promował elektroniczny przebój „Nasza truskawa”. Jej najpopularniejszy album „Sushi” (2000) wyprodukował również Smolik i Paweł Krawczyk. Na tej płycie znalazły się szlagiery: „Grooby”, „Keskesese”, „Tfu” i „Electrified”. Produkcja zdobyła nagrodę „Fryderyk” w 2000 roku w kategorii autor roku i płyta roku –muzyka alternatywna. Artystka pisała teksty piosenek dla Justyny Steczkowskiej, Michała Żebrowskiego i zespołu Yugoton. Zaśpiewała gościnnie w utworach: „Nie ma nas” Tomasza Makowieckiego, „Awejniak” Dawida Podsiadły z albumu „Lata dwudzieste”, „Wielkie oczy” Zakopower z albumu „Widzialne / Niewidzialne”. W 2023 roku wydała nakładem Kayax ósmy solowy album studyjny, „Degrengolada”, w całości wyprodukowany przez Michała „Foxy” Króla. Płytę promowały single: „Larum”, „Majak” (z gościnnym udziałem Natalii Szroeder), „Przytomna”, „Runo” oraz „Piękna degrengolada”. W 2024 roku wystąpiła z Błażejem Królem podczas Top of the Top Sopot Festivalu 2024. Razem nagrali album „Kasia i Błażej”. Nosowska współpracowała m.in. z Kazikiem, Pawłem Kukizem. Jej piosenki pojawiły się w filmach „Gry uliczne” (reż. Krzysztof Krauze). Artystka pisała felietony dla magazynów „Filipinka” i „Muza”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jeśli Wiesz Co Chce Powiedzieć.. ” (1996)
- „O Nas” (1996)
- „Gdy Rozum Śpi” (1998)
- „Milena” (1998)
- Nosowska & Kazik– „Zoil” (1998)
- „Electrified” (2000)
- „Tfu” (2000)
- Yugoton & Nosowska & Kukiz – „Rzadko Widuję Cię Z Dziewczętami” (2001)
- Renata Przymek & Kasia Nosowska – „Kochana” (2003)
- „Zielono mi” (2004)
- Nosowska, Rojek, Grabaż – „Prosta Rzecz” (2005)
- Wojciech Waglewski & Kasia Nosowska– „Piosenka Kobięca” (2006)
- „Karatetyka” (2007)
- „Era Retuszera” (2007)
- „O Lesie” (2011)
- Nosowska & O.S.T.R. – „Jutro jest dziś” (2013)

- „Sypnij Ziarnem Szczerých Słów” (2015)
- Miuosh feat. Katarzyna Nosowska – „Tramwaje i gwiazdy” (2017)
- Nosowska & Zamilska – „Jeśli Wiesz Co Chcę Powiedzieć” (Zamilska Remix) (2018)
- „Nagasaki” (2018)
- „Ja Pas!” (2018)
- „Przytomna” (2023)
- „Ledwie wczoraj” (2023)
- Nosowska i Błażej Król- „Miałem już nie tańczyć” (2023)
- Nosowska Błażej Król – „Błyszcz” (2024)
- Nosowska Błażej Król – „Wanna” (2024)

Ocean projekt elektroniczny w składzie: Leszek Sękowski, Rafał Malicki i Krzysztof

Rudnicki. W 1994 roku nagrali kasetę „From The Rolling Ocean”.

OP (właśc. Rafał Zając-Zapałowicz) (ur. 1972 roku) DJ i producent muzyki elektronicznej. Zadebiutował jako DJ Trebor na pierwszych imprezach techno w klubie Krzysztofora w Krakowie. Kilka lat później, dzięki pracy w krakowskiej Operze, zyskał przydomek „OP”. W latach 1995–1996 brał udział w cyklu imprez w krakowskim kinoteatrze Związkowiec, gdzie rozpoczął udane eksperymenty z miksowaniem noise music, avant-garde, postrocka, minimalu i breakbeatu. Dodatkowo wykonuje muzykę experimental oraz cyberpunk. Prowadzi również działalność wydawniczo-impresaryjną, której efektem było wydanie płyty DJ-a Krime'a w 2002 roku. Pod marką Opimatics realizuje projekt promujący ambitną krakowską muzykę elektroniczną, w ramach którego nawiązał m.in. współpracę z duetem Wojownicy Ikari. Na swoim koncercie ma wiele nieoficjalnych nagrań, takich jak: „Preludium pokręcone na wiolonczelę” (1987), „Jak się czuje ten, kto z martwych powstaje” (1993), „Sen Nocny Letniej wg Szekspira” (1993, muzyka teatralna), „Fanshon Street” (2003) oraz „Czas promocji” (2004, muzyka teatralna) – nagrane we współpracy z DJ-em Remedee. W 2005 roku stworzył muzykę do słuchowiska radiowego „Traume unter der Sarkophag” na podstawie tekstu Mateo Moczulskiego. W swojej karierze współpracował także z formacją punkową Blow Up 1992 oraz free jazzowym zespołem B.O.T. (m.in. Rafał Mazur). Występował również z Jerzym Mazzolem (2002) oraz saksofonistą Gilladem Rothem (2004).

Ostrowski Tomasz (ur. 1975 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej, którego utwory były promowane przez Jerzego Kordowicza w audycji „Studio El-muzyki” w Programie III Polskiego Radia. Piosenka „Deszcz Świetlistych Gwiazd” (1993) zyskała dużą popularność wśród słuchaczy tej rozgłośni. W 1995 roku nagrał swoją debiutancką płytę „Kryształowe łzy”, a tytułowa piosenka z tego krążka znowu przypadła do gustu fanom muzyki elektronicznej. Z tej płyty pochodził następny szlagier „Promień Nowego Dnia”. Jego utwór

„Virtualer” (1997) promował ciekawy teledysk wykonany w technologii 3D. Ostrowski nagrywał w wytwórniach Digiton oraz Dux Recording Producers. Jego następne albumy „Electra'n'Dance” (2000) i „Vocoder Dreams” (2004) utrzymane były w klimatach techno, electro-pop. Artysta współpracował z irańskim wokalistą Jahriarem Azimem Irani w ramach projektu „Orient Brothers”. Duet nagrał płytę „Romantic-On” (2008). Ostrowski z Justyną Steczkowską wydał utwór „Mów do mnie jeszcze”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Kryształowe łyzy” (1995)
- „Promień nowego dnia” (1995)
- „Transonia” (1997)
- „Polowanie na cyborgi” (1997)
- „Virtualer” (1997)
- „Cityvision” (2000)
- „In Disco Tahh” (2004)
- „Romantic-On” (2008)
- „Miasto Zapomnianych” (2008)
- „Electric Love”
- „Energy Drink”
- „ELSymphonica I” (2013)
- „Pokazac, ze ciebie mam” (2013)
- „Granice zmysłów” (2014)
- „Modular”
- Smutna Piosenka Robota 2.0 (2024)

OZZ (właśc. Wojciech Wachowicz) DJ i animator krakowskiego clubbingu tworzył muzykę w stylach breakbeat, new school breaks, electro oraz house. W 1993 roku wraz z Biomodemem i „G. Labem” założył formację Ongo, z którą nagrał album i brał udział w pionierskich krakowskich imprezach techno. Zespół eksplorował brzmienia Detroit techno oraz nową elektronikę (inspirowaną takimi grupami jak The Orb i Orbital). Po zakończeniu współpracy z Ongo, skoncentrował się na muzyce klubowej. Był pomysłodawcą i redaktorem naczelnym pierwszego w Polsce miesięcznika poświęconego muzyce klubowej, „Future Guide” (1995). Następnie we współpracy z TVP Kraków stworzył program o tej samej nazwie „Future Guide”, który prezentował kulturę klubową. W latach 1997-98 założył i prowadził dwa legendarne krakowskie kluby Jupiter i Electric Café. Organizował warsztaty dla miłośników clubbingu i turntablizmu, w tym Vestax Summer DJ Camp. Od kilku lat współtworzy klubową formację Electric Team wraz z „Biomodemem” i DJ-em „Pablo”. Brał udział w licznych wydarzeniach muzycznych, takich jak Festival Performance na Zamku Ujazdowskim w Warszawie, Festival „Fort Sztuki” w krakowskim Bunkrze Sztuki oraz Festival Video Art w Wiedniu (2003 r.), gdzie prezentował swoje umiejętności w zakresie muzyki elektronicznej i klubowej.

Paciorkowski Piotr producent muzyki elektronicznej. W 1996 roku wydał na kasecie „Koniec Jest Początkiem” swoje pierwsze utwory.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ming I” (1996)
- „Ta Czuang” (1996)
- „Li” (1996)
- „Hsien” (1996)

Pezda „Bodek” Bogusław (ur. 1969 roku w Mielcu) producent muzyczny, występował też pod pseudonimem Patrick Ashley. Od 1992 roku był liderem formacji Agressiva 69. Pracował w wytwórni Koch International Poland i w EMI Poland. Założył label 2.47 Records. To w jego wytwórni nagrywali: Husky, Ószibarack, Kanał Audytywny, Nun, Matt Kowalsky, NOT, Hetane, Saluminesia, Made In Poland. Współpracował z Justyną Steczkowską, Stanisławem Soyką i zespołami Illusion, Maanam i Corozone. Był producentem muzycznym albumu „Obsesja” Pawła Kowalczyka (Pink Crow Records). Współpracował przy serialu „Przeznaczenie” w reżyserii Mariusza Paleja. Pełnił rolę producenta wykonawczego przy albumie „Poeci” White House. Od 2016 roku pracuje jako inżynier dźwięku w studio Sound Tropez, specjalizuje się w produkcji muzyki do gier komputerowych. W swojej karierze realizował dźwięk dla takich produkcji jak „Hearthstone”, „Overwatch”, „Heroes of the Storm”, „Starcraft 2” i „Warcraft 3” (Albion Loc/Blizzard Entertainment) a także „Death Stranding” i „Fallen Order” (Star Wars) dla Roboto/Sony/Electronic Arts. W 2023 roku odpowiadał za realizację dźwięku w polskiej wersji gry „Diablo IV”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Stoper W Stoczni” (2015)

Piękni i Młodzi projekt muzyczny w składzie: Sławomir Starosta (Balcan Electrique), Jacek Perkowski (De Mono, Kobranocka), Robert Chojnacki (De Mono), Adam Romanowski (Aya R.L.), Lusia (Tubyley Betonów). Razem nagrali piosenkę „Kings And Queens And President” (1990). Utwór wyszedł w wytwórni Arston. Zespół wystąpił na koncercie Romana Libera w Hali Gwardii w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- “Kings And Queens And President” (1990)

Profanum grupa muzyczna z Zielonej Góry, aktywna od 1993 roku, w składzie: Geryon (właśc. Krzysztof "Kali" Włodarski) (muzyka, teksty), Vlad Ysengrimm (właśc. Sebastian Grochowiak) (wokół, teksty), Lord Reyash (właśc. Tomasz "Reyash" Rejek) (wokół, gitara basowa). Najpierw wykonywali muzyka black metal, a później zmienili styl na ambient z wpływami industrialu. Współpracowali z wytwórną Pagan Records. Zespół w 2003 roku skomponował muzykę do filmu psychodelicznego „Intelekt Kollapse”. W 2005 roku zespół zakończył działalność.

Protoplazma electro-punkowa formacja z Łodzi założona w 1993 roku. Do grupy należeli m.in. Marcelo Zammenhoff (lider), Robert Tuta, Delfina Tutka, Bogusia Owsiak, Kuba Wandachowicz, Czinel (Marcin Kowalski), Jan Zapach, Paweł Maciak, Sylvi (Mc Rusałka). Wydali dwie kasety: „Ultrasongi Atomowej Ery” (1995) i „Protoplazma Wytworzyła” (1996).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Chciałbym kogoś kochać” (1996)
- „Opuszczam planetę”
- „Centrala”
- „Telewizja (hipnoza)”
- „Każdy myśli, że ma rację”
- „Zygmunt przyjdź”

Ptah projekt z Gdyni w składzie Zydor (właśc. Rafał Zydorek) i Michał Jeziorski. Wspólnie grali od 1993 roku. Specjalizowali się w muzyce ambient-techno. Nagrali kilka albumów: „Mutual UFO Network” (1993), „Landfill” (1994), „PH” (1995), „Kosmiczne szambo” (1997). Wystąpili m.in. w klubie Forty (Gdańsk) i Mega Quescie (Sopot). W 1996 roku wytwórnia SPV Poland umieściła ich utwór „Hf Solar” na składance „Antyscena”. Duet zakończył działalność w 1998 roku, a Zydor kontynuował swoją twórczość jako Zydor Piorunochron. Współpracował z labeliem Materia Records. Wydał album „Szum Trajektorie” i singiel „Rozbłysk Jasności” oraz kolejny album „Sterowanie Energiami”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Hf Solar” (1996)

Rasiński Radosław (ur. 1977 roku w Zielonej Górze) producent muzyki elektronicznej. Do tworzenia swoich utworów wykorzystywał komputer Commodore 64, organy elektroniczne B11, syntezator Yamaha CS1x oraz Roland Juno 106. Jego utwór „Crystal Theme XIII” znalazł się na pierwszym miejscu w audycji Jerzego Kordowicza w Programu III Polskiego Radia. Następną kompozycja „Zero” (2000) również spodobała się słuchaczom tej stacji. Rasiński

z bratem Rolandem stworzył projekt muzyki klubowej Alchemist. Jest członkiem grupy Groovebustarz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Crystal Theme XIII”
- „Nautilus”
- „Zero” (2000)
- „Letnie przesilenie”
- „3000 fet”
- „Nautilus”

Sample Edit (właśc. Tomasz Rożek) (ur. 1972 roku w Pile) producent muzyki elektronicznej. Pierwsze jego produkcje muzyczne ukazały się w 1996 roku na kasecie „Contact”. Do komponowania muzyki wykorzystywał syntezator Bontempi oraz komputery Atari, Commodore C64 i Amiga. Pod pseudonimem Tom Horn nagrał kilka płyt m.in. „Two Colours” (1999), „Never Ending” (2004), „Guest Room” (2014), „Overload” (2017). Brał udział w kilku projektach: Dezire, Millennium, The Cuts. Jego muzykę popularyzował Jerzy Kordowicz w radiowej Trójce.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Sample Edit:

- „Sample Edit” (1996)
- „Afrodina” (1996)
- „Miasto Elfów” (1996)

Jako Tom Horn:

- „Bez Końca” (2004)
- Tom Horn feat. Jacob A – „The last day” (2013)
- „Treasure” (2014)
- „To Follow” (2014)
- Tom Horn feat. Jacob A – „Unwanted Fame” (2016)
- „Loops” (2016)
- „My” (2017)
- Tom Horn feat. Lina Rieder – „The Night” (2017)
- „Berlheart” (2017)
- „Glow” (2018)
- „Prawda” (2024)
- „Ruch ciał niebieskich” (2024)

Sesis DJ (właśc. Sebastian Zawalich) DJ i producent muzyki elektronicznej. Swoją karierę rozpoczął w 1992 roku w warszawskim klubie Filtry. W 1995 roku zorganizował swoją pierwszą imprezę, Róża Luksemburg, obejmującą sceny techno, trance, drum'n'bass oraz chillout. Wkrótce potem rozpoczął cykl wydarzeń Psychedelic Poncz. Od tego czasu zorganizował około 30 imprez drum'n'bass, w tym trzykrotnie sceny d'n'b na festiwalu Aspect of Valor. Ma na swoim koncie dwie kultowe składanki trance. Pierwsza z nich, „Transelected

by DJ Sesis – Róża Luksemburg”, osiągnęła imponujący wynik sprzedaży, przekraczając 4000 egzemplarzy.

Sienkiewicz Jacek (ur. 1976 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej. Jest uważany za pioniera muzyki klubowej w Polsce, zdobył rozgłos na całym świecie. Na początku lat 90-tych rozpoczął karierę jako DJ. Organizował pierwsze undergroundowe imprezy w Warszawie. W 1999 roku wydał swoją pierwszą płytę EP zatytułowaną „Recognition”. Jego debiutancki album „Téchnè” z 2002 roku ukazał się nakładem wytwórni Cocoon Recordings, założonej przez słynnego niemieckiego DJ-a, Svena Vätha. Z okazji 200 rocznicy urodzin Wagnera wydał album „Wagner-zwei abhandlungen” (2013). W 2014 roku wystąpił w polskiej edycji Boiler Room, prestiżowego wydarzenia, które prezentuje najciekawszych artystów klubowych z danego kraju. W 2015 roku z Maxem Loderbauerem nagrał płytę „Ridges”. Ich występ został uwieczniony na albumie „Live at Berlin Atonal 2015”. Artysta występował na renomowanych festiwalach, takich jak DEMF Detroit, Mutek Montreal, Transmediale Berlin..Współpracował z wytwórniami: Klang Elektronik, Trapez, WMF, Smallville. Wspólnie z Jurkiem Przeździeckim stworzył projekt Tumult Hands. Do niego należy wytwórnia Recognition.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dream Machine” (2004)
- „I'm I” (2004)
- „350” (2007)
- „Who told you that ?” (2012)
- „No Matter What” (2015)
- „Ammm” (2015)
- „Drifting” (2015)
- „Last Run” (2016)
- „Part Of 97” (2017)
- „140bpm” (2017)
- „Lightin” (2019)
- „Imow” (2019)
- „Pivot 223” (2024)

Sienkiewicz Maciek (ur. w 1970 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej, DJ, wydawca, krytyk muzyczny. Na początku lat 90-tych współgospodarz z DJ-em 600 Voltem kultowych imprez w warszawskich klubach Alfa i Hybrydy. Tworzył improwizowaną muzykę elektroniczną, zarówno solo, jak i we współpracy z artystami, takimi jak Jacek Staniszewski, Anna Zaradny i Zbigniew Karkowski. Nagrywał muzykę do filmów dokumentalnych i wideo. Uczestniczył w projektach artystycznych i galeryjnych na całym świecie, współpracując m.in. z Piotrem Wyrzykowskim, Maurycym Gomulickim, Pauliną Ołowską oraz w ramach kolektywu CUKT. Jako dziennikarz publikował m.in. w czasopiśmie "Machina", "Fluid",

"A4", "KMag", "Aktivist", "Digit", "Cyber" oraz innych. W latach 1992-94 prowadził autorskie audycje w Radiu Kolor, a w latach 1997-99 program „Techno Life” w telewizji Polsat 2. Nagrał film z Love Parade w Berlinie w 1997 roku, który pozytywnie zaskoczył fanów muzyki elektronicznej w Polsce. Ma na koncie solowe albumy "F" i "Merry Me", wydane przez Wounded Knife i BDTA, a także remiksy artystów krajowych i zagranicznych, takich jak Starzy Singers, Kapitan Nemo i Dream Lovers. Uczestniczył w popularnym projekcie The Very Polish Cut Outs. Od 2015 roku prowadzi własne wydawnictwo, Father And Son Records And Tapes (FASRAT), które wydało ponad 30 płyt młodych polskich artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „No Shit Sherlock” (2015)
- „That Feel” (2015)
- Ptaki & Maciek Sienkiewicz – „Krystyna” (2015)

Stachursky (właśc. Jacek Władysław Łaszczok) (ur. 1966 roku w Czechowicach-Dziedzicach) piosenkarz lansuje muzykę pop i dance a także disco polo. Swoją karierę rozpoczął jako DJ, później dołączył do zespołu Eve (Eve Boys). W 1994 roku zadebiutował singlem „Taki jestem”. Utwór zdobył ogromną popularność nie tylko w Polsce, ale i w dyskotekach w Chicago. Jego album „1996” (1995) wyprodukował niemiecki producent Carl Fath. Na krążku znalazł się przebój „Jak w niebie”. W 1999 roku razem z Dj Bobo wyprodukował hit „This World Is Magic”. W 2002 nagrał tytułową piosenkę do serialu „Samo życie”. Jego kolejny utwór „Z każdym Twym oddechem” zdobył nagrodę Słowika Publiczności na festiwalu w Sopocie w 2006 roku. W 2008 roku wydał album „Wspaniałe polskie przeboje”, na którym znalazły się covery utworów znanych polskich artystów m.in. Zbigniewa Wodeckiego, Lady Pank oraz Róże Europy. Jego następny album „Boski plan” wyszedł w 2012 roku. Z okazji 20-lecia pracy artystycznej (w 2014 roku) na rynku muzycznym ukazała się kompilacja jego największych hitów zatytułowana „Moje Zakazane Przeboje”. W 2015 roku nawiązał współpracę z Dj-em BBX i wydał przeboje: „Kieliszki” (2015) i „ESSA” (2017). W 2019 roku nagrał album „2K19”, który promował singlami „Zimna Lufa” i „Doskozzza”. W 2020 roku artysta nawiązał współpracę z hiszpańskim wokalistą Henrym Méndezem (Dr. Bellido lub Ayessa) i nagrał singiel „Bella Mamasita”. Na festiwalach w Opolu otrzymał nagrodę Superjedyńki w roku: 2000, 2001, 2002, 2007, 2010. Sprzedał na polskim rynku prawie 700 tysięcy kaset i płyt.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jeżeli Możesz (Taki Jestem)” (1994)
- „Stay, Baby” (1995)
- „Jak w niebie” (1995)
- „I'm just like that” (1995)
- „Burnin' Up” (1996)

- „Cholerny Czas” (1996)
- „Nikogo Nie Ma (Pomiędzy Nami)” (1996)
- „Chcesz Czy Nie” (1996)
- „Tego Właśnie Chcesz” (1997)
- „Kowbojskie Życie” (1997)
- „Miłość Jak Ogień” (1997)
- „Gdy Zapłaczesz” (1998)
- DJ Bobo & Stachursky – “This World Is Magic” (1999)
- „Czekałem Na Taka Jak Ty” (1999)
- „Zostańmy Razem” (1999)
- „Typ Niepokorny” (2000)
- „Czuję I Wiem” (2000)
- „Nic O Tym Nie Wiem” (2002)
- „Z każdym Twym oddechem” (2006)
- „Jedwab” (2008)
- „Kocham Cię Kochanie Moje” (2011)
- „Kieliszki” (2015)
- BBX & Stachursky – „ESSA” (2016)
- „Szampan i truskawki” (2018)
- „Zaginaaay” (2019)

Stankiewicz Katarzyna (ur. 1977 roku w Działdowie) piosenkarka, autorka tekstów.

W latach 1996-2001 występowała w zespole Varius Manx. Z Ireną Santor nagrała piosenkę „Kamienne schodki”. W 2001 roku podczas koncertu niemieckiej grupy Tangerine Dream w Warszawie zaśpiewała piosenkę „The Bridge Song”, do której muzykę skomponował Edgar Froese. Artystka zdobyła wiele nagród z zespołem Varius Manx.

Stropharia Cubensis Community trójmiejska ekipa aktywna od kilku lat na polskiej scenie transowej, zajmująca się organizacją wydarzeń oraz oprawą muzyczną i wizualną imprez związanych z muzyką psytrance. W skład kolektywu wchodzi m.in.. DJ Elf i In Moyra Believers, DJ Nuno (a.k.a. Nano, Nanek), Alicja i Gosia, które odpowiedzialne były za działanie chaishopu. W 1998 roku zorganizowali pierwszą imprezę, która odbyła się w Sopocie w klubie Maroko.

Stróżniak Grzegorz (ur. 1958 roku w Poznaniu) pianista, wokalista, kompozytor i aranżer.

Występował z grupą Vist. W latach 1981-1988 był członkiem zespołu Lombard. Jego utwór „Szkłana Pogoda” (1983) nagrany z zespołem Lombard zdobył II nagrodę na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Wydał dwa elektroniczne utwory, „Wstęga M” oraz „E.C.C.”, które zostały uwzględnione na składance „Looking East - Electronic East - Synthesizer Music From Poland” (1990). Płyte wydała niemiecka wytwórnia Erdenklang. W 1994 roku artysta reaktywował zespół Lombard Group. Skomponował muzykę do musicali

„Łyżki i księżyc”, „Ujrzana we śnie Wasawadatta”, „W kraju kłamczuchów”. W 2005 roku miała miejsce premiera multimedialnego spektaklu „Lombard w hołdzie Solidarności – drogi do wolności”. Grzegorz Stróżniak był współtwórcą tego wydarzenia. Sztuka poświęcona najnowszej historii Polski i ruchowi Solidarności przyniosła mu liczne wyróżnienia, w tym Nagrodę Specjalną Instytutu Lecha Wałęsy. Artysta komponował muzykę do tekstów najwybitniejszych polskich autorów, takich jak Andrzej Sobczak, Jacek Skubikowski, Marek Dutkiewicz. W 2019 otrzymał wyróżnienie zasłużony Kulturze Gloria Artis.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wstęga M” (1990)
- „E.C.C.” (1990)

Sui Generis Umbra (Umbra) formacja z Zielonej Góry, Maciej Niedzielski (instrumenty klawiszowe, muzyka) i „eLL” (wokal). Artystka grała wcześniej w grupie D. Zone i wystąpiła w filmie „Intelekt Kollapse”. Komponowali muzykę w stylu dark ambient. W 1999 roku w wytwórni Fluttering Dragon Records wyszła ich pierwsza płyta zatytułowana „Ater”. Kolejny ich krążek to „Possum Play Falcon” (2002) zawierał również nagrania norweskiego zespołu Ildfrost. Duet podpisał kontrakt z wytwórnią Metal Mind Productions i nagrał płytę „Coma”. W 2004 roku ukazał się następny album „Amok”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „No Sun” (1999)
- „Fobia” (1999)
- „Geterox” (2002)
- „A Black Headed-Female” (2002)
- „Heta rac” (2004)
- „Paroxysm” (2004)
- „Comayhem” (2004)
- „Ritus Sacer Militaris” (2004)

T-34 projekt techno trance Paweł Rozwadowski i Robert Brylewski. Ich pierwsze kompozycje pojawiły się na składance „Pierwsza Podróż” w 1986 roku. Zespół eksperymentował z elektronicznymi bitami i samplowaniem, wprowadzając nowatorskie elementy do swojej twórczości. W 1993 roku wydali na kasecie album „Techno Acid”, na którym znalazł się cover Enya „Orinoco Flow”. Produkcja wyszła w wytwórni Bass Music.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pierwsza Podróż” (1986)
- „Letnia Przygoda” (1986)
- „Człowiek Z Żelaza” (1986)
- „Czwarta Kontrola” (1986)
- „Orinoco Flow” (1993)
- „Techno Acid” (1993)

Technic (właśc. Paweł Drzyzga) DJ i producent muzyki elektronicznej, czerpie inspiracje z funku, jazzu, eksperymentów Johna Cage'a i Karlheinz Stockhausena oraz pionierów klubowej elektroniki z początku lat 80-tych. Jego debiutancki występ miał miejsce w 1996 roku w opuszczonych zakładach chemicznych Solvay w Krakowie. Wydarzenie było transmitowane przez RMF FM. W latach 1996–1999 był współautorem i współprowadzącym (z MC Omega i Pozzie'm) audycji „Technikum Mechanizacji Muzyki” w RMF FM, poświęconej nowoczesnej muzyce elektronicznej. Program ten, według ankiety miesięcznika Plastik, został uznany za najpopularniejszą audycję o tej tematyce w polskim eterze. W latach 1999–2001 prowadził autorski program „W samo południe” w Blue FM, w którym promował krakowską scenę klubową. Obecnie jest gospodarzem audycji klubowej w Radio Jazz. DJ Technic jest współzałożycielem kolektywu DJ Funk Fu, do którego należą DJ Fontem, DJ Chevy, DJ Matt Kowalski i DJ Dokuro. Kolektyw skupia DJ-ów, którzy na krakowskich parkietach prezentują najnowsze londyńskie trendy muzyczne.

Tereszczuk Radosław muzyk, producent urodzony w Warszawie w 1979 roku. Zadebiutował w 1996 roku. W latach 90. i 2000. głęboko zaangażowany w warszawską scenę klubową. Był jednym z redaktorów publikacji „30 lat polskiej sceny techno”, która ukazała się w 2020 roku nakładem Wydawnictwa Krytyki Politycznej.

Trumpets & Drums projekt muzyki elektronicznej z Rzeszowa: Bogusław „Bodek” Pezda i Daniel Kleczyński. Byli pionierami muzyki industrial i electronic body music w Polsce. Ich pierwszy album „Buy & Die!” ukazał się w 1990 roku. Pezda po jego nagraniu założył formację Agressiva 69, a Daniel Kleczyński pod szyldem Trumpets & Drums kontynuował solową działalność artystyczną. W 1994 roku nagrał kolejną płytę „Knifehattan” w krakowskiej wytwórni Music Corner. Następna produkcja „Cyborgasm” (1995) ukazała się w Polsce a także w Portugalii nakładem Simbiose Records. W 1991 roku Trumpets & Drums pomógł Agressivie 69 przy nagraniu utworu „Fast Food”, który ukazał się na składance "Fala 3" w 1992 roku. Daniel Kleczyński, pod pseudonimem scenicznym Gagarin 108, wydał album „Prodigital”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „No God In Space” (1990)
- „Gutter” (1990)
- “Where The Dogs Bark With Their Arses” (1990)
- „Adbang” (1994)
- „Knifehattan” (1994)
- „Until The Abasement” (1994)
- „Father And Son” (1994)
- „Mother Technology” (1995)
- „Cyborgasm”

TWT grupa hip-hopowa z Częstochowy nagrała kultowy przebój z gatunku electro-hip-hopu zatytułowany „Ewolucje, akrobacje” (1999).

Tytus De Ville (właśc. Arkadiusz Sawicki) producent muzyki elektronicznej w 1987 roku założył zespół rockowy Pornografia. Należał do grupy Fading Colours. W 1995 roku wydał na kasecie album „Eco”, z kilkoma utworami elektronicznego ambientu, które zostały zarejestrowane w Artporno Studio w Łodzi.

United zespół disco-dance, powstał w 1994 roku z inicjatywy Mariusza Rogowskiego i Bartka Piaseckiego. Teksty do ich piosenek pisał Zbyszek Bieniak, znany z Oddziału Zamkniętego i grupy Yokashin. Debiutancki album „United” (1995) zdobył liczne nagrody oraz status złotej płyty. Na jego trackliście znalazły się przeboje: „Zdrada i Fałsz” oraz „Dotykaj Mnie, Co Noc”. W 1996 roku United zagrał dla Polonii w USA i w Kanadzie. Artyści występowali w Polsce z gwiazdami euro-dance i euro-rap m.in. z Fun Factory, Culture Beat, DJ Bobo. W tym samym roku wyszła ich druga płyta „Energize”. Do formacji dołączyła Aneta Nojszewska i dwóch tancerzy, Marek Jaranowski i Marcin Niewiadomski. DEE- JAY mix club w 1995 roku uznał United za najlepszy zespół dance w Polsce. W 1997 roku ukazała się ich kolejna płyta „U-XIT-ME” z przebojami: „Go baby go”, „Naprawdę Nie Wiem” i tytułowy „U -XIT-ME”. Ten krążek otrzymał status złotej płyty. Grupa wzbudziła zainteresowanie zachodnich firm fonograficznych. Produkcje United prezentowała w Niemczech telewizja VIVA. W 2001 roku nagrała kolejną dobrą płytę „United is back” z hitem „Jeszcze Jedna Noc” i electro-freestyłowym utworem „United Is back”. Formacja odniosła duży sukces, sprzedała 65 000 płyt. Współpracowała z wytwórnią Koch International.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zdrada i Fałsz” (1995)
- „Dotykaj Mnie, Co Noc” (1995)
- „Here We Go” (1996)
- „Naprawdę Nie Wiem” (1997)
- „U -XIT-ME” (1997)
- „Go baby go” (1997)
- „Jeszcze Jedna Noc” (2001)
- „United Is back (2001)

Up Stream muzycy z Poznania: Robert Łuczak i Krystian Kołakowski. Tworzyli muzykę elektroniczną. Inspirowali się szkołą berlińską. W 1990 roku nagrali w wytwórni Poolimpex

jedyną płytę „Up Stream”. Ich kilka kompozycji znalazło się na składance „Looking East - Electronic East - Synthesizer Music From Poland” (1990).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pod prąd” (1990)

Vanderson (właśc. Maciej Wierzchowski) (ur. 1978 roku w Grudziądzu) DJ i producent muzyki electro-pop. Inspirował się takimi artystami, jak Jean-Michel Jarre, Vangelis, Klaudem Schulze, Tangerine Dream. Uczestniczył w projekcie Contemporary Electronic Soundscapes. W latach 1998-2002 wydał dwa albumy „Earth 2001” i „Atonal Waves”. W 2013 roku wyszła jego kolejna płyta „Another Day in future”. Vanderson grał w wielu klubach i występował na festiwalach w całej Polsce. Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych twórców polskiej sceny elektronicznej młodego pokolenia.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Paintings On The Sky” (1999)
- „No Control” (2002)
- „Con-Sequence” (2006)
- „Cosmosis” (2006)
- „Visions part 3” (2011)
- „Electronic Impressions”
- „A Tribute To Tangerine Dream” (2012)
- „Final sequence” (2012)
- „New Hopes” (2013)
- Vanderson & Przemysław Rudź – „Journey To The Northern Land (Remote Sessions)” (2013)
- „Somewhere from Integrated Circuit” (2014)
- „The Farewell” (2015)
- „Children Of Andromeda” (2017)
- „Surreal Fantasy” (2019)
- „The Return (Earth Moving Part 3)” (2019)
- „Dreamstate Logic” (2020)
- Vanderson featuring Rita Raga – „Forever Young” (2020)

Ventylator twórcy techno Andre (właśc. Andrzej Rotecki) i Akai (właśc. Jacek Janicki). W 1998 roku wydali debiutancki album „Ventylator” w wytwórni Warner Music Poland. Płytę promował teledysk do utworu „Rock You”. Teledysk po raz pierwszy w Polsce został stworzony przez grafików komputerowych. Krążek był nominowany do prestiżowej nagrody muzycznej „Fryderyk” w kategorii najlepszy album dance/techno (1998). Ich utwory pojawiły się na składance „Techno Party” (1999) i „BEAT TRAXX vol.1” (2000). W 2001 roku muzyka tej grupy trafiła na ścieżkę dźwiękową do filmu „Że życie ma sens” (reż. Grzegorz Lipiec).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Double Mind” (1998)
- „Acid Bomb” (1998)
- „Nuclear” (1998)
- „Plexa” (1998)
- „Rock You” (1998)

WaxVax (właśc. Tomasz Wołek) organizator imprez i pionier muzyki drum`n` bass w Polsce, aktywny od 1997 roku. Pierwszy polski DJ, który łączył jungle, drum`n` bass i techstep. Wspólnie z Adamem Skorupką (CLS, Clauss) założył projekt CLS & Wax.

Wieloryb grupa elektroniczna z Gdańska w składzie: Paweł Kmiecik, Robert Suszko, Maciej Żabczyński. Zespół powstał w 1994 roku. Inspirował się muzyką electro-industrial, a przede wszystkim takimi wykonawcami, jak D.A.F., Front 242, Nitzer Ebb, Skinny Puppy. Byli przedstawicielami stylu electronic body music (EBM) w Polsce. Zespół, jako jeden z pierwszych w kraju, grał koncerty techno (live acty). Ich debiutanckie nagrania ukazały się na kasecie „I” (1994). W tym samym roku byli nominowani do nagrody muzycznej „Fryderyk”. W 1995 roku zespół wydał drugi album „II”. Muzycy reprezentowali nasz kraj na „Festiwalu Kultury Krajów Nadbałtyckich Artgenda 96” w Kopenhadze. W 2000 roku nagrali album „9009”. W swoich kompozycjach łączyli elektronikę z dubem, ambientem i trip hopem. W 2003 roku zaprosili do współpracy wokalistkę Ariadnę Rużewicz. Rok później grupa Wieloryb zakończyła działalność. Robert Suszko skupił się na własnym projekcie DataDisk, a Paweł Kmiecik tworzył pod szyldem Wieloryb swój solowy projekt. Po latach Requiem Records wydała reedycję ich album „I” na winylu i płycie CD.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Crash Out” (1994)
- „Bum Bum - Sorry Up” (1994)
- „(She'S) Automatic” (1994)
- „Vocoder” (1995)
- „Signal” (2010)
- „Kałbuk”
- „Perun”
- „Rashim”
- „Humanik”

X-Rave (Xrave) muzycy, DJ Feel (właśc. Filip Wolak) i Ziutas (właśc. Robert Swaczyński), aktywni od 1994 roku. W 1996 roku wydali płytę „Na Sprzedaż” promowaną singlami „Rave spirit”, „Narty” i „Tatrzański”. Łączyli techno, dance i ambient z elementami folk, a ich działalność uznaje się za pionierską w rozwoju rave w Polsce. Współpracowali z labellem Dance Pool.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Narty” (1996)
- „Rave spirit” (1996)
- „Tatrzański” (1996)
- „Space City” (1996)

X-RAY (właśc. Maciej Sztomberski) muzyk i kompozytor muzyki ambient. W 1993 roku wydał kasetę „Przechodząc Na Drugą stronę Lustra”.

Yang Pati (właśc. Patrycja Grzymałkiewicz) (ur. 1980 roku we Wrocławiu) piosenkarka i autorka tekstów. W 1998 roku wydała swój debiutancki album „Jaszczurka”, który zdobył nominację do nagrody „Fryderyk” w kategorii Debiut Roku. Krążek otrzymał „Machinera” w kategorii „Płyta Niszowa” i jest powszechnie uznawany za najlepszy polski album z progresywną taneczną elektroniką. Artystka w Radiostacji prowadziła audycję „Moc na noc”. W 2001 roku wyjechała do Londynu i tam z mężem Stephenem Hiltonem założyła projekt Children. W 2005 roku wydała album „Silent Treatment”, który promował wideo- teledysk „All That Is Thirst”. Yang w 2006 roku wystąpiła jako support przed Depeche Mode na stadionie Legii w Warszawie. Kolejne jej produkcje wyszły w 2009 roku „Faith, Hope and Fury” i w 2011 roku „Wires And Sparks”. W nagraniu tego ostatniego albumu wziął udział Joe Cross, producent angielskiego zespołu Hurts. Artystka brała udział w projekcie „The Free Association”. W 2019 roku ukazała się jej płyta „War On Love”. Współpracowała m.in. z Davidem Holmes, Davidem Arnoldem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Higher Perception” (1998)
- „Si” (1998)
- „Underlegend” (1998)
- „All that is Thirst” (2005)
- „Switch off the Sun” (2005)
- „Soul for me” (2005)
- „Soothe Me” (2008)
- „Timebomb” (2010)
- „Near to God” (2011)
- „Let it Go” (2011)
- „Hold Your Horses” (2012)

Yarek (właśc. Jarosław Degórski) kompozytor muzyki elektronicznej. W latach 90-tych nagrał pierwsze utwory „Opowieści z krainy fantazji” (1990), „Ślady zwierząt” (1992), „Ujarzmić czas” (1992), „Romantic schock” (1993). W 1994 roku wydał kasetę „Hologram”. Utwory z tej kasyty emitowało Polskie Radio Szczecin. Dziennikarz Jerzy Kordowicz promował muzykę Degórskiego na antenie radiowej Trójki. Artysta związał się z wytwórnią Tangramem & X-service. Jego utwór „Elegia śmierć planety” znalazł się na składance „Sampler vol. 2” (1996). Założył pierwszy w Szczecinie klub miłośników muzyki elektronicznej „Sigma”. Prowadził przez kilka miesięcy audycję w Radiu „As” (obecny „Plus”) poświęconą muzyce elektronicznej. Jego utwory były prezentowane w programie radiowym

Billego Foxa w USA. Yarek zorganizował pierwszy ogólnopolski festiwal muzyki elektronicznej „Elektroniczny Woodstock - Kruszwica 2005”. W tym samym roku wydał następną płytę „Organix”. W Szczecinie, w klubie „Delta”, zorganizował „Emotroniczne wieczory” promujące polską muzykę elektroniczną. W 2006 roku wyszła jego kolejna płyta „Techni Colour”, ale utrzymana w klimacie trance. W 2015 roku skomponował utwór „Fourty -Tribute Edgar Froeze” poświęcony pamięci Edgara Froese, założyciela zespołu Tangerine Dream. Piosenki Degórskiego pojawiły się na składankach: „Contemporary Electronic Soundscapes, vol 1, vol2, vol3”. Artysta tworząc muzykę elektroniczną, korzystał z różnych instrumentów m.in. Korg 05-RW, Roland Jx-1, Roland SC 55 mkII, Roland A-30.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rewolta” (1994)
- „Hologram” (1994)
- „Walkiria”
- „Robo Sapiens”
- „Łzy Allacha”
- „Elegia-Śmierć Planety (1996)
- “Europa Express” (2013)
- “Last Train to Berlin” (2013)
- “Orbital” (2013)
- “Fourty -Tribute Edgar Froeze” (2015)
- „By Night” (2016)
- „Walking on the moon”

Zammenhoff Marcelo (Marcelo) (właśc. Piotr Wygachiewicz) (ur. 1970 roku w Łodzi) muzyk, kompozytor, fotografik, performer, designer, twórca wideo. Był organizatorem pierwszych imprez rave w Polsce, które miały miejsce w Łodzi. Tworzył muzykę electro/synth-pop/noise oraz psycho-trance. Prowadził program „Telewizja Atlantyda” (1993-94) w TVP2. Założył Teatr Elektryczny, grupę filmową Plazma TV, Galerię Xylolit w Łodzi (1995-96). Powołał do życia kilka zespołów m.in. F.P.Z (1987–1989), Morris Generativ (1989–1993), Protoplazma (1993–2003), E-1 (1996, projekt solowy), Mikrowafle (od 2003), Throbbing Wafle (od 2009). W 2024 roku na ekrany kin trafił pełnometrażowy film dokumentalny „RAVE” w reżyserii Łukasza Rondudy i Dawida Nickela, w którym jedną z kluczowych postaci jest Marcelo.

Zero zespół w składzie: Łysy (Szytk), Cygan (Gipsy) (Robert Cygan), Max, DJ Carlos (Carlos Ferreira), Pablo gra muzykę disco-dance. Rozpoczął swoją działalność w 1998 roku w Warszawie. Jego skład często się zmieniał. Grupa Zero znana jest przede wszystkim z hitu i teledysku „Bania u Cygana”. „DJ's Magazine” uznał tę piosenkę za najlepszy utwór w 1998 roku. Kompozycja znalazła się na szczycie amerykańskiej listy przebojów radia ENERGY

92,75. Grupa nagrała kolejny szlagier „Jedziemy na maxa”, który spodobał się klubowiczom. W 2000 roku ukazała się płyta „001”, na której, oprócz dwóch wspomnianych kompozycji, znalazło się nagranie „Gdy zgaśnie słońce”. Rok później w sprzedaży pojawił się następny krążek „002” z piosenką „Nie stało się nic”. Teledysk do tego utworu zrealizował Marcin Wrona. W 2015 roku pod szyldem Zero występowali tylko Cygan i Pablo. Wspólnie nagrali „Kazah czok” oraz „Bania u Cygana 2016”, które znalazły się na albumie „003”. Artyści współpracowali ze studiem Art Cafe (B. Piaseckiego i Z. Bieniaka).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bania u Cygana” (1998)
- „Jedziemy na maxa” (1998)
- „Gdy zgaśnie słońce” (2000)
- „Big Brother” (2001)
- „Nie stało się nic” (2001)
- „Nalej Nam” (2002)
- „Kazah Czok” (2015)

Zielińska Van Barbara kompozytorka, pianistka, syntezatorzystka. Studiowała w Akademii Muzycznej w Katowicach i Berklee College of Music w USA. To tam powstały jej pierwsze utwory elektroniczne. Artystkę zafascynowała muzyka Vangelisa, Tangerine Dream, Jean-Michel Jarre. W 1995 roku wydała z Wenancjuszem Ochmannem pierwszą płytę elektroniczną „Wizje”. Kilka utworów z tego albumu trafiło na składankę „El Pop Laid Back”, a sama produkcja powstała w studiu Paris Music. W 2002 roku ukazała się jej kolejna płyta „Secret Garden”, którą promowały zagraniczne rozgłośnie radiowe. W 2003 roku z Sabiną Borner założyła zespół Van i Borner. Wspólnie nagrały album „Miracles” z udziałem muzyków Marka Gorlitz (gitara), Darka Budkiewicza (bas), Jolanty Literskiej (wokale). Premiera krążka miała miejsce na targach muzyki elektronicznej w Niemczech. Utwór „Shadow Dancing” z tej płyty znalazł się na składance magazynu „Sequences” w Wielkiej Brytanii. Kolejnym hitem stał się utwór „Walking In Clouds”, do którego nakręcono teledysk, emitowany w programie „Teleexpress”. Grupa nagrała również kolędy polskie w wersji elektronicznej. Duet występował w całej Polsce m.in.: Galeria „Ten Ta To” w Katowicach, „Wagary” w hali katowickiego „Spodka”, „Music And Show” w Warszawie. W 2003 roku z projektu odeszła Sabina Borner, a Zielińska kontynuowała dalszą karierę pod nazwą Van. Artystka współpracowała z Łukaszem Pawlakiem w ramach projektu „Nostalgia i Nadzieja”. Jej kompozycje stanowiły oprawę programów telewizyjnych m.in. „Randka W Ciemno”, „Ktokolwiek Widział Ktokolwiek Wie..”. W 1993 roku założyła wytwórnię „Diaton”, którą przemianowano na „B&T Records”. Jej utwory popularyzował Jerzy Kordowicz w Programie III Polskiego Radia.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „5 Minut”
- „Antigravity 6”
- „Tibet Bells”
- „Shadow Dancing” (2003)
- „Walking In Clouds” (2003)

Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 2000

2Sher (właśc. Wojciech Tuszyński) DJ i producent muzyki elektronicznej. Jako jeden z pierwszych DJ-ów używał tabletu, co przyciągnęło uwagę firmy Algoriddim, twórców aplikacji „djay” – bestsellerowej DJ-skiej apki na iPhone/iPad. Kariera 2Shera nabrała dynamicznego tempa w 2014 roku, gdy założył własną wytwórnię muzyczną Phatbull. Przez lata wydawał tam zarówno własne utwory, jak i produkcje innych artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Athena” (2017)
- „Don't You Want Me” (2023)
- „Lost In Space” (2024)
- „Oops Baby” (2024)
- „This Is My Life” (2024)
- 2SHER X Adrena Line – „Underground” (2024)
- 2SHER X MAJLOS – „All That She Wants” (2024)
- „Toccata” (2024)
- „Soulreader” (2024)
- Ich Troje – „Zawsze z Tobą Chciałbym Być” (MAJLOS X 2SHER Remix) (2025)

5th Element projekt producentów muzyki klubowej, Pablo de Silva (właśc. Paweł Ziętara) i Łukasz Mackiewicz-Krzos. Założyli wytwórnię Element Group. Wyprodukowali album Dody „7 pokus głównych” i Kory Jackowskiej „Metamorfozy” (2008). Współpracowali ze stacją telewizyjną TVN i wydali płytę „Muzyka z serca 2010”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Kora & 5th Element- „Szare Miraże” (Metamorfozy) (2008)
- Kora & 5th Element – „Dwa oszukane serca” (2008)
- „Silence Now” (2009)
- „Express Yourself” (2009)

600V DJ (DJ Volt) (właśc. Sebastian Imbierowicz) (ur. 1972 roku) DJ, producent muzyczny, inżynier dźwięku. Jego album „Produkcja hip-hop” (1998) zawierał ponadczasowe nagranie electro „Zróbcie miejsca zdeka”, które stało się kultowe wśród breakdancerów nie tylko w Polsce. Jako jeden z pierwszych w Polsce zaczął korzystać z samplera Akai S900 (1986), wykorzystując go do tworzenia unikalnych bitów hip-hopowych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zróbcie Miejsce zdeka” (1998)
- „Ja Się Wcale Nie Chwałę”
- DJ 600 V & Tede – „Mercedes S600” (2003)
- Dj 600 V feat. K.A.S.T.A. Skład – „Wychyłylybymy”
- Dj 600 V feat. Analogia- „Bujaka”

8Rolek (właśc. Bartosz Kujawski) DJ i producent muzyki elektronicznej. Zadebiutował w 2001 roku. Był członkiem różnych zespołów. Aktualnie z Piotrem Połozem stanowi duet Tsvey.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deer”
- „3tall”
- „boom”

A.M. Samurai (właśc. Marek Adamczyk) producent muzyki elektronicznej, aktywny od 1999 roku. Inspiruje się muzyką spacesynth i takimi zespołami jak Koto i Laserdance. Artysta komponował muzykę dla grupy tanecznej Energy. Rok później związał się z wytwórnią Axis Records (obecnie Alpha Centauri Records). Wydał tu kilka swoich szlagierów: „Welcome To Space”, „Exploration”, „Cold Memories”. Jego kompozycja „Star Of Happiness” (2005) zajęła drugie miejsce w niemieckim konkursie Spacesynth Contest i znalazła się na składance „Spacesynth Contest Traxx” (2007). Od 2007 roku artysta przeszedł do labelu Spacesound Records. Tu nagrał remiks „The Things You Said” grupy Depeche Mode. Po muzykę Adamczyka sięgnęli producenci programu antywirusowego Arcavir. W 2009 roku wydał album „The First Element”. Singiel „Game 42” doczekał się teledysku stworzonego we współpracy z Anetą Antkowicz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cold Memories” (2000)
- „Exploration” (2009)
- „Cassiopeia” (2009)
- „Welcome To Space” (2009)
- „Secret entrance” (2009)
- „Forgotten Base” (2009)
- „Technological Madness” (2009)
- „Game 42” (2009)
- A.M.Samurai feat Alisia- „True Love” (2010)
- „Expedition Into the Unknown” (2010)
- „Theme From Another Planet” (2010)
- „Flying Between the Stars” (2010)

A_GIM (właśc. Dżelilji Agim) miłośnik sprzętu analogowego, jeden z najbardziej doświadczonych producentów muzyki elektronicznej w Polsce. Lider zespołu Öszibarack, współtwórca projektu NERVY. Współpracował m.in. z Katarzyną Nowicką (Novika), grupą Hey, zespołem Hurt, Brodką, Futrem, Husky, Kanałem Audytywnym, NOT, Job Karma. Wystąpił na wielu zagranicznych festiwalach (m.in. Eurosonic i Europavox). Jego debiutancki album zatytułowany „Votulia” ukazał się w 2017 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Hey - Milosc! Uwaga! Ratunku! Pomocy! (Agim Dzeljilji Remix)
- Novika-„She's Dancing” (prod. AGIM) (2013)
- J=J I feat. Agim Dzeljilji- „Odyssea” 2013)
- A_GIM feat. KLARK- „Rajka” (2016)
- A_GIM feat. BEMY-„Carpet burn” (2016)
- A_GIM feat. KLARK- „Ragendorf” (2017)
- „Panzerschokolade” (2017)
- „Runfunk” (2017)
- A_GIM feat. Bshosa-„AKEBIA” (2017)
- Brodka & A_GIM – „Wszystko, czego dziś chcę” (z serialu Rojst na Showmax) (2018)
- Novika ft. Baasch-„Emotika” (prod. AGIM) (2019)
- Yumatik” (2019)
- „Gallows, pt. II” (2020)
- „Zodiac Main Theme” (2020)
- Happysad feat. Agim Dzeljilji – „Made in China” (Remix) (2020)
- Daria Zawiałow, A_GIM – „Serca gwiazd” (utwór promujący serial "Pajęczyna") (2021)
- A_GIM – „Runfunk” (Michael Klein Remix) (2021)

[Adam De Great \(DJ Miter\)](#) DJ i producent muzyki elektronicznej, działa od 1997 roku.

Założył agencję artystyczną PMG. Był menedżerem Onyx Music Club oraz OnyxCar.pl. To jedyny polski ambasador światowej marki UDG GEAR. W swoich DJ-skich setach łączy różnorodne gatunki muzyczne, wzbogacając taneczną elektronikę o instrumenty takie jak saksofon, skrzypce, gitara czy perkusja. Jego podcasty gościły na antenie m.in. Umf Radio, Rmf Maxxx i Planeta fm. W 2016 roku dwie jego produkcje, „Pretty S!ck” i „Keep on Movin’”, znalazły się w oficjalnym filmie dokumentującym „ULTRA Europe – Beachville Campsite”. W 2022 roku, jako pierwszy Polak, zagrał na głównej scenie festiwalu muzyki elektronicznej Ultra Europe. Ma na swoim koncie występy na dużych eventach m.in. Tomorrowland, Street Parade, World Club Dome, Sensation. Wydaje swoje utwory w prestiżowych labelach m.in. Musical Freedom / Spinnin, Revealed, Future House Music, Smash The House, 2 Dutch. Jego twórczość supportowali m.in. Fedde Le Grand, Showtek, Sikdope, Moguai, Gregor Salto, Plastik Funk, Going Deeper. Utwory Adama zdobyły dużą popularność w Internecie m.in. w Top 25 electro house, Top 50 house na Beatport, w Top 20 we Francji Djbuzz.com i w Top 25 DMC.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Adam De Great & Waveshock – „Keep On Movin’” (2015)
- Adam De Great & Waveshock – „Here We Go! (Party Camp Anthem)” (2015)
- „Pretty S!ck” (2017)
- Adam De Great, Patrick Moreno & Daav One feat. Alex Holmes – „Don't Need You” (2019)
- DJ Kuba & Neitan X Adam De Great – „Temptation” (2020)
- Adam De Great X Patrick Moreno & Kevin Sihwan – „My Love” (2021)
- „Let Me Talk” (2023)
- „New ID”
- „Shake it Down”
- „Da BassLine”
- „Rollercoaster”
- „Pretty S!ck”

- Adam De Great & Waveshock – „Keep on movin’”
- Adam De Great & Waveshock – „Miami Bells”
- Adam De Great & Waveshock – „Don’t stop”
- „Solid state”
- „Gr8 Escape”

Remiksy:

- Tones and I – „Dance Monkey” (Adam De Great remix)
- Clean Bandit – „Symphony” Feat. Zara Larsson (Adam De Great Remix)
- Prodigy – „Voodoo People” (Adam De Great Festival Remix)
- Martin Solveig feat. GTA- „Intoxicated” (Adam de Great x Waveshock WMC Remix)
- Laidback Luke feat. Gina Turner – „Bae” (Waveshock & Adam De Great)
- Duck Sauce- „NRG” (Adam De Great x Waveshock Ultramix)
- Dj Inox – „Welcome to the house of house” (Waveshock & Adam De Great)
- Bastian Van Shield – „Bach Ke” (Adam De Great remix)
- Giorgio Sainz – „Capri” (Adam De Great & R.Gianni)

Adamus DJ (właśc. Adam Jaworski) (ur. 1975 roku w Opolu) DJ i producent muzyczny a także dziennikarz radiowy. Był gitarzystą w zespole 3K. Wraz z Dj Mafią Mike założył projekt Wet Fingers. Remiksowali znane polskie piosenki. Ich kompozycja znalazła się na ścieżce dźwiękowej do filmu „Sala samobójców”. W 2013 roku przygotował oprawę muzyczną do finału gali wręczenia nagród „Fryderyk” w Warszawie. Jego kompozycja uświetniła ceremonię otwarcia Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej Mężczyzn w Warszawie (2014). W 2015 roku gościnnie wystąpił w filmie „Wkręceni 2”. Wraz z Ygorem Przebindowskim odpowiadał za oprawę muzyczną programu Kuba Wojewódzki w TVN. W latach 2014–2015 był jurorem czterech edycji programu „Twoja twarz brzmi znajomo” w telewizji Polsat, a w latach 2020–2024 był DJ-em w teleturnieju „Jaka to melodia?” emitowanym na antenie TVP1.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Dj Adamus feat. Ygor – „Jungle swing” (2006)
- DJ Adamus & Candy Girl – „Lick It” (2010)
- DJ Adamus & Candy Girl – „Do It Just 4 U” (2012)
- Majlo Majk & DJ Adamus – „Everybody Wants to Party” (2012)
- Mande & DJ Adamus – „Daisy Daisy” (2012)
- Ada Szulc & DJ Adamus- „1000 miejsc” (2013)
- Ada Szulc & DJ Adamus – „Dokąd uciekam” (2013)
- „Volleyball & Baloons” (2014)
- „Warsaw Fiesta” (2014)
- Eastclubbers & DJ Adamus – „Underwater” (2014)
- „Drillhouse” (2014)
- Ada Szulc & DJ Adamus – „Ocean” (2014)
- DJ Adamus & Mariusz Totoszko – „Od nowa” (2014)
- Paulla & DJ Adamus – „Nigdy o tobie nie zapomnę” (2015)
- DJ Adamus, Jazzowski Mr. Zoob- „Mój jest ten kawałek podłogi 2015” (2015)
- Michał Kwiatkowski & DJ Adamus – „Enjoy The Silence” (2016)
- DJ Adamus & Patrycja Mali Malinowska – „Keep Love Together” (2017)
- Projekt 9 Zero i DJ Adamus- „Wszystko Czego Dzis Chcę” (2022)
- Dj Adamus x Kayomee – „Wielka Miłość” (2024)

ADHD DJ producent muzyczny, kompozytor, dziennikarz radiowy. Był jedynym DJ-em z Polski, który miksował składanki CD dla „Ministry of Sound” najważniejszej instytucji w globalnej branży muzyki klubowej. Wystąpił na jednej scenie z takimi legendami, jak Queen (2016), Adam Lambert (2016), Sting (2013) czy Carlos Santana (2018). Współprowadził kultową audycję „Hop Bęc In The Mix” w RMF Maxxx. Jego produkcje dotarły na szczyt list przebojów najczęściej granych utworów przez DJ-ów w Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Duck Sauce - Krzysztof Ibisz (DJ ADHD Remix) (2011)
- Madonna – „Into The Groove” (DJ ADHD 2K18 Remix) (2018)
- Stevie Wonder- „Superstition” (DJ ADHD 2018 Remix) (2018)
- Peter Gabriel- „Sledgehammer” (DJ ADHD 2K19 Remix) (2019)
- Candi Staton- „Hallelujah Anyway” (DJ ADHD 2K19 Revisit) (2019)

Adre'N'Alin (właśc. Igor Szulc) (ur. 1982) pianista, wokalista, twórca muzyki elektronicznej z Poznania. W 2007 roku zadebiutował nagraniem electroclashowym „Thing”, które znalazło się na kompilacji „Requiem Records Sleep Well v.3”. Wydał dwa albumy: „Cargo” (2009) i „Surface Tensions” (2014), na którym połączył elektronikę z brzmieniami smyczków i trąbki. W 2010 roku skomponował EP „The Postman”, na którym znalazły się hity takie jak „Prey” i „You Are The Best”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Thing” (2007)
- „New Land” (2009)
- „Prey” (2010)
- „You Are The Best” (2010)
- „The Postman” (2010)
- „What If”
- „Split” (2014)
- „Meth”
- „Mold”
- „Night Of Scrapes”
- „Homeless” (2016)
- „Shallow Grave” (2016)

Agonised by Love grupa muzyczna z Białegostoku powstała w 1997 roku w składzie: Rafał Tomaszczuk (wokal, teksty), Bartosz Hervy (instrumenty elektroniczne, programowanie, sampling), Wojciech Pawłowski (gitara elektryczna). Tworzą muzykę w stylu dark wave i new romantic, a ich produkcje inspirowane są kompozycjami takich zespołów jak Diary Of Dreams i Diorama. W 2005 roku wydali album „All of White Horizons” w polskiej wytwórni Alchera Visions i w belgijskiej wytwórni Alfa Matrix. Na krążku w wersji limitowanej znalazły się remiksy ich piosenek nagrane przez Rotersand, God's Bow, Hungry Lucy. Grupa współpracuje z jednym z czołowych polskich grafików Jarosławem K'haalem Kubickim, który zaprojektował

okładki m.in. dla Closterkeller i Artrosis. Zespół Agonised By Love wystąpił na festiwalach Black Flames Festival II, Beyond The Veil III w Wielkiej Brytanii oraz Castle Party w 2005 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „More Love - More Suffer” (2004)
- „Close Behind You” (2004)
- „Love Frozen In Me” (2005)
- „Southern Sun” (2007)
- “The Hottest Summer In the History” (2008)
- „Shelter” (2008)

Aksamit (właśc. Alicja Aksamit) animatorka kultury, DJ-ka z Wrocławia. Produkuje muzykę, w której łączy ambient, tribal i deep techno. Od 2017 roku organizuje imprezy Velvet Vortex. Pełni funkcję rezydentki w klubach Art Bei Ton w Berlinie i w Klubie Ciało we Wrocławiu. Współtworzy Projekt Pralnia w klubie przy ulicy Krakowskiej w stolicy Dolnego Śląska. Prowadziła warsztaty winylowe m.in. w Tamce we Wrocławiu. Założyła swój sklep internetowy Kolorowy Wiatr, w którym sprzedaje biżuterię własnej roboty. Zarządza agencję muzyczną Affekt. Gra świetne sety z muzyką elektroniczną, tworząc niezapomnianą atmosferę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „777” (2023)

Akun DJ (właśc. Krystian Chałupniczak) DJ i producent z Gorzowa Wielkopolskiego. Największą popularność przyniósł mu filmik „Lecimy do Dubaju”, w którym zaprezentował swoją autentyczność i naturalność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Szopa Się Pali” (2024)
- „Lecimy do Dubaju” (2024)

Alchemist Project (Alchemist) muzycy Radosław Rasiński i Roland Rasiński z Zielonej Góry. Tworzą i grają muzykę klubową. Rozpoczęli działalność w 1999 roku. W 2000 roku skomponowali muzykę promującą imprezę Summer Loveparade – Mielno. Współpracowali z niemieckim zespołem Minerva. W 2004 roku podpisali kontrakt z hiszpańską wytwórnią Impressive Records. Rok później nagrali album „City of Angels”, który promował teledysk często emitowany TV Polsat 2. Kolejne albumy to „Alchemist Project in the mix vol.1” (2006) i „Alchemist Project in the mix vol.2” (2007), zdobyły dużą popularność wśród fanów muzyki elektronicznej. W 2007 roku nagrali album „Music Is My Extasy”, z którego pochodzą single „Krishna”, tytułowy „Music Is My Extasy”, „Viva Carnival” oraz

„Tell Me”. Wokalnie wspierała ich Angie (właśc. Anna Turska). W 2010 roku bracia wydali singel „All I Want” z mało znaną grupą Da Singh RP. Duet współpracował m.in. zespołem B-Qll. Alchemist Project znani są z niezłych remiksów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „City Of Angels” (2004)
- „I'm Hypnotized” (2005)
- Alchemist Project Vs. Join Forces – „The Hottest Stuff” (2006)
- „Explosion” (Alchemist Project Remix) (2006)
- „Krishna” (2006)
- „We Gonna Take U” (2006)
- „Music Is My Extasy” (2007)
- „Viva Carnival” (2007)
- „Hold U Tight” (2008)
- „Tell Me” (2008)
- Da Singh Rp vs. Alchemist Project – „All I Want” (2010)
- “Nothing's Gonna Change Me” (2010)
- „Love is Gone” (2010)
- „Go Down” (2014)
- Alchemist Project Ft. Anna Turska – „Nina” (2014)
- Cayra & Alchemist Project – „Ostatnie odliczanie” (2019)
- „BLEH!” (2019)
- „Prząśniczka” (2019)

Alles (właśc. Marcin Regucki i Paweł Strzelec) twórcy muzyki elektronicznej z Łodzi, aktywni od 2014 roku. Wydali trzy albumy: „Post”, „Culture”, „Hope” a także mini LP „Together We Are Alles” z nowymi interpretacjami utworów legendarnych polskich zespołów punkowych, takich jak Dezerter, Post Regiment, Apatia czy Guernica Y Luno. Grupa współpracuje z wytwórnią Antena Krzyku, która działa na rynku muzycznym od 1984 roku. Ich twórczość jest głęboko zakorzeniona w krytyce współczesnej rzeczywistości, poruszając tematy takie jak postmodernizm, postpunk, czy postkomunizm.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „My” (2014)
- „Cokolwiek” (2014)
- „Nie przejdziemy do historii” (2015)
- „Utopia” (2015)
- „Konflikt” (2016)
- „Kultura” (2016)
- Alles feat. Nika- „Hymn Miłości” (Guernica Y Luno cover) (2016)
- „Młodzi Faszyści” (Apatia Cover) (2016)
- „Fala / Wave” (2016)
- „Wszystko” (2018)

An On Bast (właśc. Anna Suda) producentka muzyki elektronicznej z Wrocławia. Specjalizuje się w takich gatunkach muzyki elektronicznej, jak ambient, IDM, minimal techno, tech house. W 2006 roku wydała swój debiutancki album „Welcome Scissors”. W 2014 roku założyła własną wytwórnię Ghost Kitchen, w której wyprodukowała płytę „Songs For Running

Through Grass". Wystąpiła na wielu festiwalach: Sonar (Barcelona), Auditorium (Plock), Fringe (Edynburg), Nachtdigital (Niemcy), 3000 ° Festival (Niemcy), Numusic (Stavanger), Kvitnu (Kijów), Rekolectiv (Bucharest), Strom (Kopenhaga), Unsound (Kraków), Tauron (Katowice).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ray” (2019)
- „Some Day” (2018)
- „Climb The Tree” (Marc Romboy Remix) (2024)

Andymian projekt muzyki elektronicznej z Olsztyna, Andrzej Mierzyński (instrumenty klawiszowe, perkusyjne) i Elżbieta Mierzyńska (wokale, instrumenty perkusyjne). Małżeństwo czerpało inspirację z twórczości takich artystów, jak Jean Michel Jarre, Vangelis, Isao Tomita, Tangerine Dream, Klaus Schulze, Kitaro, Józef Skrzek, Jan Hammer. Andrzej Mierzyński był twórcą koncertów „Elektroniczne Pejzaże Muzyczne”. Na tej imprezie grali czołowi twórcy muzyki elektronicznej z Polski. W swojej twórczości korzystał z syntezatorów Rolanda i Yamahy. Wspólnie z małżonką wydał kilka płyt CD m.in. „Archipelag wyobraźni” (2002) i „In The Garden of The Rainy King” (2005). Elżbieta i Andrzej są pomysłodawcami oraz inicjatorami „Olsztyńskich Koncertów Muzyka w Obrazie” (2014), koncertów „Cztery Pory Roku Muzyki Niezależnej” (2014), „Sylwestrowy Spektakl Zimowy” (2018) a także cyklu koncertów „Poetic Tour” (2019) oraz projektów „W kole życia i czasu” i „Opera drzew zamiast śmieci” (2024). W ogólnopolskim plebiscycie „Skoda Auto Muzyka 2014” zajęli pierwsze miejsce w kategorii wykonawców muzyki elektronicznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Spadnie śnieg”
- „Dedykacja” / „Dedication for Keukenhof”
- „Kto tam tak tupie”
- „Miasto trzaska drzwiami”
- „Gesty na lesie”
- „Pieśń o Uwodzeniu”
- „Opera drzew zamiast śmieci” (part 3)

Angelo Mike (właśc. Jarek Czechowski) (ur. 1976 roku w Nowym Sączu) producent i DJ, swoją muzyczną działalność rozpoczął w 1998 roku. Organizował imprezy klubowe w całej Polsce. Magazyn „Laif” uznał Angelo Mike za najlepszego DJ-a w 2002 roku i 2003 roku. W 2004 roku był pierwszym Polakiem, który zagrał na festiwalu „Mayday” w Dortmundzie. W tym samym roku, pod szyldem czeskiego labelu XMAG, ukazał się jego album „Trance Sound Of Creamfields 2004”. Jako promotor i organizator imprez klubowych,

sprowadził do Polski wielkie gwiazdy muzyki elektronicznej m.in. Armina van Buurena, ATB, Above & Beyond i Tiësto.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Angelo Mike & Dastin- „Cosmopop” (2014)

Angie (właśc. Anna Turska) wokalistka i autorka tekstów. Od 2006 roku współpracuje z polskim duetem Alchemist Project, z którym stworzyła hity: „Music Is My Extasy”, „Viva Carnival”, „Don't Let Me Down”. Jej charakterystyczny głos można usłyszeć również w utworach „Feel Me” Krista Van D, „Summer Lover” MK Schulza, „Drive Me Home” Passecka. W 2009 roku nawiązała współpracę z czołowymi producentami z Niemiec, Holandii i USA. Ostatnio pojawiła się także u boku Eve w utworze „Girls Wanna Have Fun” Shaggyego.

Oto najpopularniejsze utwory:

- MK Schulz feat. Anna Turska – „Summer Lover” (2008)
- Alchemist Project Ft. Anna Turska – „Nina”
- „No Limit”
- „Silver Dust”
- „Telegonia”
- „True love”
- Alchemist Project feat. Anna Turska – „Step Your Feet”
- CJ Stone ft Anna Turska & Sherlock – „Believe Me”
- Anna Turska & MNK- „Jesteś” (Valentine's Demo)

Anii (właśc. Ania Iwinska) DJ-ka i producentka muzyki elektronicznej, inspirowana muzyką drum'n'bass, electro, house i techno. Współpracuje z labelami m.in. Afterlife, Drumcode, Kompakt, Embassy One, Aniiitime, Anjunadeep, Polymath, Selador, Parquet. Aktualnie rezyduje w Lizbonie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „The Promise” (2013)
- „Thai Funk” (2013)
- „Freek” (2015)
- „Move It” (2015)
- „Kukulka” (2015)
- „Hang Drum” (2015)
- „Perceptions” (2016)
- „Lift Us Free” (2017)
- „Ethanol” (2017)
- „Korzenie” (2018)
- „Magic” (2018)
- „Aniiitime” (2019)

Apollos twórcy muzyki elektronicznej, Kuba Sokołowski i Michał Jeziorski. Współpracowali z wytwórnią Requiem Records. W 2022 roku wystąpili na Festiwalu Producentów Muzycznych Soundedit w Łodzi. Zaprezentowali swoją wersję albumu Briana Eno „Apollo” z 1983 roku.

Połączyli muzykę fortepianową z akompaniamentem elektronicznym oraz kosmicznymi wizualizacjami. Podobny koncert z ich udziałem odbył się również w Toruniu.

Arctic Moon (właśc. Tomasz Popielarski) DJ i producent muzyczny, remikser. Wcześniej występował pod pseudonimem East-NRG System. W 2007 roku stworzył muzykę trance, łącząc elementy chill-outu, new age, muzyki klasycznej, a nawet rocka. W 2008 roku współpracując z Energy Reflect wydał album „Cold Planet”. W 2012 i 2013 roku znalazł się na liście TOP 200 najlepszych DJ-ów świata opracowanej przez DJ-a Maga. Jego utwór „Coming Home” został wykorzystany w remiksie Armina van Buurena. Artysta wydaje swoje produkcje w znanych wytwórniach: Aly & Fila's Future Sound of Egypt Recordings, Armada Music.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Afterworld”
- „True Romance”
- Vast Vision – „Ambrosia” (Arctic Moon Remix) (2010)
- Aly & Fila feat. Catherine Crow – „It Will Be Ok” (Arctic Moon Remix) (2011)
- „Starships Over Alice” (2012)
- Arctic Moon feat. Noire Lee- „Revolution” (2014)
- „Nocturnal (ASOT 815)” (2017)
- „Nocturnal Horizons” (2017)
- RAM & Arctic Moon with Stine Grove – „A Billion Stars Above” (2017)
- „Annihilation” (2018)
- Arctic Moon feat. Shuba – „Cool In My Disaster” (2019)
- „Quantum Realm” (2019)
- Dash Berlin – „Till The Sky Falls Down” (Arctic Moon Remix) (2021)
- „Start Again” (2023)
- „Total Simulation” (2023)
- „Wasteland Synthesis” (2024)

Arusha (właśc. Arkadiusz Walczak) DJ i producent z Poznania, aktywny od 2012 roku.

Występował na festiwalach oraz w klubach w całej Polsce a także kilkakrotnie grał w Holandii. Jest założycielem Malta Garden Festival, cyklu wydarzeń Amazing Moments Night oraz Winter Music Festival a także współtwórcą Old School Parade.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Arusha & Caba Kroll – „In Your Face”
- Arusha & Waveshock x Andain – „Beautiful Things”
- Culture Beat x Ziggy X – „Mr Vain Rocks” (Arusha Bootleg)
- Paul van Dyk – „For An Angel” (Masquerade & Arusha Remix) (2024)
- Arusha & Masquerade – „Emotion” (2025)

Audiosoulz (Dirty Rush & Gregor Es) Konrad Grela i Grzegorz Surzyn, DJ-e i producenci muzyki klubowej. Pochodzą z Czechowic-Dziedzic i Krakowa. Od 2010 roku występują razem (wcześniej jako Dirty Rush & Gregor Es). Grali na największych ogólnopolskich festiwalach takich jak: Nature One, Sunrise, Electrocitiy, Mayday, Soundtropolis, Creamfields Tour. Wydawali swoje utwory w liczących się wytwórniach:

V-Essentials, Armada Music, Pacha Recordings, Tiger Records, Starlight, Recovery House, Rise Records. Ich produkcje promowali m.in. Tiësto, David Guetta, Martin Garrix, Afrojack oraz Hardwell. Zyskali uznanie dzięki remiksom utworów takich artystów jak Danny Avila i Marcel Woods. Wyprodukowali ponadczasowe hity, w tym „Let The Music Play” z Patricia Kazadi, remiks „Grad” z Dawidem Kwiatkowskim oraz utwory „Missing” i „Dancefloor”.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Dirty Rush & Gregor Es:

- „Plunk” (2013)
- „Fireball” (2013)
- „Spank” (2014)
- „Turn It Up” (2015)
- „Evrbdy” (2016)
- „Brass” (2017)
- „Belem” (2018)
- „Brass 2.0 (Bass Boosted)” (2018)
- „Alarm” (2019)
- „Mona Lisa (Brass Mix)”
- „The Rhythm” (2021)
- „Rats” (2024)

Jako Audiosoulz:

- Audiosoulz feat. G Kae- „Unfollow” (2018)
- „Dancefloor” (2019)
- „Missing” (2020)
- Audiosoulz feat. Patricia Kazadi – “Let The Music Play” (2020)
- „Never Say Goodbye” (2020)
- „It's Alright” (2021)
- „Broken” (2021)
- „Oh! My Mind” (2022)

Avtomat (właśc. Kajetan Łukomski) producent, DJ, wokalista, członek ekipy Ciężki Brokat. Był współtwórcą Radia Kapitał. W latach 2014-2016 komponował i tworzył improwizowaną muzykę na żywo do interaktywnego spektaklu teatralnego „Metoda Narodowych Konstelacji” (m.in. podczas Dni Sztuki Współczesnej w Białymstoku). Należał do projektu Oramics (2019-22).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Iszoł Brat” (Fonografika, 2013)
- „A Mess - Grids 1” (Outlines, 2019)
- „Ignorance Ha” (2019)
- „Gusła (Human Rites)” EP (Tańce, 2020)
- „Baasch – Język” (Avtomat Re-pisk) (PIAS, 2021)
- „Doolska” EP (51-53 Records, 2021)
- „Lamenty EP” (eMuzyka, 2022)
- „Pierunie” (Regime Brigade, 2023)
- „Stolen Clout” (Edits) (Avtomat, 2024)
- „ID ID ID” (Pets Recordings, 2024)
- „LOVETHEM” (with Kristof Hajós) (Bitterfly Music, 2024)
- „Tatuś Hula (Unholy Ukrainian)” (Zejście, 2024)
- „Apathy is a knife” (Charli xcx) (2024)
- „Znajdę cię” (Reni Jusis) (2024)
- „Black lotus, white lotus” (Cristóbal Tapia De Veer) (2024)

- „ID ID ID” (2024)

Baasch (właśc. Bartosz Schmidt) producent, kompozytor i wokalista z Warszawy. Lider zespołu Miennta i członek grupy Plazmatikon, reprezentuje alternatywny styl muzyczny, szczególnie w nurtach indie popu i synth popu. W 2013 roku skomponował muzykę do filmu „Płynące wieżowce”. Wcześniej wydał EP-kę „Simple Dark Romantic Songs”. W 2014 roku podpisał kontrakt z wytwórnią Nextpop Songwriters' Label, a w marcu 2015 roku, pod jej szyldem, ukazał się jego debiutancki album „Corridors”. Z albumu „Corridors” pochodzi singiel „Crowded Love”, w którym gościnnie wystąpiła wokalistka zespołu BOKKA. W 2016 roku Baasch wydał cyfrowy album „Re_Corr”, zawierający remiksy utworów z „Corridors” z udziałem m.in. Zamilskiej, Agima i Mooryc. W 2017 roku ukazał się jego trzeci autorski album „Grizzly Bear With A Million Eyes”, z którego pochodziły single „Kind of Coma” i „Dare To Take”. Od 2017 roku Baasch koncertuje z zespołem: Robert Alabrudziński (perkusja), Alek Żurowski (syntezatory), Tomasz Mreńca (skrzypce). W 2020 roku ukazał się pierwszy polskojęzyczny a zarazem trzeci studyjny album „Noc”. Krążek zdobył nagrodę Fryderyka w 2021 roku w kategorii Album Roku Elektronika. W 2021 roku skomponował muzykę do musicalu „Balladyna. Echa Grobowych Rozwalin”. Wydał „NCRMX”, zbiór remiksów utworów z płyty „Noc”, autorstwa różnych artystów. W 2024 roku wypuścił album „Baasch IV!II”, który promowały single „Wosk” i „Słońce”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Baasch – „Siamese sister” (DreamChach remix) (2014)
- BAASCH feat. Y (BOKKA) – „Crowded Love” (2015)
- Baasch feat. Mary Komasa – „Dare To Take” (2017)
- „Kind Of Coma” (2017)
- Piotr Bejnar ft. Baasch- „Jellyfish” (2018)
- Novika ft. Baasch- Emotika (prod. AGIM) (2019)
- Baasch ft. Maria Sadowska, Ralph Kaminski, Michał Szpak- „Moje Ciało, Mój Wybór” (2020)
- „Miasto” (2020)
- „Brokat” (2020)
- „Język” (2020)
- „Cienie” (2020)
- Baasch feat. Kacperczyk – „Sportowa Warszawa” (2021)
- Catz 'n Dogz feat. Baasch – „Jestem” (2022)
- „Słońce” (2023)
- „Mosty” (2024)
- Baasch & Tomasz Mreńca – „Shreds Of Us” (2024)
- „Ślady” (2024)

Babicz Robert (ur. 1973 roku w Niemodlinie) producent muzyczny i DJ, specjalizuje się w gatunkach house, w tym acid house oraz techno. Po przeprowadzce w 1980 roku do Niemiec nagrywał zarówno pod swoim prawdziwym nazwiskiem, jak i pod licznymi pseudonimami

m.in. Rob Acid, Acid Warrior, Department of Dance i Sontec. W 1992 roku wydał swój pierwszy album „Acid Science Trax”. Współpracował z prestiżowymi wytwórniami: Kompakt, Systematic Recordings, Treibstoff, Bedrock, Intec Digital i Steve Bug's Audiomatique a także wydawał we własnych labelach Junkfood, Babiczstyle i Dirtcut. Artysta obecnie mieszka na Malcie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dark Flower”
- Robert Babicz- „Dark Flower” (Joris Voorn Magnolia Mix) (2008)
- „The Sun” (BABICZSTYLE)
- „REMOTE KISS”
- „Don't give up”
- „ASTOR” (Systematic)
- „Pink Trees” (2011)
- „MELANCHOLY” (Babiczstyle) (2016)
- Robert Babicz- „Astor” (Shur-I-Kan Remix) (2020)
- Robert Babicz-„Starchild” (Morttagua Remix) (2020)
- Rob Acid / Acid Warrior – „Acid Bites” (remaster) (2023)
- „Last Soul” (2023)
- „Diamonds” (2024)

Bambi Uzi (właśc. Aleksandra Krajewska) DJ-ka z Łodzi, specjalizująca się w gatunku drum and bass. Jest związana z kolektywem Drum Obsession. Jej sety pełne energii potrafią zaskoczyć nawet najbardziej wymagających fanów muzyki elektronicznej. W 2023 roku została uhonorowana nagrodą Munoludy. Prowadzi autorską audycję radiową „The Bambi Uzi Show”.

Barnim producent muzyczny i DJ, doświadczenie muzyczne zdobywał m.in. w Londynie, występując w legendarnym klubie Ministry of Sound. Współpracował m.in. z Tymkiem, tworząc utwór „Deweloper” oraz z Karoliną Stanisławczyk przy nagraniu „Spadam”. Ma również na koncie współpracę z braćmi Kacperczyk. Prezentował swoje sety DJ-skie w Praga Centrum i B90.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fioletowe Niebo” (2023)
- „Niepoważny” (2023)
- „Szanse” (2023)
- „Błąkam się” (2024)

Barthezz Brain (właśc. Bartek Pamrów) DJ, producent i remikser, rezydent siedleckiego klubu Bohema, związany z XONI Records oraz kanadyjską wytwórnią Big Fish Recordings. Jego utwór „Step Back” wydany przez Big Fish Recordings zdobył 9. miejsce na liście Electro House Chart na Beatport. Razem z Maxem Klimkiem stworzył następnego hit „Back Down”, który zyskał popularność w setach Emdy oraz duetu Showtek. Wystąpił w wielu prestiżowych

klubach w całej Polsce, m.in. sieci Heaven oraz Magnes, gdzie dzielił scenę z wieloma cenionymi rodzimymi i zagranicznymi przedstawicielami muzyki elektronicznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Step Back” (2018)
- „Vanquish” (2018)
- Axwell Λ Ingrosso, RØMANS – „Dancing Alone” (Barthezz Brain Bootleg) (2018)
- Fort Minor – „Remember The Name” (Barthezz Brain Bootleg) (2019)
- „Mexico” (Reload 2019) (2019)
- Yomanda – „You're Free” (Barthezz Brain Bootleg) (2019)
- Galantis feat. OneRepublic – „Bones” (Barthezz Brain Bootleg) (2020)
- „Freak” (2020)
- „Party Right Now” (2020)
- Barthezz Brain & Beatraax – „Project Well 2.0” (2021)
- Max Klimek & Barthezz Brain – „Back Down” (2021)
- Barthezz Brain · Lady Gaga · Rob Fusari- „Paparazzi” (2021)
- DJ Cargo – „Jump To The Bass” (Barthezz Brain Extended Remix) (2022)
- „Heaven Is A Place On Earth” (2023)
- „Sound Of Da Police” (2023)
- „Toxic” (2024)
- Khaled – „C'est La Vie” (Barthezz Brain Remix)(2024)

BASE ATTACK (właśc. Andrzej Hołubowicz) DJ i producent muzyczny, aktywny od 1995 roku. Tworzy ciekawe produkcje i remiksy dla takich artystów, jak Kombii, Stachursky, Candy Girl, Code Red, Pewex, Alexander Rybak, MoveTown i Sash.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Sash! – „Ecuador” (TAITO vs. Base Attack Remix)
- Base Attack – „Techno Rocker” (Rob Mayth Extended Remix)
- „Nobody listens to techno”
- „Acid”
- „Give Me More High”
- „Sunrise”
- Base Attack feat. Jay Delano – „Love & Music”

Basinski William multiinstrumentalista, kompozytor i producent, twórca eksperymentalnej muzyki elektronicznej oraz filmowej. W czasie swojej wieloletniej kariery muzycznej, współpracował z wieloma uznanymi artystami, jak Janek Schaefer, Lawrence English, Richard Chartier.

Bass Astral (właśc. Jakub Tracz lub Kuba Tracz) (ur. 1993 roku w Brzeźnicy) producent muzyki elektronicznej i basista. Występował w zespole Clock Machine (2009–2017) oraz w duecie Bass Astral x Igo (2015–2021). Wspólnie wydali trzy płyty. W 2022 roku wypuścił swój solowy album „Techno do miłości”, który w 2023 roku otrzymał nominację do Fryderyka w kategorii Album Roku – Elektronika.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Bass Astral & Divines – „Pałace” (2021)

- Bass Astral & Ericonne – „Before I Died” (2021)
- Bass Astral & PALKA – „Gdzieś indziej” (2022)
- Bass Astral & Tomek Tracz – „Zimna noc” (2022)
- Bass Astral & Ericonne & INERT – „Daleko” (2022)
- Bass Astral & Adam Wojciechowski - Fryderyk Chopin – „Nokturn f-moll op. 55 nr 1” (2022)
- Bass Astral & Jakub Marcel – „Jungle Beatz” (2022)
- Bass Astral & ULTRA – „Samotność w klubie disco” (2022)
- Bass Astral & Ericonne & SARKA – „Waiting for love” (2022)
- Bass Astral & Gypsy – „Love is” (2022)
- „Dobry Beat” (2024)

Bass Astral x Igo muzycy z Krakowa, Bass Astral (właśc. Jakub Tracz lub Kuba Tracz) (producent) i Igo (właśc. Igor Marek Walaszek) (wokal). Rozpoczęli swoją muzyczną karierę w rockowym zespole Clock Machine. Pod nazwą Bass Astral x Igo tworzyli muzykę, łącząc elektroniczne brzmienia z elementami muzyki klasycznej. Nagrywali w wytwórni Iglo Records. Wydali trzy albumy „Discobolus” (2016), „Orell” (2017), „Satellite” (2021). Wystąpili na największych polskich festiwalach, m.in. Open'er Festival, Auditoriver, Kraków Live Festival, OFF Festival.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pussy Cock & God” (2016)
- „It's Only Emotion” (2016)
- „Feeling Exactly” (2017)
- „Juno” (2017)
- „Perfect Moment” (2017)
- Sistars & Bass Astral X Igo – „Sutra (Rework)” (2018)
- „Planets” (2019)
- „It's Dark” (2019)
- „Bikini” (2020)
- „Satellite” (2021)
- „Dancing in the Dark” (2021)

BBX (właśc. Krzysztof Rządek) (ur. 1973 w Krakowie) producent muzyki klubowej i DJ. Założył grupę PeWeX. Występował pod pseudonimami m.in. DJ K, Atari Boy, DJ BBX i T-Power.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Phetros VS. BBX- „Vibratin” (2011)
- Benny G. VS. BBX- Feel It Way Down (2011)
- „Rock Me Out” (2011)
- „Making Luv” (2012)
- „Sweet Love” (2012)
- „Feel it Way Down” (oraz Benny G) (2013)
- „How We Go” (oraz Benny G) (2014)
- „Kieliszki” (oraz Stachursky) (2015)
- „Everybody (Spieprzaj ciulu)” (feat. Angie) (2015)
- BBX & Paul Mayre – „Longing 4 You” (2015)
- „Essa” (oraz Stachursky) (2016)
- „Crazy” (feat. Tony T & Alba Kras) (2016)
- „Miami” (oraz Lay Zee ex Mr. President) (2017)
- „Eins Zwei Polizei” (oraz Thomas) (2017)

Bednarczyk Tomasz (ur. 1986 roku we Wrocławiu) producent muzyki elektronicznej.

W 2006 roku pod pseudonimem Milipop wydał swoją pierwszą płytę „S.M.I.L.E.” w stylu ambient. W tym samym roku wyprodukował debiutancki album „So Nice”, który ukazał się nakładem eksperymentalnej wytwórni Audio Tong Records. W 2008 roku wydał album „Summer Feelings” w australijskiej wytwórni Room40, a rok później „Painting Sky Together”. Płyty otrzymały pozytywne recenzje krytyków. W 2009 roku wyprodukował kolejny krążek, „Let’s Make Better Mistakes Tomorrow”, a w 2011 roku „We Are Your Music Mate” (2011-2015), utrzymanym w chłodnej, minimalistycznej estetyce deep house. Zaangażował się w projekt Venter z Tomaszem Mreńcą. Od 2015 roku występuje pod pseudonimem New Rome. Wyprodukował trzy albumy „Nowhere” (2016), „Somewhere” (2017), „Elsewhere” (2017). Od 2018 roku muzyk wydał dwa albumy ambientowe, w tym „Music for Balance and Relaxation Vol.1”, inspirowany japońską muzyką medytacyjną i New Age z lat 70. i 80. XX wieku. Drugi album, zatytułowany „Illustrations For Those Who”, ukazał się w 2018 roku nakładem Room40. W 2019 roku do sprzedaży trafił następny krążek Bednarczyka, „New Rome”, wydany w wytwórni Instant Classic. W produkcję byli zaangażowani m.in. Misia Furtak, Baasch, Hania Rani i Tomasz Mreńca. Artysta tworzy niezłe remiksy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „I see you”
- „Sunny Ambient” (2018)

Jako New Rome:

- „Inflow” (2016)
- „Medusa” (2017)
- New Rome feat. Tomasz Mreńca – „Something” (2019)
- New Rome feat. Wojtek Kurek- „Broken Harmony” (2019)

Bee Hunter (właśc. Tomek Krajewski) utalentowany producent trance i progressive house, rozpoczął działalność w 1993 roku. Wydał wiele swoich utworów w prestiżowych wytwórniach Sunset Melodies i Pineapple Digital. Inspirowali go artyści tacy, jak Chicane, BT, Paul van Dyk i Above & Beyond.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Apoplexy” (1993)
- „Get Some” (2014)
- „Starchaser 1700” (2014)
- „Ionized” (2014)
- „Agava” (2014)
- „Sunwave” (2014)
- „Blue Lagoon” (2015)
- „Isla Negra” (2015)
- „Flight To Dublin” (2015)

- „Dandelion” (2015)
- „I Will Wait 4 U” (2015)
- „Alta Badia” (2016)
- „Trip To Nassfeld” (2016)
- Andrew Lang & Bee Hunter – „Divers” (2016)
- „She” (2016)
- „Gaia” (2018)
- „Apoplexy”
- „Caravan” (2024)

Behind The Stage (BTS) kolektyw muzyki elektronicznej z Warszawy w składzie: ISNT, Fau, Marek Nalikowski i ya.khub. Aleksander Jagodziński, Abu Zeinah, Jaxe. Grupa zaprosiła do współpracy artystów związanych z teatrem, sztuką wizualną, muzyków grających na żywych instrumentach oraz DJ-ów i producentów muzyki elektronicznej.

Bejnar Piotr DJ i producent muzyczny, uznawany przez znawców za najbardziej ekscentryczną postać polskiej sceny klubowej. Artysta podczas swoich występów improwizuje oraz zaprasza publiczność do wspólnej zabawy. W 2014 roku założył własną wytwórnię Otake Records i wydał EP „She’s Crazy”. W 2017 roku wyprodukował pierwszy longplay „Album” utrzymany w klimatach deep house, ambient.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Piotr Bejnar feat. DJ MO- „She's Crazy” (2014)
- Piotr Bejnar feat. Weronika Dziedzic- Pachniesz (2017)
- „Nie Ma Mateusza” (2017)
- „Indian Summer” (2017)
- „Pachniesz Owocami” (Frivolous Remix) (2018)
- „Bagieta” (Ada Remix) (2018)
- Piotr Bejnar ft. Baasch- „Jellyfish” (2018)
- „311 Trillion Years” (2019)
- „Everything's in You” (2019)

Beneficjenci Splendoru warszawska grupa pop-rockowa, założona w 2005 roku przez dziennikarza, multiinstrumentalistę i producenta muzycznego Marcina Staniszewskiego. Działa w składzie: Izabela Lamik (gitara basowa, instrumenty klawiszowe, wokale), Robert Alabrudziński (perkusja), Wojciech Bubak (gitara). Zdobyła rozgłos dzięki swoim eksperymentom z muzyką elektroniczną. Ich muzyka była często prezentowana w radiowej Trójce. W 2014 roku zespół zagrał na żywo w studiu im. Agnieszki Osieckiej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ręce pełne robota” (2009)
- „Tęczy wybielacz” (2011)
- „Klasowy Klaun” (2011)
- „Simlock” (2013)
- „Polak Mały” (2013)
- „Django” (2014)
- „Dziewczynka z ulotkami” (2014)
- „Mięso Armatnie” (2014)

- „Prezydent Klenczon” (2016)
- „Dziad” (2016)
- „Nic Mnie Nie Jara” (2016)

Beskres by Kamp! projekt DJ-ów i producentów: Radek Krzyżanowski i Michał Słodowy.

Wcześniej razem z Tomaszem Szpaderskim tworzyli zespół Kamp!. Wydali cztery albumy: „Kamp!”, „Orneta”, „Dare” i „Kamp! Live”. Specjalizują się m.in. w gatunkach techno, tech house i house. Artyści tworzą różnorodne sety oraz remiksy klasyków polskiej muzyki klubowej m.in. Reni Jusis.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Reni Jusis – „Kiedyś Cię Znajdę” (BESKRES Remix) (2023)
- BESKRES feat. BOKKA – „Farewell” (2024)

Biomodem (właśc. Marcin Bednarski) producent muzyki elektronicznej. Swoją działalność muzyczną rozpoczął w latach 1985–1987 jako członek kultowej formacji Wahehe Divagazione Universale, prowadzonej przez charyzmatycznego wokalistę Marka „Beefhearta” Seremaka. Po rozwiązaniu Wahehe stworzył bardziej zaawansowany elektronicznie projekt pod nazwą McMarian. W duecie z Piotrem Kalinowskim tworzył muzykę przy użyciu dwóch samodzielnie zbudowanych syntezatorów analogowych – jeden z nich pełnił jednocześnie funkcję generatora dźwięku, sekwencera i automatu perkusyjnego. Brzmienie wzbogacały loopy powstałe ze sklejonych krótkich odcinków taśmy magnetofonowej. W 1995 roku, w okresie pierwszych krakowskich imprez techno w Krzysztoforach, wraz z DJ-em Ozzem i G. Labem założył trzysobową formację Ongo. Grupa fascynowała się brzmieniami Detroit Techno oraz nowej elektroniki, czerpiąc inspiracje z twórczości takich artystów, jak The Orb, Orbital, Air Liquide, Mouse On Mars. Członkowie Ongo aktywnie angażowali się w promocję muzyki techno na wielu płaszczyznach. Tworzyli muzykę, nagrywając autorski album. Założyli „Future Guide” – pierwszy w Polsce magazyn poświęcony muzyce techno. Współpracując z TV Kraków, produkowali program o tej tematyce a także otworzyli i prowadzili dwa legendarne kluby – Jupiter oraz Electric Café, gdzie organizowali kultowe imprezy techno. Po zakończeniu działalności Ongo DJ Ozz skupił się na muzyce klubowej, G. Lab powrócił do założonej przez siebie Grupy Lablador, a Marcin Bednarski stworzył projekt Biomodem, z którym jest związany do dziś. Swoje muzyczne poszukiwania realizuje także pod pseudonimami Subotnick i Elektrostat. Jako Subotnick łączy różne odmiany techno, takie jak Detroit techno i minimal, z elementami ambientu, funku i jazzu, czego przykładem jest album „Mystic Energy”. Jako Elektrostat tworzy i wykonuje muzykę electro, inspirowaną brzmieniem grupy Kraftwerk,

a jego płyta „Musica Electronica” stanowi wyraz tej artystycznej inspiracji. Na składance „Funk Fu vol. 1” znalazły się trzy jego utwory: „The Sea” (jako Biomodem), „Teotihuacan” i „Machinery” (jako Elektrostat).

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Biomodem:

- „Swojskie klimaty”
- Biomodem feat. Malu – „The Sea”

Jako Elektrostat:

- „Machinery”

Blanka Barbara (właśc. Blanka Stachelek-Sokal) DJ-ka i producentka muzyki elektronicznej mieszka w Londynie. Tworzy muzykę określaną jako głęboki, melodyjny house. W 2023 roku znalazła się w prestiżowym rankingu „Top 50 ulubionych producentów, artystów i DJ-ów” według „Magnetic Magazine”. Prowadzi własną wytwórnę Rabbit Records, której pierwsze produkcje zadebiutowały na początku 2020 roku. W 2024 roku wzięła udział w imprezie Polski Rave, inspirowanej polską muzyką elektroniczną lat 90-tych, która miała miejsce w ramach Festiwalu Kina Polskiego w londyńskiej Kinotece.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Enter the Storm” (2020)
- „Obscure Light of Dawn” (2021)
- „Rebirth” (2022)
- „Reunion” (2022)
- „Maloya” (2022)
- „Flying Egrets” (2023)
- „Celestial Trail (Funksun Remix)” (2023)
- „Maloya” (2023)
- „August” (2023)
- „Starlifter (Kyotto Remix)” (2023)
- „Descending Into Heaven (Bondarev Remix)” (2023)
- „Betrayal Moon (Forty Cats Remix)” (2023)
- „Messenger” (2024)

Blinders (właśc. Mateusz Owskiak) DJ i producent muzyczny, aktywny od 2010 roku. Łączy różne style i gatunki muzyki elektronicznej m.in. bass house i techno. Na początku swojej kariery, pod pseudonimem Blinders, współpracował z bratem Michałem Owskiakiem. Współtworzył też duet Tom & Jame. Jego single m.in. „Sirene”, „Hero” i „Snakecharmer” przyniosły mu uznanie fanów muzyki elektronicznej. Współpracował z Nicky Romero, Steve'em Angello, Sunnery James & Ryan Marciano oraz Daddy's Groove. Występował na wielu prestiżowych festiwalach muzycznych, takich jak Tomorrowland, Ultra Music Festival, Creamfields. Publikuje swoje utwory w czołowych wytwórniach muzycznych na świecie, takich jak Protocol Recordings, Axtone czy Spinnin' Records. Zdobył liczne nagrody, w tym tytuł „Artysty Roku” w kategorii muzyka klubowa na Fryderykach w 2020 roku oraz „Debiut

Roku” w plebiscycie Top DJ Poland 2017. Prowadzi studio nagraniowe Blinders Music, którego siedziba mieści się w Warszawie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Blinders /// Bream – „New Life” (2011)
- Blinders & Bream feat. Max'C – „So High” (2011)
- „Void” (2011)
- Blinders & Total Sound – „Minoga” (2011)
- Bream & Blinders – „You Could Be The One” (2011)
- „Gipsy Sunshine” (2012)
- Antillas & Blinders feat. Jenson Vaughan – „Top Of The World” (2012)
- Blinders & Bream feat. Jonny Rose – „One Of These Days” (2013)
- „Rifftr” (2014)
- „Sirene” (2014)
- „You Don't Know” (2016)
- „Hero” (2016)
- „Snakecharmer” (2017)
- „Leaving” (2018)
- Martin Garrix & Blinders – „Breach (Walk Alone)” (2018)
- „Melt (Tasty)” (2018)
- „Right Behind” (2020)
- Blinders & Cesqueaux – „Go Back (To The Oldschool)” (2020)
- „Mind Of Mine” (2021)
- „Pressure (Wanna Feel Good)” (2021)
- „Android Dance” (2022)
- „Lost Control” (2022)
- „Prayer” (2023)
- „Prayer (Part II)” (2023)
- „Howling” (2023)
- Frank Leen, Blinders – „Daję Ci słowo” (2024)
- Frank Leen, Blinders – „Przy Tobie to...” (2024)
- Frank Leen, Blinders – „Déjà Vu” (2024)

Bloom Daniel (właśc. Daniel Tomasz Borchuch) (ur. 1971 roku w Kwidzynie) producent muzyczny ukończył szkołę muzyczną w klasie fortepianu. W 2015 roku wydał swój pierwszy album „Lovely Fear” z udziałem takich artystów, jak Gaba Kulka, Mela Koteluk, Tomek Makowiecki, Jon Sutcliffe (z The Sulk), Marsija, Iwona Skwarek (z duetu Rebeka). Krążek był nominowany do nagrody „Fryderyk” w 2016 roku w kategorii album roku elektronika i alternatywa. Napisał muzykę do filmów: „Dopóki nie stanę na nogi” (2003), „Tulipany” (2004), „Mrok” (2006), „Wszystko, co kocham” (2009), „Ciacho” (2010), „Nieulotne” (2013), „Neon” (2014), „Dolce fine giornata (Słodki koniec dnia)” (2019), „Zenek” (2020).

Oto najpopularniejsze utwory:

- Daniel Bloom i Leszek Możdżer- „Tulipany” (2005)
- Daniel Bloom i Leszek Możdżer- „Idę spać” (2005)
- „Wszystko co kocham” (2010)
- Daniel Bloom i Leszek Możdżer- „Ten czas” (2010)
- Daniel Bloom feat. Mela Koteluk – „Katarakta” (2015)
- Daniel Bloom feat. Tomek Makowiecki- „Heartbreakers” (2015)
- Daniel Bloom feat. Tomek Makowiecki – „Addicted” (2015)
- Daniel Bloom feat. Gaba Kulka – „How We Disappear” (2015)
- Daniel Bloom feat. Iwona Skwarek - „Lovely Fear” (2015)
- „Poetessa” (2019)

Bojanek Grzegorz (ur. 1975 roku) artysta specjalizujący się w muzyce ambient i eksperymentalnej. Występuje pod pseudonimem Eta Carinae. Od 2007 roku jest producentem artystycznym Warsaw Electronic Festival. Współzałożył projekt ChoP, który skupia się na wielokulturowej współpracy między Chinami a Polską. Wziął udział w projekcie „Better Life” („Ten Thousand Waves”) z brytyjskim reżyserem filmowym Isaakiem Julienem. W 2011 roku koncertował w Chinach i uczestniczył w Shanghai Electronic Music Week. W USA wydał album „Remaining Sounds” w labelu Dynamophone.com. W ramach współpracy z Piotrem Michałowskim nagrał płytę „As Far As It Seems”. Założył internetową wytwórnię www.etalabel.com.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Remaining Motionless” (2012)
- Grzegorz Bojanek & Lights Dim – „Small Music Huge People” (2014)
- „Where Is Your Home?” (2020)
- Tomasz Guiddo · Remy · Grzegorz Bojanek- Narcissist (Vic's Alternative Version) (2020)
- „Trees” (2023)

Bokka to zespół, który tworzy muzykę elektroniczną, łącząc synth-pop, dreampop i elementy rocka, powstał w 2013 roku. Muzycy ukrywają swoją tożsamość, występują w maskach i nagrywają utwory w języku angielskim. Ich pierwszy album zatytułowany „Bokka” wydała wytwórnia Nextpop w 2013 roku. Promował go singiel „Town of Strangers”, który zyskał dużą popularność. Kolejny album „Don't Kiss and Tell” (2015) był nominowany do nagrody muzycznej „Fryderyk” w 2016 roku w kategorii muzyka alternatywna i elektroniczna. W 2018 roku zespół wydał swój trzeci album zatytułowany „Life On Planet B”. Formacja wzbudziła duże zainteresowanie amerykańskiego portalu Pitchfork. Występowała na największych polskich festiwalach a także za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Town Of Strangers” (2013)
- „K&B” (2013)
- „Reason” (2014)
- „Violet mountain tops” (2014)
- „Let It” (2015)
- „Answer Me” (2016)
- „Too Far Too Close” (2016)
- „In Love With The Dead Man” (2018)
- „Secret Void” (2018)
- „Paper Fuse” (2018)
- „A Spell” (2019)
- „900” (2021)
- „Apocalypse Afterparty” (2022)
- „Farewell” (2024)
- „Teardrop” (2024)

Borzym "Bert" Norbert DJ, remikser i prezenter radiowy prowadził autorskie programy w Radiostacji i Polskim Radiu. Obecnie pracuje w radiowej „Czwórcze”. Był autorem audycji z muzyką klubową „Kluboteka” i „Klubowe ikony”. Występuje w duetach Holiday 80 i Last Robots. Współpracuje z Marcinem „Harperem” Hubertem w ramach projektu Boogie Mafia. Jest współautorem bestsellerowej kompilacji z polską muzyką elektroniczną „Echo Wielkiej Płyty”.

Bounce Inc. muzycy, Max Farenthide (właśc. Adrian Mogły) i DJ Hubertuse (właśc. Hubert Kwartnik). Działają od 2014 roku. Artyści tworzą muzykę w stylu electro house. W 2015 roku wydali pierwsze nagrania „Wave Your Hands” i „Up In The Air”. W 2017 roku nagrali swoją wersję hitu „Techno Rocker” Base Attack. Utwór zdobył dużą popularność. W tym samym roku wyprodukowali szlagier „Bonkers”. Piosenkę odtworzono na portalu Spotify 7 milionów razy. Współpracowali z grupą Twoloud i labellem Spinnin Records. Ich muzykę promowali znani artyści: David Guetta, Martin Garrix, Fedde Le Grand, Laidback Luke, Dannic, Mike Williams oraz Brooks.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wave Your Hands” (2015)
- „Up In The Air” (2015)
- Bombs Away, Peep This & Bounce Inc. – „Bassline Maniacs” (2015)
- Twoloud & Bounce Inc. – „Hope” (2015)
- Twoloud & Bounce Inc. – „Ain't Talkin' Bout Love” (2016)
- Bounce Inc feat. Kitch- „Play It Loud” (2015)
- „Hustle Anthem” (2016)
- „Don't Stop” (2016)
- „Faith” (2016)
- Bounce Inc. Vs Older Grand – „Get On Up!” (2016)
- Base Attack X Bounce Inc. – „Techno Rocker” (2017)
- TWOLOUD & Bounce Inc. vs. Daav One – „Bonkers” (2017)
- Bounce Inc. X Daav One – „Killer” (2017)
- „Dump” (2018)
- „Rock The Place” (2018)
- „Nobody Likes” (2018)
- „Dump” (2018)
- Bounce Inc. & Daav One – „See The Light” (2019)
- Bounce Inc. x DCBL (Feat.Kris Kiss)- „Kill The Noise” (2019)
- Bounce Inc. x BRL - „Pump It” (2019)
- Bounce Inc. x Dinar Candy vs. Discotek - „Talk About U” (2020)
- Bounce Inc. vs. DCBL Feat. Kris Kiss – „Kill The Noise Remix Part 1” (2020)
- VAMERO x Bounce Inc. – „Fuego” (2023)
- Bounce Inc. x SPLT – „Let's Go” (2023)
- DJ Kuba & Neitan x Bounce Inc. – „Blade” (2024)

Bovska (właśc. Magdalena Grabowska-Wacławek) (ur. 1985 roku w Warszawie) autorka tekstów, kompozytorka, performerka. Ukończyła Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie. Zyskała popularność dzięki singlowi „Kaktus” (2015), który odniósł duży sukces

komercyjny. Rok później wydała album pod tym samym tytułem. Sukces płyty przyniósł jej nominację do nagrody dla najlepszego polskiego artysty na „MTV Europe Music Awards 2016”. Jej drugi album zatytułowany „Pysk” ukazał się w 2017 roku. Albumy „Kaktus” i „Pysk” były nominowane do nagród Fryderyki w kategoriach „Fonograficzny debiut roku” oraz „Album roku elektronika”. W 2018 roku wyprodukowała następny album „Kęsy”, a w 2020 roku „Sorrento” oraz „Dzika” (2023).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Kaktus” (2015)
- „Klik” (2016)
- „Haj” (2016)
- „Cyrk” (2017)
- „Na niby” (2017)
- „Autoreset” (2017)
- „Kimchi” (2018)
- „Kęsy” (2018)
- „XYZ” (2018)
- „Leżałam” (2019)
- „Będę przy tobie” (2019)
- „Wujek G.” (2020)
- „Dzika” (2021)
- Bowska & Wiktor Dyduła – „Tsunami” (2023)
- Lanberry, Bowska – „Stare Piosenki” (2023)
- „Ziemia mi się pali” (2023)
- „Nikt nie płacze wiecznie” (2024)
- „Płonie las” (2024)

Brave (właśc. Wojciech Gryglewicz) DJ i producent muzyczny. Sławę przyniosły mu covery m.in. „I Just Called To Say I Love You” (Stevie Wondera) i „Flames Of Love” (Fancy) „Dolce Vita” (Ryan Paris), „Time After Time” (Cyndi Lauper). W 2019 roku zadebiutował na Polsat SuperHit Festiwal w Operze Leśnej w Sopocie. Współpracuje z labeliem C-Boola C-Wave Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „I Just Called to Say I Love You” (2018)
- „Flames Of Love” (2018)
- „Dolce Vita” (2021)
- „Time After Time” (2022)
- „What You Do” (2024)

Brodacze Live Act (Brodachè) zespół elektroniczny z Poznania, powstał w 2017 roku w składzie: Kuba Kałamaja (bity, instrumenty klawiszowe, gitara, wokale), Wojciech Kucharski (gitara, wokale, flety, sample, dubmaster), Kamil Neumann (realizator dźwięku). Byli finalistami V edycji warszawskiego konkursu Stage4YOU. Wydali płytę „#beardoelectro”

(2018) masterowaną w londyńskim Abbey Road Studios. Zagrali na festiwalach: Spring Break, Kortowiada, Bachanalia, Cekcyn Festival i Deep Sky - Electronic Music Festival.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „San Escobar” (2017)
- „Spadam stąd” (2017)
- „Suitcase” (2017)
- „My time” (2018)
- „Start rec” (2018)
- „Czy Ty to widzisz” (2018)
- „Bajera +” (2019)
- „Jak John Rambo” (2020)
- „Szikago” (2021)
- „Król” (2021)

Brodka Monika (ur. 1988 roku w Żywcu) piosenkarka pop. W 2004 roku wygrała trzeci sezon talent show „Idol” i nagrała swoją pierwszą płytę zatytułowaną „Album”. Jest członkiem Akademii Fonograficznej ZPAV. W 2006 roku wydała swój drugi album „Moje piosenki”, który zyskał status złotej płyty. Kolejny album „Granda” (2010), łączący pop, folk i elektroniczne brzmienia zyskał szerokie uznanie wśród krytyków muzycznych. W 2012 roku wydała album „LAX”, którego producentem był Bartosz Dziedzic. Krążek promowały hity „Varsovie” i „Dancing Shoes”. W 2018 roku nagrała klubową wersję piosenki Izabeli Trojanowskiej „Wszystko, Czego Dziś Chcę” (1980). Utwór ten znalazł się na ścieżce dźwiękowej serialu „Rojst” emitowanego przez Showmax, a jego wydaniem zajął się label Kayax. Artystka zdobyła „Fryderyka” za album „Sadza” w 2023 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dziewczyna Mojego Chłopaka” (2004)
- „Miałeś być” (2005)
- „Ten” (2005)
- „Znam Cię Na Pamięć” (2006)
- „Miał być ślub” (2007)
- „Saute” (2010)
- „Granda” (2010)
- „Varsovie” (2012)
- „Up In The Hill” (2016)
- Brodka & A Gim – „Wszystko Czego Dziś Chcę” (Z Serialu Rojst Na Showmax) (2018)
- Brodka & The Dumplings – „Granda (Rework)” (2018)
- PRO8L3M i Brodka- „Żar” (2021)
- “Sadza” (2023)

Buffout Boy (właśc. Piotr Stachera) DJ i producent muzyki elektronicznej. Tworzył muzykę do gier komputerowych m.in. „Elderborn”, „Postal: Brain Damaged i Deadlink”. Założył firmę Ivory Tower Soundworks. Współpracował z renomowaną francuską wytwórnią Electryze Me.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Faithless – „We Come One” (Buffout Boy remix) (2015)
- Buffout Boy – „Solmyr” (2015)
- Mirwais – „Disco Science” (Cover by Buffout Boy) (2016)
- „The Knick Theme” (Fan Cover) (2016)
- Buffout Boy – „Find Freeman” (Electronyze Me! Release) (2016)
- Buffout Boy – „Pixel Conquest” (AVGN Future Fuckballs cover) (2018)

Bukovski Matt (właśc. Piotr Bukowski) (ur. 1992 roku) DJ i producent muzyki trance z Warszawy. Rozpoczął swoją karierę w 2009 roku. Rok później wydał debiutancki utwór „Fresh Air”, który zyskał wsparcie znanych DJ-ów Aly & Fila. Utwory Matta Bukovskiego regularnie pojawiają się w audycji „A State of Trance” Armina van Buurena, który zamieścił hit „Retrospection” na kompilacji „Universal Religion Chapter 6”, a utwór „Eterna” na „A State of Trance 2013”. Jego liczne produkcje i remixy były promowane przez światowej sławy didżejów m.in. Markus Schulz, Paul van Dyk, John O’Callaghan, Paul Oakenfold, Sean Tyas i wielu innych. Artysta współpracuje także z uznanymi brytyjskimi wokalistkami, takimi jak Tiff Lacey i Ellie Lawson. Założył wytwornie Surrounded Audio, która angażuje się w edukację młodych producentów EDM.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Gold Walls” (2020)
- „Survival” (2021)
- „The Unknown” (2021)
- „Lightspeed” (2021)
- Matt Bukovski & Tiff Lacey – „Speak Your Name” (2021)
- „Rescue” (2022)
- Nata x Matt Bukovski – „IG” (2023)
- Bomfunk MC's – „Freestyler” (Matt Bukovski Remix) (2023)
- Matt Bukovski & Grande Piano – „Dance Mission” (2024)
- „This Energy” (2024)
- 4 Strings & Matt Bukovski – „Stargaze” (2025)
- Pezet x Wani – „Dom Nad Wodą” (Matt Bukovski Trance Remix) (2025)

Candy Girl (Kendi) (właśc. Barbara Hetmańska) (ur. 1986 roku w Katowicach) piosenkarka popowa współpracowała z takimi artystami, jak Alchemist Project, East Clubbers, Wet Fingers oraz z brytyjskim duetem Riff & Rays. W 2006 roku podpisała kontrakt z Magic Records. Jej debiutancki singiel „Wszystko Czego Dziś Chcę” ukazał się w 2009 roku. Był to cover piosenki Izabeli Trojanowskiej z 1980 roku. Kolejny utwór „Yeah!” został zaprezentowany podczas Opolskiego Festiwalu Muzycznego w 2009 roku. W tym samym roku wyprodukowała pierwszy album „Hałas w mojej głowie”. Na krążku znalazło się 15 utworów z muzyką taneczną. Współpraca z DJ-em Adamusem zaowocowała singlem „Lick It” (2010). Rok później wydała drugi album „Między jawą a snem”, który ukazał się również w wersji

angielskiej pod tytułem „Between Sleep And Wakefulness”. Prowadziła program „Randka się opłaca” na kanale Viva Polska.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wszystko Czego Dziś Chce” (2009)
- „Czas (siłę w sobie mam)” (2009)
- „Daddy's Girl” (2009)
- Candy Girl feat. DJ Adamus- „Lick It” (2010)
- „Yeah!” (2010)
- „Hello” (2011)
- „Jestes Jak Sen” (2011)
- „Take My Breath Away” (2011)
- Candy Girl & Dj Adamus - „Do it just 4U” (2012)
- Candy Girl feat. Marco-„Blow Me” (2013)
- „Słoń” (2018)
- „Given Up On Love” (2019)

Cargo DJ (właśc. Kazimierz Krzysiek) (ur. 1976 roku w Andrychowie) DJ i producent muzyki elektronicznej. Współpracował z wytwórnią JPlanet Entertainment/Magic Records. W 2008 roku wydał swój pierwszy album zatytułowany „Jump To The Bass, Jump To The Music”. Jego szlagier „Jump To The Bass” (2008) zdobył dużą popularność w Polsce. Do jego kolejnych piosenek „Fly” (2011) i „Move Your Body” (2013) nakręcono video-klipy. Artysta współpracował z D-Verse (właśc. Wiesławem Bylicą). Od 2017 roku prowadzi własną wytwórnię C-Go Records, w której wydaje swoje najnowsze produkcje w ramach różnych projektów muzycznych. W 2014 roku wraz z MBrotherem zdobył nagrodę Radia Fama w kategorii „Najlepszy duet muzyki klubowej”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Check It Out” (JPlanet Entertainment, My Music) (2007)
- „No More Tears” (JPlanet Entertainment, My Music) (2007)
- „Jump To The Bass” (JPlanet Entertainment, My Music) (2007)
- „Jump To The Future” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Once Again” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Crazy Bells” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Love Today” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Don't Stop” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Never Alone” (JPlanet Entertainment, My Music) (2008)
- „Summer Night” (JPlanet Entertainment, My Music) ((2008)
- „Kissing My” (JPlanet Entertainment, My Music) (2009)
- „Party Weekend” (JPlanet Entertainment, My Music) (2009)
- „Let The Music Play” (My Dance) (2009)
- „In My House” (My Dance) (2009)
- „If You Ready” (My Dance) (2010)
- „Reach Up” (JPlanet Entertainment) (2010)
- „Fly” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2010)
- „Right Back” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2011)
- „In Your Eyes” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2011)
- „Dreams” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2012)
- „Check It Out 2012” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2012)
- „Jump To The Bass 2012” (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2012)
- „I Need U” feat. MBrother (JPlanet Entertainment, Magic Records) (2012)
- „Fly Away” (JPlanet Entertainment) (2013)

- „Move Your Body” Feat. Robson & Pati (Blue Danceroom Records) (2013)
- „It's On You” Feat. Robson & Pati (Blue Danceroom Records) (2013)
- „Fly 2014” (JPlanet Entertainment) (2014)
- „Keep On Dancing” / feat. Robson & Pati (Blue Danceroom Records) (2014)
- „Louder” / feat. O!Zomatic (JPlanet Entertainment) (2014)
- „Promises” feat. MBrother (JPlanet Entertainment) (2014)
- „Sexy Jump” (JPlanet Entertainment) (2014)
- „Let's Go” (JPlanet Entertainment) (2014)
- „Sexy Jump” (Rework 2015) (JPlanet Entertainment) (2015)
- „Feeling Away” / feat. Wave Rocket (JPlanet Entertainment) (2015)
- „Follow The Flow” (JPlanet Entertainment) (2016)
- „Fat Beat” (JPlanet Entertainment) (2016)
- „Dance To The Stars” (JPlanet Entertainment) (2016)
- „Let's Run” (JPlanet Entertainment) (2017)
- „Everybody” (JPlanet Entertainment) (2017)
- „Sexy Jump Rework 2017” (C-Go Records) (2017)
- „I Got You” (C-Go Records) (2017)
- „Alive” feat. Jared Bear (2018)
- „Everybody” (2023)
- „Give Me A Sign” (2024)
- „There Is a Party” (2024)
- „Your Side” (2024)

Oficjalne remiksy:

- Masters Of South feat. Cliff Randall – „It_s Gone” (DJ Cargo Remix) (JPlanet Entertainment)
- Gabriel Delgado – „Color History” (DJ Cargo Remix) MMC Records
- Za-No-Za – „How Do You Do” (DJ Cargo Club Remix) 12 Cali Records,
- Jacob ft. Tyra C – „Leavin'” (DJ Cargo Club Remix) JPlanet Entertainment,
- Moreno feat. Alan Basski – „Celebration” (DJ Cargo Remix) JPlanet Entertainment,
- EasyTech – „I'm The Sexy Girl” (DJ Cargo Remix) 001 Records
- Masters Of South feat. Cliff Randall – „Change It All” (DJ Cargo Extended Remix) My Music/Balloon Records
- Dj Cargo – „Check It Out 2.10” (Kei Morton & EasyTech Remix) JPlanet Entertainment
- MBrother – „Trebles 2k9” (DJ Cargo Remix) JPlanet Entertainment, My Music
- Gabriel Delgado vs DJ Thomas – „So Like Wind” (DJ Cargo Remix) Dee Jay Mix Club Rec
- Dan Van Beat feat. Lukasz Mojecki – „Pain” (DJ Cargo And D Verse Remix) Camey Records
- C-BooL feat. Rommie S- „One More Chance” (DJ Cargo And D Verse Remix) Camey Records
- Supersonik – „Crazy Bells” (DJ Cargo And D Verse Remix) JPlanet Entertainment, My Music
- MBrother – „Say It” (DJ Cargo And D Verse Remix) JPlanet Entertainment, My Music,
- Dj Jozin B – „Jozin Z Bazin” (DJ Cargo And D Verse Remix) My Music
- Alchemist Project – „Viva Carniva” (DJ Cargo Remix) Camey Records
- Beatraax- „Don't lave Me Alone” (DJ Cargo Remix) Camey Records
- Mallancia – „Feel” (DJ Cargo Remix) Camey Records
- Alchemist Project – „Music Is My Extasy” (DJ Cargo Remix) Camey Records
- Pudzian Band – „Baila Me... Yeh Yeh” (DJ Cargo Remix) Hit N Hot
- Hyperavers – „La Danse Des Canaeds 2006” (DJ Cargo Remix) Dee Jay Mix Club Rec
- Hyperavers – „Forsaken Sound” (DJ Cargo Remix) Dee Jay Mix Club Rec
- DJ Bobo – „Somebody Dance With Me 2.10” (DJ Cargo vs Kei Morton Club Remix)
- Lykke Li - „I Follow Rivers” (DJ Cargo Bootleg)

Carla Roca (właśc. (Karolina Majewska) DJ-ka, kompozytorka, pianistka, najlepiej odnajduje się w muzyce elektronicznej, szczególnie w gatunku techno. W swojej twórczości łączy klasyczne techno z takimi gatunkami, jak hard house, funky techno, tribal techno. Znana ze swoich dynamicznych, perfekcyjnie dobranych i pełnych energii setów. Była zapraszana na największe wydarzenia muzyki elektronicznej. Wystąpiła m.in. na Sunrise Festival, Soundtropolis, Mayday Festival, Creamfields i Target One Festival.

Cartwright Paul (właśc. Paweł Kołodziej) (ur. 1989 roku w Słupsku) DJ i producent muzyki elektronicznej. Pierwsze bity tworzył w popularnym programie FL Studio. W 2016 roku wydał debiutancki utwór w niemieckiej wytwórni D.Max Recordings. Od 2017 roku zaczął organizować w Słupsku małe eventy trance pod nazwą Escape Reality. Współpracował w renomowanymi wytwórniami: WeAreTrance, D.Max Recordings, Sundance Recordings, Sensual Bliss Recordings.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Revolution” (2016)
- „Just Be” (2020)
- „In The Shade” (2021)
- „Blue Ocean” (2021)
- „Look To The Future” (2021)
- „Among The Waves” (2022)

Casteam (właśc. Marcin Fojcik) (ur. 1978 roku) DJ i producent muzyki elektronicznej. W roku 1997 wygrał konkurs DJ'ski w jednym z klubów na Śląsku. Na przełomie 2003 i 2004 roku podpisał kontrakt płytowy z wytwórnią Hit'N'Hot Music. Fani muzyki elektronicznej pokochali jego utwory „Hypnotize”, „Balloon”, „Don't Waste To Time”, „Like No Other”. Współpraca z DJ-em C-BooL zaowocowała następnymi hitami „Check This One”, „Holiday Time” i „Party”. Jego singiel „I Don't” zdobył ogromną popularność, regularnie goszcząc na antenach takich stacji radiowych, jak Radio Eska, RMF Maxx, Radiostacja oraz w telewizjach 4Fun TV i Viva. Artysta wydawał swoje produkcje w Camey Records i Dancefloor Studio. W 2007 roku zamieszkał w Holandii.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Everybody” (2001)
- „Party”
- „Hypnotize”,
- „Balloon”
- „Don't Waste To Time”
- „Like No Other”
- „Check This One” (2003)
- „Holiday Time” (2003)
- „Turn It Up” (2014)
- „We've Come So Far” (2015)
- „I Don't” (2018)

Catz 'n Dogz DJ-e i producenci ze Szczecina – Greg (Grzegorz Demiańczuk) i Wojtek (Wojciech Tarańczuk). Swoje pierwsze utwory wydali pod nazwą 3 Channels. Specjalizują się w muzyce house, deep house i tech house. Często grali w szczecińskim radiu ABC, organizowali również imprezy klubowe. Ich remiks utworu „Who's Afraid of Detroit” Claude'a

Von Stroke'a przyniósł im rozgłos i sławę. Dzięki temu ta formacja podpisała kontrakt z wytwórnią Mothership. Tu wydali swoje dwie płyty „Stars of Zoo” oraz „Escape from Zoo”. W 2013 roku ich utwór „They Frontin” otrzymał nominację do nagrody „Najlepszy Utwór” na WMC Awards, a w 2015 roku album „Basic Color Theory” został wyróżniony przez DJ Mag, zajmując 8. miejsce wśród Top 10 albumów. Wspólnie z największą polską agencją DJ-ską, C&C Bookings, stworzyli projekt Wooded, organizując w 2015 roku legendarny festiwal muzyki elektronicznej we Wrocławiu. W 2017 roku DJ-e wystąpili jeszcze dwukrotnie podczas wydarzeń Boiler Room w Warszawie oraz w Szczecinie. W 2019 roku wydali „Essential Mix” dla BBC Radio 1. W 2021 roku nagrali remiks utworu „Zabawa” Krzysztofa Zalewskiego dla wytwórni Kayax, a towarzyszący mu teledysk zdobył nagrodę za najlepszy obraz w kategorii „Dance/Muzyka Elektroniczna” na gali PL Music Video Awards. W 2021 roku odbyła się premiera specjalnego koncertu formacji Catz 'N Dogz z gościnnym udziałem Klaudii Szafrąńskiej, upamiętniającego 100. rocznicę urodzin literackiego patrona roku, Stanisława Lema. W 2022 roku Catz 'n Dogz wydali swój siódmy album zatytułowany „Punkt”, na którym gościnnie pojawili się czołowi polscy wokaliści. Pierwszym singlem promującym wydawnictwo był utwór „Jestem” z Baaschem, a teledysk do singla, zrealizowany przez agencję SHOOTME, zdobył nagrodę w kategorii „Dance/Muzyka Elektroniczna” na gali PL Video Music Awards. W tym samym roku ich remix „Bzrp43” Chunky 73 odniósł międzynarodowy sukces. Był grany przez najlepszych DJ-ów na całym świecie i osiągnął ponad 3 miliony odsłuchań na Spotify. W 2023 roku artyści otrzymali nominację do nagrody Fryderyk za album „Punkt” w kategorii „Album Roku Elektronika”. Grali m.in. na Ibiza i w wielu klubach na całym świecie. Jest to jeden z najbardziej rozpoznawalnych polskich projektów elektronicznych na świecie, cieszący się uznaniem zarówno w kraju, jak i za granicą. Współpracowali z wytwórniami z całej Europy: Trenton Records, Crosstown Rebels, Trapez Ltd. Założyli swoją wytwórnię Pets Recordings, która promuje wielu polskich i zagranicznych artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Catz 'n Dogz feat. Monty Luke - „They Frontin” (2012)
- Catz 'n Dogz - „Drop It ” (2014)
- Catz 'N Dogz feat. Tanika - „Get It Right” (2015)
- Catz 'N Dogz & Joseph Ashworth – „Factory Settings” (2018)
- „Force” (2019)
- „New Love” (2019)
- Catz 'n Dogz feat. Taco Hemingway - „Yi Fang” (2019)
- Catz 'N Dogz & Claude VonStroke – „Raggadagga” (2020)
- Catz 'n Dogz & Claude VonStroke - „How I Make You Feel” (2020)
- Catz 'n Dogz feat. Nick Maurer- „Revolution” (2020)
- „Tomorrow” (2020)

- „Chucky73 - Bzrp 43” (2021)
- Catz 'n Dogz feat. Megane Mercury – „Kiki (Solomun Remix)” (2022)
- Catz 'n Dogz & Nala – „Me Me Me” (2023)
- „Hot Mess” (2023)
- „ASA” (2023)
- „Fired Up” (feat. Dope Earth Alien) (2024)
- Catz 'N Dogz featuring Aaron Veal – „Wild Style” (2024)
- Catz 'n Dogz, Busola – „Dancefloor Report” (2024)

C-Bool (właśc. Grzegorz Cebula) (ur. 1981 roku w Pyskowicach) DJ i producent muzyki elektronicznej. W 2003 roku rozpoczął współpracę z grupą Casteam jako C-Bool. Zyskał popularność dzięki takim nagraniom jak „Would You Feel” i „Home Baby”. Z piosenkarką Isabelle nagrał utwór „Body & Soul” (2010), a rok później ukazała się kompilacja „8 Years” zawierająca jego największe hity. W 2016 roku wypuścił singiel „Never Go Away”, który zajął pierwsze miejsce w AirPlay. Zdobył też olbrzymią popularność na listach przebojów w Europie Wschodniej. W tym samym roku z Giang Pham nagrał przebój „Magic Symphony” i ponownie zajął pierwsze miejsce w AirPlay. W 2017 wydał singiel „Dj is Your Second Name”, który zajął 5. miejsce w rankingu AirPlay. Rok później wyprodukował przebój „Wonderland”. Teledysk po niecałym miesiącu od premiery osiągnął 14 mln wyświetleń w serwisie YouTube.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Would You Feel” (2004)
- „House Baby” (2005)
- C-Bool feat. Rommie S – „One More Chance” (2008)
- „Never Go Away” (2016)
- C-Bool ft. Giang Pham- „Magic Symphony” (2016)
- C-Bool ft. Giang Pham- „DJ Is Your Second Name” (2017)
- C-Bool ft. Cadence XYZ – „Fire In My Head” (2018)
- „Wonderland” (2018)
- „Catch You” (2019)
- C-Bool & Skytech - feat. Giang Pham- „La La Love” (2019)
- „Don't Sleep Tonight” (2020)
- „Golden Rules” (2021)
- „What Can I Do” (2021)
- „Young Together” (2023)
- „Abba” (2024)

Cez Are Kane (właśc. Grzegorz Orlikowski) (ur. 1978 roku w Koszalinie) DJ i producent z Poznania. Specjalizuje się w gatunkach trance, progressive i house. Występował na największych imprezach, takich jak enTrance, enHouse, Sunrise Festival czy Independence.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „This is House Music”
- „Requiem For The Glutton”
- Saimon Ricman vs Cez Are Kane – „Red” (2013)
- „Hurts Less” (2013)
- „Something That I Want”

- „Give it (Big Mamas House)” (2014)
- „Exile” (2014)
- Cez Are Kane & Trey Vinter – „Full Room” (2014)
- „Voodoo” (2019)

CJ Art (właśc. Artur Fabiański) producent, realizator dźwięku, dziennikarz muzyczny i DJ.

W 2004 roku dotarł do finału prestiżowego konkursu „Global DJ Broadcast Contest”, organizowanego przez światowej sławy DJ-a Markusa Schulza. Wspólnie z warszawskim producentem Viscidem (właśc. Tymoteuszem Cyplą) założył projekt „Spiral In-Groove”, którego owocem było nagranie „Soundctuary”. Założył wytwórnię Deepersense Music. Współpracował z Joof Recordings, Bonzai Music, Pharmacy Music, Armada Music, Mistique Music. Razem z Marcoozem prowadzi audycję „Spectrum” na antenie FriskyRadio.com.

Oto najpopularniejsze utwory:

- CJ Art- „Metaphysica” (AquAdro Remix) (2016)
- „Phantasmagoria” (2018)
- CJ Art, Nacres- „Metaphysica” (Nacres Remix) (2020)

Charlie (właśc. Leona Jacewska) DJ-ka, kompozytorka i producentka, aktywnie działająca w obszarze sztuk wizualnych. Tworzy muzykę klubową inspirowaną stylem minimal wave, electro z lat 80-tych, EBM, italo-disco. Zadebiutowała w 2020 roku, występując m.in. w berlińskich klubach Tresor i Griesmühle, francuskim Salon Des Amateurs, helsińskim Kaiku oraz Yuyu w Mexico City. Artystka zagrała również na renomowanych festiwalach, takich jak Unsound Festival, Up To Date Festival, Sonar Festival, Summer Czeluść, Contrast czy Wisłoujście. Wydaje swoje produkcje w wytwórniach takich, jak Ferry Lane Records, Wrong Era, Pinkman, Mechatronica, Worn Pop i Dom Trojga. Zajmuje się także projektem wizualnym „Elementarz dla mieszkańców miast” oraz prowadzi cykl imprez „Szum”. Nawiązała współpracę m.in. z Anwar Dawwasowem i Dtekkim a także stworzyła ścieżki dźwiękowe do filmów i wystaw. Obecnie mieszka w Krakowie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Picky Picnic” (2020)
- „Cold Inside” (2022)
- „Spacewoman” (2024)
- „Let Go” (2024)
- „Dark Waver” (2024)
- „The Laboratory At Dawn” (2024)
- „The Artesian Well” (2024)

Cherry Aka Breakntune DJ i producent ze Szczecina. Założył wytwórnię Dirty Funk Records. Specjalizuje się w muzyce electro-breaks. W 2014 roku wydał swój pierwszy album

„Sid Food”. Organizuje imprezy pod nazwą Bass Planet Festival w Szczecinie. Występuje w klubach w całej Polsce oraz w Berlinie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „People Laugh” (2010)
- Cherry aka BreakNtune feat Jacob A – „From Poland to Berlin” (2011)
- „Smokin It” (2011)
- „Nice Symbiosis” (2011)
- „505” (2011)
- „Hard & Deep” (2011)
- „Mouse” (2012)
- Cherry aka BreakNtune & Macaster – „Honey Effect” (2013)
- „Side To Side” (2014)
- „Kasha Frequency” (2015)
- „Smth like that”
- „Alter Ego”
- „Monomachine”
- „Robosonic”
- „Sub Boom”

Chmara Marcin (ur. 1975 roku w Cekcynie) muzyk i kompozytor. W 2000 roku wziął udział w festiwalu muzyki elektronicznej w Bydgoszczy Synth ART®, a rok później wystąpił z zespołem Remote Space oraz Arturem Lasoniem. Produkcje Chmary pojawiły się na płycie dołączonej do czasopisma „Estrada i Studio”. Artysta był współautorem widowiska „Cybernetyczna ekologia” wystawionego w ramach Synth ART® (2003). Jego kompozycja „Żywioty sportu” uświetniła Lekkoatletyczne Mistrzostwa Europy do lat 23. Artysta rozpoczął współpracę z gitarzystą Tomkiem Florkiem. Grali koncerty w całej Polsce. Ich utwory promował Jerzy Kordowicz w swojej audycji w Programie III Polskiego Radia. W 2004 roku napisali muzykę do spektaklu „Europa”, który wystawiono w Bydgoszczy z okazji wejścia Polski do Unii Europejskiej. Rok później duet wygrał konkurs dla twórców muzyki elektronicznej w ramach „Dni Instrumentów Klawiszowych w Poznaniu”. W 2006 roku Chmara i Florek założyli projekt Electronic Revival. To dzięki nim w Cekcynie od 2006 roku organizowany był festiwal muzyki elektronicznej „Cekcyn Electronic Music Festival”, a wcześniej („The Day Of Electronic Music Cekcyn”).

Chris Da Break (właśc. Krzysztof Dobracki) DJ i producent z Szczecina, aktywnie działający na scenie muzyki elektronicznej od 1995 roku. Właściciel wytwórni Neuroshocked Records. Inspirował się twórczością Jeana-Michela Jarre’a i grupą Kraftwerk. Prowadził audycję na falach eteru pt. „Cyber Noc” w Radiu PSR, która została reaktywowana pod nazwą „Neurologia” w Radiu ABC. Pełnił funkcję rezydenta w klubie Rzeczywistość. W 1998 roku zakwalifikował się do udziału w Red Bull Music Academy, w której startowało wielu DJ-ów

z całego świata. W 2000 roku zagrał na pierwszej edycji Mayday Polska. Jako pierwszy DJ z Polski wystąpił w legendarnym klubie Tresor w Berlinie. Wspólnie z Droptechem założył w 2002 roku formację Neuroshocked, która organizowała imprezy w całym kraju. W 2003 roku wyprodukował swój pierwszy utwór „Pad Fire Life”, łącząc stylistykę Detroit i UK techno z elementami funku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pad Fire Life” (2003)
- „People are Sick of it!” (2005)
- „Commuter Train” (2006)
- „Hong Kong” (2008)
- „Break it” (2008)
- „Dope” (2020)
- „Radioactive A2” (2022)
- „Bring The Force Back A1” (2022)
- „Mind Control” (2022)
- „Mutation” (2023)
- „Going Acid” (2023)
- Audioklinik – „Madness” (Chris Da Break rmx) (2023)
- Ayako Mori – „So cute” (Chris Da Break rmx) (2023)
- „Tomb Knocking” (2023)
- „Friend” (2024)
- „K-Hole” (2024)
- „Fur Sophie” (2024)
- MarAxe- „Wind it Up” (Chris Da Break rmx) (2024)
- „Back To The Oldschool” (2024)
- „My Soul” (2024)
- „Body Swell” (2024)
- „Dead Expectations”(2024)

Chylińska Agnieszka (ur. 1976 roku w Gdańsku) wokalistka rockowa i autorka tekstów.

W 1994 roku zadebiutowała na Festiwalu Piosenki Francuskiej w Starogardzie Gdańskim. Zdobyła tam III nagrodę. Była wokalistką w amatorskiej grupie Second Face. Od 1995 roku występowała z zespołem O.N.A. Zadebiutowali płytą „Modlishka” i po raz pierwszy wystąpili na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu w 1995 roku. Zdobyli nagrodę „Fryderyk” w 1996 roku w kategorii zespół roku i album roku. Rok później na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu piosenkarka otrzymała nagrodę dziennikarzy. Była laureatką Paszportu „Polityki” w 2002 roku. W 2009 roku artystka wydała swój debiutancki album „Modern Rocking” utrzymany w klimatach elektroniczno-dancowych. Na płycie znalazły się szlagiery: „Nie Mogę Cię Zapomnieć”, „Normalka”, „Wybaczam Ci”. Producentem tego krążka był Plan B (Bartek Królik i Marek Piotrowski). Od września 2013 do czerwca 2015 prowadziła w RMF FM niedzielną audycję „Wszystkie numery Agnieszki Chylińskiej”. W 2016 roku ukazała się płyta artystki zatytułowana „Forever Child” z przebojami: „Mona Liza Twoich Snów” i „Zostaw”. W 2018 roku wydała trzeci album pt. „Pink Punk”, którą promowały single „Mam zły dzień” oraz „Schiza”. W 2022 roku wydała

kolejną płytę „Never Ending Sorry”, którą zapowiadała utworami „Jest nas więcej” i „Kiedyś do Ciebie wrócę”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Winna” (2004)
- „Nie Mogę Cię Zapomnieć” (2009)
- „Normalka” (2009)
- „Wybaczam Ci” (2009)
- „Niebo” (2010)
- „Mona Liza Twoich Snów” (2016)
- „Królowa Łez” (2016)
- „Zostaw” (2016)
- „Kiedyś do Ciebie wrócę” (2022)
- „Drań” (2022)
- „Kochaj ją” (2022)
- „Jest nas więcej” (2022)

CLS & Wax (właśc. Adam Skorupka ze Świnoujścia i Tomasz Wolek z Krakowa) producenci muzyki drum & bass. W 2004 roku ich utwór „Why Don't You” trafił na prestiżową kompilację „Weapons of Mass Creation”, wydaną przez cenioną brytyjską wytwórnię Hospital Records. W 2008 roku nagrali swój pierwszy album „Still Out There”. Ich muzyka była prezentowana na antenie BBC Radio 1 w audycjach Fabio & Grooveridera oraz w programie DJ Flight na BBC 1Xtra. Kompozycje CLS & Wax grali w swoich setach m.in. LTJ Bukem, High Contrast, Marky, The Insiders, London Electricity. Współpracowali m.in. z Urszulą Dudziak, nagrywając utwór na jej EP-kę „Ulla-la” oraz z Noviką, tworząc wspólnie kawałek „Hate Love”. Ich brzmienia ukazały się nakładem wytwórni Defunked i Rubiks Cube Recordings.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Why Don't You” (2004)
- „Heat Of Love” (2004)
- „Leisure” / „Smooth Out” (2005)
- „Quite Perfect” (2005)
- „Ransom Rhodes” (2006)
- „Double Bubble” / „U Heard” (2006)
- „Sometimes” (2006)
- „Backwards” (2006)
- „Dead Awaken” (2006)
- „Things To Do” (2006)
- „Hurricane” / „Primal Rage” (2007)
- „Full Of Strange” / „Race Is On” (2007)
- „Broken” (2011)

Clubbasse projekt muzyki klubowej, DJ Archi (właśc. Artur Nonas) i DJ Quasar (właśc. Mariusz Śpiewak). Byli aktywni w latach 2002-2007. Organizowali serię wydarzeń PUMPINGLAND™ oraz MEMBERS OF PUMPINGLAND™, prezentując energetyczne brzmienia hardbass, pumping house, scouse house i klubb. Dzięki współpracy z producentami z Hiszpanii, Rosji, Anglii, Francji i Ukrainy, wprowadzili na polską scenę muzyczną coś zupełnie nowego. W 2010 roku powrócili z cyklem imprez RETRO TIME IN ATTACK™

(R.T.I.A™), który ponownie przyciągnął uwagę fanów muzyki elektronicznej. Formacja Clubbasse występowała na jednej scenie z takimi gwiazdami, jak Terminal, Insane, The Baker, Marcel Woods, Hazel, Cyprex, Emdi, Jacob Peeker, Ferry Corsten, CJ Stone, Blinders, Matys, Neevald, Kolonie, Tymo White, Stoneface, Niels Van Gogh, Skytech, Tiddey, Gloomy, MC G czy też Kuba&Neitan. W 2024 roku zakończyli współpracę, a obecnie rozwijają swoje kariery solowe.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Clubbasse - Elektrochemie – „Shall” (Clubbasse remix 2002)
- Clubbasse – „Surrender” (klubb remix 2002)
- Clubbasse vs Jordan & Baker – „Explode” (Clubbasse remix)
- „Vixoholics (official Anthem)” (2017)
- „Koziołek Matołek (Klubb Extended Edit)” (2017)
- Clubbasse – „In Attack” (klubb extended mix)
- „R U Ready”
- „In Attack 2004”
- „Vixoholics” (2022)
- „Po co chodzić”
- „Hit me”
- „Od kołyski aż do śmierci”
- „Freedom”
- „R.T.I.A”
- „Put the mask on”
- „All I Want”
- „Pumpingland” (feat. MC G)

Clubringer projekt muzyczny powstał w 2002 roku z inicjatywy Janardana (właśc. Jarosław Gołowacz vel Żytkiewicz) i DJ Primo (DJ Pino). Formacja często zmieniała swój skład. Do Clubringer należeli: DJ Mixdown (właśc. Mikołaj Kotyczka), Yulia, Kasia Lesing (znana także jako Kate Lesing). W 2003 roku, pod nazwą Trinity, wydali przebój „Everytime We Touch”, który zdobył ogromną popularność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Clubringer feat. Kate Lesing – „Sound of my dreams” (2003)
- Clubringer feat. Kate Lesing – „Ta Sama Chwila” (2003)
- „Go West!!! ... The Beegining Of The New Life” (2003)
- „Rock The Club”
- Clubringer Feat. Kate Lesing – „Keep On Music”
- Clubringer feat. Kate Lesing – „Powiedz” (2003)
- Clubringer feat. Yulia – „Like A Wind” (2002)
- Clubringer & Yulia– „Wriemia Agniej” (2003)
- „Lambada” (2004)

Coals projekt electro-popowy, Katarzyna „Kacha” Kowalczyk (ur. 1994 roku w Gliwicach) i Łukasz Rozmysłowski (ur. 1995 roku w Mysłowicach). Nazwa formacji nawiązuje do znanego z kopalni węgla Śląska. Tworzą muzykę od 2014 roku, łącząc elektronikę z elementami folku. Mają na swoim koncie trzy albumy: „Tamagotchi” (2017), „Docusoap” (2020), „Sanatorium” (2024). W czasie pobytu w Reykjavíku nagrali wideosesję dla

legendarnego radia KEXP. Wystąpili na kilku festiwalach m.in. Alter Fest w Mysłowicach i Spring Break w Poznaniu, Open'erze w Gdyni, Offie w Katowicach oraz Soundrive w Gdańsku. Artyści udzielają się również w innych projektach. Kacha tworzy elektroniczny duet Muka (z Paszką), a Łukasz solowe projekty wydaje pod nazwą Lucass. Są reprezentowani przez niemiecką agencję bookingową Melt! Booking.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Weightless” (2014)
- Coals ft. Bobkovski- „RAVE03” (2016)
- „Lato2002” (2017)
- Coals ft. Hatti Vatti- „VHS Nightmare” (2017)
- „Sleepwalker” (2019)
- „Pearls” (2020)
- „Miraż” (2021)
- „Rewal” (2022)
- „dzwony” (2023)
- Coals feat Hubert. – „Primabalerina” (2024)
- „nowy świat” (2024)
- „reflektory” (2024)

Contemplatron (właśc. Jarosław Wierny) projekt dark ambientowy aktywny od 2003 roku.

Artysta łączył elektroniczne brzmienia z dźwiękami akustycznymi oraz elementami muzyki buddyzmu tybetańskiego. W swojej twórczości wykorzystywał: gongi, bębny, dzwonki, misy grające, syntezatory, śpiew gardłowy, nagrania terenowe, instrumenty dęte. W 2005 roku wydał swoją debiutancką płytę „Antarabhāva / The Six Realms” w labelu Wrotycz Records. W 2015 roku dołączył do projektu Bön.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Prabhashvara” / „Arupakaya”
- „Antarabhava”
- „Naraka” (feat. Contemplatron)
- „Shape Recycling” (2005)
- „Sky Burial” (2009)
- „Delog” (2014)

CREAM (właśc. Krzysztof Kupczakiewicz) DJ oraz producent z Krakowa, specjalizuje się w stylu progressive house. Łączy energiczne bity z nowoczesnymi brzmieniami, docierając zarówno do serc młodych słuchaczy, jak i doświadczonych fanów muzyki elektronicznej. Cieszy się ogromnym uznaniem zarówno w Polsce, jak i w wielu zakątkach świata. W 2024 roku wystąpił m.in. na Sunrise Festival. Jest związany ze stacjami Frisky Radio oraz Proton Radio, gdzie prowadzi audycję pod nazwą „Terminal”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Entropia” (2022)
- „Oz” (2022)
- „Reto” (2023)
- „Budapest” (2024)

- „Transformator” (2024)
- „Systematic” (2024)
- „Institution” (2024)

Crouzer DJ (KBS DJ) producent muzyczny, DJ, remikser, aktywny od 2006 roku. Gra przede wszystkim muzykę house, a jego styl nieustannie ewoluuje. W 2012 roku nawiązał bliską współpracę z wytwórnią Antidoto Records a także wygrał prestiżowy konkurs organizowany przez Universal Music Polska. Wydał remiksy dla MyMusic Group. W 2013 roku rozpoczął kooperację z polskim labelm FTH Records, a we wrześniu 2013 dołączył do grona artystów występujących na eventach Pumpingland, RTIA oraz Members Of Pumpingland organizowanych przez R.T.I.A. Events©. Od sierpnia 2014 roku pełnił rolę Exclusive Resident w klubie Protector Uniejów, a od stycznia 2015 objął to samo stanowisko w klubach Corrado Suchowola i Speed Club Stare Rowiska. Grał u boku wielu znanych DJ-ów z całego świata.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Impreza”
- DJ Alien – „Driver” (Crouzer 2013 Remix)
- Hazel vs Damien – „Bitch” (Crouzer PRIVATE Remix)
- Crouzer – „Hardbass Attack”
- H&M – „Morseton” (Crouzer Bootleg)
- „Inspector Gadget” / „The Hunter”
- ZERO – „Bania u Cygana” (Crouzer Remix)
- DJ Omen – „Jump To The Sky” (Crouzer Rework) (2022)
- Da Hool – „Meet Her At Love Parade” (Crouzer Bootleg)

Cukierki formacja z Warszawy, Mateusz Rusin i Przemek „Dred” Pietrzak. Łączą muzykę elektroniczną z muzyką dance. W 2015 roku wydali pierwszą EP „Radość”. Rok później ukazał się ich debiutancki album zatytułowany „Euforia”. Artyści wystąpili m.in. w Londynie i Leeds oraz na Slot Art Festival w 2015 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Error” (2015)
- „Noc” (2015)
- „Słońce” (2015)
- „Gryz” (2016)
- „Idziemy” (2017)
- „Love” (2020)

Cyna (właśc. Piotr Jacyna) DJ i producent muzyki elektronicznej. Swoją muzyczną karierę rozpoczął jako perkusista w punkowej kapeli Spokojny Oddech. Później dołączył do grupy Szpadel (1995), której brzmienie łączyło elementy heavy metalu. Po rozpadzie Szpadla, w 2002 roku, muzycy założyli klubowy kolektyw Massa Crew, w którym – obok DJ-ów „Cyny”

i „Trafo” znaleźli się także DJ „Native” (producent projektu By Chance), „Nova” (wokalistka By Chance) oraz Mona (była wokalistka Szpadla i chórzystka krakowskiej operetki). Massa Crew skoncentrowało się na tworzeniu muzyki jungle i drum'n'bass. Dla własnych potrzeb założyli dwa niezależne labely: Massa Recordings, koncentrujące się na jungle i drum'n'bass, oraz Code Recordings, dedykowane muzyce elektronicznej, bluesowi, rockowi progresywnemu, jazzowi i trip-hopowi. Cyna prowadził dwie audycje w Radiu Żak „Nowe brzmienia” i „Massywna Dżungla”, w ramach których nagrał kilka DJ-skich setów. Pod pseudonimem „IMM” tworzył muzykę elektroniczną, a efektem jego pracy były dwie nieoficjalne płyty: „IMM MMI EP” (Code Recordings, 2001) oraz „IMM Pictures For You Pictures For Me” (Imagination, 2003).

Czerniawski Igor (ur. 1958 roku) rosyjski muzyk i klawiszowiec, mieszkający w Polsce od 1982 roku, znany również pod pseudonimami Giro Arana i Tel Arana. Założył dwa zespoły Aya RL i Santic a także stworzył hit Aya RL, „Skóra”. Grał w grupie Kosmetyki Mrs. Pinki, kooperował m.in. z One Million Bulgarians. Obecnie współpracuje z Ramoną Rey.

Czubala Marcin pionier muzyki techno w Polsce i producent z Poznania. Od lat ma wpływ na rozwój rodzimej sceny elektronicznej. Rozpoczął karierę jako DJ w 1995 roku. W 1999 roku założył pierwszą polską wytwórnię płytową techno Currently Processing. W tym samym roku wydał EP „Bass Casualties”, a debiutancki album „Dope” nagrał w 2001 roku w niemieckiej wytwórni Neue Heimat. Jego drugi album „Chronicles of Never”, wydany w 2008 roku, zyskał jeszcze większe uznanie na międzynarodowej scenie muzyki elektronicznej. Po wydaniu płyty, artysta zaprezentował kolejne single bardziej house’owe „Loose The Man” oraz „Zoo Comunale”. Czubala współpracował z berlińską wytwórnią Mobilee. W 2011 roku nagrał album „Marcin Czubala Exclusives & Collaborations” z innymi twórcami muzyki elektronicznej. Jego label Your Mama’s Friend promuje polskich artystów z kręgu muzyki deep house.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Take it easy” (2000)
- „Session” (2000)
- „I am you” (2008)
- „Jedwab” (2009)
- „Don't Need The Sun To Shine” (2009)
- „Loose The Man” (2010)
- Marcin Czubala & Hugo - „Zoo Comunale” (2010)

- „Pleasure Control” (2011)
- „Just Away” (2011)
- „Not Like This” (2011)
- „Memory Lane” (2011)
- Marcin Czubala feat. Novika – “Stay Close” (2011)
- „'75 Bucks” (2012)
- „Enjoy My Bass”
- „Immediately Above” (2013)
- „Poznan Bass”
- „Driving You Mad”
- „Tamarind”
- „Bad Boy Campbell”

Daav One (właśc. Dawid Raczyński) DJ i producent muzyki elektronicznej ze Szczecinka.

Tworzy muzykę w klimatach electro house, progressive house. Jego utwory były supportowane przez znanych DJ-ów: Tiesto, Cold Blank, J-Trick oraz Tom Swoon. Artysta współpracuje z holenderską wytwórnią Revealed Recordings, którą założył znany DJ Hardwell.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Jerry D. & Daav One – „Amsterdam” (2013)
- „In My Dreams” (2015)
- Daav One & Jim Yosef – „Emerald” (2015)
- „Reverie” (2015)
- „Sirius” (2016)
- TWOLOUD & Bounce Inc. vs. Daav One – „Bonkers” (2017)
- „Whim” (2018)
- LOUD ABOUT US! x Daav One - „Rat Race” (2018)
- „Body Rock” (2018)
- Rave Radio & Daav One - „I Can't Take It” (2019)
- Daav One x NEVERGLOW - „Right Back” (2019)
- DNF x Daav One ft. I.GOT.U - „Gucci” (2019)
- Neverglow & Daav One - „Play Your Own Game” (2019)
- CoLL3RK & Daav One - „Harder Higher Future” (2019)
- DNF x Daav One - „Just Know” (2019)
- Adam De Great & Patrick Moreno & Daav One - „Don't Need You feat Alex Holmes” (2019)
- „Cobra” (2019)
- „Destination” (2020)
- „Alone” (2021)

Daria (Daria Marx) (właśc. Daria Marcinkowska) (ur. 1995 roku w Mikołowie) piosenkarka i autorka tekstów piosenek, producentka muzyczna. Ukończyła London College of Music. W 2019 roku uczestniczyła w 10. edycji talent show TVP2 „The Voice of Poland”. Była związana z niemiecką wytwórnią Pelican Songs. W 2020 roku zadebiutowała nagraniem „Leave a Sign” z udziałem Carsk`ego. Międzynarodowy sukces przyniosła jej piosenka „Love Blind” (2021). W tym samym roku podbiła listy przebojów z hitem „Paranoia”. Nagranie zajęło drugie miejsce w konkursie „Tu bije serce Europy! Wybieramy hit na Eurowizję!” w 2022 roku. Wspólnie z niemieckim duetem DJ-skim Kush Kush wyprodukowała przebój „Never Ending

Story”. Artystka wzięła udział w 18. edycji programu telewizji Polsat „Twoja twarz brzmi znajomo”, gdzie zajęła drugie miejsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Love Blind” (2021)
- „Paranoia” (2021)
- Daria & Kush Kush – „Never ending story” (2022)
- „Truth” (2023)

Das Komplex (właśc. Marcin Łukaszewicz) producent muzyki house z Koszalina, współpracował z wokalistką Emose Uhunmwangho. W 2016 roku wydał debiutancki album „All For Love”, a jego produkcje ukazywały się nakładem Requiem Records, STEP Recordings oraz Father And Son Records And Tapes.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sąw”
- „Universe” (2015)
- „Slap” (2016)
- „Like A Fish” (2016)
- „Obelisk” (2016)
- „I Am Alright” (2016)
- „Szlugi” (2017)
- „Polonez” (2017)
- „Flauta” (2017)
- „When” (Under Feet EP) (2017)
- „Weź Mnie Ze Sobą” (2020)
- „Lagos” (2020)
- „Jak Można Nie Mówić O Pesymizmie” (2020)
- „Chociaż Raz” (2022)
- „Gdziekolwiek” (2022)
- „Wanna Do It” (2023)

Das Moon warszawski zespół, aktywny od 2011 roku, tworzy muzykę łączącą synth-pop i dark electro. W skład grupy wchodzi: Kamila Janiak („Daisy K.”) – wokal, Marek Musioł („Musioł”) – syntezatory, gitara, komputer, realizacje wideo, Grzegorz Szyma („DJ Hiro Szyma”) – instalacje dźwiękowe, komputer, gramofony i działania aktorskie. Przed powstaniem Das Moon, w latach 2002–2010, członkowie grupy współtworzyli Rh+, kolektyw zajmujący się muzyką elektroniczną i eksperymentalną. Nagrali trzy albumy: „Electrocution” (2011) (Polskie Radio), „Weekend In Paradise” (2014) (Requiem Records), „Dead” (2017) (Requiem Records). Występują w Polsce i za granicą m.in. Electronic Beats w Gdańsku, Wave Gotik Treffen w Lipsku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Das Model” (cover Kraftwerk) (2011)
- „I Like It” (2011)
- „Street” (2011)
- „Run” (2014)
- „Owl” (2014)
- „O.L.K.A.” (2014)
- „Colours” (2014)

- „Violent lullaby” (2014)
- „Gone” (2016)
- „Dead” (2017)
- „Rain” (2017)
- „Time” (2017)
- „City Will” (2017)
- „Fools” (Depeche Mode cover) (2019)

Dastin (właśc. Robert Gratza) (ur. 1987 roku w Szczecinie) DJ, remikser i producent muzyki elektronicznej. Tworzy muzykę w stylu techno i tech-house. Współpracuje z wieloma wytwórniami: Phobiq Recordings, Ribbon Recordings, Globox Records, Gain Records, Patterns Records, Gate Null Records, Sub Cult Records, Dual Force Records, Naked Lunch, Sisma, Dubmetrical. Jego produkcje popularyzują producenci z całego świata m.in. Joseph Capriati, Sasha Carassi, Markantonio, Cristian Varela, Slam, Umek, Tony Rohr, Tomy DeClerque, Stacey Pullen, Filterheadz, Paco Osuna, Lutzenkirchen, Jewel Kid, Dandi & Ugo, Angy Kore, Bodyscrub, Joy Kitikonti, Balthazar & Jack Rock, M.I.D.I., Dave The Drummer.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Arthur Full & Dastin – „Global Connection” (2007)
- „Elena” (2007)
- „Chaotic Harmony” (2007)
- „Black Horse” (2007)
- „Hunter” (2008)
- Wyrus & Dastin-„Crossfader” (2009)
- „Jukebox” (2009)
- Dastin & Rantan – „Freak Out” (2009)
- Wyrus & Dastin- „Exact Expression” (2009)
- Wyrus & Dastin- „Atom Breaker” (2009)
- „Shake Your Mind” (2009)
- Wyrus & Dastin – „Radio Assault” (2010)
- „Time Trap” (2010)
- Dastin & Static Sense – „Husaria” (2011)
- „Flash Recollections” (2011)
- „Total Blackout” (2011)
- Dastin, Static Sense–„Against The Stream” (2011)
- Siasia & Oscar Burnside - Who Is 67? (Dastin remix) (2011)
- „Flash Recollection” (2011)
- Wyrus & Dastin – „Logical (Dastin's Unreleased Vision)” (2012)
- Dastin & HouseEssence – „What We Like” (2012)
- Robot Needs Oil & Robert Gratza – „Proximity” (2012)
- Ruben Zurita – „Jazzing” (Dastin remix) (2012)
- „Around The Sun” (2013)
- Dastin, Black Smoke–„Echelon” (2014)
- Dastin & Uron – „All Night Long” (2014)
- „Sea Monster” (2016)
- „Pretext” (2016)
- Dastin & Aurelio Mendoza – „Event Horizon” (2017)
- „Lockdown Grooves” (2020)
- „Aquarius Era” (2022)

Deas (właśc. Karol Mozgawa) DJ i producent muzyki techno, urodzony w Grecji, obecnie mieszka w Krakowie. Występował na najważniejszych festiwalach muzyki elektronicznej w Polsce m.in. Auditoriver, Electrocitiy, Mayday Polska, Silesia In Love. Od 2012 roku prowadził imprezy w krakowskim klubem Prozak 2.0. Był gospodarzem audycji „Secret Room” w internetowym radiu Di.fm. Założył wytwórnię Secret Room Records. Zyskał rozgłos nagraniem „When U Kill Him”, które zremiksowali Harveyem McKay i Midi Zoo. Duet z Hiszpanii Pig&Dan, sięgnął po jego kolejny hit, „Freak”, którego wersja została wydana w 2013 roku. Współpracował z DJ-em Lubicą z Krakowa. Wspólnie wydali kilka niezłych produkcji. Publikuje swoje utwory w renomowanych wytwórniach m.in. KMS Records - Kevina Saundersona, BUSH Records, Baroque Records, Deeperfect, Monique Musique i Proton. CLR, Dynamic Reflection, Planet Rhythm, Materia, Quartz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Vitamine” (2011)
- Deas & Lubica – „The Dream” (2011)
- Deas & Lubica – „Nitrogen” (2011)
- Deas & Lubica – „Sandstorm” (2011)
- Deas & Lubica – „Singalala” (2012)
- Deas & Lubica – „Paranoia” (2012)
- „Equation” (2012)
- „Freak” (2013)
- „When U Kill Him” (2013)
- „Goldfinger” (2015)
- „Ultraviolet” (2018)
- „Target” (PRRUKLTD1997) (2020)
- „Construction” (BAUMUZIK002) (2021)
- „Block” (BAUMUZIK001) (2021)
- „Screenshot” (BAUMUZIK002) (2021)
- „OB” (CLR102) (2022)
- „Isolation” (ARTSW007) (2022)
- „Lemon” (CLR098) (2022)
- „Fear” (CLR111) (2023)
- „Basel” (PRRUKBLK107) (2024)
- „Formation” (2024)

Decadent Fun Club zespół z Warszawy powstał w 2016 roku w składzie: Paweł Ostrowski (wokal) (znany m.in. z trzeciej edycji Mam talent!), Jasiak Łukomski (bas) (z zespołu Krem), Mateusz Gągól (instrumenty klawiszowe), Kamil „Falkor” Cegielka (perkusja) (z zespołu Out of Tune), Jakub Lipiński. Specjalizują się w tworzeniu muzyki elektronicznej oraz alternatywnej. Muzycy byli laureatami „Jarocińskich Rytmów Młodych” w 2017 roku. Rok później wystąpili na żywo w radiowej Trójce w programie Piotra Stelmacha „Offensywa de Luxe”. Otrzymali nagrodę „Szczoty”. Byli supportami przed koncertami OMD oraz New Model Army w Polsce. W 2023 roku grupa wyprodukowała single „Tango”, „Stamina”, „UFO”, „Hydra” oraz „Tam”, wydany w lutym 2024 roku z gościnnym udziałem Anji

Orthodox. W tym samym roku zespół nagrał swój debiutancki album „OKO” nakładem wytwórni Requiem Records, a jego producentami byli Leszek Biolik i Bartosz Szczęsny.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Serendipity” (2017)
- „Stardust” (2017)
- „Glitterball” (2017)
- „Serendipity” (2017)
- „Dead Things Never Smell Good” (2018)
- „Paranoja jest goła” (2019)
- „How Does It Feel?” (2019)
- „Love Will Burn Us All” (2020)
- „Tango” (2023)
- „UFO” (2023)
- „Stamina” (2023)
- „Tam” (2024)
- „Oko” (2024)

DeeJay Delta (właśc. Łukasz Źelazny) (ur. 1981 roku w Tarnowskich Górach) DJ i producent muzyki elektronicznej, specjalizuje się w brzmieniach drum and bass. Swoją przygodę z komponowaniem muzyki rozpoczął w 1991 roku, korzystając z komputera Amiga. Później współpracował z Sidneyem Polakiem z zespołu T. Love. Obecnie mieszka w Londynie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DeeJay Delta & Full Kontakt- „Tomado” (2020)
- „Dimension”
- „Mutant Orbit” (2012)
- DeeJay Delta & Full Kontakt – „Midnight Train (Remixes)” (2018)

Dezire grupa muzyczna z Bydgoszczy, specjalizująca się w muzyce soul i r&b. Powstała z inicjatywy wokalistki Mai Studzińskiej, do której dołączyła Karolina Stelmasiak i producent Tom Horn (właśc. Tomasz Rożek). W 2001 roku wydali album „Gryź!” w wytwórni Universal Music Polska. W 2005 roku Stelmasiak odeszła z zespołu, zastąpiła ją Ania Rusowicz. W nowym składzie wydali swój kolejny album zatytułowany „Pięć smaków”. Krążek był nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategorii najlepszy album hip-hop/R&B. W 2006 roku skomponowali piosenkę „Good Girl” i wzięli udział w eliminacjach do konkursu Eurowizji. Utwór zajął czwarte miejsce. Zespół zakończył działalność w 2007 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Płonę” (2001)
- „Come on boy” (2002)
- „Głucha” (2005)
- „Opowieść” (2005)
- „Mam Cię tam” (2005)
- „Good Girl” (2006)

Dick4Dick (D4D) zespół z Gdańska w składzie: Tomasz „Baron Baye” Ziętek (keyboard), Krystian „Goodboy Khris” Wołowski (gitara basowa), Adam „Great Adaggio” Hryniewicki (perkusja), Michał „M.Bunio.S” Skrok (gitara, śpiew), Maciej „WetDick Jr” Szupica (wizualizacje). Zespół powstał w 2004 roku. Muzycy wykonywali muzykę z pogranicza rocka, popu i muzyki elektronicznej. W 2006 roku zdobyli nagrodę magazynu „Aktivist” -Nocne Marki dla najlepszego zespołu. Grupa wystąpiła w filmie Marcina Wrony „Moja Krew” Zespół założył własną wytwórnię Dickie Dreams. W 2009 roku podpisał kontrakt z labellem Mystic Production. W 2017 roku muzycy nagrali swój ostatni album „Dick4Dick Is A WoolMan” z udziałem Natali Nykiel, Justyny Chowaniak, Julity Zielińskiej, Marsiji, Ani Ołdak, Woski i Halszki Sokolnickiej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Technology” (2005)
- „Love is dangerous” (2010)
- „Call Up Your Mamma” (2010)
- „Uśmiechnięty Pies” (2013)
- „Tak Czy Nie” (2013)
- „Wszystko czego dziś chcę”
- „Płynie w nas gorąca krew”
- „Fuck last one”
- Dick4Dick – „More” feat. Woska (2018)

Digital Princezz (Digital Princess) (właśc. Maja Pietraszewska – Koper) producentka muzyki elektronicznej i DJ-ka. Komponuje muzykę do sztuk teatralnych i filmów. Swoją karierę artystyczną rozpoczęła w 2000 roku, a już w 2002 roku wydała płytę „Listen to Me Tender” nakładem renomowanej wytwórni Cristiana Vogela z Brighton. Artystka współpracowała z labelami z całego świata.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Climbin' Up The Sky” (2001)
- „Sidewalk” (2001)
- „Attempted Unknown” (2001)
- „Broken Glass” (2007)
- „Sara” (2007)

Disco Superstars projekt muzyki klubowej, aktywny od 2007 roku, w składzie: Max Farenthide (właśc. Adrian Nogły) i DJ Hubertuse (właśc. Hubert Kwartnik) (rezydent Klubu

Energy 2000). Wcześniej muzycy tworzyli pod pseudonimami: Max Farenthide vs. DJ Hubertuse. W 2008 roku wystąpili na festiwalu „Hity na czasie” w Łodzi.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Disco Superstars:

- Max Farenthide Presents Disco Superstars Feat. Inusa Dawuda – „Sweet Love” (2009)
- Max Farenthide Presents Disco Superstars – „Slice Me Nice” (2009)
- Max Farenthide pres. Disco Superstars feat. Nicco - „Number One” (2009)
- „Out Of My Mind” (2011)
- „I'm So Hot”
- „Sadness”
- „Tell me”
- „Get The Funk”

Jako Max Farenthide vs DJ Hubertuse:

- „Jump To The Future”
- „Easy Lady”
- „World Of Pain”
- „I'm So Hot”
- „Living in the Shadow”

[DNF](#) (właśc. Dawid Nowak) DJ i producent muzyczny, twórca projektów: DenDave, DNF Project, David No Fuck i Associer's. Założył agencję artystyczną Different Sounds. Jako DJ zadebiutował za konsolą legendarnego klubu Sfinks, a kilka dni później zdobył III miejsce na VIII Festiwalu Muzyki Elektronicznej Inter Fest 2008. Teledyski do jego utworów były emitowane w ESKA.tv i 4FUN.tv. Przełomowym momentem jego kariery stał się utwór „SICK”, który zyskał międzynarodowe uznanie, będąc granym na największych festiwalach, w tym przez legendarnego DJ-a Tiësto podczas Ultra Music Festival. Artysta współpracował z labelami z całego świata m.in. Munix Records, Magic Records, Mental Madness, My Music, Dirty Stuff Records i Tentramade Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DNF & Vnalogic- „I Go Back To Amsterdam” (2015)
- DNF & Vnalogic – „Shuffle Beat” (2016)
- „Funky” (2017)
- „Crowd Control” (2017)
- DNF • I.GOT.U- „Sick” (2017)
- I.GOT.U x DNF – „Ready For The Bounce” (2018)
- DNF x Walt Affair – „This Night” (2018)
- DNF x Daav One feat. I.GOT.U – „Gucci” (Hazy Remix) (2019)
- DNF & Dhany – „Hit My Heart” (2020)

[Dogheadsurigeri](#) DJ-ka obecnie mieszka w Londynie. Od 2018 roku jest członkinią Oramics, inicjatywy wspierającej obecność kobiet, osób niebinarnych oraz środowiska LGBTG+ na scenie klubowej. Występowała w klubach w całej Polsce i Europie oraz na

festiwalach Tauron Nowa Muzyka w Katowicach, Open Source, Art Festival. Jej mixy były emitowane w NTS, w serii Hard Dance w Boiler Room oraz w Ransom Note. Miks dla magazynu Tank został uznany za jeden z najlepszych w 2023 roku przez CRACK i Mixmag. W 2024 roku wydała interesujące single „Fluid Matter” i „Hyperdrive”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fluid Matter” (2024)
- „Hyperdrive” (2024)

Drilla (właśc. Daria Ślęzak) DJ-ka, piosenkarka i producentka ze Szczecina. Gra głównie house, progressive. Od czasu do czasu eksperymentuje z innymi rodzajami muzyki elektronicznej, takimi jak trance.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Drilla feat. Seventy7- „An Angel” (2009)
- „Come to me” (2009)
- „Live The Life”
- „One Night In Prague”
- „La La La World” (2013)
- „For My M” (2016)
- „Up All Night” (2024)

Droptech (właśc. Marek Bialic) DJ i producent muzyki techno ze Szczecina. Swoje pierwsze sety zagrał w klubie Rzeczywistość podczas wydarzeń z cyklu „24h”. Wspólnie z Chris'em Da`Break'iem założył label DJ-ski Neuroshocked, który promuje muzykę elektroniczną i organizuje imprezy klubowe. Jako jeden z kilku Polaków zagrał w legendarnym klubie Tresor w Berlinie. Był współwłaścicielem jednego z najlepszych klubów w Polsce Boom Baru w Szczecinie. Założył inne znane miejscówki m.in. Neuron, Crossed. W swojej twórczości łączy muzykę acid techno hard techno i pounding techno z brzmieniami w stylu schranz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Cyber Steve & Chris Da Break & Droptech–„Mind Control” (2006)

Drum Pinokio (właśc. Wojciech Sochaczewski) producent, występuję również jako MC Drum Pinokio. W 2002 roku założył zespół Nanorobots, współpracując z Jakubem Palaczem (gitara, Eloë) oraz Markiem Kutnikiem (sampler). Łączą elektronikę z elementami industrialu i etno, czerpiąc inspiracje z dorobku legendarnej formacji Kraftwerk. Do najciekawszych kompozycji zespołu należą utwory: „I Fly”, „Impresja arabska”, „Impresja hebrajska”, „Mouse”. W 2002 roku wspólnie z Michael'em Jonesem (wokół, wokalizy, perkusja, sampler) założył zespół Okularsy Antidepression, do którego dołączyli Marcin Gągola (bas, kompozycje),

Tomasz Głuc (perkusja, syntezatory) oraz Tomasz „Bauchmiel” Jurecki (yirdaki). Zespół wystąpił m.in. na Festiwalu Muzyki Filmowej w Kazimierzu nad Wisłą i kilkakrotnie w krakowskich klubach, takich jak Kawiarnia Naukowa i Klub Pod Jaszczurami, prezentując alternatywną muzykę elektroniczno-akustyczną, łączącą ambient z elementami drum'n'bass, jungle, jazzu i etno.

Drwal DJ (właśc. Jarosław Drażek) (ur. 1969 roku w Gdańsku) DJ, producent, realizator dźwięku, twórca spotów reklamowych, dziennikarz muzyczny. Prowadził pierwszą w Polsce audycję radiową „Drewutnia Drwala Draęala” (od 1992 w Radiu Gdańsk, później w Radiu ARnet i ESKA Trójmiasto), promującą taneczną elektronikę od techno, acid, house i trance, po industrial i EBM. Pod koniec 1992 roku rozpoczął występy w gdańskim klubie Forty (później GGOG), gdzie prezentował twórczość artystów, takich jak Underworld, Orbital, Sven Väth czy The Chemical Brothers.

Duda Mariusz (ur. 1975 roku w Węgorzewie) kompozytor, wokalista, autor tekstów i multiinstrumentalista. Występuje w zespole rockowym Riverside. W 1992 roku dołączył do neoprogresywnej formacji Xanadu, w której grał na instrumentach klawiszowych. Z zespołem wystąpił m.in. na festiwalu w Jarocinie. Po rozwiązaniu grupy w 1996 roku, Duda organizował koncerty w Węgorzewie, reżyserował spektakle teatralne i komponował do nich muzykę. W 2008 roku stworzył projekt Lunatic Soul, w którym łączył różne style muzykę elektroniczną m.in. ambient i trip hop. Pod szyldem Lunatic Soul wydał kilka albumów. Jego płyta „Lockdown Spaces” z 2021 roku była nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategorii Album Roku Elektronika, a w 2024 roku otrzymał kolejną nominację do tej prestiżowej nagrody za album „afr AI d”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Are you ready for the sun” (2020)
- „The Song of a dying memory” (2020)
- „How to overcome crisis” (2021)
- „Claustrophobic universe” (2021)
- „Knock lock” (2021)
- „Escape pod” (2021)
- „Racing thoughts” (2021)
- „Interior Drawings” (2022)
- „Shapes in Notebooks” (2022)
- „Embracing the unknown (taken from afr ai d)” (2023)
- „Fake Me Deep, Murf” (2023)
- „I love to chat with you” (2023)
- „Bots' party” (2023)
- Good Morning Fearmongering (from AFR IA D) (2023)
- „Taming Nightmares” (2023)

D-Unity (właśc. Damian Jacuk i Damian Strak) DJ-e i producenci muzyki elektronicznej. Obecnie pod nazwą D-Unity występuje tylko Damian Jacuk. W swojej twórczości łączy tech house, tribal i techno z nutą etnicznych dźwięków. Współpracował z labelami m.in. Suara, Tronic, Intec, Toolroom, Yoshitoshi, Ultra, Great Stuff i CR2. Założył dwie wytwórnie: Beat Therapy Records i Unity Records. Artysta mieszka w Toronto w Kanadzie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sensation” (2015)
- „Slippin” (2016)
- „Sinner” (2016)
- „Don't Talk” (2016)
- „Alright” (2016)
- „Singing for money” (2016)
- D-Unity, Drunken Kong – „At Night” (2017)
- „Everybody” (2017)
- „Attraction” (2018)
- „More Drums Please” (2022)
- „Just Listen” (2023)
- „Rhythm” (Tronic) (2024)
- Juheun – „Darkness” (D-Unity Remix) (2024)
- „Set us free” (2025)

DUSS formacja z Bydgoszczy, Wojtek i Sebastian, tworzą muzykę klubową. Ich utwory pojawiły się na składankach „Godskitchen Poland” i „Renaissance”. Mają na swoim koncie współpracę z labelami: Agile Recordings, Solid Monique Musique, Pursuit Recordings, Second State, Luzztro Records. Wystąpili m.in. na Cocoon London w Wielkiej Brytanii, podczas festiwalu Electricity oraz na Sunrise Festival w Kołobrzegu. Byli rezydentami w warszawskim klubie Luzztro.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Double U & Ss – „Kursk” (2009)
- „Deep Field” (2013)
- „Remont” (2014)
- „D Love” (2014)
- „What You Say” (2014)
- „The Odyssey” (2019)

Dybiński (właśc. Nikodem Dybiński) producentem muzyczny z Krakowa, specjalizuje się w instrumentalnej muzyce elektronicznej, wykorzystując głównie analogowe syntezatory, taśmy magnetofonowe oraz pianino. Jego koncerty mają zazwyczaj improwizowany charakter, a utwory wykonywane na żywo za każdym razem przyjmują inny kierunek, zależny od chwili, miejsca i aktu twórczej potrzeby. Artysta współpracuje z takimi projektami, jak ARS LATRANS Orchestra, Bass Astral x Igo Ensemble, Gypsy and the Acid Queen Orchestra, Koko Die oraz Kwiat Jabłoni.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Dybiński feat. Gypsy and the Acid Queen – „Popiół” (2020)
- Dybiński – „Rebirth” (Michał Przyszlak - kompozycja 5/4) (2021)

Dzienkiewicz Bartek DJ i producent muzyki elektronicznej. Jest znany jako Ganja Ninja i MesBrutah. Ma na koncie występy w ponad stu warszawskich klubach. Był członkiem zespołu Babylon Raus, w którym grał na instrumentach elektronicznych. W 2009 roku pracował jako akustyk w klubie Obiekt Znalezione. Brał udział w projekcie The Warmer Brothers. W 2014 roku założył wytwórnę Trofika Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako MesBrutah:

- „Endospora” (2016)
- Mesbrutah feat Miles Bonny – „Touching (Not)” (2021)
- „Uno Mas” (2021)
- Mesbrutah feat Novika – „Levitate” (2021)

E=motion (właśc. Jacek Spruch) (ur. 1976 roku w Krotoszynie, zm. 2014 roku) producent muzyki elektronicznej. Czerpał inspirację z brzmień Tangerine Dream. Współpracował z Markiem Ashbym w ramach projektu ESP. Wspólnie nagrali album „The Gate” (1996), który ukazał się dopiero w 2001 roku. W 2002 roku Spruch wyprodukował solowy album „Infinite Motion”, który ukazał się nakładem niemieckiej wytwórni Syngate. Rok później wyszła jego następna płyta „A Dream Within A Dream”. W 2004 roku wyprodukował album „Re-trance-mission”, zainspirowany szkołą berlińską. Artysta założył wytwórnę Underwater Music. Tworzył muzykę do gier komputerowych i prezentacji multimedialnych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Space caravan part 3” (2004)
- „Sequence trance-mission part 2” (2004)
- „Deja vu” (2008)
- „Comet” (2008)
- „Waking up” (2013)

Earth Trax (właśc. Bartosz Kruczyński) producent i DJ z Warszawy. Członek grupy Ptaki, znany również pod pseudonimem Pejzaż. W swoich nagraniach odwołuje się zarówno do ambientu, minimalizmu, jak i do muzyki klubowej. Wydaje swoje produkcje w wytwórniach: Growing Bin, Into The Light i Emotional Response. Jego album „Baltic Beat” z 2016 roku znalazł się w japońskim przewodniku płytowym „New Age Music Disc Guide”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deprive Me of Air”
- Earth Trax X Newborn Jr. – „Flute Track” (2016)

- „Baltic Beat” (2016)
- „Flux” (2020)
- „I’m Not Afraid” (2020)
- „Ambient Dance” (2020)
- „Purge” (2020)
- „After The Rain” (2020)
- „Dream Pop” (2022)
- „Closer Now” (2023)
- „Amnesia” (Dub Mix) (2024)
- „Stars” (2024)
- „Someday Soon” (2024)

Echoplex (właśc. Piotr Śliwiński) kompozytor, producent techno, jeden z pionierów muzyki klubowej w Polsce. W 1998 roku ukazał się jego debiutancki album „Shuffle Bus” wydany w warszawskiej wytwórni Trans. Artysta współpracował z labelami z całego świata. Jako jeden z nielicznych artystów występował wielokrotnie w legendarnych klubach Berghain oraz Tresor. W 2019 roku założył Soleil Bookings, agencję zajmującą się reprezentowaniem międzynarodowych artystów, organizacją eventów i koncertów a także prowadzeniem szkoleń i warsztatów w formie Masterclass.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Equilibrium” (2001)
- „Taking Off” (2001)
- „Rainshell” (2002)
- „Memerays” (2002)
- „Blind Alleys” (2003)
- „Magnetic Share Of Wonders” (2003)
- „The VS Theme” (2014)
- „Shut Off” (2016)
- „Reality” (2018)
- „Entering The Sky” (2018)
- „Future” (2019)
- „Murder In Affekt” (2019)
- Damon Wild - Avion (Echoplex remix)

Edee-Dee (właśc. Edward Gil-Deskur) DJ i producent muzyki klubowej łączył grę na gramofonach z MC-ingiem. Działalność didżejską rozpoczął w 1999 roku pod pseudonimem DJ Gypsyman, który do dziś jest jego charakterystycznym aliasem. Współpracował z krakowskim składem THC Underground, w którym oprócz niego działali m.in. MK Fever (uznawany za ojca krakowskiego clubbingu), Bassiv, Dokuro i Krime. Artysta, będący także beatboxerem, w 2001 roku nagrał swoje beatboxowe utwory na składankę Zooteka Records „KRR Rap Atak”. Występował m.in. The Night of True Playaz – Jungle/D’n’B Party (Rotunda, 1999), VI Festiwal Filmu Niemego (Centrum Filmowe „Graffiti”, 2001) oraz na imprezie promującej składankę „KRR Rap Atak” (Rotunda, 2001). W 2004 roku współpracował z DJ-em Dokuro przy remiksach utworu „Mundialeiro” zespołu Püdelsi.

Edvvin (właśc. Edwin Materkowski) DJ i producent z Warszawy, absolwent wrocławskiej Szkoły Muzyki Nowoczesnej. Jego produkcje to energiczne połączenie tribal techno i hardgroove, wyróżniające się charakterystycznym, świeżym i innowacyjnym brzmieniem. We wrześniu 2023 roku jego mix da groovement mix został wyróżniony przez brytyjski magazyn Mixmag.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jingo!” (2023)
- „Parapapaya” (2023)
- „It's Gotta Be Funky” (2023)
- „Everything” (2023)
- „Feel The Rhythm” (2024)
- „Shake That Shimmy” (2024)
- „Love Sensation” (2024)
- „Wanna See You Again” (2024)
- Edvvin & Linds – „Freak The Funk” (2024)

El_Vis (właśc. Piotr Lenart) producent i kompozytor muzyki elektronicznej z Lublina. Czerpał inspirację z twórczości m.in. Kraftwerk, Tangerine Dream oraz Jean-Michel Jarre. Korzystał m.in. z syntezatora Roland SH-1000. Tworzył muzykę ambientową z elementami szkoły berlińskiej. W latach 1994-1996 prowadził audycję „Magazyn Muzyki Elektronicznej Elmania” w radio TOP w Lublinie. Zadebiutował w 1999 roku albumem „Elektron”, później wydał kilkanaście płyt z muzyką elektroniczną. W 2005 roku wystąpił w Olsztynie na Elektronicznych Pejzażach Muzycznych. W 2024 roku ukazał się jego kolejny album „Vis2la Upstream”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Paceyent” (2004)
- „Moog in the foog” (2007)
- „Abyss of stars” (2007)
- „Unconscious Of My Existence” (2009)
- „Trans Berlin Express” (2009)
- „Prisoner Of Gravitation” (2009)
- „Cosmodream” (2009)
- „Com@” (2009)
- „Sheet of dark” (2010)
- „Sunflakes” (2010)
- „Photon mist” (2010)
- „Switchable sister” (2010)
- „Defragmentation of memories” (2010)

Electric Rudeboyz zespół ze Szczecina, powstał w 1998 roku w składzie: Oreu jako MC i Calvin jako DJ, później dołączył do nich DJ Badkarma (Świeża Krew). Był to pierwszy polski

projekt drum'n'bass, któremu udało się podpisać kontrakt z dużą wytwórnią Pomaton EMI. W 2001 roku wydali album „Kolejny Krok”. W tym samym roku grupa zakończyła działalność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rzeczywistość” (2001)
- „Znowu Lato” (2001)
- „Nie Ma Lekko” (2001)

Electronic Revival grupa muzyki elektronicznej, aktywna od 2006 roku, początkowo w składzie: Marcin Chmara (klawisze, wokale) i Tomasz Florek (gitara, wokale). W 2012 roku Tomasz Florka zastąpił Marcin Grzella. Duet wydał kilka albumów: „Przebudzenie” (2007), „Exequatur” (2009), „Minus / Plus” (2012) oraz „Niebo i Ziemia”. (2015). Od 2006 roku członkowie kolektywu organizowali festiwal muzyki elektronicznej „Cełcyń Electronic Music Festival” (The Day Of Electronic Music).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Mrowisko” (2015)
- „Salon Gier” (2015)
- „Wrota” (2015)
- „C₂H₅OH”
- „Ocean”

Elektromonter (właśc. Bartosz Wójcik) DJ i producent muzyczny. Współtworzył Międzynarodowy Festiwal Kultury Alternatywnej „ZdaErzenia”. Był gościem Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego „Konfrontacje”. W 2009 roku magazyn DJ Mag uplasował artystę na 5. miejscu wśród najciekawszych i najaktywniejszych DJ-ów w Polsce. Jest związany z wytwórnią Elektropunk z Wrocławia.

Elektropunkz Soundsystem projekt muzyki elektronicznej. W zespole występowali różni artyści m.in. elektromonter i 2VV. W 2007 roku wydali dwa single „8455” i „003 (re-edit)” we wrocławskiej wytwórni Elektropunkz Recordz. Ta sama wytwórnia wydała też kilka składanek prezentujących polskich wykonawców electro m.in. „The Robots Riot: Poltron Invaders”.

Elektryczny Węgorz (właśc. Paweł Krawczyk) wokalista, tekściarz, producent muzyki elektronicznej. Swoją karierę rozpoczął w 1999 roku w ramach projektu NANKATSU i wydał kasetę zatytułowaną „Gotuj makaron”. W 2002 roku rozpoczął samodzielne tworzenie muzyki,

przyjmując pseudonim Elektryczny Węgorz. Pseudonim był inspirowany tekstem jednej z piosenek hip-hopowego zespołu Nagły Atak Spawacza. W swojej twórczości łączył muzykę electro i disco z rymowanymi opowiastkami. Pierwszy koncert Elektrycznego Węgorza miał miejsce w 2006 roku podczas Festiwalu Electro w łódzkim klubie Demode. Organizatorem koncertu był Grzegorz Fajngold, klawiszowiec punkrockowego zespołu 19 Wiosen. Od 2012 roku w czasie występów artyście towarzyszy Łukasz z Bałut (właśc. Łukasz Cieślak) jako drugi wokalista.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Elektryczny Węgorz i Balbina Bruszezewska – „Uszatek”
- „Nie Wycinaj Drzew”
- „Wakacyjna miłość”
- „Mariusz wracaj do domu”
- „Jedność (Zespolenie)”
- „Twarde porno” (2015)
- „Szerszeń (Nad jeziorem)”

Eltron John (właśc. Marek Stuczyński) DJ i producent muzyki elektronicznej techno i house. Gościł na największych festiwalach w Polsce i za granicą m.in. Auditoriver, Open'er. W 2008 roku był uczestnikiem Red Bull Music Academy. Nagrywa i wydaje swoją muzykę w wytwórniach: Pets Recordings, U Know Me, The Very Polish Cut-Outs, Transatlantyk, Uncanny Valley, MOST oraz S1 Warsaw. W 2013 roku wylansował hit „Bomby”, który zyskał uznanie magazynów SPIN i Resident Advisor.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „...And Then We Realize (Dub)” (2010)
- „Electric Worldlife” (2012)
- „I Knew” (2012)
- „Bomby” (2013)
- „Ludzie Z Marsa” (2015)
- „B & S” (2016)
- „The Light” (2016)
- „Gone (To Shadowland)” (2016)
- „La Prima” (2018)
- „Un'altra” (2018)

Emdi (właśc. Robert Gackowski) DJ i producent muzyki elektronicznej. Jego utwory ukazywały się w renomowanych wytwórniach, takich jak NSC, Trap Nation i Armada Music. Największą rozpoznawalność przyniósł mu remiks utworu „In My Mind” autorstwa Dynoro. Dzięki swojej popularności regularnie występuje na największych imprezach i festiwalach, gdzie porywa publiczność swoją energią. Można go było usłyszeć m.in. na Sunrise Festival

w Kołobrzegu, Global Gathering w Gdańsku, Electrocitiy we Wrocławiu, Target One Festival w Krotoszynie oraz Winter Music Festival Vol. 2 w Poznaniu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- 3rd Prototype & EMDI – „House” (2017)
- EmdI x Coorby feat. Kristi-Leah – „Lonewolf” (2018)
- Dynoro & Gigi D’Agostino – „In My Mind” (EMDI x KVMO Remix) (2018)
- EmdI x Math Sunshine – „Lights” (2018)
- MELO.KIDS x EMDI – „My Love” (2019)
- EMDI - ft. Veronica Bravo- „Obsessed” (2019)
- EMDI x RØGUENETHVN feat. Leo the Kind – „Let Your Heartbreak” (2019)
- EMDI · Veronica Bravo- „Hurts Like This” (2019)
- EMDI · Britt · Slap Mage · Britt Lari · Britt Reusche- „We Are Perfect” (2020)
- EMDI x Veronica Bravo – „Movin On” (2020)
- EMDI · Britt · Slap Mage- „All Over The World” (2021)
- Clarx, Debris, 3rd Prototype, Castion, EMDI ft. Harley Bird – „Evolution” (2021)
- EMDI · SPLT · Slap Mage- „Forget You” (2021)
- EmdI & I.GOT.U – „Rockstar” (2021)
- EMDI x Costel Van Dein – „Get Up” (2023)
- EMDI & Mave feat. Veronica Bravo- „Terrified” (2023)
- EMDI x SLY. – „L.S.D” (2023)
- EMDI & Ardo – „Shine” (2023)
- EMDI x B.R.T feat. NAJA – „Never Give Up” (2024)

Enchanted Hunters zespół synth-popowy w składzie: Małgorzata Penkalla (wokal, instrumenty klawiszowe) i Magdalena Gajdzica (wokal, flet, instrumenty klawiszowe). Z grupą był związany Mateusz Danek, a wcześniej Patryk Zieliniewicz. W 2012 roku, nakładem wytwórni Antena Krzyku, ukazała się ich debiutancka płyta „Peoria”. W 2015 roku duet otrzymał prestiżową nagrodę dla twórców muzyki filmowej Grand Prix Komeda na Festiwalu Filmowym im. Krzysztofa Komedy za muzykę do filmu „Małe Stłuczki”. W 2019 roku ukazał się ich drugi album „Dwunasty Dom”. Zespół koncertował w Polsce (festiwale OFF oraz Open'er) i za granicą (Niemcy, Holandia, Islandia, Estonia, Ukraina).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Twin”
- „Sonny” (2014)
- „Fraktale” (2017)
- „Plan działania” (2019)
- „Pretekst” (2019)
- „Burza” (2019)
- „Dwa Księżycy” (2019)
- Dawid Grzelak feat. Enchanted Hunters – „Algorytm” (2021)

Endorphine zespół elektroniczny, powstał w 2004 roku w składzie: Mr Smok (właśc. Adam Bórkowski), Kenny (właśc. Krzysztof Kurkowski), Piter (właśc. Piotr Skrzypczyk). Artyści

łączyli elektronikę z muzyką orkiestrową i etniczną. Wydali debiutancki album „End or fine” w 2008 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Return To The Roots” (2016)
- „Targowisko Próżności” (2019)
- „Wings” (2019)
- „Revival” (2019)
- „Seans Spirytystyczny” (2019)
- „Wrota” (2021)
- „Empiria” (2023)

Energy zespół muzyki elektronicznej, powstał w 2008 roku w składzie: Łukasza Lazera, Wojciech Olszewski, Joanna Czarnecka. Piosenka „Minus i plus” była ich jedynym szlagierem. Inne ich produkcje: „Cudowna noc”, „Srebrzysta zima”, „Czuję bit” nie zdobyły większej popularności.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Minus i plus” (2008)
- „Cudowna Noc” (2010)

Envee (właśc. Maciej Goliński) kompozytor, producent i jeden z czołowych polskich didżeów. Jego wczesne produkcje były prezentowane na antenie radia Afera. W 2000 roku zdobył nagrodę w konkursie PepsiFaza za utwór „Himmelstadt”. Należał do nieistniejącego już kolektywu didżejskiego Niewinni Czarodzieje. Współpracował z wieloma artystami i zespołami, takimi jak Husky, Andrzej Smolik, Reni Jusis, Miloopa, Natalia Kukulska, Tomasz Stańko, Maria Peszek oraz Łona i Webber.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Envee feat. Sqbass- „Kali” (2011)
- „Byłaś Serca Biciem” (2018)
- „Kinky Naughty” (2018)
- Envee feat. Olga Stopińska- „Stopy” (2018)
- „Boots” (2018)
- Envee feat. Muzykoterapia- „Gry i Zabawy” (2018)
- Novika – „Od Dziecka” (Envee Remix) (2019)
- MARIKA x ENVEE- „Na Teatralce” (2021)

Equan DJ (właśc. Kamil Kos) (ur. 1990 roku w Chorzowie) DJ i producent muzyczny specjalizujący się w muzyce hands up! (commercial trance) oraz electro house. Występuje również pod pseudonimem Tom Moonway.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako DJ Equan:

- „Night Beach Party” (2005)

- „Return To Holiday” (2005)
- „I Like You” (2006)
- „Break It ” (2007)
- DJ Equan vs. Racid – „Around The World” (2007)
- „Running” (2007)
- „Fast Food” (2008)
- „Connection” (2008)
- „The Vision” (2008)
- „Operation D” (2009)
- „Gigabyte” (2009)
- „Psycho Bikers” (2009)
- „I’m Destination” (2011)
- DJ Equan Presents Kamil Kos - „The Fly In The Sky” (2012)
- „Haunebu” (2012)
- „Nakhla” (2013)
- „I’m The Freak” (2013)
- „Shut Up! ” (2015)
- „The Great Day” (2016)

Jako Kamil Kos:

- „Human Nature” (2010)
- „Sky” (2012)
- „A Message From Aliens” (2012)
- „Back To The 90s” (2015)

Jako Tom Moonway:

- „Sunbreeze” (2009)
- „Mike is Bulldog” (2012)

Remixy:

- DJ Xtreme – „Game Over” (DJ Equan Remix) (2005)
- Happy Clubber – Kick That Bass! ” (DJ Equan Remix) (2006)
- Lockhard – „The Summer Is Magic” (DJ Equan Remix) (2006)
- Donna Summer – „I Feel Love” (DJ Equan Remix) (2007)
- Paolo Avanti – „Like Me” (DJ Equan Remix) (2011)
- Coca Dillaz – „Play My Game” (DJ Equan Remix) (2012)
- Darkpunk - „Valakut Ramp” (DJ Equan Remix) (2013)

Erith (właśc. Martyna Biłogan) (ur. 1994 roku w Gliwicach) wokalistka, kompozytorka.

Tworzy muzykę balansującą na granicy psychodelicznego popu i elektronicznego folku. Erith uważana jest za jedną z najciekawszych artystek muzyki alternatywnej. Pierwsze solowe koncerty zagrała jesienią w 2015 roku. Porównano ją do Fever Ray i Björk. Jej pierwszy album “Speed of Light” zdobył uznanie krytyków. Doceniono ją za wrażliwość i magiczną energię. Była laureatką prestiżowego konkursu Firestone – Headliners of Tomorrow. W 2019 roku wystąpiła na Open’er Festivalu. W 2021 roku ukazał się jej drugi album „Miasto Snów”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jesteśmy” (2016)
- „Pośród traw” (2016)
- „Mantra to the Sun II” (2016)
- „Nad Nami” (2016)
- „This Is What We Are” (2018)
- „Need to be” (2020)
- „Cud” (2020)
- „Morskie Potwory” (2021)

- „Nie Muszę Już Nic” (2021)

Essence (We Call It Voight-Kampff) (właśc. Artur Szatkowski) DJ i producent muzyki elektronicznej, aktywny od 2004 roku. Współzałożyciel projektów Technosoul i Głębokie Pasma, zaangażowany w propagowanie muzyki elektronicznej w polskich klubach. Pracował również w sopockim klubem Sfinks. Swoje nagrania wydaje w wytwórni International Day Off Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Gravity” (2023)
- „Para Bellum” (2023)

Expectance (właśc. Karol Żugaj) (ur. 1993 roku w Ruszcy) DJ i producent muzyki trance. Inspirował się muzyką Paula van Dyka i Armina van Buurena. Jego pierwszy utwór "Iris" (2014) zdobył olbrzymią popularność na platformie muzycznej Beatportal. W 2016 roku kompozycja „Night Sky” pojawiła się na składance „Trance Hits Top 20 2016”. Muzyka Żugaja została doceniona przez takich artystów jak Armin van Buuren i Paul van Dyk, którzy prezentowali ją w swoich setach.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rock This Club Down” (2014)
- „Iris” (2014)
- „Night Sky” (2016)
- „Last Sunset” (2016)
- „Galaxy” (2016)
- „Aries” (2017)
- „Forgotten Mission” (2018)
- „Falling Stars” (2018)

Extase DJ (właśc. Jarek Budyta) DJ i pionier muzyki techno w Polsce. W 1993 roku zagrał w warszawskim klubie Remont na jednym z pierwszych techno party w stolicy. Później był rezydentem w klubach, takich jak: Filtry, Blue Velvet, Trend, kształtując tamtejszą scenę muzyczną. Reprezentował Polskę na Love Parade w Berlinie oraz Pepsi Iceland Festival w Budapeszcie.

Exterminal formacja w składzie: Dariusz Odrzywołek (Alex Red) (DJD), Tomasz Piasecki (Tom Sanders), Jonasz Brzeźniak (Yash) (TJ Collective). Zakończyli swoją działalność w 2007 roku, a obecnie tworzą nową grupę o nazwie Komodo, kontynuując swoją muzyczną podróż.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Music 4 The People” (2004)
- „I Love Rock'N'Roll” (2005)
- „Love's Witness” (2005)
- Exterminal & Max Farenthide Feat. PCSU Allstars – „Music Revolution” (2005)

Fafaq (ang. Fu...ing Annoying Frequently Asked Questions) (właśc. Mateusz Borowicz) DJ i producent z Ostrowa Wielkopolskiego tworzy muzykę w stylu tech trance. Występował też pod pseudonimem Matthew Hill. Wzorował się na takich artystach jak Armin van Buuren i Matt Darey. Współpracował m.in. z DJ R3HAB i z grupą Firebeatz Holandii a także Skytechem. Wystąpił na Sunrise Festival w Kołobrzegu. Prowadził cotygodniową audycję w radiu Revolusic, dzieląc się swoją pasją do muzyki elektronicznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Fafaq & Robson– „4 AM” (2008)
- Paul Miller Vs Fafaq – „Clause” (2009)
- „Carimucho” (2010)
- „The Step” (2011)
- „21st Century” (2011)
- „Rocket Fuel” (2011)
- „Indeed” (2012)
- „Fire In The Hole” (2012)
- „Opus Magnum (Official Sunrise Festival 2012 Theme)” (2012)
- Skytech Vs Fafaq – „International Language” (2012)
- „The Drill” (2013)
- Skytech, Fafaq & Alex – „Feel The Energy (Sunrise Festival 2013 Anthem)” (2013)
- „Saturday Chant” (2013)
- „Overload” (2013)
- Jordy Dazz & Fafaq – „Jumbo” (2014)
- R3hab Vs Skytech & Fafaq– „Tiger” (2015)
- Yves V Vs Skytech & Fafaq – „Indigo” (2015)
- Yves V Vs Skytech & Fafaq – „Fever” (2016)
- Firebeatz & Fafaq – „Sir Duke” (2016)
- Bassjackers Vs. Skytech & Fafaq – „Pillowfight” (2016)
- „Iberia” (2023)
- „Totoro” (2023)
- DJ Kuba & Neitan X Fafaq – „Calabria” (2024)

Fair Weather Friends zespół z Czeladzi, powstał w 2011 roku w składzie: Michał Maślak (wokół, teksty, gitara), Maciek Bywalec (perkusja, pady perkusyjne), Paweł Cyz (gitara basowa, instrumenty klawiszowe), Mateusz Zegan (gitara, efekty dźwiękowe). Inspirował się muzyką elektroniczną z lat 70-tych i 80-tych. W swojej twórczości muzycy wykorzystywali: syntezatory, samplery, perkusje, klawiatury sterujące, gitary. Ich utwór „Fortune Player” (2012) promował festiwal Coke Live Music Festival, a debiutancki album „Hurricane Days” ukazał się w 2014 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „All Out (I'm here)” (2011)
- „Fortune Player” (2012)

- „Fly By” (2013)
- „Fake Love” (2014)
- „Cardiac Stuff” (2014)
- „Fill This Up” (2015)
- „Love Won` t Make It Easier” (2016)
- Fair Weather Friends – „Portamento” feat. Raf Skowroński (JÓGA) (2016)
- „Potęga” (2019)
- „Carte Blanche” (2019)

Figiel Piotr producent, dziennikarz radiowy, realizator dźwięku, live actowiec i DJ z Krakowa. Do 2013 roku nagrywał pod pseudonimami DCM i Peter Feegle. Łączy muzykę techno i IDM. Występował m.in. na Street Art Festival, Ars Cameralis, Tauron Nowa Muzyka. Prowadził na antenie Off Radio Kraków audycję „Essentia Electronica”. W 2021 roku założył wytwórnię Rwetes Records. Razem z Dominikiem Gawrońskim stworzył projekt Krakowitz.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako DCM:

- „It's Alive” (2007)
- „Dreams” (2008)
- „Break Me Down” (2008)
- „7 Days” (2009)
- „Gyre” (2009)
- „East”, „West” (2010)
- „Birdy” (2010)
- „Where's The Sun” (2013)

Jako Piotr Figiel:

- „Foreshadow” (2017)
- „My Familiar Dream” (2017)
- „Continuum” (2017)
- „Glitter In Your Veins” (2017)
- „Pulsar” (2018)
- „Missing” (2021)
- „Lured By Her Voice” (2023)
- „Deranged Land” (2023)
- „Unity Will Not Win”(2023)

Fiolka (właśc. Wioletta Stefania Najdenowicz) (ur. 1963 roku w Nowej Dębnie) wokalistka pochodzenia bułgarskiego. Jej pseudonim wymyślił Marek Niedźwiecki, dziennikarz z Programu Trzeciego Polskiego Radia. Zadebiutowała w 1985 roku w zespole Voo Voo, śpiewając utwór „Zatoka spokojnych głów”. W 1988 roku, razem ze Sławomirem Starostą, założyła zespół Balkan Electrique, który tworzył muzykę elektroniczno-popową z elementami bułgarskiego folkloru. Fiolka współpracowała z różnymi artystami m.in. Army of Lovers ze Szwecji, Tubylcy Betonu, Closterkeller i Wilki. Wystąpiła w teledysku Golden Life. Ten teledysk był poświęcony ofiarom tragicznego pożaru w hali Stoczni Gdańskiej. W 2001 roku wydała swój pierwszy album „Fiolka”. Płyta zdobyła nagrodę „Fryderyk” w kategorii album

roku - techno/ elektronika / dance” (2001). Producentem krążka był Leszek Biolik z zespołu Republika. W 2004 roku zakończyła karierę muzyczną. W 2013 roku zamieszkała w Londynie, gdzie podjęła pracę jako kelnerka. W 2015 roku wydała autobiografię „Głośny śmiech. Byłam gwiazdą, zostałam bezdomną wolontariuszką”. Rok później ukazała się jej druga książka „Trup w szparagach”, w której opisała swoje dwuletnie doświadczenie w wolontariacie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Głośny Śmiech” (2001)
- „Komu Ja” (2001)
- „Nie ma nic” (2001)
- „Niebieskie” (2001)
- „Amen” (2001)
- „Takim Go Kocham” (2001)

Fisz Emade (Tworzywo Sztuczne) projekt dwóch braci: Piotra „Emade” Waglewskiego (producent muzyczny i instrumentalista) i Bartosza „Fisza” Waglewskiego (raper i wokalista). Rozpoczęli działalność w Warszawie w 2002 roku. Łączą muzykę hip-hopową z funkiem, jazzem i downtempo. Ich album „Mamut” z 2014 roku otrzymał nagrodę Fryderyka w kategorii album roku elektronika / indie / alternatywa w 2015 roku. Zostali również nominowani w kategoriach utwór roku za piosenkę „Ślady” oraz teledysk roku za klip do nagrania „Pył”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pył” (feat. Justyna Święs) (2014)
- „Ślady” (feat. Justyna Święs) (2014)

Flirtini duet producentów i DJ-ów: Jan „Jedynak” Porębski i Kamil „Ment” Kraszewski. Powstał w 2012 roku. Specjalizują się w elektronicznej muzyce tanecznej. Zdobyli dużą popularność dzięki serii kompilacji „Heartbreaks & Promises”. Flirtini współpracowali z takimi artystami, jak Mrozu, Piotr Ziola, Klaudia Szafrńska, Julia Wieniawa, tworząc unikalne projekty muzyczne.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Flirtini · SoDrumatic- „Dance for You” (2014)
- Flirtini · Duit- „Halayo” (2014)
- Piotr Ziola · Flirtini · MENT- „Bilet” (2016)
- Mrozu · Flirtini- „Ikar” (2017)
- Flirtini · Julia Wieniawa · Zeppy Zep- „Na Zawsze” (2016)
- Flirtini · Bitamina · Dawid Podsiadło- „Nikt” (2018)
- Flirtini · Ten Typ Mes · Sonar- „Tak jak Chce” (2018)
- Flirtini · Piotr Ziola- „Dziki Brzeg” (2018)
- Flirtini · Gverilla · LOAA- „Płynę” (2018)

FlyKiller polsko-angielski projekt muzyki elektronicznej: wokalistka Pati Yang (Patrycję Hilton) i producent Stephen Hilton (są małżeństwem). W 2008 roku wydali swój debiutancki album „Experiments In Violent Light”. Stephen Hilton, współpracownik Davida Holmesa, jest współzałożycielem The Free Association a także twórcą muzyki do licznych ścieżek dźwiękowych, w tym filmów o Bondzie, Hot Fuzz, Moulin Rouge. Wyprodukował płyty takich artystów, jak Pulp, Depeche Mode, Trevor Horn. Pati Yang wystąpiła jako support przed Depeche Mode, zachwycając publiczność swoją imponującą barwą głosu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fear” (2007)
- „Peroxide” (2007)
- „Flykiller” (2007)
- „B Murphy” (2007)
- „Shine Out Shine Out” (2008)
- „Czy Nie Szkoda Ci” (2008)

FNZ (właśc. Adrian Nowak) DJ i producent z centralnej Polski, wieloletni rezydent w klubie MANGO w Piotrkowie Trybunalskim. Występował w renomowanych klubach na terenie całego kraju. W 2019 roku doszedł do półfinału Mistrzostw Polski DJ-ów. Jest związany z Meloradiem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Kungs vs Cookin' on 3 Burners – „This Girl” (DBL & FNZ Bootleg) (2016)
- „Rhythm is a Dancer” (2020)
- ENZØ x FNZ – „Circus” (2020)
- „Uno Dos Tres” (2021)
- Pitbull – „Hotel Room Service” (FNZ Remix) (2023)
- Tate McRae – „Greedy” (FNZ Remix) (2024)

Formacja Fantazman (Fantazman) zespół w składzie: Paweł Grad (instrumenty klawiszowe), Sebastian Pyłacz i Joanna Świdrak (wokal). Tworzy muzykę alternatywną i elektroniczną. W 2012 roku wydali swój debiutancki album „Tu będę” z tekstami Konrada Cezarego Kędra, łącząc ambientowe brzmienia z elektroniką popową. Od 2013 roku formacja współpracuje z różnymi muzykami, przygotowując nowe aranżacje utworów, covery innych artystów. W 2014 wydali EP „Skomlenie”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zjazd” (2012)
- „Por Favor” (2012)
- „Fanga” (2012)
- „Republika Dobrych Rad” (2012)
- „Skomlenie” (2014)

Fox (właśc. Michał Król) producent muzyki elektronicznej i alternatywnej. Na stałe współpracuje z Marią Peszek i Kayah. Zadebiutował z zespołem „15 Minut Projekt”. W 2010 roku wydał swój pierwszy album zatytułowany „FOX BOX.” Drugi album producencki Focha, zatytułowany „Fox”, to esencja miejskich brzmień wielkich metropolii, które nigdy nie zasypiają. Nagrał wraz z zaproszonymi gośćmi: Pauliną Przybysz, Tomkiem Organkiem (Sofa), Natalią Lubrano, Bunio (Dick4Dick), Marsiją (Loco Star) utwory taneczne z muzyką klubową z najlepszych parkietów Polski i Europy. Artysta współpracuje z wytwórnią Kayax.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Communication Breakdown” (2011)
- Fox feat. Paulina Przybysz – „Go Ahead”
- Fox feat. Marsija- „Hitmaker” (2016)
- Fox feat. Natalia Lubrano- „Whatever”
- Fox feat. Natalia Lubrano – „Farewell”
- Fox feat. Maria Peszek- „The Bomb”
- Fox feat. Organek- „Mind Goes Blank”
- Fox feat. Marsija- „No Lullabies!”
- Fox feat. Marsija- „Leap In Time”
- Fox feat. Novika- „Empty chocolate box”
- „YA-MA-HA”

Foxall projekt muzyki elektronicznej tech-house: Paweł Sowa i Marcin Chumowicz.

Współpracowali z berlińską wytwórnią Underyourskin oraz Cosmic Awakenings z Tulum.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Konnakkol” (2018)
- Foxall - Kayah & Goran Bregovic – „Śpij Kochanie Śpij” (Foxall Remix) (2018)
- Foxall • Deaf Can Dance- „Babel” (2020)
- Foxall & Deaf Can Dance – „Zorba The Greek” (2020)
- Beyhude · Foxall- „Alabora” (Foxall Pale Blue Remix) (2020)
- „Mantola” (2020)
- Foxall · Justyna Biedrawa -,„Proszę Wyp*****ć” (2021)

Fuka Lata projekt elektroniczny z Warszawy: LeeDVD (wokalistka i producentka) i Mio Day (gitara). W 2011 roku wydali swój debiutancki album „Other Sides”. Rok później, z udziałem brytyjskiego saksofonisty Ray Dickaty oraz trębacza jazzowego Kamila Szuszkiewicza, wyprodukowali kolejną płytę „Saturn Melancholia”. Tworzą muzykę techno, house i dub, łącząc ją z poetyckimi tekstami, bez użycia komputera i sampli. Ich hit „Velvet Daze” z 2013 roku zdobył dużą popularność w Polsce. Od 2014 roku występują w berlińskich klubach jako Non-Human Persons.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tainted Love” (2012)
- „Flying Fuka” (2012)

- „Velvet Daze” (2013)
- „Simple Case” (2013)
- „Electric Princess” (2013)
- „Tulips”

Funky Beatz (właśc. Maciej Pustkowski) DJ, remikser i producent muzyki elektronicznej.

Jego największy hit „Make Me Jealous” zgromadził ponad 10 milionów odsłuchów na Spotify.

Artysta zyskał dużą popularność w internecie dzięki remiksom znanych utworów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Make Me Jealous” (2021)
- Funky Beatz, Krzesimir Dębski – „Your Love” (Pogoda w Wilkowyjach Edit) (2024)
- Sevdaliza ft. Pablo Vittar & Yseult- „ALIBI” (Funky Beatz Bootleg) (2024)
- Ian Carey - Redlight (Funky Beatz REMIX) (2024)
- Savage Garden – „To The Moon & Back” (Funky Beatz REMIX) (2024)
- Jimin – „Who” (Funky Beatz Bootleg) (2024)
- Bad Boys Blue – „You're A Woman” (Funky Beatz REMIX) (2024)

Furia Futrzaków zespół synth-popowy założony w 2007 roku w Warszawie przez Kingę Miśkiewicz (wokal) i Andrzeja Pieszaka (instrumenty klawiszowe). Z artystami współpracuje Tomasz „Żaba” Mądzielewski (perkusja) oraz Magdalena Kowalska. W 2008 roku wyszły ich pierwsze utwory: „Nie stało się nic złego”, „Cukier w kostkach”, „Dziękuję bardzo”. W 2010 roku nakładem My Music ukazał się ich debiutancki album zatytułowany „Furia Futrzaków”. Zespół nominowano do nagrody Miazgi w kategorii Odkrycie Roku. W 2013 roku wyszła ich EP „Kalejdoskop”. Ich twórczość bywa porównywana do brzmienia Daft Punk.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nie stało się nic złego” (2010)
- „Cukier w kostkach” (2010)
- „Dziękuję bardzo” (2010)
- „Serce Robota” (2010)
- „Brokat” (2010)
- „Noc wystarczyć ma na dłużej” (2013)

Futro grupa elektroniczna w składzie: Wojciech Appel, Konrad Kucz (producenci) i Novika (właśc. Kasia Nowicka) (wokal, autorka tekstów). Powstała w 1999 roku w Warszawie. Artyści łączyli muzykę elektroniczną z retro popem. Zadebiutowali nagraniem „Where Is the Love” (2000), które znalazło się na płycie „Pepsi Fazy” dołączonej do „Machiny”. W 2001 roku wyszedł ich kolejny singiel „Lovebit”, a rok później następny szlagier „Wyspy”. W 2002 roku ukazał się ich debiutancki album „Futro” z utworami w języku angielskim. Zespół wziął udział w produkcji debiutanckiego albumu Małgorzaty Kożuchowskiej, aktorki znanej z serialu „M jak miłość”, której płyta „W futrze” ukazała się w 2006 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Where Is the Love” (2000)

- Futro Ft. Fisz & Novika – „Wyspy” (2002)
- „Lovebit” (2001)
- „Someway” (2002)
- Novika feat. Futro – „Spacer Po Miłość” (2002)
- „Would Be Easier” (2002)
- „Time to Let Go” (2002)
- „Wojny gwiazdne”

Future Folk zespół w składzie: Stanisław Karpiel-Bułecka (wokal), Matt Kowalsky (instrumenty elektroniczne), Szymon Chyc-Magdzin (skrzypce, wokal). Powstał w 2011 roku. Artyści grają muzykę elektroniczną (dubstep) z elementami folku góralskiego. Swoją pierwszy album „Zbacowanie” (2012) wydali w wytwórni Universal Music Polska. Na krążku znalazły się hity: „Janko”, „Twarda skała”, „Dukaty”. Zespół wystąpił w programie TV Polsat „Must Be the Music- Tylko muzyka”. W 2014 roku zdobyli pierwsze miejsce w konkursie Sopot TOPtrendy Festiwal z utworem „Malinowa dziewczyno”. Drugi album zatytułowany „Zbójnicki after” wyszedł w 2015 roku. W 2018 roku ich piosenka „Krakowiaci i górale” zakwalifikowała się do eliminacji Konkursu Piosenki Eurowizji. W 2024 roku Stanisław Karpiel-Bułecka, dotychczasowy wokalista, ogłosił swoje odejście z zespołu, a jego miejsce zajął Michał Chyc-Olesiok.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „W Murowanej” (2012)
- „Twarda Skala” (2012)
- „Dukaty” (2012)
- „Janko” (2012)
- „Holny Wietrze” (2013)
- „Malinowa Dziewczyno” (2014)
- „Bo Jo Cie Kochom” (2015)
- „Daleki Kraj” (2017)
- „Krakowiaci i górale” (2018)
- „Z ognia z wody” (2019)
- „W czarcim kręgu” (2020)

GIGEE (właśc. Paulina Gielniewska) producentka muzyki elektronicznej zadebiutowała w 2019 roku EP-ką „Reborn Pulse” wydaną przez Katermukke. Wydawnictwo zdobyło dużą popularność na liście Beatport’s Melodic House & Techno Top 100. Talent GIGEE docenił sam Sven Väth. Trzykrotnie gościła w audycji Pete Tong’s Esteemed Radio 1 Essential Mix. Regularnie wydaje muzykę w renomowanych wytwórniach, takich jak Mobilee i Desert Hearts.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Check Mate” (2021)
- „Modus Operandi” (2022)
- „Mind Games” (2023)
- „Is This A Dream” (2023)
- Eli Iwasa · GIGEE- „Juicy Bar” (2024)
- „Babylon” (2024)

Gladius (właśc. Damian Kotwica) producent i kompozytor muzyki elektronicznej dorastał w Anopolu, a później zamieszkał w Belgii. Na początku produkował swoje utwory pod pseudonimem Nishin Verdiano a także Damian K. Artysta zyskał uznanie dzięki swojej produkcji i remiksom dla takich gwiazd, jak Stray Kids, Daft Punk, Iggy Azalea, Avicii, Rita Ora, Hardwell. Współpracował z szanownymi wytwórniami m.in. Universal, Sony, JYP, Spinnin' Records. Jego kompozycje pojawiły się w grach wideo m.in. „Forza” i „Gangstar Vegas” a także w programach telewizyjnych m.in. Teen Wolf i BoJack Horseman.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Nishin Verdiano:

- „Clash Of The Electronics” (2010)
- „Black Pattern” (2010)
- Flaxo-„Retro Cool” (Nishin Verdiano Remix) (2011)
- Nishin Verdiano & Johnny Muse – „Elevate Me” (2011)
- „Fast And Fucked” (2011)
- „Crank” (2011)
- „Tap N' Play” (2011)
- Nishin Verdiano & L.o.k.o. – „Pure” (2011)
- „Evil Spirit” (2011)
- „Silencium” (2011)
- „Oxygen” (2011)
- „The Time Has Come” (2011)
- „Anspielung” (2011)
- „Sour” (2011)
- Nishin Verdiano & AK9–„Bejkon” (2011)
- „Mystical Tree” (2011)
- „Urek & Amard” (2011)
- Nishin Verdiano & Ak9 – „Scumbag” (2011)
- Nishin Verdiano & Johnny Muse – „Innocence” (2011)
- „Nie Pasuje Mi Takie Zycie” (2011)
- „Da Phunk” (2011)
- „Enigma” (2011)
- „Last Island” (2011)
- Nishin Verdiano Present Zdechlamy5z – „Sweep Effect” (2011)
- Nishin Verdiano & Point Zero–„Raw Bastard” (2011)
- Nishin Verdiano & Adam Mansell – „Minimal Kaszanka” (2012)
- Nishin Verdiano & Ak9 – „Stolen From God's IPod” (2012)
- „Moderaptor” (2012)
- Diverson & Soldberg Feat. Nathalia – You've Got The Power (Nishin Verdiano & ak9 Remix) (2012)
- Nishin Verdiano & Ak9 – „Bitch Please” (2012)

Jako Planet Horizon:

- „Fallen Glory” (2024)
- „Just About Here” (2024)
- „Living Fire” (2024)

Goc Przemysław (ur. 1967 roku w Poznaniu) producent muzyczny, kompozytor i multiinstrumentalista. W swojej twórczości łączy elementy world fusion z muzyką elektroniczną. Występował pod pseudonimami: P. Goc, AINU, Titilo. Jego kompozycja „Anatomy Of Sin (Part 3)” znalazła się na składance „Looking East - Electronic East -

Synthesizer Music From Poland”. W 2002 roku teledysk do utworu „Tisbia” był nominowany do nagrody na „Festiwalu Yach Film”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Anatomy Of Sin” (Part 3)

Gogolewski Wojciech (ur. 1953 roku w Zgierzu) kompozytor, aranżer absolwent wydziału jazzu i muzyki rozrywkowej Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Katowicach. Specjalizuje się w kompozycji i grze na fortepianie. Współpracował ze studenckim kabaretem Politechniki Łódzkiej. Był autorem muzyki filmowej m.in. ścieżki dźwiękowej do „Wojny światów – następne stulecie” (współpraca z Józefem Skrzekiem, reż. Piotr Szulkin), „Wodzireja 2” (reż. Feliks Falk) a także muzyki teatralnej. W latach 1989–1998 mieszkał i tworzył w Monachium, gdzie rozwijał swoją karierę muzyczną. Na stałe związany z dwoma zespołami południowoamerykańskimi, współpracuje także z firmą Casio, gdzie programuje nowe systemy akompaniamentu dla elektronicznych instrumentów klawiszowych. Współpracuje z zespołem Janusza Stokłosa oraz gra w triu Phantasmagoria wraz z Mariuszem Bogdanowiczem (kontrabas) i Piotrem Biskupskim.

Golczewski Wojciech (ur. 1980 roku) kompozytor muzyki elektronicznej z Poznania. Napisał muzykę do gier na PlayStation 3: „Linger in shadows” i „Datura”. Skomponował muzykę do filmów: australijskiego „Eraser children”, norweskiego thrillera „Dark Souls” (2013), islandzkiego thrillera kryminalnego „City State”, filmu o wilkołakach „Late phases” i „We are still here”. Ten ostatni był nominowany do nagrody Fangoria Chainsaw Award 2015 w kategorii Best Horror Score.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Overturn” (Massive Action Electronic Hybrid) (2014)
- „Repulse” (Dramatic Electronic Hybrid Drama) (2014)
- „He Comes - Tonight She Comes” (Original Motion Picture Soundtrack, 2016)
- „She Comes - Tonight She Comes” (Original Motion Picture Soundtrack, 2016)
- „Transmission 01 - End Of Transmission” (2016)
- „The Puppet's Dream” (2016)
- „Being Human - Reality Check” (2016)
- „Mohawk” (2018)
- „Transmission 13” (End of Transmission 2 EP, 2018)
- „Aura” (2019)
- „The Thing From The Mists” (2024)

Gooral (właśc. Mateusz Górny) (ur. 1982 roku w Bielsku-Białej) producent. Zdobył dużą popularność dzięki unikalnemu połączeniu muzyki elektronicznej, dubstepu i drum'n'bassu z etnicznymi, góralskimi brzmieniami. Swoją karierę muzyczną rozpoczął w 2003 roku,

tworząc remiks utworu „Whole Lotta Love” zespołu Led Zeppelin, który zajął drugie miejsce w notowaniu Radia Bis. W 2004 roku założył grupę Psio Crew z Maciejem Szymonowiczem (Kamer), która wykonywała muzykę góralską z elementami elektroniki. Ich debiutancka płyta „Szumi Jawor Soundsystem” spotkała się z ciepłym przyjęciem fanów muzyki elektronicznej. Po czterech latach Gooral opuścił zespół, jednak w 2015 roku ponownie go reaktywował. W 2011 roku wydał swoją debiutancką płytę zatytułowaną „Ethno Elektro”. Album zawierał 14 utworów, w tym jeden z największych hitów „Karczmareczka”. W 2014 roku wypuścił kolejną płytę, zatytułowaną „Better Place”, którą stworzył we współpracy ze swoim menedżerem, Łukaszem Adamczewskim. Produkcja ukazała się nakładem jego własnej wytwórni Kardiogram Tunes. W 2015 roku skomponował muzykę do spektaklu teatralnego „Krakowiacy i Górale”. W 2022 roku, po kilku latach przerwy, ponownie wystąpił na scenie, tym razem z Zespołem Śląsk. Producent stworzył projekt Górny, który nawiązuje do technicznych brzmień, od których artysta rozpoczął swoją muzyczną przygodę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Karczmareczka” (2011)
- „Pod jaworem” (2012)
- Gooral i Wiosna – „Dzięki Kubuś (Take Over Me)” (2013)
- Gooral feat. Adrianna- „Khabaya” (2016)
- „BASS STARTER”
- „Closer”
- Gooral · Stanisław Leszczyński- „End of Beautiful Day” (2020)
- GOORAL x PAPRODZIAD feat. STANISŁAW LESZCZYŃSKI – „Wodnika Era” (2021)
- GOORAL x PAPRODZIAD feat. ShataQS- „Cały ten świat” (2021)
- Gooral · Paprodziad-„Rakieta” (2021)
- Gooral · Paprodziad · Iwona Sojka-„Magma” (2021)
- Gooral · Paprodziad-„Czysta woda” (2021)
- Gooral · Paprodziad-„Introspektrum” (2021)
- Gooral · Paprodziad-„Ciemna strona” (2021)
- Gooral feat Stanisław Leszczyński – „Dbaj o Swoją Drogę” (2022)
- Gooral feat SHAMANKOVO – „Feeling is Healing” (2023)

Grande Piano (właśc. Wojciech Piszcz) (ur. 1990 roku w Gdańsku) DJ i producent muzyki elektronicznej, specjalizuje się w muzyce trance. W swojej twórczości łączy brzmienia syntezatorowe z instrumentami, takimi jak pianino, skrzypce, flet, saksofon i gitara klasyczna. Jego pierwszy singiel „Lettera D'Amore” ukazał się 30 października 2017 roku nakładem wytwórni Abora Recordings. Największą popularność zyskał dzięki współpracy z klubem Ekwador Manieczki. Jego utwór „Breath Of The Polish Sea”, wydany w 2020 roku, został uznany przez klub Ekwador Manieczki za hymn imprezy Amsterdam Dance Mission. Artysta współpracował z renomowanymi wytwórniami m.in. Black Hole Recordings, Magic Island.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DreamLife & Grande Piano with. Agata Pasternak – „Never Again” (2021)
- SounEmot & Grande Piano – „Ephemeral Love” (2022)

- Grande Piano & DreamLife – „Shine Of Rays” (2023)
- Grande Piano – „Revival” (André Wildenhues Intro Remix) (2023)
- Matt Bukovski & Grande Piano – „Dance Mission” (2024)
- „Pentagon” (2024)
- Safri Duo – „Played-A-Live & Boca Miami” (Grande Piano Mashup ADM2024) (2024)
- „Trancesphere” (2024)
- Grande Piano vs Iberian vs Calvin O'Commor – „The Silent Cannons” (2024)

Gregor Larsen DJ i producent z Poznania specjalizuje się w gatunkach deep house i house, kierując się mottem: "Let There Be House". Swoją przygodę z miksowaniem rozpoczął występując pod pseudonimem Grzeech.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Jacob A & Neevald – „Everything's Alright” (Gregor Larsen Remix) (2020)
- Jengi – „Bel Mercy” (Gregor Larsen Remix) (2022)
- „Talk The Talk” (2023)
- Gareth Emery & Standerwick feat. Haliene – „Saving Light” (Gregor Larsen Remix) (2024)

Gromee (właśc. Andrzej Gromala) (ur. 1978 roku w Krakowie) DJ i producent muzyczny. W 2015 roku wydał singiel „Follow You”, który zdobył olbrzymią popularność i zyskał status złotej płyty. Rok później ukazały się kolejne znane piosenki „Fearless” i „Spirit”. W 2016 roku artysta podpisał kontrakt płytowy z Sony Music. Gromee na Eska Music Awards w 2017 zdobył nagrodę dla najlepszego DJ-a i producenta. Był supportem przed koncertem Mariah Carey w Polsce. Reprezentował Polskę na Konkursie Piosenki Eurowizji w 2018 roku. Skomponował piosenkę „Light Me Up”, którą zaśpiewał Lucas Meijer. W tym samym roku w Krakowie zorganizował pierwszy w Polsce koncert muzyki elektronicznej w wykonaniu orkiestry symfonicznej – Orcheston. Wzięli w nim udział znani artyści m.in. Reni Jusis, Natalia Szroeder, Mateusz Ziółko, Beata Kozidrak. W 2019 roku rozpoczął współpracę z Martą Gałuszewską. Razem nagrali przeboje „Love You Better” i „Share the Joy”. W 2020 roku zasiadał w komisji jurorskiej wyłaniającej reprezentanta Polski w 65. Konkursie Piosenki Eurowizji oraz 18. Konkursie Piosenki Eurowizji dla Dzieci. Jest autorem hymnu Eurowizji Junior 2020 – „Move The World”. Od 10 września do 12 listopada 2021 roku był jurorem w programie Polsatu Twoja twarz brzmi znajomo. W maju 2023 roku z utworem „Ty i ja”, który nagrał z żoną Sarą Chmiel-Gromalą, zakwalifikował się do koncertu „Premiery” podczas 60. KFPP w Opolu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Gromee Ft. Andreas Moe – „Gravity” (2013)

- Gromee Ft. Wrethov– „Live Forever” (2014)
- Gromee Ft. Mahan Moin- „Spirit” (2016)
- Gromee Ft. Fearless May- „Britt Scheffer” (2016)
- Gromee Ft. Lukas Meijer – „Without You” (2017)
- Gromee Ft. Mahan Moin - „Runaway” (2017)
- Gromee Ft. Sound'n'Grace - „Zaśnieżone Miasta” (2017)
- Gromee Ft. Lukas Meijer – „Light Me Up” (2018)
- Gromee Ft. Jesper Jensen– „One Last Time” (2018)
- Reni Jusis - „Ćma” (Gromee Remix) (2018)
- Golec uOrkiestra & Gromee feat. „Bedoes-„Górą Ty” (2019)
- Edyta Górniak & Gromee – „Król” (2019)
- Gromee - „Share The Joy” (Junior Eurovision) ” (2019)
- Gromee - „Love You Better” (2019)
- Gromee ft. Ania Dąbrowska, Abradab – „Powiedz mi (kto w tych oczach mieszka)” (2020)
- Gromee x Jesper Jensen - „Sweet Emotions” (2020)
- Gromee x INNA – „Cool Me Down” (2021)
- Gromee x Wac Toja x Sara Chmiel x Jan Borysewicz – „Sztuka Latania” (2022)

Groovekojad projekt muzyczny z Gdańska, aktywny od 1999 roku. Liderem grupy był Glenn „Glenskii” Meyer znany z zespołu Blenders. Łączył elementy acid jazzu, big beatu, funku i trance.. W 2000 roku wyszedł ich debiutancki album zatytułowany „Smacznego!” Płyta ta zdobyła nagrodę Fryderyk w kategorii album roku - dance/techno/elektronika a także otrzymała nominację do nagrody w kategorii fonograficzny debiut roku. Promowały ją single: „Funkiusz Budi (Baby-Baby)” i „Panie Kierowniku!”

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Panie Kierowniku!” / „Teksasy Z Trójmiasta” (2000)
- „The tajemnica of Enigma” (2000)
- „Do kupu, do kitu” (2000)
- „Tedě jo!” (2000)

Gudowski (właśc. Tomasz Gudowski) DJ i producent z Jeleniej Góry. Specjalizuje się w muzyce house, głównie deep, progressive oraz electro. Od 2007 roku wraz z przyjaciółmi, prowadzi wytwórnię Phatt Sounds, pod której szyldem ukazał się jego debiutancki album „Progression”. W 2009 roku dołączył do grona artystów promujących produkty dla DJ-ów firmy Native Instruments. W tym samym roku ukazał się drugi album „Darkside Chronicles” w stylu downtempo, dark ambient i industrial techno.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Gudowski – „Close Encounters” (Stardesign Remix)
- Gudowski – „Close Encounters” (Sonic Division Remix)
- „Beach Breeze”
- „Progression”
- Gudowski – „Late Night Trip” (Marcooz Saturday Night Mix) (2007)
- Marcooz & Gudowski – „Idylla” (LoQuai Remix) (2011)

Guiddo Tomasz (właśc. Tomasz Świtała) DJ, kompozytor, multiinstrumentalista, projektant dźwięku, dziennikarz radiowy. Swoje pierwsze doświadczenia jako DJ zdobywał w warszawskich klubach undergroundowych, takich jak Pruderia, Piekarnia i Luzztro. Od 2005 roku prowadzi autorską audycję radiową „Input-Output-Putput” na antenie RadioJazzFM (www.radiojazz.fm). Był członkiem Warsaw Electronic Festival. W 2011 roku wrócił do Berlina i założył swoje studio nagraniowe w Prenzlauer Berg. Stworzył z Sebastianem „Mavinem” Magassoubą house’owy projekt Manhooker. Razem wydali debiutancką EP-kę „Wheels in Motion” W 2014 roku artysta przeprowadził się do Shenzhen w Chinach. Był rezydentem m.in. Pepper Club. Założył VINYLHOUSE Recordstores. W 2020 roku wrócił do Berlina i zaangażował się w Rave The Planet – organizację non-profit, której celem jest ochrona kultury klubowej jako niematerialnego dziedzictwa UNESCO a także przywrócenie ducha Love Parade poprzez nową, wielką paradę techno. Jako projektant dźwięku zdobył liczne międzynarodowe nagrody, od Berlina po festiwale filmowe w Cannes. Założył Fine Coincidence Recordings.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Tomasz Guiddo & Piro feat Arnold Kasar – „When The Night Comes”
- Tomasz Guiddo feat. Kasar – „Hide” (2018)
- Tomasz Guiddo with Nirosta Steel – „Go Back” (Kalabrese Remix) (2019)
- Tomasz Guiddo w/ Rexy & Grzegorz Bojanek – „Narcissist” (2020)
- Tomasz Guiddo & Jimi Tenor – „Where The Wild Roam” (2024)
- Tomasz Guiddo & Jimi Tenor – „Where The Wild Roam” (Erobique Disko Remix) (2024)

Guiltee DJ i współzałożyciel projektu Massif a także jeden z promotorów cyklu DRUMFORMATOR w klubie Transformator we Wrocławiu. Jego sety można usłyszeć zarówno w klubach, jak i na antenie Radia LUZ, gdzie współprowadzi audycję Night Bus. Promuje w niej brzmienia, które określa mianem UK underground dance music. Jest również współzałożycielem wytwórni SPLOT.

Guy Arthur (właśc. Artur Kurzyński) (ur. 1996 roku w Łodzi) producent muzyki elektronicznej. Na początku kariery tworzył pod pseudonimem AK9, stopniowo kształtując swój unikatowy styl i charakterystyczne brzmienie. Przygodę z muzyką rozpoczął od tworzenia bitów w stylu trance w programie DAW Fruity Loops. Później sięgnął po progresywny house i big roomu. Czerpał inspirację od takich artystów, jak Tom Swoon, Audien, Porter Robinson, Maor Levi oraz Myon & Shane 54. Wraz z Tylerem Huntem & Bombs and Bottles wydał „Shadow EP” w 2013 roku. Nagranie zdobyło dużą popularność na liście serwisu internetowego Beatport. W 2017 roku wyprodukował swój debiutancki album „Resurrection”,

a rok później powołał do życia projekt Guy Arthur, który stał się przełomowym momentem w jego artystycznej karierze. Łączył różne style i gatunki muzyki elektronicznej: bass house, future house, trap, future bass. W lipcu 2021 roku, wraz z holenderskim DJ-em Julianem Jordanem, wziął udział w holenderskich preselekcjach „The Netherlandselections” do 27. edycji Eurowizji w Rydze. Zwyciężył i został reprezentantem Holandii. Współpracował z uznanymi artystami z całego świata a byli to: Julian Jordan, Tokyo Machine, Dirty Palm, RetroVision. Nagrywał i wydawał swoją muzykę w prestiżowych wytwórniach: NCS, STMPD, Universal, Warner Music i Actuation Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako ak9:

- Nishin Verdiano & ak9 – „Scumbag” (2011)
- Nishin Verdiano & ak9 – „Stolen From God's IPod” (2012)
- Nishin Verdiano & ak9 – „Angels & Demons” (2012)
- Nishin Verdiano & ak9 – „Bitch Please” (2012)
- Nishin Verdiano & ak9 – „Sun Goes Down” (2012)
- ak9 & Ian Dimare – „Right Now” (2013)
- ak9 & Tyler Hunt Feat. Bombs and Bottles – „Shadow” (2013)
- ak9 & Sikdope – „Dying” (2013)
- Sikdope & ak9 – „Hello” (2013)
- „Anger Games” (2013)
- ak9 & Dave Schiemann – „Stryker” (2014)
- „Scars” (2015)
- „DNCE” (2015)
- Simon Alex & ak9 – „Badlands” (2017)

Jako Guy Arthur:

- Tokyo Machine x Guy Arthur – „GET UP” (2020)
- Guy Arthur feat. Titus – „Get Money” (2020)
- Guy Arthur feat. Alessia Labate – „Stay” (2020)
- Julian Jordan & Guy Arthur – „Let Me Be The One” (2021)
- Retrovision X Guy Arthur – „Don't Give Up” (2021)
- Guy Arthur & Clarx ft. Veronica Bravo – „For Good” (2021)
- Guy Arthur, Jeonghyeon – „Do My Thing” (2024)

Gwóźdź Karol (ur. 1987 roku w Katowicach) poeta, muzyk i kompozytor. Znany jest również pod pseudonimem Nail. Specjalizuje się w muzyce ambient i electro. W 2012 roku wydał płytę „Tamte Czasy” w irlandzkiej wytwórni Psychonavigation Records. W 2019 roku w niemieckiej wytwórni Dominance Electricity ukazał się jego album electro „Revelation”. Do jego produkcji artysta wykorzystał vocoder. Inspirował się muzyką Kraftwerk i Anthonym Rotherem. Był także autorem cyklu imprez Sex With The Machines i Zicherungi, które odbywały się w klubie INQbator w Katowicach.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „1987” (2019)
- „Revelation” (2019)

Half Light grupa elektroniczno -rockowa z Torunia powstała w 2009 roku z inicjatywy: Krzysztofa Janiszewskiego (wokalec), Piotra Skrzypczyka (instrumenty klawiszowe), Krzysztofa Marciniaka (gitara). Porównywano ich do zespołu Depeche Mode. W 2010 roku wydali debiutancki singiel „Take My Hand” nakładem warszawskiej wytwórni MJM Music PL. Rok później ukazał się ich drugi album, „Nowe Orientacje”, inspirowany legendarnym debiutem Republiki „Nowe sytuacje”. Jego promocję wspierały single „Halucynacje” i „Śmierć w bikini”. W 2012 roku ukazał się trzeci album, „Black Velvet Dress”, promowany singlami „Bitter Paris” i „Time”, do których powstały teledyski. Płyta zdobyła tytuł Płyty Roku 2013 w plebiscycie Toruńskie Gwiazdy 2013, wybrana głosami internautów. W 2013 roku ukazał się album „Black Velvet Dance. Remixes”, na którym przyjaciele i znajomi zespołu zremiksowali utwory w tanecznym i clubbingowym stylu. Krążek jest dostępny w wersji elektronicznej. W 2014 roku Half Light wydał kolejny autorski album „Półmrok”, na którym znalazło się 13 electro-rockowych kompozycji, które łączą melancholię z dynamiką, tworząc unikatowy obraz współczesnego człowieka. Album promował utwór „Salto Mortale”, a jego wyjątkowość polega na tym, że jest to pierwsze autorskie wydawnictwo zespołu w całości zaśpiewane po polsku. W 2016 roku ukazała się kolejna ich płyta, „Elektrowstrząsy”, zawierająca 12 elektro-rockowych kompozycji. W 2017 roku wydali swój pierwszy album winylowy zatytułowany „SEPTEM”. W 2020 roku ukazała się płyta CD i LP „(Nie)pokój Wolności”, wydana przez Audio Anatomy. W czasie pandemii zespół nagrał EP „Chcę wyjść ze snu”. W 2023 roku wypuścił album „Od Nowa”, zawierający ambientowe i chilloutowe wersje swoich wcześniejszych utworów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cosmic People” (2009)
- „Take My Hand” (2010)
- „Halucynacje” (2011)
- „Bitter Paris” (2012)
- „Salto Mortale” (2014)
- „Radio Amsterdam” (2015)
- „Kameleon” (2016)
- „Pod napięciem” (2016)
- „Neony” (2016)
- „Wyznanie znalezione w szafie” (2017)
- „Istnieję” (2020)
- „Niech rozgrzeje nas śnieg” (Xmas song) (2023)
- „Horizone” (2024)

Hania Rani (właśc. Hanna Maria Raniszewska) (ur. w 1990 roku w Gdańsku) pianistka, kompozytorka i wokalistka. Ukończyła Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie. Z Dobrawą Czocher jest współtwórczynią projektu „Ciechowski Klasycznie”.

W 2015 roku nagrała album „Biała flaga” z klasycznymi aranżacjami piosenek Ciechowskiego. W 2017 roku, wraz z Joanną Longić, założyła zespół „Tęskno”, który rok później wydał album „Mi”, zdobywając Nagrodę Artystyczną Miasta Torunia im. Grzegorza Ciechowskiego. W 2018 roku nagrała partię instrumentalną i wokalną do piosenki „Drunk” zespołu Kamp!. Rok później ukazała się jej debiutancka solowa płyta „Esja”, za którą zdobyła nagrodę Fryderyka w kilku kategoriach: Album Roku Alternatywa, Nowe Wykonanie (z Melą Koteluk za utwór „Odprowadź (piano version)”, Fonograficzny Debiut Roku i Kompozytor Roku (ex equo z duetem kompozytorskim Dawid Podsiadło/Olek Świerkot). W 2020 roku wydała album „Home”, który zdobył tytuł Płyty Roku w plebiscycie „Gazety Wyborczej”. Na krążku znalazły się charakterystyczne partie syntezatorowe. Jej muzyka pojawiła się w kilku filmach: „Jak najdalej stąd” (2020), „Śniegu już nigdy nie będzie” (2021), „Inni ludzie” (2021), „Śubuk” (2022). W 2023 roku otrzymała Paszport „Polityki” w kategorii „Muzyka Popularna”. W 2024 roku zdobyła nagrodę Fryderyka w dwóch kategoriach: Artystka Roku oraz Producentka Roku. Jest związana z wytwórniami Gondwana Records i Deutsche Grammophon.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Hania Rani & Dobrawa Czocher – „Tak tak to ja” (2015)
- „Sun” (2019)
- „Eden” (2019)
- „F Major” (2020)
- „Glass” (2021)
- „Dancing with Ghosts” ft. Patrick Watson (2023)

Hatti Vatti (właśc. Piotr Kaliński) (ur. 1984 roku) DJ i producent specjalizujący się w muzyce hip-hop oraz dubstep i ambient. Był członkiem takich zespołów, jak HV/NOON, Nanook of the North, Ffrancis, Gówno, Janka. Założył dwie wytwórnie fonograficzne Qunabu i Kanu Kanu. Wystąpił na festiwalach m.in. Auditoriver, Off Festival. W 2014 roku otrzymał nagrodę prezydenta Sopotu „Sopocka Muza” w kategorii Młodych Twórców. Wyprodukował znany utwór „Time For Us” dla rapera Pezeta.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „2K30” (prod. Hatti Vatti, cuty: DJ Panda) (2019)
- „Simple Words” / „Palms” (2012)
- „You” (2011)
- Hatti Vatti Feat. Echo Ranks – „Great” (2011)
- Hatti Vatti feat. VersA – „Love Dub” (2015)
- Hatti Vatti i Lady Katee – „Farba Wszystkich Zdarzeń” (2016)
- Pezet feat. Mary Komasa – „Time For Us” (prod. Hatti Vatti) (2022)
- Hatti Vatti i Es.tereo – „Kolours” / „Forgotten Scores” / „Maps” (2016)
- Snik, Hatti Vatti – „Absence (Hatti Vatti Remix)” (2023)

Hazel DJ (właśc. Michał Orzechowski) (ur. 1980 roku w Warszawie) DJ i producent muzyki klubowej. Zdobył mistrzostwo Polski DMC w kategorii „miksowanie do tańca”. Artysta

współpracował z firmą Pioneer Polska, promując jej produkty. Należy do elitarnej grupy Pioneer DJ's Team. W 2001 roku zdobył tytuł wicemistrza Europy na Mistrzostwach Europy DJ-ów w Niemczech. Był członkiem agencji MDT (Manieczki DJs Team) i rezydentem „Klubu Ekwador Manieczki” (w latach 2004-2005). Artysta przejął w 2006 roku rezydenturę w klubie „Omen” w Płońsku. Gra muzykę: house, electro house, progressive house, trance, hard trance, techno. W 2011 roku wyprodukował pierwszy utwór zatytułowany „I love Poland”. W kolejnym roku skomponował hit „Give Me the Stars”, do którego powstał teledysk. Artysta zdobył nagrodę Dance Music Awards 2013 w kategorii Polska Club DJ. W 2014 roku z Qlpa wydał singiel „Let's do this”. W 2015 roku związał się z wytwórnią Ultra Records, która zaczęła popularyzować jego muzykę na całym świecie. Rok później wyprodukował następne przeboje, „Sunshine” i „Get down” z Adrimą. Jego muzykę remiksował słynny DJ z Niemiec CJ Stone. Hazel zdobył przydomek „Najszybszych Rąk Europy” dzięki wyjątkowej technice gry.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Weź Pigułkę”
- „I Love Poland” (2012)
- Hazel Feat. Lunar – „Give Me The Stars” (2012)
- Hazel & QLPA – „Let's do This” (2014)
- „Odlot”
- Hazel & Damien – „Bitch!” (2015)
- „PKP” (2016)
- „Jadą Świry Jadą” (2016)
- Hazel & Adrima – „Get Down” (2016)
- „Sunshine” (2017)
- Hazel Feat. M C Sherlock – „Are You Ready” (2018)
- „Big City Life” (2019)
- Hazel x Adrima – „Slide 2 The Vibe” (2019)
- Max Marinacci Feat. Hazel - „Get the mood right” (2019)
- „Dawaj Dawaj” (2024)

Holdman Gary (właśc. Szymon Krzywosz) producent i DJ, którego pierwsze single ukazały się nakładem wytwórni RELAX2000 oraz Ware. W 2015 roku założył w Poznaniu label International Day Off. W jego wytwórni swoje produkcje opublikowali m.in. Jacek Sienkiewicz, Michał Wolski i Kuba Sojka. Dzięki swojej wszechstronności jego utwory trafiły do setów takich artystów, jak Sven Väth, Laurent Garnier, DVS1, Ben Klock, Marcel Dettmann. W 2023 roku, razem z Kubą Sojką i We Call It Voight-Kampff, założyli Kantrasta Records, której celem jest budowanie międzypokoleniowego mostu na scenie techno.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Musical Gili” (2017)
- „Celina” (2019)
- „Lazarus” (2019)
- „Tama” (2019)
- „Natan” (2021)
- „Spring 2004” (2021)
- „Tanami” (2022)
- „URA87” (2022)

- „NAT20” (2022)
- „Way” (Vril Remix) (2023)
- „Samuel” (2023)
- „Way” (2023)
- „Tribe” (2024)
- „Kolce Z Agawy” (2024)

Horn Krzysztof (właśc. Krzysztof Rzeźnicki) (ur. 1977 roku) producent muzyczny. Z Konradem Jakrzewskim założył grupę elektroniczną Remote Spaces. Wspólnie tworzyli muzykę inspirowaną klasycznym stylem berlińskiej szkoły z lat 70-tych. Po zawieszeniu działalności zespołu w 2006 roku rozpoczął solową karierę. Łączył muzykę elektroniczną szczególnie ambientową z nowymi brzmieniami i instrumentami takimi jak didgeridoo. Wspólnie z Humanem Errorem (właśc. Rafał Kuczyński) skomponował muzykę do filmu animowanego „Awiator”. Utwór ten zdobył nagrodę w konkursie 4fun.tv. Horn uczestniczył w nagraniu płyty „Góralsko Siła” zespołu Trebunie Tutki. W 2011 roku wydał razem z Polarisem (właśc. Jakub Kmieć) album „Collision”. Współpracował z takimi artystami, jak: Human Error, Paul Lawler, Polaris, Odyssey, Konrad Kucz, Trebunie Tutki, Goana Project.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Procession (White Heart)”
- „The Road”
- „Croatia”
- „Emperor”
- Krzysztof Horn - „Rubik's Cube” ft. Polaris (2005)
- „Kosmolot”
- „Martian Sailing Vessels” (2013)

Hot Months zespół muzyki elektronicznej z Ostrowa Wielkopolskiego w składzie: JJ (właśc. Joanna Jackowiak) (wokale), Loverdozed (właśc. Mariusz Czelný) (syntezy, perkusja), 3 14 PM (właśc. Piotr Marcinkowski) (gitara, instrumenty klawiszowe), Yohi (właśc. Mateusz Nowak) (perkusja). Łączą muzykę elektroniczną z elementami indie rocka. Byli związani z wytwórnią Osterdam Records. Ich występ na festiwalu Scenes Coeur d’Europe 2013 we Francji został entuzjastycznie przyjęty przez publiczność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Blind” (2014)
- „Adam & Eva” (2014)
- „Fading” (2014)
- „N.Y.” (2014)

Hot Rain projekt elektroniczny ze Szczecina, aktywny od 2002 roku powstał z inicjatywy lidera grupy Mariusza Skarbińskiego (instrumenty klawiszowe), Igi Prymus (wokale) i Mateusza

Kwiatkowskiego (wokal, gitara). W swojej twórczości łączą analogowe i cyfrowe syntezatory, tworząc muzykę w gatunkach: darkwave, synthgothic, darkpop, futurepop, synthpop, new romantic, electropop. Inspirowali się takimi zespołami, jak Dead Can Dance, Massive Attack, Faithless. Ciekawe teledyski do ich utworów: „For your peace” (2003) i „Electric Love” (2003) przyniosły im dużą popularność. W wytwórni Atum Records wyszła ich EP „Crown of Emotions” (2007). Album „Rights Of Love” z 2008 roku zasługuje na szczególną uwagę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „The Past” (2007)
- „New Era” (2008)
- „Sin” (2013)
- „Ty wiesz” (2018)
- „Mosty” (2019)
- „Limit” (2019)
- „Przestrzeń” (2019)
- „I Breathe” (2020)
- „Wojna myśli” (2021)
- „Nie jestem sobą” (2021)
- „Obojętność” (2024)

HouseEssence (właśc. Jakub Stompor) DJ i producent, remikser. Tworzy muzykę w stylach: house, tech house, progressive house, deep house, trap, dubstep.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sound Of Destruction” (2011)
- „Invaders” (2011)
- „Adele” (2011)
- Dastin & HouseEssence – „What We Like” (2012)
- „That Before” (2012)
- „Bounce” (2013)
- Chris Malinchak – „So Good To Me” (HouseEssence Remix) (2014)
- Coldplay & Big Sean – „Miracles (Someone Special)” (HouseEssence Remix) (2017)
- „Shira” (2018)
- HouseEssence – „Love Me” (Wellman Remix) (2014)
- Duke Dumont feat. Jax Jones – „I Got You” (HouseEssence Remix) (2014)
- HouseEssence – „I Will Find You” (2014)
- „Agnes” (2016)
- Popek X Matheo – „Wodospady” (HouseEssence Remix) (2018)
- C-Mos – „2 Million Ways” (HouseEssence Remix) (2018)
- „Love Me” (2013)
- Lady Gaga, Bradley Cooper – „Shallow (A Star Is Born)” (HouseEssence Remix) (2019)
- The Weeknd – „In Your Eyes” (HouseEssence Remix) (2020)

HUBERT-S (właśc. Hubert Smich) DJ i producent muzyki klubowej. Zyskał dużą popularność dzięki utworom, takim jak „Your Lipps”, „Remakes”, „Perfect Push It”, „Bucky Done Gun 2011” oraz singlom „Go!”, „Drop Da Bass” i „Ibiza”, które wydał pod pseudonimem Alex Legarto. Jego produkcje zdobyły szerokie uznanie, zajmując czołowe miejsca na listach przebojów Top 30 Dee Jay Mix Club oraz Top 30 DJ Promotion. W 2023 roku ukazał się singiel „It’s Over Now”, który zdobył dużą popularność, pojawił się również w programie Top 50 Disco na 4 Fun Dance TV. W 2024 roku powrócił z singlem „Better With U”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Better With U” (2024)

Jako Alex Legarto:

- „Go!”
- „Drop Da Bass” (2014)
- „Ibiza” (2017)

Hubertuse DJ (właśc. Hubert Kwartnik) (ur. 1977 roku w Wadowicach) DJ i producent muzyczny. Od 1999 roku był rezydentem w klubie Energy 2000 w Przytkowicach. Wraz z DJ-em Thomasem, jako Energy DJ's Team, zadbali o muzyczny wizerunek tego klubu. Jest współproducentem promocyjnych płyt „Energy Mix”, na których również udziela się wokalnie. W 2004 roku jako DJ zdobył tytuł wicemistrza Polski na „Mistrzostwach Polski Dj-ów i Prezenterów Dyskotekowych”. Wspólnie z DJ-em Maxem Farenthide (właśc. Adrian Nogły) założył dwa projekty Bounce Inc. i Disco Superstars. Swoje sety prezentował w klubach na całym świecie, zdobywając międzynarodową popularność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wham bam”
- „Ubap 2007”

Human Error (właśc. Rafał Kuczyński) (ur. 1982 roku na Rotmance) muzyk i producent muzyki ambient. Komponuje muzykę, wykorzystując komputer oraz klawiaturę sterującą do tworzenia dźwięków. W 2003 roku wydał album „Battery Farm” w wytwórni Requiem Records w Piasecznie. Rok później ukazała się jego kolejna płyta „Tajemnice Ludzkiej Dłoni”. W 2003 roku wygrał konkurs serwisu internetowego Syntezatory.pl na najlepszy remiks utworu. Kolejny sukces odniósł w 2004 roku podczas „Przeglądu Europejskiej Sztuki Internetowej” w Gdańsku, organizowanego przez Dom Współpracy Polsko-Niemieckiej, gdzie został zaproszony do zaprezentowania swojej twórczości. W 2005 roku skomponował muzykę do filmu „TamiTu” (w reż. Michała Dawidowicza), „Awiator” z (Krzysztofem Hornem). Ten ostatni utwór przyniósł mu nagrodę w konkursie 4fun.tv. Kompozycje Kuczyńskiego pojawiły się w soundbooku do książki „Eden Park” Jaume Hanbei. Jego muzyka trafiła na ścieżkę dźwiękową do czeskiej gry komputerowej „Until Im Gone” autorstwa Faraway Studios. Artysta wziął udział w projekcie muzycznym „Contemporary Electronic Soundscapes” (CES), który popularyzuje polską muzykę elektroniczną.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cycle Of Life” (2004)
- „Lemuria” (2004)

Humaniztikz projekt muzyki elektronicznej z Warszawy, aktywny od 2003 roku. Jego twórcą był Martin Tigermaan (właśc. Marcin Grzegorz Chmarzyński). Do zespołu należeli: Platoon, Marcin "Nuta" Żurawicz, Red, basista Bartek "Bartozzi" Wojciechowski, wokalistka Joanna "Lady K." Kowalczyk. Łączyli muzykę elektroniczną z rapem, soulem i funkiem. Ich piosenka „La disco” zdobyła nominację do nagrody na Festiwalu Polskich Wideoklipów „Yach Film 2004”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Humaniztikz feat. RED & Lady K - „La Disco” (2003)
- Numer Raz - „Zazdrość” (Humaniztikz RMX) (2024)

Husky zespół muzyczny z Wrocławia: Patrisia (właśc. Patrycja Hefczyńska) (wokal) znana z zespołu Ószibarack, Jacek Dojwa (produkcja) z grupy Aural Planet. Duet rozpoczął swoją działalność w 2001 roku. Później do kapeli dołączyli kolejni artyści: Damian Pielka (gitara), Michał Mioduszewski (perkusja). Ich debiutancki singiel „Chaos Chaos In My Head” zdobył dużą popularność w stacjach radiowych. Piosenka znalazła się na składance „Transheteroelectro” promowała młodych artystów klubowych. W 2002 roku wydali swój debiutancki album w klimatach trip-hop zatytułowany „Czy słyszysz?”. Z płyty pochodziły single, które doczekały się teledysków, „Melodia i sznur” i „Piosenka nienasycona”. Drugi album grupy zatytułowany „Zgadnij” wyszedł w 2006 roku. Rok później nagrali album „Igloo”, który zawierał remiksy. Zespół był związany z wytwórnią 2.47 Production.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Czy Słyszysz” (2002)
- „Indianka” (2002)
- „Melodia i sznur” (2002)
- „Ikjoi” (2002)
- „A może anioł” (2002)
- „Piosenka nienasycona” (2002)
- „Iskrzy Iskrzy” (2006)
- „Niue” (2006)

I.GOT.U (właśc. Adam Skrzypiec) DJ, wokalista, autor licznych remiksów i autorskich produkcji. W 2017 roku założył FRKNTN wytwórnię płytową, która łączy polskich, ale i światowych artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „#BADBWOI” (2016)
- „Straya” (2016)
- „#F***YOU” (2016)
- „Instant Moments 2k16” (2016)
- „Darkest Light 2k16” (2016)
- DNF · I.GOT.U- „Sick” (2017)

- „Moskau” (2018)

Indecent Noise (właśc. Aleksander Stawierej) DJ i producent muzyki elektronicznej, specjalizujący się w gatunku trance. Był współorganizatorem wydarzenia „Lifestream” w Warszawie. Zadebiutował w 2006 roku, wydając remiksy utworów Viscida. Później podpisał kontrakt ze znanymi wytwórniami Neuroscience Recordings, i Kerf Music. W 2008 roku zwyciężył w konkursie remiksów Wildfires, organizowanym przez Communicate Recordings. W 2010 roku nawiązał współpracę z agencją Audio Religion. Wspólnie z P.A.F.F. pracował nad projektem Slavic Force. Prowadzi swoją comiesięczną audycję „Noise Sessions”, emitowaną na Trance.fm, PureSound.fm i Discover Trance Radio, a także regularnie gości w audycji „Radio Bosh” na afterhours.fm. Występuje także pod pseudonimem Baltic Sea Beach Club, tworząc balearic house i Noice Tek, gdzie eksploruje brzmienia hard trance i techno.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Indecent Noise x Noire Lee – „Sunglasses At Night” (2020)
- „Acid Alarm” (2023)
- Indecent Noise · Noire Lee- „Sunglasses at Night” (DISCO19 Remix) (2023)
- „Don't Let Go” (2023)
- „The Bells” (2024)
- „Dreams” (2024)
- „Don't Go”
- Indecent Noise · Steve Dekay- „Last Night In Barcelona” (2024)
- „K Is Dead” (2024)
- Scooter – „Hyper Hyper” (Indecent Noise Remix) (2024)
- Gigi D'Agostino – „Bla Bla Bla” (Indecent Noise & onTune Remix) (2024)

Indecorum (właśc. Maciej Cyfra) DJ i producent muzyczny z Krakowa, specjalizujący się w muzyce techno, hardcore techno, hardstyle, rave. Wystąpił na wielu festiwalach w Polsce i za granicą m.in. Teletech Festival. Do 2020 roku organizował kultową serię imprez Ekwador 2000. Wyprodukował do tej pory trzy albumy: „Lolcore of Poland” (2015), „Sanctus” (2020), „Millennium” (EP, 2024).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Give Me Some Chicago House” (2014)
- „Na zakręcie” (2015)
- „Aleja Rejwu” (2015)
- „Internetowy sen” (2015)
- „Idę wciąż do Ciebie” (2015)
- „Jest taki samotny dom” (2015)
- „Piosenka Księżycowa” (2015)
- „Hard Potter” (2020)
- „Sanctus” (2020)
- „Fire In My Body” (2020)
- „Falkor's Return” (2020)
- „Lost In Techno” (2020)
- „Sims 2000” (2020)
- „Babushka” (2022)

- „House Me Hard” (2022)

Inox DJ (właśc. Waldemar Kaczmarek) DJ, producent i remikser z Leszna, od ponad 20 lat doskonale znany na polskiej scenie klubowej. Razem z Marcinem Żyskim prowadził kultową audycję klubową EUFORIA najpierw w leszczyńskim Radiu Elka, a później w poznańskim Radiu Planeta. Jako prezenter Radia Elka kontynuuje swoją pasję do muzyki elektronicznej. Jest właścicielem wytwórni Xoni Records, twórcą i gospodarzem podcastu Xoni On Air a także prezenterem 4FUN Dance w programie Party Room TV. Jego innowacyjny projekt Xoni Orchestra to unikalne połączenie DJ-a, orkiestry dętej i wokalistów, tworzące niezapomniane muzyczne widowisko. Artysta prowadzi XONI DJ School, szkołę dla początkujących miłośników muzyki a także organizuje XONI Festival, wydarzenie, które integruje pasjonatów świata DJ-skiego.

Oto najpopularniejsze utwory:

- DJ Inox feat. Nick Sinckler – „Time To Shine”(2014)
- DJ Inox & Nick Sinckler – „Light Up The Night” (Inox Future Remix) (2015)
- DJ INOX · DNF · Vnalogic · Ania Deko- „Summer” (2016)
- DJ Inox & Nick Sinckler feat. Kayah- „Na Językach” (2016)
- DJ Inox · Nick Sinckler- „Music Will Save The World” (2020)
- DJ Inox · 2sher · Lexxus MC · Majki- „Butterfly” (Majki Remix) (2022)
- Hazel · DJ Inox · Clubbeat- „On The Run” (2023)
- DJ Inox · Pol PL · Bronx7 · J&G- „Letni” Vibe (Remixes) (J & G Remix) (2024)
- DJ Inox · 2Sher · Justine Berg- „Bo Ja Szukam w Tobie” (2024)
- „Lonely Night” (2025)

Irvin DJ (właśc. Tomasz Ciupak) (ur. 1989 roku w Bydgoszczy) DJ i producent muzyczny specjalizujący się w brzmieniach techno, house, tech house, electro house oraz EDM. Rezydent klubu Million we Włocławku, regularnie występujący na imprezach w całej Polsce i za granicą. Współpracuje z agencjami DJ-skimi Integra, E-ventshow i Best Party. Jest także członkiem kolektywu Free On Stage. Jeden z ich utworów trafił na ścieżkę dźwiękową do filmu promującego czołowy polski klub SODA 2.0.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Get Up”
- Sound Players – „Omega” (DJ Irvin Remix) (2002)
- DJ Boldy – „Rock The Place” (DJ Irvin Remix)

JAAA! projekt elektroniczny powstał w 2013 roku w składzie: Marek Karolczyk (z duetu Napszyklat), Kamil Pater (grał w grupach Contemporary Noise Quartet, Quintet i Sextet), Miron Grzegorkiewicz (tworzył muzykę w zespole Daktari), Karolina Głusiec (oprawa wizualna koncertów grupy). Nagrywali muzykę przy użyciu syntezatorów, samplerów i gitar. Do tej pory wydali dwa albumy „Remik” (2015) i „Bujillo” (2018), które wyszły w wytwórni

Sadki Rec. Wyprodukowali remiksy utworów młodych polskich artystów elektronicznych, takich jak Baasch i Oxford Drama.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Spook” (2015)
- „Arsenio” (2015)
- „Zamek” (2015)
- „VOR” (2015)
- „Remik” (2015)
- „507” (2016)
- „Marc”
- „Nap Nap” (2018)

Jabłoński Michał (Yablon) DJ i producent muzyki elektronicznej, specjalizujący się w stylu ambient, techno i house. W 2007 roku po raz pierwszy zaprezentował swoje utwory w klubie No Mercy podczas cyklu imprez „Horry Tone”. Wystąpił w telewizji w programie The Voice of Poland na antenie TVP2. Wydał kilka ciekawych albumów „Slate Virtual” (2013), „Dark Matter” (2020), „Humanity” (2020), „Around Milky Way”. Artysta współpracuje z wytwórnią Minicromusic, realizując tam swoje projekty muzyczne. Współtworzy, wraz z Pawłem Zawadzkiem (Weld), duet o nazwie RØOM 23. Grał w wielu warszawskich klubach m.in. Znajomi Znajomych, Skrawek, Luzztro, Tomba Tomba, CDQ, M25, Nowa Jerozolima i 1500m2.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bukowe” (2010)
- „Colour” (2014)
- „Apple Juice” (2014)
- „Chimaera” (YYYY Remix) (2017)
- „Sinister Mistery” (2017)
- „Wrath” (2018)
- „Find God” (2018)
- „Post Human Being” (2018)
- „Gray Fox” (2018)
- „Uncertain Call” (2018)
- „1 SD” (2019)
- „Sun” (feat. D I D) (2020)
- „Saturn Strings” (2021)
- „Kiedyś Wejść” (2021)
- „Mexico – 1974” (2021)
- „C-137” (2021)
- „Dr. Emmett Brown” (2022)
- „Crying Wolf” (2023)

Jacaszek (właśc. Michał Jacaszek) (ur. 1972 roku w Mrągowie) kompozytor, producent muzyki elektroakustycznej i elektronicznej. Łączy ambient, muzykę klasyczną i muzykę konkretną. W latach 1997-2003 prowadził autorską audycję w studenckim Radiu Sfera w Toruniu. W 1999 roku, we współpracy z poetą Waldemarem Ślęfarskim, wydał swoją pierwszą płytę zatytułowaną „Waldemar Ślęfarski – wiersze zmieszane 1996-99”. W 2004 roku

w wytwórni Gusstaff Records wyszła następna jego produkcja „Lo-Fi Stories”. Rok później wyprodukował album „Sequel” z poetką i wokalistką Miłką Malzahn. W 2006 roku razem ze Stefanem Wesołowskim wziął udział w projekcie pt. „Kompleta”. Artyści połączyli tekst modlitwy brewiarzowej, śpiewanej przez dwoje wokalistów, z kwartetem smyczkowym i elektroniką. W 2008 roku nagrał album „Treny”, a rok później „Pentral”. Artysta wydaje swoje produkcje również w USA, w Wielkiej Brytanii, w Norwegii, w Holandii. Należy do Polskiej Akademii Filmowej i do Stowarzyszenia Muzyki Elektroakustycznej. Jest twórcą unikalnej techniki samplingu - muzykotroniki. Korzysta z archaicznych nagrań i dźwięków wydawanych przez zabawki, instrumenty i szczątki znalezionych mechanizmów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Lament” (2008)
- „III” (2008)
- „Rytm to Niesmiertelność” (2008)
- „O Ma Żałości !” (2008)
- „Żal” (2008)
- „Orszula” (2008)
- „Elegia” (2011)
- „Daffodils” (2017)
- „Twelve Years” (2020)

Jay Bae (właśc. Arkadiusz Żabiński) DJ i producent muzyki elektronicznej. Zdobył rozgłos dzięki trance'owemu hitowi „Mystical Waves”. Artysta wydał kilka albumów, z których największą popularność cieszyły się: „Nothing But The Truth” i „You Gotta Know”. W 2023 roku wystąpił na Malta Garden Festival.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Mystical Waves” (2009)
- „You And I” (2013)
- „Nothing But The Truth” (2016)
- Jay Bae & Tahoeca – „Stay” (2022)

Jazxing projekt DJ-ski i producencki: Mateusz Filipiuk i Jakub Sautycz. Artyści specjalizują się w muzyce house. W 2016 roku zadebiutowali nagraniami: „KS Gruv” i „The Coast”. W 2022 roku wydali album „Pearls Of The Baltic Sea” w brytyjskiej wytwórni Higher Love Recordings. Ich autorskie utwory i remiksy ukazały się m.in. nakładem The Very Polish Cut Outs, Polena Recordings, Father And Son Records And Tapes Maćka Sienkiewicza.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „K.S. Gruv” (2016)
- „The Coast” (2016)
- „Midnight Stand” (2018)
- „Artifacts” (2022)
- „W Uścisku” (2022)
- „Fala” (2022)
- „Harbor Dub” (2022)

Joana (właśc. Joanna Tomczak) producentka i DJ-ka z Poznania. W 2013 roku wyprodukowała pierwszą EP-ke „Save Your Tears” nakładem labelu Rec. Out. Od 2015 roku prowadzi klub Tama. Organizuje wielkie imprezy klubowe.

Job Karma grupa z Wrocławia powstała w 1997 roku w składzie: Maciej Frett (ur. 1973), Aureliusz Pisarzewski (ur. 1974), Jacek Groszek (ur. 1973). Tworzyli muzykę postindustrialno-ambientową, wykorzystując generatory dźwięku oraz analogowo-cyfrowe instrumenty elektroniczne. Oprawą wizualną ich występów zajmował się Arkadiusz Bagiński (ur. 1969), który tworzył unikalną atmosferę podczas ich koncertów. Ich występy na żywo uświetniał projekt „Rytuał”, w ramach którego łączyli muzykę z prezentacjami filmowymi. Od 2001 roku Maciej Frett i Arkadiusz Bagiński organizują Industrial Festival we Wrocławiu. Album „Strike” z 2005 roku zawierał cover utworu „Radioactivity” zespołu Kraftwerk oraz remiks „I’ll Watch You Drown” autorstwa Matta Howdena. Ich ostatni longplay „Society suicide” wyszedł w 2014 roku nakładem Requiem Records oraz wiedeńskiej Klanggalerie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „System” (2000)
- „Tension” (2002)
- „June” (2003)
- „Ecce Homo” (2004)
- „Hydroxizium City” (2005)
- „Tschernobyl-Imperium's collapse” (2005)
- „TerrorVizja” (2008)
- „Blackout” (2014)
- „Oil” (2014)

John Joanna (ur. 1983 roku w Częstochowie) projektantka i producentka muzyki elektronicznej. W swojej pracy twórczej koncentruje się na malarstwie, performansie, fotografii oraz instalacjach dźwiękowych. Jest związana z wytwórnią Biophon Records, prowadzoną przez Geira Jenssena. W 2018 roku wydała swoją debiutancką płytą „No End” w polskiej wytwórni Bocian Records.. Drugi album „Lynx” nagrała we współpracy z Burkhardem Stanglem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Here Warmth Is Transmitted” (2018)

Jonatan (właśc. Jonatan Chmielewski) (ur. 1994 roku w Szczecinie) producent muzyczny, DJ, wokalista, multiinstrumentalista. Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych producentów w branży. Współpracuje z czołowymi raperami. W 2017 roku razem z Mafia Mike stworzył

duet MIYO, który w 2021 roku wypuścił swój debiutancki album zatytułowany „MIYO”. W 2023 roku wspólnie z Opałem wydał album „Pierwsza jesień bez depresji”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Zarzycki – „Blef” (prod. Jonatan) (2022)
- Opał x Jonatan ft. Kielas- „ZNAK” (2023)
- Gibbs · Jonatan · 4Money- „Stan” (2023)
- Opał x Jonatan – „MADRYT” (2023)
- Opał x Jonatan ft. Gibbs- „MAGNOLIA” (2023)
- Gibbs – „Samotność” (2023)
- Gibbs ft. Kielas – „Czarna Róża” (2023)
- Gibbs – „Zawsze chciałem” (2023)
- Gibbs ft. Opał – „DRIVE” (2024)
- Jonatan x @bletka x Gibbs – „Róż” (2024)
- Opał x Gibbs – „MOOD” (2024)
- Gibbs ft. Szpaku – „Czerwone łyzy” (2024)
- Opał x Gibbs – „POD PRĄD” (2024)
- Filipek x NEL – „Będzie jaśniej” (prod. Jonatan) (2024)
- Jonatan x Gibbs – „Jackpot” (2024)
- Jonatan x ReTo – „Opium” (2024)
- Jonatan x Louis Villain – „WiFi” (2024)
- ReTo ft. Jonatan – „Dzikie Psy” (2024)
- Opał x Jonatan ft. Polska Wersja- „ZBYT RZADKO SIĘ MODLĘ” (2024)

Jóga zespół z Katowic powstał w 2013 roku w składzie: Rafał Skowroński i Kamil Łukasiuk. Jego nazwa nawiązuje do tytułu utworu „Jóga” islandzkiej piosenkarki Björk. Artyści tworzą muzykę łączącą elementy alternatywne z elektronicznymi i folkowymi brzmieniami. W 2014 roku wydali swój mini album zatytułowany „Skin”. Rok później zdobyli pierwsze miejsce w konkursie Converse Rubber Tracks, co umożliwiło im nagranie albumu w renomowanej wytwórni Hansa Tonstudio w Berlinie. W 2016 roku wypuścili piosenkę „Hero”. Ich następną kompozycja „Cztery” wzięła udział w konkursie „Debiuty” w ramach Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu (2016).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cztery” (2014)
- „Fire” (2014)
- „I can stay (2015)
- „Pod prąd” (2016)
- „Hero” (2016)
- „Gasnę” (2019)

Juras (właśc. Jerzy Gruszczyński) kompozytor i wykonawca muzyki elektronicznej, grafik, poeta. Jest najbardziej znany z utworu „Suita Małomiasteczka” oraz kompozycji z cyklu „Medytacje Tatrzańskie” i „Suita Ekologiczna”. W ramach cyklu „Elektroniczne Zaduszki” w Zakopanem występował z córką Kingą Gruszczyńską (skrzypce) i Joanną Najbor (wiolonczela). W latach 1994–2006 prowadził cotygodniową godzinną audycję o muzyce elektronicznej „Elektroniczne nastroje” na antenie radia Alex–Podhale.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Halny Walczyk” (1995)
- „Jaskiniowe improwizacje” (2014)
- „Byli chłopcy byli; słowa i muzyka góralska”
- „Za smyntarnom bramom; do muzyki góralskiej”
- „Niebo pełne gwiazd”
- „Przelot nad Tatrami”
- „Leśna zaduma”
- „Groza gór”
- Jerzy „Juras” i Kinga Gruszczyńscy - „Na skalnej gran”
- „Mała modlitwa”

Justka Ewa producentka muzyki elektronicznej. Założyła firmę Optotronics, w której projektuje wysokiej klasy syntezatory i sekwencery. Współpracuje m.in. z Jaysonem Haebichem i Mannim Dee. Wydała płytę „Acid Smut” nakładem Fractal Meat, wytwórni Grahama Dunninga. Obecnie mieszka w Londynie, gdzie wykłada elektronikę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „You Are Repeating Yourself Indeed”
- Manni Dee feat. Ewa Justka- „London Isn't England”
- „16 different minds”

Kajko (właśc. Przemysław Wojdan) (ur. 1986 roku w Gdyni) producent i DJ, specjalizujący się w muzyce techno i house, działający od 2010 roku. Organizował cykl imprez „Zaćmienie” na Pomorzu. Występował w takich klubach, jak sopocki Sfinks700, poznański Projekt LAB oraz warszawski Luzztro.

Kalwi & Remi projekt DJ-ów i producentów: Kalwi (właśc. Krzysztof Kalwat), Remi (właśc. Remigiusz Pośpiech). Aktywny od 2003 roku. Tworzą muzykę klubową, trance i dance, łącząc je z różnorodnymi eksperymentalnymi stylami elektronicznymi. W 2004 roku wystąpili na Viva Club Rotation w Lesznie, gdzie byli supportem przed DJ-em Tiësto. W 2005 roku wydali swój pierwszy album „Kalwi & Remi in the Mix Vol. 1”, na którym znalazły się remiksy piosenek innych artystów a także dwa ich premierowe utwory: „El Ninio” i „Explosion”. Ten ostatni szlagier zdobył dużą popularność w wielu klubach. Rok później wytwórnia My Music wydała ich album „Always in Trance”. Krążek osiągnął sukces komercyjny nie tylko w Polsce, ale i za granicą. W tym samym roku byli supportem przed koncertem Sonique w Londynie. Duet wyprodukował następny album z mikсами „Kalwi & Remi and Friends Vol. 2”, na którym znalazł się ich super hit „Imagination”. Prowadzili swój program w Radio Eska oraz audycje muzyczną w rozgłośniach RMI FM i Kiss FM. W 2007 roku wydali album zatytułowany „Electro” z przebojem „Made in USA”. W tym samym roku wystąpili na głównej scenie podczas koncertu Stadium of Sound na stadionie poznańskiego Lecha. Pod koniec 2007 roku

wydali podwójny album „4Play”, a w 2008 roku zremiksowali utwór „Nie będę Julią” zespołu Wanda i Banda. Wyprodukowali piosenkę „Victory” dla klubu piłkarskiego Lech Poznań. W 2009 roku duet gościł na festiwalu Midem w Cannes. Zaprezentowali piosenkę „Lips”, którą zaśpiewała Gosia Andrzejewicz. W tym samym roku ukazały się single: „Stop (Falling Down)” i „Find You”, które podbiły listy przebojów w naszym kraju. W 2010 roku ich kompozycja „Kiss” została zaprezentowana na Bydgoskim Hit Festiwalu. Z Afriką Islamem (Mr. X) nagrali piosenkę „Girls”, do której powstał ciekawy teledysk. Utwór stał się hitem zarówno w klubach, jak i w polskich stacjach radiowych. W 2011 roku wydali swój drugi album „Kiss Me Girl”. Na krążku znalazł się utwór „You and I”. W 2018 roku premierę miał ich utwór „Unbreakable”, który zajął drugie miejsce na Popliście radia RMF FM. W 2020 roku, podczas pandemii COVID-19, stworzyli 24-odcinkowy projekt „Historia polskiej muzyki klubowej i sztuka dj'ingu”, w którym opowiedzieli o kulturze klubowej w Polsce, zaprezentowali najważniejsze utwory i przeprowadzili wywiady ze znaczącymi postaciami muzyki elektronicznej. Nagrali również utwory, takie jak „Pandemia”, „Antivirus”, „Night Vision”, „Energy Emission”, „Paradise”, „Flashlight”, „Can Nobody Stop Us Now”, „I Need U” oraz „Rajasthan”. W 2023 roku zagrali godzinny set na przyjęciu z okazji 25-lecia klubu „Ekwador” w Manieczkach. W tym samym roku nagrali utwór „Żyj mocno” z chórem Sound'n'Grace oraz nawiązali współpracę z zespołem Guzowianki, z którym stworzyli remiks „Explosion Ech poleczko (DNSQ Remix)”. W 2024 roku wydali kolejny utwór z Guzowiankami – „Lipka”, a 10 maja 2024 premierę miał ich utwór „White”, nagrany z udziałem Marii Mathei. Duet występował w Europie i w Stanach Zjednoczonych. Kalwi & Remi współpracowali m.in. z Judge Jules, Amandą Wilson, Johnem Christianem i Ministry of Sound.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Explosion” (2006)
- „IndepenDance” (2006)
- Kalwi & Remi vs John Marks – „Revolution” (2006)
- „Stop (Falling Down)” (2011)
- Kalwi & Remi Feat. Mr. X- „Girls” (2011)
- Kalwi & Remi Feat. Amanda Wilson- „You And I” (2011)
- Kalwi & Remi / Fabio Stein – „From Poland To Brasil” (2014)
- Kalwi & Remi vs Ne'tan – „Kiss” (2014)
- Kalwi & Remi Feat. Amanda Wilson – „I Need You” (2014)
- V-Unit, Kalwi & Remi & Letni, Chamski Podryw – „Weekend” (2014)
- Kalwi & Remi / Judge Jules – „ADHD” (2014)
- „Victory”
- „Find You”
- „Imagination” (2014)
- „Made In USA”
- „Strings” (2015)
- Kalwi & Remi Feat. Joe Killington – „Unbreakable” (2018)
- Kalwi & Remi feat. Guzowianki – „Lipka” (2023)
- Kalwi & Remi feat. Sound'n'Grace – „Żyj Mocno” (2023)
- Kalwi & Remi x Urszula – „Konik na biegunach” (2024)
- Kalwi & Remi feat. Maria Mathea – „White” (2024)

Kamp! zespół z Łodzi w składzie: Michał Słodowy (elektroniczna perkusja, programowanie), Radek Krzyżanowski (instrumenty klawiszowe, produkcja), Tomek Szpaderski (wokale, klawisze, gitara). Byli aktywni od 2009 roku. Trio tworzyło brzmienie określane jako melodyjny synth pop i electro pop z wpływami nowej fali lat 80., francuskiego house'u i chill-wave'u. Ich piosenka „Breaking A Ghost's Heart” przyniosła im popularność na całym świecie. W 2012 roku wyszedł ich pierwszy album zatytułowany „Kamp!”. Krążek wydali w swojej wytwórni Brennessel przy współudziale Agory. W 2015 roku ukazał się ich drugi album „Orneta”. Ważnym wydarzeniem w karierze zespołu była sesja nagraniowa w Red Bull Studio w Brazylii, gdzie pod okiem Bartosza Dziejzica powstały utwory „Deny” i „Turn My Back On You”, wydane jako single w 2017 roku. Trzeci album zespołu, „Dare”, ukazał się w 2018 roku nakładem wydawnictwa Agora, zyskując entuzjastyczne przyjęcie prasy i ogromną popularność w serwisach streamingowych. W 2019 roku zespół powrócił do mocniejszych, elektronicznych korzeni rezygnując z grania hitów na rzecz klubowej narracji. Tę decyzję publiczność przyjęła z aprobatą, a zespół nagrał album „Kamp!Live” właśnie w takich mocnych elektronicznych klimatach. W 2024 roku muzycy wyprodukowali pożegnalny album „360° Endless Party”, na którym zamieścili największe swoje hity, po czym zakończyli działalność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Breaking A Ghost's Heart” (2009)
- „Cairo” (2011)
- „Melt” (2012)
- „Can't you wait” (2012)
- „Heats” (2012)
- „Sulk” (2012)
- „A New Leaf” (2014)
- „Distance Of The Modern Hearts” (2012)
- „Dorian” (2016)
- „Turn my back on you” (2017)
- „Deny” (2017)
- „Don't clap hands” (2018)
- „Don't Panic! We're Live #3” (2019)
- „Denali Denali” (2020)
- „Play Me Dirty” (2020)
- „Huset” (2020)
- „International Landscapes” (2020)

Remiksy dla innych artystów:

- Club Collab – „Please” (2009)
- Thieves Like Us – Never Known Love, Indigo Tree – iamthecar (2010)
- Appaloosa – „Patchwork” (2011)
- Shindu – „Just Go”
- Monika Brodka – „Dancing Shoes” (2012)
- Twilite – „I Am the Sun” (2012)
- Rebeka – „Melancholia” (2013)
- Mark Moore – „Special & Golden” (2016)

Kapsa Kacper DJ, producent, dziennikarz, bloger z Częstochowy. Wspólnie z Maciejem Zambonim założył w 2010 roku wytwórnię The Very Polish Cut Outs.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Breakfast” (2012)
- „Imaginary Score For Imaginary Sci-fi Movie” (2012)
- Lazy Ligers – „Pinball Dreams” (Kacper Kapsa edit)

Karol Aleksander (ur. 1989 roku w Warszawie) DJ i producent, promujący różne odmiany house i disco. Jako producent nagrywał m.in. dla Pets Recordings, The Very Polish Cut Outs i Whiskey Disco. Występował m.in. w Londynie oraz na festiwalu Nowe Horyzonty. Ceniony za swoją twórczość producencką. Jego utwory pojawiły się w Boiler Room’ie i w rozgłoszeniach radiowych Red Light Radio Amsterdam i w Polskim Radiu Czwórka.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Temptation” (2013)
- „Let Me Work on You” (2013)
- Rezerwat – „Pod Makijażem Uwielbienia” (Karol Aleksander Edit) (2014)
- „Drin” (2015)
- „Witajcie W Moim Świecie” (2015)
- „Ja” (2015)
- „Jesienny Pan” (2016)
- „Pomiędzy Gośćcami” (2017)
- „Samba Bez Butów” (2018)
- „Mothership Connection (Basement Jam)” (2019)
- Mothership Connection (Acid-Tingled Dub) (2019)
- Anna Jantar – „Dżinsowe Maniery” (Karol Aleksander & Bisti Edit) (2019)
- Arp Life – „Welwet” (Karol Aleksander Edit) (2022)

Karol Schwarz All Stars projekt elektroniczny z Trójmiasta powstał w 1998 roku. Muzycy czerpali inspiracje z ambientu, muzyki ludowej oraz reggae. Skład zespołu często się zmieniał. Do kolektywu należeli: Karol Schwarz (aka Prawatt) (gitara, wokół, generator), Michał Miegoń (aka Kiev Office, Marla Cinger, Khad!Affi) (samplery, wokół, generator), Jakub Noga (aka Śladami Gagarina) (sitar), Artur Arek Bieszke (aka Marla Cinger, Łąd Morze Łąd, Walrus Alphabet) (gitara, wokół), Artur Tobolski (bass), Piotr Dowgiałło (gitara, wokół), Wojciech Dowgiałło (wokół, klawisze). Ich „First Album” (1998) i „Strzał” (2000) to unikalne połączenie shoegaze’u z industrialem. W 2000 roku formacja nagrała w ciągu tygodnia krótką ambientową płytę „B”, na której połączyli brzmienia gitary klasycznej z samplami. Największym sukcesem zespołu był album „Wiocha” (2002), z którego utwór „People, People, People” zdobył ogromną popularność. W 2004 roku kolektyw zagrał swój jedyny koncert jako support Lonely Drifter Karen w klubie Ucho w Gdyni. Rok później wydali album „Bożena poszła” ze znaną ludową pieśnią „Griechischer Wein” w wersji reggae. Na tym samym krążku nagrali „Czarnobrazowy

jest orzech laskowy”. Tekst tego utworu nawiązywał do pieśni „Schwarzbraun ist die Haselnuß”. Kulminacją działalności zespołu stał się album „Greatest Hits”, który ukazał się w 2006 roku nakładem wytwórni Requiem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Odkąd ptaki”
- „Krasnoludki”
- „Czarnobrazowy jest orzech laskowy”

Karol XVII & MB Valence projekt DJ-ów i producentów muzyki elektronicznej: Karol XVII (właśc. Karol Samocki) i MB Valence (właśc. Marek Bigajski). Razem występują od 2006 roku. Specjalizują się w deep house, melodic house i downtempo, łącząc unikalne brzmienia. Tworzą również remiksy dla zagranicznych artystów, takich jak Miguel Migs czy Maya Jane Coles a także dla polskich wykonawców, m.in. Natalii Kukulskiej i zespołu Goya. W 2007 roku, razem ze Sławkiem Łobodą, założyli niezależne wydawnictwo muzyczne Loco Records, które w 2010 roku zdobyło tytuł najlepszego labelu deep house. W 2008 roku magazyn DJ Mag uznał ich za najlepszych polskich DJ-ów. W 2022 roku ukazał się ich długo wyczekiwany album „Essay”, wydany przez berlińską wytwórnię Get Physical Music. Wokalne partie na tej płycie wzbogacili Jono McCleery, Lazarusman i Keely Timlin.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „D.O.U.H.M.”
- „Snatches” (2010)
- „Melody” (2012)
- „Lost” (2012)
- Hanna- Sometimes (Karol XVII & MB Valence Remix) (2012)
- „Simple Minds” (2013)
- „The Bar Around The Corner” (2013)
- Anton Lanski – „Not Enough” (Karol XVII & MB Valence Remix)
- Karol XVII & MB Valence feat. Lazarusman – „Whispers” (Gorge Extended Remix) (2019)
- „Organic” (2021)
- Karol XVII & MB Valence ft. Jono McCleery – „Fools Gold” (Fur Coat Remix) (2022)

Katod (właśc. Mariusz Wasilewski) (ur. 1976 roku) multiinstrumentalista zafascynowany muzyką elektroniczną z lat 80-tych. Do produkcji swoich przebojów używa m.in. komputera Commodore 64 oraz Atari 1040 ST (jako sekwencer) i syntezatorów Minimoog, Yamaha DX7, Kog R3 a także gitary elektrycznej. W 2013 roku nagrał materiał na płytę „KATOD - 7CATS”, która została wydana dopiero w 2015 roku. Ma na swoim koncie albumy „FUSION64” (2017), „Gold Ballads” (2018), „Inwazja Robotów Z Kosmosu” (2019), „Jowisz-8” (2020).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Butterfly Shadow” (2015)
- „Video Games” (2015)
- „Labyrinth” (2015)
- „Pussy” (2015)

- „Red Planet” (2016)
- „Haunted” (2017)
- Katod feat Tomalyo – „Demoscene” (2018)
- „Bezduzne roboty” (2019)
- „Kosmonauta Z Ogonem” (2019)
- „Superkomputer” (2019)

KETIOV (właśc. Wojciech Tarańczuk) producent muzyki elektronicznej z Gregiem (Grzegorzem Demiańczukiem) tworzy duet Catz 'n Dogz. Wydał znakomite płyty „Ketiov Edits 01” (styczeń 2018) i „Ketiov C/D&E” (luty 2018) oraz ambientowy album „King Of Hypocrisy” (2019). Jest rezydentem klubu Cafe Berlin w Madrycie i współorganizatorem cyklu imprez LGBTQ+ CARBS. Od 2022 roku jestem rezydentem fetyszowej imprezy MyPleasure.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rhythm #1”
- „Friends” (2020)
- „El Ritmo” (2023)
- „Icon” (2023)
- „WhatWhatWhat” (2023)
- „LikeLikeLike” (2023)
- Ketiov feat. Ms. Excuse Me- „Ibiza 2001” (2024)

Killer DJ (właśc. Jarosław Kozłowski) (ur. 1991 roku w Sierpcu) DJ i producent muzyki elektronicznej. W 2010 roku wziął udział w DJ-skim konkursie, prezentując swój autorski set w klubie Sunday. Jego talent został doceniony, zajął trzecie miejsce. Cztery lata później został rezydentem w Klubie Explosion Borkowo, co pozwoliło mu dalej rozwijać swoją pasję i nabrać rozpędu w muzycznej karierze. W 2015 roku nawiązał współpracę z klubem Ibiza w Gwińdzinach. Organizował tam liczne imprezy, które cieszyły się ogromnym zainteresowaniem fanów muzyki klubowej. Podczas live’a na Facebooku „Niedzielne Granie na Spontanie u Killera” zgromadził największą widownię w swojej karierze i stał się sławny. W 2019 roku został rezydentem imprez "Vixomania" w katowickim Klubie Energy 2000, a niedługo później także rezydentem klubu Protector w Uniejowie. Obecnie jest rezydentem w klubie Luna w Holandii.

Oto najpopularniejsze utwory:

- David Guetta ft. Sia – „Titanium” (Killer Bootleg) (2019)
- Borgeous & Shaun Frank – „This Could Be Love” (SICKBOYS x KILLER BOOTLEG) (2020)
- The Wanted – „Chasing The Sun” (ARTBASSES x KILLER & Lukertus Bootleg) (2020)
- Marnik & KSHMR – „Alone” (Killer Bootleg) (2020)
- Dj Killer x David Tango – „Anything” (2021)
- Dj Killer x Majki – „Like A Boss” (2021)
- Killer x Majki – „I'm Blue” (org. Eiffel 65) (2021)
- David Tango & Dj Killer – „Back To The Past” (Org. The Matrix) (2021)
- Kizo ft. Masny Ben – „JETLAG” (Dj Killer Bootleg) (2022)

- DJ Killer x Majki – „Back in Time” (DJ Klimon Remix) (2022)
- Mavokali – „Commando” (Dj Killer Remix 2023) (2023)
- Dj Killer & David Tango – „PAPI” (2024)
- Dj Killer x David Tango – „Lose Control” (2024)
- Axemo x DJ Killer – „Lights out” (2024)
- „Despacito” (2024)
- Dj Killer & Malos – „Take Me To Paradise” (2024)
- Dj Killer & David Tango – „Get Away” (2024)

kIRk zespół w składzie: Paweł Bartnik (instrumenty elektroniczne), Olgierd Dokalski (trąbka), Filip Kalinowski (gramofon), Antonina Nowacka (wokal). Grupa poszukuje innowacyjnych form wyrazu, łącząc muzykę elektroniczną z akustyczną. Współpracowali m.in. z afrykańskim raperem Artem Melody i słynnym przedstawicielem muzyki techno z wysp brytyjskich Si Beggiem. Wystąpili m.in. w berlińskim klubie Tresor i na festiwalach OFF, Open'er. Ich debiutancki album „Karton+” został wydany w 2006 roku, a kolejne płyty to „Msza Święta w Brąswaldzie” (2011), „Zła Krew” (2013), „III” (2015), „Ich Dzikie Serca” (2018), „K.” (2022) oraz „Zawieje” (2022).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pył” (2012)
- „Prawdziwe piekło” (Kwazar Remix) (2012)
- „Pies zdechł” (2013)
- „2” (2015)
- „6” (with Antonina Nowacka) (2015)
- „Za ostatni grosz” (2017)
- „Nie ma co silić się na naturalność” (2017)

Kiwi (właśc. Wiktoria Nazarian) (ur. 1996 roku w Krakowie) wokalistka, kompozytorka i autorka tekstów inspirowana muzyką ambient. W swojej twórczości wykorzystuje program do produkcji muzyki Ableton. W 2022 roku wyprodukowała debiutancki album „Pętla”. W kolejnym roku wydała album „Paranoje”. Krążek był nominowany do nagrody Fryderyka w 2024 roku w kategorii Album Roku Elektronika.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Co chowasz?” (2020)
- „Zatraceni” (2020)
- „Plagiat” (2021)
- „Duch” (2021)
- „Monochrom” (2021)
- „Paranoje” (2023)
- „Kruszysz” (2023)
- „Nerw” (2024)
- Kiwi feat. Patryk Pietrzak- „Zawracam” (2025)

Klandestein zespół z Krakowa, założony w 1993 roku z inicjatywy Piotra Grzesika, do którego dołączył Patryk Kyrzcz i Marzena Boroń. Artyści tworzyli muzykę elektroniczną,

łączącą elementy dark ambientu, psychodelicznego transu, techno i minimal music, opartą na siedmiodźwiękowych frazach zwanych modułami. Inspirowali się niemieckim krautrockiem spod znaku Klausa Schulze, Popol Vuh i wczesnego Tangerine Dream. W 2001 roku nagrali płytę „Planet Tiger” z wokalem Marzeny Boroń. Krążek inspirowany kulturą arabską, bałkańską, żydowską, japońską i chińską został ciepło przyjęty przez fanów. W 2002 roku zagrali na festiwalu Ambient w Gorlicach. Piotr Grzesik nagrał solo kilka płyt minimalistycznych, psychodelicznych: „Cykl” (1993), „Feary Tales” (1999) i „Melanhole” (2000) Artysta zmarł w 2020 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deathsign” (2001)
- „Mankurt” (2001)
- „Trauman” (2001)
- „Thrill O'Beat” (2001)
- „Planet Tiger” (2001)

Klaves (właśc. Mikołaj Gramowski) producent muzyki elektronicznej z Poznania, w 2013 roku wydał kilka nagrań m.in. „At Dawn Again” dla rodzimej wytwórni Koh-I-Noor. Rok później wyszła jego EP-ka „People/Oh No” w renomowanym labelu PMR Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Will You” (2013)
- „So Fine” (2013)
- „Somebody” (2013)
- „Without You” (2013)
- „Oh No” (2014)
- „People” (2014)
- XXANAXX – „Stay” (Klaves remix) (2014)
- The Beach- „Thieves” (Klaves Remix) · (2015)
- „Say It” (2016)
- „Awake” (2016)
- „When She Leaves” (2016)
- „Illusion Of Peace” (2021)

Klejment Piotr DJ, promotor i menadżer warszawskich klubów M25 i Tomba Tomba. Zaprosił do Polski gwiazdy muzyki elektronicznej m.in. Juana Atkinsa, Marcela Dettmanna, Roberta Hooda, Kevina Saundersona. W 2008 roku zwyciężył w konkursie dla DJ-ów, a nagrodą był występ na prestiżowym Mayday w katowickim Spodku. Artysta współorganizuje festiwal Up To Date w Białymstoku. Należy do kolektywu Underground Perception. W 2018 roku założył wytwórnię Eastern Bloc Warsaw, która promuje muzykę i artystów z byłego bloku wschodniego.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Welcome Back”

- „Riding With Dead” (Technosoul.01.5 LTD)
- „Number 24” (Technosoul.01.5 LTD)
- „Codename 001-03” (2016)
- „The Evil That Men Do” (2018)
- „Digital Rain” (2018)
- „Tears In Rain”

Kolor Monitor zespół synth-popowy i electro-popowy, powstał w 1998 roku w składzie: Janek Mirecki (wokal, gitara) i Adam Turczak (klawiszowe, wokale). Podczas koncertów wspierał ich Dariusz Jagodza (gitara basowa) i Artur Jarosz (instrumenty klawiszowe). Dwa utwory „Lola” i „Eukaliptus” znalazły się na składance „Disco Chaos - Nowa Fala 2002” wydanej przez S.P. Records. W 2004 roku ukazał się ich album „Emocjonalna Emancypacja”, który zyskał uznanie fanów i krytyków.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dzień” (2002)
- „Eukaliptus (Kochajcie swoje żony)” (2002)
- „Lola” (2002)
- „Chodzę Po Ulicach”
- „Jula”
- „Szatan” (2005)

Kołaciński "Praczas" Rafał (ur. 1978 roku) kompozytor i producent muzyczny. Współzałożyciel warszawskich zespołów Village Kollektiv (z muzykami Kapeli ze Wsi Warszawa, Swoją Drogą, Stara Lipa), Masala, solowego projektu Sulphur Phuture, Skadja (razem z Krojcem / Lao Che), Pablopavo/Praczas. Tworzy muzykę do filmów dokumentalnych i audycji telewizyjnych. Skomponował muzykę oraz oprawę muzyczną dla Pawilonu Polskiego na targach Expo 2010 roku w Szanghaju. Wraz z Maxem Cegielskim prowadził audycję radiową „Masala” nadawaną na falach Jazz Radio (2004-2005) oraz Polskiego Radia Bis (2005-2006). Jego album „Opus Minimum” był nominowany do nagrody Fryderyk w 2021 roku w kategorii Album Roku Elektronika.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Pablopavo \ Iwanek \ Praczas – „Październikowy facet” (2015)
- Pablopavo / Iwanek / Praczas – „Nasz wir” (2016)
- Praczas ft. Spięty- „Być może” (2020)
- Praczas ft. Pablopavo- „Anka siedzi w domu” (2020)
- Praczas ft. d' - „Tento” (2020)
- Praczas ft. Ania Iwanek- „Oranges & Demons” (2020)
- Praczas ft. Ania Iwanek- „Into Tomorrow” (2020)
- „Uchamgnienie” (2020)

Kombi Łosowski zespół muzyczny założony w 2004 roku przez Sławomira Łosowskiego, początkowo jako Łosowski, a od 2013 roku jako Kombi Łosowski. Kontynuował działalność legendarnego Kombi, z którym występował w latach 2014–2022. Na mocy wyroku TSUE od

2022 roku ponownie działa jako Kombi Łosowski. Obecny skład zespołu: Sławomir Łosowski lider i instrumenty klawiszowe (od 2004), Tomasz Łosowski perkusja i perkusja elektroniczna (od 2004), Zbigniew Fil wokół i sampler (od 2005), Karol Kozłowski gitara basowa i syntezator basowy (od 2014). Na przełomie 2013 i 2014 roku ukazał się trzy płytowy album „Live”, wydany z okazji 45-lecia zespołu (Akcenty – Kombi), które przypadało na 2014 rok. W 2016 roku formacja wydała płytę „Nowy Album” z dziewięcioma premierowymi piosenkami i jednym utworem instrumentalnym. W 2018 roku zespół wystąpił podczas 55. KFPP w Opolu, i wygrał konkurs „Przebój na Mundial”. Piosenka „Polska drużyna” najbardziej spodobała się publiczności. Rok później w Muzycznym Studiu Polskiego Radia im. Agnieszki Osieckiej odbył się jubileuszowy koncert z okazji 50-lecia pracy artystycznej Sławomira Łosowskiego. Na scenie gościnnie wystąpili: Leszek Możdżer, MC Silk, Andrzej Nowak i DJ Spox, a koncert poprowadził Marek Niedźwiecki. W 2021 roku ukazał się album „Minerał życia”, który promowały single m.in. „Fahrenheit”, „Mam cię w snach”. W 2024 roku, z okazji 40-lecia albumu „Nowy rozdział”, Sławomir Łosowski „odświeżył” utwór „Cyfrowa gra”, który ponownie nagrał z zespołem i włączył do koncertowego repertuaru.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Miłością zmieniaj świat” (2016)
- „Na dobre dni” (2016)
- „Nowy Rozdział” (2017)
- „Polska drużyna” (2018)
- „Niech noc połączy” (2018)
- Kombi Łosowski i MC Silk – „Bez ograniczeń energii 5-10-50” (2019)
- „Jeszcze wszystko przed nami” (2021)
- „Minerał życia” (2021)
- „Ale co z tego” (2021)
- „Fahrenheit” (2021)
- „Mam cię w snach” (2022)
- „Cyfrowa Gra” (2024)

Kombii zespół grający muzykę pop-rock i synth-pop w składzie: Grzegorz Skawiński (ur. 1954), Waldemar Tkaczyk (ur. 1954) i Jan Pluta (ur. 1953, zm. 2013). Powstał po rozpadzie kapeli O.N.A. w 2003 roku. Obecnie do grupy należą: Grzegorz Skawiński (gitara, wokół), Waldemar Tkaczyk (gitara basowa), Wojciech Horny (instrumenty klawiszowe), Adam Tkaczyk (perkuszja). Pierwszy raz wystąpili w Wiśle na zaproszenie Adama Małysza. Zagrali w finale „Szansy na sukces” oraz na Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. W 2004 roku zespół podpisał kontrakt z Universal Music Polska. W tym samym roku muzycy wydali „C.D.”. Na płycie znalazły się hity „Sen się spełni”, „Pokolenie”. Krążek zdobył status podwójnej platynowej płyty. W 2007 roku wyszła ich kolejna płyta „Ślad”, a promowały ją przeboje: „Ślad”, „Myślę o Tobie”, „Merenge”, „Awinion”. Rok później ukazał się album „D.A.N.C.E.”

z remiksami piosenek zespołu. W 2009 roku Jana Plutę zastąpił Adam Tkaczyk (syn Waldemara Tkaczyka). Kolejny ich album „O Miłości” wyszedł w 2010 roku. Na nim znalazły się szlagiery „Gdzie jesteś dziś” i „Zaczaruj mnie”. Grupa doczekała się dwupłytkowego albumu CD/DVD „Electro acoustic live” (2012). Dwa lata później zespół Kombii wyprodukował następny album „Wszystko jest jak pierwszy raz”. W 2020 roku, po dłuższej przerwie ukazał się singiel zatytułowany „Ochronię nas”, a dwa miesiące później, kolejny – „Przetrwamy”. Utwory te stanowiły zapowiedź nowej studyjnej płyty grupy pt. „5”, której premiera miała miejsce w 2021 roku. Piosenka „Przetrwamy” została nominowana do konkursu „Premiery” w ramach Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu, w którym zespół wziął udział 6 września 2020 roku. Kolejnymi singlami promującymi płytę były „Miłość znajdzie nas” i „23 000 dni”. W 2022 roku do sieci trafił minialbum (EP) pt. „Kombiirat”, na którym znalazły się interpretacje kompozycji Skawińskiego i Tkaczyka wykonywane przez duet Rat Kru z gościnnym udziałem muzyków Kombii. Dnia 14 lutego 2023 roku grupa zagrała specjalny koncert walentynkowy z udziałem orkiestry, chóru i baletu PZLPiT "Mazowsze". Po tym występie Kombii kontynuowało współpracę z „Mazowszem”, a 20 sierpnia odbył się ich kolejny wspólny koncert z okazji Jubileuszu 25-lecia Samorządu Województwa Mazowieckiego w Płocku. Równolegle zespół grał koncerty w ramach trasy koncertowej „Kombii Akustycznie - The Best of”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sen się spełni” (2004)
- „Pokolenie” (2004)
- „Juz ci nie wybaczę” (2004)
- „Ślad” (2007)
- „Myślę o tobie” (2007)
- „Awinion” (2007)
- „Gdzie jesteś dziś” (2010)
- „Zaczaruj mnie” (2010)

Komodo projekt muzyki elektronicznej aktywny od 2007 roku w składzie: Jonasz Brzeźniak (Yash), Tomasz Piasecki (Tom Sanders), Dariusz Odrzywołek (Alex Red) (DJ), tancerki (Sisters Dance). Łączą muzykę house z electro i elementami rocka i popu. Specjalizują się w coverach. Część grupy stanowiła wcześniej formację Exterminal. Współpracowali z wokalistami m.in. z Michael Shynes (USA), z Barney Sykes (UK), z Helena Panayi, z Stephano Prunebelli (Cypr) z Mariką Kraujutowicz, uczestniczką „The Voice of Poland”. Pierwszy ich hit „I love You so much” powstał w 2008 roku. Ich twórczość popularyzowały rozgłośnie radiowe: Eska, Planeta Fm, Rmf Maxx. Klubowa premiera „Still” w specjalnej wersji alternative mix odbyła się w paryskim klubie Redlight na imprezie House From Ibiza. Podczas tego wydarzenia zagrał ją sławny francuski DJ Sebastian Bennett. W 2017 roku wydali

nową wersję utworu Elvisa Presley'a „Blue Suede Shoes”. Rok później sięgnęli po piosenkę „(I Just) Died In Your Arms” Cutting Crew. Ich wersja została odtworzona w serwisie YouToube ponad 251 milionów razy. W 2019 i 2020 roku byli nominowani do nagrody „Fryderyk”. W 2020 roku nagrali następny cover „Run To You” Bryana Adamsa. W 2022 roku, razem z Roksana Węgiel, nagrali hit „Alone”. Zespół współpracował z artystami z całego świata m.in. z Michaelem Shynes, Barneyem Sykes, Heleną Panayi, Stephano Prunebelli.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „I love You so much” (2008)
- „Get Away” (2008)
- „Still” (2008)
- „All 4 You” (2009)
- „Keep Control” (2011)
- „Dancing” (2013)
- „Blue Suede Shoes” (2017)
- „(I Just) Died In Your Arms” (2018)
- Komodo feat. Michael Shynes – „Is This Love” (2019)
- Komodo feat. Michael Shynes – „Rush Of Blood” (2019)
- Komodo feat. Isak Heim- „Run To You” (2020)
- Komodo feat. Courtney Drummey – „Run 2 You” (2020)
- Komodo & Sykes – „Miami Deja Vu” (2020)
- Komodo & Michael Shynes – „Heaven” (2021)
- „Send me an Angel” (2021)
- Komodo x Roxie – „Alone” (2022)
- Komodo & Howard Dee – „Beautiful Girl” (2023)

Kosa (właśc. Jan Kosiński) raper, producent muzyki elektronicznej z Krakowa. Na swoim koncie ma współpracę z takimi artystami, jak Paluch, Bedoes, Zdechły Osa, Gedz, Kukon. Wspólnie z Filipem Fabiańskim (JUTRØ) założył w 2015 roku kolektyw producencki Czeluść. Label odgrywa kluczową rolę na polskiej scenie muzyki elektronicznej. Pierwszym singlem Kosy był utwór „Odpywam”, który ukazał się w 2018 roku. W 2020 roku wyszła jego debiutancka płyta zatytułowana „Kawałek szczęścia”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sandstorm” (2014)
- Lucid Dream
- FORXST x KOSA – „OPUS PIERWSZE” (2017)
- „Serotonina” (2017)
- KOSA x DOUBLEXX – „ZAWIŚĆ” (2019)
- „VALENTINA” (2020)
- „Kolor” (2021)

Kosik Rene Jakub (JRK) (ur. 1983 roku w Gnieźnie) producent muzyczny, DJ, aranżer. Działa również w innych projektach m.in. JaQb/IP, Lincoln Six Echo, Terror Smith, Jordan 2 Delta, Miss Masturbator & Babe The Hummer. W 1994 roku amerykańska firma Almathera wydała CDPL (pierwszy w historii Amigi CD-ROM przeznaczony dla polskich odbiorców)

umieszczając na nim m.in. materiał Jakuba Rene Kosika. W 1997 roku zadebiutował jako live-act we wrocławskim klubie Liverpool, stając się najmłodszym na świecie producentem elektronicznej muzyki tanecznej, który zagrał na żywo bez użycia komputera, gramofonów ani odtwarzaczy CD. Później został rezydentem w legendarnym klubie wrocławskim Maska. Ustanowił swój własny, a zarazem światowy rekord – 510 minut (8,5 godziny) nieprzerwanego tworzenia muzyki na żywo wyłącznie przy użyciu elektronicznych instrumentów, takich jak samplery, sekwencery, automaty perkusyjne i syntezatory – bez komputera, gramofonów ani odtwarzaczy CD. Występował w największych klubach w Polsce oraz na prestiżowych eventach, takich jak Water Festival i Mixologia. W 2006 roku, wraz z Grooveliker'em, współzałożycielem City Beats, otworzył wytwórnię Citybeats Records, której towarzyszyły cztery sub-labely: URBANtek, URBANhouse, URBANelectro, URBANtech. Rok później otworzył własną wytwórnię Traquency Records. Jego albumy „2009-2012 Retrospective Album” i „Secret Life” dotarły do 2. miejsca sprzedaży serwisu Apple iTunes PL w kategorii muzyki tanecznej i 31. miejsca w klasyfikacji ogólnej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Secret Life”
- „Evol” (2011)
- „Anxiety” (2011)
- „Reaction” (2012)
- „The Same” (2012)
- „Arriving”
- „Affection” (2016)

Krenz (ur. 1997 roku w Warszawie) producent muzyczny, specjalizujący się w różnorodnych brzmieniach muzyki elektronicznej. Ma na swoim koncie współpracę m.in. z TONFĄ, DJ Zetenem i scolop333ndrą. Jest członkiem kolektywu Muwment. W 2020 roku wydał album „My New Ringtone”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „a milli”
- „RADEK”
- Krenz feat. scolop333ndra- „BOŻE DAJ MI BREAK”
- Krenz feat. Dj Zeten- „TANDEM BOX”

Kris DJ (właśc. Krzysztof Bartyzel) (ur. 1976 roku w Kołobrzegu) DJ, muzyk i prezenter, uznawany za prekursora muzyki klubowej w Polsce. Często nazywany „polskim DJ-em Tiësto”. W 1998 roku zdobył tytuł mistrza Polski DJ-ów. Rok później został rezydentem w klubie Ekwador w Manieczkach. Wspólnie z klubowiczami z Manieczek wystąpił na słynnej Love Parade w Berlinie (2002). W lecie organizował swoje imieniny w Mielnie w klubie Miami Nice. Później tę imprezę przeniesiono do Kołobrzegu pod nazwą Sunrise Festival (dawniej Sunrise with Ekwador). Uczestnicy tego show określali je mianem „Imieniny

Krisa” lub „Cztery dni śmierci”. Kris współpracował z DJ-ami z całego świata m.in. z Westbam, Dr. Motte, Blank & Jones, Hardy Hard, Marc van Linden, Dance Nation, Jordan & Baker oraz DJ Jean. W 2004 roku zrezygnował z występów w klubie w Manieczkach. Założył agencję koncertową MDT, która organizuje imprezy klubowe w Polsce. W 2006 roku wydał swoją jedyną płytę, na której znalazł się hit „Memories”, do którego powstał teledysk.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Memories” (Sunrise Festival 2006) (2006)
- „Sunrise” (2006)
- „After Sunrise Festival” (2006)

Kroki zespół elektroniczny w składzie: producent Szatt, wokalista Jaq Merner, basista Paweł Stachowiak. Muzycy łączyli soul z elementami jazzu. W 2016 roku wydali EP „Stairs” w labelu Kayax. Byli nominowani do nagrody „Fryderyk” (2017) w kategoriach fonograficzny debiut roku i album roku - elektronika. W 2019 roku nagrali album „Controlled Chaos”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Who You Are” (2016)
- „Eyes” (2016)
- „Jungle” (2016)
- „Cover Me” (2017)
- „PS Freedom” (2017)
- „Balon” (2019)
- „Fading all out” (2020)

Król Błazej (ur. 1984 roku w Gorzowie Wielkopolskim) producent muzyczny w 2001 roku założył zespół Kawalek Kulki. Grupa zdobyła pierwsze miejsca na przeglądach Miejskiego Centrum Kultury w Gorzowie (2002, 2003). W 2004 roku otrzymał nagrodę publiczności oraz wyróżnienie za najlepsze teksty. Muzyka łączyła melodyjne, gitarowe piosenki z wpływami muzyki elektronicznej i różnych nurtów psychodelii, a charakterystyczne teksty stanowiły nieodłączny element ich twórczości. W 2014 roku wydał swoją pierwszą solową płytę „Nielot”, a rok później „Wij”. Obie płyty łączą różnorodne poszukiwania stylistyczne artysty, które rozwijał przez ponad dekadę. Ambientowe tła spotykają się z melodyjnością, eksperymentalne elementy przeplatają się z klasycznymi piosenkami, a całość dopełniają enigmatyczne, lecz pełne uroku teksty.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Powoli” (2014)
- „Zakłęcie”

Krupa Marcin (ur. 1986 roku w Warszawie) DJ i producent muzyczny, specjalizujący się w muzyce house, tech house, deep house oraz minimal techno. Jest założycielem wytwórni

Ponton Music. Początkowo występował jako Marlon Krupa a później Kesho. Jego utwory zyskały uznanie takich legend, jak SIS, Luca Bacchetti, Gel Abril, Dave Robertson, Valentino Kanzyani, Jens Bond, Catz N Dogz, Noir, Florian Meindl, M.In, Oliver Moldan, Alex Kenji, D.Ramirez, Mark Knight i Aki Bergen.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Marcin Krupa ft. Marco Marquez – „Come back”
- Marcin Krupa (aka Kesho) – „No Matter Where” (The Same Remix)
- „Til You Hit The Spot” (2013)
- „Music of the Marihuana” (2013)
- „Bal Delegata”
- Spa House (Astropical Tapes) (2016)
- „Jeziorna” (Universo Remix) (2017)
- „Pora Wstawac” (2017)
- „Orłowo” (2017)
- „Jazz with some house elements” (2018)
- „Love Around (SFL-01)” (2020)
- „Get no better” (2020)
- „Diana's house” (2021)

Krupski Piotr kompozytor, producent, wykonawca muzyki elektronicznej z Elbląga. Pierwsze jego kompozycje na kasecie „Kombimus” powstały z udziałem Tomasza Łosowskiego (perkusja), Dariusza Knittera (gitara), Bartosza Turkowskiego (bas). Artysta nagrał trzy albumy: „Światło prawdy”, „Planeta RX”, „Elbing 1904”. Jego nagrania prezentował Jerzy Kordowicz w audycji „Studio el-muzyki” w Programie III Polskiego Radia. W 2017 roku Krupski wydał płytę „Piotr Krupski & Friends – Electronic Worlds” z udziałem takich gwiazd, jak Władysław 'Gudonis' Komendarek, Sławomir Łosowski, Tomasz Łosowski, Andrzej 'Andymian' Mierzyński. W 2019 roku zdobył nagrodę Baszta na 53. Ogólnopolskim Festiwalu Kapel i Śpiewaków Ludowych w Kazimierzu Dolnym w kategorii solistów instrumentalistów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Głębia duszy” (2005)
- „Dookoła świata” (2005)
- „Alter Markt” (2008)
- „Schichauwerft” (2008)
- „Racing thoughts” (2017)
- „Heart and soul” (2017)
- „The riddles of life and death” (2017)

Krzyż: Kross projekt elektroniczny z Częstochowy powstał w 2002 roku. Muzycy Marco Finito (wokale) i Monsieur Rola zadebiutowali w klubie Utopia. Tworzyli muzykę w stylu electro-disco-punk. Do komponowania utworów wykorzystywali m.in. komputer Commodore C64. W 2010 roku zespół otrzymał nagrodę Trytona na Festiwalu FAMA 2010 w Świnoujściu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ruda” (2005)
- „Szatanskie Wertepy” (2007)
- „Hellstyer” (2007)
- „PKS” (2007)
- „Totalna Hipnoza” (2007)
- „Dosko” (cover Stachursky'ego) (2010)
- „Grzybiarze Szatana”
- „Konkubent”
- „Twoja Lorelei” (Kapitan Nemo)

Kuba & Ne!Tan (właśc. Kuba Wroński, Adrian Pastuszak) DJ-e i producenci muzyki elektronicznej z Łodzi. Wystąpili na wielu renomowanych wydarzeniach muzycznych: BitBay Summer Cars Party Professional w Katowicach, Music Power Explosion na Stadionie Wrocław, w tym belgijskim Tomorrowland, chorwackim Ultra i holenderskim Sensation White. Ich twórczość popularyzowali: DJ Tiesto, Afrojack, Hardwell, Fedde Le Grand i Martin Garrix. W 2021 roku znaleźli się na 62. miejscu w zestawieniu najlepszych producentów muzyki elektronicznej (ranking 1001Tracklists).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deejay Deejay” (2011)
- „Take It To The Top”(2011)
- „Sasha Gray” (2014)
- Dj Kuba & Ne!Tan & Nico – „Body Move (Jump)” (2014)
- Sak Noel, Kuba & Neitan – „No Boyfriend” (2014)
- DJ Kuba & Ne!Tan vs. Cherry Feat. Jonny Rose – „Escape With Me” (2014)
- „Rock!” (2016)
- DJ Kuba & Neitan* Feat. Nicci – „Drop The Beat” (2016)
- Skytech X DJ Kuba & Neitan – „Right Now” (2016)
- Twoloud X DJ Kuba & Neitan – „Mirror On The Wall” (2017)
- „Bring The House” (2017)
- „Colombia” (2018)
- DJ Kuba & Neitan Feat. Skytek – „Jungle Jane” (2018)
- DJ Kuba & Neitan, David Puentez – „Bad Habit” (2019)
- DJ Kuba & Neitan x Fonzerelli – „Sunrise (Moonlight Party)” (2020)
- DJ Kuba & Neitan x Bounce Inc. – „Cream” (2020)
- „Feel The Vibe” (2020)
- DJ Kuba & Neitan X Adam De Great – „Temptation” (2020)
- DJ Kuba & Neitan X Discotek Feat. Richie Loop – „Booty Workout” (2020)
- DJ Kuba & Neitan X Nogun – „Sweat” (2021)
- „Everybody” (2021)
- DJ Kuba & Neitan x Skytech – „Dancing” (2021)
- DJ Kuba & Neitan x Bounce Inc. – „Watch Out” (2021)
- DJ Kuba & Neitan x Skytech Feat. Michael Zhonga – „Like A Melody” (2021)
- DJ Kuba & Neitan x Skytech – „I Want You” (2022)
- DJ Kuba & Neitan x Bounce Inc. – „Work My Body” (2023)
- DJ Kuba & Neitan x POLTERGST Feat. INDOX – „Sex, Drugs And Alcohol” (2023)
- DJ Kuba & Neitan X Rudeejay – „Sandstorm” (2023)
- DJ Kuba & Neitan x Bounce Inc. – „Blade” (2024)
- DJ Kuba & Neitan X Fafaq – „Calabria” (2024)
- DJ Kuba & Neitan x EMDI ft. Nicci – „Drake” (2024)
- DJ Kuba & Neitan X Ravekings – „Renaissance” (2024)
- DJ Kuba & Neitan, Rudeejay – „Ballare” (2024)
- DJ Kuba & Neitan x Max Farenthide – „I Like It Loud” (2024)

Kurek Piotr (ur. 1978 roku) DJ, multiinstrumentalista i kompozytor muzyki elektronicznej z Warszawy. Tworzy muzykę na pograniczu elektroniki, jazzu i dźwięków akustycznych. Nagrał swoją muzykę w znanych wytwórniach: Unsound, Edições CN, MondoJ, Hands In The Dark, Black Sweat Records, Dunno, Sangoplasmo, MondoJ. Tworzył muzykę do filmów m.in. „Sweat” Magnusa von Horna. Współpracował z Sylvią Monnier (jako Suaves Figures), z Hubertem Zemlerem (jako Piętnastka) oraz z Francesco de Gallo (jako ABRADA). Współzałożył nieistniejącą już grupę Ślepy i projekt Piętnastka. Zorganizował cykl imprez Smutaż w Warszawie. Uczestniczył w licznych festiwalach muzycznych m.in. CTM, Unsound, OFF, Elevate, UH Fest. Koncertował w Europie i w Ameryce. W 2014 i 2015 roku otwierał koncerty podczas dwóch europejskich tras Bonniego „Prince” Billy’ego.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Coda” (2012)
- „Heat” (2012)
- „Becoming Light” (2013)
- „Tonal Colors” (2013)
- „Edena” (2013)
- „Polygame” (2019)
- „ESQ Vox” (2019)
- „Lacomb” (2019)
- „Vowels” (2019)
- „Heat” (2012)
- „Peach Blossom” (2023)
- „Martin is Crying” (2023)

Kwiatkowski Marek twórca muzyki elektronicznej z Mogilna. W 2008 roku dołączył do ekipy internetowego radia El-Stacja, które nadaje muzykę elektroniczną. Kwiatkowski działa w Polskim Stowarzyszeniu Muzyki Elektroakustycznej (PSeME). Jego utwór „Smile” trafił na składankę „Mandarynkowe Pola / Tangerine Fields” (2009). Album Kwiatkowskiego „Sygnał Kondora” (2016) zdobył popularność w radiowej Trójce u Jerzego Kordowicza. Artysta korzysta z instrumentów elektronicznych: Yamaha QS300, Arturia Analog Lab. Jego produkcje wydaje wytwórnia Generator.pl.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sleep Well” (2014)
- „Electronic Secret” (2015)
- „Something in her eyes” (2017)
- „Wreszcie wiosna!” (2019)
- “Tęsknota za Bałtykiem/Longing for the Baltic” (2019)

Kwitek Paul producent z Lublina tworzy muzykę w stylach trance, house, ambient. Jest absolwentem Trebas Institute w Toronto, gdzie ukończył kierunek inżynierii dźwięku. Jego

najważniejsze wydawnictwa „Katun” (2009) i „Qualia” (2010), stały się częścią kanonu klasyki muzyki elektronicznej, zdobywając rzesze fanów na całym świecie. Regularnie publikuje podcasty dla jednej z czołowych wirtualnych rozgłośni poświęconych muzyce elektronicznej FriskyRadio.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Katun” (2009)
- „Inhabitants”
- „Abyssal” (2014)
- „Endy” (2015)
- Wes, Paul Kwitek – „Sad Moon”

Lanberry (właśc. Małgorzata Uściłowska) (ur. 1987 roku w Wyszku) piosenkarka, autorka tekstów i kompozytorka. Śmiało eksperymentuje z różnymi formami muzyki elektronicznej. Zadebiutowała w 2015 roku singlem „Podpalimy świat”, a niedługo później wydała swój pierwszy album studyjny, „Lanberry”. Piosenka „Piątek” z reedycji albumu odniosła komercyjny sukces, stając się pierwszym utworem w karierze artystki. „Piątek” trafił do pierwszej dziesiątki listy AirPlay – Top. W 2018 roku wydała album „miXtura”, a promujący go singiel „Gotowi na wszystko” osiągnął szczyt listy AirPlay, stając się najczęściej odtwarzanym utworem w polskich rozgłośniach radiowych. W 2020 roku wydała album „Co gryzie panią L?”, a utwór z tej płyty, „Plan awaryjny” zdobył prestiżową nagrodę jury w konkursie „Premier” podczas 57. Krajowego Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. W 2022 roku ukazał się jej czwarty album studyjny „Obecna”. W 2024 roku wydała płytę „Heca”, na której znalazły się przeboje: „Dzięki, że jesteś” i „Co ja robię tu”. Artystka współtworzyła utwory dla innych wykonawców m.in. Roksany Węgiel („Anyone I Want to Be”, „Obiecuję”), Viki Gabor („Superhero”, „Ramię w ramię”) oraz Dawida Kwiatkowskiego („Bez Ciebie”, „Proste”).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Piątek” (2016)
- „Ostatni Most” (2017)
- Feel, Lanberry – „Gotowi Na Wszystko” (2017)
- „Plan Awaryjny” (2020)
- „Tracę” (2020)
- „Waniliowe” (2022)
- Lanberry, Tribbs, – „Dzięki, że jesteś” (2023)
- „Cyrk” (2024)
- „Co ja robię tu” (2024)

Last Robots (Bert i iRobot) DJ-e i producenci muzyki elektronicznej z Warszawy. Bert (właśc. Norbert Borzym) był rezydentem legendarnego klubu Piekarnia, gdzie wraz z iRobotem (właśc. Igor Fleiszer) stworzył swój autorski projekt, wcześniej znany jako Electricity! Artyści łączyli brzmienia electro z nu-disco i house'em, zyskując uznanie zarówno w Polsce, jak i na

arenie międzynarodowej. Tworzyli remiksy dla takich gwiazd, jak Giorgio Moroder & SIA, Hurts, Ursula1000, Kamp!, Novika i Jolie Cherie. Występowali m.in. na festiwalu Auditoriver, Openerze, SnowFest i Live Festival w Krakowie. Odświeżyli wiele szlagierów polskich wykonawców z lat 80-tych. Ich nowa wersja „Piosenki Młodych Wioślarzy” zespołu Kult zrobiła furorę na festiwalach i imprezach w latach 2008-2009. Współpracowali z wieloma wytwórniami m.in. Sony, Opus, Whiskey Disco, The Very Polish Cut Outs, EMI, Kayax. Od 2012 roku są ambasadorami marki Pioneer w Polsce. Dj Bert prowadzi audycję „Kluboteka” w Polskim Radio „Czwórka”. Obaj realizują także indywidualne przedsięwzięcia, takie jak Piona i Holiday80.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Last Robots feat. M.bunio.s – „Robots Friend”
- Lombard- „Diamentowa Kula” (Last Robots `80s Edit) (2010)
- Kult- „Piosenka Młodych Wioslarzy” (Last Robots Edit)
- „Intergalactica” (2012)
- Last Robots- „Fast Forward” (2012)
- Biernaski – „Give Away” feat. Novika (Last Robots Remix) (2013)
- KAMP!- „Heats” (Last Robots Remix)
- Last Robots – „Intergalactica” (SpekuLLa 4 the Weekend Mix) (2013)
- Rubber Dots- „Counting The Beats” (Last Robots Remix)
- Shiny Beats- „Stars” (Last Robots Remix)

Lasy projekt muzyki elektronicznej z Gdańska w składzie: Maciej Wojcieszek (Stendek), laureat Fryderyka w kategorii Elektronika za produkcję albumu Reni Jusis oraz Jacek Prościński (wh0wh0) znany z LLove, delay_ok, Mu, Perfect Son i MaJLo. Ich album „Shroom” czerpie inspirację z kultury rave lat 90., łącząc ją z nowoczesnymi pomysłami i technikami, tworząc płytę pełną kontrastów i innowacyjności. Płyta otrzymała nominację do nagrody Fryderyka w 2021 roku w kategorii Album roku – Elektronika.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Lasy feat. MaJLo- „Wandering” (2017)
- „Schaffex” (2020)
- „Hakerzy” (2023)
- „Pokkkkemon” (2023)
- „Australian Open” (2024)
- „Hymnoga” (2024)

Leon Ania (właśc. Anna Leonowicz) piosenkarka, kompozytorka i autorka tekstów. Inspiruje się twórczością takich artystek, jak Banks, Billie Eilish, Lorde i Sevdaliza. Jej mroczne, elektroniczne brzmienia oraz intrygujące teksty zyskały uznanie zarówno wśród słuchaczy, jak i dziennikarzy muzycznych. Artystka tworzy muzykę we współpracy z Arkiem Koperą, znanym ze współpracy m.in. z Darią Zawiałow, Sanah oraz Orkiestrą Męskiego Grania. W 2021 roku dołączyła do grona artystów wytwórni Kayax. Debiutancki album artystki,

„Łezki”, ukazał się 24 czerwca 2022 roku. Zdobył nominację do nagrody Fryderyk w kategorii Album Roku Elektronika w 2023 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Łezki” (2022)
- Ania Leon, Arek Kopera, Kasia Lins – „Toniesz” (2023)
- Jędrzej Wise x Ania Leon – „XXX” (2023)
- Ania Leon x Kopera – „Lawa” (2024)
- Ania Leon x Kopera feat. Sarsa- „Zabij ze mną czas” (2024)
- Ania Leon x Kopera – „Na noże” (2024)

[Let Me Introduce You To The End](#) projekt muzyczny wokalisty Ryana Socasha. Artysta po przyjeździe do Polski w 2005 roku zaprosił do współpracy rodzimych artystów m.in. Wojtkę Szupelakę (gitara), Marka Kamińskiego (instrumenty klawiszowe), Matta Nelsona (instrumenty klawiszowe), Franka Parkera (perkusja), Duszana Korczakowskiego (kontrabas), Michała Zachariasza (akordeon). Nawiązał również współpracę z piosenkarzem i kompozytorem Czesławem Mozilem. Wydał trzy płyty: „The Hands of Hope” (2000), „A Love of the Sea” (2006), „A Voice from the Mountain” (2010). Ten ostatni krążek był dostępny bezpłatnie w Internecie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sitting Alone” (2009)
- „Times of Growing Grimmer” (2009)
- „Burn Like the Sun” (2010)
- „A Love Of The Sea” (2010)

[Loud About Us!](#) (właśc. Krzysztof Drozd) DJ i producent electro-house z Warszawy. Początkowo pod nazwą Loud About Us współpracował z Kamilem, tworząc wspólne nagrania. O duecie zrobiło się głośno za sprawą znanego producenta z USA Skrillexa, który zagrał ich remiks utworu „Big Riddim Monsta”, podczas imprezy w Nowym Jorku. Holenderski DJ Don Diablo wydał ich hit „Drums” z 2017 roku w swojej wytwórni HEXAGON. Rok później wyszedł następny szlagier „Kill The Beat”. Ich działalność zyskała wsparcie od największych gwiazd muzyki elektronicznej m.in. Tiesto, Martin Garrix. Na swoim koncie mają również współpracę z polskim producentem Sikdope.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Make A Move” (2016)
- „Get In” (2016)
- „Back N Forth” (2016)
- „Coconut” (2017)
- „Drums” (2017)
- „Get Down” (2018)
- „Kill The Beat” (2018)
- Sikdope X Loud About Us – „Back Again” (2018)
- Sikdope X Loud About Us – „Slow It Down” (2020)
- „Goes Like” (2020)
- „Stay” (2021)
- Guy Arthur & LOUD ABOUT US! – „Burn” (2022)

- „She Got” (2022)
- „Voices” (2022)
- „Goes Like” (2020)
- „Don't Go” (2023)
- „Groove On” (2024)
- Sikdope & Blinders – „VAMP” (LOUD ABOUT US! Remix) (2024)

Loui & Scibi projekt muzyki house w składzie: Loui (właśc. Wojciech Kucharski) i Scibi (właśc. Paweł Ścibura). Pochodzą z Leszna i Wrocławia. Byli związani z niemiecką wytwórnią Déepalma Soul z Monachium. W 2009 roku wyprodukowali debiutancki utwór „Feel The Sun”. W Indiach nakręcili teledysk do utworu „This Is How We Do It”, który zyskał dużą popularność w Wielkiej Brytanii oraz na Ibizie. W 2011 roku duet wydał singiel „Dance All Night” we współpracy z Andrea Love. Kompozycja wyszła w znanej wytwórni Purple Music. Artyści często zapraszali do współpracy muzyków z całego świata.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Loui & Scibi ft. Jacob A. – „This Is How We Do It” (2009)
- Loui & Scibi feat. Nathalia - „Giving You The Light” (2011)
- Loui & Scibi feat. Andrea Love – „Dance All Night” (2011)
- Loui & Scibi feat. Jacob A. – „Around” (2011)
- Loui & Scibi feat. Alec Sun Drae - „Who Am I” (2011)
- Loui & Scibi Vs. Jacob A.– „Stop The Time” (2012)
- Loui & Scibi feat. Nuwella - „Your Love” (2013)
- „Don't Lie” (2014)
- Loui & Scibi feat. Skyla J – „Beautiful Life” (2015)
- JazzyFunk & Loui & Scibi – „Run Away” (2015)
- Loui & Scibi feat. Fourfeet - „More Than Enough” (2016)
- Loui & Scibi feat. Beth Aggett – „The Cure” (2016)
- Loui & Scibi feat. Beth Aggett – „Believe Me (Hot Sand Rmx)”

Lua Preta polsko-angolski projekt w składzie: Ms. Gia (właśc. Luzia Avelino) (wokalistka), Mentalcut (właśc. Kuba Smogura) (producent). Lua Preta w języku portugalskim oznacza czarny księżyc. Tworzą muzykę global bass, łącząc elektroniczne brzmienia z afrykańskimi tradycjami i rytmami. Duet inspirował się dźwiękami z Afryki, przede wszystkim z Angoli i z RPA. Ich produkcje ukazały się w greckiej wytwórni Shango Records, a singiel „Quero Mais” powstał we współpracy z wokalistką Morena Leraba. Teledysk do piosenki „Ta Bater” (2018) nakręcili w Lizbonie. W 2020 roku duet wydał swój pierwszy album „Diaspora”, który stanowi kontynuację energetycznych, pulsujących rytmów inspirowanych angolskim kuduro, lizbońską sceną muzyczną, brazylijskimi favelami oraz rytmicznym house'em i afrohouse'em.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Melhor vai embora” (2016)
- „Messiah” (2017)
- „Oração” (2017)
- „Ta Bater” (2018)
- Lua Preta feat. Morena Leraba – „Quero Mais” (2018)
- Lua Preta feat. B4mba – „Dale” (2019)

- Lua Preta feat. Isilda Viegas – “Noemia” (2019)
- „Juntos União” (2019)
- „Passado” (Studio Bros Remix) (2019)
- „Baile Lotus” (2023)

Łapaj Michał (ur. 1982 roku w Warszawie) producent i instrumentalista, znany przede wszystkim z wieloletnich występów w zespole metalowym Riverside. Specjalizuje się w grze na organach Hammonda i syntezatorach analogowych z lat 70-tych i 80-tych. W 2021 roku wydał swój pierwszy solowy album „Are You There”, który zajął wysokie miejsca w rankingach portali muzycznych nie tylko w Polsce, ale i za granicą. Płyta była nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategorii Album Roku Elektronika. Album znalazł się na piątym miejscu najlepiej sprzedających się płyt w Polsce w zestawieniu OLiS, a jego winylowa wersja na miejscu trzecim. W 2021 roku na United Arts Festiwal Łapaj zagrał swój pierwszy solowy koncert. Po tym występie zespół „Tangerine Dream” zaprosił Michała Łapaja do wspólnej improwizacji, co zostało uwiecznione na albumie „Tangerine Dream – The Sessions VIII”. W 2022 roku wyprodukował album „Sessions”. Ten krążek to kompilacja wcześniej nagranych utworów improwizowanych w nurcie muzyki elektronicznej. W 2023 roku rozpoczął współpracę z Symbiotic Labs. Jest kompozytorem ścieżki dźwiękowej do gry „The Arbor”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Michał Łapaj feat. Mick Moss- „Shattered Memories” (2021)
- Michał Łapaj feat. Mick Moss – „Flying Blind” (2021)

Łąki Łan zespół grający muzykę elektroniczną i rockową z elementami funku w składzie: Jarosław „Poń Kolny” Józwik (instrumenty klawiszowe), Michał „Bonk” Chęć (gitara, wokal), Włodzimierz „Paprodziad” Dembowski (wokal), Piotr „Megamotyl” Koźbielski (perkusja, wokal), Bartek „Cokicktokloc” Królik (bas, instrumenty klawiszowe, wokal), Marek „Jeżus Marian” Piotrowski (instrumenty klawiszowe). Grupa rozpoczęła działalność w 2002 roku. W 2005 roku wydali debiutancką płytę „Łąki Łan”. Ich następny album „ŁąkiŁanda” (2009) był nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategorii muzyka alternatywna. Rok później zespół wystąpił na Przystanku Woodstock i stał się bardziej popularny. W 2011 roku muzycy nagrali płytę „XVII Przystanek Woodstock”. Album „Armanda” (2012) promowały utwory: „Jammin”, „Łan pała”, „Lovelock”, „Pleń”, „Łan for me”. Zespół koncertował m.in. w radiowej Czwórce w 2014 roku i w ramach cyklu „Made in Polska” w Łodzi. Ich następna płyta „Syntonia” (2016) zawierała hity „Bombaj”, „Pola ar”. Krążek „Raut” wyszedł w 2019 roku i był nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategorii album roku alternatywa (2020). W marcu 2022 roku, po kontrowersyjnych wypowiedziach Paprodziada o pandemii COVID-19 i wojnie

na Ukrainie, muzycy postanowili zakończyć z nim współpracę. Formacja znana jest z energicznych, kolorowych, humorystycznych występów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Big Baton” (2009)
- „Jammin” (2011)
- „Lovelock” (2012)
- „Luźny Łan” (2013)
- „Łan Pała” (2013)
- „Łan For Me” (2013)
- „Polar” (2016)
- „Mucha nie siada” (2016)
- „I Love Rave” (2018)
- „Lass” (2019)
- „Raduj Się, Kto Może” (2019)
- „Tańcz” (2019)
- „Evo” (2019)
- „Ona Sama” (2024)
- „Ogień” (2024)

M@R DJ (Massive Breakz) DJ i producent muzyczny, znany z serii kompilacji „Battle Of The Year Soundtrack” wydanych przez niemiecką wytwórnię Dominance Records. Jego drugi longplay „Battle Symphony” składa się z 19 utworów, w tym dwóch nagranych z Kamilią Boruc, łącząc energetyczne breaki, orkiestrowe sample oraz funkowo-hiphopowe beaty. Płyta idealnie nadaje się do tańca breakdance.

Mac Demetrius (właśc. Maciej Paweł Krawczykowski) (ur. 1982 roku) DJ i producent muzyki house i electro-house. Używał pseudonimu Powermac. Był rezydentem paryskiego klubu Jalouse Club. Założył wytwórnię M&J Records. W 2008 roku ukazał się jego debiutancki album „Essentials”. Artysta zagrał na finałowej gali Schwarzkopf Elite Model Look 2010. W tym samym roku zdobył tytuł najlepszego DJ-a przyznany przez „Fitness Generation Magazine”. Kolejne płyty to „The Beats by Mac Demetrius” (2011) i „Sexy Ladies” (2011). Jego utwory „Just Stand Up! / „The beats by Mac Demetrius” pojawiły się w reklamie międzynarodowego Projektu UFO 2011 i UFO 2012. W 2012 roku ukazał się album „Glamour Is Back”, na którym gościnnie wystąpili m.in. Madonna („We The Party!”, „I Love New York”, „Japan Queen”), Kelly Rowland („Lookin’ At You”) oraz Justin Timberlake. Artysta pracował w radiu: FG DJ Radio USA i FG DJ Radio Mexico.

Madox (właśc. Marcin Majewski) (ur. 1989 roku w Złotoryi) kompozytor, autor tekstów a także model. Tworzy muzykę na styku electro popu i dance’u. Śpiewa piosenki w języku angielskim i francuskim. Zadebiutował w programie „Mam Talent” (TVN), gdzie brawurowo

wykonał utwór „Paparazzi” z repertuaru Lady Gagi. Jego debiutancki album „La Révolution Sexuelle” ukazał się w 2011 roku, a trzy single z tej płyty trafiły na listy najchętniej słuchanych utworów i oglądanych teledysków zarówno w Polsce, jak i za granicą. W 2024 roku wypuścił album „ÉCHO”, który promowały dwa single – tytułowe „Écho” oraz „Dans Mon Cœur”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „La révolution Sexuelle” (2011)
- „High On You” (2011)
- „Les roses noires” (2016)
- „QRVA” (2018)
- „S.E.X.” (2019)
- „Roman Empire” (2024)
- „dans mon coeur” (2024)
- „écho” (Polish Preselection Eurovision 2024) (2024)

Mafia Mike (właśc. Michał Nosowicz) (ur. 1982 roku w Opolu) DJ i producent muzyki electro, chillout i house. Działa od 2000 roku. Tworzył liczne projekty muzyczne m.in. Wet Fingers z DJ Adamusem, Soma z Jonatanem Chmielewskim (Johny Black). Występował na największych festiwalach w Polsce i na świecie m.in. Creamfields, Global Gathering, Tunel Electro City, Sunrise Festival a także w klubach Spy Bar Chicago czy Pivillage Ibiza.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Mafia Mike & Dominique – „On and on” (2005)
- Mafia Mike feat. Dominique – „Make Me” (2005)
- Mafia Mike feat. Dominique – „Lately” (2008)
- „Love Song” (Moonbeam Remix) (2008)
- „Don't Stop” (2010)
- „Got To Be” (2010)
- Mafia Mike & Asia Ash – „Hello Hello” (2013)
- „Disarray” (2015)
- „My Song” (2015)
- Miyo, Tymek, Mafia Mike – „Będzie Lepiej” (2019)

Magnes (właśc. Grzegorz Magnuszewski) DJ i producent muzyki elektronicznej z Warszawy. Działa w zespołach Tromesa (z DJ Dreddym) i Bigwigs (z DJ Dreddym i Jerzym Przędzieckim). Występuje solo w projekcie Kino Oko. Inspiruje się muzyką rockową z lat 60-tych i 70-tych oraz muzyką elektroniczną. Był współtwórcą serii imprez Aspect Of Valor.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Kino Oko:

- „Pasyonata” (2005)
- „Through the Round Window” (2008)
- „The Ground” (2010)
- „Skylight Extravaganza” (2010)
- „Born Without Soul” (2010)
- „Puppet Lemonade” (2010)
- „Mahoney is Sad Tonight” (2011)
- The Doobie Brothers – „Long Train Running” (Kino Oko Electric Regency Remix) (2011)

MaJLo (właśc. Maciej Łukasz Milewski (ur. 1992 roku w Gdyni) gitarzysta, kompozytor. Od 2015 roku pod pseudonimem MaJLo zaczął tworzyć muzykę elektroniczną. W grudniu tego samego roku zadebiutował swoją EP „Reverse”, a pierwszy singiel „Lights”, nagrany we współpracy z Ralphem Kaminskim, zdobył olbrzymią popularność na całym świecie. Francuski duet FDVM stworzył jego remiks, który został zaprezentowany m.in. na festiwalach Coachella i Daybreak. W 2017 roku ukazał się jego debiutancki album „Over The Woods”, który natychmiast przyciągnął uwagę fanów muzyki klubowej. Płytkę promowały utwory „Another Day”, „Get Down” oraz „The Bird’s Song”. MaJLo wystąpił na prestiżowych festiwalach m.in. Open'er i Spring Break.

Oto najpopularniejsze utwory:

- MaJLo feat. Ralph Kaminski – „Lights” (2015)
- „Reverse” (2015)
- „Another Day” (2016)
- „Dear Gunna” (2020)

MAJLOS (właśc. Mario Jendryka) DJ i producent muzyczny z województwa śląskiego swoją muzyczną przygodę rozpoczął w 2013 roku. W 2023 roku zajął 97. miejsce w rankingu najpopularniejszych polskich DJ-ów. Wydaje swoje utwory w polskiej wytwórni Xoni Records oraz peruwiańskiej Digital Empire Records. Był wieloletnim rezydentem klubu Imperium w Rybniku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- NoizBasses · MAJLOS- „Next Level” (2018)
- MAJLOS · Vixx- „This” (2018)
- Majlos & Keen Crew – „Bring The House” (Softplay Remix) (2019)
- Majlos & Markus feat Luke Coulson- „Need You” (2020)
- „Run The Show” (2020)
- Majlos & Pattie Love – „Moonlight” (2024)
- „Wake Up!” (2024)
- 2SHER X MAJLOS – „All That She Wants” (2024)
- Majlos & Annie Mary – „Za Tobą” (2024)
- Ich Troje – „Zawsze z Tobą Chciałbym Być” (MAJLOS X 2SHER Remix) (2025)

Makowiecki Tomasz (ur. 1983 roku w Gdyni) gitarzysta, piosenkarz, kompozytor i lider zespołu Makowiecki Band. W 2002 roku, jako finalista show muzycznego „Idol” w TV Polsat, zdobył szeroką popularność. Podpisał kontrakt płytowy z wytwórnią BMG. W swojej karierze wydał kilka albumów. Na uwagę zasługuje jego elektroniczny album „Moizm” (2013), który nawiązywał do brzmień z lat 80-tych i 90-tych. Do jego nagrania zaprosił takich artystów, jak Władysław Komendarek, Józef Skrzek, Daniel Bloom. Produkcję promował singiel „Holidays in Rome”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Holidays in Rome” (2013)
- „Your Foreign Books” (2013)
- „A Summer Sale” (2013)
- Tomek Makowiecki feat. Józef Skrzek, Daniel Bloom – „Dziecko księżycy” (2013)
- Tomek Makowiecki feat. Władysław Komendarek, Józef Skrzek – „Ostatni brzeg II” (2013)
- Daniel Bloom feat. Tomek Makowiecki – „Heartbreakers” (2016)
- Daniel Bloom feat. Tomek Makowiecki – „Addicted” (2016)
- „Bardziej niż zwykle” (2021)
- Tomasz Makowiecki, Nosowska – „Nie Ma Nas” (2022)
- „Warszawa Wschodnia” (2023)
- „Lato w Mieście” (2024)

Mala Herba (właśc. Zosia Hołubowska) wokalistka, członkini kolektywu Oramics, w swojej twórczości nawiązuje do słowiańskich korzeni. Czerpie inspirację z darkwave i industrialnego techno. Współorganizowała kilka wydarzeń kulturalnych. Stworzyła oprawę muzyczną do spektakli. Nagrała audio-performans z Julią Giertz dla Unsound Festival. W 2018 roku jej utwory znalazły się na kompilacji taśm DKA i charytatywnej kompilacji dla Syrian White Helmets wydanej przez Saudade Records. W 2021 wydała debiutancki album „Demonologia” w kultowej niemieckiej wytwórni aufnahme + wiedergabe.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rusalki” (2017)
- „Chwasty” (2017)
- „Wszystko marność” (2020)
- „Kupały” (2021)
- „Szczodre Gody” (2021)
- „Lament” (2021)
- „Droga” (2021)
- „Comber” (2021)
- „Pesnya Bez Slov” (2021)
- „Dawaj”

Malinowski Błażej (ur. 1983 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej, DJ, dziennikarz radiowy, mieszka w Berlinie. Wspólnie z Michałem Wolskim założył Fünfte Strasse Project, obejmujący cykl wydarzeń oraz audycję radiową. Początkowo tworzył muzykę dub-techno, a później skoncentrował się na deep techno, rozwijając swój unikatowy styl. Jego pierwsze utwory powstały w 2012 roku. Obecnie współpracuje z Robertem Matysiakiem w ramach projektu Keen Distress. Stoi za serią wydarzeń „A/V Why So Silent?”, która łączy muzykę elektroniczną z filmami niemymi. Zaangażował się w projekty Silent Season, Warsaw Electronic Festival i Minicromusic Rec. Założył wytwórnię Inner Tension. Wydał cztery albumy studyjne „Echoes Of The Past” (2012), „Factors” (2013), „Dark Awakenings” (2017), „Between Method And Madness” (2023). Współpracował z wytwórniami m.in. Silent Season, Phorma, The Gods Planet, Semantica Svreca i 012 Claudio PRC.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dual Reality” (2014)

- „Mika” (2016)
- „Profundity” (2016)
- „III” (2016)
- „Mort” (2016)
- „TGP Extra 003” (2016)
- „Inner Tension” (2018)
- „Entity” (2019)
- „States Of Consciousness” (2020)
- „Katharsis” (2021)
- „At The End” (2021)
- „Probability” (2021)
- „Unpredictability Of Propability” (2021)
- Blazej Malinowski & Claudio PRC – „Future Retro” (2021)
- „XVI” (2022)
- „Acid Theory” (2023)
- „Moods” (2023)

Manoid (właśc. Karol Murawski) (ur. 1989 roku) DJ i producent muzyki elektronicznej.

W 2014 roku rozpoczął produkcję swoich pierwszych bitów. W 2015 roku współpracując z Polą Rise, wydał jej album „The Power of Coincidence”. W 2018 roku wypuścił swoją debiutancką płytę „Truth”, która zdobyła międzynarodowe uznanie. Manoid współpracuje również z niemiecką wytwórnią Hafendisko. Jest pomysłodawcą Instytutu Dźwięku w Warszawie (szkoły muzycznej, w której wykłada). Grał na wielu festiwalach, m.in. Auditoriver, Spring Break, Opener Festiwal, Kraków Roof Party. Jego kompozycje pojawiły się na wielu portalach streamingowych z muzyką, m.in. Soundcloud, YouTube i Spotify.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Synestezja” (2014)
- „To Grieve” (2017)
- „Are Burning” (2017)
- Manoid Featuring Josephine Philip – „Take Me” (2018)

Marboc (właśc. Marcin Bociański) (ur. 1988 roku w Starogardzie Gdańskim) producent, aranżer, DJ. W 2005 roku zadebiutował w lokalnym klubie „Tropica”, gdzie przez pewien czas był rezydentem. Produkuje muzykę techno, deep i minimal. Jego kompozycje ukazały się w wytwórniach, takich jak DRVMS LTD., Rhod Records, Coded Platform. W 2013 roku na Festiwalu w Kielcach zdobył dwie nagrody w kategorii Najlepsza Muzyka Elektroniczna oraz Najlepszy Zespół (w projekcie Fuck The System). Organizuje imprezy pod nazwą „Sound Of House”. Udziela się w projekcie Przedświt (dark wave). Wykłada w Instytucie Dźwięku. W 2023 roku wydał swój pierwszy album „Whn.yu.ae.ln”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Camoufia & Marboc – „Sybilant” (2014)
- „Butterfly” (2015)
- „Julin” (2016)
- „Mandala” (2016)
- E.F.G. & Marboc – „1111 Km” (2016)
- „Questions” / „Junction” (2017)
- „Indian Memories” (2017)
- Luka Daniello, Marboc – „First Hole” (2017)

- „Aztec”/ „Phater” (2017)
- „Mission I Legend” (2018)
- „K44 TALA” (2019)
- „New Gate” (2019)
- „Normal Agression” (2020)
- „Phenomenon 06” (2021)
- „Partition 004” (2021)
- „Current State Of The Diagnosis” (2021)
- „Before The Sun Goes Down” (2023)
- „Lured By Her Voice” (2023)
- „Deranged Land” (2023)
- „Analogy” (2023)
- J-Dam, Marboc–„Extinction” (Marboc Remix) (2024)

Marienburg zespół z Malborka w składzie: Janusz Zdunek (trąbka, instrumenty klawiszowe), Ireneusz Kaczmar (bas), Rafał Baca (perkusja). Powstał w 2004 roku. Grupa łączyła jazz z elementami elektroniki, muzyki filmowej i rocka. Zespół wydał trzy płyty „Pop dom” (2007) (Okno Records), „Miasto nic” (2008) (Okno Records), „Jedzie” (2012) (Okno Records & Innova Concerts).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Past Post”
- „Autonaprawa” (2008)
- „Symfonia Zmysłów” (2010)

Martino DJ (właśc. Patryk Martynus) DJ, producent muzyki elektronicznej a także pasjonat płyt winylowych. W 1989 roku jako DJ poprowadził swoją pierwszą imprezę w klubie ROS Kocynder w Chorzowie. Występował w całej Polsce. Gościł również poza granicami naszego kraju m.in. Disco Fun w Villach (Austria), King’s River Club – Lido de Jesolo (Włochy), St Trop – Lloret del Mar (Hiszpania). Był autorem audycji Mixtura w Radiu TOP w Katowicach, a później w radiu Planeta FM. W 2011 roku wyprodukował debiutancki album „La Musica”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Female Screw” (Nakrętka) (2004)
- „Massive beat” (2004)
- Martino Feat. A & Mc Uche – „Booya (In The Fruit Grove)” (2008)
- „La Musica” (2011)
- „Sonidos del Alma” (2016)
- „Taste of Paradise” feat. Ellis (2017)
- „Nothing Can Stop Me” feat. Ellis (2017)
- „Unsuitable Tings” feat. Domi M (2020)
- „Empire of the Present” feat. Jessie Wagner (2021)
- „Life Balance” feat. Ellis (2021)
- „Let me In” (2021)
- „On Your Reach” feat Tim Moyo (2023)
- „Lifefront Stadium” (2024)

Masala Soundsystem projekt muzyczny z Warszawy specjalizujący się w muzyce electro-etno-punk-hip-hop. Artyści inspirowali się muzyką indyjską i książką „Masala”

autorstwa podróżnika Maxa Cegielskiego. Byli aktywni od 2002 roku. Skład grupy często się zmieniał. W kolektywie grali m.in. Bart Pałyga, Marcin Matuszewski, Mariusz Kozioł, Rafał Kołaciński, Szymon "DJ Spox" Kurek. Wystąpili m.in. na Przystanku Woodstock w Kostrzynie nad Odrą (2007) i kilka razy w Gdyni na festiwalu Heineken Open'er. W 2016 roku, nakładem legendarnego wydawnictwa Antena Krzyku, ukazała się ich dziesiąta płyta sygnowana marką Masala Soundsystem, zatytułowana „Ziemia Na Sprzedaż”. Przy jej produkcji brali udział artyści m.in. z Turcji (Mehmet Polat), Słowacji (3CK), Węgier (Aron Szilágyi) i Polski (Shata QS). Okładkę zaprojektował ceniony polski grafik Rafał Wechterowicz (Too Many Skulls). W 2022 roku wyprodukowali album „ShazaMasaLaKazoo” wspólnie z grupą ShazaLaKazoo z Serbii.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „As One”
- „Praczas & Like Orient” (2003)
- „Rewolucja w Nas” (2007)
- Masala Soundsystem feat. Rasm Almashan & Blady Kris- Cruel Vibrations (2008)
- Masala Soundsystem feat. Michał Rudaś, Gosia Orczyk, Áron Szilágyi & Mittu Sain- Palce & Zapalnik (2008)
- „Od Tarnobrzegu po Bangladesz” (2010)
- „Let The Masala Riddim Play” (2014)
- Masala Soundsystem vs Mama Selita – „Prison Planet” (2014)
- „Czas Powiedzieć Nie” (2016)
- „An Ode To System Error” (2016)
- „Alerta Antifascista” (2016)
- Masala Soundsystem x ShazaLaKazoo- „ShazaMasaLaKazoo” (2022)
- ShazaLaKazoo x Masala Soundsystem – „Obywatele IV Świata” (2022)
- ShazaLaKazoo z Masala Soundsystem – „Sutomore-Byalistok (by Bus)” (2022)
- ShazaLaKazoo x Masala Soundsystem – „Kolo Terrorista” (2022)
- ShazaLaKazoo x Masala Soundsystem – „Where You Gonna Run?” (2022)

Mass Kotki zespół z Warszawy prezentujący styl electro-clash. Byli aktywni w latach 2003-2010. Do grupy należeli: Lady Electra (instrumenty elektroniczne, wokal), Katusza (gitara basowa, wokal), Siwa (gitara). W 2004 roku nagrali debiutancką płytę „Chodź zobaczyć”. Album zawierał 12 utworów oraz dwa remiksy, a promował go teledysk do piosenki „Brutalny Erotyzm”. W 2008 roku ukazał się ich kolejny album, „Miau Miau Miau”, na którym znalazł się hit „Maryja”. Skomponowali muzykę do spektaklu „Księga Rodzaju 2” wystawionego przez Teatr Współczesny we Wrocławiu. Zespół zakończył działalność w 2010 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Butelki” (2004)
- „Rocco” (2004)
- „Freak show” (2004)
- „Maryja” (2008)
- „Dzień prostytutki (b-side)” (2008)
- „5-10-15” (2008)
- „Sukienka” (2008)
- „Kombinacje”
- „Forever 18”
- „Piosenka dziewczyny. Walc (Broniewski)”

Mathias Nova producent muzyczny z Wrocławia, aktywny od 2008 roku, specjalizujący się w minimal techno i deep tech house. Był założycielem wrocławskiego kolektywu [punkt]kolektiv oraz wytwórni [p] rec.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Lo-Fi Bifrost” (2012)
- „Blueberry” (2017)
- „French kisses” (2019)
- „Love Is Stronger” (2020)

Mathplanete projekt muzyki klubowej w składzie: Piotr Skotnicki, Artur Włodkowski.

W 2004 roku zadebiutowali z Moniką Jarosińską utworem „Free”. Do kolejnego nagrania „Lunatique” (2005) zaprosili wokalistkę Edytę Górniak. Rok później ukazał się ich pierwszy album „Mathplanete” z udziałem takich artystów, jak Krzysztof Antkowiak, Natasza Jenkins, Paulla, Agnieszka Burcan z zespołu Plastic. W 2009 roku wraz z grupą Music Hazard Inc. zespół nagrał remiks swojego utworu „Shake Your Brain”. W swoich kompozycjach łączyli różne style muzyki: acid jazz, r&b, soul, house, deep house, jungle, drum & bass, chillout, smooth jazz, pop.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Mathplanete ft. Edyta Górniak – „Lunatique” (2005)
- Mathplanete ft. Monika Jarosinska – „Free” (2005)
- Mathplanete ft. Natasha Jenkins- „La Nuit” (2006)
- Mathplanete Ft. Krzysztof Antkowiak – „Thick skinned” (2006)
- Music Hazard INC vs. Mathplanete - Shake your brain remix (2009)

MATT5KI (właśc. Mateusz Polakowski) DJ i producent z Węgorzewa. Występował w wielu klubach i na prestiżowych festiwalach, takich jak Sunrise Festival, Audiolake Festival, Beach Party "Gramy z Sercem", Fame Music Festival, Kortowiada, Open Space Festival, Silesia In Love, Ultra Party Camp Open Air Edition. Jego hit „Adventure” z Iver Dezz, wydany przez Deal Records, zyskał wsparcie DJ Tiësto. Kolejny sukces przyniósł mu kawałek „Paradox”, stworzony z Adamem Kancerskim. Od 2017 roku organizował Mamry Music Festival w Węgorzewie. To jeden z najważniejszych festiwali muzycznych w północno-wschodniej Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Matt5ki & Iver Dezz – „Adventure” (2014)
- Adam Kancerski · Matt5ki- „Paradox” (2015)
- Matt5ki feat. Cat Alex – „Right Here” (2016)
- „Blaze” (2018)
- Matt5ki & Chappell – „Get That Vibe” (2018)
- Matt5ki & Zoyo – „Show U” (2018)
- Matt5ki & Martin Rosa feat. Hornsblood – „Shake It” (2019)

- Matt5ki, KC feat. Cat Alex – „Fill Me Up” (2019)
- Matt5ki x SPLT – „Get Enough” (2022)

Matthew Clarck (właśc. Maciej Borowicz) DJ i producent z Poznania. Artystyczną drogę rozpoczął od fascynacji techno, rave’ami i trance. Później zainteresował się remiksowaniem radiowych hitów. Następnie zwrócił się ku oldschoolowemu house’owi, by ostatecznie skupić się na deep house i nu disco. Aktywnie działa w klubach w całej Polsce, gdzie prezentował swój autorski projekt „Kuchnia on tour”. W Poznaniu zasłynął jako organizator wydarzeń, takich jak „ŚRODing”, „Backroom”, „Resume” oraz „Sounds of Poznań”. Jest także ambasadorem renomowanych marek, w tym Jabra oraz Jack & Jones. Od lat przyjaźni się z poznańskimi DJ-ami Neevaldem i Bartesem, z którymi współtworzy projekt „THE3”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Matthew Clarck & Sabina Jeszka – „Same Direction” (2015)
- Matthew Clarck & Deeprule – „321” (2019)
- Mr. V & Matthew Clarck – „Right Here, Right There” (2021)
- „Need It” (2023)
- Matthew Clarck & Alix Robson – „YOUR LOVE” (2024)
- Varius Manx – „Piosenka Księżycowa” (Matthew Clarck Afro Touch) (2024)

Mattson Simon DJ i producent muzyki elektronicznej. W 2010 roku nawiązał współpracę z legendą muzyki house, Sandy Riverą (Kings Of Tomorrow). Wydał kilka remiksów m.in. dla francuskiego producenta Oxia, które zdobyły uznanie fanów muzyki elektronicznej na całym świecie. Nagrywał dla wytwórni, takich jak niemiecka Re: Fresh Your Mind (RYM), brytyjska Glasgow Underground. Pełnił funkcję rezydenta w warszawskich klubach Temat Rzeka i 1500m2, a obecnie jest rezydentem w klubie Smolna.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Dilby, Simon Mattson – „Give It to Them” Feat. Lazarusman (2018)
- „My House” (2017)
- Rivera & Mattson – „Face Off” (2016)
- Simon Mattson & Tobias Manou – „Violation” (2012)
- Simon Mattson & Christian Nielsen – „Reality” (2014)

Matush (właśc. Tomasz Matuszak) DJ i producent muzyki elektronicznej. W 1996 roku zdobył tytuł mistrza Polski DMC w miksowaniu. W tym samym roku reprezentował nasz kraj na mistrzostwach świata World DJ Mixing Championships w Rimini we Włoszech. Był rezydentem kilku warszawskich klubów, takich jak Imperium Rytmu, Klatka, H2O. Kształtował brzmienie sceny klubowej. Wystąpił na dziesiątkach muzycznych wydarzeń, zdobywając zawsze uznanie publiczności. Jest również twórcą legendarnej „Magicznej Nocy Urodzin”, która od 2002 roku przyciąga tłumy spragnione niezapomnianej zabawy oraz

artystów światowego formatu. Do jego sukcesów należy zaliczyć miejsce w TOP10 House na Beatport z utworem „Party Time” oraz obecność na radiowych listach Muzycznego Radia FM z kawałkiem „One By One”. Matush współpracuje z wieloma cenionymi artystami sceny muzycznej. Efektem są utwory, które zyskały uznanie wśród fanów i DJ-ów na całym świecie, a wśród nich „Love Revolution”, nagrany wspólnie z Davidem Miliganem, remiks „Tell The Story” stworzony we współpracy z JeepCee, Pete'em Bergiem i Kasią Bują a także „Keep Pushing On” nagrany z Nickiem Sincklerem i „Sun in My Eyes” z Justie J.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „I have a dream video”
- Wet Fingers - „Turn Me On” (Matush remix)
- „LATINO LAIF” (C_04 PUMPIN' MIX) (2001)
- „Party Time”
- „One By One” (2012)
- „Move Ya” (2018)
- „That's Why” (2019)
- „IT'S FOR YOU” (2021 MIX)
- „LOCO' 2023” (REWORK) (2023)

Matys DJ (właśc. Jacek Matysiok) (ur. 1973 roku w Chorzowie) DJ i producent muzyki elektronicznej. Rozpoczął swoją przygodę z muzyką w 1996 roku. Inspirował się takimi artystami, jak Paul van Dyk i Mauro Picotto. Współpracował z Krzysztofem Chochlowem, tworząc remiks utworu „Mass Noise” dla DJ-a Seb B, który ukazał się w 2003 roku. Wspólnie z Marc van Linden wydał szlagier „AM 2 PM” w labelu Midway rec.& Alphabeticity. W 2005 roku wyprodukował swój pierwszy hit, „Orgasm”, wydany przez wytwórnię Pulsive. Był rezydentem w klubie Galeria. Wystąpił na wielu renomowanych festiwalach w Polsce, takich jak kołobrzeskie Sunrise, bydgoski Terminal Summer Beat, gdyńskie Beach Party czy poznańskie Independence. Jego sety DJ-kie cieszą się dużą popularnością.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Marc van Linden & Matys- „Am 2 PM” (2004)
- „Orgasm” (2005)
- „Power” (2017)
- Matys x Trilo- „Undertaker” (2018)
- Matys x Trilo- „Champ” (2018)
- Matys & CJ Stone- „Shame” (2020)

Max Farenthide (właśc. Adrian Nogły) (ur. 1986 roku w Krakowie) DJ i producent muzyki elektronicznej. W 2006 roku podpisał kontrakt z wytwórnią Goblin Records obecnie J-Planet Entertainment. W 2008 roku wydał swój debiutancki album „Academy Of Dance”. W 2010 roku założył własną wytwórnię Freak Records, która promuje artystów muzyki klubowej. Wspólnie z Dj Hubertusem (właśc. Hubert Kwartnik) tworzył projekt Disco Superstars.

Współpracował z wieloma gwiazdami muzyki dyskotekowej, takimi jak Exterminal, Dj Hubertus, Clubbasse, Not Complete Dj's, East Clubbers, Casteam, M-Brother, C-BooL, No Comment, Rico Bernasconim. Max Farenthide zyskał popularność dzięki unikatowym remiksom.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „About You” (2005)
- Exterminal & Max Farenthide Feat. PCSU Allstars– „Music Revolution” (2005)
- Max Farenthide Presents Disco Superstars – „Slice Me Nice” (2009)
- Max Farenthide Presents Disco Superstars Feat. Inusa Dawuda – „Sweet Love” (2009)
- Bernasconi & Farenthide – „She's A Nympho” (2010)
- „Happy People” (2010)
- Max Farenthide Vs. Richard Oliver – „This Is Your Life” (2012)
- Fubu Vs. Farenthide & Hubertuse Feat. Corey Andrew – „Live It Up” (2013)
- Max Farenthide & Hubertuse Feat. Meeshanth – „Be With U” (2016)
- DJ Kuba & Neitan x Max Farenthide – „I Like It Loud” (2024)

MBrother (właśc. Mikołaj Jaskółka) (ur. 1981 roku w Oświęcimiu, zm. 2018 roku w Brzezince) producent muzyki klubowej, założyciel wytwórni Goblin Records i JPlanet Entertainment. W 2001 roku utworzył formację MIXmasters, która wydała ponad 300 remiksów. Artysta pracował przy kilku projektach muzycznych m.in. Bitter Sweet, Spring Fever, Mikko oraz Elephunk. W 2006 roku ukazał się jego debiutancki album „Just In The Mix”, który promował singiel „Trebles”. Utwór zdobył dużą popularność nie tylko w Polsce, ale również w kilku krajach w Europie. W 2011 roku wypuścił następane single „Party All Night” i „Vip Room”. W 2013 roku wydał nową wersję „Trebles” zatytułowaną „Trebles 2013”. W tym samym roku, wspólnie z DJ Cargo, rozpoczął serię koncertów zatytułowaną „Launchpad Live Mix”. Artysta zmarł w 2018 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Trebles” (2006)
- „What”
- „Carnival Marimba” (2013)
- 5 Minutes (Excitement) (2013)
- „Trebles 2013” (2013)
- „What” (Re-Make) (2013)
- „Wazzup” (2014)
- „Ooo” (2015)
- „On My Own” (2016)

Me Myself And I zespół wrocławski, powstał w 2006 roku w składzie: Magdalena Pasiarska i Michał Majeran. Muzycy łączyli elektronikę z jazzem i innymi gatunkami muzycznymi. Ich koncerty były wzbogacone występami beatboxerów. Duet skomponował muzykę do reklamy sieci komórkowej Heyah. W 2009 roku ich kompozycje uświetniły spotkanie Dalajlamy XIV z mieszkańcami Wrocławia. Utwór „Takadum” pojawił się na

składance „+4871”, która promowała muzyków ze stolicy Dolnego Śląska. Byli uczestnikami III polskiej edycji programu „Mam talent” w 2010 roku. Rok później ukazał się ich debiutancki album „Takadum!”, który znalazł się na trzecim miejscu na liście OLiS. W 2012 roku nagrali swój kolejny album „Do Not Cover”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Takadum” (2011)
- „Skibaraba” (2011)
- „Elytom Encon” (2012)
- „Ini” (2012)
- „Bloo” (2012)

Mierzicki Remi (ur. 1977 roku w Kamieniu Pomorskim) muzyk i producent muzyki elektronicznej. Zafascynował się muzyką takich artystów, jak Jean Michel Jarre, Vangelis, Kitaro, Mike Oldfield, Michael Cretu, Marek Biliński. Zadebiutował na festiwalu muzyki elektronicznej w Piszcu „ZEF 2003 Reaktywacja”. Jego muzykę prezentowało Polskie Radio i Radio Plus. W 2004 roku wyprodukował płyty: „Tai Chi”, „Ocean Spokoju” wydane w labelu Anymusic (Piotra Dygasiewicza). Skomponował muzykę do spektaklu Karola Wojtyły „Pod sklepem jubilera” w reżyserii Andrzeja Marii Marczewskiego. W 2005 roku nagrał w Polsce i w Niemczech kilka muzycznych programów telewizyjnych dla TVP, które wyreżyserował Bogdan Bogiel.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „From the past”
- „Touch project”
- „Sunset meditation”

MIHAU (właśc. Michał Pec) (ur. 1977 roku) DJ i producent muzyki elektronicznej. Urodził się w Polsce, a w 1988 roku przeniósł się z rodziną do Niemiec. Wraz z Oliverem Koletzkiem założył wytwórnię muzyczną „Stil vor Talent”. Występował w legendarnych renomowanych berlińskich klubach m.in. Berghain Kantine, Wilde Renate, Chalet i Studio 54. Jego sety to unikatowa mieszanka dźwięków, obejmująca deep house'u, przez UK bass, breakbeat, deep tech, aż po tech house.

Mikro DJ (właśc. Marcin Jandy) DJ i producent z Leszna. Tworzy muzykę, łącząc electro house, progressive house i bigroom house. Od trzech lat związany z klubem Heaven w Zielonej Górze. Wydał trzy albumy studyjne oraz stworzył liczne remiksy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Move To The Music”
- Mikro feat.Nathalia – „I Hope”
- „World Without Limits”
- „LOUDER” (2016)
- „Selecta”

- „Lollipop”
- 50 Cent – „Candy Shop” (Mikro Bootleg) (2019)
- ATB – „Ecstasy” (Mikro Remix) (2021)
- Sanah – „2: 00” (Mikro Remix) (2021)
- MATA – „Szafir” (Mikro Remix) (2022)
- Jengi – „Bel Mercy” (Mikro Remix) (2022)

Mikro Orchestra (Gameboyzz Orchestra Project) zespół z Kłodzka w składzie:

Jarosław Kujda, Agnieszka Kujda, Małgorzata Kujda, Mariusz Jura, Bogusław Krawczuk, Paweł Janicki, Tomasz Procków. Zadebiutował w 2001 roku na Międzynarodowym Biennale Mediów we Wrocławiu. Wykonują inteligentną muzykę elektroniczną, wykorzystując nietypowe instrumenty, takie jak kieszonkowe konsole do gier Nintendo Game Boy Color i Game Boy Advance. Są przedstawicielami muzyki dark minimal noise oraz electro-crypto funk. Ich brzmienie nawiązuje do tradycji 8-bitowej sceny komputerowej lat 80-tych, inspirowanej klasycznymi komputerami, takimi jak Commodore 64, Atari, ZX Spectrum. W 2002 roku wyszedł ich debiutancki album „Lajv Ad Hom”. W 2006 roku zmienili nazwę na Mikro Orchestra. W grudniu 2011 roku projekt otrzymał wyróżnienie od Marka Bilińskiego za remiks kultowego utworu z lat 80-tych „Ucieczka z tropiku”. W 2012 roku nagrali album „8bit Deserters”. W 2019 roku wzięli udział w wystawie „Reinkarnacja sztuki mediów” podczas Biennale Sztuki Mediów WRO. Zespół reprezentował Polskę podczas obchodów Roku Polskiego w Austrii i we Francji a także wziął udział w amerykańskim filmie dokumentalnym „8 BIT – A Documentary About Art and Video Games”. Artyści koncertują w kraju i za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Mastahlorenz” (2006)
- „BAS (Blue Anarchy Saturday)”
- „Polish tank!” (2022)
- „Passt, wackelt und hat Luft!” (2022)

Mikrowafle projekt z Łodzi, powstał w 2003 roku. Pierwszy skład grupy to: Monix (wokal), Marcelo Zammenhoff (elektronika, wokal), Przemek (gitara), Remigius (synth) a później kolektyw tworzyli Emose (wokal operowy) oraz Ash Neuro (keytar). Komponowali muzykę electro-synth-pop. Współpracowali z grupą filmową Plazma TV. W 2004 roku muzyków nominowano do konkursu na Festiwal Top Trendy. Ich nagrania znalazły się na dwóch składankach wydanych przez Fundację Bęc Zmiana. W 2005 roku własnym sumptem nagrali album zatytułowany „Nareszcie (Gdzie Ten Fjuczer?)”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dziewczyno Taliba” (2003)

- „My są profesory” (2004)
- „Wszystko, czego dziś chcesz” (2004)
- „Kriszna, Kriszna, daj nam sera” (2004)
- „Chemia” (2005)
- „Chciałbym kogoś kochać” (2005)
- „Kukuczka” (2007)
- „Suicide Commando” (2008)
- „Mikrokosmos-Makrokosmos” (2010)
- „Alchemik”

Milde Michel (właśc. Michał Tomasz Milde) (ur. 1977 roku w Bydgoszczy) kompozytor i twórca muzyki elektronicznej. Czerpał inspirację z twórczości takich artystów, jak Jean-Michel Jarre, Tangerine Dream i Kraftwerk. Tworzy muzykę ambientową z wpływami szkoły berlińskiej. Milde, dzięki funduszom uzyskanym z akcji crowdfundingowym na portalu Polakpotrafi.pl, wydał swoje pierwsze płyty: „Images” (2016), „Ultra PRL” (2016). Później związał się z wytwórnią Marmel Records i tu wyszły jego kolejne albumy: „Chernobyl Disaster” (2017) i „Rencontre avec la musique” (2017). Nazywano go polskim Jeanem Michelem Jarrem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Fighting with Deadly Radiation” (2017)
- „Foxes” (2017)
- „Opening” (2018)
- „Quantum Physics”
- „My Home, My Family”
- „Hydroelectricity”
- „Flowers and Colors”
- „Fly to the Alpha Centauri”
- „Loosing Power - Sad Song”
- „EQ-1”
- „Universe”
- „Oxygene Alternative III”
- „Energy Consumption”

Milkwish (właśc. Marcin Kiszka) producent i DJ ze Szczecina, aktywny od 2008 roku. Specjalizuje się w muzyce techno, house i progressive house. W 2017 roku, we współpracy z Tomem Novym, wydał singiel „Jupiter”, który zdobył międzynarodową popularność. Był grany przez DJ-ów na całym świecie a także BBC Radio One. Milkwish wydawał swoje brzmienia w wytwórniach m.in. Caballero Recordings, Farbenfroh Records, Digital Noise i Starlight Music, Nervous i Nouveau Niveau, Enormous Chills. Jego muzyka trafiła na ścieżkę dźwiękową do reklamy znanej marki odzieżowej New Look. Światowej sławy producenci m.in. Ridney, Nick Warren, dj Chus, Olav Basoski, Plastik Funk, Roul & Doors, Roger Sanchez, StoneBridge, ATFC, Prok & Fitch, Eddie Amador, Jesse Voorn, David Penn promowali jego muzykę. Utwory Milkwisha zdobyły olbrzymią popularność w Internecie na takich serwisach, jak Beatport, Traxsource, Djshop.de.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Milkwish- „Relajate” (AKA AKA & Thalstroem Remix) (2011)
- Tom Novy & Milkwish – „Jupiter” (2017)
- Tom Novy & Milkwish – „Dream Catcher” (2018)
- „From the Earth to the Moon” (2019)
- „Robots Prayer” (2019)
- Jerome Isma-Ae & Milkwish – „No Time To Wait” (2020)
- Milkwish – „Avalon” (Quivver Remix) (2020)
- Milkwish & Subside – „Euphorica” (2021)
- „Light In The Night” (ASOT 1063) (2022)
- „Get Down” (2023)
- Milkwish X Subside – „Nebula” (2023)
- Tom Ferry & Milkwish – „Electric Love” (2024)
- Milkwish – „Ether Mind” (2024)
- „Treasure” (2024)
- Kris x Matys x Milkwish – „CNTRL Dreams” (Sunrise Festival 2024 Anthem) (2024)

MIQRO (właśc. Mirosław Grzybowski) (ur. 1979 roku w Szczecinie) DJ i producent. Tworzy muzykę, która łączy brzmienia nu disco, indie dance, house, funky house oraz deep house, nadając swoim produkcjom unikatowy energetyczny charakter. Uznawany za pomysłodawcę Sunrise Festival Afterparty, wydarzenia odbywającego się na kołobrzeskiej plaży.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Miqro & Maiqel – „Sunday Morning” (Sunrise Festival 2008 Afterparty Anthem) (2008)
- Matush, Miqro, Spens- „First Ride” (2013)
- Miqro & Jacob A – „D'ance” (2014)
- „Insane Love” (2015)
- „Better Love” (2021)
- Miqro · Roko- „Mexico” (2022)
- Miqro & Milkwish – „Sandy Horns” (Sunrise Festival Afterparty 2012) (2012)
- „Back Seat” (2024)
- Miqro & Maiqel – „Yes I Do” (2024)

Mixtura grupa z Wrocławia w składzie: Kamil „Grizzlee” Raciborski (wokal), Akvizytor (gitara, wokal), Grzela (gitara basowa), Bolek (perkusja), Baran (instrumenty klawiszowe) i Pantekturka. Zespół powstał w 2011 roku. W 2012 roku w serwisie YouTube ukazał się ich pierwszy utwór „Ślepy”. Kolejną kompozycję „Piętno” wydali z raperem Pezetem. W tym samym roku wyszedł ich dwupłyty album „Duch w Maszynie”. Współpracowali z takimi artystami, jak Grrracz, Auer, Czarny z HiFi Bandy, Screwball.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ślepy” (2012)
- „Królowie Nocy” (2012)
- Mixtura feat. Pezet – „Piętno” (2012)
- „Machina I” (2012)
- „Ducha Nie Goście” (2012)
- „Nie Mów Nic” (2013)
- „Dynamit”

Miyo projekt muzyki elektronicznej z Warszawy w składzie: DJ Mafia Mike (właśc. Michał Nosowicz) i Johny Black (właśc. Jonatan Chmielewski). W 2017 roku zadebiutowali nagraniem

„Cool Alone” z gościnnym udziałem wokalisty Thomasa Daniela. Razem z Tymkiem (właśc. Tymoteusz Bucki) nagrali hit „Będzie lepiej” (2019).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Cool Alone” (2017)
- MIYO ft. Young Igi – „Caly Swiat” (2018)
- MIYO feat. Zeamsone, Merghani – „Jungla” (2018)
- MIYO feat. Bezczel, Veira – „W Ciemno” (2018)
- MIYO x Bedoes – „Choker” (2018)
- MIYO ft. Tymek - „Będzie lepiej” (2019)
- MIYO feat. Grizzlee – „Zrób ten krok” (2019)
- „Zrób ten krok” (2019)
- MIYO feat. Smolasty – „Lepsze Dni” (2019)
- MIYO feat. Karolina Stanisławczyk – „Wylicznka” (2020)
- MIYO feat. Grizzlee, Veira – „Spalmy lęk” (2021)

Modfunk formacja elektroniczna z Warszawy w składzie: Piotr Jarecki (aka Pimo) i Martin Tigermaan (aka Autor X, Muslee, J. Tiger). Aktywna w latach 1999-2012. Muzycy łączyli różne style house, electro i disco. Inspirowali się przede wszystkim francuskim housem spod znaku Daft Punk, Cassius, Stardust, Bob Sinclar. Zespół zadebiutował utworem „Taxi Boy” w 1999 roku, a kolejna ich produkcja, „Superstar” trafiła na kompilację muzyczną „Pepsi Faza”. Twórczość Modfunk popularyzowała w Polsce rozgłośnia radiowa Radiostacja z Warszawy. Duet wydał kolejne single „Funk Salad” i „Taxi Boy” (2000), które znalazły się na kompilacji wydanej przez magazyn Machina „Niech Cię Usłyszą”. Ich debiutancki album „Superfuzja” ukazał się w 2002 roku, a promowały go single: „Souler”, „Promo”. Teledyski do tych utworów, stworzone w animacji 2D i 3D, były regularnie emitowane na kanałach VIVA Polska i MTV Polska. W ramach projektu Wirtualnej Polski Strefa MP3, muzycy udostępnili swoje utwory do bezpłatnego pobrania w internecie. Kolejna ich produkcja „Love & Hate” ukazała się w 2003 roku (z gościnnym udziałem wokalistki Evah). Wyprodukowali remiksy dla Moniki Brodki („Miałeś być”) i Reni Jusis („Kiedyś cię znajde”). Nawiązali współpracę z londyńską wytwórnią Machine Gun Ibiza Records. W 2007 roku wydali singiel „We Got Game”, do którego zrealizowano animowany komputerowo teledysk. Był on nominowany do nagrody Yach Film Festival. W 2008 roku ukazał się ich kolejny album zatytułowany „Emofunk” o bardziej electro-popowym charakterze. Jednym z producentów krążka był Philippe Zadar z grupy Cassius, a w utworze „Rack Bhayo Ni Ho Bro” gościnnie wystąpił John Webb z amerykańskiej grupy Love Meets Lust. Ich ostatnia płyta „Land Grab” wyszła w 2012 roku. W 2023 roku wytwórnia The Very Polish Cut-Outs wydała album „A Journey Through Sound (Selected Recordings 1999-2009)” z najlepszymi utworami w historii grupy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Taxi Boy” (1999)

- „Funk Salad” (2000)
- „Smile” (2001)
- „Souler” (2002)
- „Promo” (2002)
- „Love & Hate” (2004)
- „Miales Być” (Modfunk RMX) (2005)
- „We Got Game” (2007)
- „Cut Your Soul” (2008)
- Modfunk feat. Zdar of Cassius „Showtime” (2008)
- „Rack Bhayo Ni Ho Bro!” (2009)
- “Kiedyś Cię Znajdę” (Modfunk Remix) (2023)
- „Funk Fu”
- Evah - Nie taki jak Ty (Modfunk Remix)
- „Supergwiazda”

Monojoke (właśc. Jacek Gumbisz) (ur. 1983 roku w Kielcach) DJ i producent muzyki electro house z Krakowa. W 2016 roku wyprodukował swój pierwszy album „Fooled By The Life”. Wydawał utwory w renomowanych wytwórniach m.in. Proton Music, Fade, Particles, Balkan Connection, Bonzai czy Silk Digital. Remiksował nagrania wielu takich artystów, jak Derek Howell, Chris Fortier, Shodt, Michael & Levan. Jego utwory były wspierane przez znanych producentów m.in. Above & Beyond, James Grant, Matt Darey, Jaytech, Flash Brothers, Nick Warren, John '00' Fleming. Stworzył również dwa projekty: Telekollektiv oraz Fluente, który realizował wspólnie z Tuxedo.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deceitful” (Forerunners Remix) (2015)
- „Seize The Force” (2016)
- „Shadowlands” (2017)
- „Superficial” (2018)
- „Cold City” (2018)
- Monojoke – „Superficial” (Nosh & SJ Remix) (2020)
- „Days Gone” (2021)
- „Dilemma” (2022)
- „Tantanbo” (2023)
- „Tantanbo” (Mauro Augugliaro Remix) (2024)

Monopol zespół założony w 2006 roku przez Andrzeja „Jędkera” Wawrykiewicza (członka hip-hopowej grupy WWO). Łączył pop z elektronicznymi tanecznymi brzmieniami. Grupa wielokrotnie zmieniał swój skład. W 2009 roku wydała swój pierwszy album „Product of Poland 100%”. Później nagrała jeszcze dwie płyty: „Remixed in Poland” i „Eko”. Teledysk do utworu „Zodiak na melanzu” zdobył pierwsze miejsce w telewizji Viva Polska. Od 2012 roku do grupy należeli: Jędker, DJ Endo, Edyta i Anita Zaboroś (wokal). W 2013 roku zespół zakończył działalność.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Zodiak na melanzu” (2009)
- „Lans” (2010)
- „Jedna noc” (2012)
- „Monaco” (2012)

- „Imprezza” (2012)

Mosqitoo formacja muzyczna Rafał Malicki (instrumenty klawiszowe) i Monika Głębowicz (wokale), powstała w 2002 roku. Łączą electro house, R&B, hip-hop. Duet zajął drugie miejsce w kategorii Debiuty na Festiwalu w Opolu w 2004 roku. W 2005 roku w wytwórni Kayax wydali swój debiutancki album „Mosqitoo Music”. Kolejne ich płyty: „Black Electro” (2007) i „Synthlove” (2010) zdobyły uznanie fanów. Ten ostatni krążek promowały trzy single: „Colour Is Blue”, „Getting Closer”, „Little Beat”. W tym samym roku ukazała się płyta zespołu Hey „Re-Murped”, zawierająca remiksy m.in. Mosqitoo oraz Boya Chile, drugiego projektu powiązanego z Mosqitoo. W 2012 roku, po dwuletniej przerwie, zespół nagrał nowy singiel „Satellite”. Ich produkcje ukazały się w renomowanych zagranicznych wytwórniach, takich jak Starlight, Armada Music i Raisani. Muzycy współpracowali z artystami takimi jak: David Jones czy Aki Bergen. „Magazyn Esencja” uznał ich produkcje za jedne z najlepszych w naszym kraju.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Every Night And Day” (2005)
- „I Feel You” (2005)
- „I believe it's true” / „To co stało się” (2005)
- „To Co Stało Się” (2005)
- „Bring Me Joy” (2006)
- „Jeżeli Jesteś - Wołam Cię” (2006)
- „Chcę” (2007)
- „Celebrate” (2007)
- „Sweet Dreams” (2007)
- „This Is What I Feel” (2007)
- Mosqitoo feat. Stub - Slower – „Take It Easy” (2007)
- „Little Beat” (2010)
- „Colour Is Blue” (2010)
- „Getting Closer” (2010)
- „Satellite” (2012)

Mreńca Tomasz (ur. 1986 roku w Poznaniu) skrzypek, kompozytor, producent muzyczny. Specjalizuje się w muzyce ambient oraz eksperymentalnej. Ukończył studia w Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu. Tworzy muzykę do spektakli teatralnych, filmów, seriali. Wspólnie z Tomaszem Bednarczykiem założył projekt Venter. Artysta należy do międzynarodowej grupy The Frozen Vaults. Do tej pory wydał trzy albumy: „Land” (2016), „Peak” (2018), „Echo” (2021). Ostatni został nominowany do nagrody Fryderyka w 2022 roku w kategorii Album Roku Elektronika. Swoje brzmienia wydaje w wytwórni Kayax.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Bartosz Dziadosz & Tomasz Mreńca „Mirage” (2017)
- „Portrait” (2024)
- „Orange By Night” (2024)
- Tomasz Mreńca & Weronika Izdebska – „Heim” (2024)

mRqS (właśc. Marek Szulen) (ur. 1975 roku w Kwidzynie) kompozytor i twórca muzyki elektronicznej. W 2001 roku wydał pierwszą płytę ambientową „Ankaria”. Następna „Creation-Universal Consciousness” ukazała się w 2002 roku. W latach 2000-2001 wraz Kayaniséem organizował z Festiwal Muzyki Elektronicznej „KOMP” w Kwidzynie. Występował w projekcie Krawędź Światów z Danielem Bloomem, Dariuszem Stawickim, Mateuszem Ozyrą, Michałem Dudkiem, Robertem Błaszczkiem, Tomaszem Bednarzem, Tomaszem Żurem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Home” (cover of Depeche mode) (1999)
- „Birdland” (1999)
- „Future” (1999)
- „New Earth” (2005)
- „Space Drift”
- „Hey Gagarin” (cover of Jean Michel Jarre)
- „Land of Eternity”
- „Walking in my shoes” (Cover of Depeche Mode)

Nash projekt muzyki elektronicznej, Anna Gadt i Miłosz Wośko. W 2016 roku wydali debiutancki album „Trik”. Producentem płyty był Andrzej Izdebski, teksty napisał Dariusz Lewandowski. Na płycie połączyli brzmienia akustyczne z elektroniką. Korzystali m.in. z syntezatora Yamaha CP-70, skrzypiec, klarnetu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Mandalay” (2016)
- „Gołąb” (2017)
- „Twoimi ustami” (2017)

Nerious (właśc. Tomasz Szymański) (ur. 1986 roku w Bydgoszczy) producent muzyki ambient. Komponując muzykę, korzystał z program Music Creation i konsoli Sony Playstation. W 2006 roku wydał swoje pierwsze produkcje na kasecie „Elzert”. Inspirował się muzyką takich gwiazd muzyki elektronicznej, jak Vangelis, J.M. Jarre, Enigma, Tangerine Dream a także polskimi wykonawcami Remote Spaces i Polaris. Jego utwór pojawił się na płycie dołączonej do magazynu „Estrada i Studio”. Muzykę Szymańskiego prezentował Piotr Lenart w programie „El-mania”.

NeverAfter projekt muzyki drum & bass, duet CLS & Wax i mistrz turntablizmu K-Size. Wzbogacają swoją muzykę o nowoczesne, głęboko basowe elementy dubstepu. Byli twórcami

warszawskiego cyklu imprez BassTheory. Formacja odegrała kluczową rolę w rozwoju krakowskiej sceny klubowej.

Nitrous Oxide (właśc. Krzysztof Prętkiewicz) (ur. 1984 roku) DJ i producent muzyki trance z Poznania. Występował pod pseudonimami N2O i Redmoon. Grał w grupie 3rd Moon z Kamilem Bigajem. Od 2001 roku promował swoją muzykę za pośrednictwem stron internetowych, a jego kariera nabrała tempa po wydaniu EP-ki „Diving In The Sky/Moon Breeze” w 2006 roku. Kolejne produkcje, takie jak „Amnesia” i „Red Moon Slide” jeszcze bardziej potwierdziły jego talent i mistrzostwo w produkcji muzycznej. Artysta współpracował z Sound Players, z którymi stworzył „Silver Mist” a także z Nucvise. Efektem tej współpracy był utwór „Field Of Illusions”. W 2010 roku, razem z Aneym, wydał singiel „Far Away”. W tym samym roku ukazał się jego album „Dreamcatcher” wydany w wytwórni Anjunabeats.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Nitrous Oxide:

- „Frozen Dreams” (2006)
- „Amnesia” (2007)
- „The Center” (2023)

Jako N2O:

- N2O vs. Cell-X – „Alive / 414” (Monster Tunes)
- N2O – „Waterfall” (Pro-Fuse)
- N2O – „Territory” (Pro-Fuse)
- N2O – „Solida Del Sol” (Pro-Fuse)
- N2O – „K.O.”

Jako 3rd Moon (z Kamilem Bigajem):

- 3rd Moon – „DNA” / „RNA” (Pro-Fuse)
- 3rd Moon – „Diving In The Sky” / „Moon Breeze”(Pro-Fuse)
- 3rd Moon – „Meltdown” / „Burned Out” (Pro-Fuse)
- 3rd Moon – „Monsun” (ASOT)

Jako Redmoon:

- Redmoon – „Cumulus” [Hymn Sensation White 2006]
- Redmoon – „Slide” [Anjunabeats]
- Redmoon – „Carbon” [bd.]

Jako Husaria (z Adamem Kancerskim):

- Husaria – „Poznań”(Infrasonic)
- Husaria – „Day Break” (Infrasonic)

Niwea projekt muzyki elektronicznej, Wojciech Bąkowski (autor tekstów i wokół) i Dawid Szczęsny (producent muzyczny). Pierwszy ich album „01” wyszedł w 2010 roku nakładem wytwórni muzycznej Qulturap. Promował go teledysk „Miły, młody człowiek”. Muzycy byli nominowani do nagrody „Superjedyńki” w kategorii album debiutancki. Rok później ukazał się ich następny album „02”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Miły, młody człowiek” (2010)
- „Kłata Piersiowa” (2010)

- „Łaskoczące Rzeczy” (2010)
- „Portret z Kabli” (2010)
- „Nadusze” (2010)
- „Ciemno” (2010)
- „Tańcz” (2010)
- „Jem Kamienie” (2011)
- „Mocno” (2011)
- „Wszystko” / „Tło” (2011)

niXes zespół w składzie: Ania Rusowicz, Hubert Gasiuła, Kuba Galiński, tworzył muzykę łączącą psychodeliczny rock z elementami elektroniki. Ich debiutancki album niXes wyszedł w 2017 roku. Promowały go single „Hole in the Universe” i „Circles”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Missing at sea” (2017)
- „Circles” (2017)
- „Hole in the Universe” (2017)
- „In the middle of the rainbow” (2017)
- „Summer Waves” (2018)
- „Paper plane” (2018)

Nmls (właśc. Piotr Michałowski) (ur. 1988 roku) kompozytor i producent muzyki elektronicznej, aktywny od 2008 roku. W 2014 roku opublikował swoje pierwsze brzmienia „Transmission EP”. Pracował razem z Pawłem Ryttelem (znanym jako Xlorite) nad projektem Ambot. Wspólnie wydali album „A”. W 2016 roku Nmls wypuścił swój debiutancki album „On & On”. Kooperacja z Grzegorzem Bojankiem zaowocowała dwoma krążkami: „As Far As It Seems” (2012, Ohm Resistance) oraz „Solid” (2018, N_Coded). Artysta należał do Warsaw Laptop Orchestra, która przez kilka lat z rzędu grała w Zachęcie Narodowej Galerii Sztuki w Warszawie podczas „Nocy Muzeów”. Założył wytwórnię N_Coded. Był zaangażowany w działalność Fundacji Sztuka i Technologia, organizacji pozarządowej, której celem była promocja polskiej sztuki elektronicznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „On Air” (2014)
- „Transmission” (2014)
- „Deep-Sky Festival” (2017)
- „Here & Now” (2017)

Normal Bias projekt muzyki elektronicznej: Yac (właśc. Piotr Krupiński) i 77 (właśc. Tomasz Karczewski). W 2016 roku wydali swój pierwszy album „LP1” w wytwórni U Know Me Records. W 2020 roku wyszła ich następna płyta „LP2”, utrzymana w klimatach dub techno z lat 90. W 2024 roku duet wyprodukował następny longplay „LP3” z udziałem Dariusza Dudzińskiego (perkusista Ewy Braun, obecnie Titanic Sea Moon).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wiatr od morza” (2023)

- „Słupsk” (2024)
- „Zabrało co się należy” (2024)

Novika (właśc. Katarzyna Nowicka) (ur. 1974 roku w Warszawie) wokalistka, didżejka, producentka, dziennikarka. Tworzy muzykę elektroniczną w stylach: electro, deep house, deep techno i dubtronic. Od 1997 roku Novika i DJ Boogie Mafia występowali wspólnie w klubach, a ich debiutancki koncert odbył się w łódzkim Forum Fabricum. W 2001 roku współpracowała z Andrzejem Smolikiem przy singlu „T. Time” nominowanym do nagrody „Fryderyk”. Rok później wzięła udział w produkcji albumu „Futro” zespołu Futro. W 2006 roku wydała swoją debiutancką płytę „Tricks of Life”, która przyniosła jej rozgłos. Kolejne albumy „Lovefinder” (2010) i „Mixfinder” (2011) zdobyły nagrody „Fryderyk” w kategorii elektroniczny album roku. Novika w 2010 roku była supportką przed koncertem Katy Perry w Warszawie. W 2013 roku wydała płytę „Heart Times” we współpracy z wytwórnią MMA records. Promował ją singel „Who Wouldn't”. Artystka współpracowała m.in. z zespołem Futro, Smolikiem, Fiszem, Vienio & Pele, Dj Adamusem. Prowadziła program radiowy „Radio Lazy Sunday” w Radiostacji. Grała w Jazz Radio i w radiu młodzieżowym – BIS. Jest związana z Programem Czwartym Polskiego Radia, prowadzi autorską audycję „Lenie - serwuje Novika”. W 2024 roku zadebiutowała jako prowadząca pasmo „Kieruj się na południe” w internetowym radiu Radio 357. Założyła wytwórnię płytową Beats Friendly. Koncertowała na całym świecie m.in. w Paryżu (Zamknięcie Roku Polskiego we Francji) i w Japonii (Expo). W 2020 roku Novika po raz kolejny została nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategorii Album Roku Elektronika za album „Bez cukru” (2019).

Oto najpopularniejsze utwory:

- Smolik & Novika- „T.time” (2001)
- „Nic poza nami” (2004)
- „Depend on you” (2006)
- Novika feat. Futro - „Spacer Po Miłość” (2008)
- „Lovefinder” (2010)
- Lovebirds - „This Time” Feat. Novika (2012)
- „Miss Mood” (2012)
- „Safest” (2013)
- „She's Dancing” (2013)
- „Who Wouldn't” (2013)
- Lovebirds i Novika- This Time (Tiger Stripes Remix) (2013)
- Novika- „Lekko” (2017)
- „Miss Mood” (Satin Jackets Remix) (2018)
- „Lekko” (2019)
- „Od Dziecka” (2019)
- Novika & Sambor – „Fragile” (2024)

NUN Electro (NUN) projekt założony w 2000 roku, Magdalena Kaspryszyn (wokal, teksty, instrumenty klawiszowe), Olaf Karbowskiak (programowanie, sampling, instrumenty klawiszowe, kompozycje). Nazwa NUN wywodzi się z mitologii egipskiej. Obecnie w grupie NUN występują Olaf Karbowskiak, wokalistka Inga Habiba (z zespołu Lorien) oraz berliński producent Falk Berger (Das Schwarze System). Działają pod nową nazwą NUN Electro. Wykonują muzykę w stylu electroclash z wpływami new romantic, synth-pop i dark disco. W swojej twórczości nawiązywali do dokonań takich artystów, jak Ladytron, Fisherspooner, Goldfrapp, Client oraz do muzyki z lat 80-tych m.in. Gary Numan, Human League, New Order, Kraftwerk, Depeche Mode. W 2001 roku nagrali pierwsze demo z 14 piosenkami „This Is Electro Pop”, które spodobało się krytykom i dało im rozgłos. Dzięki temu NUN podpisał kontrakt z wytwórną Sissy Records (BMG Poland). Grupa gościła w TVP 3, w którym zaprezentowali utwór „Silence”. W 2002 roku nagrali swoją wersję piosenki „A Ty Się Bracie Nie Denerwuj” Andrzeja Dąbrowskiego. Szlagier pojawił się na kultowej składance „Football-EP” promującej Mistrzostwa Świata w piłce nożnej. Był to pierwszy utwór w stylu electroclash wydany w Polsce i w języku polskim. W tym samym roku ich hity "Stop!" i "I Don` t Know How” pojawiły się na ścieżce dźwiękowej thrillera science-fiction pt. „Arche” (reż. Grzegorz Auguścik). Wytwórnia Sequence Records wydała w 2005 roku składankę „The Best Of Polish Synth Vol.1”, na której znalazły się trzy piosenki grupy zremiksowane przez znanych producentów. W tym samym roku podpisali kontrakt ze szwedzką wytwórną Substream. W 2006 roku wydali album „Sunlight”, który promował przebój „Hope”. Piosenka zdobyła olbrzymią popularność m.in. w Niemczech i Rosji. NUN jest również autorem remiksów utworów skomponowanych dla Reni Jusis, Psyche i ABL. Po długiej przerwie artyści powrócili w 2023 roku, prezentując single „Poison”, „Hide” i „Bitwa”, wyprodukowane przez niemieckiego producenta Mario Niemanna. W 2024 roku ukazał się ich album „Poison”. NUN regularnie występuje zarówno w Polsce, jak i za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Stop!” (2006)
- „I Don` t Know How”
- „Hope” (2006)
- „Here 4U” / „Burn” (2006)
- „Vision Of Life” (2008)
- „I Don't Know How” (2008)
- „Thunder” (2015)
- „Alchemia”
- „Burn” (2006)
- N U N Electro feat. INGA Habiba – „Poison” (2023)
- „Bitwa” (2023)
- NUN Electro X INGA Habiba – „Hide” (Mario Niemann MiX) (2024)
- „Depression” (2024)

Nykiel Natalia (ur. 1995 roku w Mrągowie) piosenkarka, autorka tekstów. Była finalistką drugiej edycji programu *The Voice of Poland* (2013). W 2014 roku podpisała kontrakt z Universal Music Polska i wydała swój debiutancki album „Lupus Electro”. Krążek promował singiel „Wilk”, który nie osiągnął większego sukcesu na listach przebojów. Następny utwór z tego albumu „Bądź duży” przyniósł jej sukces i sławę. Zdobyl status diamentowego singla. Dobrze się sprzedał (100 tysięcy egzemplarzy). Teledysk do tej piosenki zdobył nagrodę na Eska Music Awards 2015 i przyniósł jej nominację do nagrody Best Polish Act na gali MTV Europe Music Awards 2015. Producentem płyty był Michał „Fox” Król. Album zyskał status złotej płyty. Jej drugi album „Discordia” ukazał się w 2017 roku. Był nominowany do nagrody „Fryderyk”. Wideoklip do piosenki „Łuny” (2018) otrzymał pierwszą nagrodę na prestiżowym Międzynarodowym Festiwalu Filmowym Queen Palm w Palm Springs. Artystka została wybrana Kobieta Roku przez magazyn „Glamour”. Występowała na największych festiwalach: Audioriver Festival, Orange Warsaw Festival, Kraków Live Festival, Electronic Beats Festival w Köln. Artystka została zaproszona na Red Bull Stripped Sessions i wystąpiła w Saturday Night Live Poland. W 2019 roku wydała swój kolejny album „Origo”, który zdobył nagrodę Fryderyka w kategorii „Album Roku Elektronika”. W 2022 roku wyprodukowała album „Regnum” nakładem Polydor Records we współpracy z Universal Music Polska. Płytę promowały single: „Atlantyk”, „P.R.I.D.E.”, „Królestwo”, „Epoka X”, „Pętla”, „Niech płonie”. W 2024 roku do sprzedaży trafił jej następny album „Atom”, który powstał we współpracy z producentami z Włoch, Portugalii i Polski. Łączy alternatywny elektro-pop z fascynacjami muzycznymi od drum'n'bassowego „Daylight” po hyperpopowe „We Girls”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wilk” (2014)
- „Bądź Duży” (2015)
- „Pół Dziewczyna” (2016)
- „Error” (2016)
- „Pół kroku stąd” (piosenka z filmu „Vaiana: skarb oceanu”) (2016)
- „Spokój” (2017)
- „Total Błękit” (2017)
- „Kokosanki” (2018)
- „Łuny” (2018)
- „Jak Żądło” (2018)
- „Quya” (2019)
- „Volcano” (2019)
- „Atlantyk” (2020)
- „P.R.I.D.E.” (2021)
- „Spaceman” (2024)

Offselecta (Offi DJ) (właśc. Jacek Kamil Topolski) (ur. 1966 roku w Łodzi) DJ, wokalista, producent muzyki elektronicznej specjalizujący się w muzyce: techno, trip-hop, jazz, funk. W 1989 roku zadebiutował jako gitarzysta basowy w zespole Moskwa. W 2003 roku znalazł się w gronie 5 DJ-ów wybranych w międzynarodowym konkursie organizowanym przez firmę Heineken i DJ-a Paula Oakenfolda. Przygotowywał muzykę do pokazów mody m.in. Otwarcie Fashion Week w Poznaniu 2000 roku, w Hadze 2000 roku, w Moskwie 2001 roku, w Kopenhadze 2002 roku, w Madrycie 2002 roku. Prowadził audycję Selected Sounds w radiu Breaknation FM w Sewilli.

Omen DJ (właśc. Robert Gorsiak) (ur. 1974 roku w Płocku) DJ i producent muzyki elektronicznej. Specjalizuje się w brzmieniach house, electro i trance. Był uczniem Bogdana Fabiańskiego, a za konsolę stanął po raz pierwszy w 1994 roku. W 1996 roku został wicemistrzem DJ-ów w Polsce. W 2001 roku zdobył tytuł III wicemistrza Europy na turnieju w Berlinie. Współpracował z grupą D-Bomb. Wyprodukował swój pierwszy hit „Party One” w 2002 roku. Należy do elitarnej grupy DJ-ów Pioneer DJ Team. Reprezentuje agencję artystyczną Elite Sounds. Był rezydentem w polskich i niemieckich klubach. Grał m.in. w Słowacji, w Grecji, w Irlandii, w Anglii, w Niemczech.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Party One” (2002)
- "Jump 2 The Sky" (2002)
- „Ekwador” (2002)
- „Party Two” (2002)
- „Back” (2003)
- DJ Omen & Mot!on - Relax & Alkohol (2014)
- Dj Omen & Motion - For you (2016)
- DJ Omen & Motion – „Dance on fire” (2016)
- Popek/Dj Omen/Motion- „Welcome in the hell” (2017)
- Dj Omen & Motion – „You're A Woman, I'm A Man” (2018)
- Popek/DJ Omen/Motion – „W stronę słońca” (2018)
- Dj Omen / Motion / Ronnie Ferrari - Cała sala (2022)
- „Piękne Dni” (2024)
- Dj Omen, Kaen, Agbe – „Na krawędzi” (2024)

Ószibarack zespół elektroniczno-popowy z Wrocławia. Powstał w 2003 roku w składzie: Agim Dželjilji (producent), Tomasz Dogiel (bas), Patrisia (właśc. Patrycja Hefczyńska) (wokal) (znana z zespołu Husky), Marcin Drewnik (perkusja). Nazwa Ószibarack w języku węgierskim oznacza brzoskwinie. Artyści inspirowali się muzyką takich wykonawców, jak Kraftwerk, Glennem Millerem, Beach Boys. Ich piosenka „Skirts up!” (2004) pojawiła się w reklamie sieci komórkowej Heyah. Swoją debiutancką płytę „Moshi Moshi” nagrali w tym samym roku. Kolejny ich album „Plim Plum Plam” ukazał się w 2008 roku. W 2012 roku zespół otrzymał

nominaację do nagrody „Fryderyk” w kategorii album roku - muzyka klubowa za płytę „40 Surfers Waiting for the Wave”. Zespół porównywano do: Goldfrapp, Björk, Roayskopp, Moloko, Mouse on Mars. Współpracowali z wytwórnią 2-47 Records prowadzoną przez lidera Agressivy69, Bodka Pezdę.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Kutayi” (2004)
- „Skirts up!” (2004)
- „Moshi Moshi” (2005)
- „It Is So Japanese” (2005)
- „Surfin’ Safari” (2008)
- „Point Blank” (2009)
- „Liquid Song” (2010)
- Oszibarack i Chmara- „The Tide” (2012)
- „Brightones” (2015)
- „Polinka” (2017)

Oxford Drama formacja electro-popowa z Wrocławia, Małgorzata Dryjańska i Marcin Mrówka. Powstała w 2014 roku. Duet inspirował się muzyką angielskiego artysty Morrissey’a. Muzycy łączyli elektropopowe melodie z punkową energią. W 2015 roku wydali swój debiutancki album „In Awe”. Wypuścili kolejne płyty: „Songs” (2018), „What’s The Deal With Time?” (2021), „The World Is Louder” (2024). Ich muzyka była prezentowana na antenach KEXP, KCRW oraz BBC Radio 6. Zespół zagrał prawie 40 koncertów w kraju i za granicą. Występowali m.in. na Off Festivalu, Open’er Festivalu, Męskim Graniu, Soundrive, Saltwave oraz Soundedit.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Asleep/Awake” (2014)
- „Dissolve” (2014)
- „Endeavour” (2014)
- „Preserve” (2015)
- „Be Kind” (2018)
- „Alter Ego” (2018)
- Tęskno – „Mięsień” (Oxford Drama Remix) (2019)
- „Not My Friend” (2021)
- „You Only See What You Like” (2021)
- „The Leader” (2024)
- „More & More” (2024)
- „Otherside” (2024)
- „Six Feet Under” (2024)

P.A.F.F. (właśc. Paweł Kasperski) (ur. 1990 roku we Wrocławiu) producent muzyczny i DJ. W 2012 roku, pod pseudonimem Hayfevah, wydał album „The Foggy Tales”, łączący elementy post-dubstepu, ambientu, breakbeatu i future garage. W tym samym roku dołączył do ekipy Wielkie Joł. W 2013 roku ukazał się jego album „Paffistotedes” z nowoczesnymi elektronicznymi przeróbkami utworów rapera Tedego oraz z zupełnie nowymi nagraniami.

W tym samym roku zaczął eksperymentować z trapem, tworząc liczne utwory i remiksy. Pod koniec roku nawiązał współpracę m.in. z grupą Major Lazer. W 2014 roku wypuścił singiel „Rudebwoy” w niemieckiej wytwórni Kontor Records. W 2017 roku podpisał kontrakt z wytwórnią Universal Music Polska i wydał album „Fala”, wyróżniający się innowacyjnym połączeniem muzyki elektronicznej, hip-hopu i popu. Album promowały single: „AYE!” (feat. Popek), „Give You Love” (feat. Emma Hewitt), „Leki” (feat. Paluch), „Bomba” (feat. Bosski) oraz „Domek z kart” (feat. Lanberry). W 2014 roku założył projekt unitrΔ_Audio (czyt. „unitra audio”). W 2015 roku projekt zyskał dużą popularność dzięki remiksowi utworu Krzysztofa Krawczyka „Chciałem być”, zdobył szerokie uznanie, trafiając do wielu stacji radiowych i klubów. W międzyczasie ukazało się wiele nowych singli a także remiks utworu „Niech żyje bal” Maryli Rodowicz, stworzony we współpracy z warszawskim klubem BAL. W 2018 roku projekt unitrΔ_Audio został zakończony. Jednak niespodziewanie, w 2021 roku, po trzyletniej przerwie, działalność projektu została wznowiona wraz z wydaniem trzeciego albumu „The Ghost Coast”, który stylistycznie nawiązuje m.in. do muzyki house i kultury rave lat 90.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Duże Pe vs. P.A.F.F. – „Wolny Czas” (ref. Earl Jacob)
- „San Escobar” (2017)
- P.A.F.F. ft. Lanberry – „Domek Z Kart” (2018)
- Skarby-, „Co z Tobą Mała” (P.A.F.F. Remix) (2020)
- Kościecy x P.A.F.F.- „Król Nocy” (2022)

Pablo DJ (właśc. Paweł Błaszowski) DJ, producent muzyczny z Radomia. Wydaje swoje produkcje w niemieckiej wytwórni Dominance Records. Zyskał rozgłos dzięki kilku nagraniom stworzonym na potrzeby turnieju breakdance International Battle Of The Year – The Soundtrack. W 2010 roku wydał album „Made In Polska”, stworzony z myślą o miłośnikach breakdance.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Break Fever” (2008)
- „B-Boys War” (2009)
- „One B Boy” (2010)
- W.A.R. (2010)
- „Battle Time” (2010)
- „On The Battle” (2010)
- „The Battle of Gods” (Prepare for the Battle VOL. II) (2013)
- „Breakin' It War” (Prepare For The Battle 2 - 06/20)
- „Marionette” (Prepare for the Battle part II) Battle of the year 2015

Paul D (właśc. Paweł Dziobek) DJ i producent z Jeleniej Góry znany niegdyś jako DJ YoGI. Miał okazję występować w wielu klubach na terenie całej Polski, dzieląc scenę zarówno

z renomowanymi polskimi, jak i zagranicznymi DJ-ami. Jest związany z wytwórnią Xoni Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Feelin” (2019)
- „You Got Me” (2019)
- „Valentino” (2021)
- Paul D & Konrad S – „Hypnotized” (2021)

Pauszek Tomasz (ur. 1978 roku w Bydgoszczy) dyrygent, producent, wykonawca muzyki elektronicznej. Występuje również pod pseudonimem Odyssey. W 2000 roku zagrał pierwszy koncert „Electric Night” w klubie Blue Heaven w Solcu Kujawskim. W tym samym roku z bydgoskim muzykiem Pawłem Murlikiem zorganizował „Bydgoski Festiwal Niezależnej Muzyki Elektronicznej Synth Art Festiwal”. W 2001 roku ukazał się jego debiutancki album „Syntharsis”. Piosenki z tego krążka prezentował Jerzy Kordowicz w Programie III Polskiego Radia. Utwór „The Space Inside” znalazł się na płycie dołączonej do czasopisma „Estrada i Studio”. W 2003 roku piosenki Odyssey uświetniły otwarcie Lekkoatletycznych Mistrzostw Europy do lat 23 w Bydgoszczy. Rok później w Bydgoszczy w ramach obchodów integracji europejskiej zespół Odyssey z grupą SYNTH@RT, zaprezentował widowisko multimedialne pt. „Europa”. W latach 2004-2011 był uczestnikiem i realizatorem koncertów podczas „Warsaw Electronic Festivals”. W 2008 roku Pauszek z chińskim DJ-em Dickson Dee wydał album „ChoP vol.2-8 Rooms”. Skomponował ambientową płytę „Lo-Fi Lo-Ve” (2017). Tworzył muzykę do programów telewizyjnych, bibliotek muzycznych oraz gier komputerowych. W 2004 roku zdobył I nagrodę w konkursie festiwalu Warsaw Electronic Festival. W 2018 roku otrzymał nagrodę Big Red Button przyznawaną przez czasopismo „HighFidelity”. Współpracował z artystami, takimi jak Józef Skrzek, Janusz Grzywacz, Wojciech Konikiewicz, Krzysztof Duda, Przemysław Rudź, Łukasz Pawlak (City Songs), Jakub Kmiec (Polaris, Scamall), Remote Spaces (Krzysztof Horn, Konrad Jakrzewski), Gushito, Pawbeats, Dagiel, Konrad Kucz, Arkadiusz Reikowski, Grzegorz Bojanek i Władysław Komendarek.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Tomasz Pauszek:

- Tomasz Pauszek feat. Meeting By Chance – „Night At Riviera” (2017)
- „Cruises” (2017)
- „Twilight Forest” (2017)
- Tomasz Pauszek feat. Dagiel – „Lullaby In The Key Of Lo-Fi” (2017)
- Tomasz Pauszek & Przemysław Rudź - „Panta Rhei 1” (2018)
- Tomasz Pauszek & BTV- „Les Chants Virtuels 12” (2020)
- Tomasz Pauszek & Oxygene Master Aleksander Dukaczewski-„Les Chants Virtuels” (2020)
- Tomasz Pauszek with Piotr Skrzypczyk - „Les Chants Virtuels 3” (2020)
- „Neurogenesis” (2021)
- Tomasz Pauszek feat. BTV – „Rheya`s song” (2023)

- Tomasz Pauszek feat. Nuno – „Wake up” (2023)

Jako Odyssey:

- Odyssey & Remote spaces – „Sequence space” (2002)
- Odyssey & Remote spaces – „Experience” (2002)
- „The four elements” (2013)
- „The Sentinel (Oxygeum)”
- „Planet B”

Penera projekt muzyki elektronicznej, Michał Piwowar i Piotr Łada. Łączą brzmienia techno i electro, wzbogacone o wpływy oldschoolowych breaków i kultury jungle. Prowadzą swoją własną wytwórnię POTOP. Są związani z katowickimi klubami CEL i P23. Występowali w wielu klubach m.in. w Irlandii i Francji oraz na renomowanych platformach HÖR i Boiler Room. Mają na swoim koncie wydawnictwa dla takich wytwórni jak Shall Not Fade i Bourassa Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Penera – „Eksplzja” (Kalwi Dzwoni Extended Mix) (2021)
- „Shadowline” (2021)
- „Hot Summer Streets” (2022)
- „Cold Ignition” (2022)
- „Weź Penerkę Zobaczysz” (2022)
- „The Speed Of Love” (official anthem 2023) (2023)
- „Power Dance Nostalgia” (2023)
- „Business Techno Anthem” (2023)
- „Radio Planeta” (2023)
- „HEL” (2023)

Pewex (PeWeX) grupa dance: Kinga Majchrowska, raper Karramba (właśc. Marcin Kitliński), DJ BBX (właśc. Krzysztof Rządek). Aktywna od 2010 roku. W 2011 roku wydali swój debiutancki album „Haj\$, Lan\$ i Baun\$” w wytwórni Magic Records. Promowały go hity: „Mam Yorka”, „Taki jestem”, „Dziunia”. Wideo-klipy do tych utworów często prezentowały stacje muzyczne w całej Polsce m.in. Eska TV, VIVA Polska i TV Disco. Zespół wykonał również wokale do utworu „Body & Soul” polskiego DJ-a C-Boola. W 2017 kolektyw reaktywował się w składzie: Krzysztof Milewski, Yo Majka (właśc. Sandra Majka), Krzysztof Rządek.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Pewex feat. Stachursky – „Taki jestem” (2011)
- „Mam Yorka” (2011)
- „Dziunia” (2011)
- „Szlachta Nie Pracuje” (2018)

Pielaciński „Daro” Darek (ur. 1969 roku w Warszawie) twórca muzyki elektronicznej. W 2004 roku wydał swoją debiutancką płytę „Future Eye”. Wystąpił na festiwalu „Elektroniczny Woodstock” w 2005 roku w Kruszwicy oraz w Cerkwinie w 2012 roku. Inspirował się muzyką Tangerine Dream, Jean Michel Jarre i Vangelisem.

Phuture Cube (właśc. Jakub Dąbrowski) DJ, producent ze Szczecina, członek grupy Neuroshocked. Aktywny od 1996 roku. Specjalizuje się w stylu Deep Atmospheric Pumpin Minimal Techno Tunes. Był rezydentem klubów DS, Oszołom, Neuron, Crossed, Voodoo i Boom Bar. Występował w audycjach radiowych „CyberNocy” a także prowadził autorską audycję „ZPT” w Radiu ABC. Wydał utwór „Elo Effekt” na winylu NSR 005 – Train. Jest założycielem i organizatorem cyklu imprez Minimal Gate. Obecnie tworzy i gra autorskie sety live wraz z QLF.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Elo Effekt” (2008)
- „Come On Dear” (2020)

Plastic zespół electro-popowy, Agnieszka Burcan (kompozytorka, autorka tekstów, wokół, instrumenty klawiszowe, producent muzyczny) i Paweł Radziszewski (gitara, bas, producent muzyczny). Powstał w 2003 roku. Ich album „Plastic” (2006) był nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategoriach album roku – muzyka klubowa i nowa twarz fonografii. Teledysk do utworu „Superstar” zdobył nagrodę specjalną na Yach Film Festiwal. Piosenka „Lazy Day” (2008) otrzymała Grand Prix na międzynarodowym festiwalu Pepsi Vena Music. W 2009 roku wydali album „P.O.P.” Kolejny krążek „Living In The iWorld” ukazał się w 2013 roku. Promowały go single: „Long Way Home”, „Tak Cię Kocham”. W 2020 roku piosenka „Dream Dancing” znalazła się na ścieżce dźwiękowej do filmu Jana Komasy zatytułowanego „Sala samobójców. Hejter”. Kolejny album, Plastic, „Space” (2021), to eklektyczny świat elektroniki i alternatywnego popu. Album zapowiadały single „U Gonna Love It” (zwycięzca PL Music Video Awards 2019 w kategorii Muzyka Elektroniczna) oraz „Out Of Control”. W 2022 roku ukazał się singiel „Tears On My Party Night” w wersji Dolby Atmos, a towarzyszył mu teledysk stworzony przez Dawida Krępskiego. Rok później ukazał się singiel „Do Something”. Utwór towarzyszył wiosennej ramówce stacji TVN. Plastic remiksował piosenki innych artystów, w tym oficjalne polskie remiksy hitów „Pumped Up Kicks” amerykańskiej grupy Foster the People, „Miracle” brytyjskiego duetu Hurts oraz remiks „Miłość! Uwaga! Ratunku! Pomocy!” zespołu Hey.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nice Girl” (2006)
- „Superstar” (2006)
- „Lazy Day” (2008)
- „Do something” (2008)
- „Money For Nothing” (2009)
- „I Want U” (2013)
- „Dlatego” (2013)
- „Long Way Home” (2013)
- „Tak Cię Kocham” (2013)
- „Nikołysanka” (2014)
- „Out Of Control” (2019)
- „U Gonna Love It” (2019)
- „Gonna Get U” (2020)
- „Dream Dancing (I Hear The Music)” (2021)
- „Do something" (15th birthday edition) (2023)

Ploski Julek (ur. 1998 roku) producent muzyki elektronicznej z Warszawy. W swojej twórczości chętnie sięga po elementy industrialne. W 2018 roku wydał debiutancki album „Tesco”. Jest rozpoznawany przez polskich słuchaczy głównie dzięki takim hitom, jak „Serduszko”, „Yes, Oh My God”, „Tajemnica”, „For You”, „Martini, Armani”, „Horses”, „My Life With The Pirate Bay” oraz „My True Life”. Współpracuje z wydawnictwem Orange Milk Records. Wystąpił na największych muzycznych festiwalach w całej Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „papapapapapapapapppp”
- „My Music” (2020)

Polaris (właśc. Jakub Kmieć) (ur. 1975 roku w Łodzi) producent muzyki elektronicznej. Od 1993 roku twórczo eksploruje ambient, IDM oraz eksperymentalne brzmienia. W 2000 roku wydał swój pierwszy album „Stan Przejściowy”. Później nagrał kolejne płyty: „Moo'N'Sequences” (2004), „Re: Transmission” (2005), „Background Stories” (2008). Po długiej przerwie razem z Krzysztofem Hornem wyprodukował album „Collision” (2011). Współpracując z wytwórnią Generator.pl, wydał kolejny album „Desert Run”, który zajął drugie miejsce w plebiscycie TOP-TLEN 2001 organizowanym przez Jerzego Kordowicza w Programie Trzecim Polskiego Radia. W 2005 roku wystąpił z innymi twórcami muzyki elektronicznej w Kruszwicy na Festiwalu Elektroniczny Woodstock. Inspirował się muzyką m.in. Tangerine Dream, Klaus Schulze, Kraftwerk, Ashra, Neuronium, Biosphere, FSOL, Air, Mindflux, Spyra. Używał komputera Atari XL i programu Chaos Music Composer. Później korzystał z syntezatorów Roland XP-50 (do 2006), Novation Nova (do 2011) Waldord Microwave XT (do 2011), Korg Electribe EMX, Elektron Analog Four, Access Virus

C, Roland TB-03, Cyclone Analogic TT-606. Jakub Kmieć współpracował z wrocławską grupą Hologram. W 2018 roku nagrał swój ostatni album „Celebration Overdubbed”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Lucid Dream” (2008)
- „Nostalgia” (2008)
- „Out of Alignment” (2008)
- Polaris & Krzysztof Horn – „Collision” (2011)
- „Derweze” (2018)
- „Oasis” (2018)

Polotronic projekt Grzegorza Lipińskiego, który współtworzy duet Holiday 80. Artysta współpracował z wytwórnią The Very Polish Cut-Outs.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ludzie Wschodu” (2023)
- „Donna Deuter” (2023)
- „Marzenia” (2024)
- „Jack” (2024)
- Kazik– Spalam Się (Polotronic 19991 Remix) (2024)
- Grupa Jot–Pamiętnik Manekina (Polotronic Remix) (2024)

Polpo Motel projekt muzyki elektronicznej, Olga Mysłowska (wokal) i Daniel Pigoński (instrumenty klawiszowe). Byli związani z niezależną wytwórnią Lado ABC z Warszawy. Łączą synth-popowe melodie z hipnotyzującym wokalem i groteskowymi tekstami. W 2007 roku Polpo Motel otrzymał nominację do nagród "Miazgi" magazynu Pulp w kategorii najlepiej wyglądający zespół. Wydali trzy albumy: „Polpo Motel” (2008), „Cadavre Exquis” (2015), „Cadillac Hearse” (2018). W 2022 roku nagrali płytę „Zawieje” (zapis wyjątkowego koncertu) wydany przez Requiem Records. Olga Mysłowska specjalizuje się w wykonywaniu muzyki barokowej. Daniel Pigoński grał wcześniej w zespole Pustki. Założył zespoły: Der Father, Bye Bye Butterfly, Elektrolot. Współpracował z Bartkiem Weberem i z Marią Peszek.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Overponder” (2015)
- „Reconciliation” (2015)
- „Run Babe Run” (2015)
- „Chill Frenzy”
- „Gunpoint”
- „Blur&fFade”
- „Oblivion” (2018)
- „Shambles and Wrecks” (2018)
- „Cadillac Hearse” (2018)
- „True Colours” (2018)
- „Devil's Match” (2018)
- „Brainmelt” (2018)
- „Oblivion” (2018)
- „Electricity” (2019)

Processor Plus (Fagot DJ) (właśc. Grzegorz Jerzy Fajngold) pionier muzyki electro-punk w Polsce. Fascynował się muzyką elektroniczną lat 80-tych. Czerpał inspirację z twórczości takich zespołów, jak Kraftwerk, John Foxx, Chris & Cosey, Front 242, Soft Cell. Grał na instrumentach klawiszowych w grupie 19 Wiosen. W 1999 roku wydał pierwszy album „Electro Punk” w wytwórni Automatic Bitch Records. W 2001 roku ukazał się jego kolejny album „Electric City”, który promowały przeboje: „Milion Volt”, „Android”, „Planeta”. W 2002 roku, wspólnie z Lady Electrą, nagrał EP „Nothing Can Go Wrong”, na którym znalazło się aż siedem intrygujących utworów. W 2003 roku ukazała się składanka „Elektro Notes” wydana przez Fundację Nowej Kultury BĘC Zmiana. Tu znalazły się trzy utwory jego autorstwa: „City Noise”, „Nie Sen”, „Technologia”. W 2005 roku wyszedł album „Wirus”, który zawierał utwory „Wirus”, „Nuklearna noc”, „Inkubator” oraz „Wyklety”. W 2008 roku wydał album „Gen-Era-Tor”. W tym samym czasie w Niemczech ukazała się jego kompilacja „Forever Electro Punk 2001-2008” na podwójnym winylu z jego najlepszymi utworami. Artysta w swojej twórczości wykorzystywał m.in. automat perkusyjny Roland, komputer oraz syntezytor mowy, co nadawało jego muzyce wyjątkowy charakter. Współpracował m.in. z Kapitanem Nemo. Często koncertował w Polsce i za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Processor Plus & Lady Electra – „Click Clack Nothing Can Go Wrong” (2002)
- Processor Plus & Martha O'Bit- „City Noise” (2003)
- Processor Plus & Lady Electra- „Nie Sen” (2003)
- „Milion Volt” (2003)
- „Technologia” (2003)
- „Wirus” (2005)
- Processor Plus & Martha O'Bit- „Mam Dość” (2006)
- „Frankenstein” (2008)
- Processor Plus & Joanna Olichwer – „Esklawaz”

Protonic Storm (Fonolabe) (właśc. Krzysztof Radomski) projekt elektroniczny, założony w 2000 roku w Kowarach, tworzył muzykę w stylach spacesynth i ambient. W 2005 roku skomponował dwa utwory: „Moon Mongery” i „The Emergence”, które znalazły się na składance „Alpha Centauri Megamix”. Płytkę wydała brytyjska wytwórnia Alpha Centauri. W 2009 roku, w ramach przedsięwzięcia „Synthesizer Tribute to Depeche Mode”, nagrał swoją wersję utworu „Rush” grupy Depeche Mode w wytwórni Space Sound Records. W 2012 roku wydał kolejny album „Cosmoloque”, opublikowany na platformie Bandcamp. Artysta udostępniał swoje utwory online na traxinspace.com, a później na platformach takich jak Spacesynth.de (dawniej Laserdance.de) i MP3.com.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Protonic Storm:

- „Components of time” (2001)
- „Epsilon Warriors” (2001)
- „Saturn dawn” (2001)
- „Sky Exceed” (2002)
- „The Prophecy” (2002)
- „Ion gods” (2002)
- „Moon Mongery” (2005)
- „The Emergence” (2005)
- „Revealers Trek”
- „Dreamscape” (2012)
- „Protonic Voices”

Jako Krzysztof Radomski:

- „Rush” (2009)
- „The Shrine” (2012)
- „Nosmo King” (Protonic Remake)
- „Above The Zenith”

Jako Fonolabe:

- „Hypernatea”

Przeździecki Jerzy (ur. 1973 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej, specjalizujący się w takich stylach jak jazz-noise, psy-trance oraz techno. Czerpie inspiracje z muzyki poważnej. W jego twórczości można dostrzec wpływy artystów, takich jak Front 242, Psychic TV, Throbbing Gristle, SPK i Coil. Wydał do tej pory dwa albumy: „Biscuit Symphony” (2011), „Melodnie” (2018) oraz kilkanaście singli. Wspólnie z Jackiem Sienkiewiczem stworzył projekt Tumult Hands a z duetem Tromesa projekt Bigwigs. Nagrywa dla renomowanych wytwórni, takich jak Cocoon, Affin, Recognition, Boshke Beats oraz Whirlpoolsex Music.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „La Piece Blue” (2010)
- „Clissm” (Version) (2015)
- „Monday Warning” (2009)
- „Like Something” (2009)

Przybysz Paulina (ur. 1985 roku w Warszawie) piosenkarka i autorka tekstów. Występowała pod pseudonimami Lil'Sista i Pinnawela. Ze swoją siostrą Natalią Przybysz założyła zespół Sistars. Wydały dwa albumy „Siła sióstr” (2003) i „A.E.I.O.U.” (2005). Od 2006 roku artystka zaczęła karierę solową. W 2008 roku nagrała swój pierwszy album „Soulahili” pod pseudonimem Pinnawela, a trzy lata później, w 2011 roku, wydała kolejny „Renesoul”. W 2012 roku wraz z innymi muzykami założyła zespół Rita Pax. Jej płytę „Chodź

Tu” (2017) promowały hity: „Dzielne Kobiety”, „Pirx”, „Drewno”. Produkcja wyszła w wytwórni Kayax. Krążek zdobył nagrodę „Fryderyk” w kategorii najlepszy album w kategorii elektronika (2018). W 2024 roku zdobyła nagrodę Fryderyka w kategorii album Roku Soul/R&B/Reggae za album „Wracając”. Paulina Przybysz współpracowała ze Stanisławem Sojką, Tomaszem Stańko, Night Marks Electric Trio i Envee. Jest współwłaścicielką studia nagrań Penguin Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Paulina Przybysz:

- „Nie Bój Się Chcieć” (2016)
- „Dzielne Kobiety” (2017)
- „Pirx” (2017)
- „Drewno” (2017)
- „Miłość rośnie wokół nas” (2019)
- „Dobrze” (feat. Dawid Podsiadło) (2020)
- „Liść” (2020)
- „Trzeba było zostać dresiarą” (2020)
- „Soundtrack” (2023)
- „Astro” (2024)
- „Space” (2024)

Jako Pinnawela:

- „Przecucie”
- „My man”
- „Serce”
- „Butcher”
- „Fly Away”

Przystalski Dorian kompozytor i producent muzyki elektronicznej. Ukończył szkołę muzyczną w klasie fortepianu oraz studia z zakresu Organizacji Produkcji Filmowej i Telewizyjnej na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W 1997 roku nagrał pierwsze demo „Zaćmienie Słońca”. Jego debiutancki album „Antimatter” ukazał się w 2003 roku. W 2005 roku Dorian rozpoczął współpracę z wytwórnią SynGate, która wydała reedycję jego albumu. Dwa lata później wyprodukował następną płytę „Industrial Love”. Krążek ukazał się również w Japonii. Artysta komponował muzykę do przedstawień teatralnych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Escape from the reality” (2005)
- „Aurora Borealis” (2005)
- „Cold Wind” (2007)
- „White Clouds” (2009)
- „Autumn Trees” (2009)
- „Rust” (2009)

Ptaki zespół z Warszawy, Bartosz Kruczyński, Jaromir Kamiński. Działali w latach 2012-2016, tworząc muzykę w stylu house. W 2015 roku wydali swój debiutancki album „Przelot” nakładem wytwórni Transatlantyk.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Krystyna” (2013)
- „Marek” (2013)
- „Jak Ptaki”/ „Ponure Miasto” (2014)
- „Czuła Jest Noc” (2015)

Pysh (właśc. Filip Abramczyk) DJ i producent muzyki elektronicznej. Mieszka obecnie w Berlinie. Występował w największych polskich klubach i na festiwalach. Książka „30 lat polskiej sceny techno” stawia go w gronie niekwestionowanych liderów tej kultury. W swoich produkcjach, setach i live actach wprowadza etniczne i folkowe brzmienia, balansując między gatunkami house, indie i melodic. Wykorzystuje ambientowe dźwięki oraz sample ze starych kaset, które w jego unikatowym opracowaniu tworzą zaskakujące formy porywając do tańca publiczność na całym świecie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Booka Shade – „Regenerate” (Pysh remix)
- Pysh & Żyski – „Pokój Obok”
- „Visions” (2015)
- Pysh- „Flamingo” (Markus Homm and Mihai Popoviciu Remix) (2017)
- Pysh, Sincz – „Kawalerskie” (2017)
- Pysh – „Visions” (Eelke Kleijn Remix) (2018)
- Pysh feat. Skalni – „Idom Casy” (2019)
- „Templar „(Newman (I Love) Remix) (2020)
- Pysh & Stephane Salerno – „White Desert” (2021)
- „New Order” (2022)
- Pysh & Bondar & Lazarusman – „Say Yes” (Doctor Dru Remix) (Atmosphere Records) (2024)

Quattro (właśc. Tomasz Matyka) (ur. 1985 roku) DJ i producent muzyczny z Krakowa, tworząc muzykę, lubi eksperymentować z brzmieniem. Jego pierwszy utwór, „Hard Reggae”, został wydany przez wytwórnię z Wielkiej Brytanii.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Your Love”
- „I Tell You Like”
- „Hard Reggae” (2018)
- Era Hard Reggae – „Ameno” (Quattro Remix) (2020)
- „Love Message 2020” (2020)
- Kelly Family – „Alien” (Quattro x Bielu Remix) (2021)
- Quattro Ft. Dziemian – „Wonderful Life” (2021)

Quiz DJ producent muzyki klubowej. Był rezydentem w wielu klubach w całej Polsce m.in. Ekwador Manieczki, Fiesta, Pyramid, Fabryka Rytmów, Pulsar, West Box, ENERGY. Zyskał uznanie przedstawicieli MDT i dzięki temu otrzymał zaproszenie na festiwal Independence w poznańskiej hali Arena. Gościł kilka razy na głównej scenie Sunrise Festival w Kołobrzegu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Luvstruck 2016” (2016)
- Southside Spinners – „Luvstruck 2016” (DJ Quiz Remix)
- Francesco Diaz & Young Rebels – „Ibiza” (Dj Quiz Bootleg)
- „Ride My Waves” (2021)
- CJ Stone & Quiz – „7th Day” (2023)

Raczyński Bogdan (ur. 1977 roku) polsko-amerykański twórca muzyki elektronicznej i eksperymentalnej. W 1998 roku podpisał kontrakt z wytwórnią Rephlex Records. Jego albumy „Boku Mo Wakaran” i „Samurai Math Beats” z 1999 roku łączyły przesterowane breakbity z rozmytymi melodiami oraz wokalami w języku angielskim i japońskim. W 1999 roku zremiksował utwór Autechre „EP7/Envane (Waiting For You Amidst The Mist Of Cars, Signalling You Do Not Stop For Me)”, który trafił na kompilację wydaną przez wytwórnię Warp Records, w ramach jej jubileuszowej serii Warp 10. W 2005 roku nagrał singiel „Who Is It (Shooting Stars and Asteroids Mix)” z Björk. W 2007 roku na albumie „Alright!” artysta połączył gatunki takie jak gabber, drill and bass oraz breakcore, tworząc unikalne brzmienie elektropopu. W 2022 roku wytwórnia Planet Mu wydała pierwszy od 15 lat studyjny album Raczynskiego, zatytułowany „ADDLE”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Samurai Masu Biitsu” (1999)
- „Kimi” (1999)
- „Untitled” (1999)
- „Ahou Bouken” (1999)
- „Why? Why?” (1999)
- „alright! (Part Eight)” (2007)
- „newdiv” (2024)

Radikal Guru (właśc. Mateusz Miller) (ur. w Kwidzynie) DJ i producent muzyki dub i dubstep. Artysta zdobył międzynarodowe uznanie. Swoje pierwsze demo wydał w 2005 roku dzięki współpracy z brytyjską wytwórnią. W 2011 roku wyprodukował swój debiutancki album „The Rootstepa”, na którym znalazły się utwory m.in. „King Kong”, „Wisdom Dub”, „Dread Commandments”, „Tundra Dub” oraz „Ethnic”. Jego wyjątkowy styl, przepełniony wpływami roots reggae, uk dub oraz muzyki Dalekiego Wschodu, wzbudza szerokie zainteresowanie na

światowej scenie muzycznej. Regularnie występuje w największych klubach oraz na prestiżowych festiwalach muzycznych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Earthwalker” (2013)
- „Empire Dub” (2016)
- „Dread Commandments” (2017)
- Radikal Guru ft Jay Spaker – „Build Fire” (2017)
- Radikal Guru ft Violinbwoy – „Desert Flower” (2017)
- „New Decade” (2019)
- „Strong Dub” (2019)
- „Dub Down Babylon” (2020)
- „The Dreamer” (2020)
- „All Nighter” (2023)
- „Lion Returns” (2023)
- „Haunted” (2024)

Ramona Rey (właśc. Katarzyna Alina Okońska) (ur. 1983 roku w Gryficach) absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku na wydziale wokalnno- aktorskim. Piosenkarka muzyki pop i elektronicznej, autorka tekstów, śpiewaczka operowa. W 2002 roku występowała w musicalu „Kwiaty we włosach”, emitowanym na antenie TVN. Przełomowym momentem w jej karierze było spotkanie Igora Czerniawskiego (twórcy projektów m.in. Aya RL). Wspólnie z nim rozpoczęła pracę nad swoim debiutanckim albumem zatytułowanym „Ramona Rey”, którego zapowiedzią był singiel „Zanim słońce wstanie” (2005). Motyw utworu wykorzystano w reklamie wody mineralnej Żywiec Zdrój, a teledysk w reżyserii Łukasza Kośmickiego otrzymał dwie nominacje na festiwalu Yach Film. W 2006 roku ukazał się jej drugi singiel z debiutanckiej płyty, „Pięknie jest”, do którego powstał teledysk. W 2007 roku dołączyła do projektu muzycznego Yugopolis, nagrywając utwór „Ominęło mnie”, który znalazł się na albumie „Słoneczna strona miasta”. W 2009 roku wydała swój drugi album studyjny, „Ramona Rey 2”, który spotkał się z pozytywnym odbiorem zarówno wśród fanów, jak i krytyków muzycznych. W 2010 roku ukazał się teledysk do jej singla „Lubię cię”, który w sierpniu został nominowany do nagrody Yach Film w kategorii „Kreacja aktorska”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Skarb” (2009)
- „Znajdz i weź” / „Find And Take” (2008)
- „Wyo-s-t-rz” (2011)
- „Lubie cie”
- „JAK TY” (2017)
- „Chcę Ci powiedzieć coś” (cover Maanam) (2021)
- „Kocham” (2023)
- TO MINIE (2023)

Random Sequence (właśc. Mikołaj Topolski) DJ i producent z Gdańska. Wcześniej działał pod aliasem Mixon. Należy do kolektywu Nocturn. Współpracował z Marbocem. Założył wytwórnię Blue Box Sounds. Wydaje swoje utwory w wytwórniach DRVMS, Unknown Timeline oraz Frekuenza Record.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „A38 Mezzanine” (2019)
- „Under The Weight” (2019)
- „Sickla” (2019)
- „128 Kbps” (2021)
- „Trick Room” (2021)
- „Damage Control” (2021)
- „Business as usual”
- „Safe” (2022)
- „Exploit” (2022)
- „B.A.R.K.” (2022)

Rebeka projekt elektroniczny, Iwona Skwarek i Bartosz Szczęśny (od 2010 roku), założony w 2008 roku w Poznaniu. Do komponowania muzyki wykorzystywali m.in. keyboard Casio, syntezatory i komputery. Teksty ich utworów były przeważnie angielskojęzyczne. W 2011 roku duet nominowano do tytułu artysty tygodnia programu MTV Iggy. Debiutancki album „Hellada” „Gazeta Wyborcza” wybrała na płytę roku 2013. W 2014 roku Rebeka wydała w formie cyfrowej EP-kę „Breath” z nowymi utworami: „Breath” i „Into The Ground” i remix utworu „Breath” południowo-koreańskiego zespołu IDIOTAPE. Kolejne albumy „Davos” (2016) i „Post Dreams” (2019) zaskoczyły fanów elektroniki, przyniosły im popularność. Zespół koncertuje głównie w Polsce, a także występował na licznych festiwalach we Francji i Niemczech.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Stars” (2012)
- „Unconscious” (2013)
- „Melancholia” (2013)
- „Knife in Heart” (2013)
- „Fail” (2014)
- „Breath” (2015)
- „Into The Ground” (2015)
- „Falling” (2016)
- „Perfect Man” (2016)
- „Pocałunek” (2019)
- „Fale” (2019)
- „Światła” (2020)

Remo DJ (właśc. Remigiusz Łupicki) (ur. 1978 roku w Poznaniu) DJ i producent, łączy różne gatunki muzyki elektronicznej. Wspólnie z Robertem M i Dirty Rushem tworzy projekt 3R. Razem z Łukaszem Rozmiarkiem prowadzi kanał „Życie Zaczyna Się Po Czterdziestce”.

W 2000 roku założył wytwórnię UMC Records, która później przekształciła się w My Music. W 2007 roku zadebiutował klubowym hitem „My Music Song”. Wydał single „My Music All My Life”, „You Can Dance” z udziałem Gosi Andrzejewicz. Wydał trzy albumy „You Can Dance” (2008), „My Music – My Pleasure”(2009), „Remofere” (2015) promowany teledyskiem do utworu „Bombsite A”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Remo feat. Gimpson & Mamiko – „Bombsite A” (2015)
- „My Music Song” (2015)
- DJ Remo feat. Gosia Andrzejewicz – „You Can Dance” (2015)
- Dj Remo & Max Farenthide & Vera Noir- „FIND MY WAY” (2024)
- Dj Remo, Tymek- „Sophia Loren 3AM” (2024)
- Dj Remo & Ceres- „FOREVER” (2024)
- Dj Remo & Ada- „RULES” (2024)
- „LOST” (2025)

Remote Spaces projekt muzyki elektronicznej: Konrad Jakrzewski (ur. 1975 roku), Krzysztof Horn (właśc. Krzysztof Rzeźnicki) (ur. 1977 roku). Powstał w 1994 roku. Artyści czerpali inspirację ze szkoły berlińskiej. Pierwsze nagrania zrealizowali na kasecie w studiu Jarosława Degórskiego. W 1997 nagrali suitę „Microwave” inspirowaną muzyką Klausa Schulze. W 2004 roku ukazał się ich album „Silos”, który został nagrany w latach 2000–2001 i wydany przez Requiem Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Polaris” (2001)
- „Infrared” (2004)
- Odyssey & Remote Spaces – „Experience”
- „Arpematik”
- „Kosmolot”
- „Spirals”
- „Stars”

Robert M (właśc. Robert Mączyński) (ur. 1982 roku w Krakowie) wokalista, dj i producent muzyki electro/progressive-house. Występował też pod pseudonimem Electro One i Rozbójnik Alibaba. Był członkiem zespołów 3R, Monopol (2006–2011) i Gangu Albanii w latach (2014–2017). W 2009 roku jako Robert M wydał płytę „Taxi” z udziałem znanych polskich artystów m.in. Dirty Rush, Kasi Hajduk, DJ Deszczu Strugi i Sokoła. W tym samym roku założył wytwórnię cyfrową Loco Label Music. Wyprodukował dwie płyty „Królowie życia” (2015) i „Ciężki gnój” (2016) dla zespołu Gang Albanii. W 2016 roku pod pseudonimem Franko wydał album „Smutne Dzieci”. Płytę promowały teledyski: „Samotność”, „Bandyckie tango”, „Gdzie ty jesteś?”, „Młode lwy”, „Szczęście” i „Nie dzwoń już więcej”. Zdobył nagrody Viva Comet Awards i Eska Music Awards. Jego utwory pojawiły się (jako pierwsze z Polski) na

niemieckiej liście Deutsche Club Charts. Wystąpił w filmie „One Love” (reż. Paweł Grabowski).

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Dj Electro One:

- „Beata From Krakow”
- „Raptor Nation” (2001)
- „Paranoid” (2001)
- „Federitiva” (2004)
- „Medellin” (2004)
- „Tindra (2004)
- „First Groove” (2004)
- „Yokohama” (2004)
- „Cidade De Deus” (2004)
- „About Me” (2005)
- „Bratylavska Street” (2006)
- „Hilton” (2006)

Jako Robert M:

- „Rospierdol Po Krakowsku” (2005)
- „Porno House” (2006)
- „Café De Paris” (2006)
- „Muzak” (2007)
- „Coco Shady” (2007)
- „Compressor” (2007)
- „Lollipop” (2007)
- Robert M Feat. Nicco – „Can't Slow Down (2008)
- „I Love House (2008)
- Robert M & Barillo-„Latino” (2009)
- Robert M & Viktor Fox – „Bird” (2009)
- Robert M.& Dirty Rush – „Free” (2009)
- „Samanta” (2009)
- Robert M & Viktor Fox – „Rio” (2009)
- „New Feeling” (2009)
- Robert M & Bio Punk – „Start Again” (2010)
- Robert M, Nicco – „Dance Hall Track” (2010)
- Robert M & Dirty Rush – „Free” (Remixes) (2010)
- „Cruel” (2010)
- „All Day All Night” (2010)
- Robert M & Falko Richtberg & Chico Chiquita Feat. Hoffman – „Room 445” (2010)
- Robert M & Dirty Rush – „Super Bomb” (2011)
- „Just Little Bit” (2011)
- Robert M & Dirty Rush - „Heart Of You” (2012)
- Robert M feat Jai Matt - „Kiss the Sky” (2012)
- „Storm” (2019)
- „You” (2020)

Robodrum (Electromonter) (właśc. Przemysław Kuduk) (ur. 1992 roku w Szczecinie) producent muzyki elektronicznej. Już w 2007 roku wyprodukował dwa utwory w wytwórni Elektropunkz „Last Level Life (The Cylon Revenge)” i „Create Me”. W 2009 roku nagrał świetną płytę „The Message” we wrocławskiej wytwórni Elektropunkz. W 2020 roku niemiecka wytwórnia Detriti Records wydała jego krążek „Elektro Mafia”. Na płycie znalazło

się kilka ciekawych utworów w klimatach electro przetworzonych przez vocoder. Artysta inspirował się zespołem Kraftwerkem i Egyptianem Loverem.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Robodrum:

- „Votrax” (2009)
- „Mind Destruction” (2012)
- „Our Computers” (2014)
- „VCF” (2014)
- „Bass Against The Machine” (2019)
- „Dark Laugh” / „Crobot Muzik” (2020)
- „We Came In Peace” (2020)
- „Super Dziadyga” (2020)
- „Jestem Droidem” (2020)
- „Elektro Mafia” (feat. Eightball) (2020)
- „Moja Córka Jest Robotem” (2020)
- „Wielki Elektronik” (2020)
- „Przepraszamy Za Usterki” (2020)
- „Anihilacja” (2020)
- „Fabryka” (2020)
- „Lokomotywa” (2020)
- „We Live Inside A Dream” (2023)
- „Mój Syn To Robot” (2024)
- „Eat Sleep Electro Repeat”
- „Nie Uszkodzisz Robota” (Bass Agenda CAREBOT\$ compilation)
- „Armageddon Bass Creators”
- „Trans Poland Express”
- „Audio Aggressia System”
- „What The Fuck Is That ?”
- „Psychobot - Sick Frequencies”
- „808 day fun”
- „It came from outer space”
- „Straight from the future”

Jako Electromonter:

- „Cosmonautic”
- „Create Me”
- „They back”

Jako Przemysław Kuduk:

- „Proszę słuchać”

Ronnie Ferrari (właśc. Hubert Kacperski) (ur. 1999 roku we Włocławku) piosenkarz i raper. Karierę rozpoczął od wykonywania coverów utworów popularnych artystów, w tym Justina Biebera. Od 2017 roku produkuje utwory pod własną marką. Łączy disco polo, hip-hop, muzykę folkową i techno. W 2018 roku założył Agencję artystyczną Ronnie Ferrari Hubert Kacperski. Rok później wylansował hit „Ona by tak chciała”. Nagranie przyniosło mu sławę i uznanie. Osiągnęło ponad 40 milionów wyświetlań w Internecie miesiąc po premierze i ponad 100 milionów po 4 miesiącach. W 2020 roku wyprodukował utwór „Szubienica” jako wyraz solidarności wobec uczestników protestów przeciwko zaostrzeniu przepisów aborcyjnych w Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ona by tak chciała” (2019)
- „Szubienica” (2020)
- „Origami” (2021)
- „Yakuza” (Łobuzy; gośc. Ronnie Ferrari) (2020)
- Topky ft. Ronnie Ferrari – „Zatańcz ze mną” (2023)

ROS addiction (właśc. Robert Ros) DJ i producent muzyki drum'n'bass. Zadebiutował w 1995 roku, występując w warszawskim klubie Trend. Później przeniósł się do kultowego Blue Velvet. W 1999 roku założył projekt o nazwie Sabbia Kru, który początkowo tworzyli Mc RDW, DJ Cent (scratch) oraz Dominik Trębski. Jako pierwszy Polak zagrał w legendarnym londyńskim klubie Fabric, gdzie dwukrotnie wystąpił u boku LTJ Bukema podczas cyklu FabricLive – „Bukem In Session”. ROS jest stałym bywalcem SnowFestu organizowanego pod patronatem radiowej Czwórki. W 2001 roku wyruszył w trasę koncertową z muzykami jazzowymi, występując u boku perkusisty Jana Pluty oraz basisty Krzysztofa Ścierańskiego. Promowali unikalne połączenie drum'n'bass z muzyką jazzową. Artysta regularnie występuje na prestiżowych festiwalach, takich jak Open'er, Tauron Nowa Muzyka, Outlook (Pula CHR) i wielu innych. Od wielu lat działa jako promotor, organizując cykliczne imprezy Addiction Night czy Atmosphere Poland. Jest właścicielem wytwórni Addiction Records. W maju 2019 roku ukazał się jego limitowany winyl z oficjalnymi remiksami utworu z lat 80-tych- „W moim magicznym domu” Hanny Banaszak.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Hanna Banaszak – „W Moim Magicznym Domu” (Ros & Envee Rmx) (2019)

Rubber Dots projekt electro-popowy z Warszawy, Anna Iwanek (wokalec) i Stefan Głowacki (produkcja i instrumenty klawiszowe). Oboje mieli okazję uczestniczyć w takich projektach, jak Afro Kolektyw, Phantom Taxi Ride, Funktor oraz Bauagan Mistrzów. Wspólnie nagrywają od 2010 roku. Rok później duet wydał swoją pierwszą płytę „Rubber dots”. W 2013 roku wyszły dwie EPki („LowTek” oraz „... -”). Album „MKULTRA” z 2014 roku otwiera nowy rozdział w historii zespołu. Krążek promowała liryczna piosenka „Brain In A Vat”. Duet występował na największych festiwalach w Polsce m.in. Selector, Coke Live.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Diamond Downtown” (2011)
- „Waiting Up for You” (2011)
- „Brain In a Vat” (2014)
- „Backemo” (2014)
- „Rhytmoo” (2015)
- „Onerute” (2015)

Rudź Przemysław (ur. 1976 roku w Elblągu) kompozytor i twórca progresywnej muzyki elektronicznej, autor książek i przewodników, popularyzator astronomii. Inspirował się szkołą berlińską m.in. Tangerine Dream, Klausem Schulze. W 2009 roku nagrał pierwszą płytę „Summa Technologiae”. Jest członkiem Stowarzyszenia Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych, a od 2021 roku zasiada w radach programowych Polskiego Radia Olsztyn oraz TVP Olsztyn. Współpracował z wytwórnią Generator.pl. W 2022 roku współprowadził cotygodniową audycję popularnonaukową „Pomorze – Nauka – Świat” emitowaną na antenie Polskiego Radia Gdańsk. Jego album „The City” miał swoją premierę w 2023 roku podczas wydarzenia Audio Video Show w Warszawie. W 2024 roku ukazały się dwa albumy: „Pomeranian Wind”, nagrany we współpracy z Arturem Wolskim, oraz „Musica Eclectica”, wydany przez Fundację DCU i stworzony w duecie z Krzysztofem Dudą. Oba krążki dostępne są na płytach CD i LP.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „The God Particle's Dance” (2010)
- „Neuronal Disorders Inside A Silicon Brain” (2010)
- „Two Evolutions” (2010)
- „Astral beings hatchery”
- Władysław Komendarek & Przemysław Rudź – „Lonely Spirits Over The Post-megalopolis Badland” (2011)
- Władysław Komendarek & Przemysław Rudź – „Unexplored Secrets Of REM Sleep” (2011)
- Przemysław Rudź feat. Adam "Smok" Bórkowski- „Hidden Nooks Of Our Ego” (Paintings, 2012)
- „Discreet Charm Of An Imperfect Symmetry”(2012)
- Mikołaj Hertel & Przemysław Rudź – „Autumn's Last Moment's” (2023)
- Rudź & Wolski – „Pomeranian Wind” (2024)
- Rudź & Wolski – „Walk in the Clouds” (2024)

Rysy projekt elektroniczno-popowy, Łukasz Stachurko i Wojtek Urbański. Zadebiutowali singlem „Ego” w 2015 roku z gościnnym udziałem Justyny Świąt (z zespołu The Dumplings). Kilka miesięcy później nagrali album „Traveler”, który wyszedł w niezależnej wytwórni U Know Me Records. W 2016 roku duet wydał EP „Father” ze znakomitymi utworami „Father” i „Crystal Love”. Magazyn „Muno” przyznał im statuetkę Odkrycie Roku (2016). Duet był nominowany do nagrody „Fryderyk” w kategorii debiut roku. Wystąpili na największych festiwalach w Polsce m.in. Open'er Festival, Tauron Nowa Muzyka, Audioriver i Off Festival. W 2017 roku zakończyli działalność. Zespół reaktywował się 31 grudnia 2020 roku, a niedługo później wydał singiel „4GET”, tytułowy utwór albumu, który ukazał się wiosną 2021 roku. Krążek wypełniały masywne basy i pulsujące bębny, osadzone w charakterystycznej dla duetu melancholii. Na płycie pojawiły się również nagrania z polskimi wokalistami, wśród których

znaleźli się Justyna Świąś, Michał Anioł i Jakub Zytecki. Za album „4GET” grupa RYSY zdobyła nagrodę Fryderyka w 2022 roku. W tym samym roku zespół wydał minialbum „Zona”, nawiązujący do estetyki rave, która dominowała w latach 90. Tego samego roku ukazały się również trzy single: „Bomba”, „Batman” w wykonaniu Kukona i Darii Zawiałow oraz „Herz”. Do ostatniego z nich powstał teledysk, stworzony za pomocą sztucznej inteligencji przez MELT.AI. W 2023 roku zespół skupił się na klubowych brzmieniach, prezentując utwory „Montezuma” i „Lone”. Jesienią muzycy ruszyli w trasę koncertową, promując minialbum „Harpa”. Rok później ukazała się kolejna EP-ka „NRG” a wraz z nią zapowiedź nowego albumu „4GIVE”. Premiera płyty planowana jest na początek 2025 roku. Nowy materiał łączy w sobie różne gatunki, od techno, acid techno i trance po delikatniejsze brzmienia z pogranicza tech-house'u.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Rysy feat. Justyna Świąś – „Ego” (2015)
- Rysy feat. Justyna Świąś & Piotr Ziola- „Przyjmij Brak” (2015)
- Rysy feat. Justyna Świąś – „Shimmer” (2015)
- Rysy feat. Baasch- „Cold Inside” (2015)
- „Brat” (2015)
- „The Fib” (2015)
- „Father” (2016)
- „Crystal Love” (2016)
- „4GET” (2020)
- RYSY feat. Michał Anioł- „88” (2021)
- RYSY feat. Justyna Świąś- „Starlink” (2021)
- „Zona” (2022)
- „NRG” (2024)

SALIS DJ (właśc. Maciej Adamczyk) DJ oraz założyciel Alfa DJ's Center, szkoły dla DJ-ów i producentów muzyki elektronicznej. Trzykrotny finalista prestiżowych Mistrzostw Polski DJ-ów. Występował w prestiżowych klubach, takich jak Magnes Wtórek, Protector Uniejów, Heaven Leszno, Explosion Warszawa, Seven Legnica, Arena Kokocko, Magnes Wola Rychwalska, Bajka Mielno, Nitro Nysa, Capitol Sypniewo oraz Diamond Biała Wieś.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Fagget Faireys – „Samo Ti” (Julas & DJ Salis Bootleg) (2019)
- „GTA San Andreas Theme Song” (DJ Salis Bootleg) (2023)
- Jennifer Lopez – „Let's Get Loud” (DJ Salis Bootleg) (2024)
- Benny Benassi – „Satisfaction” (DJ Salis 2024 Bootleg) (2024)
- Danzel – „Pump It Up” (DJ Salis 2024 Bootleg) (2024)
- Tokyo Drift – „Teriyaki Boyz” (DJ Salis Bootleg) (2024)

Sarapata (właśc. Michał Sarapata i Mateusz Sarapata) projekt muzyki elektronicznej braci z Krakowa. Założyli formację SALK (Selkie And the Lighthouse Keepers) z Marcelą Rybską,

a w 2017 roku wydali album „Matronika”. Pod szyldem Sarapata wypuścili dwa albumy „EP1” (2021), „Radical Kindness” (2024).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nika” (2021)
- „3AM” (2021)
- Sarapata feat. Jakub Życki- „Fikus” (2021)
- „Rework” (2021)
- „Po Prostu” (2024)
- „On My Way Back” feat. Marta (2024)
- Sarapata feat. Marcela Rybska – „Radical Kindness” (2024)
- Arek Kłusowski, Sarapata-„Raczej Inaczej” (2024)

Satl (właśc. Adrian Rybka) DJ i producent drum'n'bassowy, inspirował się muzyką Calibre, Marcus Intalex, Lenzman, Artificial Intelligence. Swoje utwory wydaje w renomowanych wytwórniach m.in. Fokuz Recordings, Shogun Audio i Integral Records Metalheadz, V Recordings i RAM Records. Występował w znanych klubach na całym świecie m.in. Paradiso i Fabric. Jego produkcje można usłyszeć w Internecie na popularnych kanałach, takich jak UKF, Skankandbass i Drum&Bass Arena. W 2022 roku wyprodukował album „Gloom”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Malaky and Satl- „For Your Love” (2015)
- Malaky, Satl & Silence Groove- „Skyfall” (2016)
- Satl, Anthony Kasper, Lurch- „Sky Turns Black” (2016)
- Satl, Malaky- „Serenade” (2017)
- Satl & Malaky – „The One” (2017)
- „Everything to Me” (2018)
- „Everything Anything” (2018)
- Satl & Malaky – „Loneliness” (2018)
- „The Sleep” (2018)
- „So Much Better” (2020)
- Tokyo Prose, Satl- „Lights Down Low” (2020)
- „Feelings” (2020)
- Satl & DRS – „Beautiful Struggle” (2021)

Sept (właśc. Michel Morales) DJ i producent muzyki techno z Warszawy. Mieszka od kilku lat w Berlinie. W 2010 roku zaczął produkować muzykę za pomocą programów komputerowych Fruity Loops i Ableton. Fascynował się muzyką electro-house, a później przeczucił się na brzmienia techno. Pierwsze produkcje wydał w Voxnox Records, niemieckiej wytwórni z Berlina. Swoje sety grał przed publicznością m.in. w Niemczech, Austrii i Kolumbii. W 2016 roku rozpoczął współorganizację cyklu wydarzeń pod nazwą „Bóg Jest w Techno”. W 2018 roku był rezydentem w warszawskim klubie Jasna 1, katowickim P23 oraz niemieckim projekcie magazynowym – Project Sued. W 2019 roku zaczął promować imprezy „DUEL” w największych miastach w Polsce. Jego utwory pojawiły się w podcastach, takich jak Reclaim Your City, Slam Radio, The Brvtalist, Synoid, HATE, Paradox Podcast, The Forgotten, Form & Function, Monument i Oecus, a jego twórczość była promowana przez legendarnych artystów, takich jak Carl Craig, Chris Liebing i Marcel Dettmann.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Total Lunar Eclipse” (2015)
- „Dimorphism” (2015)
- „Path” (2015)
- „Aviation District” (2016)
- „OVNI” (2016)
- „Smoke Trail” (2016)
- „Runway 27” (2016)
- „Physical Format” (2016)
- „Direction” (2017)
- „Script” (2017)
- „Challenge” (2018)
- „Astral Spirits” (2018)
- „Chaos Collider” (2018)
- „Sin Area” (2018)
- „Mental Statement” (2018)
- „Ultimate Seduction” (2020)
- „Sensation Seeker” (2021)
- „Rawhide Harness” (2021)
- „Hyperreal” (2022)
- „Under The Vault” (2022)
- „I Am Not God” (2023)
- „Timeless Exploration” (2024)
- „Can I Taste The Sin” (2024)

Sexy Suicide (Neon Romance) zespół synth pop / industrial z Sosnowca w składzie:

Monika Kaptur (wokalec), Bartłomiej "Poldek" Salamon (instrumenty klawiszowe), Michał Kapuściński. Po odejściu Kapuścińskiego muzycy zmienili nazwę projektu na Sexy Suicide. W 2014 roku wydali pierwszą płytę zatytułowaną „Midnight Stories”. W 2016 roku, nakładem Fonografiki, ukazał się ich drugi album „Intruder”. W 2020 roku premierę miał trzeci album zespołu zatytułowany „We Will Die As One”, który ukazał się nakładem Requiem Records. Krótko po wydaniu trzeciego albumu zespół opuściła wokalistka Marika Tomczyk, a w 2021 roku dołączyła nowa wokalistka Monika Kaptur oraz basista Mateusz Rogóż. W 2022 roku zespół wydał własnym nakładem EP „S.O.S.”, a w lutym 2024 roku zaprezentował nowy singiel „Wczoraj (2005)”. Teledysk do singla „Wczoraj” porusza problem wyludnienia Sosnowca. W 2024 roku wydali album „Wspomnienia martwego miasta”. Grupa wystąpiła na największych festiwalach w Polsce m.in. Off Festivalu w Katowicach, Castle Party w Bolkowie a także za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Shame Of Device” (2015)
- „Stand Alone” (2015)
- „Purple Killer” (2016)
- „Afterlife” (2016)
- „Never Forget” (2016)
- „Diary Of Moon” (2016)
- „Evelyn” (2017)
- „Techno Scar” (2018)
- „Iron City (Love Song)” (2018)
- „Dream Revenge” (2018)

- „JCVD” (2019)
- „Sztuka Latania” (2019)
- „Baby Blue” (2021)
- „Wczoraj” (2005) (2024)

SI US PLAU projekt muzyki elektronicznej z Olsztyna, Kasper Jabłoński i Paweł Strączek. W 2020 roku zadebiutowali nagraniem „Moment”. Ich utwory zebrały ponad 11 milionów odtworzeń, co zapewniło duetowi miejsce w TOP 100 najczęściej słuchanych polskich artystów na Spotify. DJ Tiësto dostrzegł ich talent, prezentując mashup „SI US PLAU” w swoim secie oraz udostępniając nagranie w mediach społecznościowych i w Spinnin’ Records. Duet ma na koncie oficjalne remiksy radiowych hitów Karoliny Stanisławczyk i Foothills, które zyskały większą popularność niż oryginały. Muzyka SI US PLAU regularnie zdobywa miejsca na zagranicznych listach przebojów na platformach m.in. Shazam, iTunes i Apple Music, osiągając popularność m.in. w Holandii, Rosji, Belgii, Brazylii, Włoszech i Turcji. W 2023 roku zajęli 23. miejsce w rankingu Polish DJs Chart. Następnie zmienili nazwę projektu na PLUS2.

Oto najpopularniejsze utwory:
Jako SI US PLAU:

- „Moment” (2020)
- „Confess” (2020)
- Debris & SI US PLAU feat. Joegarratt – „All Of That” (2020)
- Foothills & Laurell – „Chocolat” (SI US PLAU Remix) (2021)
- SI US PLAU & Veronica Bravo – „Toxic” (2021)
- „No Control” (2021)
- SI US PLAU & Giorgio Gee – „You're No Good For Me” (2021)
- SI US PLAU ft. TRXD, madugo - Unconditional (2021)
- SI US PLAU & Henry Dell – „Breaking Out” (VIP Mix) (2021)
- SI US PLAU & Kiki- „Astronaut in the ocean” (2021)
- SI US PLAU & Fella feat. Bertie Scott – „Lose Myself” (2021)
- Karolina Stanisławczyk x Urbaniak – „Slow Motion” (SI US PLAU Remix) (2021)
- Paradigm, Tribbs & SI US PLAU – „Nirvana” (2022)
- SI US PLAU feat. Madugo & TRXD- „Unconditional” (2022)

Jako PLUS2:

- „Turn Off The Lights” (2024)
- Cloonee – „Sippin' Yak” (PLUS2 Remix) (2024)
- Swedish House Mafia x Alicia Keys – „Finally” (PLUS2 Remix) (2024)
- „Lose Control” (2024)
- Peggy Gou – „(It Goes Like) Nanana” (PLUS2 Remix) (2024)

Siasia DJ (właśc. Łukasz Salbert) DJ i producent muzyki techno, promotor i założyciel wytwórni Dirty Stuff Records i szkoły didżejskiej Electronic DJ School. Zadebiutował w 1996 roku. Rezydent kultowych klubów, takich jak Kanty (Jaworzno), Inq̄bator (Katowice) i P23

(Katowice), a obecnie stały rezydent katowickiego SiXa. Regularnie występuje w klubach i na festiwalach w Polsce i w Europie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Siasia- „Barnet” (Duss Remix) (2016)
- Peter Fern · Siasia- „Kattowitz” (2019)
- Peter Fern · Siasia- „Abstract Mechanism” (2020)

Sikdope (właśc. Dawid Kabaciński) (ur. 1990 roku) DJ, remikser. Jest jednym z najbardziej utalentowanych producentów muzyki elektronicznej w Polsce. Uczył się w szkole muzycznej w Koszalinie. Przez cztery lata był wokalistą odnoszącego sukcesy zespołu rockowego Undercity. Tworzy bity w stylu trap i dubstep. Współpracuje z artystami z całego świata m.in. z DJ Tiësto. Występował na największych festiwalach muzycznych m.in. belgijskim Tomorrowland i EDC Orlando w USA. Wydaje swoje produkcje w renomowanych wytwórniach m.in. Spinnin, Fly Eye a także w Musical Freedom, należącej do legendy muzyki elektronicznej DJ Tiësto z Holandii. Jego hit „Snakes” z 2016 roku, grały największe gwiazdy muzyki klubowej m.in. David Guetta.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Borgore & Sikdope – „Unicorn Zombie Apocalypse” (2014)
- Silento – „Watch Me - Whip Nae Nae” (Sikdope Remix) (2016)
- Asking Alexandria – „The Violence” (Sikdope Remix Music Video) (2019)
- „Snakes” (2016)
- Sikdope & Zootah – „Bubblgum” (2018)
- Marshmello & Anne-Marie – „Friends” (Sikdope Remix) (2018)
- Sikdope Feat. Nevve- „Lost In The Blue” (2018)
- Sikdope x ATRIP Ft. Virus Syndicate – „Badder” (2018)
- „Tik Tok” (2018)
- Sikdope x LOUD ABOUT US! – „Back Again” (2018)
- „My House” (2018)
- „Raindrops” (2019)
- „Rave” (2019)
- „Follow” (2019)
- „Stranger Synths” (2021)
- Sikdope x Gentlemens' Club Feat. Tima Dee – „Ballin” (2021)
- „Snakes 2022” (2022)
- „Beauty Of The Rave” (2024)
- „Vamp” (2024)

Silence Groove (właśc. Jakub Cichocki) DJ i producent muzyki drum & bass, znany z umiejętnego łączenia, ambientu i techno. W 2011 roku, razem z Skeletone, wyprodukował swoją pierwszą EP „Love You Lose” dla wytwórni Soul Deep Recordings z Los Angeles. Jego produkcje ukazują się w renomowanych labelach: 31 Recordings, Hospital Records i Fokuz Recordings.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Trip In The Rain” (2011)
- „Butterfly Fairy” / „Flight Through The City” (2011)

- „Shiny Snow” (2011)
- „Fallen Beauty” (2011)
- „Air Up There” (2012)
- „Scandinavian Dream” (2015)
- „Element Late” (2015)
- „Dust Bowl” (2015)
- „Why Don't You” (2015)
- „Angelic” (2016)
- „The One” (2016)
- „Skyfall” (2016)
- „Autumn Plains” (2017)
- „What Do You Want” (2017)
- „Air Up There” (Radicall Remix) (2018)
- „Moon That Never Sets” (2019)
- „Sky Beams” (2019)
- „Hidden Lies” (2020)
- „Tagetes” (2021)
- Alexvnder – „Repose” (Silence Groove Remix) (2022)
- „You're Everything” (2023)
- „Heart's Desire”(2024)

Simba warszawski DJ i producent drum'n'bass, współzałożyciel kolektywu Tensionkru.

W wieku 16 lat prowadził nocne pasmo drum'n'bassowe Napiente Struktury Uamane w Radiostacji. Przełomowym momentem w jego karierze był 2002 rok, kiedy dołączył do grona uczestników prestiżowych warsztatów Red Bull Music Academy w Sao Paulo.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Say It” (2000)
- Raggamuffin Whiteman - Red (Simba Remix) (2005)
- 5th Element – „Express Yourself” (Simba Remix) (2009)
- Rahim feat. Abradab, Grubson – „Fejm” (Simba Remix)

Skalpel grupa muzyczna założona w 1998 roku we Wrocławiu, Meeting by Chance (właśc.

Marcin Cichy) i Igor Boxx (właśc. Igor Pudło). Muzycy łączyli polski jazz z lat 60-tych i 70-tych m.in. Krzysztofa Komedy, Tomasza Stańki z muzyką elektroniczną, nadając im całkowicie nowe brzmienie. W 2001 roku podpisali kontrakt z renomowaną brytyjską wytwórnią niezależną Ninja Tune. W latach 2002–2004 wyemitowano pięć ich setów na żywo w audycji Solid Steel na antenie stacji Ninja Tune. W 2003 roku wydali płytę „Sculpture”, która wyprzedziła się natychmiast po premierze, co przyniosło im nominację do prestiżowej nagrody Paszporty Polityki. Rok później ukazał się ich debiutancki album „Skalpel”, a w 2005 roku wydali podwójny album „Konfusion”. W 2006 roku otrzymali nagrodę Paszport „Polityki” za swoją twórczość. W 2014 roku duet wydał nową EP-kę „Simple”. Kilka miesięcy później, nakładem własnej wytwórni PlugAudio, ukazał się „Transit”, ich pierwszy pełnometrażowy album studyjny od prawie dziewięciu lat. W międzyczasie obaj członkowie Skalpela poświęcili

się solowym projektem. Igor Pudło wydał płytę „Breslau” (jako Igor Boxx) w wytwórni Ninja Tune, a Cichy m.in. działał pod nazwą Meeting by Chance. W 2020 roku duet wydał album „Highlight”. W 2023 roku ukazał się „Big Band Live” – nowa interpretacja utworów z debiutanckiego albumu Skalpela, nagrana przez 17-osobowy big band pod dyktando Patryka Pilasiewicza. W 2023 roku zespół otrzymał nagrodę Fryderyk w kategorii „Album roku elektronika” za płytę „Origins”. W 2024 roku ukazał się album „Recut”, który zawiera remiksy utworów grupy, przygotowane przez znanych polskich muzyków elektronicznych.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Sculpture” (2003)
- „Break In” (2003)
- „Ninjazz” (2003)
- „1958” (2004)
- “Theme From Behind The Curtain” (2004)
- „Break Out” (2005)
- „Simple” (2014)
- „Escape” (2020)
- „Quicksilver” (2020)
- „Blow” (2020)
- „Arrival” (2020)
- „Sigma” (2021)
- „Night” (2022)
- „Momentum” (2022)
- „Why Not Jungle” (2022)
- „White Label” (2022)
- „High”

Skeletone (właśc. Robert Pacholski) DJ i producent muzyki drum and bass. Swoją przygodę z muzyką rozpoczął w 2005 roku, inspirując się twórczością takich artystów, jak Photek, Goldie, 4Hero, Omni Trio, EZ Rollers, Marcus Intalex, Calibre, London Electricity, Aphrodite, Dilinja, Lemon D, Roni Size, Dj Hype i LTJ Bukem.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Silence Groove and Skeletone – „Touching Midnight” (2011)
- „Just Wait” (2012)
- „Strange Behaviour” (2012)
- Skeletone & Silence Groove – „Wish I” (2012)
- „Pieces” (2012)
- „Mysterious Vibes” (2012)
- „You're my sun” (2012)
- Skeletone & Silence Groove – „Calling For You” (2013)
- Skeletone & Silence Groove & Humanature – „Flow” (2013)
- „Never Too Late” (2013)
- „Sleeping Bear” (2013)
- Skeletone & Satl – „Killing Kind” (2014)
- Malaky, Skeletone & Satl – „Future Blues” (2014)
- „Make It Move” (2014)
- „Side By Side” (2015)
- „Time” (2016)
- Humanature, Skeletone & Silence Groove – „Sparkling Orb” (2016)
- „I Keep Coming Back” (2016)
- Skeletone & Silence Groove – „Showtime” (2017)

- HumaNature, Velocity & Skelitone–„Jazz Cats” (2017)
- „Octavius” / „Mouse Runner” (2017)
- Skelitone & Critical Event Feat. LaMeduza – „Hard Times” (2019)

Skinny Patrini zespół z Trójmiasta, Anna Patrini (wokal) i Michał "Skinny" Skórka (producent, wokalista i multiinstrumentalista). Rozpoczęli działalność w 2005 roku. Tworzą muzykę w stylu electroclash. W 2008 roku wyszedł ich debiutancki album „Duty Free” (Antena Krzyku). Rok później ich nagrania pojawiły się w filmie „Galerianki” w reżyserii Katarzyny Rosłaniec. W 2012 roku duet wyprodukował swój drugi album zatytułowany „Sex”, który promowały single „The Wind”, „Call Me”, „Life/Time”. W 2013 roku zespół zagrał swój ostatni koncert w Szczecinie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ysmf” (2008)
- „No More Down” (2008)
- „Switch off” (2008)
- „So what” (2008)
- „Little Hell” (2008)
- „Delicious” (2009)
- „The Wind” (2012)
- „Dancing Without You” (2012)
- „Call Me” (2012)
- „Sparkling Fingers” (2012)
- „Say You Love Me” (2012)
- „Life/Time” (2012)

Skv Iwona (właśc. Iwona Skwarek) autorka tekstów, producentka muzyczna i DJ-ka z Poznania. Specjalizuje się w różnorodnych gatunkach muzyki elektronicznej. Początkowo związana z zespołem Rebecca, a następnie ze Shyness!. Gościnnie wystąpiła na płytach takich artystów, jak Fisz Emade Tworzywo, Moullinex, Catz'n'Dogz, Daniel Bloom, Wczasy, Mirror People. Jej wokal został zremiksowany przez legendy muzyki klubowej m.in. RAC, Punks Jump Up i Kamp!. Artystka regularnie współpracuje przy spektaklach teatralnych i musicalowych, w tym z Teatrem Rampa w Warszawie. W 2021 roku wyprodukowała płytę czteroosobowego girlsbandu Shyness!. W 2024 roku wydała album „1986”, na którym znalazły się utwory m.in. „Chwila”, „Szambo”, „Pustostany”, „Haiku”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Haiku” (2024)
- „Pustostany” (2024)
- „Chwila” (2024)

Skytech projekt dwóch braci, Mateusza i Juliana Dziewulskich z Olsztyna, działających od 2007 roku. Obecnie pod pseudonimem Skytech występuje jedynie Mateusz. Nagrywał również pod pseudonimami Project Logical, Star Industry i Anguilla Project, łącząc muzykę trance z intensywniejszymi brzmieniami elektroniki, takimi jak electro house i progressive house. Jego pierwszy utwór, „Floating Clouds” został wydany przez Cold Harbour Recordings z USA. W 2010 roku wyprodukował kolejny hit „Rocket Science” dla wytwórni Armada Music. Kolejne nagrania przyniosły mu światowe uznanie m.in. „What's Wrong/Light Out EP” i „Comet”. Razem z holenderskim producentem R3HABem wydał singiel „Tiger” w 2015 roku. Współpracował z Headhunterzem i duetem Bassjackers oraz ze znanym producentem z Niemiec, Markusem Schulzem. Wspólnie z Mattem Wolffem wylansował dwa przeboje „Whisper” i „Love Lockdown”. W 2019 i 2021 roku został uznany za najlepszego polskiego DJ-a według Polish DJs Chart. Obecnie jest jednym z czołowych polskich producentów oraz kluczową postacią na scenie polskiego EDM-u.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Floating Clouds” (2008)
- „Comet” (2010)
- „Rocket Science” (2011)
- „What's Wrong” (2012)
- „Lights Out” (2012)
- R3hab vs Skytech & Fafaq – „Tiger” (2015)
- Headhunterz & Skytech – „Kundalini” (2016)
- R3HAB & Skytech – „Everything” (2016)
- Bassjackers vs Skytech & Fafaq – „Pillowfight” (2016)
- C-BooL & Skytech feat. Giang Pham- „La La Love” (2019)
- „Saturday Night” (2019)
- Anna Jurkiewicz & Skytech – „Stan Pogody” /”21” (Skytech Remix) (2021)
- C-BooL – „Golden Rules” (C-BooL & Skytech Remix) (2021)
- Skytech x DJ Kuba & Neitan – „Like A Melody” (feat. Michael Zhonga) (2021)
- LUNA, Skytech – „Mniej” (Skytech Remix) (2021)
- Bryska – „Mam kogoś lepszego” (Skytech Remix) (2022)
- Tribbs, Kubańczyk, Skytech- „Ostatni raz zatańczysz ze mną” (Skytech Remix) (2023)
- Skytech & Regain – „Bring The Fire” (2023)
- Zerb, Sofiya Nzau – „Mwaki” (Skytech Remix)(2024)
- Blinders, Skytech, EVIE – „Feelings (That I Can't Deny)” (2024)
- Skytech & Natalia Nykiel – „Telephone” (2025)
- Martin Garrix & Jex – „Told You So” (Skytech Remix) (2025)

SLG (właśc. Łukasz Seliga) DJ i producent muzyki elektronicznej z Łodzi. Łączy minimal techno z glitch i ambientem, tworząc unikalną muzykę, która zdobyła międzynarodowe uznanie. W 2005 roku wydał swoją pierwszą płytę „Quarter Past Eleven” w wytwórni Level Records z Düsseldorfu. Krążek został doceniony przez magazyn Groove. Rok później wyprodukował hity „Nine Hours” i „Caffeine”, które przyniosły mu rozgłos. Artysta współpracuje z wytwórniami Trapez, Pets, Studio Barnhus.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nine Hours” (2006)
- „Caffeine” (2006)
- „Sopot” (2007)
- „Lodz Fabryczna” (2007)
- „Earthworm” (2007)
- „Lost In Shibuya” (2008)
- Slg & Smolny – „Turnaround” (2010)
- „Varsovia Marimba” (2015)

Smolik Andrzej (ur. 1970 roku w Świnoujściu) kompozytor, producent muzyczny, dziennikarz radiowy. Korzystał m.in. z samplera Akai S2000. W 1993 roku rozpoczął karierę muzyczną jako klawiszowiec w zespole Wilki. Jego debiutancki album „Smolik” (2001) promował singiel „T. Time”. W nagraniu tej płyty udział wzięli, Artur Rojek z Myslovitz, Novika z zespołu Futro oraz Bogdan Kondracki. W 2001 roku nawiązał współpracę z zespołem Ścianka i skomponował utwór „The Iris Sleps Under The Snow”. Rok później wyprodukował płytę Krzysztofa Krawczyka „...Bo Marzę i Śnię” (grał na gitarze i instrumentach klawiszowych, skomponował dwie piosenki). W 2003 roku Smolik wyprodukował kolejny album „Smolik 2”, na którym znalazły się nagrania takich artystów, jak Artur Rojek, wykonujący utwór „Dig i Din”, Maciej Cieślak z zespołu Ścianka, który zaśpiewał „Kremową Rewolucję”, Novika w nagraniu „Home Made”, Mik Urbaniak z utworem „Who Told You”. Na drugiej płycie z tego albumu znalazły się ciekawe remiksy. Smolik otrzymał nagrodę „Fryderyk” w kategorii kompozytor. Z Arturem Rojkiem stworzył przebój „Jeszcze jeden taki dzień”, który stał się hymnem polskiej reprezentacji podczas Igrzysk Olimpijskich w Atenach. Współpracował z zespołami Wilki, Hey, Myslovitz, T.Love, Rotary a także z Justyną Steczkowską. Skomponował muzykę dla Katarzyny Nosowskiej „Milena” i „Sushi” oraz dla Roberta Gawlińskiego „Kwiaty jak relikwie”. Napisał muzykę do przedstawienia Teatru Telewizji „Cicho” (reż. Adam Guziński), filmu fabularnego „Sukces” (reż. Marek Bukowski), filmu dokumentalnego „Idź do Luizy (reż. Grzegorz Pacek”. Od grudnia 2008 roku prowadził autorską audycję „25. Godzina” w Radiu Zet Chilli. W 2009 roku, wspólnie z Tomaszem Stańko, zagrał serię koncertów prezentujących ich wspólny projekt Peyotl, stanowiący nową aranżację albumu Stańki. W 2010 roku otrzymał nagrodę „Człowiek ze Złotym Uchem” na festiwalu Soundedit. Jest autorem oprawy muzycznej Faktów TVN od października 2012 roku. Wspólnie z brytyjskim kompozytorem i wokalistą Kevem Foxem wydali w 2015 roku album „Smolik/ Kev Fox”. Płyta zdobyła nagrodę „Fryderyk 2016” w kategorii Album Roku Elektronika i Alternatywa. W 2023 roku ukazała się ich druga płyta „Belly Of The Whale”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Smolik Feat. Novika – „T.Time Versions” (2001)

- Smolik Featuring Larry Okey Ugwu – „Alili” (2001)
- Smolik Feat. Novika – „T.Time Remixes” (2001)
- „50 Tysięcy 881” (2001)
- „Who Told You?” (2003)
- Smolik Feat. Maciej Cieślak – „Kremowa Rewolucja” (2003)
- Smolik Feat. Mika – „L.Mine” (2003)
- Smolik Feat. Kasia Kurzawska – „Close Your Eyes” (2006)
- Smolik feat. Kasia Kurzawska- „CYE” (2006)
- Smolik Feat. Victor Davies- „U Missing” (2006)
- Smolik Feat. Mika- „Med 3” (2006)
- Smolik feat. Sofa- „S. Dreams “ (2015)
- Smolik / Kev Fox – „Mind The Bright Lights” (2015)
- Smolik / Kev Fox – „Little Older” (2015)
- Smolik feat. Gaba Kulka- „S.O.S. Songs” (2016)
- SMOLIK // KEV FOX feat. Y (Bokka)- “Regretfully Yours” (2016)
- Smolik / Kev Fox – „Queen Of Hearts” (2018)
- Miuosh | Smolik | Nospr feat. Piotr Rogucki- „Wizje” (2018)
- Smolik feat. Mika Urbaniak- „OM” (2021)
- Smolik//Kev Fox – „Belly Of The Whale” (2023)
- Smolik//Kev Fox – „Smoke and Mirrors” (2023)
- Smolik//Kev Fox – „Promises” (2023)
- Ralph Kaminski x Smolik – Cheri Cheri Lady ([Lady Love & Max) (2024)
- Smolik//Kev Fox- „5 Days” (2024)

Smolny (właśc. Jarosław Smolny) (ur. w Łodzi). DJ i producent muzyki elektronicznej, aktywnie związany ze sceną muzyczną od ponad 20 lat. Fascynował się muzyką oldschool rave i drum'n'basse. Był rezydentem w klubach: Soda Bar, OIOM i DOM Club. Współpracował z wytwórniami: PETS i Play It Down. W 2010 roku wspólnie z SLG nagrał swój pierwszy hit „Turnaround”. W 2019 roku założył własny label Bourassa Records, który promuje lokalnych artystów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Slg Feat. Smolny- „Feeling 4 U” (2010)
- Slg & Smolny – „Turnaround” (2010)
- „Explain” (2019)
- Smolny, Lachowski, LASMO – „MF Please” (2020)
- „Eleganza” (2021)
- „Need Love” (2023)

SOBNOIZE DJ (właśc. Radek Sobotkiewicz) DJ i producent muzyczny związany z wrocławską sceną EDM i House. Brał udział w kilku konkursach DJ-skich m.in. półfinalista DJ Contest na Heartbeat Festival 2020 i Copper Festival 2022. Jest także zdobywcą Wyróżnienia Publiczności w WSDJ Contest 2024. Występował w renomowanych klubach, takich jak Akademia, One Love, Domówka, Stara Odra Beach Bar, a obecnie w Marrakeshu. Reprezentuje Xoni Records, Phatbull, Phatclub oraz House Vision.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Run It Up” (2020)
- „Gucci” (2021)
- „Lost Control” (2021)

- „Bounce Back” (2021)
- „Rock This Down” (2023)
- Matt Matthew x Sobnoize – „Heaven” (2023)
- 2SHER · Bronx7 · Sobnoize · Młody 6ON- „Znowu Gubię Dzień” (2024)

Sojka Kuba (właśc. Jakub Jan Sojka) (ur. 1987 roku w Tychach) producent muzyczny, live performer. Występował pod pseudonimami: Psi-Acoustic, Giacomo Modularo, Poly Face. Ukończył Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia im. G. Bacewicz w Jaworznie w klasie trąbki. W 2008 roku we włoskiej wytwórni Rohs! Records Netlabel wydał album „Running Away Time”. Rok później nawiązał współpracę z labellem Matrix Records z Detroit i wyprodukował kolejną płytę „Message From Earth” utrzymaną w stylach: detroit techno, deep house, acid house, minimal, tech-house, future jazz. W 2010 roku wydał EP „Bright Shadow Of A Star EP” w wytwórni z Chicago Mathematics Records. W 2011 roku Sojka skomponował następny album “Mysterious Intrigue”, w którym połączył muzykę jazz z undergroundowym brzmieniem Detroit techno i Chicago house. Jego muzyka znalazła się na ścieżce dźwiękowej w grze „Cyberpunk 2077”. Od 2018 roku prowadzi audycję „Wieczór Rezydentów” w Czwórka-Polskie Radio. Wystąpił na wielu znanych festiwalach m.in. Auditoriver, Mayday, Tauron Festiwal, Opener Festiwal, Red Bull Music Academy, Wisłoujście. Prowadzi zajęcia w Szkole Muzyki Nowoczesnej we Wrocławiu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Dance of the noise” (2009)
- „Whispers” (2024)
- „ID” (2024)

Sonic Division grupa electro-freestyle i progressive trance, eXtatic (właśc. Damian Politański) i mAKuSh1no (właśc. Maciej Gapys). Rozpoczęli działalność w 2003 roku. Dwa lata później wyszedł ich debiutancki album „Feel Da Groove” utrzymany w klimatach freestyle-electro. Duet współpracował z Markusem Schulzem. Ich produkcje i remiksy wydawały wytwórnie z całego świata m.in. Coldharbour Recordings (Holandia), Deep Blue Records (Wielka Brytania), Insatiable (Wielka Brytania), Well Mixed (Rumunia), Profuse (Holandia), Flashover (Holandia), Metallic (USA), Neuroscience (Wielka Brytania) oraz Fraction Records (Wielka Brytania). W 2024 roku grupa się reaktywowała i zapowiedziała wydanie albumu „AIDEN”, który ukaże się w 2025 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Born 2 Dance” (2005)
- „Play This Music” (2005)
- „Robotronic” (2005)

- „Bulky Hero” (2007)
- „If I Had Wings” (2007)
- „Painting The Silence” (2007)
- Sonic Division & Spychool – „Panta Rhei” (2007)
- Sick Kitties” (2008)
- Sonic Division- „Hare Krishna” (rmx Alchemist Project) (2015)

Sonic Trip zespół drum'n'bass z Łodzi w składzie: Infinity, Exwookie, Nobis, wokalista Mr I. W 1998 roku wystąpili na łódzkiej Paradzie Wolności. Z powodzeniem nagrywali muzykę elektroniczną w takich stylach, jak breakbeat, electro, trance, garage, drum'n'bass. Członkowie formacji od 2002 roku organizowali konkurs muzyki klubowej „Made In Poland”. Głównym celem tej imprezy było promowanie młodych, utalentowanych artystów polskiej muzyki elektronicznej. Jako niezależni producenci mogli poszczycić się wydaniem pierwszej w naszym kraju didżejskiej płyty winylowej „Darkside/Voyage” (luty 2000). Kolejne ich albumy to „Re:Mix” (2001) i „1st Selection of Made in Poland” (2003). Byli jedynymi w Polsce wydawcami ekskluzywnych winyli didżejskich, tworzonych w pojedynczych egzemplarzach za pomocą specjalnej maszyny zwanej Dubplate Cutter.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Darkside” (2000)
- „Voyage” (2000)
- „Simon V - Pulse Code” (2001)
- Sonic Trip & Iza Kopec – „Sunshine” (2001)
- „Shaman”
- „Nic Nie Robić” (2002)
- „Przełom”
- Mr i & Sonic Trip- „Prosty plan”
- „Heavy Hitazz”
- Sonic Trip - Lady Pank – „Zamki Na Piasku” (D'NB Remix)
- Sonic Trip & Frenchy – „Infected” (2021)
- Sonic Trip feat. Mc Graba, Mc Ozon, Mc Kwadrat- „Heavy Hitters” (2024)

Sorja Morja elektroniczna grupa synth-popowa, Ewa Sadowska i Szymon Lechowicz, później dołączyła Małgorzata Penkalla, znana z zespołu Enchanted Hunters. Rozpoczęli działalność w 2013 roku. W 2017 roku wyprodukowali swój debiutancki album „Sorja”. Do tworzenia muzyki wykorzystywali: sekwencery, syntezatory, automaty perkusyjne.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nie Myśl O Niczym” (2012)
- „Tajemniczy Ogród” (2012)
- „Stany” (2013)
- „Nowy utwór” (2013)
- „Australia” (2017)
- Sorja Morja feat. Morimoto – „Śmierć” (2017)
- „Człowiek-wilk” (2017)

Sosky (właśc. Michał Sosnowski) DJ i producent muzyki house z Wrocławia, absolwent nowojorskiej edycji Red Bull Music Academy, znany także jako En2ak, związany ze sceną hip-hopową. Swoje utwory wydaje w wytwórni Polena Recordings, a w 2019 roku zaprezentował debiutancki album „Delicious Depression”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Last Lantana Of East Savannah” (2018)
- „Guitarfish Hero” (2018)
- „Cudzołożna Maselnica” (2018)
- „Overcrowded Vacuum” (2019)
- „A Humble Bumblebee” (2019)
- „Niżnik Winny i Dama Czerwienna” (2020)
- „Wszelki Czas” (2020)
- „Wieczne Takty Zimorodka” (2020)
- „Z Ciepłego Wyraju” (2021)
- „Duch z Krzemienia” (2021)
- „Dom Gwałtownych Bogów” (2021)

SPD Crew grupa DJ-ów z Wrocławia, Saltea i Martin Builder. Rozpoczęli swoją działalność w 2005 roku. Znani byli z organizowania cyklicznych imprez „Broken Structures” i „Break Freaks”, na których występowała czołówka polskich DJ-ów i artystów dnb i breaks.

Spika (właśc. Michał Jeziorski) (ur. 1974 roku) producent muzyki ambient. Swoje utwory wydaje w wytwórni Requiem Records. Artysta wzorował się na kultowych wykonawcach muzyki elektronicznej m.in. Brian Eno. Wspólnie z Muzeum Miasta Gdyni wyprodukował soundtrack inspirowany jego rodzinnym miastem. Wydał trzy albumy „Headphones” (2003), „Sonic Journey Through New Life” (2006), „Death Trip” (2011). Razem z Kubą Sokołowskim stworzył projekt Apollos.

Spoken Love grupa synth-popowa i r&b w składzie: Bartek Królik, Marek Piotrowski, Chesney Snow. W 2015 roku wydali swój debiutancki album „Spoken Love” w wytwórni Warner Music Poland. Współpracowali z Karma Stewart znaną z amerykańskiej grupy Platinum Pied Pipers.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pimp For Love” (2015)
- „Everlasting Love” (2015)
- „Starless” (2015)
- „Chant” (2015)

Spolsky Mery (właśc. Maria Ewa Żak) (ur. 1993 roku w Warszawie) piosenkarka i producentka muzyczna, gitarzystka i projektantka ubrań. Ukończyła Państwową Szkołę

Muzyczną I i II stopnia im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie skrzypiec. Wygrała liczne konkursy muzyczne m.in. Opolskie Super Debiuty 2015, Festiwal „Pejzaż Bez Ciebie” 2015 i „Carpathia Festival 2016”. Była związana z zespołem Normal Polish Butterfly i Makijaż. Z Kubą Bakałą tworzyła duet Różowe Okulary. Od 2014 roku działa pod pseudonimem Mery Spolsky. Zadebiutowała singlem „Miło było pana poznać” (2017), a promował go wideo- teledysk. Kompozycja okazała się przebojem roku w plebiscycie Radia Kampus „Same Sztosy 2017”. Płyta pod tym samym tytułem była nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategoriach album roku elektronika i fonograficzny debiut roku (2018). Promowały ją single „Alarm” i „Liczydło”. W 2019 roku wyszedł jej drugi album „Dekalog Spolsky”. Z tego krążka pochodziły szlagiery: „Mazowiecka Kiecka”, „Fak”, „Bigotka”. Płyta była nominowana do nagrody „Fryderyk” w kategorii album roku elektronika (2020). W 2020 roku ukazał się utwór nagrany z Kayah „Królestwo kobiet”, nawiązujący do serialu TVN o tym samym tytule. W listopadzie 2020 roku artystka zaśpiewała „Sorry from the Mountain” w finale 9. sezonu reality show Top Model. Na początku grudnia wraz z Julią Wieniawą i Arkiem Kłusowskim, wydali świąteczny singiel „Wspólna chwila”, stworzony na potrzeby spotu promującego portal Allegro. W 2023 roku wydała album zatytułowany „Erotik Era”, który zadebiutował na piątym miejscu na liście OLiS. Artystka wystąpiła na wielu koncertach i festiwalach: FMT w Szczecinie, Targów Muzycznych CJG w Warszawie, Spring Break'u w Poznaniu. Mery Spolsky nagrywa w wytwórni Kayax.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Miło Było Pana Poznać” (2017)
- Vixen ft. Mery Spolsky – „Romantyczna miłość” (2017)
- „Liczydło” (2017)
- „HALO!” (2018)
- „Alarm” (2018)
- „Wrzesień (Nie Zrób Mnie W Konia, Au!)” (2018)
- „Bigotka” (2019)
- Mery Spolsky feat. Igorilla – „Ups!” (2019)
- „Fak” (2019)
- „Mazowiecka Kiecka” (2019)
- Kayah i Mery Spolsky – „Królestwo Kobiet” (2020)
- Sarius feat. Mery Spolsky – „Testy” (2021)
- „Maria przed ołtarzem” (2023)
- „Suka” (2023)
- „Polskie chłopaki” (2023)
- „Santorini” (2024)

Strycharski Dominik (ur. 1975 roku) kompozytor, flecista, wokalista, improwizator, performer. Jest liderem zespołu Pulsarus, w którym realizuje swoje artystyczne wizje muzyczne. Od 2001 roku współtworzy Teatr Bretoncaffe, pełniąc rolę kompozytora i wykonawcy. Jest również zaangażowany w wielowymiarowy solowy projekt, który łączy

współczesną muzykę elektroniczną, performance oraz elektro-ambient. Należy do zespołu Kostas New Program, z którym wydał trzy płyty i odbył liczne koncerty. Od maja 2010 roku występuje również w Max Klezmer Band.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Solo”
- „Final” (2021)
- „Intro”
- „Symfonie” (2021)
- „Bakaskut” (2022)

Styropian DJ (właśc. Wojciech Drabek) DJ, członek ekipy Psytrance.pl. Zadebiutował w 2002 roku. W 2004 roku zainicjował działalność kolektywu Psylesia Crew. W 2008 roku dołączył do kolektywu Mystic Arts Event, który powstał z dwóch formacji Toga Dansverg i Hallabanaha. Muzycy organizowali imprezy psychodelic trance w klubie Progresja w Warszawie.

Super Girl & Romantic Boys grupa z Warszawy, założona w 1998 roku, tworzy muzykę łączącą electro-rock i electro-punk. Zespół tworzą obecnie: „Kostja” (właśc. Konstanty Usenko) (syntezator i wokal), „Ewik” (właśc. Ewa Malinowska) (wokal), „Lord Mich” (właśc. Michał Wróblewski) (gitara). Swoje pierwsze utwory nagrali w 2003 roku, ale ich debiutancka płyta „Miłość z tamtych lat” wyszła dopiero w 2013 roku. Krążek ukazał się w wytwórni Antena Krzyku. Największym przebojem okazał się utwór „Spokój” (2000). Zespół zakończył działalność w 2006 roku. Ponowna reaktywacja nastąpiła w 2013 roku. W 2020 roku kapela wznowiła działalność, publikując dwa utwory „Brunatny pył” oraz „Dansing”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Spokój” (2000)
- „Na Pętli znów” (2013)
- „Podaj mi rękę swą” (2013)
- „Zimny Dzień” (2013)
- „Klub SS” (2013)
- „Szkło” (2013)
- „Dworzec Zachodni” (2013)
- „Mam jeszcze 3 życia” (2013)
- „Chmura” (2013)
- „Syreny” (2013)
- „Stopklatka” (2014/2015)
- „Cienie”
- „Sylwester S” (2016)
- „Dansing” (2020)
- „Brunatny Pył” (2020)

Szafrańska Klaudia producentka z Konina, z Michałem Wasilewskim współtworzyła zespół Xxanaxx. W roku 2020 została jedną z twarzy projektu PEPSI „Taste The Beat”. W 2021 roku rozpoczęła karierę solową i wylansowała singiel „Niedoskonały”. W 2024 roku wydała debiutancki album „Ko-oddech”. Współpracowała m.in. z Quebonafide, Ten Typ Mes, VNM, Rasmentalism, Mariką i Pawbeats'em.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Quebonafide ft. Klaudia Szafrańska – „Candy” (prod. Deemz) (2017)
- Kali, Klaudia Szafrańska, PlanBe, Sir Mich - Tam Gdzie Wy (Pepsi Taste The Beat) (2020)
- Sarius, PlanBe, Kali, BARANOVSKI, K. Szafrańska, Sir Mich - Żyj jak chcesz (Pepsi Taste The Beat) (2020)
- „Ko-oddech” (2021)
- Klaudia Szafrańska feat. Jan-rapowanie– „Paryż Północy” (2021)
- „Niedoskonały” (2021)
- PlanBe & Sir Mich feat. Klaudia Szafrańska – „Nietrwale” (2022)
- Tribbs, Klaudia Szafrańska- „Na inny ląd” (2023)
- Bartek Królik feat. Klaudia Szafrańska – „Obietnice” (2023)
- Klaudia Szafrańska feat. Ofelia – „Nucę to od lat” (2022)
- „Głód” (2024)

ŚWIĘTY BASS projekt łączący rap z muzyką elektroniczną, stworzony przez polskiego rapera Miłego ATZ (Def Jam Recordings Poland) i didżeja Phunk'illa. Specjalizują się w grime, bassline, drum and bass, garage oraz 2-step. W 2020 roku wyruszyli w trasę koncertową „Święty Bass Tour”, która zaowocowała wydaniem utworu „Daj znać”. Singiel powstał w współpracy z Szerszeniem oraz Atutowym. Ich popularność potwierdzają dwie statuetki Munoludów zdobyte w 2021 i 2022 roku. W 2024 roku zorganizowali trasę koncertową BACKLOG TOUR, promującą ich debiutancką EP-kę „BACKLOG”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- ŚWIĘTY BASS x Undadasea – „Bursztynowy Flex” (2021)
- ŚWIĘTY BASS feat. Ananas – „Elipsa” (2021)
- „Kto to jest” (2021)
- „Daj znać” (2022)
- „Oops” (2023)
- „Backlog” (2023)
- „Tenzbaba (pull it up)” (2023)
- ŚWIĘTY BASS feat. Rosalie., Morenight – „Replay” (2023)
- ŚWIĘTY BASS feat. BSK, NORTH SIDE DISTRICT, KRZAQUU — „Eskej” (2024)

TACET (właśc. Wojtek Urbański) producent muzyki elektronicznej, laureat Fryderyka w 2022 roku za album „4GET” zespołu RYSY. Otrzymał nagrodę Polska Ścieżka Dźwiękowa Roku na Festiwalu Muzyki Filmowej w 2022 roku za soundtrack do filmu „Hiacynt”. Był dyrektorem muzycznym Gali Bestsellerów Empiku 2021 oraz koncertu Razem z Ukrainą dla TVN. Tworzy muzykę filmową, m.in. do Infamii i Ultraviolet. Jego klubowe utwory wielokrotnie pojawiały

się w filmach Jana Komasy „Sala samobójców. Hejter” oraz w nominowanym do Oscara filmie „Boże Ciało”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Flare” (2024)
- „2001” (2024)
- „Run Oliver” (2024)
- „Yearning” (2024)
- „Kibera” (2024)

TAITO (właśc. Kamil Staniszewski) (ur. 1988 roku) DJ i producent muzyki klubowej. Dużą popularność zdobył dzięki energetycznym i melodyjnym remiksom, które można usłyszeć w wielu polskich klubach a także w setach wielu zagranicznych DJ-ów. W 2008 roku nawiązał współpracę z wytwórnią Flash Music (obecnie Flash Entertainment) i otworzył sobie drogę na zachodni rynek. Był to przełomowy moment w jego karierze.

Oto najpopularniejsze utwory:

- BBX – „Rock Me Out” (TAITO Remix)
- TAITO ft. Rnbstylerz – „Fuukin Beat”
- „Bounce!”
- TAITO ft Kitch- „Jack D.”
- „Rock The Party”
- TAITO ft. Gemeni- „Partyshots” (2018)
- „Rumble” (2018)
- „Fifty Fifty” (2018)
- TAITO ft. Baby Ge, Rnbstylerz- „Elevator” (2019)
- TAITO ft. Gemeni- „Balkandance” (2019)
- TAITO ft. Gemeni- „Bambadam” (2019)

Tamten (właśc. Matt Brzeźny) producent i DJ z Warszawy. Był członkiem grup post-punkowej House of Lucy oraz polsko-belgijskiego, psychodeliczno-krautowego zespołu Personal Sauveteur. Zadebiutował w 2017 roku w labelu Transatlantyk płytą „Diamentowa Sutra”. W 2019 roku, wraz z Fopą, wydali wysoko ocenianą przez krytyków EP-kę „Polski Dom”, łączącą polską muzykę folkową z housem. Założył wytwórnię Lucyna. Nagrali album „Wake Up!” (2020). Artysta w 2023 roku wypuścił swój debiutancki album „End Of That World”. Jego płyty ukazały się nakładem takich wytwórni, jak The Very Polish Cut-Outs, Fałda, Huveshta Rituals, Regime.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Plemiona”
- „Nieznajoma” (2017)
- „Fantasy” (2023)

The Complainer & The Complainers projekt muzyczno-wizualny Wojciecha Kucharczyka z Katowic. W 2007 roku wyszedł jego debiutancki album „The Complainer & The Complainers” nakładem Mik Music. Rok później, tym razem w labelu Mystic Production, ukazał się jego następny album „Power, Joy, Happiness, Fame” z gościnnym udziałem Piotra Rojka z zespołu Myslowitz. W 2009 roku artysta był nominowany do nagrody Nocne Marki w kategorii Najlepsza Trasa Koncertowa.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Be My Boney M of Love” (2005)
- „It's not crime!” (2007)
- „I am so alive” (2007)
- „We are te&tcs” (2009)
- „Metka”
- „Bubune”

The Cuts zespół z Piły. Założony w 2006 roku. Wcześniej do formacji należeli: Mr. TT (gitara), Mirosław Chojnacki (perkusja), Piotr Langner (perkusja). Później dołączyli: Przemek Zdunek (wokal, bas, gitara), Tom Horn (właśc. Tomasz Rożek) (instrumenty klawiszowe), Łukasz Sokołowski (gitara). Artyści tworzyli muzykę z gatunku electro-rock i synth-pop. W 2008 roku zespół wystąpił w sopockiej Operze Leśnej na festiwalu TOPtrendy 2008. The Cuts podpisali kontrakt płytowy z wytwórnią SP Records. Wydali trzy albumy: „Syreny Nad Miastem” (2009), „Czarny Świat” (2010), „Zimne Słońce” (2012). Zespół zawiesił działalność w 2014 roku, jednak wznowił ją ponownie w 2017 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Pokój na jedną noc” (2009)
- „Kochać Cię chcę” (2009)
- „Telefon” (2009)
- „Cool boy” (2009)
- „Smutna dziewczyna” (2009)
- „Czarny świat” (2010)
- „Anastazja” (2010)
- „Martwy Kwiat” (2010)
- „Karuzela śmierci” (2012)
- „Pamiętam” (2012)
- „7 minut” (2012)

The Dumplings projekt electro-popowy z Zabrze, Justyna Świąś i Kuba Karaś. Ich debiutancki album „No Bad Days” (2014) wyszedł w wytwórni Warner Music. Producentem nagrań był Bartosz Szczęsny. Płyta spodobała się krytykom muzycznym i fanom muzyki elektronicznej. Duet otrzymał nagrodę „Fryderyk” za fonograficzny debiut roku. Dzięki temu artyści wystąpili na Open'er Festival w Gdyni i na Off Festival w Katowicach. Ich następny

album „Sea You Later” (2015) wyprodukował perkusista i producent hip-hopowy Piotr "Emade" Waglewski. W 2016 roku zespół odznaczono Nagrodą Artystyczną Miasta Torunia im. Grzegorza Ciechowskiego. W 2019 roku duet opublikował singiel „Bez słów”, który został wykorzystany w kampanii firmy Durex. W listopadzie 2020 roku nagrał utwór „Każda z nas”, wspierający protesty przeciwko zaostrzeniu przepisów dotyczących aborcji w Polsce. W 2025 roku przypada 10 rocznica działalności zespołu The Dumplings. Z tej okazji artyści przygotowali winylową edycję albumu „Raj”, wzbogaconą o dodatkowe utwory: „Dla nas”, „Bez słów”, „Każda z nas”, „Pewne serce”, które dotąd nie były dostępne.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Technicolor Yawn” (2014)
- „Betonowy Las” (2014)
- „Słodko-słony cios” (2014)
- „Kocham Być z Tobą” (2015)
- „Nie gotujemy” (2015)
- „Betonowy Las” (2015)
- „Kto zobaczy” (2017)
- „Ach nie mnie jednej” (2017)
- The Dumplings & Mary Komasa – „Jestem Kobietą” (2018)
- Brodka & The Dumplings – “Granda Rework” (2018)
- „Deszcz” (2018)
- „Raj” (2018)
- „Przykro Mi” (2018)
- „Tam gdzie jest nudno, ale gdzie będziemy szczęśliwi” (2018)
- „Bez słów” (2019)

The East Clubbers elektroniczny projekt muzyczny DJ-a Silvera (Piotra Kwiatkowskiego), DJ-a Sqrena (Piotra Wachnickiego) i Janardany (Jarosława Gołowacza), współpracowali z wokalistką Katarzyną Lesing. Nagrywali piosenki w języku angielskim, dlatego zyskali dużą popularność poza granicami kraju. Ich pierwszy album „E-Quality” ukazał się w 2004 roku. Następny krążek „Never Enough” (2007) promowały przeboje: „My Love”, „Make Me Live” i „Sextasy”. Współpracowali z wytwórnią Camey Records. Ich muzyka była popularyzowana przez lokalne stacje radiowe, a sami artyści często występowali w klubach. Po krótkiej przerwie w 2009 roku formacja „East Clubbers” wznowiła działalność, a efektem tego był nowy singiel „Another Day”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Wonderful Dancing” (2004)
- „Beat is Coming” (2004)
- „More More More” (2005)
- „Walk Alone” (2005)
- „Sextasy” (2006)
- „It's A Dream” (2006)
- „Sexplosion” (2007)
- „My Love” (2007)
- „Another Day” (2009)
- East Clubbers Feat. BBK – “Don't Give Up (Moving On Up)” (2013)
- „Make Me Live”
- „Dance Now”
- „Where Are You”

The Jet Set projekt euro-rap, Sasha Strunin i Tray (raper z USA), później zastąpił go David Junior Serame. Zespół powstał w 2005 z inicjatywy Sławomira Sokołowskiego. Zadebiutowali singlem „How Many People”. Piosenka zdobyła trzecie miejsce w polskiej preselekcji do Konkursu Piosenki Eurowizji 2006. W maju 2007 roku artyści reprezentowali Polskę na Eurowizji w Helsinkach, gdzie dotarł do półfinału z piosenką „Time to Party”. Ich debiutancki album „Just Call Me” osiągnął w Polsce status złotej płyty. Na początku 2008 roku zespół wydał ostatni singiel „The Beat of Your Heart”, a 1 stycznia 2009 roku zakończyli działalność. Sasha Strunin rozpoczęła karierę solową.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „How Many People” (2006)
- „Just Call Me” (2006)
- „Time to Party” (2007)

The Natural Born Chillers (TNBC) projekt muzyki elektronicznej z Ostrowa Wielkopolskiego w składzie: Michał Lis (wokół, gitara, syntezatory), Piotr Lis (perkusja), Bartosz Ignor (bas), Maciek Matysiak (instrumenty klawiszowe, syntezatory). Powstał w 2008 roku. Muzycy łączyli elektronikę z brzmieniem gitar i perkusji. Zaczynali od grania DJ-skich setów, w których łączyli własne utwory z remiksami. Muzycy byli współtwórcami spektaklu „Samotność pól bawelnianych” w reżyserii Radosława Rychcika. Ich płytę „Here Comes Big Bad Wolf” z 2014 roku wydawała wytwórnia Osterdam Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „People” (2010)
- „Levitzky” (2014)
- „Here Comes Big Bad Wolf” (2014)
- „Hommage A” (2014)
- „Down By The River” (2014)
- „Coxa” (2014)
- „Marasmus” (2014)

Thekayetan (właśc. Kajetan Kopala) (ur. 1999 roku) poznański producent muzyczny, kompozytor. W swoich tekstach artysta porusza tematy, z którymi często borykają się osoby LGBTQIA+ w Polsce. Od 2017 roku tworzy muzykę elektroniczną. Zadebiutował singlem „Summer”. W 2019 roku związał się z projektem „My Name Is New” wytwórni Kayax. Wydał single „Addicted” i „Hot Blond”. Debiutancki album „Dla nas dom” (2021) promowały m.in. utwory „Skóra” (na albumie „Music 4 Queers & Queens”) oraz „Pole widzenia” z Reni Jusis. W 2022 roku ukazała się druga jego płyta zatytułowana „Psychodynamiczne”. Jest to album konceptualny oparty na koncepcji terapii psychodynamicznej i doświadczeniach z terapii.

Krażek promowały single: „Twój zapach”, „Hebefreniczne” z Mery Spolsky oraz „Wgląd” z IGNACYM. Utwory Thekayetana zostały wykorzystane m.in. w nagrodzonym Złotym Lwem filmie „Słoń” (reż. Kamil Krawczycki) oraz w ogólnopolskiej kampanii reklamowej polskiej linii kosmetyków AA Go Green. Jego singiel „Priorytetem” trafił na międzynarodową playlistę Spotify „Glow”, którą obserwuje ponad milion osób. W dniu 17 maja 2023 roku (Światowy Dzień Przeciw Homofobii, Transfobii i Bifobii) ukazał się nowy singiel artysty „Miss u”, nagrany w języku angielskim. W 2024 roku wydał mini album „O nim”. Wydawnictwo promowały single „Świat lepiej smakuje” oraz utrzymany w klimacie R&B utwór „Mam cię na oku”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Hot Blond” (2019)
- „Addicted” (2019)
- „My Name Is New” (2019)
- „Skóra” (2020)
- „Tak mi źle” (2020)
- „Ręce w udęce” (2021)
- „Dotyk (nikt inny jak ty)” (2021)
- Thekayetan & Reni Jusis – „Pole widzenia” (2021)
- Thekayetan i Mery Spolsky – „Hebefreniczne” (2022)
- „Priorytetem” (2022)
- „Twój zapach”(2022)
- Thekayetan i IGNACY – „Wgląd” (2022)
- „Miss u” (2023)
- „Mam cię na oku” (2024)
- „Milczę” (2024)
- „Swiat lepiej smakuje” (2024)

Thomas DJ (właśc. Tomasz Leński) DJ i producent muzyczny z Andrychowa, od 1998 roku związany z klubem Energy 2000. Wspólnie z DJ-em Hubertusem wyprodukowali promocyjne płyty „Energy Mix”. Artysta wielokrotnie brał udział w turniejach i mistrzostwach DJ-ów, odnosząc liczne sukcesy.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Dj Hubertus & Dj Tomas – „Behind”
- „So Like Wind”
- „You Can It”
- „Move People”

Thomas Grand (właśc. Michał Tomasz Kaczmarek) (ur. 1993 roku w Poznaniu) producent muzyki elektronicznej. Swoje pierwsze utwory stworzył w programie Orion Platinum. Pod koniec 2012 roku przyjął pseudonim Thomas Grand i rozpoczął wydawanie swoich singli oraz remiksów. Specjalizuje się w muzyce klubowej, łącząc brzmienia dance z progresywnymi dźwiękami house. Nawiązał współpracę z wieloma wytwórniami, takimi jak MyMusic, Woombah Records i Noiseporn.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Loft – „Hold On” (Thomas Grand Remix 2020) (2020)
- Masterboy – „Feel The Heat Of The Night” (Thomas Grand Remix) (2022)
- „Shift” (2023)
- Culture Beat – „Mr. Vain” (Thomas Grand Remix) (2023)
- Masterboy – „Feel The Fire” (Thomas Grand Remix) (2023)
- „It's Cool” (2023)
- „It's Ok” (2023)
- „Sun” (2024)
- Fun Factory – „Close To You” (Thomas Grand Remix) (2024)
- Cappella – „Move On Baby” (Thomas Grand Remix) (2024)
- „Bam Bam” (2024)

Tiddey (właśc. Darek Plaza) (ur. 1979 roku w Poznaniu) DJ i producent muzyki trance. Swoją przygodę z muzyką zaczął w 2002 roku. W tym samym roku dołączył do MDT Agency (Manieczki DJs Team). Organizował największe imprezy klubowe w Polsce m.in. Sunrise Festival. W 2006 roku okrzyknięto go najlepszym DJ-em w naszym kraju. Jako pierwszy DJ z Polski uplasował się w 2008 roku na 81. miejscu w rankingu DJ Mag Top 100. Muzykę Tiddeya popularyzował znany holenderski DJ Armin van Buuren, który szczególnie zainteresował się singlem „Taylla” z 2008 roku. W tym samym roku artysta wydał pierwszy album „Life Goes On.”, który wyszedł w wytwórni Sony Music i ProLogic Music. Po rocznej przerwie Tiddey powrócił z nowymi upliftingowymi brzmieniami, wydając „Copacabana Dream” w Spinnin Records oraz „Forbidden City” w Music Enroute. W 2011 roku jego utwór „Keep Waiting” zagościł w audycji Armina van Buurena- A State of Trance.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Get Away” (2006)
- Tiddey Feat Lyck – „Keep Waiting” (2011)
- „Taylla” (2009)
- „Forgiven Lies” (2009)
- „Savage Emotions” (2009)
- „Copacabana Dream” (2011)
- „Forbidden City” (2011)
- „Entrancer” (2014)
- „Nini” (2014)
- „Delta Minori” (2017)
- „Futuna” (2017)
- „Walvis Bay” (2017)
- „Fable Sun” (2017)
- „Dreambox” (2017)
- Tiddey X Ronald de Foe – „Sagittarii” (2017)
- „Frequency” (2018)
- Tiddey Feat. Mina Jung – „Heartless” (2018)
- „Auriga” (2019)
- „Fulcrum” (2019)

Tigerman Martin (właśc. Marcin Grzegorz Chmarzyński) (ur. 1974 roku w Warszawie) producent muzyczny, promotor. Karierę muzyczną rozpoczął w 1991 roku, zakładając grupę hip-hopową Trials X z DJ Platoonem (właśc. Piotr Boruc) a także zespół Modfunk z Piotrem Jareckim. Nagrali razem trzy płyty „Superfuzja”, „Emofunk” i „Land Grab” utrzymane w klimatach electro house. Artysta od 2003 roku był członkiem projektu Humaniztikz. Muzycy łączyli elektronikę z rapem, funkiem i soulem. Tigerman powołał do życia wytwórnię Seek Records, która działała w latach 2005-2011. W 2005 roku wydał swoją pierwszą produkcję na winylu „Go Forward”, która ukazała się w brytyjskiej wytwórni Machine Gun Ibiza. Artysta założył w 2008 roku firmę Life is Music Entertainment, która organizuje koncerty i wydarzenia artystyczne. Współtworzył multimedialny projekt z okazji 200-lecia urodzin Fryderyka Chopina zatytułowany „Wariacje na 4 ręce”, który miał premierę 27 listopada 2010 roku w przestrzeniach Galerii Sztuki Polskiej XIX wieku w Sukiennicach. W latach 2012-2017 jego firma Life is Music Entertainment podjęła współpracę z legendą polskiej muzyki elektronicznej Markiem Bilińskim.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Go Forward” (2005)
- „Too Hot” (2007)
- „Street Move” (2007)
- „Drillinx” (2010)
- „Street” (2011)
- „In A Coma” (2011)
- Marek Bilinski – „Ucieczka z Tropiku’ (Tigerman Remix) (2012)
- „Saveur” (2013)
- Tigerman feat. Zeus Zephyr III – „Among The Clouds” (2014)
- „Today Is Not Today” (2018)
- „Keep on Breathing” (2018)
- „Secret Weapon” (2019)
- „Toffi” (2022)

TIM HEART (właśc. Dawid Młodystach) DJ i producent z Nowego Tomyśla. Od 2017 roku jest rezydentem festiwalu Atomik Vibes. Ma na swoim koncie występy w wielu polskich klubach. W 2018 roku znalazł się w czołówce rankingu TOP 100 Electro House na Beatport oraz TOP 50 Viral na Spotify.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Majlo · Tim Heart- „Bounce” (2018)
- „Poptimistic” (Tim Heart bootleg) (2019)
- Tim Heart · Spens- „Control” (2019)
- TYMEK vs. Sunstars – „Anioły i demony” (tim heart mashup) (2019)
- Infernal – „From Paris To Berlin” (Tim Heart & Seaven Bootleg) (2021)
- Inox feat. Tango- „Fake Show” (Tim Heart Remix) (2021)
- Tim Heart & Skrynsu & Citos – „Fake” (2023)

Tom Swoon (właśc. Dorian Kamil Tomasiak) (ur. 1993 roku w Goleniowie) DJ i producent muzyki electro house i bigroom house. Na początku kariery występował jako DJ DoreQ, a później zmienił pseudonim artystyczny na Pixel Cheese. Wielokrotnie znajdował się na liście najlepszych DJ-ów według brytyjskiego magazynu „DJ Mag Top 100 DJs”. Znany jest z świetnych remiksów m.in. „Irresistible” australijskiego zespołu Nervo, „Mansion” Garetha Emeryego, „Till Tonight” Laidbacka Luke’a. W 2012 roku nagrał wielki hit „Elva”. Kolejny raz zmienił swoją ksywkę na Tom Swoon. Podpisał kontrakt z amerykańską wytwórnią Ultra Records. W 2014 pierwszy raz zagrał na festiwalu Tomorrowland w Belgii. W 2017 roku, prowadząc samochód pod wpływem alkoholu, spowodował wypadek, w którym zginęła jedna osoba. W 2018 roku zakończył karierę artystyczną.

Oto najpopularniejsze utwory:

Jako Pixel Cheese:

- „Vibe of Summer” (oraz Kamil Pankowski; gościnnie Yolanda Selini) (2011)
- „Elva” (2012)

Jako Tom Swoon:

- Tom Swoon feat. Miss Palmer – „Who We Are” (2012)
- Tom Swoon & Paris Blohm feat. Hadouken! – „Synchronize” (2013)
- Tom Swoon & Amba Shepherd – „Not Too Late” (2013)
- Tom Swoon, Paris & Simo – „Wait” (2014)
- Tom Swoon feat. Niclas Lundin – „Otherside” (2014)
- Tom Swoon feat. Ruby Prophet – „Savior” (2014)
- Tom Swoon, Lush & Simon – „Ahead Of Us” (2014)
- Tom Swoon & Stadiumx ft. Rico & Miella – „Ghost” (2014)
- Tom Swoon & First State – „I Am You” (2015)
- Tom Swoon vs. Ale Q & Sonny Noto – „Alive” (2015)
- Tom Swoon vs. Nari & Milani – „Stay Together” (2015)
- Sarsa vs Tom Swoon – „Zapomnij Mi” (Remix) (2016)
- „Never Giving Up” (2016)
- Tom Swoon & Mosimann feat. Ilang – „I'm Leaving” (2016)
- Tom Swoon & Kill The Buzz feat. Jenson Vaughan – „All The Way Down” (2016)
- „Shingaling” (2017)
- „Don't Let Me Go” (2017)
- Blasterjaxx & Tom Swoon – „All I Ever Wanted” (2017)
- Tom Swoon, Teamworx – „Atom” (2017)
- Tom Swoon & Maximals – „Helter Skelter” (2017)

Tom8 (właśc. Dawid Tomczak) (ur. 1984 w Poznaniu) producent muzyczny specjalizujący się w brzmieniach trance i progressive trance.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Deceit” (Dimension Remix) (2012)
- „Across The Sky” (2016)
- „Stellar” (2018)

Tomash Gee (właśc. Tomasz Garczewski) (ur. w 1982 roku w Głogowie) DJ i producent muzyki schranz (odmiany muzyki techno). Wcześniej znany pod pseudonimem Microslave. Na początku swojej kariery pasjonował się muzyką hip-hop, a później zajął się muzyką elektroniczną. Wzorował się na legendzie muzyki techno z Wielkiej Brytanii, Aphex Twin. W latach 2002-2003 publikował swoje pierwsze utwory na największym niemieckim forum hardtechno USB, co pozwoliło mu zdobyć dużą popularność. W 2003 roku nawiązał współpracę z niemiecką wytwórnią Combat Skill, dla której stworzył remiks hitu Svena Wittekinda i Roberta Natusa. Rok później założył pierwszy w Polsce label hardtechno Methadon. Swoje produkcje wydawał w znanych wytwórniach m.in. Carnage, Toolterror, Compressed, Audio Assault Arms, FAK, Crowbar. Jego utwory grali m.in. DJ Rush, Sven Wittekind, Boris S i Paul Langley.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Bug” (2004)
- „Respect The Cock” (2005)
- Tomash Gee & Switchblade – „Don't Fingerfuck The Meat” (2006)
- „Bitch Clan” (2006)
- „Fatallic Resignation” (2006)
- „Bad” (2006)
- „Crash” (2006)
- „Bloodwalker” (2006)
- „Dirty Fuck” (2007)
- „Scanners” (2007)
- „Rabits” (2014)
- „Fakya” (2014)
- „Hard Job” (2016)
- „Vision” (2017)

Total Sound (właśc. Norbert Trofimiuk, Mateusz Kuźnicki) grupa powstała w 2009 roku, zajmuje się muzyką elektroniczną. Artyści prowadzą dwa projekty Nuyorica, skoncentrowane na deep house i tech-house i Merheiden, który eksploruje brzmienia minimal i techno. Są współwłaścicielami wytwórni MainStream Records. Od 2011 roku związani z włoskim labellem Starlight Music (Plus 39 Group). Ich produkcje ukazały się nakładem takich wytwórni, jak Starlight, Pink Rabbit, I Hate U, Neurotraxx. Muzycy zdobyli międzynarodowe uznanie użytkowników Beatport. Zostali docenieni za brzmienie, co zaowocowało licznymi wsparciami od czołowych DJ-ów m.in. Wolfganga Gartnera, Paula Oakenfolda, Marcela Woodsa, Michaela Woodsa, Dimitra Vegas & Like Mike, Moguai, TyDi, Davida Jonesa.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Endless Love” (2010)
- Total Sound Feat. Nathalia – „You And I” (2010)
- „Chordplay” (2011)
- Blinders & Total Sound – „Minoga” (2011)

Towary Zastępcze zespół z Trójmiasta, Piotr Czerski i Michał Piotrowski, aktywny od 2003 roku. Później dołączył do nich Borys Kossakowski. Muzycy łączą elektronikę z hip-hopowymi brzmieniami. Wydali trzy albumy: „Ciche dni” (2006), „Dolne Miasto OST” (2009), „Długa Przerwa” (2013).

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Ciche dni” (2006)
- „Piosenka Potencjalna” (2006)
- „Koniec końców” (2006)
- „Spać” (2009)
- „Dziewczyna z Hotelu Grand” (2009)
- „Anka-Szklanka” (2013)
- „Luna”
- „Ameryka” (2013)

Toxic Noiz DJ i producent muzyczny z Poznania preferuje house, progressive, electro, tribal. Wystąpił na największych wydarzeniach w Polsce, takich jak Sunrise Festival, Independence, Revolution, EnTrance. W swoim studio realizuje zlecenia z zakresu reklamy audio-wizualnej, tworząc spoty radiowe, udźwiękowiając filmy a także wspiera promocję nowych talentów wokalnych, oferując sesje nagraniowe i produkcję demówek.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Saxophone”
- „Nocturnal” (2019)

Tribbs (właśc. Mikołaj Maciej Trybulec) (ur. 1996 roku w Warszawie) DJ, producent muzyczny, autor tekstów, aranżer, basista. W 2017 roku wspólnie z Moniką Wydrzyńską założył electro-popowy zespół Linia Nocna. Ich debiutancka płyta „Znikam na chwilę” była nominowana do nagrody Fryderyka w kategorii „Album Roku Elektronika” w 2018 roku. W 2020 roku duet wyprodukował następny longplay, „Szepty i dropy”. Tribbs jako gitarzysta basowy brał udział w kilku projektach muzycznych m.in. grupy Sound’n’Grace i zespołu Bitamina. W 2021 roku zyskał dużą popularność dzięki coverowi utworu „Bał wszystkich świętych” grupy Budka Suflera, a jego kolejny hit, „Duże oczy” wyprodukowany dla Smolastego, zdobył ponad 143 miliony wyświetleń na YouTube. W 2022 roku wypuścił kolejne przeboje, w tym cover „Ostatni raz zatańczysz ze mną” Krzysztofa Krawczyka we współpracy z raperem Kubańczykiem, cover „Bad Touch” Bloodhound Gang z Pelicanem, utwory „Ghost” z Vamero i Philipem Strandem, „River” Krystiana Ochmana oraz „Never Ending Story” z Darią. W 2023 roku skomponował piosenkę „Góry do góry” („Piękny świat przemierzasz po maleńku”), która stała się wiralem na TikToku. Jego kolejna produkcja, „Without You”, zdobyła

trzecie miejsce na liście przebojów w Czechach. Artysta został nominowany do nagrody „Fryderyk” za najlepsze nowe wykonanie w 2023 roku. Współpraca z Kubańczykiem zaowocowała singlem „Ta noc” oraz coverem utworu grupy Maanam „Krakowski spleen”. Skomponował dwie piosenki, które wzięły udział w 67. Konkursie Piosenki Eurowizji w Liverpoolu, reprezentując Polskę i Szwajcarię. Wydał singiel „Stay All Night” we współpracy z duetem Bright Sparks, który stał się motywem przewodnim amerykańskiego reality show „Temptation Island”. Wyprodukował takie hity jak „Let’s Get Fkd Up” z DJ-em Alokem, „Mbappe” z Kubańczykiem i Smolastym, „Just Us” z Roksaną Węgiel, „Kiedyś cię znajdę” (cover utworu Reni Jusis), „Dzięki, że jesteś” z Lanberry. W 2023 roku wydał swój debiutancki solowy album „MT” i zajął 1. miejsce w corocznym plebiscycie Polish DJ’s Chart. W 2024 roku, wspólnie ze Stephenem Puthem i Lucasem Estradą, nagrał hit „Close Your Eyes”. Jego kolejny singiel „Let’s Get Fkd Up” osiągnął 12. miejsce w Niemczech i 11. miejsce w Austrii. Tribbs został najczęściej odtwarzanym polskim muzykiem w historii na platformie Spotify. Założył własną wytwórnię Cyanara Records. Obecnie pracuje nad kolejnymi hitami, które mają szansę zdobyć ogromną popularność na całym świecie.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Smolasty – „Duże Oczy” (produkcja Tribbs) (2021)
- Tribbs ft. Rollø- „Dzieci wybiegły” (2021)
- „Bal wszystkich świętych” (2021)
- Pelican & Tribbs – „The Bad Touch” (2022)
- Tribbs & C-BooL ft. Scott Mac- „All Night” (2022)
- Tribbs ft. Kubańczyk- „Ostatni raz zatańczysz ze mną” (2022)
- Lanberry, Tribbs- „Dzięki, że jesteś” (2023)
- Tribbs ft. Robert Wiewióra- „Krakowski Spleen” (2023)
- Kubańczyk x Tribbs – „Ta noc” (2023)
- „Pokolenie” (2023)
- „Kiedyś cię znajdę” (2023)
- „Without You” (2023)
- Alok, Mondello, CERES, Tribbs – „Let’s get fkd up” (2024)
- Wersow feat. Tribbs- „Nad wodę” (2024)
- Tribbs · Klara Hammarström- „Can’t Get Enough (Dr. Feelgood)” (2024)
- Tribbs, Ardo, Jake Alva feat. Diiya – „W Moim Ogródecku” (2025)

Trihelix zespół z Gdyni w składzie: Katarzyna Nürnberg (instrumenty klawiszowe, kompozycja), Krystian Krewniak (wokół, instrumenty klawiszowe, kompozycje), Daniel Chodyna (wokół, instrumenty klawiszowe, kompozycja). Powstał w 2005 roku. Muzycy wykorzystywali do swoich produkcji syntetyczne brzmienia analogowe i cyfrowe syntezatory.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Goodnight” (2011)

Truant. (właśc. Patryk Szulc) (ur. 1986 roku w Warszawie) DJ i producent muzyki drum 'n bass, house, deep house oraz techno. Przez jakiś czas mieszkał w Londynie, a jego pobyt w stolicy Wielkiej Brytanii miał istotny wpływ na rozwój kariery w branży muzyki elektronicznej. W 2004 roku rozpoczął swoją muzyczną przygodę jako DJ w legendarnym (już nieistniejącym), warszawskim klubie Paragraf 51. Był rezydentem w stołecznych klubach Luzztro i Nowa Jerozolima. Brał udział w projektach, warszawsko-berlińskim Voraus, Karma Bookings i w projekcie Otake Records, tworzonym przez Piotra Bejnara. Jako jeden z pierwszych Polaków dotarł do finału konkursu dla DJ-ów i producentów muzyki elektronicznej z całego świata- Burn Residency na Ibizie. Gościł na największych festiwalach m.in. Auditoriver Festival, Opener Festival, LAS Festival, Plotzlich Am Meer, Wisłoujście, Come With Us, Summer Contrast a także zimowym Snowfest. Od 2019 roku organizuje cykl imprez pod nazwą EQUALIZED w kraju i za granicą.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Glitter In The Dark” (2019)
- „Accented Loss” (2019)
- „Last Sailing” (2020)
- „A Single Thread” (2020)
- „Amid The Night” (2020)
- „Horizon” (2021)
- „Groove Tool” (2023)
- „Remedy Cure” (2024)

Tuxedo (właśc. Paweł Budzich) (ur. 1984 roku w Gdańsku) DJ i producent muzyki progressive i deep house. W 2005 roku zadebiutował za konsolą w gdańskim klubie Parlament. Był rezydentem w sopockim Sfinks700. Prowadzi na falach eteru własne audycje friskyRadio („Crossroads”) w Proton Radio i w polskim Houseradio. Udziela się w projekcie Fluente. Wydaje swoje utwory w takich wytwórniach, jak Plastic City, Sudbeat, Baroque, Black Hole, Reworck. Ma na swoim koncie kilka albumów: „Inspirations” (2010), „New Life” (2011), „Standpoint Perspective” (2018), „Glass Castle”(2019). Tworzy muzykę ilustracyjną do filmów i reportaży. Od 2012 roku prowadzi własny projekt o nazwie Electronic Tree, zainicjowany przez wytwórnię Proton Music.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „She Was a Fake” (2010)
- Tuxedo – „On My Way” (Deep In Calm Remix) (2010)
- „Sous-Sol” (2010)
- Tuxedo – „Passion” (Seraphine Remix) (2011)
- „Lucky Day” (2023)

Unitrax grupa DJ-ów i producentów z Krakowa, Bartek Baran i Piotr Burczyn. W 2016 roku wydali dwa nagrania housowe „Another Feeling” i „Oasis (Water Of Love)” dla wytwórni Transatlantyk.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Lombard – „Diamentowa Kula” (Radar & Unitrax Strip Down) (2015)
- „Another Feeling” (2016)
- „Oasis (Water Of Love)” (2016)

Urbanski (właśc. Wojtek Urbański) kompozytor i producent muzyczny, współzałożyciel zespołu Rysy. W 2017 roku wydał swój pierwszy solowy album „Selected Works”. W 2022 roku otrzymał nagrodę Fryderyka w kategorii Album Roku Elektronika za płytę „4GET” grupy Rysy. Napisał muzykę do filmów „Rysa” (serial), „Infamii” i „Ultraviolet”. W 2022 roku otrzymał nagrodę Polska Ścieżka Dźwiękowa Roku na Festiwalu Muzyki Filmowej za soundtrack do filmu „Hiacynt”. W 2023 roku wyprodukował kolejny soundtrack „Everdome's (Original Metaverse)”. Współtworzył nagrania Kwiatu Jabłoni, Tymka i Juli Wieniawy. Współpracował z jazzmanem Wojtkiem Mazolewskim a także z Justyną Świąt. Był dyrektorem muzycznym wielu koncertów oraz widowisk telewizyjnych m.in. gala Bestsellerów Empiku, koncert „Razem z Ukrainą” i trasy koncertowej „Tribute to Krzysztof Krawczyk” w ramach Męskiego Grania.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Violet Violin” (2007)
- Pezet, Natalia Szroeder, Urbanski – „Jeden Świat” (2022)

Vacos (właśc. Łukasz Zieliński) DJ i producent muzyki elektronicznej, rozpoczął swoją karierę w 2004 roku. Jest właścicielem legendarnego lokalu Sfinks700 w Sopocie. Współorganizuje Festiwal Wisłoujście w Gdańsku. Zajmuje się promocją polskich wykonawców muzyki elektronicznej.

Vacos Malcolm projekt muzyki elektronicznej z Gdańska, Łukasz Zieliński (Vacos) i William Malcolm (Nightrun87). Do swoich produkcji wykorzystują syntezatory analogowe. Od 2009 do 2017 roku występowali pod nazwą Vacos & Billy Savage (house/electro/live act). W 2017 roku zmienili nazwę na Vacos Malcolm.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Beyond Ulysses” (2019)
- „No Dignity” (2021)
- „Orbital Romance” (feat. MVRT) (2021)

- „The Midas Formula” (2022)
- „Running Up That Hill” (2022)

Varn (właśc. Adam Krzysztofek) (ur. 1990 roku w Kielcach) producent muzyczny i DJ. Początkowo związany z włoskim wydawnictwem Blood Diamonds Record. Łączył brzmienia hard dance z electro house. W późniejszym okresie, pod wpływem Alveda Music i ShiftAxis Records, tworzył utwory w łagodniejszym klimacie. Jego pierwszy hardstyle'owy utwór, „Come See Us”, wydany przez holenderską wytwórnię Dutch Master Works, przyciągnął uwagę czołowych DJ-ów, w tym Timmy'ego Trumpeta i Williego Sparksa. W 2024 roku zadebiutował na scenie podczas Freedom - Key To Infinity. Nakładem Scantraxx Prospexx wydał hardstyle'owy utwór „Journey To The Devil”. Razem z polskim producentem Hypnotic Phase wystąpił na festiwalu Beats For Love w Czechach.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Rampage” (2014)
- „The Savour Of Life” (2019)
- „Instant” (2019)
- „Come See Us” (2022)
- „Journey To The Devil” (2024)

Verossi (właśc. Rafał Radziszewski) DJ i producent muzyki elektronicznej, rezydent dwóch najpopularniejszych klubów w Białymstoku, Gwintu i Strefy Młynowa. Występował dwukrotnie na Ultra Europe w Chorwacji a także w Indiach, Holandii i Hiszpanii. Był półfinalistą Mistrzostw Polski DJ 2021/2022.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Элджей & Feduk – „Rozovoe Vino” (Verossi & ALVO Edit) (2018)
- Dynoro & Ina Wroldsen – „Obsessed” (DaMaker & Verossi Bootleg) (2019)

Vertical Spectrum (właśc. Marcin Kustos) producent muzyki techno. Nawiązał współpracę m.in. z Abstract Division i Alexandrem Kowalskim. Jego utwory znalazły się w setach takich artystów jak Blawan, Chris Liebing, Dave Clarke, Marco Bailey. Współpracował z wytwórniami muzycznymi na całym świecie, takimi jak Pole Group, Tsunami, Dynamic Reflection, Illegal Alien, Nachtstrom Schallplatten. Jego debiutancki album „Veins Of Glory” ukazał się w 2017 roku, a kolejny krążek, „Sfora”, został wydany w 2021 roku przez hiszpańską wytwórnię Warm Up Recordings.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Passion” (2015)
- „Qualia Correlation” (2016)
- „Quantum Delusion” (2016)
- „Deviant Behaviour” (2016)

- „Alpha Magnitude” (2016)
- „Spectral Lines” (2016)
- „Debris of Future Hegemony” (2016)
- „Andromeda Collision Course” (2017)
- „Midnight Poison” (2017)
- „Nosferatum” (2017)
- „Singular Agony” (2018)
- „Fault Radiation” (2018)
- D Know – „It's A Test” (Vertical Spectrum Rmx) (2018)
- Casual Treatment – „Necessary Consequence” (Vertical Spectrum Remix) (2018)
- „Latex Gloves” (2018)
- „Telekinetic Structure” (2019)
- Matteo Cortese – „RRRRRHH II” (Vertical Spectrum Rmx) (2019)
- Vertical Spectrum – „Wchodze z Kutanga” (999 VA Compilation) (2020)
- „Była Na Katarchora” (2021)
- Robert Hoff – „Cyclotron Radiation” (Vertical Spectrum Rmx) (2022)

Village Kollektiv (Village Collective) grupa, aktywna od 2002 roku, założona przez Rafała Kołacińskiego oraz muzyków formacji Kapela ze Wsi Warszawa. Łączą muzykę elektroniczną z folkami granymi na "żywych" instrumentach ludowych. Sięgali do melodii Kurpiów i bułgarskich Szopów. W 2006 roku nagrali płytę „Motion Rootz Experimental 2006”. Ich utwór „Sapphire Waters” pojawił się na płycie „Wiedźmin: Muzyka Inspirowana Grą”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Powziwaj ziatrecku” (2006)
- „One From A Thousand” / „Z tysiuca” (2006)
- „Vain” / „Pusto” (2006)
- „Sapphire Waters” (2007)
- „Uado” (2010)

Virus (właśc. Kamil Kapuściński) DJ i producent muzyki elektronicznej z Radzymina. Pseudonim artysty nawiązuje do idei „zarażania” ludzi muzyką niczym wirus. Specjalizuje się w muzyce progressive house. W 2018 roku założył wytwórnię Virus Records i szkołę muzyczną Virus Records Fun Club. Prowadzi kanał na YouTube Virus Records Playlista.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „That Voice” (2017)
- „Waga Yeee” (2017)
- „Loly Pop” (2017)
- „Celebration” (2017)
- „The End” (2017)
- „Fallow the Energy” (2017)
- „Sahara” (2017)
- Virus feat Kris – „Fallen” (2017)
- „Let's go” (2024)

VTSS (właśc. Martyna Maja) wokalistka, producentka i DJ-ka z Warszawy. Tworzy nagrania utrzymane w stylistyce mrocznego, industrialnego techno a także bardziej melodyjne electro. Jest rezydentką cyklu Brutaż oraz warszawskiego klubu Jasna 1. Występuje w różnych miastach Europy, zachwycając publiczność energetycznymi i pełnymi ekspresji live setami.

Twórczość VTSS łączy brzmienia techno, rave i muzyki industrialnej. Jej drugi projekt, Try, który zadebiutował na Unsound Festival w 2017 roku, odzwierciedla inspiracje artystki wczesną elektroniką, polskim folklorem i muzyką ambientową. Jest współzałożycielką projektu Oramics, który wspiera kobiety w muzyce elektronicznej. Jest członkinią kolektywu Behind The Stage i organizuje eventy z cyklu 'BTS', skupiające się na eksperymentalnym i industrialnym obliczu techno. Współtworzy serię podcastów.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Atlantyda”(2019)
- VTSS ft. LSDXOXO- „Goin Nuts” (2021)
- „Make You Scream” (2022)
- „Incredibly Annoying” (2022)
- VTSS & Boys Noize – „Steady Pace” (2023)
- VTSS & Boys Noize – Steady Pace (Extended Mix Sped Up) · (2023)
- „Make You Scream” (yunè pinku Remix) (2023)
- „TRISHA” (2024)
- Mabel · VTSS · Shygirl- „Look At My Body” (Pt. II / VTSS Version) (2024)

W DJ (właśc. Wojciech Oborski) DJ i producent muzyki elektronicznej. W 2006 roku, podczas Dancenation w Poznaniu, otrzymał statuetkę FTB, zajmując 3. miejsce w plebiscycie na najlepszego DJ-a w Polsce. W jego setach dominują brzmienia trance. Jest rezydentem klubu Blue Disco w Staroźrebach koło Płocka i klubu No.18 w Grudziądzu. Regularnie występuje w jednym z najbardziej znanych klubów w Polsce – 7th Heaven w Poznaniu. Wraz z Sebastianem S. stworzył projekt Double U & SS. Razem wyprodukowali „Kursk” i „Action Man” w 2008 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Double U and SS – „Kursk” (2008)
- Double U & SS – „Action Man” (2008)

Wajs DJ (właśc. Paweł Wajs) DJ i producent muzyki klubowej z Leszna. Lider jednego z największych klubów w Polsce, Heaven Leszno. Uczestnik Sunrise Festival oraz wielu innych prestiżowych festiwali muzycznych w Polsce.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „This Is How We Party” (2015)
- „Hit Me!” (2016)
- Adrima – „Little Baby” (DJ WAJS Vip Mix) (2017)
- Daddy Yankee – „Gasolina” (DJ WAJS & TWISTERZ Bootleg)
- „Disco Music” (2017)
- Starkillers – „Discoteka” (DJ WAJS & J&G 2023 Bootleg) (2023)

Waveshock (właśc. Dominik Małolepszy) (ur. 1988 roku) DJ, producent, założyciel formacji ELITE SOUND. Jego remiks pojawił się na oficjalnej kompilacji „Sensation: Wicked Wonderland” z 2010 roku obok utworów takich legend, jak Fedde Le Grand, Calvin Harris,

Laidback Luke czy Tiësto. W 2014 roku podpisał kontrakt z renomowaną niemiecką wytwórnią Tiger Records, a jego hit „Miami Bells (Feelin)”, stworzony we współpracy z Adamem De Great, osiągnął wysoką pozycję w rankingu Beatport TOP 100 House. Następny ich singiel „Here We Go!” był promowany przez popularne niemieckie radio Sunshine Live a także trafił na listę przebojów Buzz we Francji. Artysta występował na wielu prestiżowych festiwalach, takich jak Sensation, Electrocitiy, Inspiration, Silesia in Love, Onyx Summer House. Jest właścicielem wytwórni S.O.E.E. Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Shake Me Down”
- „The DJ”
- Waveshock- „Superbomb” (waveshock synth bomb remix)
- „Passion 2.1”
- Westbam- „Agharta 2010” (Waveshock & Radi S. Remix)
- „Nightdrive” (2012)
- „Summer Love” (2012)
- Waveshock feat. Ania Deko- „Come Back” (2013)
- Waveshock, Adam De Great – „Miami Bells (Feelin)” (2014)
- Adam De Great & Waveshock- „Here We Go!” (2014)
- Laidback Luke feat. Gina Turner – „Bae” (Waveshock & Adam De Great Remix) (2015)
- Adam De Great & Waveshock – „Keep On Movin” (2015)
- C-BooL – „Never Go Away” (Waveshock Remix) (2016)
- Vincent Vik feat. Foxx Williams – „If and or maybe” (Waveshock Remix) (2016)
- Waveshock & TWISTERZ – „Body Flow” (2016)
- LANBERRY- „Piątek” (WAVESHOCK REMIX) (2016)
- Tujamo & Plastik Funk – „Who” (Waveshock Remix) (2017)
- Nexboy · Waveshock- „Bad Bitches” (2018)
- JOVANI FT. JAZZU – „Keep it to myself” (waveshock remix) (2019)
- JORDAN & BAKER- „Explode 2019” (WAVESHOCK REMIX) (2019)
- Waveshock & Dakoss – „Uno dos tres” (2021)

Wawa (Wa-Wa) projekt elektroniczny z Warszawy, Wiktor Myśliwiec i Michał Bojanowicz. Duet działał w latach 2001-2014. Obecnie pod nazwą Wawa występuje jedynie Wiktor Myśliwiec. Michał Bojanowicz rozpoczął karierę solową, występując jako Bojan.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „No Problem (Dub Mix)” (2001)
- „Elephant”(2001)
- „GK” (2003)
- „Nova” (2004)
- Wawa Ft. Eddie Amador – „The After Party” (2004)
- „Flamenco” (2005)
- Wawa & Mad Mark – „I'm In Love” (2005)
- Wawa Feat. Fabal – „Sombrita” (2007)
- Wawa With Jerry Ropero & Michael Simon – „Music” (2007)
- Wawa & Herd Ft. Amanda Wilson – „The Right Way” (2007)
- „Crazy Sax” (2007)
- Wawa & Thomas Gold – „Latin Thing” (2007)
- Wawa vs Chriss Ortega & Thomas Gold – „No Problem 2007” (2007)
- „No Problem” (2008)
- Wawa & Houseshaker – „On My Mind” (2010)
- Wawa & DJ Gleb Ft. Sharon May Linn – „Secret Land” (2010)

Wczasy zespół muzyki elektronicznej z Poznania, Bartłomiej Maczaluk (ur. 1984 roku w Gorzowie Wlkp.) i Jakub Żwirełło (ur. 1991 roku w Olsztynie). Brzmienie grupy opiera się na gitarach, analogowych syntezatorach i automatach perkusyjnych ze złotej ery synth-popu. W 2017 roku zadebiutowali EP „100 problemów”. Rok później wydali elektroniczny album „Zawody” w wytwórni Thin Man Records. Krążek był płytą tygodnia w radiowej Trójce. Ich następny album „To wszystko kiedyś minie” ukazał się w 2021 roku. Płytę promowały single „Tyle słów” oraz „Polska (serce rośnie)”. Do nagrania albumu zaprosili m.in. Iwonę Skwarek, Mateusza Danka, Gosię Zielińską oraz zespół Enchanted Hunters w składzie: Małgorzata Penkalla, Magdalena Gajdzica, Patryk Zieliniewicz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Prince i Bowie” (2017)
- „1000 problemów” (feat. Brozek) (2017)
- „Świątokracja” (2017)
- „Dzisiaj jeszcze tańczę” (2018)
- „Ciągłe Sam” (2018)
- „Ryszard” (2018)
- „Prince i Bowie” (2018)
- „Jesteś najlepszy” (2018)
- „Ryszard” (2018)
- „Tyle słów” (2021)
- „Chwila” (2023)
- „Słońce” (2024)
- „Matka” (2024)

We Draw A zespół elektroniczny z Wrocławia, Peve Lety (właśc. Piotr Lewandowski) (z Indigo Tree) i Radosław Krzyżanowski (z zespołu Kamp!). Powstał w 2012 roku. Muzycy byli związani z wytwórnią Brennnessel. W 2014 roku ukazał się ich debiutancki album „Moments” nagrany w stylu electro-pop. Na krążku znalazło się dziewięć piosenek. Kolejna płyta „Ghosts” wyszła w 2016 roku. Duet wystąpił na Open'er Festival w Gdyni. Po długiej przerwie nagrali w 2023 roku utwór „It should be better now”. W styczniu 2024 roku ukazał się ich kolejny singiel „We're still wondering”, a w marcu EP-ka „New mornings”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Tears from the Sun” (2012)
- „Reflect” (2014)
- „Bruises” (2014)
- „Jumbo Love” (2014)
- „Reflect” (2014)
- „Lowbanks” (2015)
- „Tilia” (2016)
- „Lighthouse” (2016)
- „Aurora” (2016)
- „Bound to Love” (2016)
- „Glimpse” (2016)
- „It should be better now” (2023)
- „Breeze” (2024)
- „We're still wondering” (2024)

Werk Maciej (właśc. Maciej Możdżeń) (ur. 1973 roku w Łodzi) kompozytor i producent muzyczny. W 1992 roku założył zespół Hedone. Nagrał płytę „Empiryzm” (2000) Magdy Femme i album „Unikat” (2006) Renaty Przemyk. Werk znany jest z udanych remiksów m.in. dla Ich Troje, Patrycji Kosiarkiewicz, Hey, Myslovitz, Agressiva 69, Millenium, O.N.A. W 2008 roku założył wytwórnię Love Industry. W 2012 roku wydał solowy album „Songs That Make Sense”, na którym gościnnie wystąpili m.in. Mark Lanegan, Wojciech Pilichowski, Anita Lipnicka. Od października 2012 do listopada 2021 roku prowadził autorską audycję słowno-muzyczną na antenie Radia Łódź pod nazwą „Tutti Frutti Werk Show”. Audycja była częścią cyklu Łódzka Scena Muzyczna, w której łódzcy muzycy prowadzili swoje programy. Od maja 2024 roku Werk powrócił na antenę Radia Łódź, prowadząc autorski program w piątki od 20:00 do 22:00, a następnie Tutti Frutti Werk Show od 22:00. Artysta jest dyrektorem Międzynarodowego Festiwalu Producentów Muzycznych Soundedit w Łodzi.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Werk feat. Anita Lipnicka- „Lula”
- Werk feat. Kuba Kozba-„Down”
- Werk feat. Natalia Fiedoczuk- „Card”

Wet Fingers projekt muzyki klubowej, DJ Adamus (właśc. Adam Jaworski) i Mafia Mike (właśc. Michał Nosowicz). Grali razem w latach 2005-2014. Tworzyli muzykę w stylach electro dance i house. Remiksowali utwory polskich gwiazd muzyki lat 80-tych. m.in. Kombi, De Mono, Bandy i Wandy, Izabeli Trojanowskiej, Zdzisławy Sośnickiej. Zadebiutowali w 2006 roku singlem „Nu Limit”. Był to remiks utworu „Bez ograniczeń” zespołu Kombi. Później duet wypuścił remiks utworu „Hi-Fi Superstar” zespołu Wanda i Banda. W 2008 roku na rynku pojawiła się ich debiutancka płyta „Hi Fi Superstar”. Z jamajskim wokalistą Nicco Maniattym nagrali utwór „Put Ur Hands Up” (2008). W 2011 roku Wet Fingers z wokalistką Anną Montgomery wydał następny klubowy hit „Turn Me On”. W 2014 roku duet nagrał remiks piosenki „Bajo Bongo” w wykonaniu Nataszy Zylskiej. Wielkim sukcesem okazał się ich utwór oparty na samplach słynnej piosenki Maryli Rodowicz „Małgośka”, który przez wiele miesięcy należał do najczęściej granych singli w polskich klubach a także w stacjach radiowych i telewizyjnych. Wet Fingers, poza tworzeniem muzyki klubowej, komponują także utwory do filmów, spektakli teatralnych. Ich muzyka do reklamy Netii została okrzyknięta reklamą roku 2011. W ciągu ostatnich lat mieli okazję występować u boku największych gwiazd muzyki elektronicznej, takich jak Tiësto, Paul Van Dyk, Deadmau5 czy Eric Prydz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nu Limit” (2007)
- „Hi Fi Superstar” (2008)
- Wet Fingers feat. Nicco Maniat – „Put Ur Hands Up” (2008)
- „Kobiety (Sa Gorace)” (2008)
- Wet Fingers feat. Anna Montgomery - „Turn Me On” (2011)
- „Malgoska” (2011)
- „Like This” (2011)
- „Rock With Me” (2011)
- Wet Fingers Feat. Nick Sinckler – „Feeling You” (2012)
- „I Want Change” (2012)
- „Bajo Bongo” (2012)

Wishlake (właśc. Kamil Zawiślak) wokalista, kompozytor. Łączy elektronikę z brzmieniem fortepianu, tworzy nastrojowe utwory o różnorodnej stylistyce. Zadebiutował pod koniec 2014 roku EP-ką „Five Contemporary Songs”, która przyciągnęła uwagę środowiska muzycznego i zaowocowała podpisaniem kontraktu z wytwórnią NEXTPOP. W 2022 roku ukazał się jego album „Drowning” z singlami „Let Me Go” (w teledysku wystąpili aktorzy Nikodem i Tymoteusz Rozbiczcy), „I Could Be Yours” oraz „Love War”. W jego dorobku znajduje się także EP-ka „Five Contemporary Songs” oraz album „Wait For Us”, na którym współspiewał m.in. z Dawidem Podsiadło. Jest również twórcą projektu 20/20, w ramach którego wykonuje teksty polskich poetów dwudziestolecia międzywojennego, interpretując je w nowoczesnych, popowych aranżacjach.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Let Me Go” (2022)
- „Po Mnie Ślad” (2023)
- „Sny W Słońcu” (2023)
- „Gdybym Spotkał Ciebie” (2023)
- „Kołysz” (2024)
- „Dobrobyt” (2024)
- „Po Mnie Ślad” (2024)

Wixapol S.A. warszawski kolektyw DJ-ski w składzie: DJe Sporty Spice, Mikouaj Rejw i Torrentz.eu. Organizator imprez w całej Polsce, czerpiący z tradycji hardcore’owych i ekstremalnych odmian muzyki rave – od gabberu i trance’u po hardstyle i pumping house, ze szczególnym uwzględnieniem polskich wariacji tych gatunków.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Girls & Boys United”
- Wixapol X Hewra – „Tonie majami” (REMIX ZAJEBIŠTY)
- Kalwi & Remi – „Explosion” (WIXAPOL WIXPLOSION REMIX)
- Wixapol X Zwirek – „Sprenrzone korale”
- Wixapol X Mata – „Patointeligencja” (REMIX ZAJEBIŠTY)

Witucki Przemysław (ur. 1976 roku we Wrocławiu) producent muzyki elektronicznej. Jego kompozycja „Na Skrzydłach Nocy” (2001) była promowana przez Jerzego Kordowicza

w Programie III Polskiego Radia. Hit trafił także na płytę dołączoną do czasopisma „Estrada i Studio”. W 2002 roku ukazał się jego pierwszy album „Spacer Po Niebie”. Witucki był twórcą muzyki do spektaklu „Światło i Dźwięk” (2003). Na antenie Radia Rodzina zaprezentowano jego kolejny singiel, „Taniec Słonecznych Dzieci” (2004). Artysta stworzył oprawę muzyczną do strony internetowej Artura Łobodzińskiego. Jego utwór „Spacerując Z Gwiazdami” ukazał się na składance „Mandarynkowe Pola/ Tangerine Fields” w 2009 roku.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Na Skrzydłach Nocy” (2001)
- „Taniec Słonecznych Dzieci” (2004)
- „Spacerując Z Gwiazdami” (2009)
- „Sotavento Wind”
- „Happy Birthday Vangelis”

Wolski Michał (ur. 1982 roku w Warszawie) producent muzyki elektronicznej, dziennikarz i radiowiec. Tworzy utwory w stylu deep techno i dub techno, wzbogacone o elementy ambientu. W 2010 roku założył label Minicromusic. Wspólnie z Błażem Malinowskim prowadzi audycję „Fünfte Strasse” na antenie Radio Kampus, popularyzując muzykę elektroniczną. Razem z Mateuszem Wysockim (Fischerle) tworzy duet Mech. Był zastępcą redaktora naczelnego magazynu „Brief”. Współpracował z wytwórniami m.in. Nonplus Rec., Eerie Rec., Kynant Rec., Impureform Rec., Southern Lights Rec., Semantica Rec., Technosoul, Monday Off Rec., Recognition Rec., Blank Slate Rec., International Day Off Rec., Lost In Ether Rec., Silent Season Rec.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Discoteque” (2008)
- „Bubbles” (2010)
- „Alpha” (2010)
- „Structures” (2010)
- „Nihon Buyo Teacher” (2010)
- „Derivate” (2014)
- „Magma” (2015)
- Adam Michalak – „Decay I” (Michał Wolski Remix) (2016)
- „Caleidoscope” (2017)
- „Still Life” (2018)
- „Diamond” (2018)
- „Subtle Sound” (2018)
- „The Way” (2018)
- Michał Wolski - Primeval (Błażej Malinowski Remix) (2019)
- „Gateway” (2020)
- „Anatman” (2022)
- „Energy Storm” (2023)
- „Dust Keeper” (2023)
- „Unfolding” (2023)
- „Elastic” (2023)
- „Verbal Relaxation” (2023)

Women For Hire grupa z Wrocławia w składzie: Mateusz Malart (gitara, bass, wokal, klawisze), Krzysztof Malart (perkusja, klawisze, teksty), Sofii (właśc. Zofia Wypychowska).

Tworzyli muzykę w stylach synth-pop, r'n'b. W 2014 roku zadebiutowali nagraniem „Time to waste”, które dotarło do 3. miejsca listy Fresh Top 20 w radiu Planeta.fm. Piosenka była prezentowana przez Novikę oraz Dawida Podsiadło w autorskiej audycji w radiowej Czwórcie. Rok później wyszedł ich następny singiel zatytułowany „Careless”. W tym samym roku zespół wystąpił na gali 15-lecia Radia Ram w Sali Koncertowej Polskiego Radia Wrocław. W 2016 roku zespół opublikował utwór „Metefora” z gościnnym udziałem Ptakovej. Przyciągnął uwagę wielu rozgłośni radiowych, w tym RMF MAXXX. W 2018 roku premierę miał singiel „The Return”, któremu towarzyszył teledysk w całości wyprodukowany przez braci Malart. Produkcję nakręcono w Berlinie, a jej inspiracją była twórczość Davida Lyncha. W tym samym roku zespół udostępnił w serwisie YouTube nowy utwór „What U've Got” w formie 14-minutowego filmu live. W Radiowej Czwórcie zespół zaprezentował nowy singiel „Warm Farewell”.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Time To Waste” (2014)
- „Fake World” (2015)
- „Careless” (2015)
- Women For Hire feat. Ptakova-„Metafora” (2016)
- „The Return” (2018)
- „Warm Farewell” (2018)
- „Warm Farewell (Part II)” (2018)

Wunsch Maciej (ur. 1983 roku w Szczecinie) producent, performer, DJ, grafik, filmowiec a także trzeci filar wytwórni Dual Force Records.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Master Of Regression – „Into The Light” (Maciej Wunsch Remix)
- „Starship Cruiser”
- „Lunokhod” (2020)
- „Komputer Lucas Song”
- „Dobry Numer”

Wyro Maceo (właśc. Maciej Wyrobek) (ur. 1971 roku, zm. 2014 roku) muzyk awangardowy, DJ, członek zespołów muzycznych Paraphrenia, Cytadela i Niewinni Czarodzieje. Był producentem płyt Fisza i Natalii Przybysz. Jako DJ był rezydentem w warszawskim klubie Filtry. W latach 1995–1999 mieszkał w Nowym Jorku. W 2002 roku ukończył Red Bull Music Academy w Londynie. W 2002 roku, razem z Envee, założył zespół Niewinni Czarodzieje, który stał się ważnym kolektywem didżejskim. Tworzyli elektroniczną muzykę taneczną, łączącą funkowy groove, breakbeat, jazz i neo soul.

Xilent (właśc. Eryk Kowalczyk) (ur. 1989 roku w Warszawie) światowej sławy producent, specjalizuje się w gatunkach takich jak dubstep, drum & bass oraz electro house. W 2011 roku był nominowany do prestiżowej nagrody Drum and Bass Arena Awards. W 2015 roku wydał swój pierwszy album „We Are Virtual”. Jego kompozycja „Boss Wave” została wyświetlona w serwisie YouTube ponad 8 milionów razy. Od 2019 roku związany jest z wytwórnią Monstercat.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Choose Me II” (2011)
- „Boss Wave” (2013)

X-Meen DJ (właśc. Karol Owczarzak) (ur. 1988 roku) DJ, remikser i producent muzyki electro house i EDM z Leszna.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Jochen Miller – „Lost Connection” (RJEY & X-Meen Bootleg) (2017)
- Code Black – „You've Got The Love” (X-Meen Bootleg)
- Dash Berlin feat Emma Hewitt – „Waiting” (RJEY & X-Meen Bootleg) (2019)
- G&G – „Paper Cuts” (ARTBASSES x X-Meen Bootleg) (2020)
- Wildstylez Ft. E-Life Noah Jacobs – „One” (ARTBASSES x X-MEEN Bootleg) (2020)
- Tom Odell – „Another Love” (Seaven & X-Meen Remix) (2023)
- Will Sparks feat. Gloria Kim - Take Me (Citos & X Meen Bootleg) (2024)

XXANAXX zespół synth-popowy z Warszawy, Klaudia Szafrńska i Michał Wasilewski. Jego nazwa nawiązuje do nazwy leku psychotropowego Xanax. Kompozycje duetu wypełnione są analogowymi brzmieniami, głębokimi basami i przestrzennymi pogłosami. Zadebiutowali w 2012 roku singlem „Disappear”, który wyszedł w warszawskiej wytwórni U Know Me Records. W Internecie pojawiły się ich następne utwory: „Hurt Me”, „Love from Japan”, „On the Edge”. W 2014 roku wydali debiutancki album „Triangles” nakładem Warner Music, który zdobył liczne pozytywne recenzje i zyskał ogromne uznanie wśród fanów. W 2016 roku nagrali swój drugi krążek „FRWD” z udziałem rapera Ten Typ Mesa. Ich kolejna płyta „Gradient” wyszła w 2018 roku, a promował ją singiel „Ciepło”. W 2019 roku album zdobył nagrodę „Fryderyka” w kategorii Album Roku Elektronika. Duet nawiązał współpracę z legendą polskiej muzyki elektronicznej Markiem Bilińskim. Razem wyprodukowali nagranie „Duch” (2019). Grupa występowała na największych festiwalach muzycznych m.in. Open'er, Auditoriver.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Disappear” (2012)
- „Story” (2014)
- Flirtini · Xxanax- „Give U the World” (2014)
- „Stay” (2014)

- XXANAXX feat. Marika – „Tabletki” (2015)
- XXANAXX feat. Ten Typ Mes- „Nie znajdziesz mnie” (2016)
- XXANAXX feat. Quebonafide – „Kły” (2017)
- XXANAXX feat. RAS – „Mniej” (2017)
- „Na chwilę” (2018)
- „Ciepło” (2018)
- „Styropian” (2018)
- „Nie, Nie, Nie” (T. Love Cover) (2018)
- XXANAXX & Marek Biliński – „Duch” (2019)

YeShe projekt muzyki elektronicznej z Częstochowy założony w 2001 roku przez Antoniego „Ziut” Gralaka. Muzyk łączył jazzowe improwizacje z drum’n’bassowym rytmem. Artysta był twórcą takich zespołów, jak Woo Boo Doo, Young Power, Tie Break, Graal.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Kochanie to jest sen”
- „Jeszie” (2003)
- „Już nie żyjesz” (2003)

Y-Greg (właśc. Grzegorz Tarka) producent, live-actowiec, członek kolektywu Pure Underground. Wraz z kolektywem Pure Underground zorganizował w 2007 roku festiwal tekniwal (festiwal free tekno) pod nazwą Free Open Air Tekniwal @ Center of Poland. Impreza odbyła się pod Radomskiem. Publiczność nazywała Y-Grega Centertek (od „Center of Poland”).

YU zespół synth-popowy, powstał w 2014 roku w składzie: Samanta Janas (wokół, wizualizacje), Jakub Krupski (wokół, instrumenty klawiszowe), Jakub Sokołowski (instrumenty klawiszowe). W 2016 roku ukazał się ich debiutancki album „We Are Sorry”, który zyskał uznanie zarówno w Polsce, jak i za granicą, szczególnie w Japonii i Chinach. Kolejne dwa single zespołu, „God Doesn't Love You” i „Walec”, wyróżniały się nowatorskimi teledyskami, łączyły eksperymentalne brzmienia z nietuzinkową estetyką.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Jeszie” (2003)
- „Hejty” (2015)
- „God doesn't love you” (2016)
- „Walec” (2016)
- „Bang! Bang!” (2020)

Zambon (właśc. Maciej Zambon) producent, DJ, organizator cyklicznych imprez klubowych z Jeleniej Góry. Od 2010 roku zarządza wytwórnią The Very Polish Cut-Outs, specjalizującą się w wydawaniu zremiksowanych utworów zarówno znanych, jak i mniej znanych polskich artystów. Od 2014 roku kieruje wytwórnią Trance-Atlantyk (dawniej Transatlantyk), która

skupia się na nowoczesnej muzyce tanecznej. Prowadził audycję „Balearic Bigos”. Współpracował z Berlin Community Radio oraz internetową platformą Newonce, gdzie współtworzył pasmo „The Very Polish Radio”. Napisał muzykę do serialu Netflixa „Brokat”, wyprodukowanego przez Telemark.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Love Slave” (2011)
- „Powiedzmy To” (2012)

Zamilska (właśc. Natalia Zamilska) (ur. 1989 roku w Zawierciu) producentka muzyki elektronicznej. W 2014 roku wyszedł jej debiutancki album „Untune”. W 2016 roku wyprodukowała album „Undone”, a kilka utworów z tej płyty trafiło na ścieżkę dźwiękową do gry komputerowej „Ruiner”. Produkcja była nominowana do nagrody „Fryderyk” (2017). Jej dokonania artystyczne rekomendowali Iggy Pop i Nine Inch Nails. Artystka pracowała w latach 2017–2019 w radiu Czwórka, gdzie prowadziła program „Nocny TransPort”. Wyprodukowała hit „Dzielne kobiety” Pauliny Przybysz. Remiksowała utwory takich artystów, jak Rita Pax, The Dumplings, Natalia Fiedorczyk, Quebonafide, Maria Peszek. Przygotowała oprawę muzyczną do pokazu mody Diora. W 2019 roku wydała płytę „Uncovered”, która otrzymała nominację do nagrody „Fryderyk” w kategorii elektronika (2020). W latach 2017–2019 prowadziła audycję „Nocny TransPort” w radiowej Czwórce, do której powróciła w kwietniu 2020 roku. Rozstała się z radiową Czwórką pod koniec marca 2022 roku. W 2023 roku ukazał się film „Dzień Matki”, do którego Zamilska skomponowała muzykę. Od czerwca 2023 do maja 2024 współpracowała z Radiem 357, prowadząc autorską audycję „Pełne spektrum”. Jej nowy album „United Kingdom of Anxiety” ukazał się 4 października 2024 roku. Łączy w sobie techno, industrialne brzmienia oraz wyjątkową mieszankę trip-hopu. Jako support występowała podczas trasy koncertowej Kim Gordon po Europie. Współpracowała z Fundacją Kultury Audiowizualnej „Strefa Szarej”. Prowadziła warsztaty z produkcji muzyki elektronicznej.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Duel 35” (2014)
- „Quarrel” (2014)
- „Flag” (2014)
- „Army” (2014)
- „Rise” (2016)
- „FuckFray” (2016)
- „Call” (2016)
- „Closer” (2017)
- „Ruin” (2017)
- „Hollow” (2019)
- Zamilska feat huskie – „Odyssey” (2024)

Zawadziński Tomasz producent z Torunia Tworzył muzykę w stylach ambient i synth-pop. Czerpał inspirację z berlińskiej szkoły muzycznej oraz zespołu Tangerine Dream. Nagrał kilka albumów: „Kosmos, pustka i ja”, „Soundwich”, „Follow Me” (2008), „Sounds Like Pictures” (2008), „Saved As” (2009). Jego muzykę, prezentowaną w radiowej Trójce w programie Top Tlen, popularyzował Jerzy Kordowicz. Zawadziński jest również związany z wytwórnią Generator.pl.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „If you want” (2008)
- „If you miss” (2008)
- „Running through the rhythm” (2008)
- „Swamps of reverb” (2008)
- „Analog pulses” (2009)
- „The Search” (2009)
- „Nature”
- „Space”
- „If you feel”

Zietara Michał (ur. 1985 roku) DJ i producent muzyki elektronicznej. Był rezydentem w legendarnym berlińskim klubie „Zur wilden Renate”. Później dołączył do grona rezydentów RSO – dawnego Revier Süd Ost, znanego wcześniej jako Griessmühle. Założył wytwórnię One Step Back Ahead i Loser Records. Współpracuje z labeliem „Pets Recordings” należącym do duetu Catz 'n Dogz.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Yellow Tent”
- „Petarda”
- „Forgive Me” (2014)
- Michał Zietara, Ian Pooley- „Mr. Joy” (Ian Pooley Remix) (2019)
- Oskar Szafraniec & Michał Zietara- „Abenteuer” (2019)
- Kid Simius & Michał Zietara – „Peak Time” (2022)

Zima Stulecia projekt muzyczny, Latarnik (właśc. Marek Pędziwiatr) i Cancer G (właśc. Marcin Rak). Zadebiutował w 2023 roku albumem „Minus 30°C”, który zdobył uznanie fanów muzyki elektronicznej. Rok później krążek został uhonorowany nagrodą Fryderyka w kategorii Album Roku – Elektronika. Na płycie znalazły się takie przeboje, jak „Nadeszła zima”, „Odśnieżanie”, „Lawina”. Ich muzyka to fuzja nowoczesnych elektronicznych brzmień z melancholijnymi melodiami. Współpracowali z licznymi artystami, takimi jak: Natalia Przybysz, Ania Dąbrowska, Kasia Nosowska, Benjamin Lamar Gay, Jeru The Damaja, Marcus Miller, Brodka, Kayah, Edyta Bartosiewicz, Mela Koteluk, Michał Urbaniak i Wojtek Mazolewski.

Oto najpopularniejsze utwory:

- „Nadeszła zima” (2023)
- „Lawina” (2023)
- „Odśnieżanie” (2023)

Zimpel Waclaw (ur. 1983 roku w Poznaniu) klawecista, grający muzykę improwizacyjną.

Ukończył Akademię Muzyczną w Poznaniu i Hochschule für Musik und Theater w Hanowerze. W swojej twórczości łączy elementy jazzu, polskiej muzyki ludowej, klezmerskiej i muzyki Bliskiego Wschodu. Był liderem zespołów The Light, Hera, Waclaw Zimpel Quartet, Undivided i Four Walls. Współpracował m.in. z Klausem Kugelem, Hamidem Drakiem, Steve'em Swellem, Bobbym Few, Perrym Robinsonem, Christianem Ramondem, Dave'em Rempisem, Joem McPhee, Markiem Tokarem. Zimpel został uznany za kontynuatora idei słynnego klawecisty free jazzowego Erica Dolphy'ego. Jego album „Massive Oscillations” był nominowany do nagrody Fryderyka w 2021 roku w kategorii Album Roku Elektronika. W 2023 roku wydał album „Train Spotter”. Wspólnie z Sarą Kałużną założył wytwórnię Tak Picture.

Oto najpopularniejsze utwory:

- James Holden, Waclaw Zimpel- „Tuesday” (2020)
- James Holden, Waclaw Zimpel- „Sunday” (2020)
- James Holden, Waclaw Zimpel- „Saturday” (2020)
- „Massive Oscillations” (2020)
- „Sine Tapes” (2020)
- SIKSA ft. Waclaw Zimpel – „Piosenka O” (2022)

Zuchy duet producencko-didżejski, DYYUNE (właśc. Michał Zakrzewski) i Maciej Zambon, powiązany z projektem The Very Polish Cut Outs. Specjalizują się w rytmach techno, house, breakbeatu. Tworzą unikalne połączenia tych gatunków. W swoich utworach często wykorzystują fragmenty klasycznych piosenek polskich wykonawców, nadając im nowoczesne brzmienie. Remiks utworu „Za mało Czasu” jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych w ich twórczości. Został wydany na winylu.

Oto najpopularniejsze utwory:

- Fisz Emade Tworzywo · Zuchy- „Za mało czasu” (Zuchy Dance Dub) (2022)
- „Na Jednej Fali (Tribute to Brygada Kryzys)” (2022)

Wytwórnice muzyczne

2.47 Records wytwórnia płytowa z Warszawy założona przez Bodka Pezdę (ex lidera formacji Agressiva 69, muzyka 2Cresky, muzyka Made In Poland). Specjalizuje się w muzyce elektronicznej, trip hopie, industrial. Tu wydawały swoje płyty takie zespoły i projekty, jak Öszibarack, The Shipyard, Variete, Heart & Soul, Agressiva69, Made In Poland, Not, Saluminesia, Cieplarnia, Hetane, Husky.

Agencja Artystyczna MTJ niezależna wytwórnia płytowa założona w 1990 roku przez Tomasza Bujaka i Macieja Plucińskiego. Początkowo działała jako hurtownia kaset magnetofonowych i płyt CD, a z czasem rozszerzyła swoją działalność, przejmując znaczną część katalogów polskich wytwórni fonograficznych, takich jak Tonpress, Veriton, Poljazz, Pronit, Rogot, Polmark, Seles oraz Blue Star. Specjalizuje się w wydawaniu materiałów muzycznych na nośnikach takich jak płyty kompaktowe i DVD, a jej katalog obejmuje ponad 30 tysięcy utworów, zarówno archiwalnych, jak i współczesnych. Zajmuje się organizacją koncertów oraz promocją artystów. Wydała muzykę elektroniczną m.in. takich wykonawców, jak DJ Dervish, Aya RL, Anna Jurkiewicz, Dwa Plus Jeden, Kapitan Nemo. Nakładem tej wytwórni wyszły kompilacje „Electrical Hazard” (1997), „Warp4 Techno Collection” (1997).

Antenna Non Grata projekt wydawniczy, eksploruje dźwiękowe możliwości różnych rodzajów anten jako pełnoprawnych instrumentów muzycznych. Wykorzystując muzykę konkretną, elektroniczną i noise, projekt stawia na poszukiwanie struktur dźwiękowych, w których kluczową rolę odgrywają antenowe modyfikacje.

Arston wytwórnia płytowa założona w 1984 roku w Warszawie. Tutaj ukazały się produkcje takich artystów, jak Franek Kimono, Papa Dance, Republika a także składanka „House– Muzyka komputerowa” z 1988 roku oraz jedna z najbardziej poszukiwanych płyt winylowych w historii polskiej fonografii „Spalam się” Kazika. Wytwórnia zakończyła działalność w 1993 roku.

Audile Snow wytwórnia, wyróżniająca się eksperymentalnym brzmieniem dostępnym wyłącznie na kartach microSD. Nawiązywała nazwą do terminu visual snow (śnieg optyczny),

a Audile Snow można było interpretować jako „śnieg foniczny”. Dominowały w niej gatunki, takie jak techno, ambient, noise i industrial. W 2023 roku zakończyła działalność.

BAS to interdyscyplinarny kolektyw młodych twórców, organizuje imprezy i wystawy w Warszawie. BAS to wytwórnia koncentrująca się na wydawaniu nowoczesnej i świeżej muzyki elektronicznej.

Bocian Records wytwórnia z Warszawy, specjalizująca się w muzyce improwizowanej i eksperymentalnej. Pod kierownictwem Grzegorza Tyszkiewicza od ponad 10 lat konsekwentnie wydaje albumy zarówno polskich, jak i międzynarodowych artystów, takich jak Paal Nilssen-Love, Ken Vandermark, Mats Gustafsson, Maja Ratkje, Kevin Drumm, Robert Piotrowicz, Konrad Smoleński, Jacek Sienkiewicz czy zespół Niwea. Do tej pory nakładem Bocian Records ukazało się kilkadziesiąt płyt winylowych, wyróżniających się prostymi, czarno-białymi grafikami.

Bôlt Records wytwórnia muzyczna specjalizująca się w muzyce współczesnej i eksperymentalnej. Założona w 2008 roku przez krytyka muzycznego Michała Mendyka. Działalnością wytwórni zajmuje się Fundacja Automatophone. Wytwórnia promuje twórców muzyki współczesnej, eksperymentalnej i improwizowanej, a szczególnie artystów z Europy Wschodniej. Wytwórnia prowadzi kilka serii wydawniczych, w tym Polish Radio Experimental Studio, które dokumentują nagrania Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia. W ramach tej serii ukazują się m.in. archiwalne utwory Eugeniusza Rudnika, Bohdana Mazurka, Arne Nordheima, Bogusława Schaeffera i Krzysztofa Knittla a także reinterpretacje ich kompozycji w wykonaniu współczesnych artystów.

Bourassa Records niezależna wytwórnia płytowa z Łodzi, założona w 2019 roku przez Smolnego.

Brennessel wytwórnia muzyki elektronicznej założona w 2011 roku przez zespół Kamp!. Wydała płyty takich artystów, jak A.J., Axmusique, B Szczesny, Biernaski, Bluszcz, We Draw A, Fair Weather Friends, Kamp!, Rebeka, Oxford Drama.

Camey Studio wytwórnia płytowa założona w 1998 roku przez producenta muzycznego Macieja „Cameya” Sierakowskiego. Początkowo specjalizowała się w wydawaniu albumów hip-hopowych, lecz z czasem poszerzyła katalog o muzykę dance, house i pop. Wytwórnia

wydała nagrania wielu artystów, w tym m.in. Teki, Piha, Borixona, Skazanych na Sukcezz, DJ-a 600V, Lerka, Trzeciego Wymiaru, East Clubbers, Nowatora, Alchemist Project, O\$ki, Onara, Faziego, Slums Attack, Ascetoholix, Nagłego Ataku Spawacza, Obozu TA.

Currently Processing wytwórnia muzyczna założona w 1998 roku przez Marcina Czubałę przy współudziale Krisa Cliforda. Jako pierwsza w Polsce wydała współczesną muzykę elektroniczną na płycie winylowej. Wytwórnia koncentruje się głównie na techno, a jej wydawnictwa są dostępne na całym świecie. Współpracowali z nią tacy artyści, jak Marcin Czubała, Dave Tarrida, Bill Youngman i Ibrahim Alfa.

C-Wave Records wytwórnia płytowa z Pyskowic, założona przez C-Boola (właśc. Grzegorz Cebula), w której nagrywał m.in. Brave, twórca coveru utworu „I Just Called To Say I Love You” Stevie'go Wondera.

EDM Mania warszawska platforma do publikowania najnowszych elektronicznych wydań w wersji Extended Mix. Label zyskał ogromną popularność, co sprawiło, że producenci z całego świata zaczęli zgłaszać swoje utwory, pragnąc, aby trafiły na ten kanał.

Elektropunkz label muzyki elektronicznej z Wrocławia, założony w 2003 roku jako Elektropunkz Soundsystem przez Elektromontera, 2VV i DeKoszulę. Z wytwórnią współpracowali m.in. Procesor Plus, Mass Kotki, Dick4Dick, Super Girl & Romantic Boys, E-Sence Girl, Skinny Patrini. Obecnie z Elektropunkz są związani: Robodrum (Polska), Synapse (Anglia), DJ Xed (Chorwacja), Eprom (Polska) i Cody Commando (Polska).

Father And Son Records And Tapes (Fasrat) wytwórnia Maćka Sienkiewicza, który zdobył szeroką popularność jako prowadzący program TechNOLife w Polsat 2, gdzie prezentował najciekawsze nagrania z zakresu muzyki elektronicznej.

Foreshadow wytwórnia muzyczna, powstała w pierwszej połowie 2002 roku, specjalizuje się w alternatywnych gatunkach muzycznych, takich jak metal, rock, dark ambient, sludge i industrial.

FRKNTN wytwórnia założona w 2018 roku. Z biegiem lat dynamicznie powiększała grono producentów związanych z jej działalnością, umacniając tym samym swoją pozycję na scenie muzyki elektronicznej.

GAD Records wydawnictwo muzyczne. Od 2010 roku wydaje archiwalne, niepublikowane wcześniej nagrania artystów z Polski i Europy Środkowej, obejmujące gatunki, takie jak jazz, rock, muzyka elektroniczna i filmowa a także wznowienia klasycznych albumów, wzbogacone o dodatkowe utwory. Z wytwórnią współpracował m.in. Andrzej Korzyński. W 2013 roku ukazał się album „Sonda”, zawierający nagrania wykorzystane w kultowym programie telewizyjnym z lat 80.

Generator.pl label z Izabelina specjalizujący się w muzyce elektronicznej, powstał w 1994 roku z inicjatywy Ziemowita Poniatońskiego. Wytwórnia nawiązała współpracę z Programem III Polskiego Radia oraz redaktorem Jerzym Kordowiczem, który prowadził wszystkie imprezy organizowane przez label, a na antenie Trójki prezentował najciekawsze płyty oraz listę bestsellerów Generatora. Generator rozpoczął sprzedaż płyt z muzyką elektroniczną w systemie wysyłkowym, stając się jednym z pierwszych takich sklepów w Polsce, jeszcze przed rozkwitem Internetu. Zaledwie rok po rozpoczęciu działalności pojawił się pomysł reaktywacji czasopisma. Pierwszy numer „Generator News” ukazał się w 1995 roku, a ostatni, 38. numer, wydany został w 2001 roku. Od 2008 roku Generator rozszerzył swoją działalność o promocję polskiej muzyki elektronicznej na świecie, co zaowocowało powstaniem wydawnictwa GENERATOR.pl. Wkrótce nazwiska polskich muzyków zaczęły pojawiać się w recenzjach i na czołowych miejscach list bestsellerów zachodnich sklepów specjalistycznych. Dzięki temu artyści tacy jak Kucz, Zawadziński czy Rudź zyskali rozpoznawalność wśród fanów elektroniki na całym świecie.

Gold Records firma działająca w branży artystycznej od 1995 roku. Początkowo funkcjonowała pod nazwą Agencja Koncertowo-Telewizyjna B.M. W 2004 roku Wydawnictwo Muzyczne Gold Records przejęło katalog Firmy STD, obejmujący muzykę biesiadną i disco polo, jednocześnie rozszerzając swoją działalność o inne gatunki muzyczne, takie jak elektroniczna (Mikołaj Hertel), covery (zespół NANA) oraz rockowa (Lost Hope).

Hit 'N' Hot Music wytwórnia płytowa z siedzibą w Michałowicach, specjalizująca się w wydawaniu muzyki dance, klubowej, pop, a od 2007 roku disco polo. Ma trzy wydziały:

Hit'n'Hot Music, Best Music, Polmagic. Wydawała czasopismo „Music Zone”, do którego dołączano płyty CD z nagraniami artystów związanych z polską sceną muzyki elektronicznej. Prowadziła portal dla DJ-ów DJZone.pl.

Hot Vibes wytwórnia specjalizująca się w muzyce deep house, chill, dance, tropical house i pop, założona w 2020 roku przez polskiego artystę i producenta ConKi. Posiada popularny kanał YouTube, który od początku swojego istnienia zdobył ponad 460 tysięcy subskrypcji. Wydaje produkcje m.in. ConKiego, EMDI oraz Robbie Rosen.

House Vision wytwórnia muzyczna, specjalizująca się w dystrybucji muzyki house, założona w kwietniu 2020 roku.

International Day Off wytwórnia z Poznania założona w 2015 roku przez Garego Holldmana (właśc. Szymon Krzywosz). Swoje płyty w tym labelu wydali m.in. Michał Wolski, Jacek Sienkiewicz, Jurek Przeździecki, Sebastian Mullaert, Fisherboyz oraz PLEBS.

Isound Labels niezależna wytwórnia muzyczna założona w 1999 roku w Poznaniu przez Tomasza Szwałka, specjalizująca się w dystrybucji artystów zachodnich wytwórni płytowych, takich jak PIAS, Domino Records, D-E-F, Ninja Tune. Wydaje również płyty polskich wykonawców m.in. grupy Skalpel.

Kayax wytwórnia płytowa i agencja koncertowa założona w Warszawie w 2001 roku przez wokalistkę Kayah i Tomasza Grewińskiego. Specjalizuje się w muzyce folk, jazzie, soulu oraz elektronice. Label wydał 140 albumów różnych artystów, w tym płyty Smolika, Mery Spolsky i Noviki. Obecnie Kayax reprezentuje 30 artystów, a w biurze na Saskiej Kępie zatrudnia ponad dwudziestu doświadczonych menedżerów oraz specjalistów zajmujących się promocją, marketingiem, mediami społecznościowymi, dystrybucją cyfrową, prawami autorskimi i publishingiem.

Koch International Poland wytwórnia muzyczna, oddział Koch International. Została założona w 1994 roku we Wrocławiu, a rok później przeniosła swoją siedzibę do Warszawy. Po 2002 roku firma wycofała się z Polski, a funkcję prezesa pełnił Andreas Schubert. Wydała produkcje takich artystów jak Wieloryb i United.

Life is Music Entertainment firma założona w 2008 roku przez Martina Tigermaana, przedsiębiorcę i artystę znanego z takich projektów muzycznych jak, Trials X, Modfunk czy Humaniztikz. W 2012 roku nawiązała współpracę z legendą polskiej muzyki elektronicznej, Markiem Bilińskim. Współpraca trwała do 2017 roku. Label był odpowiedzialny za przypomnienie jego artystycznego wizerunku. W latach 2012–2014 firma wspierała niszowy cykl muzyczny Deep City, poświęcony muzyce deep techno, który był kolektywem złożonym z kilku osób, w tym również zaproszonego Tigermaana. Imprezy odbywały się w Krakowie i Warszawie, a firma wspierała tę inicjatywę, produkując krótkie animacje filmowe – spoty przeznaczone na kanał YouTube.

Loco Records wytwórnia płytowa specjalizująca się w muzyce house i deep house, założona w 2007 roku przez DJ-ów i producentów: Karola XVII (właśc. Karol Samocki), MB Valence (właśc. Marek Bigajski), Sławka Łobodę. Zrzesza takie muzyczne projekty i artystów, jak Karol XVII & MB Valence, Jackspeare, Robert Owens, Milton Jackson, The Timewriter, Maya Jane Coles, Gorge, Soul Minority, Kruse & Nuernberg, Sasse, Matt Masters, Till Von Sein, Dale Howard, Huxley, Kevin Yost, Sebastian Davidson, Lazarusman. W 2010 roku zajęła pierwsze miejsce w rocznym podsumowaniu sprzedaży Beatport w kategorii deep house, umieszczając aż trzy utwory w czołowej dziesiątce notowania.

Magic Records wytwórnia płytowa założona przez Jana Kubickiego w 1994 roku, specjalizująca się w muzyce pop i dance. W 1998 roku nawiązała współpracę z Universal Music Polska. Label wydał m.in. popularne kompilacje, takie jak Bravo Hits, Radio Zet, RMF FM, ImprESKA, Gorąca 20 Radia Eska, Viva Summer Hits, Top Kids. W katalogu wytwórni znalazły się również albumy uznanych artystów, takich jak ATB, Kate Ryan, Tiësto, Cascada, Paul Van Dyk, September, Ewa Farna, Agnes, Janusz Radek, Scooter, Inna, Akcent, Mirami. W 2022 roku wokalistka Sanah, Magic Records i niemiecka wytwórnia Guesstimate połączyli siły, tworząc nową jednostkę publishingową o nazwie Magic Guesstimate sanah Publishing (MGS Publishing). Firma rozwinęła działalność w modelu 360 stopni, oferując kompleksowe wsparcie artystom w każdej dziedzinie ich kariery: od zarządzania (Active Rights Management), przez publishing (Magic Guesstimate sanah Publishing - MGS Publishing), po wydawnictwo (Magic Records). Magic Records posiada także dział zagraniczny, który umożliwia współpracę z partnerami z całego świata. Przez lata firma nawiązała współpracę m.in. z Global Records, Guesstimate, Kontor Records, Sota Records, Primus Tunes oraz Roton Music.

Makira Records wytwórnia założona w 2012 roku przez Huberta Napierskiego. Koncentrowała się na wydawaniu muzyki klubowej. Współpracowała z czołowymi internetowymi portalami muzycznymi, takimi jak Beatport, iTunes, Spotify, Amazon.com, TrackItDown. W ramach promocji, Makira Records prowadziła autorskie audycje radiowe pod nazwą „Postcards Of Memories – Promo Show”, które emitowane były co drugą niedzielę miesiąca. Makira Records posiadała dwa sublabele – Makira Deep i Makira House, które koncentrowały się na wydawaniu utworów z gatunków deep, house, chillout i disco house. Jednym z kluczowych wydarzeń związanych z wytwórnią była promocja sublabele Makira Deep w paryskim klubie „In Out Paris” podczas imprezy „Blended House”, na której wystąpili artyści tacy jak Wilson Costa, YUG, Ian Vaslow oraz Dax R.

Mik.Musik.!. (Mik Musik) wytwórnia muzyki techno z Katowic założona w 1995 roku przez Wojciecha Kucharczyka. Artysta samodzielnie tworzy oprawy graficzne płyt, nadając każdemu egzemplarzowi unikalny charakter i czyniąc go prawdziwym trofeum dla kolekcjonerów muzyki elektronicznej. Tu wyszły płyty m.in. zespołu Mołr Drammaz i Sebastiana Buczka, Bartka Kujawskiego (8rolek), Piotra Połozza (Deuce), RSS B0YS, Asi Bronisławskiej (Asi Mina), Lautbild, Wilhema Brasa, Macieja Kujawskiego (Comoc), Łukasza Dziedzica (John Lake), The Complainer, Oondood, Pawła Kulczyńskiego (Lautbild).

Minicromusic wytwórnia z Warszawy założona przez Michała Wolskiego w 2010 roku. Promuje muzykę techno / dub techno. Tu wydali swoje produkcje m.in. Michał Wolski, Yac, Michal Jablonski.

Mondoj warszawski label muzyki elektronicznej. W katalogu wytwórni znajdują się płyty artystów, takich jak Antonina Nowacka, Piotr Kurek, Andrzej Nowak, Seth Graham, Polly Chain, G.S. Sultan czy Max Eilbacher.

MOST Records wytwórnia założona w 2015 roku jako sublabele PROSTO, zadebiutowała entuzjastycznie przyjętą kompilacją „The Beginning”, prezentującą czołowe nazwiska sceny muzycznej. W tworzeniu albumu wzięło udział dziewięciu artystów, w tym Eltron John, SLG, Hatti Vatti, The Phantom (aka Bartosz Kruczyński), Klaves, Matat Professionals (aka Newborn Jr.), Good Paul, Botanica oraz Richu M.

Multikulti Project label założony w 1991 roku. Początkowo pełnił rolę przedstawiciela zagranicznych wytwórni płytowych na rynku polskim. Od 1996 roku działa również jako wytwórnia, posiadająca w swoim dorobku blisko 150 tytułów płytowych. Od wielu lat skutecznie promuje artystów i ich muzykę, obejmując szeroką gamę gatunków – od jazzu, world music, klasyki i muzyki współczesnej, po awangardę a także wybitne postacie z pogranicza techno, ambientu, hip-hopu i innych nurtów.

N_Coded kameralna warszawska wytwórnia założona przez Piotra Michałowskiego (aka Nmls), koncentrująca się na muzyce elektronicznej. Celem wytwórni jest wydawanie muzyki harmonijnej, oscylując wokół ambientu, downtempo, glitch, IDM oraz tech-house.

Neuroshocked wytwórnia ze Szczecina założona przez producentów Chrisa Da Break (właśc. Krzysztof Dobracki) i Droptech (właśc. Marek Bialic). Promuje i organizuje wydarzenia z zakresu różnych nurtów muzyki techno.

Oficyna Transatlantyk wytwórnia płytowa działająca w latach 2014-2022, prowadzona przez Macieja Zambona, w której swoje płyty wydali m.in. Lutto Lento, Naphta, Eltron John oraz Poly Chain.

Opus Elefantum Collective niezależna wytwórnia z Warszawy, działa od 2016 roku. Jej współzałożyciele to Janusz i Maciej Jurga, członkowie elektronicznej grupy Vysoké Čelo.

Osterdam Records wytwórnia muzyki elektronicznej z Ostrowa Wielkopolskiego, wydała nagrania takich artystów, jak Hot Months i The Natural Born Chillers. Obecnie zakończyła swoją działalność.

Outside Media wytwórnia Stefana Czubali rozpoczęła działalność w 1993 roku. Wydawała licencjonowane materiały takich wytwórni, jak Tresor, SpiritZone, Cup Of Tea i wielu innych na kasetach magnetofonowych (muzyka elektroniczna, techno, goa trance, post-techno, post-rock, trip hop). Współorganizowała imprezy „Tresor Night” (głównie w Poznaniu).

Pawlacz Perski toruńsko-warszawska wytwórnia kasetowa, prowadzona m.in. przez Mateusza Wysockiego (aka Fischerle), której celem jest popularyzacja polskiej muzyki

współczesnej. Wydawała muzykę eksperymentalną i elektroniczną. Z labelem współpracują m.in. CSNo, Paper Cuts, Porcje Rosołowe, Bachorze, Duy Gebord, Konrad Gęca, Emitter, Jesień, Jacek Mazurkiewicz, Michał Wolski, Umba, Cukier, Arszyn / Duda, Au79, Urinatorium, Zamulan, Paweł Paide Dunajko, Łukasz Podgórni, Dot Dot, Ilia Belorukov, Meeting by Chance, Mirt, FOQL, RNA2, Rhythm Baboon, Micromelancolié, Poszmeg.

PETS Recordings wytwórnia duetu Catz 'n Dogz. Specjalizuje się w muzyce house. Tu nagrywali swoje utwory m.in. SLG, Eats Everything, Till Von Sein & Aera, Chmara Winter, Martin Dawson, KiNK, Axel Boman, Maceo Plex, J. Phlip, Das Komplex, Sierra Sam, Eduardo De La Calle, Rampa, Danny Daze, Jay Shepheard.

Phatbull Records wytwórnia należąca do Wojciecha Tuszyńskiego, jedna z czołowych i dynamicznie rozwijających się firm w Polsce. Z labelem współpracują m.in. Sobnoize, Reiklavik, Francesco Fruci, Patric Arcee, Tom8, Tioan.

Phatt Sounds label założony przez Tomka Gudowskiego i Tymoteusza Cypła. Później dołączyli do nich: CJ Art., Marcooz, Sonorone, Sourone, KD3, Dominik Gawroński. Działał w latach 2007–2010, a ostatecznie zakończył działalność w 2012 roku.

Plaża Zachodnia wytwórnia założona w 2015 rok w Kołobrzegu przez Passive Status (właśc. Marek Kasprzak), prezentuje muzykę elektroniczną i eksperymentalną, angażując się w szerokie poszukiwania nowych form ekspresji – od ambientu, przez elektronikę, aż po noise i free-impro.

Play Music / Flash Entertainment niezależna polska wytwórnia, która współpracuje z kluczowymi agregatorami muzyki cyfrowej oraz operatorami polskich sieci komórkowych. Posiada własną sieć dystrybucji fizycznej i cyfrowej, oferując usługi w zakresie publishingu, produkcji muzyki oraz wideo. W dorobku wytwórni znajduje się kilkanaście złotych i platynowych płyt przyznanych przez ZPAV. Firma współpracuje z wieloma znanymi artystami m.in. Mirami, BBX, Stachursky, C-Bool, Trakmajster, Tony T, Taito, Kari B, Paulman, Alba Kras, Lay Zee, Phetros, Caroline, Nadia, xD, Dewódzki&Nieć, Sylwia Szymanik, Anna Cyzoń, Karramba, Alergen, Angie, Pato Pato, Nef, Pewex, Alexandra, Person, Magda, Bakun, Bella, Thomas, E-bonit, Anna Tyraska, Shiver, Code Red, Niewidok, Tenzin, Beny G oraz Baltona Girls.

Pointless Geometry niezależna wytwórnia założona w 2015 roku w Warszawie przez Darka Pietraszewskiego i Katarzynę Królikowską. Specjalizuje się w wydawaniu eksperymentalnej muzyki elektronicznej, elektroakustycznej i tanecznej a także w realizacji projektów audiowizualnych, które są publikowane na kasetach magnetofonowych i VHS.

Poljazz (PSJ) wytwórnia płytowa należąca do Polskiego Stowarzyszenia Jazzowego założona w 1972 roku w Warszawie. Specjalizuje się w wydawaniu albumów polskich artystów jazzowych, choć w jej katalogu można znaleźć także wydawnictwa rockowe. Kontynuuje działalność Klubu Płytkowego „Biały Kruk Czarnego Krążka”.

Polskie Nagrania "Muza" wytwórnia, powstała w 1956 roku w Warszawie (z przekształcenia Zakładu Nagrań Dźwiękowych i Fabryki Płyt Gramofonowych „Muza”). Specjalizowała się w muzyce rozrywkowej, poważnej i jazzie. Wytwórnia wydała płyty m.in. Kombi, Czesława Niemena, Budki Suflera, SBB i Urszuli a także nagrania zagranicznych artystów oraz kasety VHS z filmami i bajkami. W 2015 roku została przejęta przez Warner Music Poland.

Polton warszawska wytwórnia płytowa założona w 1982 roku, której szefem artystycznym był Jan Chojnacki. Wydała albumy takich artystów, jak Republika, Turbo i Budka Suflera. W 1994 roku została przejęta przez Warner Music Poland.

Projection Label (Projection) wytwórnia muzyczna założona w Krakowie przez Martina Tigermaana, specjalizuje się w wydawaniu nagrań w formatach MP3 i WAV z muzyką elektroniczną. Zadebiutowała premierowym singlem „Dance Tonight” autorstwa Tigermaana, który ukazał się 15 marca 2010 roku. Wkrótce do wytwórni dołączyli tacy producenci, jak Stefan Lange z Niemiec, Curtis Dway z Francji i Willem Gator z Włoch. Firma współpracuje z niemieckim przedsiębiorstwem Feiyr. Największym osiągnięciem labelu było ponowne wydanie kultowego hitu lat 80-tych „Ucieczka z Tropiku” Marka Bilińskiego. Utwór został ponownie wydany pod tytułem „Escape From The Tropics” w remiksach takich polskich artystów jak Seb Skalski, Piękny Stefan i Junkie Punks.

ProLogic Music wytwórnia płytowa założona w 2007 roku przez Huberta Jasińskiego (jest częścią koncernu Sony Music Entertainment Poland). Specjalizuje się w szeroko pojętej

muzyce klubowej, w szczególności w gatunkach trance, house i progressive. Firma reprezentuje w Polsce czołowe wytwórnie związane z muzyką elektroniczną, takie jak Armada Music, Black Hole Recordings, Anjunabeats, Vandit Records, Euphonic Records, Be Yourself Music. Poza działalnością wydawniczą ProLogic Music zajmuje się także managementem, bookingiem artystów oraz organizacją imprez masowych. ProLogic Music posiada w swoim katalogu największe gwiazdy sceny EDM, w tym Armina van Buurena, Paula Oakenfolda, Above & Beyond, Chicane'a, Markusa Schulza oraz Paula van Dyka. Do najważniejszych wydawnictw wytwórni należą serie kompilacji „A State Of Trance”, „Anjunabeats Volume”, „Armada Lounge” oraz „miejskie” kompilacje Markusa Schulza. Firma współpracuje także z wiodącymi polskimi agencjami eventowymi, wydając oficjalne płyty związane z takimi legendarnymi festiwalami, jak Global Gathering, Godskitchen, enTrance, enHouse czy Sunrise Festival.

Pronit (ZTS Pronit) wytwórnia płytowa, rozpoczęła działalność w 1956 roku w Zakładach Chemicznych w Pionkach koło Radomia. Tu tłoczono płyty winylowe na zlecenie takich wytwórni, jak Tonpress, Wifon, Polton, Veriton, PWM Edition, PolJazz PSJ, Polskie Nagrania, Savitor. Firma wydawała płyty pod własną marką „Pronit” i działała do początku lat 90., a jej katalog w dużej części przejęła Agencja Artystyczna MTJ.

Rec.Out niezależna wytwórnia muzyczna założona w 2012 roku w Poznaniu przez stowarzyszenie City Inside Art. Specjalizuje się w wydawaniu współczesnej muzyki elektronicznej, eksperymentalnej, klasycznej oraz jazzowej. Rec.Out wspiera polskich artystów, jednocześnie rozwijając współpracę z producentami z całego świata.

Recognition Recordings wytwórnia założona w Warszawie w 1999 roku przez Jacka Sienkiewicza. Jest jedną z najstarszych polskich niezależnych wytwórni, specjalizującą się w wydawaniu muzyki elektronicznej. Wydaje płyty takich artystów, jak Chino, Michał Wolski czy Bartosz Zaskórski.

Requiem Records wytwórnia muzyczna z Warszawy, założona przez Łukasza Pawlaka w 1994 roku. Specjalizuje się w reedycjach albumów z lat 70-tych, 80-tych i 90-tych, w tym również kompozycji Studia Eksperymentalnego Polskiego Radia. Koncentruje się na szerokim spektrum gatunków od muzyki klasycznej, przez elektronikę, jazz, awangardę, aż po new wave i post-punk. Requiem organizuje kameralne koncerty w ramach cyklu „Zawieje”, oferując

wyjątkową atmosferę i występy artystów w małej przestrzeni, dostępnej jedynie dla 21 zaproszonych gości.

Savitor wytwórnia płytowa aktywna w latach 1982-1986. Była pierwszą prywatną firmą w PRL (z udziałem kapitału zagranicznego pochodzenia polskiego). Publikowała albumy prezentowane w audycjach Polskiego Radia, kiedy to radio nie miało własnej wytwórni. Wydała płyty takich artystów, jak Urszula, Lombard, Shaki Dudi, Jerzy Maksymiuk, Jan Pietrzak.

Seek Records wytwórnia muzyczna założona w Warszawie przez Martina Tigermaana i Piotra Jareckiego, znanych z projektu Modfunk, działała w latach 2005–2011. Seek Records specjalizowało się w wydawaniu muzyki elektronicznej i dance, angażując zagranicznych artystów do remiksowania polskich utworów. Jednym z najbardziej udanych projektów była współpraca z Philippe'em Zdarem, znanym francuskim muzykiem i wokalistą grupy Cassius, który zaśpiewał w utworze „Showtime” w 2008 roku.

Sissy Records wytwórnia muzyczna, której szefem był Paweł "U-Zek" Józwicki, działała w latach 2001-2004 jako oddział BMG Poland. Specjalizowała się w muzyce elektronicznej i alternatywnej. Z wytwórnią współpracowali: Andrzej Smolik, Cool Kids of Death, Futro, Homosapiens, Lenny Valentino, Novika, Old Time Radio i Ścianka.

Snake's Music firma założona w 1992 roku w Sosnowcu przez Dariusza Węża i Annę Wąż. Pomagali im DJ Janusz Nowak, odpowiedzialny za dobór muzyki na różnych kompilacjach, oraz Jacek Pluta i Gayga, znana również jako MC Diva. Wytwórnia zajmowała się licencjonowaniem, wydawaniem i dystrybucją głównie kompilacji oraz albumów z gatunków z pogranicza dance i techno. Posiadała wyłączną licencję od włoskiej wytwórni Discomagic na dystrybucję euro dance w Polsce. W 1994 roku firma zdecydowała się wydawać muzykę na płytach winylowych. Seria „Hot Dance Edition - Special DJ Edition” (Mini LP Compilation) była skierowana do radiowych i klubowych DJ-ów grających muzykę taneczną. W 1995 roku jako pierwsza w Polsce wydała singiel z muzyką techno-rave. W tym samym czasie rozpoczęła działalność za granicą. Rumuńska wytwórnia Roton wydała „Hit News Vol. 1” we współpracy z Snake's Music, a w Czechach powstał oddział labelu, prowadzony przez Lubomíra Šnytě. Jego pierwszym wydawnictwem było „Snake's Dance Mania Vol. 1 '96”. Label przyczynił się

do sukcesu muzyki power dance w naszym kraju. Firma zakończyła swoją działalność w 2003 roku.

SNRS wytwórnia założona w 2021 roku przez organizatorów festiwalu Sunrise w Kołobrzegu, powstała z inicjatywy Marcina Granatowskiego, Huberta Jasińskiego, Kaspra Jabłońskiego, Roberta Gackowskiego oraz MDT Production. Label wypromował przebój „Pressure” autorstwa Hi Motive oraz DJ Krisa. Z firmą współpracowali tacy artyści, jak duet SI US PLAU, EMDI, Melo.Kids czy Meszi.

SPV Poland wytwórnia założona w 1990 roku jako oddział niemieckiej firmy SPV GmbH. W 2002 roku Igor Kurowski przejął label i zmienił jego nazwę na Big Blue Records. Nakładem SPV Poland ukazały się dziś poszukiwane wydawnictwa pionierów polskiej muzyki techno m.in. Wieloryb, Agressiva69, Fading Colours, 8 Ohms, Gagarin 108, De Ville oraz Trumpets & Drums.

STEP Recordings wytwórnia muzyczna, specjalizuje się w muzyce house, techno i deep house. Należy do duetu Catz 'n Dogz. Z labeliem współpracowali m.in. Guchon, Antipolar i Alvaro Cabana.

Technosoul wytwórnia płytowa założona w 2008 roku przez Dtekka (właśc. Jędrzej Dondziło) i Essence'a (właśc. Artur Szatkowski). Później dołączyli do nich Gem (właśc. Michał Grzelak) i Piotr Klejment. Na początku pod szyldem Technosoul organizowano przede wszystkim imprezy klubowe. Label wydawał płyty artystów z zagranicy. W 2018 roku zakończył swoją działalność. Artysci wspólnie organizowali festiwal Up To Date w Białymstoku.

The Very Polish Cut-Outs wytwórnia muzyki elektronicznej działająca od 2010 roku. Jej twórcami byli DJ-e i producenci Maciej Zambon i Kacper Kapsa. Promuje polskie utwory z lat 70-tych i 80-tych. To dzięki nim w 2021 roku wyszła składanka „Echo Wielkiej Płyty (Rare, unreleased & forgotten electronic music from Poland 1982-1987)”. Na krążku znalazło się wiele nagrań wcześniej nieopublikowanych, które powstały w latach 80-tych w Studiu Eksperymentalnym Polskiego Radia w Warszawie.

Tonpress wytwórnia płytowa założona w 1975 roku. Była znana z nielegalnego wydawania płyt zagranicznych wykonawców na pocztówkach dźwiękowych. W 1982 roku firma

uruchomiła własne studio nagrań w Warszawie. W katalogu Tonpress znalazły się nagrania głównie polskich artystów m.in. Karin Stanek, Absurd, Izabeli Trojanowskiej, Majki Jeżowskiej i zagranicznych gwiazd m.in. Depeche Mode, Inner Circle.

Trans Records label Roberta Dorosza powstał 1998 roku. Wydano tu pierwsze w Polsce kompilacje z muzyką techno „Interlock '98 Vol.1”, „Interlock '98 Vol.2”.

U Know Me Records niezależna wytwórnia muzyczna założona w 2010 roku przez Marcina „Groha” Grośkiewicza, współzałożyciela JuNouMi Records i Funky Mamas and Papas Recordings. Specjalizuje się w wydawaniu współczesnej muzyki elektronicznej (w tym glitch, dubstep, UK funky i pokrewnych gatunków) a także nowych odmian hip-hopu, disco oraz jazzu. Pierwszym wydawnictwem U Know Me Records był debiutancki album artysty Teielte z Płocka. Wytwórnia wydała ponad 50 winyli, z których większość jest dostępna na całym świecie dzięki międzynarodowej dystrybucji. Koncentruje się na wydawaniu muzyki na winylach. Dodatkowo, jej nagrania są dostępne w formatach cyfrowych, takich jak MP3 i WAV.

Veriton wytwórnia płyt gramofonowych, powstała w 1958 roku w Warszawie. Była powiązana ze stowarzyszeniem „Pax”. Od 1968 roku wydawała muzykę poważną a w szczególności religijną. Nagrywali tu m.in. Mieczysław Fogg, Alina Janowska, Hanna Rek.

Virus Records wytwórnia założona w 2018 roku przez Kamila Kapuścińskiego (Virus) z Radzyna. Prowadzi kanał YouTube Virus Records Playlist. Tu nagrywał m.in. MOGI.

War Office Propaganda wytwórnia płytowa założona w 2004 roku przez Marcina Bachtiaaka i Roberta Marciniaka, specjalizująca się w awangardowej muzyce m.in. industrial, dark ambient, neofolk, martial industrial. W lipcu 2007 roku zmieniła nazwę na Rage In Eden Records.

Wifon wytwórnia płytowa, rozpoczęła działalność w 1970 roku jako instytucja usługowa działająca przy Komitecie do Spraw Radia i Telewizji. Jej dyrektorem był Dariusz Retelski, a kierownikiem Redakcji Programowej Korneliusz Pacuda. Od 1976 roku wydała liczne kasety, a w 1980 roku zaczęła tłoczyć pierwsze płyty winylowe z muzyką rozrywkową. W 1996 roku

Sąd Rejonowy w Warszawie ogłosił upadłość „Wifon” z zadłużeniem 2 mln zł. Majątek przedsiębiorstwa został zlicytowany na rzecz Zakładu Ubezpieczeń „Warta”.

Xoni Records niezależna wytwórnia muzyki elektronicznej z Leszna, zarządzana przez DJ INOXA (właśc. Waldemar Kaczmarek). Współpracowała z wieloma labelami na całym świecie, w tym z Kayaxem, należącym do Kayah. W ofercie XONI Records można znaleźć szeroką gamę muzyki tanecznej, obejmującą takie style, jak house, future house, big room house, pumpin’ house, melbourne bounce, trap, breakbeat, electro house i wiele innych. W tej firmie swoje najpopularniejsze utwory wydali artyści tacy jak I.GOT.U i DNF.

Zoharum wydawnictwo z Gdańska specjalizujące się w muzyce eksperymentalnej, działające od 2007 roku, prowadzone przez Macieja Mehringa. Początkowo założone z myślą o wydawaniu płyt zespołu Bisclaveret, wkrótce rozszerzyło swoją działalność, publikując również albumy innych artystów z muzyką ambientową, industrialną, eksperymentalną, elektroakustyczną, IDM. Wytwórnia koncentruje się na wydawaniu płyt CD, ale publikuje także winyle oraz kasety.

Najważniejsze wydarzenia i festiwale muzyki elektronicznej

Ambient Festival (Międzynarodowe Prezentacje Multimedialne) festiwal w Gorlicach, organizowany od 2003 roku przez Tadeusza Łuczejko, znanego z projektu Aquavoice, gościł takie zespoły i artystów, jak Józef Skrzek, Agressiva 69 oraz Aquavoice.

Amsterdam Dance Mission coroczna impreza muzyczna organizowana od 2001 roku, dedykowana fanom muzyki house i trance. Jest jednym z najstarszych tego typu wydarzeń w Polsce, a jej organizatorem jest Klub Ekwador w Manieczkach.

Astigmatic festiwal muzyki elektronicznej na świeżym powietrzu, odbywał się w latach 2003–2006. Jego pierwsza edycja miała miejsce na plaży nad Wisłą w Płocku, w pierwszy weekend sierpnia.

Audiolake Festival największe coroczne wydarzenie open air z muzyką klubową w południowo-zachodniej Polsce, odbywało się w Radkowie. Po ośmiu edycjach festiwal stał się jednym z najważniejszych wydarzeń w regionie, bijąc rekordy sprzedaży biletów. Podczas niezapomnianych nocy nad jeziorem wystąpiły takie legendy światowej sceny klubowej, jak Dmitri Vegas & Like Mike, UMEK, Bingo Players, Mauro Picotto, Crookers, Marcus Schossow, Catz'n'Dogz, Lucca. Ostatnia edycja tej imprezy miała miejsce w 2023 roku.

Audioriver festiwal muzyki elektronicznej organizowany od 2006 roku w Płocku na plaży nad Wisłą. Wydarzenie stanowi kontynuację płockich eventów Astigmatic oraz Festiwalu Muzyki Elektronicznej i Wizualizacji. Imprezie towarzyszą targi muzyczne, warsztaty i spotkania z wykonawcami. W Płocku wystąpili m.in.: Róisín Murphy, Anja Schneider, Audion, Baasch, Ben Klock, Fur Coat, Hercules & Love Affair, John Talabot, Little Dragon, Trentemøller, Naughty Boy, Pretty Lights, Paul Kalkbrenner, Richie Hawtin, GusGus, Rudimental, Netsky, Mr. Oizo, Jeff Mills, Gesaffelstein. W 2024 roku festiwal przeniósł się do Łodzi, zyskując nowe miejsce dla swojej działalności.

Bass Planet impreza, która tradycyjnie odbywa się w Szczecinie. Wydarzenie ma miejsce w marcu, w miesiącu, w którym przypadają urodziny Westbama. (właśc. Maximilian Lenz), który jest prawdziwym symbolem tej imprezy. Z czasem przekształciła się w wielki festiwal, który przyciąga renomowanych krajowych, jak i wyczekiwanych zagranicznych artystów. W 2025 roku, w szczecińskiej Netto Arenie, odbędą się obchody 60. rocznicy urodzin Westbama.

Bassland wyjątkowe święto dla fanów drum & bass, które odbywa się w Gdańsku. Z okazji dziesiątej rocznicy istnienia kolektywu Breaky Vibes, Bassland 2025 odbędzie się 15 lutego w gdańskim klubie B90.

Bliskie spotkania z muzyką science-fiction koncert w Warszawie, który w 1988 roku zorganizował Artur Lasoń. Na scenie wystąpili m.in. Józef Skrzek, Marek Pluciński, Konrad Kucz.

CARBON Silesia wydarzenie muzyczne w Zabrzu, koncentruje się na ciężkich brzmieniach techno i industrialu, doskonale komponujących się z surową, postindustrialną atmosferą Śląska.

Castle Party jeden z największych festiwali muzycznych w Europie Wschodniej, koncentruje się na takich gatunkach, jak gothic rock, gothic metal, industrial, darkwave. Od 1994 roku odbywał się na zamku Grodziec, a w 1997 roku przeniósł się do malowniczego Bolkowa na Dolnym Śląsku. Organizatorami wydarzenia są Leszek i Krzysztof Rakowscy. Corocznie festiwal odwiedza kilka tysięcy fanów z Polski, Niemiec, Rosji, Węgier, Słowacji i innych krajów.

Cekcyn Electronic Music Festival (The Day Of Electronic Music Cekcyn) święto muzyki elektronicznej, które organizowali Marcin Chmara i Tomasz Florek w Cekcynie. Pierwsza edycja imprezy odbyła się w 2006 roku. Od 2014 roku festiwal nosił nazwę „Cekcyn Electronic Music Festival”. Impreza była połączona z konkursem dla młodych wykonawców. W Cekcynie wystąpili m.in. Marek Biliński, Władysław "Gudonis" Komendarek, Robert Kanaan. Festiwal zakończył swoją działalność.

CHoP Festival polsko-chiński projekt założony w 2006 roku przez Zen Lu z Chin i Grzegorza Bojanka z Polski. Przyciągnął wielu utalentowanych artystów z obu krajów, którzy

nagrali albumy oraz występowali na licznych koncertach i wykładach w Polsce i Chinach. Od 2009 roku inicjatywę wspiera Fundacja Sztuka i Technologia.

Creamfields festiwal w Kołobrzegu zadebiutował w 2003 roku na lotnisku Bagicz, stając się ważnym wydarzeniem na mapie polskiej sceny muzycznej. Zagrali m.in. Mauro Picotto, Dave Clarke, a z polskich wykonawców Poziom X, Extasy, Chris Da Break i Carla Roca. Był to pierwszy w Polsce festiwal firmowany przez międzynarodową organizację.

Don't Let Daddy Know Poland festiwal muzyki elektronicznej, który odbędzie się w Ergo Arenie w Gdańsku w 2025 roku. Na scenie pojawią się takie gwiazdy, jak Axwell (1/3 Swedish House Mafia), Benny Benassi, Hypaton76, MORTEN, Kaaze, Nicky Romero, Sub Zero Project, MELO.KIDS, Paul Aristo, Joki.

Electrum Up To Date Festival festiwal, co roku odbywa się w Białymstoku, przyciąga miłośników muzyki z różnych zakątków świata, oferując niezapomniane doświadczenia artystyczne i kulturalne. Jego organizatorem jest DJ Dtekk (właśc. Jędrzej Dondziło).

Elektroniczny Woodstock festiwal w latach 2005-2007 odbywał się w Kruszwicy. Pomysłodawcą wydarzenia był Jarosław Degórski (Yarek), a jego nazwę zaproponował Konrad Kucz. Na scenie "EW" wystąpiły ikony polskiej muzyki elektronicznej m.in. Józef Skrzek, Władek Komendarek, Konrad Kucz, Daniel Bloom i wielu innych. Podczas ostatniej edycji imprezy pojawił się Steve Schroyder, członek legendarnej grupy Tangerine Dream, który wystąpił z wokalistami. Elektroniczny Woodstock 2005 w Kruszwicy doczekał się wydania płyt CD, na której nagrano występy artystów i atmosferę tego wyjątkowego wydarzenia muzycznego. Rok później, w 2006 roku, wydano płytę „Elektroniczny Woodstock Featuring Józef Skrzek”.

Euforia Festival festiwal muzyki klubowej, odbywał się w Boszkowie od 2005 roku. Zyskał nowy wymiar w 2013 roku, kiedy organizatorzy zrealizowali pierwszą halową imprezę „Back To The Roots”. Zorganizowano cztery edycje imprezy, z których dwie miały miejsce w Hali Arena w Poznaniu, a pozostałe dwie w Hali Stulecia we Wrocławiu.

Fresh Festival impreza realizowana we Wronkach we współpracy z Gminą Wronki, Młodzieżową Radą Gminy Wronki, Ekipą Pralni oraz Summer Revolution Festivals. Do tej pory odbyły się dwie edycje festiwalu, w 2023 oraz 2024 roku.

Full Moon festiwal, który odbywa się na zabytkowym dziedzińcu Zamku Piastowskiego w Raciborzu, tuż obok słynnego Browaru Zamkowego. Przyciąga artystów reprezentujących różnorodne style muzyki elektronicznej. W 2024 roku wystąpili m.in. Gheist, Nandy i Woo York.

Kieleckie Moogowisko festiwal, który odbył się w 1984 roku w Kielcach. Był pierwszą imprezą w Polsce poświęconą promocji muzyki elektronicznej. Obecnie w Kielcach, za sprawą Rafała Nowaka, odbywa się Festiwal Muzyki Elektronicznej Firmament.

Las Festival wydarzenie, które odbywa się w malowniczej miejscowości Paczyn, położonej w Kotlinie Kamiennogórskiej u podnóża Gór Kruczych, w województwie dolnośląskim. Na festiwalu będzie można usłyszeć wiele gatunków muzycznych od surowego techno, przez subtelny house, psytrance i dub, aż po niezwykłą muzykę instrumentalną.

Mamry Festiwal muzyki elektronicznej w Węgorzewie. Jego organizatorem był MATT5KI (właśc. Mateusz Polakowski), a głównym sponsorem wydarzenia została Grupa PGE. W 2023 roku odbyła się ostatnia edycja tej imprezy.

Mayday Polska festiwal muzyki elektronicznej organizowany od 2000 roku w katowickim Spodku. Mayday to pionierski rave. Po raz pierwszy odbył się w ogromnej hali, stając się legendą w historii muzyki elektronicznej. W 2025 roku odbędzie się jubileuszowa, 25. edycja wydarzenia. Festiwal w Niemczech organizowany jest już od 1991 roku. Pomysłodawcą wydarzenia był DJ Dick (właśc. Fabian Lenz), brat znanego DJ Westbama (właśc. Maximilian Lenz). Wydarzeniu towarzyszyła muzyka techno i trance, a firma Low Spirit publikowała hymny promujące imprezę, tworzone przez artystów działających pod szyldem Members of Mayday. Największą popularnością cieszyła się ich kompozycja „Sonic Empire” z 1997 roku. Mayday odbywa się co roku w różnych miastach Niemiec, takich jak Berlin, Kolonia, Frankfurt nad Menem i Dortmund. Impreza ma również swoje edycje w Rosji i na Węgrzech.

Musica Electronica Nova (MEN) międzynarodowy festiwal muzyki elektroakustycznej, odbywający się co dwa lata we Wrocławiu. Wydarzenie łączy różne nurty muzyki elektronicznej – od studyjnej po improwizowaną – z performansem, teatrem, tańcem i sztuką wideo. Zainicjowany w 2005 roku, już na starcie został uhonorowany Wrocławską Nagrodą Muzyczną. Musica Electronica Nova jest organizowana przez Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu. Do 2017 roku jej dyrektorem artystycznym była polska kompozytorka Elżbieta Sikora, a od 2019 roku funkcję tę pełni Pierre Jodlowski.

Nocne czekania na UFO koncert, który odbył się 26 września w 1992 roku na Górze Szybowcowej w Jeleniej Górze. Organizatorami wydarzenia byli Adam Drąg i Jerzy Karmiński, dyrektor Miejskiego Ośrodka Kultury w Jeleniej Górze. Wzięli w nim udział artyści muzyki elektronicznej.

Obra Festival wyjątkowe święto muzyki elektronicznej w zachodniej Polsce, odbywające się w malowniczej scenerii Gorzycy (woj. lubuskie). Oferuje cztery sceny, które zaprezentują uczestnikom różne gatunki muzyczne: house, electro, techno i dark disco.

OFF Festival cykliczne wydarzenie muzyczne, które od samego początku stawia na szeroko rozumianą muzykę alternatywną. Pierwsza edycja odbyła się w 2006 roku na terenie kąpieliska „Słupna” w Mysłowicach, a od 2010 roku festiwal przeniósł się do Katowic. Dyrektorem artystycznym festiwalu jest Artur Rojek, były wokalista zespołu Myslovitz, który od lat kształtuje charakter tego wyjątkowego wydarzenia. W 2025 roku na festiwalu zagra kultowy zespół Kraftwerk, legendarni pionierzy muzyki elektronicznej.

Open'er Festival festiwal muzyczny od 2003 roku odbywa się w Gdyni. Pierwotnie został zorganizowany w 2002 roku w Warszawie pod nazwą Open Air Festival. Organizatorem tego wydarzenia jest Alter Art Festival Sp. z o.o. Festiwal przyciągają miłośników muzyki techno i elektroniki z całego świata.

Oramics platforma muzyki elektronicznej założona w 2017 roku. Wspiera kobiety, osoby queerowe i niebinarne na scenie muzyki elektronicznej. Promuje również muzykę z Europy Wschodniej. Organizuje imprezy, warsztaty, współpracuje z festiwalami przy tworzeniu line-

upów i prowadzi serię podcastów. Do Oramics należą Mała Herba, dogheadsurgeri, Monster, Paulina Żaczek, Anna Chojnacka oraz ISNT.

Orange Warsaw Festival festiwal muzyczny, odbywa się w Warszawie od 2008 roku. Impreza była sponsorowana przez firmę Orange, a w latach 2013–2015 organizowana przez Rochstar Events, natomiast od 2016 roku jej organizatorem jest firma AlterArt. Wydarzenie odbywa się na Torze Wyścigów Konnych Warszawa-Służewiec. Obok największych nazwisk z popu i hip-hopu, Orange Warsaw Festival gości także wielkie gwiazdy EDM – w poprzednich edycjach wystąpili m.in. Axwell & Ingrosso, David Guetta, Skrillex, Martin Garrix i wielu innych.

Parada Wolności festiwal organizowany w Łodzi w latach 1996-2002 przez grupę New Alcatraz Underground, stanowił polski odpowiednik berlińskiej Love Parade. Przyciągał uczestników, którzy bawili się przy muzyce granej z głośników zamontowanych na platformach samochodowych. Na paradzie zagrali m.in. Dj Kris, Dj V-Valdi, Dj Hazel. W 2002 roku, podczas ostatniego show, bawiło się około 25 tysięcy osób. Impreza nie cieszyła się sympatią władarzy miasta. Została reaktywowana w 2022 roku.

PsyFly Festival OpenAir Poland unikalne wydarzenie celebrytuje różnorodne odcienie muzyki psychedelic trance, w tym darkpsy, hi-tech i goa. Co roku do malowniczej Sobótki w województwie dolnośląskim zjeżdżają artyści z Polski i zagranicy, tworząc niezapomnianą atmosferę. Festiwal oferuje dwie główne sceny – Mefisto i Jaga – i stawia na esencję muzyki psy-trance'owej oraz kultury wokół niej. PsyFly to wydarzenie, które gromadzi ludzi szukających radości, pozytywnej energii i niezapomnianych muzycznych przeżyć.

Ravekjavik festiwal muzyki elektronicznej i sztuk wizualnych od 2017 roku odbywa się w Łodzi. Inicjatywa powstała dzięki współpracy polskich i islandzkich środowisk twórczych i promotorskich, a w ramach jego różnych edycji wystąpili m.in. JK Flesh, VTSS, SPFDJ, Arni Vector, Bombchen, DJ Marfox, DJ Lycos, Bambi Uzi, Stanisław Tołkaczew, G-Sound, Oval, T'ien Lai, Bored Lord, Dj Narciso i Marc Acardipane. Festiwal jest szczególnie ceniony za organizację koncertów w postindustrialnych przestrzeniach, takich jak opuszczone fabryki Łodzi.

Sadzimy Techno Las wydarzenie dla miłośników zarówno ekologii, jak i techno. Jak co roku, uczestnicy festiwalu będą mieli okazję posadzić drzewo, wziąć udział w inspirujących warsztatach, a nocą tańczyć do białego rana. Festiwal odbywa się w Młynie Dolina Pięciu Stawów w Stefanowie Poświętne, powiat opoczyński. Organizatorem wydarzenia jest warszawski Instytut.

Sensation impreza muzyczna organizowana od 2000 roku w Amsterdamie w Holandii. Festiwal odbywał się w dwóch odsłonach. Na Sensation White królowały rytmy minimal, trance, house z kolei na Sensation Black dominowała muzyka hardstyle, hard trance, hardcore. Festiwal od 2005 roku rozpoczął swoje edycje w Niemczech i Belgii a od 2006 także gościł w Polsce, we Wrocławiu. W 2018 roku odbyła się ostatnia edycja wydarzenia w Gliwicach.

SnowFest festiwal odbywający się w Szczyrku. Słynie z różnorodnego programu muzycznego, który przyciąga fanów elektroniki m.in. house, d'n'b, hip-hopu oraz szeroko pojętej alternatywy. Na scenie wystąpiły światowe gwiazdy, takie jak Rudimental, Röyksopp, Delta Heavy, Mos Def, Sigma, Vitalic, 2manydjs, Metrik, Chase & Status, Ghostface Killah, Booka Shade a także czołowi polscy artyści.

Soundedit (Międzynarodowy Festiwal Producentów Muzycznych) wydarzenie organizowane w Łodzi od 2009 roku przez Fundację Art Industry, założoną przez Macieja Werka i Marcina Tercjaka. Co roku na tej imprezie przyznawana jest statuetka „Człowieka ze Złotym Uchem”. Nagrodę do tej pory otrzymali m.in. Grzegorz Ciechowski (2009) (pośmiertnie), Eugeniusz Rudnik (2012), Władysław Komendarek (2013), Bill Laswell (2013), Karl Bartos (2014), Józef Skrzek (2015), Brian Eno (2016), Marek Biliński (2017), Gary Numan (2017), Andrzej Korzyński (2018), Giorgio Moroder (2018), Skalpel (Marcin Cichy i Igor Pudło) (2021), Czesław Niemen (pośmiertnie) (2024) w uznaniu za „pionierskie dokonania w dziedzinie produkcji muzycznej”.

Summer Contrast niezależny festiwal, koncentruje się na muzyce elektronicznej, odbywa się na prywatnym ranczu w Rogalinku. Pierwsza edycja Summer Contrast miała miejsce w 2011 roku jako kameralne lokalne spotkanie miłośników muzyki elektronicznej i sztuki alternatywnej, zorganizowane z okazji urodzin pomysłodawcy wydarzenia.

Sunrise Festival festiwal muzyki techno, trance, house, electro. Nazwa Sunrise Festival w języku polskim to „Festiwal wschodzącego słońca”. Jego twórcą był DJ Kris (właśc. Krzysztof Bartyzel) związany z klubem „Manieczki Ekwador”. Od 1999 roku organizował swoje imienniny w mielnickim klubie „Miami Nice”. Od 2003 roku impreza przeniosła się do amfiteatru w Kołobrzegu, a obecnie Sunrise odbywa się na Lotnisku Kołobrzeg-Bagicz w dzielnicy Podczele.

Tauron Nowa Muzyka festiwal, organizowany od 2006 roku. Miał dwie edycje w Cieszynie, a od 2009 roku na stałe zagościł w Katowicach. Obecnie odbywa się w Strefie Kultury, na zrewitalizowanych terenach dawnej kopalni KWK „Katowice” w dzielnicy Bogucice. Na tej imprezie króluje muzyka z pogranicza jazzu, elektroniki i tanecznych rytmów. Na Tauronie wystąpili pierwszy raz w Polsce m.in.: Autechre, DJ Krush, Prefuse 73, Jamie Lidell, Amon Tobin, Flying Lotus, Battles, Bonobo, Fever Ray.

Tunnel Electricity impreza, która odbywała się od 2006 roku do 2015 roku w Lubiążu (koło Wrocławia). Organizatorem eventu była agencja Soundtrade. Festiwal tętnił różnorodnymi rytmami muzyki elektronicznej, a jego gościem honorowym był DJ Afrika Islam, znany również jako Mr. X – były b-boy i DJ legendarnej grupy tanecznej Rock Steady Crew.

Wisłoujście Festiwal największe w Polsce święto rodzimej sceny muzyki elektronicznej, odbywające się co roku na terenie zabytkowej Twierdzy Wisłoujście w Gdańsku, gdzie około 100 DJ-ów i DJ-ek rozkręca imprezę na czterech scenach. Oprócz różnorodnych brzmień elektroniki, uczestnicy mogą podziwiać spektakularne instalacje artystyczne i iluminacje świetlne.

Wooded Festival impreza, która odbyła się we Wrocławiu w 2015 roku. Festiwal zorganizowali Catz 'n Dogz, C&C Bookings i Feast Artists w ramach projektu Wooded. Głównym celem festiwalu była promocja polskiej sceny klubowej i festiwalowej zarówno w kraju, jak i za granicą. Wooded Festival został wyróżniony przez prestiżowy magazyn Beatport.com jako jedno z 20 najciekawszych wydarzeń na świecie, które warto było odwiedzić latem 2015 roku. Wystąpili m.in. Kamp!, Catz 'n Dogz, Kuba Sojka.

Wrocław Industrial Festival największe w Polsce wydarzenie poświęcone muzyce industrialnej, odbywające się od 2001 roku. Jego pierwsza edycja miała miejsce w podziemiach Wzgórza Partyzantów, a obecnie festiwal gości w Sali Gotyckiej w Starym Klasztorze. WIF oferuje koncerty, imprezy taneczne, wystawy i projekcje filmowe, a jego dyrektorem artystycznym od początku pozostaje Maciej Frett. Od ponad 20 lat przyciąga fanów industrialu z całego świata.

Złot Elektronicznych Fanatyków (ZEF) koncert muzyki elektronicznej, który odbył się w 1989 roku w Pieszku na Pojezierzu Suwalskim. Organizatorem tej imprezy był muzyk Sławomir Sikora. Wydarzenie to zgromadziło kilkuset fanów muzyki elektronicznej.

Bibliografia

Książki:

- Ekiert J. Encyklopedia Bliżej Muzyki, (2006), Muza, Warszawa.
- Habela J., Słowniczek Muzyczny, (1998), Polskie Wydawnictwo Muzyczne.
- Horodniczy M (red.), Antologia Polskiej Muzyki Elektronicznej, (2017). Narodowe Centrum Kultury. Warszawa.
- Kasperski J., Historia muzyki popularnej, (2019), Wydawnictwo SBM, Warszawa.
- Kominek M., Zaczęło się od fonografu...., (1986), Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków.
- Kotoński W. Muzyka elektroniczna, (2002), Polskie Wydawnictwo Muzyczne S.A., Kraków.
- Kowalska M., ABC Historii Muzyki, (2001), Musica Jagellonica, Kraków.
- Michalski D. Rock przez cały rok, (1990), Wiedza Powszechna. Warszawa.
- Mulawka P. Kraftwerk i muzyczna rewolucja. Mała encyklopedia muzyki electro i electro-funk (2018), Polska Federacja Tańca, Wrocław.
- Panek W., Encyklopedia muzyki rozrywkowej, (2000), Świat Książki, Warszawa.
- Schaeffer B., Dzieje muzyki, (1983), Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa.
- Szlagowska D. Dzieje muzyki, Akademia Muzyczna w Gdańsku, Gdańsk.
- Tereszczuk R., Krajewski Ł., 30 lat polskiej sceny techno, Wydawnictwo Krytyki Politycznej (2020), Warszawa.
- Wolański A., Słownik Terminów Muzyki Rozrywkowej, (2000), Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- Young R., Muzyka Przewodnik Krytyki Politycznej, (2012), Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa.
- Zieliński T.A., Style kierunki i twórcy muzyki XX wieku, (1981), Centralny Ośrodek Metodyki Upowszechniania Kultury, Warszawa.

Internet:

- www.allmusic.com
- www.digitaldreamdoor.com

- www.discogs.com
- www.wikipedia.org
- www.youtube.com

Spis treści

Przedmowa	2
Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 50-70-te	34
Ałaszewski Marek	34
Bieżan Andrzej	34
Dobrowolski Andrzej	34
Kaszycki Lucjan	35
Kezik Bohdan	37
Knittel Krzysztof.....	37
Kotoński Włodzimierz.....	38
Kuźniak Henryk.....	39
Litwiński Mieczysław	40
Makowicz Adam	40
Markowski Andrzej.....	41
Mazurek Bohdan	41
Michniewski Wojciech.....	42
Niemen Czesław	42
Oleszkowicz Jan	44
Patkowski Józef	44
Penderecki Krzysztof	45
Rudnik Eugeniusz.....	45
Schaeffer Bogusław	46
Serocki Kazimierz.....	46
Sikora Elżbieta	47
Sikorski Tomasz	48
Sudnik Tadeusz	48
Szalonek Witold.....	49
Szymański Paweł	50
Święcicki Mateusz.....	50
Trzaskowski Andrzej	50
Wiszniewski Zbigniew.....	51
Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 70-80-te	52
2 plus 1 (Dwa Plus Jeden).....	52

Arbeiter Klasse.....	53
Arp Life	53
Aya RL (Aya Red Love)	54
Bajm.....	55
Bank.....	55
Bexa Lala.....	56
Biliński Marek	57
Bruszewski Wojciech	58
Budka Suflera.....	58
Chołoniewski Marek.....	59
Ciechowski Grzegorz.....	59
Dom Mody.....	60
Duda Krzysztof.....	61
Dudek-Dürer Andrzej.....	62
El Division (Electronic Division)	62
EQ (Empireum Quadro).....	63
Ex-Dance.....	64
Ex-Midi (Ex Midi)	64
Exodus	64
Fabiański Bogdan.....	65
Fading Colours (Bruno Wątpliwy, Bruno the Questionable).....	66
Frąckowiak Halina.....	66
Gayga.....	67
Grzywacz Janusz	68
Heam	68
Hertel Mikołaj.....	69
Jagielski Wojciech.....	70
Jantar Anna.....	70
Jarocka Irena.....	71
Jeżowska Majka.....	71
Jurkztowicz Anna	72
Kafel.....	73
Kapitan Nemo.....	73
Kayah.....	74
Kayanis.....	75
Kimono Franek	76

Klincz.....	77
Kniat Ryszard	78
Kombi.....	78
Komendarek "Gudonis" Władysław	79
Kordowicz Jerzy	81
Korzyński Andrzej	81
Krupowicz Stanisław	82
Laboratorium.....	83
Lady Pank.....	84
Lipko Romuald.....	84
Lombard	85
Łosowski Sławomir	86
McMarian	87
Mikołajczak Andrzej.....	87
Minkus Czesław	88
Mogielnicki Andrzej.....	89
Omni	89
Papa Dance (Papa D, Papa Dance New Sound, Papa Dock)	89
Republika	91
Roxa	91
SBB.....	92
Sendecki Stefan	92
Siekiera	93
Sikora Sławomir.....	94
Skowron Janusz	94
Skrzek Józef	95
Skubikowski Jacek.....	96
Sośnicka Zdzisława	97
Stańko Tomasz.....	98
Szeremeta Ryszard	99
Trojanowska Izabela	99
Tubylcy Betonu	101
Urszula	101
Wahehe	102
Wanda i Banda (Banda i Wanda).....	103
Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 90-te	105

8 Ohms	105
Adamus Ryszard	105
Af40	105
Agressiva 69.....	105
Aquavoice	106
Aural Planet	107
Balkan Electrique.....	107
Bednarski Marcin.....	108
Bookovsky.....	108
Bownik Certamen Adam.....	109
Camey.....	109
D-Bomb.....	110
Deliver	111
Delving Michel.....	111
D-Nation	112
DP-4003	112
Dreger Ireneusz	112
Düsseldorf.....	113
Dziady Żoliborskie.....	114
Eternal Fear	114
Gagarin 108	115
Górniak Edyta	115
Grinholc Piotr	117
Gruberski Thomas	117
Hedone	117
Hurt.....	118
Iuvenes	119
Jamrose	120
Jauntix.....	120
Jusis Reni	121
Kaliński Dariusz.....	122
Kaman.....	122
Kanaan Robert.....	122
Kerygma.....	123
Key Follow	123
Kowalsky Matt.....	123

Krisb DJ	124
Kubiak Tomasz	124
Kucz Konrad	124
Kukulska Natalia	125
Kury.....	126
Lasoń Artur	127
Lesing Kasia (Kate Lesing).....	127
Łuczejko Tadeusz.....	128
Manowski Marek.....	128
Matauszek Korneliusz.....	129
Max i Kelner.....	129
Millennium	129
MK Fever.....	130
Moon Anthony (K. Martin)	130
Morris Generativ	131
Najakotiva.....	131
Nazar.....	132
Nemesis	132
Nosowska Katarzyna.....	133
Ocean.....	134
OP	134
Ostrowski Tomasz.....	134
Ozz	135
Paciorkowski Piotr	136
Pezda „Bodek” Bogusław	136
Piękni i Młodzi	136
Profanum	137
Rasiński Radosław	137
Sample Edit.....	138
Sienkiewicz Jacek.....	139
Sienkiewicz Maciek.....	139
Stachursky	140
Stankiewicz Katarzyna	141
Stróżniak Grzegorz.....	141
Sui Generis Umbra (Umbra)	142
T-34.....	142

Technic	143
Trumpets & Drums	143
TWT	144
Tytus De Ville	144
United	144
Up Stream	144
Vanderson	145
Ventylator	145
Wieloryb	146
X-Rave (Xrave)	146
X-RAY	147
Yang Pati	147
Yarek	147
Zammenhoff Marcelo (Marcelo)	148
Zero	148
Zielińska Van Barbara	149
Twórcy i wykonawcy muzyki elektronicznej lata 2000	151
2Sher	151
5th Element	151
600V DJ (DJ Volt)	151
A.M. Samurai	152
A_GIM	152
Adam De Great (DJ Miter)	153
Adamus DJ	154
ADHD DJ	155
Adre'N'Alin	155
Agonised by Love	155
Aksamit	156
Akun DJ	156
Alchemist Project (Alchemist)	156
Alles	157
An On Bast	157
Andymian	158
Angelo Mike	158
Angie	159
Anii	159

Apollos.....	159
Arctic Moon	160
Arusha.....	160
Audiosoulz (Dirty Rush & Gregor Es).....	160
Avtomat.....	161
Baasch.....	162
Babicz Robert.....	162
Bambi Uzi.....	163
Barnim	163
Barthezz Brain	163
BASE ATTACK	164
Basinski William.....	164
Bass Astral	164
Bass Astral x Igo.....	165
BBX	165
Bednarczyk Tomasz	166
Bee Hunter	166
Behind The Stage (BTS).....	167
Bejnar Piotr.....	167
Beneficjenci Splendoru.....	167
Beskres by Kamp!	168
Biomodem	168
Blanka Barbara	169
Blinders.....	169
Bloom Daniel	170
Bojanek Grzegorz.....	171
Bokka	171
Borzym "Bert" Norbert.....	172
Bounce Inc.	172
Bovska.....	172
Brave.....	173
Brodacze Live Act (Brodachè).....	173
Brodka Monika	174
Buffout Boy.....	174
Bukovski Matt.....	175
Candy Girl (Kendi).....	175

Cargo DJ.....	176
Carla Roca.....	177
Cartwright Paul.....	178
Casteam.....	178
Catz 'n Dogz.....	178
C-Bool.....	180
Cez Are Kane.....	180
Charlie.....	181
Cherry Aka Breakntune.....	181
Chmara Marcin.....	182
Chris Da Break.....	182
Chylińska Agnieszka.....	183
CLS & Wax.....	184
Clubbasse.....	184
Clubringer.....	185
Coals.....	185
Contemplatron.....	186
CREAM.....	186
Crouzer DJ.....	187
Cukierki.....	187
Cyna.....	187
Czerniawski Igor.....	188
Czubala Marcin.....	188
Daav One.....	189
Daria (Daria Marx).....	189
Das Komplex.....	190
Das Moon.....	190
Dastin.....	191
Deas.....	192
Decadent Fun Club.....	192
DeeJay Delta.....	193
Dezire.....	193
Dick4Dick (D4D).....	194
Disco Superstars.....	194
DNF.....	195
Dogheadsurigeri.....	195

Drilla	196
Droptech.....	196
Drum Pinokio.....	196
Drwal DJ.....	197
Duda Mariusz.....	197
D-Unity	198
DUSS	198
Dybiński	198
E=emotion	199
Earth Trax	199
Echoplex	200
Edee-Dee	200
Edvvin	201
El_Vis	201
Electric Rudeboyz	201
Electronic Revival	202
EleKtromonter	202
Elektropunkz Soundsystem	202
Elektryczny Węgorz	202
Eltron John.....	203
Emdi.....	203
Enchanted Hunters.....	204
Endorphine	204
Energy.....	205
Envee	205
Equan DJ	205
Erith	206
Essence (We Call It Voight-Kampff).....	207
Expectance	207
Extase DJ.....	207
Exterminal	207
Fafaq.....	208
Fair Weather Friends.....	208
Figiel Piotr.....	209
Fiolka	209
Fisz Emade (Tworzywo Sztuczne)	210

Flirtini.....	210
FlyKiller.....	211
FNZ.....	211
Formacja Fantazman (Fantazman).....	211
Fox.....	212
Foxall.....	212
Fuka Lata.....	212
Funky Beatz.....	213
Furia Futrzaków.....	213
Futro.....	213
Future Folk.....	214
GIGEE.....	214
Gladius.....	215
Goc Przemysław.....	215
Gogolewski Wojciech.....	216
Golczewski Wojciech.....	216
Gooral.....	216
Grande Piano.....	217
Gregor Larsen.....	218
Gromee.....	218
Groovekojad.....	219
Guiltee DJ i.....	220
Guy Arthur.....	220
Gwóźdź Karol.....	221
Half Light.....	222
Hania Rani.....	222
Hatti Vatti.....	223
Hazel DJ.....	223
Holldman Gary.....	224
Horn Krzysztof.....	225
Hot Months.....	225
Hot Rain.....	225
HouseEssence.....	226
HUBERT-S.....	226
Hubertuse DJ.....	227
Human Error.....	227

Humaniztikz	228
Husky	228
I.GOT.U	228
Indecent Noise.....	229
Indecorum	229
Inox DJ	230
Irvin DJ	230
JAAA!	230
Jabłoński Michał (Yabłon).....	231
Jacaszek	231
Jay Bae	232
Jazxing.....	232
Job Karma	233
John Joanna	233
Jonatan	233
Jóga.....	234
Juras.....	234
Kajko	235
Kalwi & Remi	235
Kamp!	237
Kapsa Kacper	238
Karol Aleksander.....	238
Karol Schwarz All Stars	238
Karol XVII & MB Valence	239
Katod	239
KETIOV	240
Killer DJ.....	240
kIRk	241
Kiwi	241
Klandestein	241
Klaves.....	242
Kolor Monitor	243
Kołaciński "Praczas" Rafał.....	243
Kombi Łosowski.....	243
Kombii.....	244
Komodo	245

Kosa	246
Krenz.....	247
Kris DJ	247
Kroki.....	248
Król Błazej.....	248
Krupa Marcin	248
Krupski Piotr	249
Krzyż: Kross.....	249
Kuba & Ne!Tan	250
Kurek Piotr.....	251
Kwiatkowski Marek	251
Kwitek Paul	251
Lanberry.....	252
Last Robots (Bert i iRobot).....	252
Lasy	253
Leon Ania	253
Let Me Introduce You To The End.....	254
Loud About Us!.....	254
Loui & Scibi	255
Lua Preta.....	255
Łapaj Michał	256
Łąki Łan.....	256
M@R DJ (Massive Breakz)	257
Mac Demetrius	257
Madox.....	257
Mafia Mike	258
MaJLo.....	259
MAJLOS.....	259
Makowiecki Tomasz	259
Mala Herba	260
Malinowski Błazej.....	260
Manoid	261
Marboc	261
Marienburg.....	262
Martino DJ	262
Masala Soundsystem.....	262

Mass Kotki	263
Mathias Nova	264
Mathplanete	264
MATT5KI	264
Matthew Clarck	265
Mattson Simon	265
Matush	265
Matys DJ	266
Max Farenthide	266
MBrother	267
Me Myself And I	267
Mierzicki Remi	268
MIHAU	268
Mikro DJ.....	268
Mikro Orchestra (Gameboyzz Orchestra Project)	269
Mikrowafle	269
Milde Michel.....	270
Milkwish	270
MIQRO	271
Mixtura	271
Miyo.....	271
Modfunk.....	272
Monojoke	273
Monopol	273
Mosqitoo	274
Mreńca Tomasz	274
mRqS.....	275
Nash.....	275
Nerious	275
NeverAfter	275
Nitrous Oxide.....	276
Niwea.....	276
niXes	277
Nmls.....	277
Normal Bias	277
Novika.....	278

NUN Electro (NUN).....	279
Nykiel Natalia.....	280
Offselecta (Offi DJ)	281
Omen DJ	281
Ószibarack	281
Oxford Drama.....	282
P.A.F.F.....	282
Pablo DJ	283
Paul D.....	283
Pauszek Tomasz.....	284
Penera	285
Pewex (PeWeX)	285
Pielaciński „Daro” Darek.....	286
Plastic	286
Ploski Julek.....	287
Polaris	287
Polotronic	288
Polpo Motel	288
Procesor Plus (Fagot DJ).....	289
Protonic Storm (Fonolabe)	289
Przeździecki Jerzy	290
Przystalski Dorian	291
Ptaki.....	292
Pysh	292
Quattro	292
Quiz DJ	293
Raczynski Bogdan	293
Radikal Guru	293
Ramona Rey.....	294
Random Sequence.....	295
Rebeka.....	295
Remo DJ.....	295
Remote Spaces	296
Robert M	296
Robodrum (Electromonter).....	297
Ronnie Ferrari.....	298

ROS addiction	299
Rubber Dots.....	299
Rudź Przemysław.....	300
Rysy.....	300
SALIS DJ.....	301
Sarapata.....	301
Satl.....	302
Sept.....	302
Sexy Suicide (Neon Romance)	303
SI US PLAU	304
Siasia DJ	304
Sikdope	305
Silence Groove.....	305
Simba	306
Skalpel	306
Skeletone.....	307
Skinny Patrini.....	308
Skv Iwona.....	308
Skytech	309
SLG.....	309
Smolik Andrzej.....	310
Smolny.....	311
SOBNOIZE DJ.....	311
Sojka Kuba	312
Sonic Division.....	312
Sonic Trip	313
Sorja Morja	313
Sosky.....	314
SPD Crew	314
Spika	314
Spoken Love	314
Spolsky Mery	314
Strycharski Dominik.....	315
Super Girl & Romantic Boys	316
Szafrańska Klaudia.....	317
ŚWIĘTY BASS.....	317

TACET.....	317
TAITO.....	318
Tamten.....	318
The Complainer & The Complainers.....	319
The Cuts.....	319
The Dumplings.....	319
The East Clubbers.....	320
The Jet Set.....	321
The Natural Born Chillers (TNBC).....	321
Thekayetan.....	321
Thomas DJ.....	322
Thomas Grand.....	322
Tiddey.....	323
Tigermaan Martin.....	324
TIM HEART.....	324
Tom Swoon.....	325
Tom8.....	325
Tomash Gee.....	326
Total Sound.....	326
Towary Zastępcze.....	327
Toxic Noiz.....	327
Tribbs.....	327
Trihelix.....	328
Truant.....	329
Tuxedo.....	329
Unitrax.....	330
Urbanski.....	330
Vacos.....	330
Vacos Malcolm.....	330
Varn.....	331
Verossi.....	331
Vertical Spectrum.....	331
Village Kollektiv (Village Collective).....	332
Virus.....	332
VTSS.....	332
W DJ.....	333

Wajs DJ	333
Waveshock	333
Wawa (Wa-Wa)	334
Wczasy.....	335
We Draw A.....	335
Werk Maciej	336
Wet Fingers	336
Wishlake	337
Witucki Przemysław	337
Wolski Michał	338
Women For Hire	338
Wyro Maceo	339
Xilent.....	340
X-Meen DJ	340
XXANAXX	340
YeShe	341
YU	341
Zambon.....	341
Zamilska.....	342
Zawadziński Tomasz	343
Zietara Michał.....	343
Zima Stulecia	343
Zimpel Wacław	344
Zuchy	344
Wytwórnice muzyczne	345
2.47 Records	345
Antenna Non Grata	345
Arston	345
Audile Snow	345
BAS.....	346
Bocian Records	346
Bôlt Records	346
Bourassa Records	346
Brennessel	346
Camey Studio.....	346
Currently Processing.....	347

C-Wave Records	347
EDM Mania	347
Elektropunkz	347
Father And Son Records And Tapes (Fasrat)	347
Foreshadow	347
FRKNTN.....	348
GAD Records.....	348
Generator.pl	348
Gold Records	348
Hit 'N' Hot Music.....	348
Hot Vibes	349
House Vision	349
International Day Off.....	349
Isound Labels	349
Kayax	349
Koch International Poland	349
Life is Music Entertainment.....	350
Loco Records	350
Magic Records	350
Makira Records.....	351
Mik.Musik.!......	351
Minicromusic.....	351
Mondoj	351
MOST Records	351
Multikulti Project.....	352
N_Coded.....	352
Neuroshocked	352
Oficyna Transatlantyk.....	352
Opus Elefantum Collective	352
Osterdam Records.....	352
Pawlacz Perski	352
PETS Recordings	353
Phatbull Records.....	353
Plaža Zachodnia.....	353
Play Music / Flash Entertainment	353
Pointless Geometry	354

Poljazz (PSJ)	354
Polskie Nagrania "Muza"	354
Polton	354
Projection Label (Projection)	354
ProLogic Music.....	354
Pronit (ZTS Pronit)	355
Rec.Out.....	355
Recognition Recordings.....	355
Requiem Records.....	355
Savior.....	356
Seek Records	356
Sissy Records	356
Snake's Music	356
SNRS	357
SPV Poland.....	357
STEP Recordings	357
Technosoul	357
The Very Polish Cut-Outs.....	357
Tonpress	357
U Know Me Records	358
Veriton.....	358
Virus Records.....	358
War Office Propaganda	358
Wifon	358
Xoni Records.....	359
Zoharum	359
Najważniejsze wydarzenia i festiwale muzyki elektronicznej.....	360
Ambient Festival (Międzynarodowe Prezentacje Multimedialne).....	360
Amsterdam Dance Mission	360
Astigmatic.....	360
Audiolake Festival.....	360
Audioriver.....	360
Bass Planet	361
Bassland.....	361
Bliskie spotkania z muzyką science-fiction	361
CARBON Silesia	361

Castle Party.....	361
Cekcyn Electronic Music Festival (The Day Of Electronic Music Cekcyn).....	361
CHoP Festival.....	361
Don't Let Daddy Know Poland.....	362
Electrum Up To Date Festival.....	362
Elektroniczny Woodstock.....	362
Euforia Festival.....	362
Fresh Festival.....	363
Full Moon.....	363
Kieleckie Moogowisko.....	363
Las Festival.....	363
Mamry Festiwal.....	363
Mayday Polska.....	363
Musica Electronica Nova (MEN).....	364
Nocne czekania na UFO.....	364
Obra Festival.....	364
OFF Festival.....	364
Open'er Festival.....	364
Oramics.....	364
Orange Warsaw Festival.....	365
Parada Wolności.....	365
PsyFly Festival OpenAir Poland.....	365
Ravekjavik.....	365
Sadzimy Techno Las.....	366
Sensation.....	366
SnowFest.....	366
Soundedit (Międzynarodowy Festiwal Producentów Muzycznych).....	366
Summer Contrast.....	366
Sunrise Festival.....	367
Tauron Nowa Muzyka.....	367
Tunnel Electricity.....	367
Wisłoujście Festiwal.....	367
Wrocław Industrial Festival.....	368
Złot Elektronicznych Fanatyków (ZEF).....	368
Bibliografia	369

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY